

HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 32

KLASA: 022-03/20-01/106

URBROJ: 65-20-08

Zagreb, 26. studenoga 2020.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 26. studenoga 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Zdravka Marića i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/95
URBROJ: 50301-05/16-20-14

Zagreb, 26. studenoga 2020.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20, 119/20 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Zdravka Marića i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja.

mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O KREDITNIM INSTITUCIJAMA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KREDITNIM INSTITUCIJAMA

Članak 1.

U Zakonu o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20), u članku 2. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

"1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog Parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019.)".

Točka 5. briše se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

Dosadašnja točka 7. koja postaje točka 6. mijenja se i glasi:

"6) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019.)".

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenog 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18. 12. 2019.)".

Članak 2.

U članku 3. ispred riječi: "Pojedini" dodaje se oznaka stavka koja glasi: "(1)".

U stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

"1) *član uže obitelji osobe* je:

1. bračni drug ili osoba koja prema posebnom zakonu, ima položaj jednak položaju u bračnoj zajednici ili osoba s kojom je sklopila životno partnerstvo u skladu sa zakonom koji uređuje životno partnerstvo osoba istog spola
2. roditelj, sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći te osobe
3. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći osobe iz podtočke 1. ove točke
4. druga osoba koja nema punu poslovnu sposobnost i koja je stavljena pod skrbništvo te osobe".

Iza točke 13. dodaju se točke 13.a i 13.b koje glase:

"13.a) *globalna sistemski važna kreditna institucija* (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija) je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 133. Uredbe (EU) br. 575/2013

13.b) *globalna sistemski važna kreditna institucija izvan EU-a* (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija izvan EU-a) je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 134. Uredbe (EU) br. 575/2013."

Točka 14. mijenja se i glasi:

"14) *grupa* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 138. Uredbe (EU) br. 575/2013".

Iza točke 14. dodaje se točka 14.a koja glasi:

"14.a) *grupa iz treće zemlje* jest grupa čije matično društvo ima poslovni nastan u trećoj zemlji".

Iza točke 19. dodaje se točka 19.a koja glasi:

"19.a) *institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013".

Točka 21. mijenja se i glasi:

"21) interni pristupi jesu pristupi za koje je potrebno prethodno odobrenje supervizora, a uključuju pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, model vlastitih procjena LGD-a iz članka 161. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, interni model za izračunavanje tržišne prilagodbe kreditnom vrednovanju rizika druge ugovorne strane (CVA) iz članka 162. stavka 2. točke (h) Uredbe (EU) br. 575/2013, pristup internih modela iz članka 221. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, pristup vlastitih procjena iz članka 225. Uredbe (EU) br. 575/2013, interni model iz članka 283. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, napredni pristup iz članka 312. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, model za izračun delte za OTC opcije iz članka 329. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, model osjetljivosti za izračunavanje pozicija iz članka 331. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, model za izračun delti iz članka 358. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, interni model za izračun kapitalnog zahtjeva iz članka 363. stavka 1. Uredbe (EU) br.

575/2013, interni modela za trgovanje korelacijama iz članka 377. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i interni model iz članka 383. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013".

Točka 24. mijenja se i glasi:

"24) *konsolidirajuće nadzorno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 41. Uredbe (EU) br. 575/2013, u Republici Hrvatskoj konsolidirajuće nadzorno tijelo je Hrvatska narodna banka ako je kao konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrđena člankom 278. ovoga Zakona".

Iza točke 28. dodaje se točka 28.a koja glasi:

"28.a) *kreditna institucija koja nije velika kreditna institucija* je kreditna institucija koja ne ispunjava uvjete propisane člankom 4. stavkom 1. točkom 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i čiji četverogodišnji prosjek imovine iskazane u revidiranim financijskim izvještajima koji se odnose na zadnji dan prethodne četiri poslovne godine na pojedinačnoj osnovi ne prelazi iznos u protuvrijednosti od jedne milijarde eura".

Iza točke 29.b dodaju se točke 29.c i 29.d koje glase:

"29.c) *mala i jednostavna kreditna institucija* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, gdje je za potrebe primjenjivog praga iz podtočke (b) te točke Uredbe (EU) br. 575/2013, u Republici Hrvatskoj isti smanjen na protuvrijednost jedne milijarde eura

29.d) *mali primici* su primici radnika kreditne institucije čiji bruto varijabilni primici na godišnjoj osnovi ne prelaze iznos od 200.000,00 kuna i ne čine više od jedne trećine njegovih bruto ukupnih primitaka na godišnjoj osnovi".

Točke 31. i 32. mijenjaju se i glase:

"31) *matična institucija u državi članici* je institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 28. Uredbe (EU) br. 575/2013

32) *matična institucija u EU-u* je institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013".

Iza točke 32. dodaju se točke 32.a, 32.b i 32.c koje glase:

"32.a) *matična institucija u EU-u sa sjedištem u RH* institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj

32.b) *matična kreditna institucija u državi članici* kako je uređeno 4. stavkom 1. točkom 29.c Uredbe (EU) br. 575/2013

32.c) *matična kreditna institucija u EU-u* je kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.d Uredbe (EU) br. 575/2013".

Točke 33. i 34. mijenjaju se i glase:

"33) *matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29.d Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj

34) *matična kreditna institucija u RH* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29.c Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj".

Iza točke 34. dodaju se točke 34.a, 34.b, 34.c i 34.d koje glase:

"34.a) *matično investicijsko društvo u državi članici* je investicijsko društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.a Uredbe (EU) br. 575/2013

34.b) *matično investicijsko društvo u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.b Uredbe (EU) br. 575/2013

34.c) *matično investicijsko društvo u EU-u sa sjedištem u RH* je investicijsko društvo koje ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koje ima sjedište u Republici Hrvatskoj

34.d) *matično investicijsko društvo u RH* je investicijsko društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koje ima sjedište u Republici Hrvatskoj".

Točka 58. mijenja se i glasi:

"58) *radni dan* je svaki dan osim subote, nedjelje i neradnih dana koji su u skladu s propisima Republike Hrvatske proglašeni neradnim danima, a u postupcima u kojima sudjeluje Europska središnja banka neradni dan je i neradni dan Europske središnje banke".

Iza točke 62. dodaje se točka 62.a koja glasi:

"62.a) *rodno neutralna politika primitaka* je politika primitaka koja se temelji na jednakim primicima radnika i radnica za jednak rad ili rad jednake vrijednosti".

Iza točke 67. dodaje se točka 67.a koja glasi:

"67.a) *sanacijski subjekt* je:

- pravna osoba sa sjedištem u Europskoj uniji za koju grupni sanacijski plan predviđa sanacijsku mjeru ili
- kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja nije dio grupe za koju sanacijski plan predviđa sanacijsku mjeru."

Iza točke 75. dodaje se točka 75.a koja glasi:

"75.a) *smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu* jesu očekivanja nadležnog tijela za održavanjem regulatornog kapitala iznad iznosa regulatornog kapitala koji je propisan dijelom trećim, četvrtim i sedmim Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljem 2. Uredbe (EU) 2017/2402

Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2017/2402), te naloženim člankom 224. stavkom 1. točke 20. ovoga Zakona i definiranim člankom 3. točkom 91. ovoga Zakona ili temeljem članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013, te koji je potreban za postizanje ukupne razine regulatornog kapitala koju nadležno tijelo smatra prikladnom u skladu s člankom 228.a stavkom 2. ovoga Zakona".

Iza točke 81.a dodaje se točka 81.b koja glasi:

"81.b) *subjekt financijskog sektora* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 27. Uredbe (EU) br. 575/2013".

Iza točke 86. dodaje se točka 86.a koja glasi:

"86.a) *upravljačko tijelo* je tijelo, odnosno tijela institucije, koje je imenovano u skladu s propisima Republike Hrvatske ili propisima drugih država, a ovlašteno je odrediti strategiju, ciljeve i opće usmjerenje institucije a koje nadzire i prati odlučivanje u vezi s upravljanjem te uključuje osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem institucije, a za kreditne institucije u Republici Hrvatskoj to je uprava i nadzorni odbor".

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod."

Članak 3.

U članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj može, pod uvjetima utvrđenima ovim Zakonom, poslovati kao banka, štedna banka, stambena štedionica ili kreditna institucija iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013."

Članak 4.

U članku 11. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

"(3) Hrvatska narodna banka je u smislu članka 124. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 imenovano tijelo koje procjenjuje primjerenost pondera rizika iz članka 125. stavka 2. ili članka 126. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013."

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 5.

Naslov iznad članka 11.c mijenja se i glasi: "*Utvrđivanje značajnog nazdiranog subjekta*".

U članku 11.c stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku ocjene značajnosti nadziranih subjekata i nadziranih grupa. Hrvatska narodna banka donosi odluku o utvrđivanju nadziranog subjekta ili nadzirane grupe kao značajne u skladu s uputom Europske središnje banke i dostavlja takvu odluku kreditnoj instituciji ili matičnoj kreditnoj instituciji u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj."

Članak 6.

U članku 20. stavku 4. točki 2. iza riječi: "Uredbom (EU) br. 575/2013" dodaju se riječi: "ili zakonom kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava".

Članak 7.

U članku 24. stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

"(5) Hrvatska narodna banka će pri izdavanju prethodne suglasnosti odrediti i rok u kojem je osoba koja je dobila prethodnu suglasnost dužna dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela i o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(6) Ako osoba koja je dobila prethodnu suglasnost ne dovrši stjecanje kvalificiranog udjela u roku iz stavka 5. ovoga članka, može najkasnije 30 dana prije isteka tog roka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje tog roka."

Članak 8.

U članku 26. stavku 1. riječi: "pet radnih dana od dana zaprimanja zahtjeva" zamjenjuju se riječima: "pet radnih dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva".

Iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:

"(9) Rok iz stavka 4. ovoga članka za odlučivanje i donošenje rješenja ne teče za vrijeme koje je stranci ostavljeno da se očituje u postupku sukladno članku 323.a ovoga Zakona."

Članak 9.

U članku 28. stavku 1. točka 3. briše se.

Dosadašnje točke 4. do 6. postaju točke 3. do 5.

Članak 10.

U članku 30. stavak 6. mijenja se i glasi:

"(6) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostavlja se osobama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, kreditnoj instituciji, Središnjem klirinškom depozitarnom društvu i sudskom registru radi upisa zabilježbe zabrane ostvarivanja prava glasa iz dionica za koje je naložena prodaja."

Stavak 7. mijenja se i glasi:

"(7) Od izvršnosti rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja."

U stavku 8. točka 1. mijenja se i glasi:

"1) osigurati da stjecatelj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne ostvaruje pravo glasa ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja i".

U stavku 9. točka 2. mijenja se i glasi:

"2) da stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja."

Članak 11.

Naslov iznad članka 31. i članak 31. brišu se.

Članak 12.

U članku 35. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

"(4) Cjelokupan sastav uprave i nadzornog odbora mora odražavati odgovarajuće širok raspon iskustava."

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 13.

U članku 37. stavku 2. riječi: "iz članka 258. ovoga Zakona" brišu se.

U stavku 3. riječi: "ili 259." brišu se.

Članak 14.

U članku 38. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Kreditna institucija dužna je osigurati da članovi uprave u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u upravi iz stavka 1. ovoga članka."

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. u podstavku 4. riječi: "stavka 2." zamjenjuju se riječima: "stavka 3."

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 15.

U članku 39. stavku 8. iza riječi: "poslove iz njegove nadležnosti" dodaju se riječi: "i s kandidatom obaviti intervju".

Članak 16.

Naslov iznad članka 43. i članak 43. brišu se.

Članak 17.

U članku 44. stavku 1. točka 3. briše se.

Dosadašnje točke 4. do 7. postaju točke 3. do 6.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 4. riječi: "stavaka 1. i 3." zamijenjuju se riječima: "stavaka 1. i 2."

Dosadašnji stavci 6., 7. i 8. postaju stavci 5., 6. i 7.

Članak 18.

U članku 45. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Kreditna institucija dužna je osigurati da članovi nadzornog odbora u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u nadzornom odboru iz stavka 1. ovoga članka."

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Nadzorni odbor kreditne institucije koja nije mala i jednostavna kreditna institucija i nadzorni odbor kreditne institucije čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređeno tržište kako je određeno zakonom kojim se uređuje tržište kapitala mora imati dovoljan broj neovisnih članova."

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. riječi: "stavkom 2." zamjenjuju se riječima: "stavkom 3.".

Dosadašnji stavci 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6. i 7.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 8. u podstavku 4. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavka 6.".

Članak 19.

U članku 46. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

"(8) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka može s kandidatom za člana nadzornog odbora održati intervju."

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. riječi: "stavaka 4. do 9." zamjenjuju se riječima: "stavaka 4. do 10.".

Dosadašnji stavci 10., 11. i 12. postaju stavci 11., 12. i 13.

U dosadašnjem stavku 13. koji postaje stavak 14. riječi: "iz stavka 12." zamjenjuje se riječima: "iz stavka 13.".

Članak 20.

U članku 49. stavku 1. na kraju točke 6. riječ: "i" briše se.

Iza točke 6. dodaje se nova točka 7. i točka 8. koje glase:

"7) donijeti i redovito preispitivati temeljna načela politike primitaka te je odgovoran za nadziranje provedbe te politike

8) osigurati odgovarajuću provedbu politika i praksi primitaka u skladu s cjelokupnim okvirom korporativnog upravljanja, korporativnom kulturom, sklonošću preuzimanju rizika i povezanim procesom upravljanja i".

Dosadašnja točka 7. postaje točka 9.

Članak 21.

U članku 50. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

"(1) Nadzorni odbor kreditne institucije koja nije mala i jednostavna kreditna institucija dužan je osnovati odbor za primitke, odbor za imenovanja i odbor za rizike.

(2) Ako je kreditna institucija mala i jednostavna kreditna institucija i nema odbor za primitke ili odbor za imenovanja, nadzorni odbor dužan je izvršavati zadatke iz članka 51. i članka 53. ovoga Zakona."

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 3. i 4.

Članak 22.

U članku 52. stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Mala i jednostavna kreditna institucija može odbor za rizike kombinirati s revizijskim odborom s time da članovi tog kombiniranog odbora moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost koji se zahtijevaju za članove obaju odbora."

Članak 23.

U članku 60. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Hrvatska narodna banka izdaje kreditnoj instituciji odobrenje za rad kao banka, štedna banka, stambena štedionica ili kreditna institucija iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 (u daljnjem tekstu: odobrenje za rad)."

Iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8. koji glase:

"(7) Društvo iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, koje ima odobrenje za rad na temelju propisa kojima se uređuje tržište kapitala, dužno je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka najkasnije na dan kada nastupi nešto od sljedećeg:

- kada prosjek mjesečne ukupne imovine, izračunan u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci, iznosi ili prelazi iznos u protuvrijednosti 30 milijardi eura ili
- kada je prosjek mjesečne ukupne imovine izračunan u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci manji od iznosa protuvrijednosti 30 milijardi eura i društvo je dio grupe u kojoj ukupna vrijednost konsolidirane imovine svih društava u grupi koja pojedinačno imaju ukupnu imovinu manju od iznosa u protuvrijednosti 30 milijardi eura i obavljaju bilo koju od djelatnosti iz članka 5. stavka 1. točaka 3. i 6. Zakona o tržištu kapitala (Narodne novine, br. 65/18 i 17/20) iznosi ili prelazi iznos u protuvrijednosti 30 milijardi eura, oboje izračunano kao prosjek u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci.

(8) Društvo iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, koje ima odobrenje za rad na temelju propisa kojima se uređuje tržište kapitala, dok ne dobije odobrenje za rad iz stavka 1. ovoga članka može nastaviti pružati usluge za koje je dobilo odobrenje po propisima koji uređuju tržište kapitala."

Članak 24.

U članku 67. stavku 1. na kraju točke 8. riječ: "i" briše se.

Iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

"9) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da je kreditna institucija uspostavila sustav upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona na način koji omogućava dobro i učinkovito upravljanje rizicima i".

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

"(4) U slučajevima iz članka 60. stavka 7. ovoga Zakona kod izdavanja odobrenja za rad Hrvatska narodna banka uzima u obzir informacije iz postojećih odobrenja."

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 25.

U članku 68. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Odobrenje za rad prestaje važiti:

- 1) danom otvaranja redovne likvidacije kreditne institucije
- 2) danom upisa nove kreditne institucije u sudski registar u slučaju spajanja kreditnih institucija
- 3) danom brisanja kreditne institucije iz sudskog registra u slučajevima iz članka 63. stavaka 2., 4. i 5. ovoga Zakona ili
- 4) danom, satom i minutom navedenom u izreci odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije.“.

Članak 26.

U članku 69. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

"3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati usluge za koje je dobila odobrenje duže od šest mjeseci

4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, osim zahtjeva utvrđenih u člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeva vezanog uz visinu dodatnog regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebnog zahtjeva vezanog uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona".

Na kraju točke 26. riječ: "ili" briše se.

U točki 27. iza riječi: "rješenja" briše se točka i dodaje riječ: "ili".

Iza točke 27. dodaje se točka 28. koja glasi:

"28) ako kreditna institucija odobrenje za rad upotrebljava isključivo za obavljanje aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 i u razdoblju od pet uzastopnih godina ima prosjek ukupne imovine ispod pragova utvrđenih u tom članku."

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka u izvršavanju svojih supervizorski ovlasti i zadataka ocijeni da je ispunjen neki od razloga za ukidanje odobrenja za rad, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o ukidanju oduzimanju odobrenja za rad iz ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke."

Stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad kreditnoj instituciji od trenutka kada je donesena odluka o otvaranju postupka sanacije do trenutka donošenja odluke o okončanju postupka sanacije. "

Članak 27.

Naslov iznad članka 70. i članak 70. brišu se.

Članak 28.

Iza članka 73. dodaje se naslov poglavlja III.2.a i poglavlje III.2.a koje glasi: „III.2.a FINANCIJSKI HOLDING I MJEŠOVITI FINANCIJSKI HOLDING“.

Dodaju se naslovi iznad članaka i članci 73.a do 73.e koji glase:

„Izdavanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima

Članak 73.a

(1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH i matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH koji je član grupe kreditnih institucija u RH iz članka 278. ovoga Zakona dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja u skladu s ovim člankom.

(2) Zahtjev za izdavanje odobrenja u skladu s ovim člankom dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti i drugi financijski holding ili mješoviti financijski holding koji je obavezan uskladiti se s ovim Zakonom i/ili Uredbom (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj osnovi.

(3) Uz zahtjev za izdavanje odobrenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka potrebno je priložiti:

- informaciju o organizacijskoj strukturi grupe kojoj taj financijski holding ili mješoviti financijski holding pripada, pri čemu su jasno naznačena društva kćeri i, prema potrebi, matična društva, te mjesto i vrsta pružanja usluga svake članice grupe
- informaciju o imenovanju najmanje dviju osoba koje upravljaju tim financijskim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom te o tome da navedene osobe ispunjavaju zahtjeve iz članka 55. ovoga Zakona
- informaciju o tome da su ispunjeni kriteriji iz članka 28. ovoga Zakona
- informaciju o unutarnjoj organizaciji i raspodjeli zadataka unutar grupe kreditnih institucija u RH kojoj pripada financijski holding ili mješoviti financijski holding
- drugu dokumentaciju koju je Hrvatska narodna banka propisala podzakonskim propisom iz stavka 21. ovoga članka.

(4) Ako se zahtjev za izdavanje odobrenja financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka podnosi zajedno sa zahtjevom za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 26. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo savjetovat će se prije donošenja odluke s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan, u kojem slučaju, Hrvatska narodna banka može produžiti rok od 20 radnih dana iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona za dostavu dodatne dokumentacije iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona na rok koji je potreban za završetak postupka iz ovoga članka, te u tom razdoblju ne teče rok iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona.

(5) Hrvatska narodna banka će izdati odobrenje financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako unutarnje procedure i raspodjela zadataka unutar grupe osiguravaju usklađenost sa zahtjevima propisanim ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, te osobito osiguravaju učinkovito:

- koordiniranje svih društava kćeri financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, uključujući, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadataka među institucijama kćerima
- sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima i
- izvršavanje politika na razini grupe koje je uspostavio matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding na razini grupe

2) ako financijski holding ili mješoviti financijski holding organizacijskom strukturom grupe kojoj pripada neće otežati ili na drugi način spriječiti obavljanje učinkovite supervizije nad institucijama kćerima ili matičnim institucijama, o ispunjavanju obveza na pojedinačnoj, konsolidiranoj te potkonsolidiranoj osnovi, pri čemu se osobito uzima u obzir:

- položaj financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi
- vlasnička struktura te
- uloga financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe

3) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 28. i 55. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH i matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH koji je član grupe kreditnih institucija u RH iz članka 278. ovoga Zakona nije dužan podnijeti zahtjev za izdavanje

odobrenja u skladu s ovim člankom ako može dokazati Hrvatskoj narodnoj banci da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- 1) glavna djelatnost financijskog holdinga je stjecanje udjela u društvima kćerima
- 2) glavna djelatnost mješovitog financijskog holdinga, u odnosu na institucije ili financijske institucije je stjecanje udjela u društvima kćerima
- 3) u skladu sa sanacijskom strategijom koju je odredilo nadležno sanacijsko tijelo na temelju propisa kojima se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava, financijski holding ili mješoviti financijski holding nije imenovan kao sanacijski subjekt ni u jednoj grupi u planu sanaciji grupe koju je odredilo nadležno sanacijsko tijelo
- 4) kreditna institucija kći je obvezna osigurati usklađenost grupe s bonitetnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi te su joj na raspolaganje stavljena sva potrebna sredstva i ovlasti za učinkovito ispunjavanje tih obveza
- 5) financijski holding ili mješoviti financijski holding ne sudjeluje u donošenju upravljačkih, operativnih ili financijskih odluka kojima se utječe na grupu ili njezina društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije i
- 6) ne postoje prepreke za provođenje učinkovite supervizije grupe kreditnih institucija u RH od strane Hrvatske narodne banke na konsolidiranoj osnovi.

(7) Financijski holding ili mješoviti financijski holding iz stavka 6. ovoga članka dužan je umjesto zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izuzeće od obveze pribavljanja odobrenja iz ovoga članka te priložiti dokaze o ispunjenju tih uvjeta.

(8) Financijski holding ili mješoviti financijski holding za koji je Hrvatska narodna banka donijela odluku da ispunjava uvjete iz stavka 6. ovoga članka uključeni su u opseg konsolidacije kako je propisano ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

(9) Financijski holding ili mješoviti financijski holding iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je kontinuirano ispunjavati uvjete iz stavka 5. ovoga članka.

(10) Financijski holding ili mješoviti financijski holding za koji je Hrvatska narodna banka donijela odluku da ispunjava uvjete iz stavka 6. ovoga članka dužan je kontinuirano ispunjavati te uvjete.

(11) Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo kontinuirano nadzire ispunjava li financijski holding ili mješoviti financijski holding uvjete iz ovoga članka.

(12) Na zahtjev Hrvatske narodne banke kao konsolidirajućeg nadzornog tijela financijski holding ili mješoviti financijski holding dužan je dostaviti informacije nužne za redovito praćenje organizacijske strukture grupe i usklađenosti s uvjetima iz stavka 5. ovoga članka ili, prema potrebi, stavka 6. ovoga članka.

(13) Ako Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdi da uvjeti iz stavka 5. ovoga članka nisu ispunjeni ili kontinuiranim nadzorom iz stavka 11. ovoga članka utvrdi da ti uvjeti više nisu ispunjeni, može naložiti financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu supervizorske mjere kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili kontinuitet i cjelovitost supervizije na konsolidiranoj osnovi nad zahtjevima na konsolidiranoj osnovi utvrđenim ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013 i osigurala usklađenost s tim

zahtjevima, pri čemu će Hrvatska narodna banka osobito voditi računa o učincima tih supervizorskih mjera na financijski konglomerat.

(14) Hrvatska narodna banka financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu može osobito:

- naložiti zabranu ostvarivanja prava glasa koje proizlazi iz dionica institucija kćeri koje drži financijski holding ili mješoviti financijski holding
- izreći upravne sankcije financijskom holdingu, mješovitom financijskom holdingu ili članu upravljačkog tijela ili druge odgovorne osobe, u skladu s odredbama ovoga Zakona
- naložiti da vlasničke udjele u institucijama kćerima prenese na svoje dioničare ili imatelje udjela
- privremeno naložiti da drugi član te grupe, financijski holding, mješoviti financijski holding ili institucija, ispunjava na konsolidiranoj osnovi zahtjeve propisane ovim Zakonom ili Uredbom (EU) br. 575/2013
- naložiti ograničenje isplate ili zabranu isplate temeljem dionica ili isplatu kamata dioničarima
- naložiti prodaju ili smanjenje vlasničkog udjela u instituciji ili drugom subjektu financijskog sektora ili
- naložiti da dostavi plan prema kojem će se bez odgađanja ponovno uskladiti sa zahtjevima iz ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013.

(15) U slučaju iz stavka 14. podstavka 1. ovoga članka zabrana ostvarivanja prava glasa znači da financijski holding ili mješoviti financijski holding ne može ostvarivati pravo glasa, te za njega to ne mogu učiniti ni druge osobe.

(16) U slučaju kada je njegovo pravo glasa isključeno, a financijski holding ili mješoviti financijski holding na glavnoj skupštini ipak glasuje, tako dani glas je ništav.

(17) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da uvjeti iz stavka 6. ovoga članka nisu više ispunjeni, financijski holding ili mješoviti financijski holding dužan je podnijeti zahtjev za odobrenje iz stavka 1. ili 2. ovoga članka.

(18) Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz ovoga članka odlučuje u roku od četiri mjeseca od primitka urednog zahtjeva, a najkasnije u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva.

(19) Ako Hrvatska narodna banka odluči odbiti zahtjev iz ovoga članka može financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu naložiti mjeru iz stavka 14. ovoga članka.

(20) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

(21) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom će detaljnije urediti:

- dokumentaciju koja se prilaže uz zahtjev za izdavanje odobrenja i
- sadržaj izvješća i obavijesti, rokove i način izvješćivanja o informacijama koje su nužne za redovito praćenje usklađenosti s uvjetima iz ovoga članka.

Zajednička odluka o ispunjenju uvjeta financijskog holdinga ili

*mješovitog financijskog holdinga kada je Hrvatska narodna banka
konsolidirajuće nadzorno tijelo*

Članak 73.b

- (1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo ona i nadležno tijelo druge države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan razmjenjuju informacije o svakom od tih holdinga.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka surađuje s nadležnim tijelom države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan radi donošenja zajedničke odluke o ispunjenju uvjeta i nalažanja mjera iz članka 73.a ovoga Zakona.
- (3) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo procjenjuje ispunjenje uvjeta iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona, te o rezultatima procjene obavještava nadležno tijelo u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan.
- (4) Zajednička odluka o ispunjenju uvjeta iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona ili nalažanju mjera iz članka 73.a stavka 14. ovoga Zakona bit će donesena u roku od dva mjeseca od dana kada je nadležno tijelo države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan primilo procjenu iz stavka 3. ovoga članka.
- (5) Zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i obrazložena a Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavit će ovu odluku financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu.
- (6) Ako postoje različita mišljenja u svezi donošenja zajedničke odluke iz stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka suzdržat će se od donošenja odluke.
- (7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka može zatražiti savjet od Europskog nadležnog tijela za bankarstvo.
- (8) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, zajednička odluka donosi se u skladu s tom odlukom. Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka će samostalno donijeti odluku.
- (9) Hrvatska narodna banka ne može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo iz stavka 7. ovoga članka nakon isteka roka od dva mjeseca od dana kada je nadležno tijelo države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan primilo procjenu iz stavka 3. ovoga članka ili nakon donošenja zajedničke odluke.
- (10) U slučaju mješovitog financijskog holdinga, ako Hrvatska narodna banka nije određena kao koordinator sukladno propisima kojima se uređuju financijski konglomerati, Hrvatska

narodna banka će prije donošenja zajedničke odluke iz ovoga članka zatražiti suglasnost koordinatora.

(11) U slučaju iz stavka 10. ovoga članka ako koordinador ne da suglasnost na prijedlog zajedničke odluke Hrvatska narodna banka će zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo ili Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA).

(12) Zajednička odluka donesena u skladu s ovim člankom ne utječe na obveze koje proizlaze iz propisa koji uređuju financijske konglomerate i propisa koji uređuju poslovanje osiguravajućih društava.

(13) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

*Zajednička odluka o ispunjenju uvjeta financijskog holdinga ili
mješovitog financijskog holdinga kada Hrvatska narodna banka
nije konsolidirajuće nadzorno tijelo*

Članak 73.c

(1) Kada financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, te kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo razmjenjivati će s konsolidirajućim nadležnim tijelom informacije vezane za taj holding.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka će surađivati s konsolidirajućim nadzornim tijelom radi donošenja zajedničke odluke o ispunjenju uvjeta iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona i nalaganju mjera iz članka 73.a stavka 14. ovoga Zakona.

(3) Zajednička odluka iz stavka 2. ovoga članka donijeti će se u roku od dva mjeseca od dana primitka procjene koju je izradilo konsolidirajuće nadzorno tijelo.

(4) Ako je zajednička odluka iz stavka 3. ovoga članka donesena Hrvatska narodna banka će na temelju nje donijeti rješenje i dostaviti ga financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.

(5) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka će se suzdržati od donošenja odluke i zatražit će posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(6) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, zajednička odluka donijet će se u skladu s tom odlukom. Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka će samostalno donijeti odluku.

(7) Hrvatska narodna banka ne može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo iz stavka 6. ovoga članka nakon isteka razdoblja od dva mjeseca od primitka procjene konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nakon donošenja zajedničke odluke.

(8) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Ukidanje odobrenja financijskom holdingu i mješovitom financijskom holdingu

Članak 73.d

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će odobrenje iz članka 73.a ovoga Zakona ako matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH i matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ne poduzmu mjere potrebne za osiguravanje usklađenosti dijela trećeg, četvrtog, šestog i sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeva vezanog uz visinu dodatnog regulatornog kapitala koji je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebnog zahtjeva vezanog uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Posredničko matično društvo u EU-u

Članak 73.e

(1) Dvije ili više institucija, sa sjedištem u Europskoj uniji koje pripadaju istoj grupi iz treće zemlje dužne su odrediti jedinstveno posredničko matično društvo sa sjedištem u Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: posredničko matično društvo u EU-u).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka u suradnji s drugim nadležnim tijelima nadležnim za nadzor članice grupe iz treće zemlje može donijeti odluku da grupa iz treće zemlje može osnovati dva posrednička matična društva u EU-u ako zajednički utvrde da određivanje jedinstvenog posredničkog matičnog društva u EU-u:

- nije uskladio s obveznim zahtjevom za razdvajanje djelatnosti koji je uređen propisima ili je takvu odluku donijelo nadležno tijelo treće zemlje u kojoj krajnje matično društvo grupe iz treće zemlje ima mjesto uprave ili
- bi sukladno procjeni nadležnog sanacijskog tijela posredničkog matičnog društva u EU-u mogućnost sanacije bila manje učinkovita nego u slučaju dvaju posredničkih matičnih društava u EU-u.

(3) Kreditna institucija koja je dobila odobrenja iz članka 60. ovoga Zakona i koja je s još jednom institucijom sa sjedištem u EU članica grupe iz treće zemlje dužna je:

- 1) imati posredničko matično društvo u EU-u ili
- 2) biti imenovana kao posredničko matično društvo.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka kreditna institucija koja je dobila odobrenje iz članka 60. ovoga Zakona a koja je dio grupe iz treće zemlje nije dužna imati posredničko matično društvo u EU-u ili sukladno stavku 3. ovoga članka biti određena kao posredničko matičnom društvu u EU-u ako:

- je ukupna vrijednost imovine u EU svih članica grupe iz treće zemlje manja od protuvrijednosti 40 milijardi eura ili
- je kreditna institucija koja je dobila odobrenje iz članka 60. ovoga Zakona jedina institucija iz te grupe koja posluje u Europskoj uniji.

(5) Posredničko matično društvo u EU-u može biti kreditna institucija koja je dobila odobrenje na temelju iz članka 60. ovoga Zakona ili financijski holding odnosno mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje iz članka 73.a ovoga Zakona.

(6) Za potrebe ovoga članka ukupna vrijednost imovine grupe iz treće zemlje u EU je zbroj sljedećeg:

- ukupnog iznosa imovine svake institucije u EU koja je članica grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucija nije konsolidirana te
- ukupnog iznosa imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za osnivanje podružnice u EU u skladu s ovim Zakonom, zakonom koji uređuje tržište kapitala ili Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća.

(7) Hrvatska narodna banka za svaku grupu iz treće zemlje koja posluje na području Republike Hrvatske, Europskom nadzornom tijeku za bankarstvo dostavlja sljedeće informacije:

- nazive i ukupan iznos imovine za svaku kreditnu instituciju članicu grupe iz treće zemlje koja posluje na području Republike Hrvatske
- nazive i ukupan iznos imovine koja se odnosi na svaku podružnicu koja je dobile odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje u skladu s ovim Zakonom, i djelatnosti za koje su dobile odobrenje
- naziv i vrstu svakog posredničkog matičnog društva u EU-u koje ima sjedište u Republici Hrvatskoj i naziv grupe iz treće zemlje kojoj to društvo pripada.

(8) U smislu ovoga članka pojam institucija uključuje i investicijsko društvo.

(9) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke."

Članak 29.

U članku 75. stavku 8. riječi: "značajna kreditna institucija koja" zamjenjuju se riječima: "značajni nadzirani subjekt koji".

Članak 30.

U članku 88. stavku 1. iza uvodne rečenice dodaje se nova točka 1. koja glasi:

"1) mjere i instrumente usmjerene na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini (članak 144.a)".

Dosadašnje točke 1. do 4. postaju točke 2. do 5.

U stavku 2. iza uvodne rečenice dodaje se nova točka 1. koja glasi:

"1) mjere i instrumente usmjerene na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini (članak 144.a)".

Dosadašnje točke 1. do 7. postaju točke 2. do 8.

Članak 31.

U članku 91. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

"4) ako je nadležni sud donio odluku o otvaranju postupka prisilne likvidacije nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje."

Točka 5. briše se.

Članak 32.

U članku 92. stavku 1. iza točke 7. dodaje se točka 7.a koja glasi:

"7.a) mjerama i instrumentima usmjerenim na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini (članak 144.a)".

U točki 18. riječi: "članci 246. do 249., članci 263. i 276. te članci 345. do 357." zamjenjuju se riječima: "članci 246., 247. i 248.".

Na kraju točke 20. riječ: "i" briše se.

Točka 21. mijenja se i glasi:

"21) postupku izricanja periodičnih penala i upravnih sankcija (članci 359.a do 359.r) i".

Iza točke 21. dodaje se točka 22. koja glasi:

"22) prekršajima i povredama propisa (članci 360. do 367.)."

Članak 33.

U članku 97. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. do 5. postaju stavci 2. do 4.

Dosadašnji stavci 6. i 7. koji postaju stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

"(5) Matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u RH, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u RH dužni su osigurati da organizacijski ustroj, postupci i sustavi unutar grupe kreditnih institucija iz stavka 2. ovoga članka budu usklađeni i propisno primijenjeni u njihovim društvima kćerima koje nisu obveznici primjene ovoga Zakona uključujući i ona društva kćeri čiji se poslovni nastan nalazi u *off-shore* financijskim centrima, i to na način da ta društva kćeri mogu neometano prikupljati sve podatke i informacije potrebne za obavljanje supervizije. Društva kćeri koje nisu obveznici primjene ovoga Zakona na pojedinačnoj osnovi ispunjavaju zahtjeve specifične za pojedini sektor.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u RH, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u RH nisu dužni primijeniti obveze propisane člankom 101. ovoga Zakona, u dijelu koji se odnosi na društva kćeri u trećim zemljama ako Hrvatskoj narodnoj banci mogu dokazati da bi ispunjavanje tih zahtjeva bilo protivno propisima treće zemlje u kojoj je društvo kći osnovano."

Članak 34.

Iza članka 97. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 97.a i 97.b koji glase:

"Politike primitaka na konsolidiranoj osnovi

Članak 97.a

(1) Iznimno od članka 97. ovoga Zakona matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH nije dužna na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve iz članaka 100., 100.a i 100.b i članka 50. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka, varijabilni primici i osnivanje odbora za primitke odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona, na:

- 1) društvo kći s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici ako je to društvo obveznik primjene posebnih propisa o primicima u skladu s ostalim pravnim propisima Europske unije
- 2) društvo kći s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ako bi to društvo da ima sjedište u Europskoj uniji bilo obveznik primjene posebnih propisa o primicima u skladu s ostalim pravnim propisima Europske unije.

(2) Neovisno o stavcima 1. i 3. ovoga članka matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužne su na konsolidiranoj osnovi odredbe o odnosu između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka iz članka 100.a ovoga Zakona primjenjivati i na ta društva kćeri.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužna je osigurati da se zahtjevi iz članaka 100., 100.a i 100.b i članka 50. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka, varijabilni primici i osnivanje odbora za primitke odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona primjenjuje na pojedinačnoj osnovi na radnike društva kćeri koje nisu obveznici primjene ovoga Zakona, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) društvo kći jest društvo za upravljanje imovinom ili
- 2) društvo kći jest društvo koje pruža sljedeće investicijske usluge i aktivnosti:
 - izvršavanje naloga za račun klijenta
 - trgovanje za vlastiti račun
 - upravljanje portfeljem
 - pokroviteljstvo nad financijskim instrumentima i/ili provedba ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa
 - provedba ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata bez obveze otkupa i
- 3) radnici društva kćeri obavljaju profesionalne aktivnosti koje neposredno imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti grupe ili poslovanje institucija unutar grupe.

Obuhvat primjene SREP-a i supervizorskih mjera

Članak 97.b

Hrvatska narodna banka primjenjuje postupak provjere i ocjene iz glave XVI. i supervizorske mjere iz glave XVIII. ovoga Zakona, u skladu s razinom primjene zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013, navedenih u dijelu prvom, glavi II. te Uredbe."

Članak 35.

Naslov iznad članka i članak 100. mijenjaju se i glase:

"Politike primitaka

Članak 100.

(1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i primjenjivati politike primitaka razmjerno svojoj veličini, unutarnjoj organizaciji, te vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja.

(2) Odredbe o odgodi varijabilnih primitaka, dodjeli varijabilnih primitaka u instrumentima te zadržavanju i isplati diskrecijskih mirovinskih pogodnosti u obliku instrumenta iz podzakonskog propisa donesenog na temelju stavka 4. ovoga članka ne primjenjuju se na:

- 1) kreditnu instituciju koja nije velika kreditna institucija
- 2) male primitke radnika kreditne institucije.

(3) Kreditna institucija koja ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno odredbama ovoga Zakona ili odredbama podzakonskog propisa donesenog na temelju stavka 4. ovoga članka, ne smije isplaćivati tako ugovorene varijabilne primitke te su tako ugovorene odredbe ništete.

(4) Hrvatska narodna banka donijeti će podzakonski propis kojim pobliže uređuje pravila, postupke i kriterije u vezi s politikama primitaka, a osobito:

- definiciju i vrste primitaka radnika
- kriterije za određivanje identificiranih radnika
- zahtjeve vezane uz primitke radnika, te način i opseg primjene tih zahtjeva i
- način i rokove izvješćivanja Hrvatske narodne banke o primicima."

Članak 36.

U članku 100.a stavku 2. točki 5. riječi: "pet radnih dana" zamjenjuju se riječima: "30 dana."

Članak 37.

U članku 101. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

"4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima, koje promiču odgovarajuće i djelotvorno upravljanje rizicima i koje su rodno neutralne i".

U stavku 2. točki 1. podtočka 4. mijenja se i glasi:

"– pravila o upravljanju kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje".

Točka 5. briše se.

Dosadašnje točke 6. do 8. postaju točke 5. do 7.

Članak 38.

U članku 103. iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:

"(6) Kreditna institucija dužna je dosljedno primjenjivati interne sustave, upotrebljavati standardiziranu metodologiju ili pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju za prepoznavanje, vrednovanje, upravljanje i ublažavanje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu na ekonomsku vrijednost kapitala i neto kamatni prihod iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

(7) Standardiziranu metodologiju ili pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju propisuje Europska komisija regulatornim tehničkim standardom.

(8) Kreditna institucija dužna je primjenjivati interne sustave za procjenu i praćenje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kreditnih raspona koje utječu na ekonomsku vrijednost kapitala i neto kamatni prihod iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje."

Članak 39.

U članku 115. stavcima 1. i 2. riječi: "koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju te na vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja" zamjenjuju se riječima: "koja nije mala i jednostavna kreditna institucija".

Stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Kreditna institucija koja nije mala i jednostavna kreditna institucija ne smije se pri procjeni kreditne sposobnosti klijenta ili financijskog instrumenta isključivo rukovoditi vanjskim kreditnim rejtingom."

Članak 40.

Iza članka 115. dodaje se naslov članka i članak 115.a koji glase:

"Ograničenje raspolaganja redovnim osnovnim kapitalom

Članak 115.a

(1) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi ispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, koristiti za:

- ispunjavanje zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama a), b) i c) Uredbe (EU) br. 575/2013
- ispunjavanje zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge niti
- ispunjavanje smjernica o kojima je Hrvatska narodna banka obavijestila kreditnu instituciju u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona koje se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge.

(2) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi ispunjavanja jednog od zaštitnih slojeva, koristiti za ispunjavanje drugih primjenjivih zaštitnih slojeva.

(3) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi ispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koristiti za:

- ispunjavanje zahtjeva za regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama GSV kreditne institucije iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013
- ispunjavanje zahtjeva za regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama GSV kreditne institucije izvan EU iz članka 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013
- ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze naloženog na temelju članka 26. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava niti
- ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za sanacijske subjekte koji su dio GSV kreditne institucije i Unijina značajna društva kćeri GSV kreditne institucija izvan EU."

Članak 41.

U članku 117. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 42.

U članku 118. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 43.

U članku 119. stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Hrvatska narodna banka dužna je za svako tromjesečje procijeniti intenzitet cikličkog sistemskog rizika i primjerenu visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske i prema potrebi odrediti ili prilagoditi visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja i o tome donijeti podzakonski propis uzimajući u obzir:

- referentni pokazatelj iz stavaka 2. i 3. ovoga članka
- važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike o priznavanju i određivanju stopa protucikličkog zaštitnog sloja i sve preporuke tog odbora u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja i
- ostale varijable koje Hrvatska narodna banka smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika."

Članak 44.

U članku 123. stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike o svakoj promjeni stope protucikličkog zaštitnog sloja i o informacijama iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 45.

Članak 129. mijenja se i glasi:

"(1) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za kreditne institucije i za određivanje izloženosti i podskupina kreditnih institucija na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje.

(2) U slučaju iz članka 11.a stavka 7. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke, te će u tom slučaju postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(3) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom pobliže će urediti:

- stope i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 1. ovoga članka
- način primjene zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz članka 131. ovoga Zakona i
- način izračuna zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(4) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom iz stavka 3. ovoga članka odredit će stopu i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za sve kreditne institucije ili za jednu ili više podskupina kreditnih institucija, za sve ili podskupinu izloženosti kako je navedeno u članku 131. stavku 3. ovoga Zakona, s ciljem sprječavanja ili smanjenja strukturnih sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i glavam VII.2 i VII.4 ovoga Zakona."

Članak 46.

U članku 130. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Kreditna institucija dužna je zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik izračunat u skladu sa podzakonskim propisom iz članka 129. stavka 3. ovoga Zakona održavati redovnim osnovnim kapitalom u visini i na način koji odredi Hrvatska narodna banka."

Stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječi: "stavka 2." zamjenjuju se riječima: "stavka 1."

Članak 47.

Članak 131. mijenja se i glasi:

"(1) Podzakonskim propisom iz članka 129. stavka 3. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka može odrediti da se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na:

- 1) sve izloženosti u Republici Hrvatskoj
- 2) sljedeće sektorske izloženosti u Republici Hrvatskoj:
 - sve izloženosti prema klijentima na malo koji su fizičke osobe, a koje su osigurane stambenim nekretninama
 - sve izloženosti prema pravnim osobama, koje su osigurane poslovnim nekretninama
 - sve izloženosti prema pravnim osobama isključujući one iz podtočke 2. ove točke
 - sve izloženosti prema fizičkim osobama isključujući one iz podtočke 1. ove točke
- 3) sve izloženosti u drugim državama članicama, u skladu sa člankom 132. stavkom 12. ovoga Zakona i u skladu sa stavkom 5. i 6. ovoga članka
- 4) sektorske izloženosti, kako su utvrđene u točki 2. ovoga stavka, u drugim državama članicama kako bi se u skladu s člankom 134. ovoga Zakona omogućilo priznavanje stope zaštitnog sloja koju je odredila ta država članica
- 5) izloženosti u trećim zemljama ili
- 6) podskupine bilo koje od skupina navedenih u točki 2. ovoga stavka.

(2) Hrvatska narodna banka stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik utvrđuje kao višekratnik 0,5 postotnih bodova.

(3) Hrvatska narodna banka može odrediti različite stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za različite podskupine kreditnih institucija i izloženosti.

(4) Hrvatska narodna banka će pri određivanju potrebnog zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik voditi računa o tome da obveza njegova održavanja ne dovodi do nerazmjerno nepovoljnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Europske unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

(5) Ako Hrvatska narodna banka odluči primijeniti zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik na izloženosti kreditnih institucija u drugim državama članicama, stopa zaštitnog sloja za sve izloženosti u Europskoj uniji bit će ista.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za izloženosti kreditnih institucija u određenoj državi članici može biti različita samo ako je Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 134. ovoga Zakona priznala stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredila ta država članica.

(7) Hrvatska narodna banka dužna je preispitati obvezu održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik najmanje svake dvije godine."

Članak 48.

Članak 132. mijenja se i glasi:

"(1) Ako stopa ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju Hrvatska narodna banka namjerava odrediti za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona na koje se primjenjuje jedna ili više stopa navedenog zaštitnog sloja ne dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja veće od 3% za bilo koju od tih izloženosti, Hrvatska narodna banka obavijestit će o tome Europski odbor za sistemske rizike mjesec dana prije objave odluke iz članka 133. ovoga Zakona.

(2) U prag od 3% iz stavka 1. ovoga članka, ne uračunava se priznavanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredila druga država članica postupajući u skladu s člankom 134. ovoga Zakona.

(3) Kad je kreditna institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka obavijest iz stavka 1. ovoga članka poslat će i nadležnim i imenovanim tijelima te države članice.

(4) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

1) sistemski ili makrobonitetni rizik u Republici Hrvatskoj

2) razloge zbog kojih veličina sistemskog ili makrobonitetnog rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava u Republici Hrvatskoj te opravdava stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

3) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik biti razmjerni i učinkovit za smanjenje rizika

4) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija

5) stopu ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koje Hrvatska narodna banka namjerava odrediti, izloženosti na koje će se primijeniti te kreditne institucije na koje se odnose navedene stope

6) obrazloženje Hrvatske narodne banke o razlozima zbog kojih se može smatrati da se zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik ne udvostručuje funkcioniranje zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije, ako se stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti.

(5) Ako odluka Hrvatske narodne banke o određivanju stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik dovodi do smanjenja ili ne uzrokuje promjenu u odnosu na prethodno određenu stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu sa stavcima 1. do 4. ovoga članka.

(6) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti stopu ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik, koje dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koja je veća od 3% ali ne veća od 5% za bilo koju od tih izloženosti, Hrvatska narodna banka će u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka zatražiti mišljenje Europske komisije.

(7) Hrvatska narodna banka može primijeniti namjeravanu stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik ako je dobila pozitivno mišljenje Europske komisije, a ako je mišljenje Europske komisije negativno, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s mišljenjem Europske komisije ili navesti razloge za ne postupanje u skladu s mišljenjem Europske komisije.

(8) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka ako je kreditna institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici Hrvatska narodna banka će u sklopu obavijesti iz stavka 3. ovoga članka dostaviti preporuku Europske komisije i Europskog odbora za sistemske rizike.

(9) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka ako relevantna tijela druge države članice nadležna za društva kćeri i matična društva iskažu neslaganje s predloženom stopom ili stopama zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjivima na tu kreditnu instituciju te u slučaju negativne preporuke Europske komisije i Europskog odbora za sistemske rizike, Hrvatska narodna banka ne smije primijeniti odluku o zaštitnom sloju za strukturni sistemski rizik ali može u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(10) Hrvatska narodna banka pričekat će s donošenjem odluke o zaštitnom sloju dok Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku iz stavka 9. ovoga članka te će donijeti odluku u skladu s tom odlukom.

(11) Hrvatska narodna banka može izraziti neslaganje kada je relevantno tijelo druge države članice obavijesti o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 6. ovoga članka koji se odnosi na kreditnu instituciju kćer iz te države članice čije matično društvo ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(12) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti stopu ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjive na bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik, dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik veće od 5% za bilo koju od tih izloženosti, Hrvatska narodna banka će prije donošenja te odluke zatražiti odobrenje od Europske komisije.

(13) Hrvatska narodna banka može primijeniti stopu iz stavka 12. ovoga članka nakon što Europska komisija odobri primjenu te stope."

Članak 49.

Članak 133. mijenja se i glasi:

"(1) Nakon određivanja jedne ili više stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 132. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka dužna je u Narodnim novinama i na svojim internetskim stranicama objaviti odluku o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(2) Objava iz stavka 1. ovoga članka sadrži najmanje sljedeće informacije:

- 1) stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik
- 2) kreditne institucije na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje
- 3) izloženosti na koje se stopa ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjuju
- 4) obrazloženje za određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik osim u slučaju kada bi to obrazloženje moglo narušiti stabilnost financijskog sustava
- 5) datum od kojeg su kreditne institucije dužne primijeniti određene stope ili stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik i
- 6) nazive država ako se na izloženosti u tim državama primjenjuje zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.

(3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, naznaku kreditnih institucija na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje, datum početka primjene i nazive država na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje."

Članak 50.

U članku 134. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je tu odluku objaviti u Narodnim novinama i na svojim internetskim stranicama te o tome obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike."

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

"(4) Ako Hrvatska narodna banka u skladu sa stavkom 1. ovoga članka prizna stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, taj zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik može se dodati zaštitnom sloju za strukturni sistemski rizik koji se primjenjuje u skladu s člancima 129. do 132. ovoga Zakona uz uvjet da se tim zaštitnim slojevima pokrivaju različiti rizici a ako se zaštitnim slojevima pokrivaju isti rizici, kreditne institucije dužne su primijeniti samo viši zaštitni sloj."

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 51.

U članku 135. stavci 3. do 7. mijenjaju se i glase:

"(3) GSV kreditna institucija može biti:

- 1) grupa u kojoj je matično društvo matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ili matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH te
- 2) kreditna institucija koja nije društvo kći matične kreditne institucije u EU-u, matičnog financijskog holdinga u EU-u ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u EU-u.

(4) GSV kreditna institucija dužna je, na konsolidiranoj osnovi, održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije koji odgovara potkategoriji iz članka 136. stavka 5. ovoga Zakona u koju je ta institucija svrstana a taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

(5) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskom odboru za sistemske rizike nazive GSV kreditna institucija i potkategorije u koje su one svrstane i te informacije javno objaviti na svojim mrežnim stranicama.

(6) Obavijest iz stavka 5. ovoga članka sadrži potpuno obrazloženje o tome zašto se nadzorna procjena provodi ili ne provodi u skladu sa člankom 136. stavkom 10. točkama 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

(7) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi GSV kreditnu instituciju i odgovarajuću potkategoriju u koju je svrstana."

Članak 52.

Članak 136. mijenja se i glasi:

"(1) Metodologija za utvrđivanje GSV kreditna institucija temelji se na sljedećim mjerljivim i jednako važnim kategorijama pokazatelja:

- 1) veličina grupe
- 2) povezanost grupe s financijskim sustavom
- 3) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa
- 4) složenost grupe
- 5) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između Republike Hrvatske i drugih država članica, te između Republike Hrvatske i trećih zemalja.

(2) Dodatna metodologija za utvrđivanje GSV kreditne institucija temelji se na sljedećim kategorijama:

- 1) kategorijama iz stavka 1. točkama 1. do 4. ovoga članka
- 2) prekograničnoj aktivnosti grupe, isključujući aktivnosti grupe u državama članicama sudionicama kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća.

(3) Svakoj kategoriji iz stavka 2. ovoga članka dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja a za kategorije iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokazatelji su jednaki kao i pripadajući pokazatelji određeni na temelju stavka 1. ovoga članka.

(4) Dodatnom metodologijom iz stavka 2. ovoga članka za utvrđivanje GSV kreditna institucija izračunava se dodatna ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, na temelju koje Hrvatska narodna banka može poduzimati jednu od mjera iz stavka 10. točke 3. ovoga članka.

(5) Primjena metodologije iz stavaka 1. do 4. ovoga članka treba rezultirati ukupnom ocjenom za svako društvo koje se ocjenjuje iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, na temelju čega se utvrđuju GSV kreditne institucije i svrstavaju u najmanje pet potkategorija u skladu sa stavcima 6., 7., 8. i 9. ovoga članka.

(6) Hrvatska narodna banka utvrđuje, na temelju ukupnih ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV kreditna institucija, najnižu granicu i granice između svake potkategorije GSV kreditna institucija.

(7) Granične ocjene između susjednih potkategorija moraju biti jasno definirane i moraju poštovati načelo stalnog linearnog povećavanja systemske značajnosti između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatni redovni osnovni kapital.

(8) Systemska značajnost je očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV kreditna institucija na globalno financijsko tržište.

(9) GSV kreditne institucije dužne su održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije na način da najnižoj potkategoriji dodijele zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju u visini od 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku, dok se zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj idućoj potkategoriji uvećava za najmanje 0,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku.

(10) Neovisno o rezultatima metodologije iz ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na osnovi supervizorske prosudbe:

- 1) preraspodijeliti GSV kreditnu instituciju iz niže u višu potkategoriju

2) društvo iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona čija je ukupna ocjena iz stavka 5. ovoga članka niža od granične ocjene za najnižu potkategoriju svrstati u tu ili u višu potkategoriju te ga na taj način odrediti kao GSV kreditnu instituciju

3) preraspodijeliti GSV kreditnu instituciju iz više u nižu potkategoriju, uzimajući u obzir jedinstveni sanacijski mehanizam, na temelju ukupnog rezultata iz stavka 2. ovoga članka.

(11) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje GSV kreditna institucija i potkategorija u koje su svrstane.

(12) O rezultatu preispitivanja iz stavka 11. ovoga članka Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti GSV kreditne institucije i Europski odbor za sistemske rizike te na svojim internetskim stranicama javno objaviti ažurirani popis utvrđenih GSV kreditnih institucija i potkategorija u koje su svrstane."

Članak 53.

Članak 137. mijenja se i glasi:

"(1) Hrvatska narodna banka utvrđuje na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi OSV kreditne institucije u Republici Hrvatskoj.

(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za utvrđivanje OSV kreditne institucija.

(3) OSV kreditna institucija može biti:

1) grupa kreditnih institucija kojoj je matično društvo matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH, matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH

2) grupa kreditnih institucija kojoj je matično društvo matična kreditna institucija u RH, matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH ili

3) kreditna institucija.

(4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini do 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije.

(5) Zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

(6) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke te u tom slučaju Hrvatska narodna banka postupa u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije.

(7) OSV kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju u visini koju odredi Hrvatska narodna banka uzimajući u obzir stavak 9. ovoga članka i članak 139. ovoga Zakona.

(8) Iznimno od stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka može odrediti stopu zaštitnog sloja za svaku OSV kreditnu instituciju, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj osnovi ili

pojedinačnoj osnovi, iznad 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, ako je za to dobila odobrenje Europske komisije.

(9) Iznimno od stavka 4. ovoga članka i članka 129. ovoga Zakona, ako je OSV kreditna institucija društvo kći GSV kreditne institucije ili OSV kreditne institucije koja je kreditna institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi za OSV kreditnu instituciju ne smije prelaziti manju od sljedećih vrijednosti:

1) zbroj veće od stopa zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju ili OSV kreditnu instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj osnovi i 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku i

2) 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku ili stope koju je Europska komisija odobrila za primjenu na grupu na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 8. ovoga članka.

(10) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike o nazivima OSV kreditnih institucija, potkategorijama u koje su one svrstane i visinama stopa zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije te javno objaviti te informacije na svojim internetskim stranicama.

(11) Obavijest iz stavka 10. ovoga članka sadrži potpuno obrazloženje o tome zašto se nadzorna procjena provodi ili ne provodi u skladu sa člankom 136. stavkom 10. točkama 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

(12) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi OSV kreditnu instituciju i stopu zaštitnog sloja za tu OSV kreditnu instituciju."

Članak 54.

U članku 138. stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Prije određivanja ili promjene zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, Hrvatska narodna banka dužna je o tome obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike mjesec dana prije objave odluke iz članka 137. stavka 4. ovoga Zakona ili tri mjeseca prije objave odluke iz članka 137. stavka 8. ovoga Zakona."

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

"(4) Obavijest iz stavka 3. ovoga članka sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

- 1) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju biti razmjerni i učinkoviti za smanjenje rizika
- 2) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija
- 3) visinu stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati."

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje OSV kreditnih institucija i o rezultatu tog preispitivanja dužna je obavijestiti te OSV kreditne institucije i Europski odbor za sistemske rizike na svojim internetskim stranicama javno objaviti ažurirani popis OSV kreditnih institucija i njihove stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju."

Dosadašnji stavak 5. briše se.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

"(6) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje bitne elemente metodologije za utvrđivanje OSV kreditnih institucija i određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju."

Članak 55.

Naslov iznad članka i članak 139. mijenjaju se i glase:

*„Međudodnos zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik
GSV i OSV kreditne institucije*

Članak 139.

(1) Kada grupa kreditnih institucija u RH, na konsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za GSV kreditnu instituciju i zaštitnom sloju za OSV kreditnu instituciju, na tu grupu kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi primjenjuje se viši zaštitni sloj.

(2) Kada kreditna institucija podliježe zaštitnom sloju za strukturni sistemski rizik utvrđenom u skladu s glavom VII.3 ovoga Zakona, taj se zaštitni sloj dodaje zaštitnom sloju za OSV kreditnu instituciju ili zaštitnom sloju za GSV kreditnu instituciju koji se primjenjuje u skladu s glavom VII.4 ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ako je zbroj stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik određene u skladu s člankom 131. ovoga Zakona i stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju određene u skladu s člankom 137. ovoga Zakona ili stope zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju određene u skladu s člankom 136. ovoga Zakona kojoj ta kreditna institucija podliježe bio viši od 5%, Hrvatska narodna banka zatražiti će odobrenje od Europske komisije u skladu s postupkom iz članka 137. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka može odrediti stope zaštitnih slojeva, iz stavka 3. ovoga članka čiji bi zbroj bio viši od 5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, samo ako je za to od Europske komisije dobila odobrenje."

Članak 56.

U članku 140. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izračunati najveći raspodjeljiv iznos (engl. MDA) u skladu s podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka te o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku."

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. i stavci 7., 8. i 9. koji glase:

"(6) Kreditna institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne smije provoditi raspodjele u vezi s osnovnim kapitalom ako to smanjuje osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge.

(7) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge dužna je izračunati najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (engl. L-MDA) u skladu sa podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka te o izračunatom raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(8) Kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka ne smije prije nego što izračuna najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) učiniti sljedeće:

- 1) provoditi raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom
- 2) stvoriti obvezu isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatiti varijabilne primitke ako je obveza plaćanja nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz stavka 6. ovoga članka i
- 3) provoditi plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

(9) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge odnosno ako ga ne prelazi, ne smije radnjama iz stavka 8. ovoga članka raspodijeliti iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) izračunat u skladu s podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka."

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 10. mijenja se i glasi:

"(10) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje način izračuna najvećeg raspodjeljivog iznosa (MDA) i najvećeg raspodjeljivog iznosa u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA)."

Članak 57.

Iza članka 140. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 140.a i 140.b koji glase:

"Neispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj

Članak 140.a

U smislu članka 140. stavaka 1. do 5. ovoga Zakona smatra se da kreditna institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala

kojima ta kreditna institucija raspolaže nisu dostatni za istodobno ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj i svakog od sljedećih zahtjeva:

- iz članka 92. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge
- iz članka 92. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge i
- iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge.

Neispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge

Članak 140.b

U smislu članka 140. stavaka 6. do 9. ovoga Zakona smatra se da kreditna institucija ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala kojima ta kreditna institucija raspolaže nisu dostatni za istodobno ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge i svakog od sljedećih zahtjeva:

- iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona za pokrivanje rizika prekomjerne financijske poluge i
- iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona za pokrivanje rizika prekomjerne financijske poluge."

Članak 58.

Naslov iznad članka 142. mijenja se i glasi: "*Raspodjele u slučaju neispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj i zaštitni sloj omjera financijske poluge*".

U članku 142. stavku 1. u uvodnoj rečenici iza riječi: "kombinirani zaštitni sloj" dodaju se riječi: "ili zaštitni sloj omjera financijske poluge", a riječi: "stavka 3." zamjenjuju se riječima: "stavaka 3. i 7."

U točki 3. riječi: "stavcima 2. i 6." zamjenjuju se riječima: "stavcima 2., 6. i 10."

U stavku 2. iza riječi: "najveći raspodjeljiv iznos" dodaju se riječi: "(MDA) i najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA)".

Članak 59.

U članku 143. stavku 1. iza riječi: "kombinirani zaštitni sloj" dodaju se riječi: "ili zaštitni sloj omjera financijske poluge".

Članak 60.

Naslov iznad članka 143.a mijenja se i glasi: *"Mjere za očuvanje kapitala ako zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i zaštitni sloj omjera financijske poluge nije ispunjen na konsolidiranoj osnovi"*.

Članak 61.

U članku 144.a podstavak 1. mijenja se i glasi:

"– najveći dozvoljeni omjer vrijednosti odobrenog iznosa kredita i instrumenta osiguranja".

Članak 62.

Iza članka 145.a dodaje se naslov iznad članka i članak 145.b koji glase:

"Velike izloženosti koje proizlaze iz kredita osiguranih nekretninama"

Članak 145.b

Kreditna institucija, sukladno članku 402. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, ne može pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013, umanjiti vrijednost izloženosti ili dijela izloženosti koja je, u skladu s člankom 125. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u potpunosti osigurana stambenim nekretninama ili je u skladu s člankom 126. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u potpunosti osigurana poslovnim nekretninama za založeni iznos tržišne vrijednosti ili hipotekarne vrijednosti dotične nekretnine."

Članak 63.

U članku 146. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

"4) pravna osoba u kojoj kreditna institucija ima sudjelujući udio".

Iza točke 4. dodaju se nove točke 5. i 6. koje glase:

"5) pravna osoba u kojoj član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije ima kvalificirani udio

6) pravna osoba u kojoj su član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije članovi višeg rukovodstva ili su članovi uprave, nadzornog odbora, upravnog odbora ili izvršni direktori".

Dosadašnja točka 5. koja postaje točka 7. mijenja se i glasi:

"7) pravna osoba čiji je član uprave, nadzornog odbora, upravnog odbora ili izvršni direktor ili prokurist istodobno i član uprave ili član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije".

Dosadašnje točke 6. i 7. postaju točke 8. i 9.

U dosadašnjoj točki 8. koja postaje točka 10. riječi: "iz točaka 1. do 7." zamjenjuju se riječima: "iz točaka 1. do 9.".

U stavku 2. riječi: "točaka 1. do 7." zamjenjuju se riječima: "točaka 1. do 9.".

Članak 64.

U članku 149. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

"(8) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o odobrenju iz ovoga članka. U tom slučaju će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.".

Članak 65.

Članak 152. mijenja se i glasi:

"(1) Hrvatska narodna banka prikuplja podatke u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h), i) i k) Uredbe (EU) br. 575/2013 i podatke o razlikama u primicima između spolova.

(2) Hrvatska narodna banka podatke iz stavka 1. ovoga članka koristi pri utvrđivanju referentnih trendova i praksi kreditnih institucija vezanih uz primitke radnika.".

Članak 66.

U članku 154. stavku 9. točki 2. riječi: "naknadni stečaj mogli" zamjenjuju se riječima: "naknadna prisilna likvidacija mogla".

Članak 67.

U članku 154.c stavak 6. mijenja se i glasi:

"(6) Ako se odlukom iz stavka 1. ovoga članka odluči da je na kreditnu instituciju u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe potrebno primijeniti mjere iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka na temelju te odluke donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u EU-u za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.".

Članak 68.

U članku 163. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: "najkasnije u roku od četiri mjeseca, a OSV kreditna institucija" brišu se.

U stavku 3. riječi: "od pet mjeseci, a OSV kreditna institucija najkasnije u roku" brišu se.

Članak 69.

U članku 172. iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

"(5) U slučaju da revizorsko društvo ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti imenovanje novog revizorskog društva.

(6) O činjenici iz stavka 5. ovoga članka Hrvatska narodna banka će obavijestiti tijelo nadležno za nadzor osoba ovlaštenih za obavljanje revizorskih usluga prema zakonu kojim je uređena revizija."

Članak 70.

U članku 175. stavku 2. riječi: "sadržaj plana supervizije," brišu se.

Članak 71.

U članku 178. stavku 1. točki 3. iza riječi: "Hrvatskoj" riječ: "i" briše se.

Iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

"4) financijski holding i mješoviti financijski holding iz Glave III.2.a ovoga Zakona i".

Dosadašnja točka 4. postaje točka 5.

Članak 72.

U članku 180. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: "zakonitost poslovanja kreditne institucije uključujući" brišu se.

Točka b) briše se.

Dosadašnja točka c) postaje točka b).

U stavku 3. iza riječi: "načelom razmjernosti" stavlja se zarez i dodaju riječi: "a u skladu s kriterijima objavljenima na temelju članka 215. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona".

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. do 10. koji glase:

"(6) Hrvatska narodna banka može prilagoditi način provođenja supervizije za kreditne institucije sličnih profila rizičnosti (npr. slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti) kreditnim institucijama koje jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljaju slične rizike za financijski sustav pri čemu Hrvatska narodna banka može pri provedbi supervizije takvih kreditnih institucija uzeti u obzir i specifične rizike pojedine kreditne institucije.

(7) Prilagodba načina provođenja supervizije iz stavka 6. ovoga članka ne onemogućava naganje supervizorskih mjera iz članka 224. ovoga Zakona svakoj pojedinoj kreditnoj instituciji obuhvaćenoj tom metodologijom, a koje odgovaraju rizicima kojima je ta kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena.

(8) Ako Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije, a posebno prilikom ocjenjivanja sustava upravljanja, poslovnog modela ili poslovanja kreditne institucije utvrdi okolnosti koje upućuju na postojanje opravdanih razloga za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma, obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo takvih pokušaja u kreditnoj instituciji, odnosno ako u kreditnoj instituciji postoji povećani rizik od pranja novca ili financiranja terorizma, o tome će obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i nadležno nadzorno tijelo za provedbu nadzora u području sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma, te o zajedničkim rezultatima obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka Hrvatska narodna banka naložit će, ako ocijeni potrebnim, kreditnoj instituciji odgovarajuće supervizorske mjere.

(10) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka će podzakonskim propisom propisati dodatne bonitetne zahtjeve i druga ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija."

Članak 73.

U članku 181. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi:

"10) izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje."

U stavku 5. točka 1. mijenja se i glasi:

"1) izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, te će naložiti supervizorske mjere u sljedećim slučajevima:

- u slučaju da se ekonomska vrijednost kapitala institucije utvrđena na način iz članka 103. stavka 6. ovoga Zakona smanjila za više od 15% njihova osnovnog kapitala zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa određenih u bilo kojem od šest nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope i
- u slučaju da se neto kamatni prihod institucije utvrđen na način iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona znatno smanjio zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa, kako je određeno u bilo kojem od dvaju nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope."

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

"(6) Iznimno od stavka 5. točke 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka neće naložiti supervizorske mjere ako na temelju provjere i ocjene utvrdi da:

- kreditna institucija primjereno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i
- kreditna institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

(7) Za potrebe stavaka 5. i 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka pored supervizorskih mjera iz članka 224. ovoga Zakona može kreditnoj instituciji naložiti korištenjem točno određenih pretpostavki modela i parametara a koje su dodatne u odnosu na pretpostavke koje kreditna institucija uzima u obzir u svojem izračunu ekonomske vrijednosti kapitala u okviru metodologija iz članka 103. stavci 6. i 7. ovog Zakona."

Članak 74.

U članku 182. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

"(2) Plan supervizije iz stavka 1. ovoga članka sadržava:

- 1) opis načina na koji će Hrvatska narodna banka obavljati superviziju i načina na koji će rasporediti resurse kojima raspolaže
- 2) nazive kreditnih institucija za koje Hrvatska narodna banka planira provesti pojačanu superviziju te način na koji namjerava provesti pojačanu superviziju i
- 3) plan neposrednih nadzora nad kreditnim institucijama, uključujući njihove podružnice i društva kćeri koji imaju sjedište u drugim državama članicama, u skladu s člancima 194., 281. i 291. ovoga Zakona.

(3) Planom supervizije Hrvatska narodna banka obuhvatit će:

- 1) kreditne institucije za koje rezultati testiranja otpornosti na stres, bilo da ih provodi kreditna institucija bilo Hrvatska narodna banka, ili nalaz supervizije, upućuju na značajne rizike koji mogu utjecati na njihovu financijsku stabilnost ili upućuju na kršenje odredaba ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013 i
- 2) sve druge kreditne institucije za koje smatra da ih je potrebno obuhvatiti planom."

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.

Članak 75.

U članku 190. stavku 1. iza riječi: „točaka 1. i 2.“ zarez i riječi: "kao i nakon procjenjivanja kreditne institucije iz točke 4. istoga stavka," brišu se.

U stavku 3. riječi: "ili slabosti i nedostaci u poslovanju kreditne institucije koji zahtijevaju izricanje supervizorskih mjera," brišu se.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne izdaje zapisnik u postupcima koje provodi s ciljem procjene internih pristupa i njihovih promjena, te obavljanja kontinuiranog nadzora odobrenih internih pristupa."

Članak 76.

U članku 196. stavku 1. riječi: „iz članka 332. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „iz propisa kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija“.

U stavku 3. riječi: „u skladu s člankom 332. ovoga Zakona“ zamijenjuju se riječima: „iz propisa kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija“.

Članak 77.

U članku 199. ispred riječi: "Hrvatska narodna banka" dodaje se oznaka stavka koja glasi: "(1)".

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) U svrhu osiguravanja da sve djelatnosti grupe iz treće zemlje u Europskoj uniji budu podvrgnute sveobuhvatnoj superviziji, sprečavanja izbjegavanja primjene zahtjeva koji su primjenjivi na takve grupe na temelju ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 i sprečavanja svih štetnih učinaka na financijsku stabilnost Europske unije pri provedbi supervizije nad poslovanjem podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, Hrvatska narodna banka surađuje s drugim nadležnim tijelima nadležnim za nadzor članica te grupe."

Članak 78.

U članku 206. stavku 3. točki 2. riječi: "pokrenut stečajni postupak ili je u tijeku" brišu se, a riječ: "postupcima" zamjenjuje se riječju: "postupkom".

U stavku 4. iza riječi: "Uredbom (EU) br. 575/2013" stavlja se zarez i dodaju riječi: "Uredbom (EU) 2019/2033".

Članak 79.

U članku 208. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

"3) tijelima koja provode reorganizacijske mjere, kako su definirane propisom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija, radi očuvanja financijske stabilnosti".

U točki 4. riječi: "odnosno stečaja" brišu se.

U točki 7. iza riječi: "ulagatelja" riječ: "i" briše se.

Iza točke 8. dodaju se točke 9., 10. i 11. koje glase:

"9) tijelima nadležnim za nadzor kreditnih i financijskih institucija koje su obveznici primjene propisa kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma radi usklađenosti s tim propisima

10) financijsko obavještajnim jedinicama prema propisima kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma i

11) tijelima nadležnim za primjenu propisa kojima se uređuje strukturna podjela unutar bankovne grupe."

Članak 80.

U članku 209. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

"Hrvatska narodna banka razmjenjivat će povjerljive informacije s osobama koje su u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama ovlaštene za provedbu nadzora, i to nad:".

U točki 1. iza riječi: "likvidacije" briše se zarez i riječi: "odnosno stečaja".

Članak 81.

Iza članka 212. dodaje se naslov članka i članak 212.a koji glase:

"Prijenos informacija međunarodnim tijelima"

Članak 212.a

(1) Hrvatska narodna banka će na zahtjev Međunarodnog monetarnog fonda u svrhu obavljanja njegovih zadataka, Svjetske banke za potrebe procjena u okviru Programa procjene financijskog sektora, Banke za međunarodne namire za potrebe studija kvantitativnog učinka ili Odbora za financijsku stabilnost za potrebe njegove nadzorne funkcije, dostaviti skupne podatke ili podatak iz kojeg nije moguće prepoznati o kojoj se kreditnoj instituciji radi ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) zahtjev je opravdan jer je zatražen u svrhu obavljanja zakonom dodijeljenih ovlasti
- 2) zahtjev je dovoljno precizan u pogledu vrste, opsega i formata traženih informacija te sredstava njihovog priopćavanja ili prijenosa
- 3) tražene informacije potrebne su isključivo za izvršavanje konkretnih zadataka podnositelja zahtjeva te ne prelaze njegove zakonom utvrđene zadatke
- 4) informacije se prenose ili priopćavaju isključivo osobama koje su izravno uključene u izvršavanje zadatka u čiju svrhu se podaci dostavljaju i
- 5) na osobe koje imaju pristup informacijama postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona.

(2) Ako je zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka zatražena druga informacija, različita od one navedene u tom stavku Hrvatska narodna banka može druge informacije učiniti dostupnima isključivo u svojim prostorijama.

(3) Ako priopćavanje informacija na temelju zahtjeva iz ovoga članka predstavlja obradu osobnih podataka podnositelj zahtjeva dužan je ispunjavati uvjete utvrđene propisima koji uređuju zaštitu osobnih podataka."

Članak 82.

U članku 214. stavku 1. točki 1. iza riječi: "ovoga Zakona" riječ: "i" briše se.

U točki 2. iza riječi: "ovoga Zakona" briše se točka i dodaje riječ: "i".

Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

"3) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona."

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

"(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, te dostaviti sljedeće podatke:

- sve naknadne promjene koje se odnose na dano odobrenje
- ukupnoj imovini i obvezama podružnice u skladu s rokovima izvješćivanja u kojima je podružnice obvezna izvješćivati Hrvatsku narodnu banku
- nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica.

(3) Sukladno članku 73.a ovoga Zakona Hrvatska narodna banka sastavljat će popis financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga iz članka 73.a stavaka 5. i 8. ovoga Zakona te financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, institucija i članova grupe iz članka 73.a stavka 14. podstavka 4. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji."

U stavku 5. točka 4. mijenja se i glasi:

"4) podacima koje prikuplja u skladu s člancima 152. i 152.a ovoga Zakona".

U točki 12. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavaka 5. i 6."

U točki 14. iza riječi: "državi članici" riječ: "i" briše se.

U točki 15. iza riječi: "ovoga Zakona" briše se točka i dodaje riječ: "i".

Iza točke 15. dodaje se točka 16. koja glasi:

"16) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona."

Članak 83.

U članku 215. stavku 1. točki 3. iza riječi: "članka 181. ovoga Zakona" dodaju se riječi: "i kriterije za primjenu načela razmjernosti kako je navedeno u članku 180. stavku 3. ovoga Zakona".

U stavku 12. u uvodnoj rečenici riječi: "administrativne kazne" zamjenjuju se riječima: "upravne sankcije".

Članak 84.

U članku 216.e stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Hrvatska narodna banka dužna je sporazum o potpori iz stavka 1. ovoga članka dostaviti sanacijskom tijelu."

Članak 85.

Članak 219. mijenja se i glasi:

"Ako kreditna institucija ne ispuni obveze koje je preuzela sporazumom o razumijevanju u roku i na način utvrđen tim sporazumom, Hrvatska narodna banka donijet će rješenje o nalažanju supervizorskih mjera."

Članak 86.

U članku 220. stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Kreditna institucija može, najkasnije 30 radnih dana prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka, obrazloženim zahtjevom zatražiti produljenje roka. Ako je rok iz stavka 2. ovoga članka jednak ili kraći od 30 radnih dana, kreditna institucija ne može zatražiti produljenje roka. Hrvatska narodna banka najkasnije do isteka roka utvrđenog rješenjem odlučit će o produljenju tog roka."

Članak 87.

U članku 224. stavku 1. točki 12. iza riječi: "proizvodima ili sustavima" stavlja se zarez i dodaju riječi: "uključujući aktivnosti povezane s eksternalizacijom".

Točka 20. mijenja se i glasi:

"20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog Uredbom (EU) br. 575/2013 prema uvjetima iz članka 228. ovoga Zakona".

Točka 22. mijenja se i glasi:

"22) naložiti obvezu češćeg ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala, likvidnosti i financijskoj poluzi pod uvjetima iz članka 226. ovoga Zakona".

Iza točke 32. dodaje se točka 32.a koja glasi:

"32.a) naložiti da se kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. od a) do h) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne može smatrati malom i jednostavnom institucijom".

Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase:

"(3) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da interni sustavi koje kreditna institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizika iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona nisu zadovoljavajući naložiti će kreditnoj instituciji da upotrebljava standardiziranu metodologiju iz tog članka.

(4) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da određenoj maloj i jednostavnoj kreditnoj instituciji za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje nije primjerena pojednostavnjena standardizirana metodologija naložiti će primjenu standardizirane metodologije iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(5) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz stavka 1. ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze."

Članak 88.

U članku 225. stavku 2. točka 4. briše se.

Članak 89.

Iza članka 225. dodaje se naslov članka i članak 225.a koji glase:

"Češće i dodatno izvješćivanja Hrvatske narodne banke

Članak 225.a

(1) Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji, supervizorsku mjeru iz članka 224. stavka 1. točke 22. ovoga Zakona samo u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je mjera primjerena i razmjerna s obzirom na svrhu u koju se zahtijevaju informacije i
- 2) ne postoje dvostruki zahtjevi za informacijama.

(2) U smislu stavka 1. točke 2. ovoga članka u slučajevima iz članaka 180. do 220. ovoga Zakona, smatra se da postoje dvostruki zahtjevi za informacijama ako se radi o istim ili u bitnim elementima istim informacijama koje su po nekoj drugoj osnovi već dostavljene Hrvatskoj narodnoj banci ili ih Hrvatska narodna banka sama može izraditi.

(3) U smislu stavka 2. ovoga članka, neće se smatrati da su informacije već dostavljene Hrvatskoj narodnoj banci ako je Hrvatska narodna banka te informacije primila u drugačijem obliku ili na drugačijoj razini detalja odnosno ako taj drugačiji oblik ili razina detalja ne omogućava Hrvatskoj narodnoj banci izradu informacije jednake kvalitetne i pouzdanosti od one kakva bi bila dobivena putem češćeg ili dodatnog izvješćivanja."

Članak 90.

Naslov iznad članka i članak 228. mijenjaju se i glase:

"Dodatni regulatorni kapital iznad minimalno propisanog

Članak 228.

(1) Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorsku mjeru dodatnog regulatornog kapitala iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona u sljedećim slučajevima:

1) ako rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima na način propisan stavkom 3. ovoga članka, kapitalnim zahtjevima iz dijela trećeg, četvrtog i sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402

2) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajući sustav upravljanja u skladu s odredbama članka 101. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima te nije vjerojatno da bi druge supervizorske mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva

3) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s odredbama članka 113. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima te nije vjerojatno da bi druge supervizorske mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva

4) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke i odgovarajući sustav unutarnjih kontrola za utvrđivanje, upravljanje, praćenje i izvještavanje velikih izloženosti u skladu s odredbama članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013 te nije vjerojatno da bi druge supervizorske mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva

5) ako je supervizijom na temelju članka 181. stavka 4. ovoga Zakona utvrdila da vrijednosna usklađenja za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja nisu dostatne da omoguće kreditnoj instituciji u kratkom razdoblju prodaju svojih pozicija ili zaštitu od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima

6) ako je supervizijom na temelju članka 188. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona utvrdila da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnih pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva

7) ako kreditna institucija više puta nije osigurala ili održala odgovarajuću razinu dodatnog regulatornog kapitala utvrđenog u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona

8) ako su utvrđene druge okolnosti koje su specifične za određenu kreditu instituciju za koje smatra da predstavljaju razlog za značajnu supervizorsku zabrinutost.

(2) Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorsku mjeru dodatnog regulatornog kapitala iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona samo ako ocijeni da je potrebno pokriti rizike kojima je izložena ta kreditna institucija, neovisno o tome jesu li rizici nastali aktivnostima same kreditne institucije ili su posljedica učinka određenih gospodarskih i tržišnih kretanja na profil rizičnosti te kreditne institucije.

(3) U smislu stavka 1. točke 1. ovoga članka smatrat će se da rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima samo ako su iznosi, vrsta i raspodjela regulatornog kapitala koji je Hrvatska narodna banka, uzimajući u obzir i procjenu koju je u skladu s člankom 113. stavkom 2. ovoga Zakona izradila kreditna institucija, procijenila primjerenim viši od kapitalnih zahtjeva propisanih dijelom trećim, četvrtim i sedmim Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljem 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

(4) Prilikom provedbe procjene iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka procjenjuje rizike kojima je kreditna institucija izložena, uzimajući pri tome u obzir, profil rizičnosti svake pojedinačne kreditne institucije, uključujući i:

- rizike specifične za pojedinu kreditnu instituciju ili elemente takvih rizika koji su izričito isključeni iz ili nisu izričito propisani u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402
- rizike specifične za pojedinu kreditnu instituciju ili elemente takvih rizika koji su vjerojatno podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima propisanim u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

(5) Hrvatska narodna banka neće smatrati rizike ili elemente rizika iz stavka 4. podstavka 2. ovoga članka vjerojatno podcijenjenima, unatoč usklađenosti s zahtjevima propisanim u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402, u onom iznosu (mjeri) koliko podliježu prijelaznim odredbama uključujući i odredbe o nastavku priznavanja propisanim u ovom Zakonu ili u Uredbi (EU) br. 575/2013.

(6) Hrvatska narodna banka će procjenom iz stavka 3. ovoga članka, obuhvatiti sve rizike ili elemente rizika koji su utvrđeni kao značajni, a koji nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima propisanim u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

(7) U smislu stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka će, kamatni rizik koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje smatrati značajnim u slučajevima iz članka 181. stavka 5. točke 1. ovoga Zakona, osim ako Hrvatska narodna banka utvrdi da:

- kreditna institucija adekvatno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i
- kreditna institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

(8) Hrvatska narodna banka naložiti će kreditnoj instituciji dodatni regulatorni kapital, osim za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, u iznosu koji predstavlja razliku između kapitala procijenjenog sukladno stavku 3. ovoga članka i kapitalnih zahtjeva propisanih u dijelu trećem i četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

(9) Hrvatska narodna banka naložiti će kreditnoj instituciji dodatni regulatorni kapital za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, kao razliku između potrebnog kapitala procijenjenog stavkom 3. ovoga članka i kapitalnih zahtjeva propisanog u dijelu trećem i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.

(10) Dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, a koji ne uključuje kapital naložen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, kreditna institucija dužna je održavati regulatornim kapitalom na sljedeći način:

- najmanje tri četvrtine dodatnog kapitalnog zahtjeva održava se osnovnim kapitalom
- najmanje tri četvrtine osnovnog kapitala iz podstavka 1. ovoga stavka treba biti u obliku redovnog osnovnog kapitala.

(11) Dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, a koji uključuje kapital naložen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, kreditna institucija dužna je održavati osnovnim kapitalom.

(12) Iznimno od stavaka 10. i 11. ovoga članka Hrvatska narodna banka može, ako to ocijeni potrebnim uzimajući u obzir specifične okolnosti u kojima se kreditna institucija nalazi, naložiti kreditnoj instituciji da održava dodatni kapitalni zahtjev u omjeru s višim udjelom osnovnog ili redovnog osnovnog kapitala.

(13) Kreditna institucija dužna je osigurati da se regulatorni kapital, kojim se održava dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, a koji ne uključuje kapital naložen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva:

- kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013
- zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj
- smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a stavka 3. ovoga Zakona, a koji nije određen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge.

(14) Kreditna institucija dužna je osigurati da se regulatorni kapital, kojim se održava dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, a koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, ne upotrebljava za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva:

- kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013
- zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013
- smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a stavka 3. ovoga Zakona određenog za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge.

(15) Hrvatska narodna banka rješenjem će naložiti kreditnoj instituciji dodatni kapitalni zahtjev iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona u kojem će obrazložiti izračun cjelokupne procjene elemenata iz stavaka 1. do 14. ovoga članka, a u slučaju iz stavka 1. točke 7. ovoga članka, obrazloženje razloga zbog kojih se određivanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu više ne smatra dostatnim."

Članak 91.

Iza članka 228. dodaju se naslovi i članci 228.a i 228.b koji glase:

"Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu

Članak 228.a

(1) Kreditna institucija dužna je strategijama i procesima iz članka 113. ovoga Zakona procijeniti i održavati razinu internog kapitala na razini dostatnoj za pokriće svih rizika

kojima je izložena te osigurati da njen regulatorni kapital pokriva i potencijalne gubitke koji proizlaze iz stresnih scenarija, uključujući i rizike utvrđene u okviru nadzornog testiranja otpornosti na stres iz članka 180. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka u okviru obavljanja supervizije iz članka 180. ovoga Zakona redovito analizira razinu internog kapitala koju je kreditna institucija utvrdila u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, te utvrđuje prikladnu razinu regulatornog kapitala za svaku kreditnu instituciju.

(3) Hrvatska narodna banka za svaku kreditnu instituciju procjenjuje potrebu utvrđivanja smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu, te ako je smjernica potrebna o tome obavještava kreditnu instituciju.

(4) Hrvatska narodna banka može smjernicom o dodatnom regulatornom kapitalu obuhvatiti rizike koji su inače pokriveni dodatnim kapitalnim zahtjevom naloženim sukladno članku 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona samo u mjeri u kojoj su smjernicom obuhvaćeni elementi tih rizika koji nisu već pokriveni tim zahtjevom.

(5) Kreditna institucija je dužna osigurati da se regulatornim kapitalom, koji se koristi za ispunjavanje zahtjeva iz smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu, osim dijela kojim se pokriva rizik prekomjerne financijske poluge, ne koristi za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva:

- kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili
- zahtjeva za dodatnim kapitalom utvrđenog u skladu s člankom 228. ovoga Zakona, koji je naložila Hrvatska narodna banka za rizike a koji nije određen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge i ne predstavlja zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(6) Kreditna institucija je dužna osigurati da se regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu kojima se obuhvaća rizik prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva:

- kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013
- zahtjeva za dodatnim kapitalom utvrđenog u skladu s člankom 228. ovoga Zakona koji je naložila Hrvatska narodna banka za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge ili
- zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

(7) Na kreditnu instituciju koja ispunjava relevantne kapitalne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402, relevantni dodatni kapitalni zahtjev iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne ispunjava smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu ne primjenjuju se ograničenja iz članaka 140., 141. ili 142. ovoga Zakona.

Suradnja sa sanacijskim tijelima

Članak 228.b

Hrvatska narodna banka obavijestiti će sanacijsko tijelo o:

- dodatnom kapitalnom zahtjevu koji je kreditnoj instituciji naložen na temelju članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona i
- smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu o kojima je obaviještena kreditna institucija u skladu s člankom 228.a stavkom 3. ovoga Zakona."

Članak 92.

U članku 234. točki 4. iza riječi: "likvidatora" dodaje se riječ: "ili".

Točka 5. briše se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

Članak 93.

U članku 235. stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječi: "Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka" zamjenjuju se riječima: "sanacijskom tijelu".

Članak 94.

U članku 235.a stavku 5. riječ: "člankom" zamjenjuje se riječima: "člancima 12.j i".

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

"(6) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz prvoga stavka ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze."

Članak 95.

U članku 235.c stavku 9. točki 4. iza riječi: "likvidatora" dodaje se riječ: "ili".

Točka 5. briše se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

Članak 96.

U članku 235.d stavku 13. točki 4. iza riječi: "likvidatora" dodaje se riječ: "ili".

Točka 5. briše se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

Članak 97.

U članku 238. stavku 8. točka 4. briše se.

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 4. i 5.

Članak 98.

Naslov iznad članka 249. i članak 249. brišu se.

Članak 99.

Naslov iznad članka 254. i članak 254. brišu se.

Članak 100.

U glavi XX. naslovi poglavlja i poglavlja XX.2. i XX.3., naslovi iznad članaka i članci 255. do 263. brišu se.

Članak 101.

Naslov glave i glava XXI., naslovi iznad članaka i članci 264. do 276. brišu se.

Članak 102.

U članku 277. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada je Europska središnja banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može u superviziji na konsolidiranoj osnovi odnosno kolegiju supervizora sudjelovati kao promatrač pri čemu će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

(4) Kako bi se osiguralo da se zahtjevi ili supervizorske ovlasti primjenjuju na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi za potrebe članka 97. i 97.a ovoga Zakona i ove Glave pojmovima "institucija", "matična institucija u državi članici", "matična institucija u RH", "matična institucija iz EU-a", "matična institucija iz EU-a sa sjedištem u RH" i "matično društvo" obuhvaćeni su i:

a) financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji su dobili odobrenje u skladu s ovim Zakonom ili u skladu s odgovarajućim odredbama propisa na snazi u drugoj državi članici

b) imenovane institucije koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog financijskog holdinga u državi članici ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici u kojoj relevantno

matično društvo ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 73.a stavkom 6. ovoga Zakona ili u skladu s odgovarajućim odredbama propisa na snazi u drugoj državi članici i

c) financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi ili institucije imenovane na temelju članka 73.a ovoga Zakona ili u skladu s odgovarajućim odredbama propisa na snazi u drugoj državi članici."

Članak 103.

U članku 278. stavku 1. na kraju točke 6. riječ: " ili" briše se.

Iza točke 7. dodaje se točka 8. koja glasi:

"8) matičnog investicijskog društva u RH ili matičnog investicijskog društva u EU sa sjedištem u RH, pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija u RH ili ako ima više kreditnih institucija kćeri, kreditna institucija sa sjedištem u RH ima najveći bilančni iznos."

Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase:

"(3) Ako dvije li više institucija sa odobrenjem za rad u Europskoj uniji imaju zajednički matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijskom holding u EU sa sjedištem u RH ili matični mješoviti financijski holding u EU sa sjedištem u RH, grupa kreditnih institucija u RH postoji ako taj matični holding kao društvo kći ima:

- 1) samo jednu kreditnu instituciju koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ili
- 2) više kreditnih institucija i kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ima najveći bilančni iznos.

(4) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i u slučajevima kada se konsolidacija zahtijeva prema članku 18. stavku 3. ili članku 18. stavku 6. Uredbe br. 575/2013 i kada je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo za kreditnu instituciju s najvećim bilančnim iznosom.

(5) Iznimno od stavka 1. točaka 1. do 8., stavka 3. točke 2. i stavka 4. ovoga članka grupa kreditnih institucija u RH postoji kada je ukupni bilančni iznos kreditnih institucija članica određene grupe kreditnih institucija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad veći od bilančnog iznosa kreditnih institucija članica te grupe kreditnih institucija nad kojima superviziju na pojedinačnoj osnovi obavlja drugo nadležno tijelo."

Članak 104.

Članak 280. mijenja se i glasi:

"(1) Kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, može, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica preuzeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi od nadležnog tijela države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe.

(2) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo može u pojedinim slučajevima iz članka 278. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica prenijeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi na nadležno tijelo države članice u kojoj je sjedište druge institucije članice grupe.

(3) Prije donošenja odluke o prijenosu nadležnosti iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dat će matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditnoj instituciji s najvećim bilančnim iznosom pravo na izjašnjavanje o toj odluci."

Članak 105.

U članku 281. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

"Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, dužna su matičnoj kreditnoj instituciji u RH, matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, te sukladno odobrenju iz članka 73.a ovoga Zakona matičnom financijskom holdingu u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH, matičnom financijskom holdingu u EU sa sjedištem u RH i matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU sa sjedištem u RH:"

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH te sukladno odobrenju iz članka 73.a ovoga Zakona matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU sa sjedištem u EU i matični mješoviti financijski holding u EU sa sjedištem u RH dužan je osigurati da im društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH dostavljaju podatke koji su potrebni za konsolidaciju."

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe na temelju ovog Zakona kao i propisa kojima se uređuje pružanje usluga osiguranja, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, Hrvatska narodna banka može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe onih propisa koji se odnose na najvažniji financijski sektor kako je utvrđen u skladu s propisima kojima se uređuje dodatni nadzor nad finansijskim konglomeratima.“

Članak 106.

Članak 283. mijenja se i glasi:

„(1) Ako bilo koja članica grupe kreditnih institucija u RH ima sjedište u drugoj državi članici, a Hrvatska narodna banka je konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 284. i 286. ovoga

Zakona. Kada u trećoj zemlji postoji članica grupe ili članica grupe u trećoj zemlji ima podružnicu, Hrvatska će narodna banka, vodeći računa o odredbama o povjerljivosti informacija iz ovoga Zakona i usporedivosti zakonodavstava, osigurati suradnju i koordinirati aktivnosti s relevantnim nadležnim tijelom treće zemlje.

(2) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, a sve članice grupe kreditnih institucija koje nemaju sjedište u Republici Hrvatskoj imaju sjedište u trećoj zemlji, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 286. i 287. ovoga Zakona pod uvjetom da za nadležna tijela u trećoj zemlji postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona i zahtjevima za čuvanje povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u propisima kojima se uređuju tržišta financijskih instrumenata.

(3) Hrvatska narodna banka, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i druga nadležna tijela preko kolegija supervizora:

1) razmjenjuju informacije, pri čemu se razmjena informacija s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo provodi u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010

2) dogovaraju podjelu radnih zadataka i dobrovoljni prijenos odgovornosti gdje je to prikladno

3) izrađuju planove supervizije na osnovi ocjene rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija

4) povećavaju djelotvornost supervizije otklanjanjem višestrukih istovjetnih supervizorskih zahtjeva, a osobito u vezi s dobivanjem informacija iz članaka 286. i 288. stavka 6. ovoga Zakona

5) dosljedno primjenjuju bonitetne zahtjeve u skladu s odredbama ovoga Zakona, ostalih posebnih propisa i Uredbe (EU) br. 575/2013 na sve članice grupe kreditnih institucija vodeći računa o nacionalnim propisima drugih država članica u dijelu iskorištenih mogućnosti i nacionalnih diskrecija u skladu s propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i

6) obavljaju poslove iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona vodeći računa o aktivnostima radnih tijela osnovanih za to područje.

(4) Hrvatska narodna banka usko će surađivati s ostalim nadležnim tijelima iz kolegija nadzornih tijela i Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo vodeći računa o ovlastima nadležnih tijela. Osnivanje i rad kolegija ne utječu na ovlasti Hrvatske narodne banke propisane ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

(5) Razmjena informacija u okviru kolegija nadzornih tijela osnovanog temeljem ovoga članka ne predstavlja kršenje obveze čuvanja povjerljivih informacija iz ovoga Zakona.

(6) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će na temelju članka 287. ovoga Zakona u suradnji s drugim nadležnim tijelima pisanim sporazumom urediti osnivanje i rad kolegija.

(7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, može u rad kolegija uključiti:

- nadležna tijela iz Republike Hrvatske ili drugih država članica u kojima je sjedište neke od članica grupe kreditnih institucija u RH
- nadležna tijela iz drugih država članica u kojima kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajne podružnice i
- središnje banke iz drugih država članica, ako je prikladno.

(8) Osim tijela iz stavka 7. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može, kada je to prikladno i ako je prema mišljenju svih nadležnih tijela koja su članice kolegija osigurano ispunjenje obveze čuvanja povjerljivih informacija istovjetno obvezi čuvanja povjerljivih informacija iz članka 208. ovoga Zakona, u rad kolegija uključiti i nadležna tijela iz trećih zemalja.

(9) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo omogućiti će sudjelovanje u kolegiju supervizora nadležnom tijelu iz države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan i koji je dobio odobrenje sukladno članku 73.a ovoga Zakona.

(10) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima i/ili u pojedinim aktivnostima kolegija. Hrvatska narodna banka vodit će računa o tome da sve članice kolegija budu potpuno i na vrijeme obaviještene:

- o mjestu i vremenu održavanja sastanaka te o osnovnim pitanjima koja će biti predmet rasprave na tim sastancima i aktivnostima koje će se razmatrati te
- o aktivnostima koje su poduzete na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

(11) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, vodit će računa o značajnosti planiranih supervizorskih aktivnosti za članice kolegija, a osobito o potencijalnom utjecaju tih aktivnosti na stabilnost njihova financijskog sustava te o obvezama iz članka 204. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(12) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će u skladu s odredbama ovoga Zakona vezanima uz povjerljivost informacija izvješćivati o radu kolegija u normalnim i izvanrednim situacijama Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i dostavljat će mu sve informacije koje su osobito važne za usklađivanje supervizorskih postupaka.

(13) U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija supervizora, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(14) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 sudjeluje u radu kolegija supervizora, smatrat će se nadležnim tijelom.“.

Članak 107.

Članak 284. mijenja se i glasi:

"(1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH surađivat će radi donošenja zajedničke odluke:

1) iz područja supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala kako bi utvrdili adekvatnu visinu konsolidirane razine regulatornog kapitala na razini grupe kreditnih institucija u RH koja odgovara njezinu financijskom stanju i profilu rizičnosti, i o nalaganju dodatnog iznosa regulatornog kapitala u skladu s člankom 224. stavkom 1. točkom 20. ovoga Zakona svakoj pojedinoj članici grupe kreditnih institucija u RH i na konsolidiranoj razini

2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, uključujući adekvatnosti organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o nalaganju posebnih zahtjeva za u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i

3) o primjeni smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka će na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala grupe kreditnih institucija u RH nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH podnijeti izvješće o:

- procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u RH i potrebi nalaganja dodatnog kapitalnog zahtjeva u skladu s člankom 228. ovoga Zakona
- procjeni profila likvidnosnog rizika grupe kreditnih institucija u RH i potrebi nalaganja supervizorskih mjera u skladu s člankom 224. ovoga Zakona i posebnog zahtjeva za likvidnost u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i
- procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u RH i potrebi izdavanja smjernice u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona.

(3) Zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, pri čemu se u obzir uzima i procjena relevantnih nadležnih tijela drugih država članica o rizičnosti poslovanja članica grupe kreditnih institucija u RH u njihovoj nadležnosti.

(4) Zajednička odluka iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i obrazložena a Hrvatska narodna banka dostavit će tu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(5) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je na zahtjev nadležnog tijela druge države članice zatražiti savjet od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo odnosno Hrvatska narodna banka može i samostalno zatražiti savjet.

(6) Ako zajednička odluka nije donesena u roku iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka sama će donijeti odluke o primjeni članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona i članaka 225., 228. i 228.a ovoga Zakona na konsolidiranoj razini, vodeći računa o procjenama rizičnosti poslovanja pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH koje su izradila za njih nadležna tijela te će donijeti odluku za svaku pojedinu članicu grupe za koju je nadležno tijelo.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom pri čemu se rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka odluke svih nadležnih tijela za pojedine članice grupe kreditnih institucija u RH bit će spojene u jedinstveni dokument, koji će sadržavati obrazloženje svake pojedine odluke, a u vezi s procjenom rizičnosti poslovanja svake pojedine članice grupe kreditnih institucija u RH, te stavove i izdvojena mišljenja iznesene tijekom roka iz stavka 3. ovoga članka te će Hrvatska narodna banka taj dokument dostaviti svim nadležnim tijelima iz stavka 1. ovoga članka i matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(9) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka pojedina Hrvatska narodna banka uzet će u obzir savjet Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i obrazložiti svako značajno odstupanje od tog savjeta.

(10) Hrvatska narodna banka na temelju odluka iz stavka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u RH za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(11) Hrvatska narodna banka odluke iz stavka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka preispitat će najmanje jednom godišnje.

(12) Iznimno od stavka 11. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je preispitati odluke iz stavka 1. ovoga članka ako je nadležno tijelo druge države članice Hrvatskoj narodnoj banci podnijelo pisani i obrazloženi zahtjev. U postupku mogu sudjelovati samo Hrvatska narodna banka i nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev."

Članak 108.

U članku 285. stavku 1. u točki 1. iza riječi: "na konsolidiranoj razini" riječ: "i" briše se.

Točka 2. mijenja se i glasi:

"2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, uključujući adekvatnost organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o nalaganju posebnih zahtjeva u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i".

Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

"3) o primjeni smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a ovoga Zakona."

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Hrvatska narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, sastavit će izvješće o:

- procjeni rizičnosti poslovanja članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo i potrebi nalaganja dodatnog kapitalnog zahtjeva u skladu s člankom 228. ovoga Zakona
- procjeni profila likvidnosnog rizika članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo i potrebi nalaganja supervizorskih mjera u skladu s člankom 224. ovoga Zakona i posebnog zahtjeva za likvidnost u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i
- procjeni rizičnosti poslovanja članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo i potrebi izdavanja smjernice u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona."

Stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase:

"(6) Ako zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka nije donesena u roku četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija, Hrvatska narodna banka donijet će odluku iz članka 224. stavka 1. točke 20. i/ili članaka 225., 228. i 228.a ovoga Zakona za svaku pojedinu članicu grupe ili na potkonsolidiranoj osnovi za grupu za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, vodeći računa o stavovima i izdvojenom mišljenju konsolidirajućeg nadzornog tijela.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako su Hrvatska narodna banka ili drugo nadležno tijelo države članice u roku od četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija iz stavka 2. ovoga članka, a prije donošenja zajedničke odluke, zatražili posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom a rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010."

Članak 109.

U članku 287. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

"(5) Ako konsolidirajuće i nadležno tijelo za financijski holding ili mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje sukladno članku 277.a ovoga Zakona, nisu isti, Hrvatska narodna banka će kao konsolidirajuće ili nadležno tijelo sklopiti sporazum o koordinaciji i suradnji iz stavka 1. ovoga članka s drugim nadležnim tijelima u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan."

Članak 110.

U članku 289. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase:

"(4) Hrvatska narodna banka u okviru svojih nadležnosti surađuje i razmjenjuje informacije koje su relevantne za obavljanje zadaća na temelju ovoga Zakona, Uredbe (EU) 575/2013 i propisa koji uređuju sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma s Uredom za sprječavanje pranja novca i drugim nadležnim nadzornim tijelima s javnim ovlastima u nadziranju kreditnih institucija u pogledu propisa koji uređuju sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma pod uvjetom da se takvom suradnjom i razmjenom informacija ne zadiere u tekuće izvide, istrage ili postupke u skladu s kaznenim ili upravnim pravom države članice u kojoj se nalazi nadležno tijelo, financijsko-obavještajna jedinica ili drugo nadležno nadzorno tijelo s javnim ovlastima kojemu je povjerena javna ovlast nadziranja obveznika u djelokrugu njihovih nadležnosti.

(5) Ako Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo nije određena i kao koordinator prema propisima koji uređuju nadzor financijskih konglomerata Hrvatska narodna banka će surađivati s koordinatorom za matični mješoviti financijskih holding kod primjene odredbi ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi.

(6) Hrvatska narodna banka će za potrebe stavka 5. ovoga članka s koordinatorom sklopiti pisani sporazum o međusobnoj suradnji."

Članak 111.

U članku 323. stavku 2. riječi: "odluke o otvaranju postupka prisilne likvidacije" zamjenjuju se riječima: "o nalažanju mjera u fazi rane intervencije".

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

"(3) Rješenje koje u upravnom postupku donosi Hrvatska narodna banka može sadržavati rok, uvjet, namet, pridržaj opoziva, preporuku ili obvezu sklapanja upravnog ugovora.

(4) Kada temeljem ovoga Zakona nastupe posljedice prestanka važenja odobrenja ili suglasnosti koje sukladno ovom Zakonu izdaje Hrvatska narodna banka, Hrvatska narodna banka o prestanku važenja odobrenja ili suglasnosti donosi deklaratorno rješenje."

Članak 112.

U članku 323.a stavku 5. riječi: "deset radnih dana" zamjenjuju se riječima: "14 dana".

Članak 113.

U članku 323.b stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Tijekom postupka supervizije Hrvatske narodne banke kao i tijekom postupka za izricanje upravne sankcije stranka u postupku odnosno stranka protiv koje je postupak pokrenut ovlaštena je izvršiti uvid u spis."

U stavku 4. iza riječi: "ili izvan nje" dodaju se riječi: "ili na radne dokumente koje je izradila Hrvatska narodna banka u postupku supervizije ili postupku za izricanje upravne sankcije".

Članak 114.

U članku 327. stavku 1. točki 1. riječi: "članaka 60., 62. i 66." zamjenjuju se riječima: "članaka 60., 62., 66. i 73.a".

Točka 3. mijenja se i glasi:

"3) o zahtjevu za izdavanje odobrenja iz članaka 63. i 149. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva."

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

"(3) Obnova postupka iz članka 44. stavka 1. točke 7. i članka 47. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od šest godina od dana dostave rješenja stranci.

(4) Rok iz stavka 1. točke 2. ovoga članka za odlučivanje i donošenje rješenja ne teče za vrijeme koje je stranci ostavljeno da se očituje u postupku sukladno članku 323.a ovoga Zakona."

Članak 115.

Naslov glave i glava XXVIII., naslovi iznad članaka i članci 329. do 357. brišu se.

Članak 116.

Naslov glave XXIX.a mijenja se i glasi: "POSTUPAK ZA IZRICANJE UPRAVNIH SANKCIJA".

Članak 117.

U članku 359.a riječi: "(u daljnjem tekstu: postupak za izricanje upravne sankcije)" brišu se.

Članak 118.

Naslov iznad članka 359.e i članak 359.e mijenjaju se i glase:

"Zaključak o pokretanju postupka za izricanje novčane kazne ili upozorenja"

Članak 359.e

(1) Ako Hrvatska narodna banka tijekom prethodnog ispitivanja činjenica, okolnosti i pravne kvalifikacije utvrdi da postoje razlozi za izricanje novčane kazne ili upozorenja zbog povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364. i 365. ovoga Zakona, pokreće postupak za izricanje upravne sankcije po službenoj dužnosti donošenjem zaključka o pokretanju postupka za izricanje novčane kazne ili upozorenja (u daljnjem tekstu: zaključak o pokretanju postupka).

(2) Zaključak o pokretanju postupka osobito sadrži:

1. oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi
2. opis činjeničnog stanja ili okolnosti koje su razlog za pokretanje postupka za izricanje novčane kazne ili upozorenja (opis povrede)
3. pravnu osnovu na temelju koje i u vezi s kojom se pokreće postupak za izricanje novčane kazne ili upozorenja
4. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut na očitovanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koja su važna za odlučivanje
5. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut da dostavi podatke i dokumentaciju relevantnu za utvrđivanje činjeničnog stanja
6. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut da se očituje o svom imovnom stanju
7. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut da navede sve činjenice i okolnosti koje mogu utjecati na to da se izrekne novčana kazna ili upozorenje odnosno koje mogu utjecati na visinu novčane kazne (olakotne i otegotne okolnosti) i
8. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut na predlaganje ostalih dokaza.

(3) Hrvatska narodna banka ovlaštena je prikupljati i obrađivati osobne podatke koji su joj nužni za vođenje postupka za izricanje novčane kazne ili upozorenja.

(4) Zaključak o pokretanju postupka dostavlja se stranki protiv koje je pokrenut postupak.

(5) Postupak za izricanje novčane kazne ili upozorenja smatra se pokrenutim danom donošenja zaključka o pokretanju postupka.

(6) U zaključku o pokretanju postupka određuje se rok u kojem se stranka protiv koje je postupak pokrenut ima pravo očitovati. Rok ne može biti kraći od osam niti dulji od 30 dana.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, Hrvatska narodna banka iz opravdanih razloga može na zahtjev stranke protiv koje je postupak pokrenut produljiti rok za dostavu očitovanja za najdulje 30 dana.

(8) Ako se stranka protiv koje je postupak pokrenut ne očituje o zaključku o pokretanju postupka ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po tom zaključku, činjenice i okolnosti relevantne za utvrđivanje činjeničnog stanja i utvrđivanje kriterija za izricanje novčane kazne ili upozorenja Hrvatska narodna banka utvrdit će po službenoj dužnosti, na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije, te će bez odgađanja stranki protiv koje je pokrenut postupak dostaviti nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju iz članka 359.h ovoga Zakona."

Članak 119.

U članku 359.f stavku 1. riječi: "upravne sankcije" zamjenjuju se riječima: "novčane kazne ili upozorenja".

U stavku 4. iza riječi: "pravnoj osobi" dodaju se riječi: "u iznosu do najviše 3.750.000,00 kuna", a iza riječi: "izbjegnutog gubitka" riječi: "ili u iznosu do najviše 3.750.000,00 kuna" brišu se.

Članak 120.

U članku 359.h stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

"3) određivanje novčane kazne ili upozorenja te olakotne i otegotne okolnosti koje su uzete u obzir pri određivanju jedne od tih sankcija kao i one okolnosti koje su utjecale na određivanje visine novčane kazne ako je kao sankcija određena novčana kazna."

U stavku 2. riječi: "upravnih sankcija" zamjenjuju se riječima: "novčane kazne ili upozorenja".

U stavku 6. riječi: "vrste i visine upravne sankcije" zamjenjuju se riječima: "određivanja novčane kazne odnosno upozorenja".

Članak 121.

Naslov iznad članka 359.i mijenja se i glasi: "*Kriteriji za izricanje novčane kazne ili upozorenja*".

U članku 359.i stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

"(1) Pri izricanju novčane kazne ili upozorenja Hrvatska narodna banka uzet će u obzir sve okolnosti koje utječu na to da određena novčana kazne odnosno upozorenje ili visina novčane kazne ako je određena novčana kazna, bude lakša ili teža, a osobito olakotne i otegotne okolnosti kao što su:".

Članak 122.

Naslov iznad članka 359.j i članak 359.j mijenjaju se i glase:

"Nadležnost za donošenje rješenja o izricanju upravne sankcije

Članak 359.j

- (1) Rješenje o izricanju novčane kazne ili upozorenja donosi Savjet Hrvatske narodne banke.
- (2) Rješenje o izricanju periodičnih penala i rješenje o utvrđivanju ukupnog iznosa periodičnih penala donosi guverner.
- (3) Rješenje iz stavka 1. ili 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavlja počinitelju povrede u postupku u roku od osam dana od dana donošenja rješenja Savjeta Hrvatske narodne banke."

Članak 123.

Naslov iznad članka 359.l i članak 359.l mijenjaju se i glase:

"Postupak izvršenja novčane kazne ili utvrđenog ukupnog iznosa periodičnih penala

Članak 359.l

- (1) U rješenju Hrvatske narodne banke kojim se izriče novčana kazna ili rješenju kojim se utvrđuje ukupan iznos periodičnih penala naznačit će se rok i način uplate izrečene novčane kazne ili utvrđenog periodičnog penala.
- (2) Novčana kazna ili utvrđeni ukupan iznos periodičnih penala uplaćuje se po izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke ako nije uložena tužba odnosno po izvršnosti sudske odluke.
- (3) Hrvatska narodna banka može sa strankom sklopiti upravni ugovor radi izvršenja rješenja na prijedlog stranke kojoj je izrečena novčana kazna ili utvrđen ukupan iznos periodičnih penala na rok koji ne može biti duži od 12 mjeseci za koje vrijeme ne teče zastara iz članka 359.n ovoga Zakona.
- (4) Novčane kazne izrečene rješenjem o izricanju upravne sankcije ili periodični penali izrečeni rješenjem o utvrđivanju ukupnog iznosa periodičnih penala prihod su državnog proračuna.
- (5) Ako počinitelj povrede ne uplati u naznačenom roku novčanu kaznu ili utvrđeni ukupni iznos periodičnih penala, Hrvatska narodna banka će tijelu nadležnom za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima podnijeti nalog za naplatu novčane kazne ili utvrđenog ukupnog iznosa periodičnih penala prisilnim putem sukladno posebnom zakonu a iznosi prisilno naplaćene novčane kazne ili utvrđenog ukupnog iznosa periodičnih penala uplaćuju se izravno u korist državnog proračuna."

Članak 124.

Naslov iznad članka 359.n i članak 359.n mijenjaju se i glase:

"Zastara izvršenja novčane kazne ili utvrđenog ukupnog iznosa periodičnih penala

Članak 359.n

(1) Novčana kazna ili utvrđeni ukupni iznos periodičnih penala izrečeni na temelju ovoga Zakona ne mogu se izvršiti ako od dana izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke kojim je izrečena novčana kazna odnosno utvrđen ukupan iznos periodičnih penala i/ili izvršnosti odluke suda, istekne rok od pet godina.

(2) Zastara počinje teći od dana kada je stranka uredno zaprimila izvršnu odluku suda ili od dana izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke iz stavka 1. ovoga članka ako stranka nije podnijela tužbu na to rješenje.

(3) Poslije svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

(4) Zastara iz stavka 1. ovoga članka prekida se:

– dok ne prođe rok za plaćanje izrečene novčane kazne odnosno utvrđenog iznosa periodičnih penala ili

– svakom radnjom Hrvatske narodne banke poduzetom radi izvršenja novčane kazne odnosno utvrđenog ukupnog iznosa periodičnih penala."

Članak 125.

U članku 359.r stavku 1. riječi: "uredbi Europske unije" zamjenjuju se riječima: "odluka ili uredbi Europske središnje banke".

Stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Periodični penali računaju se za svaki dan trajanja kršenja iz stavka 1. ovoga članka."

Stavak 6. mijenja se i glasi:

"(6) Ako je stranka protiv koje je postupak pokrenut supervizorsku mjeru izvršila nakon proteka roka iz stavka 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka će rješenjem o utvrđivanju ukupnog iznosa periodičnih penala utvrditi datum prestanka povrede koji je nastupio nakon isteka roka iz stavka 5. ovoga članka, utvrditi ukupan iznos periodičnih penala za sve dane trajanja povrede i rok u kojem je kreditna institucija dužna platiti navedeni iznos."

Stavak 7. mijenja se i glasi:

"(7) Na postupak izricanja periodičnih penala na odgovarajući način primjenjuje se postupak iz glave XXVII. ovoga Zakona."

Članak 126.

Iza članka 359.s dodaje se naslov članka i članak 359.t koji glase:

"Postupak za izricanje novčane kazne ili upozorenja u bliskoj suradnji

Članak 359.t

U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje ovlasti a Hrvatska narodna banka postupa po uputi Europske središnje banke, Hrvatska narodna banka može pokrenuti postupak za izricanje novčane kazne ili upozorenja samo protiv pravne osobe ili samo protiv odgovorne osobe u pravnoj osobi i u slučaju kada je ovim Zakonom za povredu propisano kažnjavanje pravne osobe i u njoj odgovorne osobe."

Članak 127.

U članku 360. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

"3) ako ne osigura da stjecatelj kojemu je naložena prodaja dionica u skladu s člankom 30. stavkom 1. ili 2. ovoga Zakona ne ostvaruje prava glasa iz dionica za koje mu je naložena prodaja što je protivno članku 30. stavku 8. točki 1. ovoga Zakona".

Iza točke 3. dodaje se točka 3.a koja glasi:

"3.a) ako do isteka naloženih rokova za prodaju dionica mjesečno ne izvještava Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama dioničara što je protivno članku 30. stavku 8. točki 2. ovoga Zakona".

Iza točke 4. dodaju se točke 4.a i 4.b koje glase:

"4.a) ako ne osigura da članovi uprave kreditne institucije u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u upravi sukladno članku 38. stavku 1. ovoga Zakona što je protivno članku 38. stavku 2. ovoga Zakona

4.b) ako ne osigura da članovi nadzornog odbora kreditne institucije u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u nadzornom odboru sukladno članku 45. stavku 1. ovoga Zakona što je protivno članku 45. stavku 2. ovoga Zakona".

Točka 15. mijenja se i glasi:

"15) ako ne uspostavi ili ako ne primjenjuje politike primitaka razmjerno svojoj veličini, unutarnjoj organizaciji, te vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja što je protivno članku 100. stavku 1. ovoga Zakona".

Iza točke 15. dodaju se točke 15.a do 15.e koje glase:

"15.a) ako postupi suprotno zahtjevima vezanima za određivanje identificiranih radnika, uz primitke radnika ili načinu i opsegu primjene tih zahtjeva te ako ne izvješćuje Hrvatsku narodnu banku na način i u rokovima iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona

15.b) ako odredi odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka suprotno članku 100.a stavku 1. ovoga Zakona

15.c) ako u roku od pet radnih dana od dana održane glavne skupštine ne obavijesti Hrvasku narodnu banku o donesenoj odluci glavne skupštine o odobrenom višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, uključujući naznaku višeg odnosa, ili o odobrenim različitim višim odnosima varijabilnih i fiksnih primitaka, ako primjenjuje različite više odnose za različite poslovne jedinice, kontrolne i ostale funkcije te različite kategorije identificiranih radnika, uključujući naznaku različitih viših odnosa što je protivno članku 100.a stavkom 3. ovoga Zakona

15.d) ako u roku od pet radnih dana od dana održane glavne skupštine Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi informacije o broju radnika (kraj posljednje financijske godine), broju identificiranih radnika (rezultat posljednjeg utvrđivanja), ukupnoj bilanci (kraj posljednje financijske godine), odluci glavne skupštine kreditne institucije, odnosu koji je odredila ili ako su odobreni različiti odnosi unutar kreditne institucije, poslovnim područjima i odobrenim postotcima te maksimalno odobrenom odnosu, što je protivno članku 100.a stavka 3. ovoga Zakona

15.e) ako upotrijebi instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka u obliku redovnih dionica kreditne institucije koja je izravno ili neizravno nadređena kreditnoj instituciji ili u obliku instrumenata povezanih s redovnim dionicama kreditne institucije koja je izravno ili neizravno nadređena kreditnoj instituciji te koji imaju ugovornu odredbu kojom se najveća moguća vrijednost instrumenta ograničuje na onu vrijednost koja je vrijedila na dan dodjele primitaka, a nije ispunjen uvjet da upravljanje kapitalom na razini grupe kreditnih institucija u kojoj je kreditna institucija članica onemogućuje ili znatno otežava upotrebu instrumenata koje je izdala sama kreditna institucija što je suprotno članku 100.b ovoga Zakona".

Točka 24. briše se.

Točka 27. mijenja se i glasi:

"27) ako ne uspostavi ili ne provodi djelotvoran sustav unutarnjih kontrola u svim područjima poslovanja koji obuhvaća primjeren organizacijski ustroj, organizacijsku kulturu, uspostavu kontrolnih funkcija kreditne institucije, adekvatne kontrolne aktivnosti i podjelu dužnosti, prikladne unutarnje kontrole integrirane u poslovne procese i aktivnosti kreditne institucije i prikladne administrativne i računovodstvene postupke što je čime postupka protivno članku 104. stavku 2. ovoga Zakona".

Iza točke 27. dodaju se točke 27.a do 27.i koje glase:

"27.a) ako ne uspostavi funkciju kontrole rizika, funkciju praćenja usklađenosti ili funkciju unutarnje revizije čime postupka protivno članku 105. stavku 1. ovoga Zakona

"27.b) ako ne uspostaviti stalne i djelotvorne kontrolne funkcije s odgovarajućim ovlastima neovisne o poslovnim procesima i aktivnostima u kojima rizik nastaje, odnosno koje kontrolne funkcije prate i nadziru, razmjerno svojoj veličini te vrsti, opsegu i složenosti poslova u skladu sa svojim profilom rizičnosti čime postupaju protivno članku 106. stavku 1. ovoga Zakona

27.c) ako ne organizira funkciju unutarnje revizije kao poseban organizacijski dio, funkcionalno i organizacijski neovisnu o aktivnostima koje revidira i o drugim organizacijskim dijelovima kreditne institucije čime postupaju protivno članku 106. stavku 4. ovoga Zakona

27.d) ako ne organizira kontrolne funkcije na način da pokrije sve značajne rizike kojima jest ili kojima bi kreditna institucija mogla biti izložena u svom poslovanju čime postupaju protivno članku 106. stavku 5. ovoga Zakona

27.e) ako ne uspostaviti kontrolne funkcije na način da se izbjegne sukob interesa čime postupaju protivno članku 106. stavku 6. ovoga Zakona

27.f) ako u cijelosti eksternalizira kontrolne funkcije čime postupaju protivno članku 106. stavku 7. ovoga Zakona

27.g) ako razmjerno svojoj veličini, vrsti, opsegu i složenosti poslova za obavljanje poslova svake kontrolne funkcije ne osigura dostatan broj osoba koje moraju imati odgovarajuće stručno znanje i iskustvo čime postupaju protivno članku 107. stavku 1. ovoga Zakona

27.h) ako za obavljanje pojedine kontrolne funkcije ne imenuje odgovornu osobu za rad te funkcije čime postupaju protivno članku 107. stavku 2. ovoga Zakona ili

27.i) ako u roku od tri dana ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o imenovanju odgovorne osobe za rad svake kontrolne funkcije ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o razlozima za zamjenu odgovorne osobe za rad pojedine kontrolne funkcije čime postupaju protivno članku 107. stavku 4. ovoga Zakona".

Iza točke 28. dodaje se točka 28.a koja glasi:

"28.a) ako postupi protivno podzakonskom propisu kojim se uređuju kontrolne funkcije donesenom na temelju članka 105. stavka 3. ovoga Zakona".

Iza točke 30. dodaju se točke 30.a, 30.b i 30.c koje glase:

"30.a) ako se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, koristi za ispunjavanje zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama a), b) i c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ispunjavanje zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se

koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge ili ispunjavanje smjernica o kojima je Hrvatska narodna banka obavijestila kreditnu instituciju u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona koje se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge, što je protivno članku 115.a stavku 1. ovoga Zakona

30.b) ako se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava za ispunjavanje jednog od zaštitnih slojeva, koristi za ispunjavanje drugih primjenjivih zaštitnih slojeva što je protivno članku 115.a stavku 2. ovoga Zakona

30.c) ako se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koristiti za ispunjavanje zahtjeva za regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama GSV kreditna institucija iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ispunjavanje zahtjeva za regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama GSV kreditna institucija izvan EU iz članka 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze naloženog na temelju članka 26. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava ili ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za sanacijske subjekte koji su dio GSV kreditnih institucija i Unijina značajna društva kćeri GSV kreditnih institucija izvan EU, što je protivno članku 115.a stavku 3. ovoga Zakona".

Točke 31. do 34. brišu se.

Točka 37. mijenja se i glasi:

"37) ako ne izračunava ili netočno izračunava najveći raspodjeljivi iznos u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 140. stavka 10. ovoga Zakona".

Iza točke 38. dodaju se točke 38.a, 38.b i 38.c koje glase:

"38.a) ako ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 a provoditi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom i time smanjuje redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj što je protivno članku 140. stavku 6. ovoga Zakona

38.b) ako ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge a ne izračuna najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) u skladu sa podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka i/ili ako o izračunatom raspodjeljivom iznosu bez odgode ne izvijestiti Hrvatsku narodnu banku što je protivno članku 140. stavku 7. ovoga Zakona

38.c) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, stvori obvezu isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, isplaćuje varijabilne primitke ili provodi plaćanja po instrumentima dodatnog osnovanog kapitala prije nego što je izračunala najveći raspodjeljivi iznos, čime postupa suprotno odredbama članka 140. stavka 8.

ovoga Zakona, ili na taj način raspodijeli iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos, čime postupaju suprotno članku 140. stavku 10. ovoga Zakona".

Iza točke 42.a dodaje se točka 42.b koja glasi:

"42.b) ako pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013, umanju vrijednost izloženosti ili dijela izloženosti koja je, u skladu s člankom 125. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u potpunosti osigurana stambenim nekretninama ili je u skladu člankom 126. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u potpunosti osigurana poslovnim nekretninama za založeni iznos tržišne vrijednosti ili hipotekarne vrijednosti dotične nekretnine što je protivno članku 145.b ovoga Zakona".

Članak 128.

U članku 361.b stavku 1. točka 34. mijenja se i glasi:

"34) ako ne povjeri poslove rješavanja prigovora potrošača najmanje jednoj osobi koja je u radnom odnosu s tom kreditnom institucijom ili ako ne imenuje osobu za praćenje procesa upravljanja prigovorima potrošača u skladu s člankom 309. stavkom 5. ovoga Zakona".

Članak 129.

U članku 363. stavku 2. točki 1. riječi: "stavka 13." zamjenjuju se riječima: "stavka 12.".

Točka 3. mijenja se i glasi:

"3) ako ne zauzme stavove o nalazima Hrvatske narodne banke i drugih nadzornih tijela u postupcima supervizije kreditne institucije ili nadzora nad njom čime postupaju protivno članku 49. stavku 1. točki 1. ovoga Zakona".

Iza točke 3. dodaju se točke 3.a do 3.h koje glase:

"3.a) ako ne zauzima stavove o zapisnicima Hrvatske narodne banke o obavljenoj superviziji ili zapisnicima drugih nadzornih tijela o obavljenom nadzoru u roku od 30 dana od dana dostave čime postupaju protivno članku 49. stavku 1. točki 1. ovoga Zakona

3.b) ako ne nadzire primjerenost postupaka i djelotvornost unutarnje revizije čime postupaju protivno članku 49. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona

3.c) ako ne zauzima stavove o polugodišnjim izvješćima unutarnje revizije čime postupaju protivno članku 49. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona

3.d) ako ne nadzire provedbu i učinkovitost sustava upravljanja kreditnom institucijom čime postupaju protivno članku 49. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona

3.e) ako ne nadzire provedbu poslovne politike kreditne institucije, strateških ciljeva i strategije i politike preuzimanja rizika i upravljanja njima čime postupa protivno članku 49. stavku 1. točki 6. ovoga Zakona

3.f) ako ne donese odnosno redovito ne preispita temeljna načela politike primitaka čime postupa protivno članku 49. stavku 1. točki 7. ovoga Zakona

3.g) ako ne osigura odgovarajuću provedbu politika i praksi primitaka u skladu s cjelokupnim okvirom korporativnog upravljanja, korporativnom kulturom, sklonošću preuzimanju rizika i povezanim procesom upravljanja čime postupa protivno članku 49. stavku 1. točki 8. ovoga Zakona

3.h) ako ne nadzire postupak objave i priopćavanja informacija čime postupa protivno članku 49. stavku 1. točki 9. ovoga Zakona".

Članak 130.

U članku 364. iza stavka 12. dodaju se novi stavci 13. i 14. koji glase:

"(13) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se društvo iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 koje ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja za rad nakon što nastupi neki od uvjeta iz članka 60. stavka 7. ovoga Zakona.

(14) Za povredu iz stavka 13. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba društva."

Dosadašnji stavci 13., 14. i 15. postaju stavci 15., 16. i 17.

Članak 131.

U članku 365. stavku 1. iza točke 1. dodaju se točke 1.a do 1.h koje glase:

"1.a) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 73.a stavka 1. ovoga Zakona

1.b) financijskih holding ili mješoviti financijski holding koji ne podnese zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci kojim dokazuje ispunjavanje uvjeta iz članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona čime postupa protivno članku 73.a stavku 7. ovoga Zakona

1.c) financijskih holding ili mješoviti financijski holding iz članka 73.a stavaka 1. ili 2. koji kontinuirano ne ispunjava uvjete iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona čime postupa protivno članku 73.a stavku 9. ovoga Zakona

1.d) financijski holding ili mješoviti financijski holding za koji je Hrvatska narodna banka donijela odluku da ispunjava uvjete iz članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona a koji kontinuirano ne ispunjava te uvjete čime postupa protivno članku 73.a stavku 10. ovoga Zakona

1.e) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji na zahtjev Hrvatske narodne banke ne dostavi informacije nužne za redovito praćenje organizacijske strukture grupe i usklađenosti s uvjetima iz članka 73.a stavka 4. ili članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona

1.f) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji protivno zabrani ostvarivanja prava glasa koje je Hrvatska narodna banka naložila sukladno članku 73.a stavku 14. podstavku 1. ovoga Zakona, glasa na glavnoj skupštini društva kćeri

1.g) financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding za koji Hrvatska narodna banka utvrdi da više ne ispunjava uvjete iz članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona a koji ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 73.a stavka 1. ili 2. ovoga Zakona čime postupaju protivno članku 73.a stavku 17. ovoga Zakona

1.h) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji ne dostavi izvješća ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u sadržaju, rokovima ili na način propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 73.a stavka 21. podstavka 2. ovoga Zakona".

Točka 2. mijenja se i glasi:

"2) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH koja je obvezna ispunjavati bonitetne zahtjeve na potkonsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija ako ne ispunji neki od zahtjeva iz članka 97. stavaka 1. do 5. ovoga Zakona te matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispunji zahtjev iz članka 97. stavaka 3. do 6. ovoga Zakona".

Iza točke 2. dodaju se točke 2.a i 2.b koje glase:

"2.a) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ako na konsolidiranoj osnovi ne ispunjava odredbe o odnosu između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka iz članka 100.a ovoga Zakona

2.b) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ako ne osigura da njezino društvo kći na pojedinačnoj osnovi ispunjava zahtjeve u skladu s odredbama ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka i varijabilni primici odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 97.a stavka 3. ovoga Zakona".

Točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

"3) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako matičnoj kreditnoj instituciji u toj grupi ne izvrši obveze iz članka 281. stavka 1. ovoga Zakona

4) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH koja ne osigura da joj društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding i matični financijski holding dostavljaju podatke koji su potrebni za konsolidaciju čime postupaju protivno članku 281. stavku 2. ovoga Zakona".

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje sa zakonom kojim se uređuje sustav osiguranja depozita

Članak 132.

U cijelom tekstu Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20) naziv: "Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka" u određenom padežu zamjenjuje se nazivom: "Hrvatska agencija za osiguranje depozita" u odgovarajućem padežu.

Usklađivanje s odredbama ovoga Zakona

Članak 133.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe iz treće zemlje koja posluje putem više od jedne institucije u EU i čija je ukupna vrijednost imovine jednaka ili veća od protuvrijednosti 40 milijardi eura na 27. lipnja 2019. dužna je imati posredničko matično društvo u EU-u ili ako se primjenjuje članak 73.e stavak 2. koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona, dva posrednička matična društva u EU-u do 30. prosinca 2023.

(2) Financijski holding ili mješoviti financijski holding iz članka 73.a koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona, a koji je postojao na dan 27. lipnja 2019. dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja u skladu s člankom 73.a koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona do 28. lipnja 2021.

(3) Ako financijski holding ili mješoviti financijski holding ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka do 28. lipnja 2021., Hrvatska narodna banka poduzet će odgovarajuće mjere sukladno odredbama članka 73.a stavka 14. koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka za potrebe konsolidiranog nadzora u prijelaznom razdoblju iz stavka 2. ovoga članka poduzima sve potrebne supervizorske ovlasti koje su joj dodijeljene člankom 73.a koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona.

(5) Društva iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 koja na dan 24. prosinca 2019. obavljaju aktivnosti kao investicijska društva koja su dobila odobrenje za rad na temelju zakona kojim se uređuje tržište kapitala ili zakona kojim se uređuju alternativni investicijski fondovi odnosno ako se primjenjivao propis druge države članice kojim se uređuje tržište financijskih instrumenata dužna su Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u skladu s člankom 23. ovoga Zakona do 31. prosinca 2020.

*Primjena važećih podzakonskih propisa***Članak 134.**

Do dana stupanja na snagu propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ostaju na snazi i primjenjuju se sljedeći propisi:

- 1) Odluka o stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala (Narodne novine, broj 9/15)
- 2) Odluka o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik (Narodne novine, broj 78/17)
- 3) Odluka o primicima radnika (Narodne novine, br. 31/17 i 57/17)
- 4) Odluka o politikama i praksama primitaka povezanim s pružanjem bankovnih proizvoda i/ili usluga potrošačima (Narodne novine, broj 106/18).

*Rok za donošenje podzakonskih propisa***Članak 135.**

Hrvatska narodna banka donijet će podzakonske propise iz članaka 28., 35., 43., 45. i 56. ovoga Zakona u roku od 24 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

*Stupanje na snagu***Članak 136.**

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 29. prosinca 2020. osim odredbi:

- članka 69. stavaka 2. i 4. koji su izmijenjeni člankom 26. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu novog zakona kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava
- članaka 27. i 132. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu novog zakona kojim se uređuje sustav osiguranja depozita
- članaka 25., 31., 32., 66. i 76. ovoga Zakona, članka 206. stavka 3. točke 2. koja je izmijenjena člankom 78. ovoga Zakona, članka 208. stavka 1. točke 3. i 4. koje su izmijenjene člankom 79. ovoga Zakona, članka 209. stavka 1. točke 1. koja je izmijenjena člankom 80. ovoga Zakona, članaka 92., 95. do 101. ovoga Zakona, članka 323. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 111. ovoga Zakona i članka 115. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija

- članaka 38. i 73. ovoga Zakona i članka 224. stavaka 3., 4. i 5. koji su izmijenjeni člankom 87. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 28. lipnja 2021. te
- članka 140. stavaka 6. do 9. koji su dodani člankom 56. ovoga Zakona, članka 140.b koji je dodan člankom 57. ovoga Zakona i članka 58. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Zakonom o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20, u daljnjem tekstu: važeći Zakon) uređuju se uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i supervizija njihova poslovanja te uvjeti pod kojima pravne osobe sa sjedištem izvan Republike Hrvatske mogu pružati bankovne i/ili financijske usluge u Republici Hrvatskoj.

Važeći Zakon, zajedno s pripadajućim podzakonskim aktima, u potpunosti je usklađen s pravnom stečevinom Europske unije u području bankarstva koja je trenutno na snazi. To se ponajprije odnosi na odredbe:

- Direktive 2013/36/ Europskog parlamenta i vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU)
- Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013) i
- Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU) u dijelu koji se odnosi na planove oporavka koje izrađuju kreditne institucije, mjere rane intervencije koje Hrvatska narodna banka poduzima kada se za to ispune zakonski uvjeti i na sporazume o financijskoj potpori grupe.

U cilju postizanja pravne sigurnosti u odnosima s kreditnim institucijama nakon uspostave bliske suradnje Hrvatske narodne banke s Europskom središnjom bankom u obavljanju poslova supervizije kreditnih institucija u okviru Jedinstvenoga nadzornog mehanizma, Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 47/20) precizirane su aktivnosti koje navedena nadzorna tijela poduzimaju u okviru svojih ovlasti. Ujedno je riječ o koraku koji je bio sastavni dio procedure za ulazak Republike Hrvatske u Europski tečajni mehanizam II.

Odluka (EU) 2020/1016 Europske središnje banke od 24. lipnja 2020. o uspostavi bliske suradnje između Europske središnje banke i Hrvatske narodne banke (ESB/2020/31) objavljena je 13. srpnja 2020. u Službenom listu Europske unije te je stupila na snagu 27. srpnja 2020. (14 dana nakon objave u Službenom listu Europske unije). Slijedom toga, od 1. listopada 2020. Europska središnja banka nadležna je za izravni nadzor značajnih institucija u Republici Hrvatskoj, za zajedničke postupke za sve nadzirane subjekte i za nadgledanje nadzora manje značajnih institucija. Prema popisu objavljenom 11. rujna 2020., Europska središnja banka izravno će nadzirati osam kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj: Zagrebačku banku, Privrednu banku Zagreb, Erste & Steiermärkische Bank, Raiffeisenbank Austria, Sberbank, Addiko Bank, PBZ stambenu štedionicu i Raiffeisen stambenu štedionicu.

Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (u daljnjem tekstu: Konačni prijedlog zakona) dio je zakonskog paketa mjera kojim se nacionalno zakonodavstvo usklađuje se s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno „Paketom mjera za smanjenje rizika“ (*eng. Risk reduction measures*, u daljnjem tekstu: RRM paket).

RRM paketom nastavlja se reforma bankovnog sustava Europske unije s ciljem očuvanja otpornosti europskog bankovnog sustava uz daljnje jačanje sposobnosti banaka da podnesu moguće šokove. RRM paket sadrži:

- Uredbu (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2019/876)

- Uredbu (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava

- Direktivu (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/878)

- Direktivu (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/879).

Konačnim prijedlogom zakona nacionalno zakonodavstvo primarno se usklađuje s Direktivom (EU) 2019/878 koja je donesena radi jedinstvenog postupanja na nivou Europske unije u pogledu financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala. Direktivu (EU) 2019/878 države članice imaju obvezu prenijeti u nacionalno zakonodavstvo do 28. prosinca 2020.

S obzirom da financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi mogu biti matična društva bankovnih grupa, a primjena bonitetnih zahtjeva obvezna je na temelju konsolidiranog položaja takvih holdinga, te budući da institucija koja je pod kontrolom takvih holdinga ne može uvijek osigurati usklađenost sa zahtjevima na konsolidiranoj osnovi u cijeloj grupi (što je dužna po važećem Zakonu) odredbama Konačnog prijedloga zakona određeni financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi izravno se definiraju kao subjekti nadzora. Hrvatska narodna banka takvim će holdinzima izdavati odobrenje za rad te nad njima, u dijelu u kojem je to primjereno, provoditi superviziju kako bi se osigurala usklađenost grupe kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi.

Konačnim prijedlogom zakona uređuje se ujednačeni pristup primjene načela proporcionalnosti kroz uvođenje definicije male i jednostavne kreditne institucije. Budući da se promiče i načelo jednakih plaća radnika i radnica za jednak rad ili rad jednake vrijednosti,

kako je utvrđeno u članku 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), Konačnim prijedlogom zakona propisuje se provođenje rodno neutralne politike primitaka. Uvodi se i definicija malih primitaka radnika kreditne institucije (čiji bruto varijabilni primici na godišnjoj osnovi ne prelaze iznos od 200.000,00 kuna i ne čine više od jedne trećine njegovih bruto ukupnih primitaka na godišnjoj osnovi).

Konačnim prijedlogom zakona precizira se redoslijed nalaganja dodatnog kapitala ističući da bi dodatni kapitalni zahtjev koji trebaju odrediti nadležna tijela trebalo utvrditi za pokriće rizika ili elemenata rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili njima nisu izričito pokriveni samo u mjeri u kojoj se to smatra potrebnim u pogledu specifičnog položaja institucije. Ti bi zahtjevi u relevantnom redoslijedu kapitalnih zahtjeva trebali biti pozicionirani iznad relevantnih minimalnih kapitalnih zahtjeva te ispod zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj. Zahtjev za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge predstavlja paralelan, a ne dodatni, zahtjev u odnosu na klasične kapitalne zahtjeve. Definiraju se i uvode smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu koje supervizor izražava kao očekivanje, a služe prvenstveno za rizika kojima bi kreditna institucija mogla biti izložena, odnosno koji se očekuje da institucija održava kako bi se mogla nositi sa stresnim scenarijima u budućnosti.

Uvodi se novi način izračunavanja i praćenja kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. Novi način uvodi supervizorski test ne samo na jednom kamatnom šoku, koji se sastoji od paralelnog pomaka krivulje za 200 baznih bodova, već na šest različitih unaprijed definiranih šokova. Ujedno se učinak ne mjeri samo kao učinak na ekonomsku vrijednost kapitala, već i na neto kamatnu maržu. Kako bi se isto provodilo na usklađen način u Europskoj uniji u slučajevima kada interni sustavi koje institucije primjenjuju za mjerenje tog rizika nisu zadovoljavajući, Europska komisija će donijeti regulatorne tehničke standarde za izradu standardizirane metodologije za ocjenu takvog rizika, koje kreditne institucije u tom slučaju moraju primijeniti.

Zbog značaja koji povećani rizik od pranja novca ima na poslovanje kreditne institucije Konačnim prijedlogom zakona propisuje se obveza Hrvatskoj narodnoj banci da pitanja pranja novca i financiranja terorizma uključi u svoje nadzorne aktivnosti, uključujući postupke nadzorne provjere i ocjene, procjene primjerenosti sustava, procesa i mehanizama upravljanja institucija te procjene primjerenosti članova uprave i nadzornog odbora, te obavještavati u skladu s tim o svim nalazima relevantna tijela te tijela odgovorna za osiguravanje usklađenosti s pravilima o sprečavanju pranja novca.

Kako bi spriječile i ublažile makrobonitetne ili sistemske rizike koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU, kreditnim institucijama se određuje održavanje zaštitnih slojeva, zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, ali i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik kako rizik poremećaja u financijskom sustavu ne bi polučio ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo u određenoj državi članici. Predloženim odredbama se precizira način određivanja pojedinog od slojeva radi izbjegavanja preklapanja i dupliranja zahtjeva.

Konačnim prijedlogom zakona se u važeći Zakon prenose odredbe Direktive (EU) 2019/879 u dijelu supervizorskih mjera u fazi rane intervencije. Odredbe te Direktive u najvećem dijelu bit će prenesene u novi zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih

društava, kojim se prenose odredbe iz RRM paketa iz područja sanacije kreditnih institucija i investicijskih društava.

U dijelu licenciranja velikih investicijskih društava kao kreditnih institucija prenose se odredbe Direktive (EU) 2019/2034 Europskog Parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/2034).

Naime, Direktiva (EU) 2019/2034 izmijenila je, između ostalih, Direktivu 2013/36/EU na način da se velika investicijska društva koja, bilo na individualnoj ili konsolidiranoj razini, prelaze iznos imovine u protuvrijednosti od 30 milijardi eura moraju licencirati kao kreditne institucije. Stoga su takva društva dužna Hrvatskoj narodnoj banci predati zahtjev za izdavanjem odobrenja za rad kao kreditna institucija. Pritom će glavina odredbi Direktive (EU) 2019/2034 biti prenesena propisima kojima se uređuje tržište kapitala.

Konačnim prijedlogom zakona brišu se odredbe o prisilnoj likvidaciji i stečaju kreditnih institucija (članci 249. i 254., poglavlja XX.2 i XX.3 s člancima 255. do 263., glava XXI. s člancima 264. do 276., glava XXVIII. s člancima 329. do 357.) jer će ta materija biti uređena zasebnim zakonom o prisilnoj likvidaciji kreditnih institucija.

Također, Konačnim prijedlogom zakona briše se članak 70. važećeg Zakona koji uređuje nedostupnost depozita (ovlast Hrvatske narodne banke za donošenje rješenja o nedostupnosti depozita) jer će nedostupnost depozita biti predmet uređenja novog zakona o sustavu osiguranja depozita.

Izvršene su i određene prilagodbe odredbi važećeg Zakona radi usklađivanja s postupcima odlučivanja unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma u kojima sudjeluje Europska središnja banka.

Ujedno se ukidaju upravne sankcije kreditnim institucijama za kršenje zaštitnih slojeva kapitala iz razloga što Europska središnja banka i ostali supervizori nastavljaju poticati banke da u uvjetima pandemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 koriste svoje zaštitne slojeve kapitala u cilju osiguravanja neometanog kreditiranja ekonomije kao i apsorpcije gubitaka.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Zakon o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20, u daljnjem tekstu: Zakon) mijenja se u cilju implementacije posljednjih izmjena Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU). Primarno je potrebno implementirati Direktivu (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata,

financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (Tekst značajan za EGP.) (SL L 150, 7. 6. 2019., u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/878) koju su države članice dužne implementirati u nacionalno zakonodavstvo 28. prosinca 2020., te većinu odredbi implementirati već sa 29. prosincem 2020. Ovim izmjenama ujedno se implementiraju i izmjene Direktive 2013/36/EU koje su uvedene Direktivom (EU) 2019/2034 od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5. 12. 2019., u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/2034). Jednim manjim dijelom ovim izmjenama implementiraju se i izmijenjene odredbe Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU).

Uz članak 2.

Zbog izmjene definicija u Direktivi (EU) 2019/878 mijenjaju se i definicije članova uže obitelji, globalne sistemski važne kreditne institucije, grupe, institucije, konsolidirajućeg nadzornog tijela i mnoge druge. Ujedno se definirajući malu i jednostavnu kreditnu instituciju uz prilagođavanje praga bilančne svote na protuvrijednost jedne milijarde eura omogućuje jednoznačna primjena načela proporcionalnosti. U definicijama se uvodi i termin smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu koje predstavljaju očekivanje nadležnog tijela za održavanjem kapitala iznad propisanog i naloženog.

Definicija člana uže obitelji osobe mijenja se na način da uključuje i roditelje te osobe kako bi se uskladio izričaj s definicijom povezane osobe s članovima uprave i nadzornog odbora iz članka 88. stavka 1. Direktive (EU) 2019/878 te se proširuje na osobu s kojom je osoba sklopila životno partnerstvo u skladu sa zakonom koji uređuje životno partnerstvo osoba istog spola.

Dodaju se nove definicije koje se koriste u Zakonu, primjerice mali primici, mala i jednostavna institucija, kreditna institucija koja nije velika kreditna institucija zbog korištenja nacionalnih diskrecija iz Direktive (EU) 2019/878, u skladu s karakteristikama bankovnog sustava u RH, a u smislu prilagodbe kvantitativnog praga malih primitaka u iznosu od 50.000 eura na iznos od 200.000 kuna, prilagodbe praga za malu i jednostavnu instituciju i kreditnu instituciju koja nije velika kreditna institucija s 5 milijardi eura na protuvrijednost od 1 milijardu eura. Definicija rodno neutralne politike primitaka prenosi se iz Direktive (EU) 2019/878.

Pojmovi grupa, konsolidirajuće nadzorno tijelo, matična institucija u državi članici, matična institucija u EU-u, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH i matična kreditna institucija u RH se usklađuju s važećim definicijama u Uredbi (EU) 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013).

Uvodi se novi pojam grupa iz treće zemlje koju čine grupa institucija čije matično društvo ima poslovni nastan u trećoj zemlji kako bi se , također uvodi se i pojam institucija kojim su u tekstu zakona obuhvaćene kreditne institucije i investicijsko društva.

Ostali pojmovi: matična kreditna institucija u državi članici, matična kreditna institucija u EU-u, matično investicijsko društvo u državi članici, matično investicijsko društvo u EU-u, i subjekt financijskog sektora usklađuju se s važećim odredbama Uredbe (EU) 575/2013, dok se pojmovi matična institucija u EU-u sa sjedištem u RH i matično investicijsko društvo u RH su izričaji koji se odnose specifično za definirane subjekte koji imaju sjedište u Republici Hrvatskoj.

Točka 58. kojom se definira pojam "radni dan" mijenja se na način da se za postupke u kojima sudjeluje Europska središnja banka u neradne dane uključe i neradni dani Europske središnje banke.

Točkom 67.a definiran je pojam "sanacijski subjekt" na način kako je to definirano i zakonom kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava, a koji je usklađen s Direktivom 2014/59/EU.

Točkom 86.a dodaje se definicija upravljačkog tijela i to na način da prenosi definiciju iz članka 3. stavka 1. točke 7. Direktive 2013/36/EU pri čemu se precizira da upravljačko tijelo u smislu ovoga Zakona a u odnosu na kreditne institucije obuhvaća upravu i nadzorni odbor.

Uz članak 3.

Kako je dosadašnjim člankom 5. bilo propisano da se kao kreditna institucija mogu osnovati samo banke, štedne banke i štedionice, a Uredbom (EU) br. 575/2013 je u članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) pojam kreditne institucije proširen i na velika investicijska društva koja ispunjavaju uvjete iz te točke, bilo je potrebno uskladiti postojeći članak.

Uz članak 4.

U članku 11. dodaje se stavak kojim se primjenjuje Uredbom (EU) br. 575/2013 definirana nacionalna diskrecija kojom se državama članicama prepušta da odrede tijelo koje procjenjuje primjerenost pondera rizika iz članka 125. stavka 2. ili članka 126. stavka 2. Uredbe 575/2013 kako je to određivanje naloženo člankom 124. stavkom 1.a. Uredbe 575/2013. Predlaže se da to tijelo bude makrobonitetno tijelo za kreditne institucije u Republici Hrvatskoj, a to je Hrvatska narodna banka.

Uz članak 5.

Budući da je Zakonom definiran pojam "značajni nadzirani subjekt kako je uređeno člankom 2. točkom 16. Uredbe (EU) br. 468/2014." (točka 97.) potrebno je u članku 11.c Zakona prilagoditi izričaj te umjesto pojma "značajna kreditna institucija" koristiti pojam "značajni nadzirani subjekt".

Uz članak 6.

U članku 20. kojim je propisano da dionice kreditne institucije moraju biti uplaćene u novcu, u iznimci koja omogućuje da dionice kreditne institucije ne moraju biti uplaćene u novcu ako se temeljni kapital povećao pretvaranjem instrumenta kapitala, odnosno druge novčane obveze kreditne institucije u temeljni kapital u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013, dodaje se mogućnost da to povećanje pretvaranjem instrumenta kapitala bude provedeno i temeljem zakona kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava.

Uz članak 7.

U članku 24. kojim se uređuje suglasnost Hrvatske narodne banke za stjecanje kvalificiranog udjela propisuje se da će Hrvatska narodna banka odrediti rok u kojem je osoba koja je dobila prethodnu suglasnost dužna dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela te se produljuje rok za podnošenje zahtjeva za njegovim produljenjem na 30 dana.

Uz članak 8.

U članku 26. kojim se uređuje postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela radi usklađivanja sa procesom u bliskoj suradnji s Europskom središnjom bankom potrebno je precizirati da će Hrvatska narodna banka obavijestiti Europsku središnju banku o zaprimanju zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela u roku od najviše pet radnih dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva. Uređuje se rok u kojem je Hrvatska narodna banka dužna provesti postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela na način da isti neće teći za vrijeme koje je stranci ostavljeno za očitovanje u postupku.

Uz članak 9.

Ovim člankom se u članku 28. stavku 1. briše točka 3. kojom je bilo propisano da se pri procjeni primjerenosti kvalificiranog imatelja procjenjuju stručna znanja, sposobnosti i iskustvo bilo kojeg člana višeg rukovodstva kreditne institucije ako će voditi poslove kreditne institucije, potrebnima za obavljanje izvršnih funkcija, budući da taj zahtjev ne proizlazi iz odredbi direktive.

Uz članak 10.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 30. stavak 6. i stavak 7., pravne posljedice stjecanja i držanja kvalificiranog udjela bez suglasnosti Hrvatske narodne banke prilagođene su Direktivi 2013/36/EU i to na način da osoba koja je stekla i/ili drži kvalificirani udio bez suglasnosti Hrvatske narodne banke ne može ostvarivati prava glasa iz takvih dionica, u svezi čega se takva zabrana upisuje i u sudskom registru radi upisa zabilježbe takve zabrane.

Uz članak 11.

U svrhu usklađenja s europskom pravnom stečevinom te Direktivom 2013/36/EU, te vezano uz posljedice koje su propisane člankom 7. ovih izmjena brisan je članak 31. Zakona kojim je propisana ovlast Hrvatske narodne banke za imenovanje delegata za glasovanje.

Uz članak 12.

U članku 35. dodan je novi stavak 4. prema kojem cjelokupan sastav uprave i nadzornog odbora mora odražavati odgovarajuće širok raspon iskustava. Navedenom odredbom izvršeno je usklađivanje s Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 13.

U članku 37. briše se pozivanje na članke 258. i 259. koji su brisani jer će odredbe o prisilnoj likvidaciji i stečaju kreditnih institucija biti propisane zasebnim zakonom.

Uz članak 14.

U članku 38. dodan je novi stavak 2. sukladno kojem je kreditna institucija dužna osigurati da članovi uprave u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u upravi. Navedena odredba unesena je zbog usklađivanja s Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 15.

Dosadašnjim člankom 39. stavkom 8. bilo je propisano da Hrvatska narodna banka može u postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti, zatražiti od kandidata za člana uprave prezentaciju o vođenju poslova kreditne institucije koja se odnosi na poslove iz njegove nadležnosti. Kako bi se omogućilo Hrvatskoj narodnoj banci da pri licenciranju stekne potpuni dojam o kandidatu i da kroz razgovor s kandidatom u što boljoj mjeri ocjeni njegovu sposobnost za vođenje poslova kreditne institucije u svojstvu člana uprave, uvodi se i mogućnost Hrvatske narodne banke da s kandidatom obavi i intervju.

Uz članak 16.

Radi usklađivanja sa procesima u Europskoj središnjoj banci a koji ne poznaju institut "opomene" koji je uređen člankom 43. Zakona, te da se svrha "opomene" može postići i drugim supervizorskim alatima, predlaže se članak 43. Zakona brisati.

Uz članak 17.

Posljedično brisanju članka 43. Zakona, potrebno je brisati i posljedicu izricanja treće "opomene" u pet godina kako je uređeno člankom 44. stavkom 1. točkom. 3. Zakona. Posljedično brisanju članka 43. Zakona, potrebno je brisati i članak 44. stavak 2.

Uz članak 18.

U članku 45. dodan je novi stavak 2. sukladno kojem je kreditna institucija dužna osigurati da članovi nadzornog odbora u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u nadzornom odboru. Navedenom odredbom izvršeno je usklađivanje s Direktivom (EU) 2019/878. Izmjenama je prilagođen i izričaj načela proporcionalnosti koje se primjenjuje na sada definirane male i jednostavne kreditne institucije.

Uz članak 19.

Radi istovjetnog postupanja s kandidatima za članstvo u upravi kako je predloženo člankom 13. Konačnog prijedloga zakona, predloženo je i u članak 46. Zakona kojim se uređuje prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije dodati mogućnost da u postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka može i s kandidatom za člana nadzornog odbora održati intervju.

Uz članak 20.

Ovim člankom dopunjuje se članak 49. Zakona o nadležnosti nadzornog odbora koje proizlaze iz Direktive 2013/36/EU, na način da se dodaju nadležnosti za donošenje i redovito preispitivanje temeljnih načela politike primitaka i odgovornost za nadziranje provedbe te politike te osiguranje odgovarajuće provedbe politika i praksi primitaka. S obzirom da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 40/19) različito uređena nadležnost za donošenje i provedbu politike primitaka, odredbe o nadležnosti nadzornog odbora povezane s politikom primitaka unesene su u Zakon, a prema važećim propisima uređene su Odlukom o primicima radnika (Narodne novine, br. 31/17 i 57/17).

Uz članak 21.

U članku 50. također je primijenjeno načelo proporcionalnosti na način da mala i jednostavna kreditna institucija ne mora imati sva tri odbora.

Uz članak 22.

Ovim člankom prilagođava se odredba članka 52. o određivanju značajnosti kreditne institucije koja se više ne određuje u skladu s propisima donesenim na temelju Zakona već se u Zakonu u članku 2. uvodi definicija male i jednostavne institucije.

Uz članak 23.

Ovim se člankom u članku 60. stavku 1. uz navedene subjekte kojima Hrvatska narodna banka izdaje odobrenje za rad dodaje i kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka čime se u postupak odobrenja za rad uključuje društvo iz članka 4. stavak 1. točka 1. podtočka (b) Uredbe (EU) 575/2013, kojemu je odobrenje za rad izdano u skladu s propisima kojima se uređuje tržište kapitala, tim postupkom sistemski važna investicijska društva u EU-u ostaju u supervizorskom prudencijalnom okviru za kreditne institucije.

U dodanom stavku 7. definira se obveza kreditne institucije iz izmijenjenog stavka 1. ovoga članka kada nastupa obveza podnošenja zahtjeva Hrvatskoj narodnoj banci za izdavanjem odobrenja za rad najkasnije na dan kada nastupi jedan od navedenih uvjeta. Radi se o kvantitativnim uvjetima vezanim za prosječnu mjesečnu ukupnu imovinu izračunatu u razdoblju od 12 mjeseci koja mora iznositi najmanje 30 milijardi eura ili u slučaju kada je iznos navedene imovine manji od 30 milijardi eura i društvo je dio grupe u kojoj pojedina društva imaju imovinu manju od 30 milijardi eura i obavljaju navedene određene investicijske djelatnosti koje premašuju 30 milijardi eura izračunate kao prosjek u 12 proteklih mjeseci.

U dodanom stavku 8. definiran je način poslovanja društva koje je podnijelo zahtjev za odobrenje, odnosno do izdavanja odobrenja ovo društvo može pružati usluge za koje je dobilo odobrenje za rad po propisima koje uređuju tržište kapitala.

Uz članak 24.

U članku 67. stavku 1. dodana je nova točka 9. kao još jedan uvjet čije ispunjenje Hrvatska narodna banka ocjenjuje prilikom odlučivanja o zahtjevu za izdavanje. Uvjet koji mora biti ispunjen odnosi se na to da iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica treba proizlaziti da je kreditna institucija uspostavila sustav upravljanja iz članka 101. Zakona na način koji omogućava dobro i učinkovito upravljanje rizicima. Navedena odredba dodana je zbog usklađivanja s Direktivom (EU) 2019/878. Osim toga, dodana je odredba prema kojoj u slučajevima opisanim u članku 60. stavku 7. Zakona kod ponovnog izdavanja odobrenja za rad Hrvatska narodna banka će u najvećoj mogućoj mjeri uzimati u obzir informacije iz postojećih odobrenja. Navedenom odredbom izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2019/2034/EU.

Uz članak 25.

Ovim se člankom članak 68. stavak 1. usklađuje s novim zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 26.

Ovim člankom se razlozi za oduzimanje odobrenja za rad prilagođavaju izmijenjenom izričaju iz Direktive (EU) 2019/878. Članak 69. u stavku 1. točkama 4. i 5. Zakona se usklađuje s odredbama Direktive (EU) 2019/878, dodavanjem razloga za ukidanje odobrenja za rad prema izmijenjenom članku 18. točka (d) važeće Direktive 2013/36/EU kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/878. Razlog za ukidanje odobrenja za rad odnosi se na neispunjavanje bonitetnih zahtjeva iz područja zahtjeva za kapitalom, ograničenja velikih izloženosti i likvidnosti te zahtjeva vezanih uz visinu regulatornog kapitala koje je naložila Hrvatska narodna banka ili posebnih zahtjeva za likvidnost. Analogno ovoj izmjeni usklađuje se izričaj u točki 3. istoga stavka.

Dodaje se točka 28. kojom se kao razlog za oduzimanje odobrenja za rad navodi isključivo obavljanje investicijskih aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) važeće Uredbe (EU) 575/2013. i u razdoblju od pet uzastopnih godina ima prosjek ukupne imovine ispod pragova utvrđenih u tom članku.

Stavak 2. usklađuje se s obzirom na novi zakon kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija i novu raspodjelu sanacijskih ovlasti koja je propisana novim zakonom kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava. Stavak 4. se mijenja iz razloga što Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju više nije sanacijsko tijelo.

Uz članak 27.

Ovim se člankom briše članak 70. jer je nedostupnost depozita sada predmet uređenja novog zakona o sustavu osiguranja depozita.

Uz članak 28.

Ovim se člankom dodaje glava III.2.a kojom se uređuje odobrenje financijskom holdingu i mješovitom financijskom holdingu, čime su Zakon usklađuje s važećim odredbama Direktive (EU) 2019/878.

Kako bi se osigurala usklađenost supervizije na konsolidiranoj razini proširen je supervizorski obuhvat na matični financijski holding i matični mješoviti financijski holding koji kao matična društva u grupi kreditnih institucija podliježu primjeni određenih bonitetnih zahtjeva na osnovi konsolidirane situacije tog financijskog holdinga. Radi se o postupcima izdavanja odobrenja od strane Hrvatske narodne banke kao konsolidirajućeg nadzornog tijela te kontinuiranom nadzoru o ispunjenju uvjeta prema kojima su izdana odobrenja ili odobrenja nisu potrebna. Ovime holdinzi postaju odgovorni za osiguravanje usklađenosti grupe s prudencijalnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi.

Ovom glavom obuhvaćeno je i posredničko matično društvo u EU koje će kao društvo koje predvodi grupu iz treće zemlje u dijelu poslovanja na području Europske unije uz ispunjenje propisanih uvjeta podlijezati obvezi izdavanja odobrenja kao kreditna institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding na konsolidiranoj superviziji od strane nadležnog tijela.

U članku 73.a stavcima 1. i 2. propisani su obveznici podnošenja odobrenja u skladu s ovim člankom na konsolidiranoj i potkonsolidiranoj osnovi, to su matični financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi u Republici Hrvatskoj odnosno u Europskoj uniji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, te u stavku 3. navodi dokumentacija odnosno informacije koje je podnositelj zahtjeva za izdavanje odobrenja dužan priložiti. Posebno se u stavku 4. propisuje postupak ako se uz zahtjev za odobrenje podnosi zajedno sa zahtjevom za stjecanje kvalificiranog udjela, kada će se Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo savjetovati s nadležnim tijelom iz države u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan. U stavku 5. navedeni su uvjeti koje podnositelj zahtjeva mora ispuniti, a odnose se na usklađenost s ovim zakonom i Uredbom (EU) 575/2013, omogućavanje učinkovite supervizije te ispunjenje uvjeta iz članaka 28. i 55. ovoga Zakona. U stavcima 6. i 7. navedeni su uvjeti kada financijski holding ili mješoviti financijski holding nije u obvezi podnošenja zahtjeva za odobrenje, o čemu je holding dužan podnijeti Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev, dok se i stavcima 8. i 9. nalaže obveza prema holdinzima o kontinuiranom ispunjavanju uvjeta temeljem kojih je izdano odobrenje odnosno nije izdano odobrenje. Stavkom 10. se propisuje obveza konsolidirajućeg nadzornog tijela o kontinuiranom praćenju ispunjenja uvjeta iz ovoga članka, te stavkom 11. obveza holdinga da na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela dostavi informacije koje su nužne za redovito

praćenje usklađenosti s propisanim uvjetima. U slučaju neispunjenja uvjeta konsolidirajuće nadzorno tijelo može naložiti supervizorske mjere, imajući u vidu pri tome učinke ovih mjera na financijski konglomerat. Ovim odredbama propisane su i mjere koje konsolidirajuće nadzorno tijelo može poduzeti prema holdingu u slučaju nepridržavanja, te postupak u slučaju donošenje mjere zabrane ostvarivanja prava glasa koje proizlazi iz dionica institucija kćeri koje drži financijski holding ili mješoviti financijski holding.

Novim odredbama propisana je i obveza holdinga o podnošenju zahtjeva za odobrenje u slučaju prestanka ispunjenja uvjeta za izdavanje odobrenja, o kojemu će Hrvatska narodna banka odlučiti u roku od četiri mjeseca od primitka potpunog zahtjeva, te naložiti mjere u slučaju odbijanja zahtjeva. Hrvatska narodna banka se ovlašćuje donijeti podzakonski akt kojim će detaljnije propisati postupke vezano uz zahtjev iz ovoga članka i praćenje usklađenosti.

U članku 73.b propisan je postupak donošenja zajedničke odluke o ispunjenju uvjeta za izdavanje odobrenja financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo. Radi se o suradnji s nadležnim tijelima u drugoj državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan. U slučajevima kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo i kada procjenjuje ispunjenje uvjeta iz ovoga članka za pojedini holding radi donošenja odluke, o tomu će obavijestiti nadležno tijelo u državi članici u kojoj holding ima poslovni nastan radi donošenja zajedničke odluke koja mora biti donijeta u roku od dva mjeseca te dostavljena holdingu. U slučaju različitih mišljenja, odluka se neće donijeti, a Hrvatska narodna banka će moći zatražiti savjet od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo, te ako ovo tijelo ne donese odluku u roku od jednog mjeseca, tada Hrvatska narodna banka donosi samostalno odluku.

Ako se radi o mješovitom financijskom holdingu i ako Hrvatska narodna banka nije koordinator za taj holding koji je identificiran kao financijski konglomerat, tada će od imenovanoga koordinatora biti zatražena suglasnost. U slučaju da koordinator ne da suglasnost na prijedlog zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka će zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo ili, ako je primjenjivo od Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje.

U članku 73.c propisan je postupak analogan postupku iz članka 73.b i u slučaju kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo.

U članku 73.d navedeni su razlozi za ukidanje odobrenja matičnom financijskom holdingu ili matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH ili EU-u sa sjedištem u RH u skladu s ovim Zakonom.

U članku 73.e propisan je postupak identifikacije posredničkog matičnog društva u EU-u u slučajevima kada je na području EU-a identificirano poslovanje grupe iz treće zemlje. i čija ukupna vrijednost imovine prelazi 40 milijardi eura. Hrvatska narodna banka će tada u suradnji s drugim nadležnim tijelima ovlaštenim za superviziju članica grupe iz treće zemlje odrediti jedinstveno posredničko matično društvo u EU-u, odnosno u iznimnim slučajevima mogu se odrediti dva posrednička matična društva u EU-u. Po određivanju posredničkog

matičnog društva Hrvatska narodna banka ima obvezu dostavljanja ovim člankom propisanih informacija Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo.

Uz članak 29.

Značajna nadzirana kreditna institucija usklađuje se s propisanim izričajem značajnog nadziranog subjekta.

Uz članak 30.

U članku 88. proširuje se opseg odredaba koje se primjenjuju na kreditnu instituciju iz druge države članice koja neposredno pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske te na podružnicu kreditne institucije iz druge države koja pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na način da se propisuje obveza pridržavanja mjera i instrumenata usmjerenih na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini.

Uz članak 31.

U članku 91. izričaj se usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 32.

U članku 92. proširuje se opseg odredaba koje se primjenjuju na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na način da se propisuje obveza pridržavanja mjera i instrumenata usmjerenih na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini te se usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 33.

U članku 97. brisan je stavak 2. u skladu s odredbom važeće Direktive 2013/36/EU, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/878.

U skladu s odredbama važeće Direktive 2013/36/EU u izmijenjenim stavcima 5. i 6. definirane su obveze matične kreditne institucije u Republici Hrvatskoj, matičnog financijskog holdinga iz članka 278. ovoga Zakona i matičnog mješovitog financijskog holdinga iz članka 278. ovoga Zakona te njihovih društava kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj koji su dužni osigurati da organizacijski ustroj postupci i sustavi unutar grupe kreditnih institucija iz stavka 4. ovoga članka budu usklađeni i propisno primijenjeni i kada nisu obveznici primjene Direktive 2013/36/EU, uključujući i društva kćeri čiji se poslovni nastani nalaze u *off-shore* financijskim centrima na način da mogu neometano dati podatke i informacije neophodne za obavljanje supervizije. Iznimno, ovaj zahtjev se ne donosi na društva kćeri iz grupe kreditnih institucija za obveze iz članka 101. ovoga Zakona ako je to protivno lokalnim propisima treće zemlje u kojoj je društvo osnovano.

Uz članak 34.

Ovim člankom dodaje se članak 97.a kojim se prenose odredbe iz članka 109. stavaka 4., 5. i 6. Direktive (EU) 2013/36 kako je izmjenjena Direktivom (EU) 2019/878 o donošenju i provođenju politike primitaka na konsolidiranoj osnovi. Propisuju se izuzeća od primjene odredbi o politici primitaka i varijabilnim primicima na konsolidiranoj osnovi na društvo kći ako je to društvo obveznik primjene posebnih propisa o primicima, obveza primjene tih zahtjeva na pojedinačnoj osnovi u društvu kćeri ako je to društvo za upravljanje imovinom ili društvo koje obavlja određene investicijske usluge i aktivnosti te nacionalna diskrecija kojom se na konsolidiranoj osnovi omogućuje primjena ograničenja maksimalnog odnosa između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka iz članka 100.a Zakona na sva društva kćeri.

Dodaje se i članak 97.b kojim se sukladno odredbama iz direktive naglašava da se supervizija i supervizorske mjere primjenjuju na onoj razini konsolidacije na kojoj se određuju kapitalni zahtjevi sukladno Uredbi (EU) br. 575/2013.

Uz članak 35.

Ovim člankom dodaju se u članku 100. odredbe o obvezi uspostavljanja i primjeni politike primitaka te se omogućava donošenje podzakonskog propisa kojim se pobliže uređuju pravila, postupci i kriteriji u vezi s politikama primitaka uključujući i kriterije za određivanje identificiranih radnika. S obzirom da se dio odredbi o primicima iz Direktive (EU) 2019/878 prenosi u podzakonski propis (Odluka o primicima radnika) i da se nacionalne diskrecije namijenjene državama članicama prenose u Zakon, odredbe o politici primitaka radnika unesene su u Zakon.

Uz članak 36.

Radi usklađivanja sa rokovima u postupcima u kojima sudjeluje Europska središnja banka u članku 100.a koji uređuje "Odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka" potrebno je rok od "pet radnih dana" produžiti na "30 dana".

Uz članak 37.

Ovim člankom se u članku 101. stavku 1. točki 4. prenosi odredba iz članka 74. stavka 1. Direktive (EU) 2013/36 kako je izmjenjena Direktivom (EU) 2019/878 o rodno neutralnoj politici primitaka, te dodaju odredbe o pravilima o upravljanju kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

Uz članak 38.

U članku 103. dodaju se stavci 6. do 8. kojima se u upravljanje rizicima uvodi primjena internih sustava, standardizirane metodologije ili pojednostavnjene standardizirane metodologije za prepoznavanje, vrednovanje, upravljanje i ublažavanje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. Standardiziranu metodologiju ili pojednostavljenu standardiziranu metodologiju propisuje Europska komisija regulatornim tehničkim standardom. Također se kreditnim institucijama uvodi obveza da procjenjuju i prate rizik koji proizlaze iz mogućih promjena kreditnih raspona iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. Navedene promjene u cijelosti su rezultat usklađivanja s Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 39.

Članak 115. ovoga Zakona bilo je potrebno uskladiti jer se u Zakonu u članku 2. uvodi nova definicija male i jednostavne institucije kojom se na drugačiji način uređuje dosadašnji pojam "značajna kreditna institucija".

Uz članak 40.

Dodaje se članak 115.a kojim se precizira da se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 3. točke 91. ovoga Zakona, ne smiju koristiti za druge, taksativno navedene svrhe.

Uz članak 41.

U članku 117. briše se stavak 2. zbog usklađivanja i izbjegavanja ponavljanja odredaba sadržanih u članku 115.a.

Uz članak 42.

U članku 118. briše se stavak 2. navedenog članka zbog usklađivanja i ponavljanja odredba sadržanih u članku 115.a.

Uz članak 43.

U članku 119. mijenja se stavak 4. kako bi se izričaj preciznije uskladio sa izričajem Direktive (EU) 2013/36 u odnosu na pojam intenziteta cikličkog rizika i s time povezanog određivanja stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala.

Uz članak 44.

U članku 123. dodaje se stavak koji uređuje dužnost obavješćavanja nadležnog tijela, Europskog odbora za sistemske rizike, o svakoj promjeni stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, čime se mijenja postojeće uređenje prema kojem se nadležno tijelo obavještavalo svaka tri mjeseca, po provedenom izračunu stope, čak i kada se stopa potom nije trebala mijenjati u odnosu na stopu koja je već na snazi.

Uz članak 45.

Izmjene i dopune članka 129. posljedica su uvođenja dodatnih mogućnosti prilikom određivanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, a koje obuhvaćaju podjelu kreditnih institucija i/ili izloženosti na koje se zaštitni sloj primjenjuje na podskupine u odnosu na koje je moguće odrediti različitu stopu (ili stope) zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik. Specificirana je obveza donošenja podzakonskog propisa od strane Hrvatske narodne banke kojim se pobliže uređuju bitni elementi vezani uz izračun stope i primjenu ovog zaštitnog sloja.

Uz članak 46.

Promjena u članku 130. odnosi se na pravni temelj za izračunavanje visine stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik. Također, briše se stavak 2. navedenog članka zbog usklađivanja i ponavljanja odredba sadržanih u članku 115.a.

Uz članak 47.

Člankom 131. uvodi se i uređuje mogućnost korištenja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik kako za sve izloženosti, tako i za pojedine sektorske izloženosti koje su taksativno navedene u stavku 1. Također, uređuje se određivanje visine stope kao i ujednačena primjena stope na izloženosti kreditnih institucija u drugim državama članicama Europske unije te postupanje u slučaju okolnosti koje predstavljaju iznimku od obveze primjene spomenute ujednačene stope.

Uz članak 48.

Članak 132. regulira niz novina koje su posljedica mogućnosti primjene zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na jednu ili više podskupina izloženosti. Prvenstveno, radi se o uređivanju postupanja prema Europskom odboru za sistemske rizike ovisno o visini stope kombiniranog zaštitnog sloja za sistemski rizik, koji predstavlja zbroj pojedinačnih stopa koje se primjenjuju na bilo koju od skupina ili podskupina izloženosti koje su definirane u članku 131.

Uz članak 49.

Dopuna članka 133. odnosi se na mogućnost uvođenja jedne ili više stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik pa je stoga sadržaj odluke o primjeni zaštitnog sloja dopunjen na odgovarajući način.

Uz članak 50.

U članku 134. brisanje institucija odgovara promjeni sustava izvještavanja, te je o odluci o priznavanju stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredilo relevantno tijelo druge države članice potrebno obavijestiti samo Europski odbor za sistemske rizike, te navedeno tijelo samostalno prosljeđuje obavijest drugim mjerodavnim institucijama i državi članici koja određuje stopu koja se primjenjuje. Dopuna uvođenjem novog stavka obuhvaća normiranje postupanja u slučaju priznavanja stope zaštitnog sloja te njenog mogućeg pribrajanja nacionalno primjenjivoj stopi ili primjeni više stope do dvije primjenjive stope.

Uz članak 51.

U članku 135. sukladno promjeni definicija pojmova u Direktivi (EU) 2013/36 te posljedično promjeni vrste institucija koje se mogu biti određene kao globalno sistemski važne (GSV), došlo je do odgovarajuće promjene u prvom stavku ovog članka, dok se dodanim stavkom dopunjuje obavezni sadržaj obavijesti koju Hrvatska narodna banka šalje Europskom odboru za sistemske rizike, a koja sadrži popis i sistematizaciju GSV kreditna institucija.

Uz članak 52.

U članku 136. uvodi se dodatna metodologija za utvrđivanje GSV kreditna institucija kojom se izračunava dodatna ukupna ocjena na temelju koje Hrvatska narodna banka može preraspodijeliti GSV kreditnu instituciju kako je opisano u stavku 8. točki 3. istoga članka. Navedena točka 3. predstavlja novinu u odnosu na dosadašnje uređenje koje nije predviđalo sistematizaciju iz više u nižu potkategoriju. Promjena je izvršena i u odnosu na razvrstavanje u potkategorije uvođenjem novog stavka koji podrazumijeva mogućnost dodanih viših potkategorija u odnosu na maksimalnih pet prema dosadašnjem uređenju. Konačno, uređuje se sustav obavještanja o rezultatu preispitivanja koji je pojednostavljen i uključuje obavještanje samih GSV kreditna institucija te Europskog odbora za sistemske rizike.

Uz članak 53.

U članku 137. sukladno promjeni definicija pojmova u mjerodavnoj Direktivi (EU) 2013/36 kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/878 te promjeni vrste institucija na koje se može primijeniti zaštitni sloj za ostale sistemski važne institucije (OSV), došlo je do odgovarajuće promjene opsega institucija koje mogu biti određene kao ostale sistemski važne (OSV) institucije u ovom članku. Također, podiže se maksimalna stopa zaštitnog sloja s 2% na 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, uz istovremeno podizanje maksimalne stope u odnosu na društva kćeri GSV ili OSV kreditne institucije. Također, uvodi se mogućnost određivanja stope koja je viša od propisanih 3% ukupnog iznosa izloženosti, uz odgovarajuće prethodno odobrenje Europske komisije.

Uz članak 54.

Promjene u članku 138. obuhvaćaju sustav obavještanja koji prethodi određivanju ili promjeni zaštitnog sloja za OSV instituciju na način da se obavijest Hrvatske narodne banke dostavlja samo Europskom odboru za sistemske rizike, uz naznaku rokova i iznimke u slučaju određivanja stope zaštitnog sloja koja premašuje 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku

Uz članak 55.

U članku 139. uređuje se međuodnos i istovremena primjena različitih zaštitnih slojeva kapitala. Uvodi se mogućnost zbrajanja stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik i stope zaštitnog sloja za GSV ili OSV kreditnu instituciju te se regulira određivanje tako zbrojenih stopa zaštitnih slojeva kapitala u slučaju kada je potrebno ishoditi odobrenje Europskog odbora za sistemske rizike ili Europske komisije, ovisno o okolnostima slučaja, odnosno, visini zbroja stopa zaštitnih slojeva.

Uz članak 56.

Ovim člankom u članak 140. kojim se uređuju ograničenja raspodjela dodaje se odredba kojom se prenosi zahtjev iz članka 141.b Direktive 2013/36/EU izmijenjen Direktivom (EU)

2019/878 prema kojoj se kreditnoj instituciji koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ograničava provođenje raspodjela u vezi s redovnim osnovnim kapitalom ako raspodjele smanjuju njen redovni osnovni kapital do razine na kojoj više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj te se određuje najveći raspodjeljivi iznos u s vezi s omjerom financijske poluge.

Uz članak 57.

Ovim člankom u novi članak 140.a prenosi se zahtjev iz članka 141.a Direktive 2013/36/EU izmijenjen Direktivom (EU) 2019/878 kojim se određuje što se smatra neispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj te se u novi članak 140.b prenosi zahtjev iz članka 141.c Direktive 2013/36/EU izmijenjen Direktivom (EU) 2019/878 kojim se određuje što se smatra neispunjavanje zaštitnog sloja omjera financijske poluge.

Uz članak 58.

Ovim člankom u članak 142., kojim se uređuju raspodjele u slučaju neispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, dodaje se nova odredba kojom se prenose zahtjevi iz stavaka 8. do 10. članka 141.b Direktive 2013/36/EU izmijenjen Direktivom (EU) 2019/878 kojom se uređuje raspodjela u slučaju neispunjavanja zaštitnog sloja omjera financijske poluge.

Uz članak 59.

U članku 143. stavku 1. iza riječi: "kombinirani zaštitni sloj" dodaju se riječi: "ili zaštitni sloj omjera financijske poluge" kako bi se naglasilo da je kreditna institucija dužna plan kapitala izraditi i u slučaju kršenja omjera financijske poluge. Ova izmjena predstavlja usklađivanje s Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 60.

Ovim člankom mijenja se naslov iznad članka 143.a kako bi se u mjere za očuvanje kapitala uključile i mjere ako zaštitni sloj omjera financijske poluge nije ispunjen na konsolidiranoj osnovi.

Uz članak 61.

U članku 144.a ispravlja se izričaj makrobonitetne mjere propisivanja najvećeg dozvoljenog omjera vrijednosti odobrenog iznosa kredita i instrumenta osiguranja (LTV).

Uz članak 62.

Dodanim člankom 145.b izvršava se nacionalna diskrecija koja svakoj državi članici omogućava da onemogući umanjivanje izloženosti za založene nekretnine prilikom izračuna najveće dopštene izloženosti.

Uz članak 63.

Ovim člankom se u članak 146. prenosi odredba iz članka 88. stavka 1. Direktive (EU) 2013/36 kako je izmjenjena Direktivom (EU) 2019/878 o povezanim osobama s članovima upravljačkog tijela. Povezanim osobama smatraju se pravna osoba u kojoj član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije ima kvalificirani udio te pravna osoba u kojoj su član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije članovi višeg rukovodstva ili su članovi uprave, nadzornog odbora, upravnog odbora ili izvršni direktori.

Uz članak 64.

Ovim člankom se i za postupke odlučivanja o zahtjevima iz članka 149. propisuje postupanje u slučajevima kada Europska središnja banka izvršava svoje ovlasti u okviru bliske suradnje.

Uz članak 65.

Ovim člankom, kojim se dopunjuje članak 152., prenose se odredbe iz članak 75. stavka 1. Direktive (EU) 2019/878 o obvezi Hrvatske narodne banke o prikupljanju podataka o određenim izuzećima od primjene politike varijabilnih primitaka i podataka o razlikama u primicima između spolova.

Uz članak 66.

U članku 154. stavku 9. točki 2. izričaj se usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 67.

Članak 154.c stavak 6. prilagođava se radi optimizacije procesa procjene planova oporavka te ujednačavanja prakse na razini Europske unije, a posebice u okviru procesa kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, a Hrvatska narodna banka surađuje s njom u tom procesu. Navedenim se izmjenama definira da nakon usuglašavanja Zajedničke odluke o grupnom planu oporavka, kreditnoj instituciji u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe kreditnih institucija u Europskoj uniji, Hrvatska narodna banka izdaje Rješenje samo u slučajevima kada se Zajedničkom odlukom utvrdi da postoje značajni nedostaci u dostavljenom grupnom planu oporavka ili postoji potreba izrade pojedinačnog lokalnog plana oporavka od strane kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

Uz članak 68.

Članak 163. stavak 1. prilagođava se radi optimizacije procesa supervizorske procjene i ocjene poslovanja te usklađenja vremenskog rasporeda godišnje provedbe i završetka ovog procesa. Navedenim se izmjenama svim kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj definira istovjetan rok dostave izvješća definiranih u navedenom članku i to u roku od najkasnije tri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnose godišnji financijski

izvještaji, čime se rok za male kreditne institucije u odnosu na postojeći skraćuje za mjesec dana. S obzirom da sve kreditne institucije podatke za provedbu analize postupka procjene adekvatnosti internoga kapitala već dostavljaju do kraja ožujka tekuće godine za prethodnu godinu, a kako su isti komplementarni podacima koji se dostavljaju u izvješćima iz članka 163., neusklađenost datuma dostave otežava provedbu cjelovite analize u primjerenom roku. S obzirom na već ustaljenju praksu izrade izvještaja iz članka 163. te činjenicu da je određeni dio manjih kreditnih institucija već i do sada s odabranim revizorom ugovarao raniju izradu predmetnih izvještaja, definiranje novog jedinstvenog roka za sve kreditne institucije ne bi se trebalo negativno odraziti na mogućnost svih kreditnih institucija za usklađenje s predmetnim rokom. Navedeno usklađenje utjecalo bi na optimizaciju resursa pri provedbi godišnjeg procesa supervizorske procjene i ocjene poslovanja, te usklađivanje sa rokovima procesa koji se odvijaju u Europskoj središnjoj banci s kojom se uspostavlja bliska suradnja.

Uz članak 69.

U članku 172. se sukladno odredbi u Direktivi 2013/36/EU kako je izmjenjena Direktivom (EU) 2019/878 dodaje mogućnost da Hrvatska narodna banka u slučaju da revizorsko društvo ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama o kojima ju je obavezan izvijestiti, Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti imenovanje novog revizorskog društva, te o istom obavijestiti Ministarstvo financija kao tijelo nadležno za nadzor osoba ovlaštenih za obavljanje revizorskih usluga prema zakonu kojim je uređena revizija.

Uz članak 70.

Ovim člankom mijenja se obuhvat podzakonskog propisa kojeg donosi Hrvatska narodna banka po članku 175., gdje se iz njegova obuhvata briše da taj podzakonski propis obuhvaća sadržaj plana supervizije, jer su te odredbe ovom izmjenom premještene iz postojećeg podzakonskog propisa kojim su bile transponirane odredbe Direktive 2013/36/EU u stavke 2. i 3. članka 182. ovoga Zakona.

Uz članak 71.

Kao posljedica ovlasti koje se Direktivom (EU) 2019/878 propisuju za nadležno tijelo u članku 178. dodaju se financijski holding i mješoviti financijski holding kao subjekti supervizije.

Uz članak 72.

U članku 180. kojim je definiran opseg supervizije kreditnih institucija radi usklađenja sa izričajem iz Direktive 2013/36/EU, te postupaka koje provodi Europska središnja banka briše se zakonitost poslovanja kao primarni cilj supervizorskog postupka. Istim člankom transponiraju se nove odredbe Direktive (EU) 2019/878 koje omogućuju prilagodbu načina provođenja supervizije za kreditne institucije sličnog profila rizičnosti.

Zbog važnosti koju sprječavanje pranja novca ima i ulozi koju u praćenju istog na razini Europske unije dobiva Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo istim člankom propisana je i obveza obavješćavanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o eventualnom utvrđenom povećanom riziku od pranja novca u kreditnim institucijama. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 73.

U članku 181. u popis što će Hrvatska narodna banka obuhvatiti pri obavljanju supervizije dodaje se i izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, te se navode slučajevi kada i kako Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti supervizorske mjere vezano uz navedeni rizik, kao i slučajevi kada Hrvatska narodna banka neće naložiti supervizorske mjere. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 74.

Ovim člankom u članak 182. prenose se u ovaj Zakon odredbe iz stavaka 1. i 2. članka 99. Direktive 2013/36/EU izmijenjene Direktivom (EU) 2019/878, a koje su do sada bile prenesene u podzakonski akt donesen po članku 175. Pri tom se zbog brisanja iz članka 99. Direktive 2013/36/EU promijenjenog Direktivom (EU) 2019/878, brišu postojeće odredbe kojima je bilo predviđeno da plan supervizije sadržava i kreditne institucije koje predstavljaju sistemski rizik za financijski sustav.

Uz članak 75.

Članak 190. stavak 3. mijenja se na način da se istim kod provedbe supervizije u skladu sa člankom 175. stavkom 1. točkom 1. definira izrada zapisnika samo u slučajevima kada su predmetnim nadzorom utvrđene nezakonitosti jer isti predstavlja formalni akt za slijedni postupak izricanja periodičnih penala i upravnih sankcija i/ili podnošenja prijedloga za pokretanje prekršajnog postupka. U slučaju kada se kod provedbe supervizije u skladu sa člankom 175. stavkom 1. točkom 1. utvrde manjkavosti ili nedostaci koji ne predstavljaju kršenje zakonskih odredbi ali zahtijevaju nalažanje mjera za unaprjeđenje poslovanja u kreditnoj instituciji Hrvatska narodna banka neće izdavati zapisnik jer isti postaje redundantan zbog činjenice da je člankom 323.a propisano pravo stranaka na izjašnjavanje kojim se kreditnoj instituciji kroz iznošenje primjedbi na nacrt rješenja u osnovi daje istovjetno pravo koje je do sada imala u okviru iznošenja primjedbi na zapisnik. Navedenim pristupom osigurava se jedinstveno postupanje prema svim kreditnim institucijama i u slučaju kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti, a Hrvatska narodna banka surađuje s njom u tom procesu, kao i u slučaju kada Hrvatska narodna banka izvršava svoje supervizorske ovlasti.

Uz članak 76.

U članku 196. stavcima 1. i 3. ispravlja se pozivanje sukladno zakonu kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 77.

U članku 199. dodaje se stavak 2. kojim se definira suradnja između Hrvatske narodne banke s nadležnim tijelima iz trećih zemalja u slučajevima kada je određena grupa iz treće zemlje i kada u toj trećoj zemlji poslovni nastan ima kreditna institucija koja je dobila odobrenja za osnivanje podružnice koja je dio grupe iz treće zemlje.

Uz članak 78.

U članku 206. stavku 3. izričaj se usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija, a u stavku 4. dodaje se naziv Uredbe (EU) 2019/20133 koja uređuje bonitetne zahtjeve za investicijska društva, čije odredbe nadležna tijela primjenjuju kod razmjene povjerljivih informacija.

Uz članak 79.

U članku 208. dodani su stavci kojima se proširuje obuhvat osoba s kojima se razmjenjuju povjerljive informacije, te se u stavku 1. dodaju točke 9., 10. i 11. čime je ovaj članak u ovoj točki usklađen sa zahtjevom iz Direktive (EU) 2019/878. Radi se o tijelima nadležnim za nadzor kreditnih i financijskih institucija i financijsko obavještajnim jedinicama a prema propisima kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma te tijelima nadležnim za primjenu propisa kojima se uređuje strukturna podjela unutar bankovne grupe.

Ujedno se u stavku 1. točke 3. i 4. usklađuju sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 80.

U članku 209. stavku 1. mijenja se izričaj odredbe na način da razmjena povjerljivih informacija s osobama ovlaštenim za nadzor jest obveza nadležnog tijela. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878. Ujedno se izričaj usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 81.

Dodaje se članak 212.a Prijenos informacija međunarodnim tijelima, kojim se prenosi članak 58.a Direktive (EU) 2019/878. Članak definira obveze Hrvatske narodne banke prema Međunarodnom monetarnom fondu, Svjetskoj banci, Banci za međunarodne namire i Odboru za financijsku stabilnost, na način da se dostavljaju skupni podaci iz kojih nije moguće razaznati pojedinačnu kreditnu instituciju i uz ispunjenje svih navedenih uvjeta u vezi s opravdanosti zahtjeva, namjenu i način prenošenja. U slučaju informacija koje predstavljaju

osobne podatke, podnositelj zahtjeva dužan je postupiti po propisima koji uređuju zaštitu osobnih podataka.

Uz članak 82.

U članku 214. dodaje se obavještanje Europske komisije o propisima što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti i Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o propisima o svakom odobrenju za rad podružnice kreditne institucije iz treće zemlje. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 83.

U članku 215. stavku 12. ispravlja se pogreška i usklađuje se izričaj s izričajem iz ovoga Zakona na način da se riječi: "administrativne kazne" zamjenjuje riječima: "upravne sankcije".

Uz članak 84.

U članku 216.e stavku 2. koristi se pojam "sanacijsko tijelo" s obzirom na novu raspodjelu sanacijskih ovlasti koja je propisana zakonom kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija.

Uz članak 85.

Posljedično brisanju članka 43. Zakona, potrebno je i u članku 219. brisati mogućnost izricanja opomenu iz članka 43. ovoga Zakona odgovornoj osobi iz uprave kreditne institucije.

Uz članak 86.

Uzimajući u obzir uključenje Europske središnje banke u postupak supervizije, pa tako i u slučaju produženja roka, ocijenjeno je da je rok iz članka 220. stavka 3. od 15 dana za odlučivanje o produženju naloženog rješenjem prekratak te se rok definira na 30 radnih dana.

Uz članak 87.

Supervizorske mjere u članku 224. Zakona usklađuju se sa izričajem iz Direktive (EU) 2019/878.

Uz članak 88.

Ovim člankom je iz članka 225. brisana odredba za zahtijevanje posebnih zahtjeva za likvidnost u slučajevima sistemskog likvidnosnog rizika koji prijeti stabilnosti financijskog tržišta Republike Hrvatske zbog njenog brisanja iz članka 105. Direktive 2013/36/EU izmijenjene Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 89.

Dodaje se članak 225.a kojim se u skladu s Direktivom (EU) 2019/878 propisuju uvjeti nalaganja češćeg i dodatnog izvješćivanja od strane Hrvatske narodne banke.

Uz članak 90.

Ovim člankom se usklađuju zahtjevi o dodatnom regulatornom kapitalu iznad minimalnog propisanog iz stavaka 1. i 2. članka 228. s odredbama iz stavka 1. članka 104.a Direktive 2013/36/EU izmijenjene Direktivom (EU) 2019/878 te je pri tom brisan dosadašnji stavak 3. Kako je članak 104.a Direktive 2013/36/EU u stavcima 2. do 4. donio nove odredbe o tome što se smatra da rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima, koji su to rizici obuhvaćeni ovim odredbama, iznos dodatnog regulatornog kapitala za pokriće rizika, iznos i oblik regulatornog kapitala za održavanje dodatnog kapitala te način nalaganja ove mjere, u stavke 3. do 14. članka 228. prenose se te nove odredbe propisane Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 91.

Ovim člankom dodani su članci 228.a i 228.b kojima se prenose nove odredbe iz članaka 104.b i 104.c Direktive 2013/36/EU izmijenjene Direktivom (EU) 2019/878. Člankom 228.a unose se nove odredbe o Smjernici o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b Direktive 2013/36/EU kojima se određuje nova obveza za Hrvatsku narodnu banku da procjenjuje potrebu utvrđivanja smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu za svaku kreditnu instituciju te ako je smjernica potrebna o tome obavještava tu kreditnu instituciju. Pri tome je određeno da je kreditna institucija dužna osigurati da se regulatornim kapitalom koji se koristi za ispunjavanje zahtjeva iz smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu ne koristi za ispunjenje bilo kojeg od ostalih kapitalnih zahtjeva. Člankom 228.b unose se nove odredbe iz članka 104.c Direktive 2013/36/EU kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/878 kojima se uređuje suradnja Hrvatske narodne banke sa sanacijskim tijelima.

Uz članak 92.

U članku 234. točki 5. izričaj se usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 93.

U članku 235. briše se mogućnost da Hrvatska narodna banka donese podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete za nalažanje mjera rane intervencije budući da su iste definirane smjernicom Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i kao takve uključene u interne procedure koje primjenjuje Hrvatska narodna banka te se koristi pojam "sanacijsko tijelo" s obzirom na novu raspodjelu sanacijskih ovlasti koja je propisana zakonom kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija.

Uz članak 94.

Izmjenom članka 235.a Zakona omogućeno je da Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom odluči da mjere rane intervencije naloži i u slučaju kršenja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

Uz članke 95., 96. i 97.

U člancima 235.c, 235.d i 238. izričaj se usklađuje sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 98.

Ovim se člankom briše članak 249. radi usklađivanja sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 99.

Ovim se člankom briše članak 254. radi usklađivanja sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Uz članak 100.

Budući da će odredbe o prisilnoj likvidaciji i stečaju kreditnih institucija biti propisane zasebnim zakonom, u glavi XX. brišu se poglavlja XX.2 i XX.3 i članci 255. do 263.

Uz članak 101.

Budući da će odredbe o prisilnoj likvidaciji i stečaju kreditnih institucija biti propisane zasebnim zakonom, briše se glava XXI. i članci 264. do 276.

Uz članak 102.

U članku 277. stavku 2. radi preciznosti norme mijenja se izričaj prve rečenice na način da se na početku dodaju riječi "iznimno od stavka 1. ovoga članka".

U dodanom stavku 4. definirane su institucije koje su također obuhvaćene pojmovima „institucija”, „matična institucija u državi članici”, "matična institucija u RH", "matična institucija iz EU-a", "matična institucija iz EU-a sa sjedištem u RH" i „matično društvo”, a radi supervizije na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi.

Uz članak 103.

U članku 278. kojim se definira grupa kreditnih institucija za koju je nadležno tijelo Hrvatska narodna banka, te se u stavku 1. dodaje točka 8. kojom se definira grupa kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj unutar barem koja jedna institucija ima položaj matičnog investicijskog društva u Republici Hrvatskoj ili matičnog investicijskog društva u EU-u sa sjedištem u Republici Hrvatskoj pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija u Republici Hrvatskoj ili ako ima više kreditnih institucija, kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima najveći bilančni iznos. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

U stavku 3. definirana je grupa koja postoji ako dvije ili više kreditnih institucija imaju zajednički matični financijski ili matični mješoviti financijski holding na obje razine (razine Europske unije i Republike Hrvatske), superviziju će obavljati Hrvatska narodna banka u skladu s odredbama iz točaka 1. i 2., te u stavku 4. definirana je grupa kreditnih institucija koja postoji ili će biti zahtijevana prema odredbama članka 18. stavcima 3. i 6. važeće Uredbe (EU) 575/2013.

U stavku 5. definirana je grupa koja se određuje prema ukupnom bilančnom iznosu kreditnih institucija članica određene grupe kreditnih institucija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad koji je veći od bilančnog iznosa kreditnih institucija članica te grupe kreditnih institucija nad kojima superviziju na pojedinačnoj osnovi obavlja drugo nadležno tijelo.

Uz članak 104.

U članku 280. usklađen je izričaj s važećim člankom 111. stavkom 6. Direktive 2013/36/EU kako je izmjenjena Direktivom (EU) 2019/878 te je kreditnoj instituciji ili financijskom odnosno mješovitom financijskom holdingu na EU razini dano pravo na izjašnjavanje o odluci kojom se prenosi nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi.

Uz članak 105.

U članku 281. mijenja se stavak 1. na način da se u superviziju na konsolidiranoj osnovi uključuju financijski holding i mješoviti financijski holding koji su dobili odobrenje u skladu s člankom 73.a ovoga Zakona. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 106.

U članku 283. stavku 2. Zakona propisan je postupak Hrvatske narodne banke kao konsolidirajućeg nadzornog tijela u slučaju kada sve članice grupe kreditnih institucija imaju sjedište trećim zemljama, tada će kod provođenja supervizije osnovat kolegij supervizora pod uvjetom da u tim trećim zemljama postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u ovom zakonu odnosno ako je primjenjivo Direktive 2014/65/EU koja uređuje tržišta financijskih instrumenata.

U stavku 5. propisana je odredba kojom se razmjena informacija u okviru kolegija nadzornih tijela osnovanog temeljem ovoga članka ne predstavlja kršenje obveze čuvanja povjerljivih informacija iz ovoga Zakona.

U članku 9. propisana je mogućnost sudjelovanja u kolegiju supervizora nadležnih tijela iz država članica u kojima financijski holding ili mješoviti financijski holding koji su dobili odobrenje sukladno ovome Zakonu imaju poslovni nastan.

Izmjena ovoga članka predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 107.

U članku 284. stavku 1. dodaje se točka 3. kojom se dodaje zahtjev da se u zajedničku odluku o specifičnim bonitetnim zahtjevima uključi i odluka o primjeni smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu.

U stavku 2. dodaju se područja o kojima će Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijeti izvješće nadležnim tijelima drugih država članica iz kojih su članice grupe, radi se o procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj i potrebi nalažanja dodatnog zahtjeva za kapitalom, procjeni profila likvidnosnog rizika grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj i potrebi nalažanja supervizorskih mjera te posebnog zahtjeva za likvidnost i procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj i potrebi izdavanja smjernica.

Stavak 6. je usklađen prema izmjenama iz stavka 2.

U stavku 7. je izmijenjen rok za sve odluke na jedinstveni rok od četiri mjeseca.

Izmjene u ovome članku predstavljaju usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 108.

U članku 285. propisan je postupak donošenja zajedničke odluke analogan postupku iz članka 284. u slučaju kada da Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo.

Uz članak 109.

U članku 287. dodaje se stavak 5. kojim se definira obveza sklapanje pisanog sporazuma između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela za financijske odnosno mješovite financijske holdinge ako se radi o različitim osobama. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Uz članak 110.

U članku 289. dodaju se stavci 4., 5. i 6. radi usklađivanja sa Direktivom (EU) 2019/878.

U stavku 4. uređuje se suradnja Hrvatske narodne banke s Uredom za sprječavanje pranja novca i drugim nadležnim nadzornim tijelima s javnim ovlastima u nadziranju kreditnih institucija u pogledu propisa koji uređuju sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma.

U stavcima 5. i 6. definira se način suradnje Hrvatske narodne banke kao konsolidirajućeg nadzornog tijela kada nije koordinator za identificirani financijski konglomerat. U takvim slučajevima Hrvatska narodna banka će s koordinatorom sklopiti pisani sporazum o suradnji.

Uz članak 111.

U članku 323. izmjenama u stavku 2. osigurava se da upravni sud u slučaju podnošenja upravne tužbe, odluči da tužba ima odgodni učinak odnosno da donese rješenje o privremenoj mjeri kada je Hrvatska narodna banka naložila mjere rane intervencije, a briše se dio koji se odnosi na odluku o otvaranju postupka prisilne likvidacije radi usklađenja sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija.

Stavkom 3. propisuje se da rješenje koje u upravnom postupku donosi Hrvatska narodna banka može sadržavati rok, uvjet, namet, pridržaj opoziva, preporuku ili obvezu sklapanja upravnog ugovora.

Stavkom 4. propisuje se obveza Hrvatskoj narodnoj banci da u slučajevima kada su *ex lege* nastupile posljedice prestanka važenja onih odobrenja ili suglasnosti koje Hrvatska narodna banka izdaje, isto utvrdi deklaratornim rješenjem.

Uz članak 112.

Radi usklađivanja postupaka sa postupcima Europske središnje banke u članku 312.a kojim se uređuju pravo stranke na izjašnjavanje rok od deset radnih dana potrebno je promijeniti u 14 dana.

Uz članak 113.

Članak 323.b mijenja se na način da se određuje pravo stranaka na uvid u spis za vrijeme trajanja postupka supervizije odnosno tijekom postupka izricanja upravne sankcije.

Izmjenom stavka 4. osigurano je da stranka ne može ostvariti pravo na uvid u spis ako se radi o radnim dokumentima Hrvatske narodne banke koji su nastali tijekom postupka supervizije odnosno postupka izricanja upravne sankcije.

Uz članak 114.

Ovim člankom se u članku 327. stavku 1. točki 1., koji propisuje rokove za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kao i o svim drugim zahtjevima iz članaka 60., 62. i 66., dodaje članak 73.a kojim su propisani uvjeti i postupak za izdavanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima, slijedom čega Hrvatska narodna banka dužna je odlučiti o zahtjevu za izdavanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima u roku od 6 mjeseci, a koji rok je propisan Direktivom 2013/36/EU. Ova izmjena predstavlja usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/878.

Rok za obnovu postupka propisan Zakonom o upravnom postupku je tri godine. Obzirom na to da mandat člana uprave kreditne institucije može biti pet godina a člana nadzornog odbora četiri godine, bilo je potrebno osigurati da se u svakom trenutku za vrijeme trajanja mandata može provesti obnova postupka iz razloga navedenih u ovom Zakonu.

U stavku 4. propisuje se da rok za odlučivanje i donošenje rješenja o prethodnoj suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije, prethodnoj suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika uprave kreditne institucije, prethodnoj suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije, ne teče za vrijeme koje je stranci ostavljeno da se očituje u postupku.

Uz članak 115.

Budući da će prisilna likvidacija i stečaj kreditnih institucija biti uređeni zasebnim zakonom u Zakonu se briše glava XXVIII. i članci 329. do 357. kojima su propisani prekogranični učinci takvih postupaka.

Uz članak 116.

Naslov glave XXIX se mijenja u *Postupak za izricanje upravnih sankcija* iz razloga što su upravne sankcije širi pojam i obuhvaćaju i periodične penale.

Uz članak 117.

Tekst u zagradi u članku 359.a briše se kao nepotreban.

Uz članak 118.

Članak 359.e mijenja se na način da se od sada odnosi samo na izricanje novčanih kazni i upozorenja, a ne i na izricanje periodičnih penala kao do sada.

Uz članak 119.

Članak 359.f mijenja se na način da se od sada odnosi samo na izricanje novčanih kazni i upozorenja, a ne i na izricanje periodičnih penala kao do sada. Također se jasnije propisuje da kazna za ometanje provođenja ispitnog postupka ne može biti viša od 3.750.000,00 kuna.

Uz članke 120., 121. i 122.

Članci 359.h, 359.i, 359.j mijenjaju se na način da se od sada odnose samo na izricanje novčanih kazni i upozorenja, a ne i na izricanje periodičnih penala kao do sada.

Uz članak 123.

Članak 359.l mijenja se na način da se od sada odnosi na postupak izvršenja novčanih kazni i periodičnih penala, a ne kao do sada samo na izvršenje novčanih kazni.

Uz članak 124.

Članak 359.n mijenja se na način da se od sada odnosi na zastaru izvršenja novčanih kazni i periodičnih penala.

Uz članak 125.

Članak 359.r nomotehnički se uređuje te se dodaje stavak koji propisuje da se na periodične penale primjenjuje postupak iz glave XXVII. ovoga Zakona.

Uz članak 126.

Dodaje se članak 359.t kojim se propisuje da Hrvatska narodna banka može pokrenuti postupak izricanja novčane kazne ili upozorenja samo protiv pravne osobe ili samo protiv odgovorne osobe ako je tako određeno u uputi Europske središnje banke.

Uz članke 127. do 131.

Ovim člancima mijenjaju se i dopunjuju članci 360., 361.b, 363., 364. i 365. Radi se o nomotehničkim izmjenama članaka radi usklađivanja sa promjenama u materijalnim odredbama Zakona. Promijenili su se članci i stavci u materijalnim odredbama Zakona te se ispravljaju ta pozivanja i u odredbama o povredama.

Budući da Europska središnja banka i ostali supervizori nastavljaju poticati banke da u uvjetima pandemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 (u daljnjem tekstu: bolesti COVID-19) koriste svoje zaštitne slojeve kapitala u cilju osiguravanja neometanog kreditiranja ekonomije kao i apsorpcije gubitaka, predlaže se ukidanje upravnih sankcija za kršenje zaštitnih slojeva kapitala. Stoga se u članku 127. kojim se mijenja članak 360. stavku 1. brišu točke 31., 32., 33. i 34.

Uz članak 132.

Ovim člankom provodi se terminološko usklađivanje sa novim zakonom o sustavu osiguranja depozita na način da se naziv "Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka" u određenom padežu zamjenjuje s novim nazivom "Hrvatska agencija za osiguranje depozita" u odgovarajućem padežu.

Uz članak 133.

Zakonom su propisane prijelazne odredbe na način da su matični financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi odobreni prema odredbama članka 73.a koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona, a koji se postojali na dan 27. lipnja 2019. obvezni podnijeti zahtjev za odobrenje do 28. lipnja 2021. U slučaju nepodnošenja zahtjeva za odobrenje Hrvatska narodna banka će poduzeti mjere sukladno odredbama članka 73.a stavka 14. koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona, kao i nadzorne ovlasti za potrebe konsolidiranoga nadzora u prijelaznom razdoblju.

Uz članak 134.

Ovim člankom propisuje se primjena određenih važećih pozakonskih propisa do stupanja na snagu propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 135.

Ovim člankom propisan je rok za donošenje podzakonskih propisa.

Uz članak 136.

Ovim člankom uređuje se stupanje na snagu Zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU RAZLIKE NASTALE

Na 3. sjednici Hrvatskoga sabora, održanoj 16. listopada 2020., Hrvatski sabor donio je zaključak o prihvatanju Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama. Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenja radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U nastavku se iznose nova rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona.

Razlike koje su posljedica prihvaćenih prijedloga Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora o potrebi nomotehničke dorade izričaja pojedinih odredbi odnose se na članke 17., 19., 21., 28., 46., 81., 87., 127., 133. i 136. Konačnog prijedloga zakona, nakon što je izvršena renumeracija članaka u odnosu na članke Prijedloga zakona te su kroz cijeli tekst brisane riječi: "kako je primjenjivo" odnosno riječi: "ako je primjenjivo".

Značajnije razlike koje su posljedica izmjena i dopuna učinjenih od strane predlagača, prvenstveno radi usklađivanja s postupcima odlučivanja unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma u kojima sudjeluje Europska središnja banka, te dorada radi veće jasnoće pojedinih odredbi odnose se na sljedeće članke:

- u članku 2. mijenja se definicija *radni dan* kako bi se iz radnih dana isključili, osim neradnih dana u Republici Hrvatskoj, i neradni dani Europske središnje banke
- u članku 7. daje se ovlast Hrvatskoj narodnoj banci kao nadležnom tijelu da odredi najdulje razdoblje za dovršenje stjecanja kvalificiranog udjela
- u članku 8. dodaje se da rok za odlučivanje i donošenje rješenja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela ne teče za vrijeme koje je stranci ostavljeno da se očituje u postupku

- članci 26., 84. i 93. dorađeni su sukladno novoj raspodjeli sanacijskih ovlasti (brisana je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo)
- članci 31., 32., 78., 80., 92., 95., 96., 97. i 111. dorađeni su radi usklađivanja sa zakonom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija
- u člancima 43., 45., 53., 102. i 106. brisano je pozivanje na direktivu
- u članku 106. radi bolje preglednosti izmijenjen je cijeli članak 283.
- u članku 111. dodaje se odredba prema kojoj rješenja Hrvatske narodne banke mogu sadržavati uvjet, namet, pridržaj opoziva, preporuku ili obvezu sklapanja upravnog ugovora
- u članku 114. precizira se da rok za odlučivanje i donošenje rješenja o prethodnoj suglasnosti za obavljanje funkcije člana/predsjednika uprave kreditne institucije odnosno člana nadzornog odbora kreditne institucije ne teče za vrijeme koje je stranci ostavljeno da se očituje u postupku
- člancima 116. do 125. izmijenjene su odredbe članaka 359.a, 359.e, 359.f, 359.h, 359.i, 359.j, 359.l, 359.n, 359.r kojima se uređuje izricanje upravnih sankcija na način da se preciziraju odredbe zavisno od vrste upravne sankcije (novčane kazne, upozorenja, periodični penali)
- člankom 126. dodaje se članak 359.t kojim se propisuje da Hrvatska narodna banka može pokrenuti postupak izricanja novčane kazne ili upozorenja samo protiv pravne osobe ili samo protiv odgovorne osobe, sukladno uputi Europske središnje banke
- člankom 127. ukidaju se upravne sankcije za kršenje zaštitnih slojeva kapitala na način da se brišu povrede kreditne institucije propisane člankom 360. stavkom 1. točkama 31. do 34. iz razloga što Europska središnja banka i ostali supervizori nastavljaju poticati banke da u uvjetima pandemije bolesti COVID-19 koriste svoje zaštitne slojeve kapitala u cilju osiguravanja neometanog kreditiranja ekonomije, kao i apsorpcije gubitaka
- člankom 132. uređuje se izmjena naziva Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka u naziv Hrvatska agencija za osiguranje depozita u svim odredbama Zakona, a sukladno novom zakonu kojim se uređuje sustav osiguranja depozita
- člankom 134. uređuje se primjena važećih podzakonskih propisa.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Nisu prihvaćeni prijedlozi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora koji se odnose na:

- definiranje pojma *off-shore* financijski centar u članku 33. Konačnog prijedloga zakona. Pojam *off-shore* financijski centar prijenos je Direktive (EU) 2019/878 koja u točki 36. mijenja članak 109. Direktive 2013/36/EU. Budući da navedeni pojam nije definiran Direktivom, ukoliko bi ga se definiralo ovim Zakonom predlagatelj smatra da postoji mogućnost da bude definiran uže ili šire od pojma koji će se kroz sudsku praksu primjene ovih odredbi iskristalizirati. Zbog moguće neusklađenosti s

Direktivom predlagatelj je mišljenja kako se predmetni pojam ne treba dodatno definirati nacionalnim propisom

- primjedbu kako se u članku 37., kojim se mijenjaju odredbe članka 101. Zakona, u stavku 2. ne radi o podtočki 4. već o podstavku 4. iz razloga što je stavak 2. tog članka podijeljen na točke, a točke se u skladu s odredbom članka 30. stavka 1. točke d) Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (Narodne novine, broj 74/15) dijele na podtočke
- primjedbu u vezi s potrebom donošenja novog zakona zbog brojnih strukturnih i sadržajnih promjena iz razloga što smo u fazi izrade Konačnog prijedloga zakona. Navedena primjedba uzet će se u obzir prilikom sljedeće intervencije u Zakon.

U raspravi o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama u Hrvatskome saboru nije bilo primjedbi i prijedloga na tekst Prijedloga zakona o kojima bi se predlagatelj mogao posebno očitovati.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO
DOPUNJUJU**

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23. 12. 2015.)

2) Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31. 12. 1986.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2006/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, Direktive Vijeća 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, Direktive Vijeća 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i Direktive Vijeća 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima osiguravajućih poduzeća (SL L 224, 16. 8. 2006.)

3) Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita (SL L 135, 31. 5. 1994.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o izmjeni Direktive 94/19/EZ o sustavima osiguranja depozita u odnosu na razine pokrića i odgode isplate (SL L 68, 13. 3. 2009.)

4) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12. 6. 2014.)

5) Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija (SL L 125, 5. 5. 2001.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014.)

6) Direktiva Vijeća 89/117/EEZ od 13. veljače 1989. o obvezama podružnica osnovanih u državi članici kreditnih i financijskih institucija koje imaju sjedište izvan te države članice, u pogledu objavljivanja godišnjih računovodstvenih dokumenata (SL L 44, 16. 2. 1989.) i

7) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013).

(3) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27. 5. 2014., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 537/2014).

(4) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29. 10. 2013.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1024/2013).

(5) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinственог nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (SL L 141/1, 14. 5. 2014.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 468/2014.).

(6) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30. 7. 2014.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 806/2014).

Pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu

Članak 3.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1) *član uže obitelji osobe* jest:

1. bračni drug ili osoba s kojom duže živi u zajedničkom kućanstvu koja, prema posebnom zakonu, ima položaj jednak položaju u bračnoj zajednici

2. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći te osobe

3. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći osobe iz podtočke 1. ove točke

4. druga osoba koja nema punu poslovnu sposobnost i koja je stavljena pod skrbništvo te osobe

2) *diskrecijske mirovinske pogodnosti* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 73. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) *društvo kći* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 16. Uredbe (EU) br. 575/2013

4) *društvo za osiguranje* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013

5) *društvo za pomoćne usluge* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 18. Uredbe (EU) br. 575/2013

6) *društvo za reosiguranje* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013

7) *društvo za upravljanje imovinom* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 19. Uredbe (EU) br. 575/2013

8) *država članica domaćin* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Uredbe (EU) br. 575/2013

8.a) *država članica sudionica* kako je uređeno člankom 2. točkom 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013

9) *financijska institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 26. Uredbe (EU) br. 575/2013

10) *financijska poluga* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 93. Uredbe (EU) br. 575/2013

11) *financijski holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 20. Uredbe (EU) br. 575/2013

12) *financijski instrument* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013

13) *financijski ugovori* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 97. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

14) *grupa* je matično društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 15. podtočkom (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 i njegovo društvo kći kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 16. Uredbe (EU) br. 575/2013

15) *grupa kreditnih institucija* kako je uređeno člankom 17. ovoga Zakona

16) *grupa kreditnih institucija u EU-u* jest grupa kreditnih institucija kojoj je krajnje matično društvo matična kreditna institucija u Europskoj uniji, matični financijski holding u Europskoj uniji ili matični mješoviti financijski holding u Europskoj uniji, koja nije ujedno i grupa kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: RH)

17) *grupa kreditnih institucija u RH* kako je uređeno člankom 278. ovoga Zakona

18) *grupa povezanih osoba* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 39. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) *imenovano tijelo* je tijelo koje je ovlašteno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja, stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik ili zaštitnog sloja za globalnu sistemski važnu kreditnu instituciju (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija) i ostalu sistemski važnu kreditnu instituciju (u daljnjem tekstu: OSV kreditna institucija)

20) *instrument sanacije* kako je uređeno člankom 56. stavkom 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

21) *interni pristupi* jesu pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., pristup internih modela iz članka 221., pristup vlastitih procjena iz članka 225., napredni pristup iz članka 312. stavka 2., metoda internih modela iz članka 283. i 363. i pristup interne procjene iz članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

22) *investicijsko društvo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

22.a) Jedinstveni nadzorni mehanizam (SSM) kako je uređeno člankom 2. točkom 9. Uredbe (EU) br. 1024/2013

22.b) Jedinstveni sanacijski odbor je odbor osnovan u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 806/2014

23) *knjiga trgovanja* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 86. Uredbe (EU) br. 575/2013

24) *konsolidirajuće nadzorno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 41. Uredbe (EU) br. 575/2013

25) *konsolidirana osnova* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 48. Uredbe (EU) br. 575/2013

26) *konsolidirani položaj* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 47. Uredbe (EU) br. 575/2013

27) *kontrola* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 37. Uredbe (EU) br. 575/2013

28) *kreditna institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

29) *kvalificirani udio* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 36. Uredbe (EU) br. 575/2013

29.a) *manje značajni nadzirani subjekt* kako je uređeno člankom 2. točkom 7. Uredbe (EU) br. 468/2014

29.b) *manje značajna nadzirana grupa* kako je uređeno člankom 2. točkom 23. Uredbe (EU) br. 468/2014

30) *matična država članica* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 43. Uredbe (EU) br. 575/2013

31) *matična kreditna institucija u državi članici* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 28. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matičnu kreditnu instituciju u Republici Hrvatskoj

32) *matična kreditna institucija u EU-u* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013

33) *matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj

34) *matična kreditna institucija u RH* je kreditna institucija koja u Republici Hrvatskoj ima kao društvo kći kreditnu instituciju, investicijsko društvo ili financijsku instituciju ili koja ima sudjelujući udio u takvoj kreditnoj instituciji, investicijskom društvu ili financijskoj instituciji te koja sama nije društvo kći neke druge kreditne institucije ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matičnu kreditnu instituciju u Europskoj uniji

35) *matični financijski holding u državi članici* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 30. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matični financijski holding u Republici Hrvatskoj

36) *matični financijski holding u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 31. Uredbe (EU) br. 575/2013

37) *matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH* je financijski holding koji ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 31. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj

38) *matični financijski holding u RH* je financijski holding koji sam nije društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje je odobrenje za rad dobilo u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matični financijski holding u Europskoj uniji

39) *matični mješoviti financijski holding u državi članici* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 32. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matični mješoviti financijski holding u Republici Hrvatskoj

40) *matični mješoviti financijski holding u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 33. Uredbe (EU) br. 575/2013

41) *matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH* je mješoviti financijski holding koji ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 33. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj

42) *matični mješoviti financijski holding u RH* je mješoviti financijski holding koji sam nije društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje je odobrenje za rad dobilo u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matični mješoviti financijski holding u EU-u

43) *matično društvo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 15. Uredbe (EU) br. 575/2013

44) *mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća* kako je uređeno s obzirom na kriterij godišnjeg prometa iz članka 2. stavka 1. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20. 5. 2003.), uključujući i neprofitne organizacije

45) *mjera za sprječavanje krize* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 98. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

46) *mješoviti financijski holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 21. Uredbe (EU) br. 575/2013

47) *mješoviti holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 22. Uredbe (EU) br. 575/2013

47.a) *nacionalno nadležno tijelo u bliskoj suradnji* kako je uređeno člankom 2. točkom 10. Uredbe (EU) br. 468/2014. U Republici Hrvatskoj nacionalno nadležno tijelo u bliskoj suradnji je Hrvatska narodna banka

47.b) *nacionalno nadležno tijelo* kako je uređeno člankom 2. točkom 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013. U Republici Hrvatskoj nacionalno nadležno tijelo je Hrvatska narodna banka

47.c) nacionalno imenovano tijelo kako je uređeno člankom 2. točkom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013. U Republici Hrvatskoj nacionalno imenovano tijelo je Hrvatska narodna banka

47.d) nacionalna referentna stopa prosječnog troška financiranja hrvatskog bankovnog sektora (NRS) kako je uređeno člankom 2. stavkom 1. točkom 16. Zakona o potrošačkom kreditiranju (»Narodne novine«, br. 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15., 78/15., 102/15. i 52/16.)

48) *nadležno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 40. Uredbe (EU) br. 575/2013

48.a) *nadzirani subjekt* kako je uređeno člankom 2. točkom 20. Uredbe (EU) br. 468/2014

48.b) *nadzirana grupa* kako je uređeno člankom 2. točkom 21. Uredbe (EU) br. 468/2014

49) *odobrenje za rad* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 42. Uredbe (EU) br. 575/2013

50) *ovlast za sanaciju* kako je uređeno glavom X. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

51) *podložni depoziti* kako je uređeno člankom 3. točkom 9. Zakona o osiguranju depozita

52) *podružnica* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 17. Uredbe (EU) br. 575/2013

53) *posredni imatelj* je imatelj dionica, poslovnih udjela ili drugih prava koja mu osiguravaju udio u kapitalu pravne osobe ili u glasačkim pravima u pravnoj osobi, i to:

1. osoba za čiji je račun druga osoba (izravni imatelj) stekla dionice, poslovne udjele ili druga prava u pravnoj osobi

2. osoba koja je usko povezana s izravnim imateljem dionica, poslovnih udjela ili drugih prava u pravnoj osobi, kao i članovima uže obitelji te osobe ili

3. osoba koja je član uže obitelji izravnog imatelja

54) *posredno ulaganje* je ulaganje u kapital pravne osobe ili stjecanje glasačkih prava u pravnoj osobi preko treće osobe

55) *potkonsolidirana osnova* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 49. Uredbe (EU) br. 575/2013

56) *priznati kapital* je priznati kapital kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 71. podtočkom b) Uredbe (EU) br. 575/2013

56.a) prosječan dnevni prihod je ukupan godišnji prihod iz točke 86. ovoga članka podijeljen s 365

57) *protuciklički zaštitni sloj kapitala* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 118. ovoga Zakona, pri čemu se taj iznos izračunava za svaku kreditnu instituciju

58) *radni dan* je svaki dan osim subote, nedjelje i dana koji su u skladu s propisima Republike Hrvatske proglašeni neradnim danima

59) *raspodjela* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 110. Uredbe (EU) br. 575/2013

60) *redovni osnovni kapital* kako je uređeno člankom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013

61) *referentni pokazatelj* je referentna stopa zaštitnog sloja kapitala izračunata u skladu sa smjernicama Europskog odbora za sistemske rizike donesene na temelju članka 135. stavka 1. Direktive 2013/36/EU u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja

62) *regulatorni kapital* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 118. Uredbe (EU) br. 575/2013

63) *sanacija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

64) *sanacijska mjera* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 38. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

65) *sanacijska uprava* kako je uređeno člancima od 44. do 53. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

66) *sanacijski kolegij* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 44. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

67) *sanacijski program za grupu* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 43. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

68) *sanacijsko tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 18. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

69) *sanacijsko tijelo za grupu* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 42. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

70) *sekuritizacija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 61. Uredbe (EU) br. 575/2013

71) *sekuritizacijska pozicija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 62. Uredbe (EU) br. 575/2013

72) *sekuritizacijski subjekt posebne namjene ili SSPN* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 66. Uredbe (EU) br. 575/2013

73) *sistemska rizik* je rizik od poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u cjelini

74) *sistemska važna kreditna institucija* je matična kreditna institucija u Europskoj uniji, matični financijski holding u Europskoj uniji, matični mješoviti financijski holding u Europskoj uniji ili kreditna institucija kod koje poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja može dovesti do sistemskog rizika

75) *smanjenje kreditnog rizika* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 57. Uredbe (EU) br. 575/2013

76) *specifična stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala* je stopa koju pojedina kreditna institucija izračunava primjenom pravila iz članka 126. ovoga Zakona u svrhu izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

77) *središnja druga ugovorna strana ili CCP* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 34. Uredbe (EU) br. 575/2013

78) *središnje banke* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 46. Uredbe (EU) br. 575/2013

79) *središnje banke članice Europskog sustava središnjih banaka* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 45. Uredbe (EU) br. 575/2013

80) *stopa protucikličkog zaštitnog sloja* je stopa koju je kreditna institucija dužna primjenjivati pri izračunu svog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, a određuje se u skladu s člankom 119. ili člankom 124. ovoga Zakona ili je određuje relevantno tijelo iz treće zemlje, ovisno o slučaju

81) *strukturni sistemski rizik* je neciklički sistemski ili makrobonitetni rizik dugoročnog karaktera, odnosno rizik koji proizlazi iz strukture i uređenja financijskog sustava

81.a) subjekt za koji je direktno odgovoran Jedinstveni sanacijski odbor je subjekt iz članka 3. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (»Narodne novine«, br. 19/15. i 16/19.) za koji je direktno odgovoran Jedinstveni sanacijski odbor u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 te, kada su ispunjeni uvjeti za njihovu primjenu, člankom 7. stavkom 4. točkom b) i stavkom 5. Uredbe (EU) br. 806/2014, koja direktna odgovornost je utvrđena odlukom Jedinstvenog sanacijskog odbora

82) *sudjelujući udio* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 35. Uredbe (EU) br. 575/2013

83) *suradnik stjecatelja kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji* je:

– svaka fizička osoba koja je na rukovodećem položaju u pravnom subjektu u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji na rukovodećem položaju ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom

– svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji na rukovodećem položaju

– svaka fizička osoba koja s namjeravanim stjecateljem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom

84) *suradnik podnositelja zahtjeva za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije* je:

– svaka fizička osoba koja je na rukovodećem položaju u pravnom subjektu u kojem je kandidat za člana uprave kreditne institucije na rukovodećem položaju ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom

– svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je kandidat za člana uprave kreditne institucije na rukovodećem položaju

– svaka fizička osoba koja s kandidatom za člana uprave kreditne institucije ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom

85) *ukupni iznos izloženosti riziku* je ukupni iznos izloženosti riziku utvrđen u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

86) *ukupni prihod* je ukupni godišnji neto prihod društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013. Iznimno, za društvo koje je društvo kći matičnog društva, relevantni neto prihod po kamatama i naknadama utvrđuje se iz godišnjeg konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva.

87) *uska povezanost* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 38. Uredbe (EU) br. 575/2013

88) *velika izloženost* je izloženost na način kako je definirana člankom 392. Uredbe (EU) br. 575/2013

89) *velika poduzeća* jesu poduzeća koja nisu obuhvaćena točkom 44. ovoga članka

90) *više rukovodstvo* jesu fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije unutar kreditne institucije odgovorne za svakodnevno vođenje njezina poslovanja i za to odgovaraju upravi

91) *zahtjev za kombinirani zaštitni sloj* je redovni osnovni kapital koji je potreban za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj za očuvanje kapitala, uvećan za sljedeće zaštitne slojeve, ovisno o tome što je primjenjivo:

1. protuciklički zaštitni sloj kapitala

2. zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju

3. zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju

4. zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik

92) *zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju* je regulatorni kapital koji je GSV kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 135. ovoga Zakona

93) *zaštitni sloj za očuvanje kapitala* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 117. ovoga Zakona

94) *zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju* je regulatorni kapital koji je OSV kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 137. ovoga Zakona

95) *zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 130. ovoga Zakona.

96) *značajna nadzirana grupa* kako je uređeno člankom 2. točkom 22. Uredbe (EU) br. 468/2014

97) *značajni nadzirani subjekt* kako je uređeno člankom 2. točkom 16. Uredbe (EU) br. 468/2014.

Kreditna institucija

Članak 5.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj može se, pod uvjetima utvrđenima ovim Zakonom, osnovati kao banka, štedna banka ili stambena štedionica.

(2) Pojam »kreditna institucija« koji ne sadrži dodatak »iz države članice« ili »iz treće zemlje«, u smislu ovoga Zakona, odnosi se na kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za rad. Iznimno, pojam »kreditna institucija«, u smislu ove glave, upotrebljava se za svaku kreditnu instituciju neovisno o državi u kojoj se nalazi njezino sjedište. Pojam »kreditna institucija kćeri«, u smislu glave XXII. Supervizija na konsolidiranoj osnovi, upotrebljava se za svaku kreditnu instituciju koja ima položaj kreditne institucije kćeri neovisno o državi u kojoj kreditna institucija ima sjedište.

Nadležnost Hrvatske narodne banke

Članak 11.

(1) Hrvatska narodna banka nadležna je za nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo u smislu članka 458. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 144.a ovoga Zakona u dijelu koji se tiče propisivanja mjera koje se odnose na kreditne institucije.

(3) Hrvatska narodna banka je u smislu ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 nadležno tijelo za kreditne institucije.

Utvrđivanje značajne kreditne institucije

Članak 11.c

(1) Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku ocjene značajnosti kreditnih institucija. Hrvatska narodna banka donosi odluku o utvrđivanju kreditne institucije kao značajne u skladu s uputom Europske središnje banke i dostavlja takvu odluku kreditnoj instituciji ili grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

(2) Hrvatska narodna banka najmanje jednom godišnje preispituje ispunjava li manje značajni nadzirani subjekt ili manje značajna nadzirana grupa kriterije propisane člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013. Ako procijeni da manje značajni nadzirani subjekt ili manje značajna nadzirana grupa ispunjava kriterije propisane člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013, Hrvatska narodna banka o tome će bez odgađanja obavijestiti Europsku središnju banku.

Dionice kreditne institucije

Članak 20.

(1) Kreditna institucija je dioničko društvo.

(2) Dionice kreditne institucije glase na ime.

(3) Dionice kreditne institucije moraju biti u cijelosti uplaćene u novcu prije upisa osnivanja ili upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, dionice kreditne institucije ne moraju biti uplaćene u novcu ako se temeljni kapital povećao:

1) zbog provođenja statusnih promjena iz članka 63. ovoga Zakona u kojima sudjeluje kreditna institucija ako je za to dobila prethodno odobrenje Hrvatske narodne banke ili

2) pretvaranjem instrumenta kapitala, odnosno druge novčane obveze kreditne institucije u temeljni kapital u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

(5) Dionice kreditne institucije izdaju se u nematerijaliziranom obliku.

(6) Imatelji dionica kreditne institucije dužni su pri ostvarivanju svojih dioničarskih prava djelovati u interesu kreditne institucije.

(7) Ako se dionice kreditne institucije vode na skrbničkom računu, skrbnički račun mora glasiti na ime.

Suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 24.

(1) Imatelj kvalificiranog udjela može biti samo pravna ili fizička osoba, i osobe koje zajednički djeluju, koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za stjecanje kvalificiranog udjela, i to u visini za koju je dobila tu suglasnost.

(2) Pravna ili fizička osoba i osobe koje zajednički djeluju dužne su za stjecanje dionica kreditne institucije, na temelju kojih pojedinačno ili zajednički, neposredno ili posredno, stječu kvalificirani udio u kreditnoj instituciji, Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti.

(3) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za svako daljnje neposredno ili posredno povećavanje kvalificiranog udjela u visini koja je jednaka ili veća od 20%, 30% odnosno 50% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji.

(4) Iznimno od stavaka 2. i 3. ovoga članka, za osobu koja nije neposredni stjecatelj kvalificiranog udjela kao ni krajnji stjecatelj kvalificiranog udjela, zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji može podnijeti krajnji stjecatelj kvalificiranog udjela.

(5) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost dužna je u roku od tri mjeseca od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela i o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(6) Ako osoba koja je dobila prethodnu suglasnost neće dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela u roku iz stavka 5. ovoga članka, može najkasnije 15 dana prije isteka toga roka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje toga roka koji se može produljiti za najviše tri mjeseca.

(7) Ako je osoba koja je dobila prethodnu suglasnost donijela odluku da proda ili na drugi način otuđi svoje dionice tako da će se zbog toga njezin udio smanjiti ispod visine za koju je dobila prethodnu suglasnost, dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(8) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka, a koja je prodala ili na drugi način otuđila svoje dionice tako da se zbog toga njezin udio smanjio ispod visine za koju je dobila prethodnu suglasnost, dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za davanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u slučaju kada nakon isteka roka od 12 mjeseci od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti namjerava ponovo steći kvalificirani udio u visini za koju je dobila prethodnu suglasnost.

(9) Hrvatska narodna banka savjetovat će se prije donošenja odluke o davanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela s drugim nadležnim nadzornim tijelom ako je stjecatelj:

1) kreditna institucija, društvo za osiguranje i reosiguranje, društvo za upravljanje u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje otvorenih investicijskih fondova (u daljnjem tekstu: društvo za upravljanje UCITS-om), mirovinsko društvo u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje mirovinskih fondova (u daljnjem tekstu: mirovinsko društvo) ili investicijsko društvo kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecanje nadležno drugo nadzorno tijelo

2) matično društvo kreditnoj instituciji, društvu za osiguranje i reosiguranje, društvu za upravljanje UCITS-om, mirovinskom društvu ili investicijskom društvu kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo ili

3) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje i reosiguranje, društvo za upravljanje UCITS-om, mirovinsko društvo ili investicijsko društvo kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka, u obrazloženju odluke o davanju prethodne suglasnosti Hrvatska narodna banka navest će mišljenja drugih nadležnih tijela.

(11) Pravna osoba imatelj kvalificiranog udjela dužna je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti o sudjelovanju u postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva te o svakoj drugoj statusnoj promjeni, u roku od osam dana od dana provođenja statusne promjene.

(12) Financijski holding i mješoviti financijski holding, koji u skladu sa suglasnošću za stjecanje kvalificiranog udjela ima položaj matičnog društva u odnosu na kreditnu instituciju, dužan je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti i o svakoj promjeni svojih članova uprave, i to u roku od osam dana od dana provođenja promjene.

(13) Pri utvrđivanju postotka kvalificiranog udjela na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje tržište kapitala koje se odnose na postotak glasačkih prava.

(14) Pri utvrđivanju postotka kvalificiranog udjela neće se uzeti u obzir glasačka prava ili dionice koje kreditna institucija drži kao rezultat pružanja investicijske usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa, pod uvjetom da se ta

prava ne koriste za ostvarivanje utjecaja na upravljanje izdavateljem te da se navedene dionice ne drže dulje od godine dana od dana stjecanja.

(15) Dioničari kreditne institucije kod kojih nakon stjecanja dionica kreditne institucije nastane zajedničko djelovanje zbog kojeg oni kao osobe koje djeluju zajednički postanu imatelji 10%, 20%, 30% odnosno 50% udjela u kapitalu, odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji, dužni su podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u roku od 30 dana od nastanka takvog djelovanja. Ako to ne učine, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(16) Ako osoba pojedinačno ili ako neka od osoba koje zajednički djeluju stekne ili poveća kvalificirani udio nasljeđivanjem ili u drugom slučaju kad nije znala, morala znati ili nije mogla utjecati na činjenicu da će premašiti navedeni udio, dužna je podnijeti zahtjev za takvo stjecanje u roku od 30 dana od dana kada je saznala ili morala saznati za takvo stjecanje. Ako to ne učini, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(17) Ako se udio osobe ili osoba koje zajednički djeluju poveća zbog smanjenja temeljnoga kapitala kreditne institucije ili zbog sličnog njezina djelovanja na način da je jednak ili veći od 10%, 20%, 30% odnosno 50% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji, dužna je podnijeti zahtjev za daljnje stjecanje dionica u kapitalu ili glasačkim pravima u roku od 30 dana od dana kada je saznala ili morala saznati da se njezin udio povećao zbog djelovanja kreditne institucije. Ako to ne učini, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(18) Na imatelja kvalificiranog udjela iz stavaka 15., 16. i 17. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ove glave Zakona.

(19) Iznimno od stavaka 2. i 15. ovoga članka, osobe za koje je ostvarena okolnost iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona, a koje smatraju da zajedničko djelovanje ne postoji, dužne su Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za utvrđivanje nepostojanja zajedničkog djelovanja.

(20) Ako Hrvatska narodna banka na temelju zahtjeva iz stavka 19. ovoga članka utvrdi da ne postoji zajedničko djelovanje osoba iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona, te osobe nisu dužne podnijeti zahtjev iz stavka 2. odnosno iz stavka 15. ovoga članka.

(21) Ako Hrvatska narodna banka odbije zahtjev iz stavka 19. ovoga članka, utvrdit će da postoji zajedničko djelovanje, a:

1) osobe iz stavka 2. ovoga članka koje zajednički djeluju dužne su prije stjecanja kvalificiranog udjela podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

2) osobe iz stavka 15. ovoga članka koje zajednički djeluju dužne su podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u roku od 30 dana od dana dostave rješenja Hrvatske narodne banke o postojanju zajedničkog djelovanja.

(22) Ako osobe iz stavka 15. ovoga članka ne podnesu zahtjev iz stavka 19. ovoga članka u roku od 30 dana od nastanka takvog djelovanja, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(23) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela kreditne institucije.

Postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 26.

(1) Hrvatska narodna banka izdat će u roku od dva radna dana od dana zaprimanja zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: zahtjev) podnositelju zahtjeva pisanu potvrdu o zaprimanju zahtjeva. Hrvatska narodna banka u potvrdi će utvrditi je li zahtjev uredan. Hrvatska narodna banka pri izdavanju potvrde o zaprimanju urednog zahtjeva obavijestit će podnositelja zahtjeva o danu isteka roka za provođenje postupka odlučivanja. Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku središnju banku o zaprimanju zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela u roku od najviše pet radnih dana od dana zaprimanja zahtjeva.

(2) Ako zahtjev nije uredan, Hrvatska narodna banka pozvat će podnositelja zahtjeva da zahtjev nadopuni u primjerenom roku. Hrvatska narodna banka u roku od dva radna dana od dana zaprimanja nadopunjenog zahtjeva postupit će u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Urednim zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka smatra se zahtjev kojem je priložena dokumentacija propisana podzakonskim propisom koji je donesen na temelju članka 28. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka provest će u roku od 60 radnih dana od dana podnošenja urednog zahtjeva postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: postupak odlučivanja).

(5) Hrvatska narodna banka će najkasnije u roku od 15 radnih dana prije isteka roka iz stavka 4. ovoga članka dostaviti Europskoj središnjoj banci nacrt odluke o zahtjevu i zatražiti uputu. Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz članka 24. ovoga Zakona odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(6) Nakon donošenja odluke o zahtjevu Hrvatska narodna banka o tome će u roku od dva radna dana, a unutar roka iz stavka 4. ovoga članka, podnositelju zahtjeva otpremiti rješenje. Hrvatska narodna banka objavit će na zahtjev podnositelja zahtjeva za izdavanje suglasnosti

za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela, a čiji je zahtjev za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela odbila, odgovarajuće priopćenje i navesti razloge odbijanja.

(7) Ako je Hrvatska narodna banka zaprimila dva ili više zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela u istoj kreditnoj instituciji, odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima na nediskriminirajući način.

(8) Ako Hrvatska narodna banka ne odluči o zahtjevu u roku iz stavka 4. ovoga članka, smatra se da je izdala prethodnu suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela.

Odlučivanje o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 28.

(1) Pri odlučivanju o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela Hrvatska narodna banka procjenjuje primjerenost i financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela prema sljedećim kriterijima:

1) ugledu stjecatelja, pri čemu se uzima u obzir i ugled svih njegovih dioničara, kao i posrednih imatelja kvalificiranog udjela te njihov utjecaj na stjecatelja

2) ugledu, odgovarajućim stručnim znanjima, sposobnostima i iskustvu osoba koje stjecatelj namjerava predložiti na funkcije članova uprave kreditne institucije u skladu s člankom 35. stavkom 2. i člankom 38. ovoga Zakona i članova nadzornog odbora u skladu s člankom 35. stavkom 3. i člankom 45. ovoga Zakona.

3) stručnim znanjima, sposobnostima i iskustvu bilo kojeg člana višeg rukovodstva kreditne institucije ako će voditi poslove kreditne institucije, potrebnima za obavljanje izvršnih funkcija

4) financijskom stanju stjecatelja, pri čemu se uzima u obzir i financijsko stanje svih njegovih dioničara, kao i posrednih imatelja kvalificiranog udjela te njihov financijski utjecaj na stjecatelja, posebno u odnosu na vrstu poslova koje obavlja kreditna institucija u kojoj se steže kvalificirani udio

5) mogućnostima kreditne institucije da se pridržava, odnosno nastavi pridržavati odredbi ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 i kada je primjenjivo ostalih propisa Europske unije, propisa kojima se uređuje poslovanje financijskih konglomerata i propisa kojima se uređuje poslovanje institucija za elektronički novac, a posebno prema tome ima li grupa čijim će članom postati kreditna institucija strukturu koja omogućava provođenje djelotvorne supervizije, djelotvornu razmjenu informacija među nadležnim nadzornim tijelima i određivanje podjele odgovornosti među nadležnim tijelima te

6) prema tome postoje li opravdani razlozi za sumnju, u skladu s propisima o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma, da se u vezi s predmetnim stjecanjem provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranje terorizma, ili da predmetno stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca ili financiranja terorizma.

(2) Hrvatska narodna banka neće postavljati prethodne uvjete u vezi s visinom udjela koje stjecatelj namjerava steći niti će procjenjivati zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela s osnova ekonomskih potreba tržišta.

(3) Ako posredni imatelj kvalificiranog udjela podnosi zahtjev za neposredno stjecanje kvalificiranog udjela, Hrvatska narodna banka može pri procjeni primjerenosti i financijskog stanja tog stjecatelja procjenjivati samo promjene u odnosu na prethodnu procjenu koja je izvršena pri stjecanju posrednog udjela.

(4) Ako je kod osoba koje zajednički djeluju za neke od tih osoba prethodno izvršena procjena primjerenosti i financijskog stanja stjecatelja, za te osobe Hrvatska narodna banka može procjenjivati samo promjene u odnosu na prethodnu procjenu primjerenosti i financijskog stanja koja je izvršena pri stjecanju kvalificiranog udjela.

(5) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- kriterije na temelju kojih procjenjuje primjerenost i financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela
- okolnosti na temelju kojih se procjenjuje postojanje značajnog utjecaja
- način utvrđivanja visine udjela posrednog stjecatelja
- način podnošenja zahtjeva za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela i
- dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela.

Pravne posljedice stjecanja bez suglasnosti

Članak 30.

(1) Ako osoba neposredno stekne kvalificirani udio u kreditnoj instituciji bez suglasnosti Hrvatske narodne banke, Hrvatska narodna banka naložit će joj rješenjem da proda dionice koje je stekla bez potrebne suglasnosti te da dostavi dokaz o prodaji i, ako joj je poznato, podatke o kupcu.

(2) Ako osobe koje zajednički djeluju neposredno steknu kvalificirani udio u kreditnoj instituciji bez suglasnosti Hrvatske narodne banke, bez obzira na to u kojem postotku svaki od njih pojedinačno ima udio u kreditnoj instituciji i je li taj pojedinačni udio kvalificirani udio, Hrvatska narodna banka naložit će im rješenjem da prodaju dionice koje su stekli bez prethodne suglasnosti te da zajednički ne prelaze kvalificirani udio za koji imaju suglasnost. Te osobe dužne su Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti dokaz o prodaji i, ako im je poznato, podatke o kupcu.

(3) Hrvatska narodna banka zatražit će u postupku donošenja rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka očitovanje od svakog stjecatelja. Osobe koje zajednički djeluju mogu predložiti pojedinačne iznose za prodaju dionica, koji ne moraju biti razmjerni ukupnom broju njihovih dionica.

(4) Hrvatska narodna banka naložit će u rješenju iz stavka 2. ovoga članka prodaju dionica svakom stjecatelju pojedinačno, i to u iznosu razmjernom ukupnom broju dionica koji imaju zajednički. Iznimno, ako stjecatelji podnesu prijedlog iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može naložiti prodaju dionica svakom stjecatelju pojedinačno, u iznosu koji ne mora biti razmjerni ukupnom broju njihovih dionica.

(5) Hrvatska narodna banka odredit će rješenjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka rok za prodaju, koji ne može biti kraći od tri mjeseca ni duži od devet mjeseci.

(6) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostavlja se osobama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, kreditnoj instituciji i Središnjem klirinškom depozitarnom društvu.

(7) Od izvršnosti rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stjecatelj ne može ostvarivati nikakva prava ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja, a kvorum za valjano odlučivanje i potrebna većina za donošenje odluka glavne skupštine računaju se u odnosu na temeljni kapital umanjen za iznos dionica na temelju kojih stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa.

(8) Kreditna institucija dužna je:

1) osigurati da stjecatelj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne ostvaruje nikakva prava ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja i

2) od primitka rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka do isteka naloženih rokova za prodaju dionica mjesečno izvještavati Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama dioničara.

(9) U izreci rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će:

1) da će se izreka rješenja javno objaviti i

2) da stjecatelj ne može ostvarivati nikakva prava ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja.

(10) Ako fizička ili pravna osoba ili osobe koje zajednički djeluju posredno steknu kvalificirani udio u kreditnoj instituciji bez suglasnosti Hrvatske narodne banke, Hrvatska narodna banka naložit će rješenjem da tako stečeni posredni kvalificirani udio u kreditnoj instituciji bez potrebne suglasnosti smanje za udio za koji nemaju suglasnost, u roku iz stavka 5. ovoga članka.

Delegat za glasovanje

Članak 31.

(1) Iznimno od članka 30. stavka 7. ovoga Zakona, ako bi nakon smanjenja kvoruma za valjano odlučivanje stjecatelj koji nema suglasnost imao većinu potrebnu za donošenje odluke na glavnoj skupštini dioničara, Hrvatska narodna banka može imenovati delegata za glasovanje.

(2) Delegat za glasovanje ostvaruje sva upravljačka prava iz dionica za koje je naložena prodaja, a imovinska prava iz dionica ostvaruje kreditna institucija.

(3) Hrvatska narodna banka imenovat će rješenjem delegata za glasovanje.

(4) Delegat za glasovanje na glavnoj skupštini glasuje u skladu s uputom Hrvatske narodne banke.

(5) Mandat delegata za glasovanje traje do dana prodaje dionica.

II.4. UPRAVA I NADZORNI ODBOR KREDITNE INSTITUCIJE

Uprava i nadzorni odbor kreditne institucije

Članak 35.

(1) Kreditna institucija mora imati upravu i nadzorni odbor.

(2) Članovi uprave moraju zajedno imati stručna znanja, sposobnosti i iskustvo potrebne za neovisno i samostalno vođenje poslova kreditne institucije, a posebice za razumijevanje poslova i značajnih rizika kreditne institucije.

(3) Članovi nadzornog odbora moraju zajedno imati stručna znanja, sposobnosti i iskustvo potrebne za neovisno i samostalno nadziranje poslova kreditne institucije, a posebice za razumijevanje poslova i značajnih rizika kreditne institucije.

(4) Kreditna institucija dužna je bez odgađanja, a najkasnije u roku od tri radna dana, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o prestanku mandata člana uprave i nadzornog odbora te navesti razloge za prestanak mandata.

Radni odnos članova uprave

Članak 37.

(1) Članovi uprave kreditne institucije moraju obavljati poslove upravljanja kreditnom institucijom u punom radnom vremenu i biti u radnom odnosu s kreditnom institucijom.

(2) Ugovori na temelju kojih su članovi uprave u radnom odnosu s kreditnom institucijom moraju sadržavati odredbu kojom je ugovoreno da takvi ugovori prestaju uvođenjem posebne uprave kreditnoj instituciji, imenovanjem likvidatora iz članka 258. ovoga Zakona ili uvođenjem sanacijske uprave.

(3) Kreditna institucija članu uprave kojem radni odnos prestane temeljem ugovorne odredbe iz stavka 2. ovoga članka, odnosno temeljem članka 240. ili 259. ovoga Zakona, ne smije isplatiti otpremninu i varijabilne primitke te su ugovorene odredbe o takvom pravu na isplatu ništete.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članovi sanacijske uprave ne moraju biti u radnom odnosu s kreditnom institucijom u sanaciji.

Uvjeti za članstvo u upravi kreditne institucije

Članak 38.

(1) Član uprave kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

- 1) koja ima dobar ugled, poštenje i savjesnost
- 2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije, a koja zajedno s ostalim članovima uprave ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona
- 3) koja je sposobna iskazati neovisno mišljenje odnosno kod koje ne postoji sukob interesa kojim se ne može upravljati na način koji osigurava neovisnost mišljenja
- 4) koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama zakona kojim se uređuju trgovačka društva i
- 5) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti.

(2) Uprava kreditne institucije uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora dužna je donijeti primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za pojedinačne članove uprave kreditne institucije, kao i za sve članove uprave zajedno. Kreditna institucija dužna je provoditi tu politiku.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim se pobliže uređuju:

- uvjeti iz stavka 1. ovoga članka i članka 35. stavka 2. ovoga Zakona za članstvo u upravi kreditne institucije
- postupak za izdavanje prethodne suglasnosti
- dokumentacija koja se prilaže zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje predsjednika odnosno člana uprave i
- sadržaj politike iz stavka 2. ovoga članka i dinamika procjene ispunjenja uvjeta za članove uprave kreditne institucije.

(4) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona ili je suradnik osobe osuđene za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona nema dobar ugled.

(5) Hrvatska narodna banka ovlaštena je podatke o pravomoćnoj osuđivanosti suradnika podnositelja zahtjeva za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije za kojega je na temelju članka 39. stavka 2. ovoga Zakona podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke, za kaznena djela u Republici Hrvatskoj pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije

Članak 39.

(1) Članom uprave kreditne institucije može biti imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije člana uprave.

(2) Zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka podnosi nadzorni odbor kreditne institucije za mandat koji ne može biti duži od pet godina.

(3) Iznimno, ako člana uprave kreditne institucije imenuje nadležni sud u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, njegov mandat ne može trajati duže od šest mjeseci, ali i u tom slučaju osoba koja se imenuje mora ispunjavati uvjete iz članka 38. ovoga Zakona.

(4) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka potrebno je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 38. ovoga Zakona i program rada uprave s projekcijom financijskih izvještaja za razdoblje mandata na koji se imenuje član uprave.

(5) Hrvatska narodna banka podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj za osobe za koje je podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka pribavlja iz kaznene, odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija, i to za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(7) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka izdaje prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka na rok predloženog trajanja mandata. Iznimno, Hrvatska narodna banka može, ako ocijeni da je to opravdano, izdati prethodnu suglasnost na rok koji je kraći od predloženog trajanja mandata.

(8) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka može zatražiti od kandidata za člana uprave prezentaciju o vođenju poslova kreditne institucije koja se odnosi na poslove iz njegove nadležnosti.

(9) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije ako ocijeni da kandidat za člana uprave ne ispunjava uvjete iz članka 38. ovoga Zakona.

(10) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije dužna je prije nego što bude imenovana na tu funkciju u drugoj kreditnoj instituciji ponovo dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Odredbe stavka 2. i stavaka 4. do 10. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na suglasnost iz ovoga stavka.

(11) Osoba koja je već dobila suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave i koju nadzorni odbor želi ponovo imenovati dužna je ponovo proći postupak propisan ovim Zakonom.

(12) Nadzorni odbor kreditne institucije dužan je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. odnosno stavka 11. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana uprave.

(13) Kada uprava nije u punom sastavu ili kada članovi uprave ne mogu obavljati svoju funkciju, nadzorni odbor kreditne institucije može, bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke, jednokratno imenovati svoje članove za zamjenike članova uprave, i to najviše na rok od tri mjeseca.

(14) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije.

(15) U slučaju iz stavka 14. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavještava Europsku središnju banku o roku u kojem je Hrvatska narodna banka dužna donijeti odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

Opomena članu uprave

Članak 43.

(1) Hrvatska narodna banka izreći će odgovornoj osobi iz uprave kreditne institucije pisanu opomenu:

1) ako kreditna institucija ne postupi na način i u rokovima određenima sporazumom o razumijevanju sklopljenim u skladu s ovim Zakonom ili

2) ako kreditna institucija ne izvrši naložene supervizorske mjere na način i u rokovima utvrđenima rješenjem Hrvatske narodne banke.

(2) Pisana opomena iz stavka 1. ovoga članka izriče se odgovornoj osobi bez obzira na to je li u trenutku izricanja opomene osoba i dalje član ili predsjednik uprave kreditne institucije.

Ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika, odnosno člana uprave kreditne institucije

Članak 44.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije:

1) ako predsjednik odnosno član uprave krši odredbe o dužnostima uprave iz Zakona o trgovačkim društvima čija je posljedica opoziv člana uprave

2) ako predsjednik odnosno član uprave više ne ispunjava uvjete za članstvo u upravi kreditne institucije iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona

3) ako je predsjedniku odnosno članu uprave izrečena treća opomena unutar razdoblja od pet godina

4) ako osoba u roku od šest mjeseci od izdavanja suglasnosti ne bude imenovana ili ne stupi na dužnost na koju se suglasnost odnosi

5) ako osobi prestane dužnost na koju se suglasnost odnosi, i to s danom prestanka dužnosti ili

6) ako osobi istekne ugovor o radu u kreditnoj instituciji, i to s danom isteka ugovora

7) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.

(2) Rok od pet godina iz stavka 1. točke 3. ovoga članka računa se za svaku izrečenu opomenu, i to od dana izricanja opomene.

(3) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije:

1) ako predsjednik odnosno član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo supervizorske mjere koje je naložila Hrvatska narodna banka

2) ako je predsjednik odnosno član uprave teže prekršio dužnosti člana uprave iz članka 41. ovoga Zakona

3) ako je predsjednik odnosno član uprave prekršio dužnosti člana uprave iz članka 42. ovoga Zakona

4) ako se kreditna institucija koja je dobila odobrenje za interni model ne pridržava tog odobrenja te

5) ako nastupe uvjeti za ranu intervenciju u skladu s člankom 235.a ovoga Zakona.

(4) Smatrat će se da je predsjednik odnosno član uprave teže prekršio obveze iz članka 41. ovoga Zakona ako je zbog tog kršenja bila ugrožena likvidnost ili solventnost kreditne institucije.

(5) Radi provođenja postupka iz stavaka 1. i 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavlja kontrolu nad predsjednikom odnosno članovima uprave u opsegu i na način koji omogućuje da se provjeri postoje li činjenice i okolnosti iz stavaka 1. i 3. ovoga članka.

(6) Ako Hrvatska narodna banka ukine suglasnost za imenovanje predsjednika odnosno člana uprave, nadzorni odbor kreditne institucije dužan je bez odgode donijeti odluku o opozivu imenovanja predsjednika odnosno člana uprave.

(7) Ako je postupak za ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije pokrenut zbog kršenja propisa i pravila o upravljanju rizicima zbog kojeg je protiv kreditne institucije pokrenut postupak za ukidanje odobrenja za rad, Hrvatska narodna banka može spojiti ta dva postupka.

(8) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka ukida rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije kada su za to ispunjeni propisani uvjeti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Članovi nadzornog odbora

Članak 45.

(1) Član nadzornog odbora kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

- 1) koja ima dobar ugled, poštenje i savjesnost
- 2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti, a koja zajedno s ostalim članovima nadzornog odbora ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona
- 3) koja je sposobna iskazati neovisno mišljenje odnosno kod koje ne postoji sukob interesa kojim se ne može upravljati na način koji osigurava neovisnost mišljenja
- 4) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti i
- 5) koja može biti član nadzornog odbora prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

(2) Nadzorni odbor kreditne institucije koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja i nadzorni odbor kreditne

institucije čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređeno tržište kako je određeno zakonom kojim se uređuje tržište kapitala mora imati dovoljan broj neovisnih članova.

(3) Nadzorni odbor kreditne institucije koja nije obuhvaćena stavkom 2. ovoga članka mora imati najmanje jednog neovisnog člana nadzornog odbora. Iznimno, ta se obveza ne odnosi na kreditnu instituciju koja je društvo kćer matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH ili matične kreditne institucije u RH.

(4) Radnici kreditne institucije ne mogu biti članovi nadzornog odbora te kreditne institucije.

(5) Na prijedlog uprave glavna skupština kreditne institucije donosi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za pojedinačne članove nadzornog odbora i sve članove nadzornog odbora zajedno. Kreditna institucija dužna je provoditi tu politiku.

(6) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona nema dobar ugled.

(7) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- uvjete iz stavka 1. ovoga članka i članka 35. stavka 3. ovoga Zakona za članstvo u nadzornom odboru kreditne institucije
- uvjete za određivanje neovisnosti člana nadzornog odbora i dovoljnog broja neovisnih članova nadzornog odbora
- postupak za izdavanje prethodne suglasnosti i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje člana nadzornog odbora i
- sadržaj politike iz stavka 5. ovoga članka i dinamiku procjene ispunjenja uvjeta za članove nadzornog odbora kreditne institucije.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 46.

(1) Članom nadzornog odbora kreditne institucije može biti izabrana, odnosno imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora.

(2) Zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka podnosi kreditna institucija ili osnivači za mandat koji ne može biti duži od četiri godine.

(3) Iznimno, ako člana nadzornog odbora kreditne institucije imenuje nadležni sud u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, njegov mandat ne može trajati duže od šest mjeseci, ali i u tom slučaju osoba koja se imenuje mora ispunjavati uvjete iz članka 45. ovoga Zakona.

(4) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka potrebno je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 45. ovoga Zakona i odluku glavne skupštine o izboru kandidata za člana nadzornog odbora odnosno ako je statutom predviđeno da određeni dioničar imenuje određeni broj članova nadzornog odbora, potrebno je priložiti odluku tog dioničara o imenovanju člana nadzornog odbora.

(5) Hrvatska narodna banka podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje za osobe za koje je podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka, pribavlja iz kaznene odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija, i to za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(7) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka izdaje prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka na rok predloženog trajanja mandata. Iznimno, Hrvatska narodna banka može izdati prethodnu suglasnost na rok koji je kraći od predloženog trajanja mandata.

(8) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako ocijeni da kandidat za člana nadzornog odbora ne ispunjava uvjete iz članka 45. ovoga Zakona.

(9) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije dužna je prije nego što bude imenovana na tu funkciju u drugoj kreditnoj instituciji ponovo dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Odredbe stavka 2. i stavaka 4. do 9. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na suglasnost iz ovoga stavka.

(10) Osoba koja je već dobila suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora i koju glavna skupština želi ponovo izabrati odnosno koju dioničar kojem je statutom predviđeno pravo imenovanja jednog ili više članova nadzornog odbora želi ponovno imenovati dužna je ponovo proći postupak propisan ovim Zakonom.

(11) Kreditna institucija dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka, odnosno stavka 11. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana nadzornog odbora.

(12) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom

bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije.

(13) U slučaju iz stavka 12. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku središnju banku o roku u kojem je Hrvatska narodna banka dužna donijeti odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka. Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

Dužnosti i odgovornosti članova nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 49.

(1) Osim dužnosti i odgovornosti članova nadzornog odbora koje proizlaze iz Zakona o trgovačkim društvima, članovi nadzornog odbora dužni su:

1) zauzimati stavove o nalazima Hrvatske narodne banke i drugih nadzornih tijela u postupcima supervizije kreditne institucije ili nadzora nad njom, i to u roku od 30 dana od dana dostave zapisnika Hrvatske narodne banke o obavljenoj superviziji ili zapisnika drugih nadzornih tijela o obavljenom nadzoru

2) nadzirati primjerenost postupaka i djelotvornost unutarnje revizije

3) zauzimati stavove o polugodišnjim izvješćima unutarnje revizije

4) odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o:

– imenovanju ili prestanku svoje funkcije u upravnim i nadzornim organima drugih pravnih osoba i

– pravnim poslovima na temelju kojih je sam član nadzornog odbora ili netko od njegove uže obitelji neposredno ili posredno stekao dionice ili poslovne udjele u pravnoj osobi na temelju kojih je taj član nadzornog odbora zajedno s članovima svoje uže obitelji stekao kvalificirani udio u toj pravnoj osobi ili na temelju kojih su njihovi udjeli pali ispod granice kvalificiranog udjela

5) nadzirati provedbu i učinkovitost sustava upravljanja kreditnom institucijom

6) nadzirati provedbu poslovne politike kreditne institucije, strateških ciljeva i strategije i politike preuzimanja rizika i upravljanja njima i

7) nadzirati postupak objave i priopćavanja informacija.

(2) Članovi nadzornog odbora kreditne institucije solidarno odgovaraju kreditnoj instituciji za štetu koja nastane kao posljedica činjenja, nečinjenja ili propuštanja ispunjavanja njihovih dužnosti, osim ako ne dokažu da su u ispunjavanju svojih dužnosti obavljanja nadzora nad upravljanjem kreditnom institucijom postupali s pažnjom dobrog i savjesnog gospodarstvenika.

Odbori nadzornog odbora

Članak 50.

- (1) Nadzorni odbor kreditne institucije koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja dužan je osnovati odbor za primitke, odbor za imenovanja i odbor za rizike.
- (2) Ako kreditna institucija nije značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, opseg i složenost poslova i nema odbor za primitke ili odbor za imenovanja, nadzorni odbor dužan je izvršavati zadatke iz članka 51. i/ili članka 53. ovoga Zakona.
- (3) Značajnost kreditne institucije određuje se u skladu s propisima donesenima na temelju stavka 6. ovoga članka i članka 101. stavka 2. točaka 1. i 5. ovoga Zakona.
- (4) Članovi odbora iz stavka 1. ovoga članka imenuju se iz redova članova nadzornog odbora kreditne institucije. Svaki od odbora mora imati najmanje tri člana, od kojih jedan mora biti imenovan za predsjednika odbora.
- (5) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje zadatke i način organizacije i rada pojedinog odbora iz ovoga članka, te način i opseg primjene zahtjeva za osnivanje odbora.

Odbor za rizike

Članak 52.

- (1) Članovi odbora za rizike moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost kako bi u potpunosti razumjeli i pratili strategiju rizika i sklonost preuzimanju rizika kreditne institucije.
- (2) Odbor za rizike dužan je:
 - 1) savjetovati nadzorni odbor o cjelokupnoj trenutačnoj i budućoj sklonosti preuzimanja rizika i strategiji te pomagati u nadziranju provedbe te strategije od strane višeg rukovodstva, pri tom ne dovodeći u pitanje odgovornost uprave i nadzornog odbora kreditne institucije u cjelokupnom upravljanju rizicima i nadziranju kreditne institucije
 - 2) preispitati jesu li se pri određivanju cijena potraživanja i obveza prema klijentima uzeli u obzir model poslovanja kreditne institucije i strategija rizika te ako ta cijena ne odražava rizik preuzet u odnosu na model poslovanja i strategiju rizika, predložiti upravi kreditne institucije plan za otklanjanje nedostataka
 - 3) neovisno o poslovima odbora za primitke, s ciljem uspostave i provođenja odgovarajućih politika primitaka preispitati jesu li pri određivanju poticaja predviđenih sustavom primitaka uzeti u obzir rizik, kapital, likvidnost te vjerojatnost i očekivano razdoblje ostvarivanja dobiti i
 - 4) obavljati druge poslove određene propisima.

(3) Kreditna institucija koja nije značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju, vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja može odbor za rizike kombinirati s revizijskim odborom. Članovi tog kombiniranog odbora moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost koji se zahtijevaju za članove obaju odbora.

(4) Kreditna institucija dužna je osigurati da članovi odbora za rizike ili odbora za rizike i reviziju imaju odgovarajući pristup informacijama o profilu rizičnosti kreditne institucije te, ako je to potrebno i primjereno, pristup funkciji upravljanja rizicima i savjetima vanjskih stručnjaka.

(5) Odbor za rizike, ili odbor za rizike i reviziju, određuje vrstu, količinu, oblik i učestalost informacija o riziku koje će primati od organizacijskih jedinica/osoba ili funkcija unutar kreditne institucije.

III.2. ODOBRENJA ZA PRUŽANJE BANKOVNIH I/ILI FINANCIJSKIH USLUGA

Odobrenje za rad

Članak 60.

(1) Hrvatska narodna banka izdaje kreditnoj instituciji odobrenje za rad kao banka, štedna banka ili stambena štedionica (u daljnjem tekstu: odobrenje za rad).

(2) Odobrenje za rad sadrži odobrenje za pružanje bankovnih usluga.

(3) Odobrenje za rad može sadržavati i odobrenje za pružanje osnovnih i dodatnih financijskih usluga (u daljnjem tekstu: odobrenje za pružanje financijskih usluga).

(4) Nakon dobivanja odobrenja za rad kreditna se institucija može upisati u sudski registar.

(5) Iznimno od stavaka 3. i 4. ovoga članka, ako kreditna institucija namjerava pružati dodatnu financijsku uslugu iz članka 8. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, a za koju nije potrebno odobrenje u skladu s posebnim zakonom, može pružati tu uslugu bez dobivanja odobrenja za pružanje te dodatne financijske usluge i upisati pružanje te usluge u sudski registar.

(6) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji.

Usvajanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad

Članak 67.

(1) Hrvatska narodna banka ocjenjuje jesu li za izdavanje odobrenja za rad ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako za kvalificiranog stjecatelja ili, za slučaj da niti jedna pravna ili fizička osoba ne stječe kvalificirani udio, za 20 najvećih stjecatelja udjela u kreditnoj instituciji ne postoji razlog iz članka 29. ovoga Zakona

2) ako obavljanje supervizije poslovanja kreditne institucije prema odredbama ovoga Zakona ne bi bilo otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti kreditne institucije s drugim pravnim ili fizičkim osobama

3) ako obavljanje supervizije poslovanja kreditne institucije prema odredbama ovoga Zakona ne bi bilo otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti kreditne institucije s drugim pravnim ili fizičkim osobama sa sjedištem odnosno prebivalištem ili boravištem u trećoj zemlji čiji propisi ne onemogućuju provedbu supervizije ili ako ne postoje drugi razlozi zbog kojih nije moguće ili je otežano provesti superviziju

4) ako osobe predložene za predsjednika odnosno članove uprave kreditne institucije ispunjavaju uvjete iz članka 38. ili članka 40. ovoga Zakona ili ako osobe predložene za članove nadzornog odbora ispunjavaju uvjete iz članka 45. ovoga Zakona

5) ako kreditna institucija ima inicijalni kapital u skladu s člankom 19. ovoga Zakona i ako proizlazi da je kreditna institucija organizirana u skladu s ovim Zakonom, odnosno da su osigurani uvjeti za poslovanje kreditne institucije određeni ovim Zakonom, propisima donesenima na temelju ovoga Zakona ili propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

6) ako proizlazi da će kreditna institucija biti fizički prisutna u Republici Hrvatskoj i da će poslove voditi s područja Republike Hrvatske

7) ako odredbe statuta kreditne institucije nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona ili odredbama propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

8) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da je kreditna institucija kadrovski, organizacijski i tehnički sposobna pružati bankovne i/ili financijske usluge na način i u opsegu koji je predviđen njezinim poslovnim planom i

9) ako iz zahtjeva i priložene dokumentacije proizlazi da kreditna institucija ispunjava druge uvjete za pružanje bankovnih i/ili financijskih usluga na koje se odnosi zahtjev za izdavanje odobrenja.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad Hrvatska narodna banka neće se voditi ekonomskim potrebama tržišta.

(3) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da su ispunjeni uvjeti za izdavanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka, pripremit će nacrt odluke o izdavanju odobrenja za rad. Hrvatska narodna banka će 20 radnih dana prije isteka roka iz članka 327. ovoga Zakona nacrt odluke o

izdavanju odobrenja za rad uputiti Europskoj središnjoj banci i zatražiti uputu. Nacrt odluke o izdavanju odobrenja za rad Hrvatska narodna banka dostavit će i podnositelju zahtjeva. Hrvatska narodna banka o zahtjevu za izdavanje odobrenja odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(4) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da uvjeti za izdavanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka nisu ispunjeni, odbit će zahtjev i o tome obavijestiti Europsku središnju banku.

Prestanak važenja odobrenja za rad

Članak 68.

(1) Odobrenje za rad prestaje važiti:

- 1) danom otvaranja redovne likvidacije kreditne institucije
- 2) danom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom
- 3) danom upisa nove kreditne institucije u sudski registar u slučaju spajanja kreditnih institucija
- 4) danom brisanja kreditne institucije iz sudskog registra u slučajevima iz članka 63. stavaka 2., 4. i 5. ovoga Zakona ili
- 5) danom, satom i minutom navedenom u izrijeci odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije zbog razloga određenog člankom 255. stavkom 1. ovoga Zakona, a koja se donosi istodobno s odlukom o ukidanju odobrenja za rad.

(2) Prestankom važenja odobrenja za rad prestaje važiti odobrenje za pružanje financijskih usluga, kao i sva ostala odobrenja dana toj kreditnoj instituciji.

(3) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku središnju banku kada odobrenje za rad kreditne institucije prestane važiti sukladno stavku 1. ovoga članka.

Razlozi za ukidanje odobrenja za rad

Članak 69.

(1) Hrvatska narodna banka ocijenit će je li ispunjen neki od sljedećih razloga za ukidanje odobrenja za rad:

- 1) ako kreditna institucija ne počne poslovati unutar 12 mjeseci od izdavanja odobrenja
- 2) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati bankovne i/ili financijske usluge za koje je izdano odobrenje
- 3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati bankovne usluge duže od šest mjeseci
- 4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeve vezane uz visinu regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga

Zakona, ili posebne zahtjeve vezane uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona

5) ako se ne može očekivati da će nastaviti ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima te posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koja joj je povjerena, osobito što se tiče isplate depozita

6) ako kreditna institucija ne ispunjava uvjete vezane uz interni kapital i ostale uvjete za poslovanje u skladu s propisima o upravljanju rizicima

7) ako kreditna institucija u razdoblju od tri godine više puta prekrši dužnost pravodobnog i pravilnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke

8) ako kreditna institucija na bilo koji način onemogućuje obavljanje supervizije svojeg poslovanja

9) ako kreditna institucija ne izvršava supervizorske mjere koje je Hrvatska narodna banka naložila svojim rješenjem

10) ako postoji razlog za ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 32. ovoga Zakona

11) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze koje se odnose na osiguranje depozita u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita

12) ako kreditna institucija ne ispunjava tehničke, organizacijske, kadrovske ili ostale uvjete za pružanje bankovnih usluga

13) ako kreditna institucija nije postupila u skladu s člankom 151. stavkom 2. točkom 5. i stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona

14) ako kreditna institucija nema uspostavljene sustave upravljanja na način uređen člankom 101. ovoga Zakona i podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona

15) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju obveza vezanih uz stope kapitala u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 99. stavku 1. te Uredbe

16) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke u skladu s člankom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

17) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 394. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

18) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 415. stavicima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 430. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

20) ako kreditna institucija ponovljeno ili kontinuirano ne ispunjava zahtjeve vezane uz likvidnu imovinu, što je postupanje protivno članku 412. Uredbe (EU) br. 575/2013

21) ako kreditna institucija postupi protivno odredbi o ograničenju izloženosti iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

22) ako je kreditna institucija izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) br. 575/2013

23) ako kreditna institucija ne objavljuje informacije ili su objavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 431. stavcima 1., 2. i 3. ili članku 451. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

24) ako kreditna institucija isplaćuje sredstva imateljima instrumenata koji su uključeni u izračun regulatornog kapitala protivno članku 140. ovoga Zakona ili u slučajevima kada, u skladu s člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013, nije dopuštena takva isplata

25) ako je kreditna institucija pravomoćno proglašena krivom zbog težeg kršenja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma

26) ako kreditna institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje za rad ili

27) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.

(2) Hrvatska narodna banka pripremit će nacrt odluke o ukidanju odobrenja za rad i dostaviti ga Europskoj središnjoj banci te zatražiti uputu ako ocijeni da je ispunjen neki od razloga za ukidanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka i da ne postoje stečajni razlozi iz članka 266. ovoga Zakona, a ispunjen je neki od sljedećih razloga:

– nisu ispunjeni uvjeti za donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje postupka sanacije ili

– Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbila je prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije ili

– Jedinstveni sanacijski odbor nije donio odluku o otvaranju postupka sanacije kreditne institucije ili

– nastupio je slučaj iz članka 18. stavka 8. Uredbe (EU) br. 806/2014.

Hrvatska narodna banka odlučuje o ukidanju odobrenja za rad u skladu s uputom Europske središnje banke.

(3) U izreci rješenja iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će da će se izreka rješenja javno objaviti.

(4) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad kreditnoj instituciji od trenutka kada je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka ili Jedinstveni sanacijski odbor donio odluku o otvaranju postupka sanacije do trenutka donošenja odluke o okončanju postupka sanacije.

Nedostupnost depozita

Članak 70.

(1) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje o nedostupnosti depozita kada ocijeni da kreditna institucija ne može niti će biti u mogućnosti, zbog razloga koji su izravno povezani s njezinom financijskom situacijom, isplatiti depozit koji je definiran zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita, a koji je dospio i koji treba biti isplaćen, ali koji kreditna institucija nije isplatila prema zakonskim ili ugovornim uvjetima koji su primjenjivi u tom slučaju.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje iz stavka 1. ovoga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je utvrdila da kreditna institucija nije isplatila dospjele depozite utvrđene zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita za koje je zatražena isplata.

(3) U slučajevima kada je prestalo važiti odobrenje za rad kreditne institucije na temelju članka 68. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona ili kada je rješenje ukinuto, Hrvatska narodna banka može, ako utvrdi postojanje razloga iz stavka 1. ovoga članka, donijeti rješenje o nedostupnosti njezinih depozita.

(4) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavit će bez odgode Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i drugim nadležnim i nadzornim tijelima te objaviti u »Narodnim novinama«.

(5) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje o nedostupnosti depozita kada prestanu razlozi iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako tijekom postupka sanacije Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka utvrdi postojanje uvjeta za donošenje rješenja o nedostupnosti depozita, donijet će odluku o postojanju uvjeta za utvrđivanje nedostupnosti depozita iz stavka 1. ovoga članka. Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dužna je bez odgađanja tu odluku dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci koja će, na temelju te odluke, a bez provođenja posebnog postupka, u roku od tri radna dana donijeti rješenje o nedostupnosti depozita.

(7) Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka o tome će, bez odgađanja, obavijestiti Europsku središnju banku.

Ukidanje odobrenja za pružanje pojedinih financijskih usluga

Članak 73.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga:

1) ako je kreditna institucija dobila odobrenje za rad na temelju neistinite ili netočne dokumentacije odnosno neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za poslovanje kreditne institucije

2) ako kreditna institucija više ne ispunjava tehničke, kadrovske, organizacijske ili ostale uvjete za pružanje pojedinih vrsta financijskih usluga ili

3) ako kreditna institucija više ne ispunjava uvjete propisane drugim propisima kojima se uređuje pružanje financijskih usluga.

(2) Na ukidanje rješenja kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 71. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o ukidanju odobrenja iz ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

Pružanje usluga od strane kreditne institucije u drugoj državi članici preko podružnice

Članak 75.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja Hrvatskoj narodnoj banci i navesti državu članicu u kojoj namjerava osnovati svoju podružnicu te dostaviti informacije o:

- 1) poslovnom planu za prve tri poslovne godine koji mora sadržavati vrstu i opseg usluga koje namjerava pružati preko podružnice te organizacijski ustroj podružnice
- 2) adresi u državi članici domaćinu na kojoj će Hrvatska narodna banka moći dobiti dokumentaciju o podružnici i
- 3) popisu imena, prezimena i adresa fizičkih osoba koje će biti odgovorne za vođenje poslova podružnice.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija dostavit će Hrvatskoj narodnoj banci u sadržaju koji je propisan Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 1151/2014 od 4. lipnja 2014. o dopuni Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda u području informacija koje se priopćuju pri ostvarivanju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 309/1, 30. 10. 2014., u daljnjem tekstu: Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1151/2014) i na način propisan Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 926/2014 od 27. kolovoza 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda u pogledu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za obavijesti o ostvarivanju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u skladu s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 254/2, 28. 8. 2014., u daljnjem tekstu: Provedbena uredba Komisije (EU) br. 926/2014).

(3) Hrvatska narodna banka može u roku od 30 dana od zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka tražiti i dodatnu dokumentaciju.

(4) Hrvatska narodna banka donijet će najkasnije u roku od 60 dana od dana dostave potpunih i točnih informacija iz stavka 1. ovoga članka rješenje kojim odlučuje o zahtjevu kreditne institucije za osnivanje podružnice (u daljnjem tekstu: odobrenje za osnivanje podružnice u državi članici) i o tome obavijestiti kreditnu instituciju i Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(5) Nakon izdavanja odobrenja iz stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka će bez odgađanja, a unutar roka od tri mjeseca od dana dostave potpunih i točnih informacija iz stavka 1. ovoga članka, dostaviti nadležnom tijelu države članice domaćina informacije iz stavka 1. ovoga članka zajedno s podacima o iznosu i sastavu regulatornoga kapitala i iznosu kapitalnih zahtjeva kreditne institucije izračunatima u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 na način propisan Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 926/2014 te o tome obavijestiti kreditnu instituciju.

(6) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev kreditne institucije ako na temelju podataka kojima raspolaže ocijeni da:

1) kreditna institucija nema primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu ili primjeren financijski položaj da bi pružala planirani opseg usluga u navedenoj državi članici preko podružnice

2) kreditna institucija na taj način izbjegava strože propise i pravila koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili

3) bi time mogla biti ugrožena sigurnost i stabilnost poslovanja kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže propisuje postupak za davanje odobrenja iz stavka 4. ovoga članka.

(8) U skladu s ovim člankom, značajna kreditna institucija koja namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici sudionici dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o toj namjeri. Hrvatska narodna banka će bez odgađanja o tome obavijestiti Europsku središnju banku i zatražiti upute. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka u skladu s uputom Europske središnje banke.

Primjena drugih odredbi ovoga Zakona te ostalih propisa na kreditnu instituciju iz druge države članice

Članak 88.

(1) Na kreditnu instituciju iz druge države članice koja neposredno pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se primjenjuju na kreditne institucije, i to one koje se odnose na:

1) obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156. do 158.)

2) superviziju kreditne institucije

3) zaštitu potrošača (članci 300. do 312.)

4) razmjenu informacija za potrebe procjene kreditne sposobnosti ili upravljanja kreditnim rizikom (članak 321. stavci 2. do 5.).

(2) Na podružnicu kreditne institucije iz druge države članice koja pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se primjenjuju na kreditne institucije, i to one koje se odnose na:

1) kupoprodaju plasmana (članak 150. stavci 5. i 8.)

2) izvještavanje na zahtjev Hrvatske narodne banke (članak 153.)

3) obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156. do 158.)

4) superviziju kreditne institucije

5) godišnju naknadu za superviziju (članak 200.) i

6) zaštitu potrošača (članci 300. do 312.)

7) razmjenu informacija za potrebe procjene kreditne sposobnosti ili upravljanja kreditnim rizikom (članak 321. stavci 2. do 5.).

(3) Kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka i podružnica kreditne institucije iz stavka 2. ovoga članka dužne su pridržavati se i drugih propisa koji se radi zaštite općeg dobra primjenjuju na području Republike Hrvatske.

Prestanak podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 91.

(1) Odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje prestaje važiti:

1) ako je nadležno tijelo ukinulo ili poništilo kreditnoj instituciji iz treće zemlje (osnivaču) odobrenje za rad, i to danom ukidanja ili poništenja odobrenja,

2) ako kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) prestane postojati u državi u kojoj ima sjedište ili po propisima te države izgubi poslovnu sposobnost, odnosno ako nadležni registarski sud izbriše kreditnu instituciju iz treće zemlje (osnivača) iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra, ili pravo raspolaganja imovinom, i to danom nastupanja jednog od navedenih razloga

3) ako kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) donese odluku o likvidaciji poslovanja podružnice

4) ako je Hrvatska narodna banka donijela odluku o prisilnoj likvidaciji podružnice kreditne institucije iz treće zemlje ili

5) ako je nadležni sud donio odluku o otvaranju stečaja nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje.

(2) Hrvatska narodna banka kreditnoj će instituciji iz treće zemlje (osnivaču) poništiti odobrenje za osnivanje podružnice ako je ta kreditna institucija dobila odobrenje za osnivanje podružnice na osnovi neistinitih ili netočnih podataka, a koji su bili bitni za izdavanje odobrenja za osnivanje podružnice.

(3) Hrvatska narodna banka kreditnoj će instituciji iz treće zemlje (osnivaču) ukinuti odobrenje za osnivanje podružnice:

1) ako nastupe uvjeti za odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja iz članka 90. stavka 4. točaka 1., 2., 3. i 6. ovoga Zakona

2) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne ispunjava obveze s osnove osiguranja depozita propisane zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita

3) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne počne poslovati unutar šest mjeseci od dana izdavanja odobrenja

4) ako prestanak poslovanja podružnice kreditne institucije iz treće zemlje traje duže od šest mjeseci

5) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne posluje po važećim propisima Republike Hrvatske i propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije ili

6) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne ispunjava svoje financijske obveze u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako nadležno tijelo kreditnoj instituciji iz treće zemlje (osnivaču) poništi ili ukine odobrenje za pružanje određene financijske usluge, ta je kreditna institucija dužna o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Hrvatska narodna banka poništiti će ili ukinuti odobrenje za pružanje te usluge podružnici kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj.

(5) Hrvatska narodna banka može naložiti podružnici kreditne institucije iz treće zemlje čija imovina i potencijalne obveze iskazane u njezinim revidiranim godišnjim financijskim izvještajima prelaze 5% ukupne imovine i potencijalnih obveza svih kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj da svoje poslovanje u Republici Hrvatskoj nastavi kao kreditna institucija.

(6) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) može podnijeti zahtjev za brisanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje iz sudskog registra tek nakon namire svih obveza nastalih poslovanjem te podružnice.

Primjena drugih odredbi ovoga Zakona na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 92.

(1) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju odredbi ovoga Zakona te odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 o:

- 1) upravi kreditne institucije (članci 36. do 44.)
- 2) sustavu upravljanja (članci 98. do 100.)
- 3) sustavu upravljanja rizicima (članci 101. do 103.)
- 4) sustavu unutarnjih kontrola (članci 104. do 108.)
- 5) eksternalizaciji (članci 109. do 111.)
- 6) adekvatnosti kapitala (članci 112. do 115.)
- 7) zaštitnim slojevima i mjerama za očuvanje kapitala (članci 116. do 144.)
- 8) suglasnostima za izloženosti (članci 145. do 147.)
- 9) posebnim uvjetima u vezi s ulaganjima u materijalnu imovinu i kapital drugih pravnih osoba (članci 148. i 149.)
- 10) kupoprodaji plasmana (članak 150.)
- 11) izvještavanju Hrvatske narodne banke (članci 151. do 154.)
- 12) bankovnoj tajni (članci 156. do 158.)
- 13) poslovnim knjigama i financijskim izvještajima (članci 159. do 164.)
- 14) javnom objavljivanju informacija (članci 165. do 167.)
- 15) vanjskoj reviziji (članci 168. do 174.)
- 16) superviziji kreditnih institucija (članci 175. do 190., članci 199. i 200.)
- 17) supervizorskim mjerama (članci 217. do 234.)
- 18) prestanku i reorganizaciji poslovanja (članci 246. do 249., članci 263. i 276. te članci 345. do 357.)
- 19) zaštiti potrošača (članci 300. do 312.)

19.a) razmjeni informacija za potrebe procjene kreditne sposobnosti ili upravljanja kreditnim rizikom (članak 321. stavci 2. do 5.)

20) postupcima odlučivanja Hrvatske narodne banke (članci 322. do 328.) i

21) prekršajima (članci 360. do 367.).

(2) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 i propisa donesenih na temelju te Uredbe.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje odredbe o osnivanju, poslovanju, izvješćivanju Hrvatske narodne banke i prestanku podružnice kreditne institucije iz treće zemlje te način primjene odredbi iz stavka 1. ovoga članka na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje.

Ispunjavanje zahtjeva na konsolidiranoj osnovi

Članak 97.

(1) Matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužne su za svoju grupu kreditnih institucija u RH na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve u vezi sa:

1) sustavom upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013

2) adekvatnošću kapitala iz članka 112. ovoga Zakona i strategijama i postupcima procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala iz članka 113. ovoga Zakona na način propisan dijelom prvim, glavom II. poglavljem 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) sastavljanjem i dostavljanjem financijskih i drugih izvještaja za potrebe Hrvatske narodne banke

4) zaštitnim slojem za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013

5) protucikličkim zaštitnim slojem kapitala iz članka 118. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013

6) zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik iz članka 130. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013, a na način iz članka 139. ovoga Zakona, ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona

7) zaštitnim slojem za GSV kreditne institucije iz članka 135. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona

8) zaštitnim slojem za OSV kreditne institucije iz članka 137. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona, ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona i

9) ulaganjem u materijalnu imovinu iz članka 148. ovoga Zakona.

(2) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je matičnom financijskom holdingu ili matičnom mješovitom financijskom holdingu društvo kći na način iz članka 278. ovoga Zakona dužna je na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve iz stavka 1. ovoga članka za grupu kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj kojoj pripada. Ako je više kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj društvo kći istom matičnom financijskom holdingu ili istom matičnom mješovitom financijskom holdingu, obveza ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na onu kreditnu instituciju koja ima najveći bilančni iznos.

(3) Matična kreditna institucija dužna je za svoju grupu kreditnih institucija u RH na potkonsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve u vezi sa:

1) sustavom upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona

2) zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik iz članka 130. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona, ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona i

3) zaštitnim slojem za OSV kreditne institucije iz članka 137. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Društvo kći koje je kreditna institucija, matični mješoviti financijski holding u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj ili matični financijski holding u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj koji su matična društva ili imaju sudjelujući udio u drugoj kreditnoj instituciji, financijskoj instituciji ili društvu za upravljanje UCITS-om ili mirovinskom društvu sa sjedištem u trećoj zemlji, dužni su obveze iz stavka 1. točke 2. ovoga članka ispunjavati na potkonsolidiranoj osnovi.

(5) Matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj dužni su na konsolidiranoj ili na potkonsolidiranoj osnovi ispunjavati obveze o sustavu upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona na razini grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, s ciljem da se osigura da organizacijski ustroj, postupci i sustavi unutar grupe kreditnih institucija budu usklađeni i propisno primijenjeni te da omogućavaju neometano prikupljanje svih podataka i informacija potrebnih za obavljanje supervizije.

(6) Matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj dužni su osigurati da organizacijski ustroj, postupci i sustavi iz stavka 5. ovoga članka budu uspostavljeni u njihovim društvima kćerima u trećim zemljama, i to na način da

ta društva kćeri mogu neometano prikupljati sve podatke i informacije potrebne za obavljanje supervizije.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u RH, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj nisu dužni primijeniti obveze propisane člankom 101. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na društva kćeri u trećim zemljama, ako Hrvatskoj narodnoj banci mogu dokazati da bi ispunjavanje tih zahtjeva bilo protivno propisima treće zemlje u kojoj je društvo kći osnovano.

Isplata varijabilnih primitaka

Članak 100.

Kreditna institucija koja ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno odredbama ovoga Zakona ili odredbama podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona, ne smije isplaćivati tako ugovorene varijabilne primitke te su tako ugovorene odredbe ništete.

Odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka

Članak 100.a

(1) Kreditna institucija dužna je odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinog radnika odrediti tako da iznos varijabilnog dijela ne prelazi iznos fiksnog dijela ukupnih primitaka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija može odrediti iznos varijabilnog dijela ukupnih primitaka do visine dvostrukog iznosa fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinog radnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) glavna skupština kreditne institucije donijela je, na temelju obrazloženog prijedloga uprave, odluku kojom utvrđuje: iznos varijabilnih primitaka, broj radnika na koje se ta odluka odnosi i njihove funkcije te očekivani utjecaj koji će ta odluka imati na održavanje adekvatne razine kapitala

2) odluka iz točke 1. ovoga stavka donesena je glasovima koji predstavljaju najmanje tri četvrtine temeljnoga kapitala zastupljenoga na glavnoj skupštini pri donošenju odluke

3) radnici za koje se traži viši odnos varijabilnih i fiksnih primitaka nisu sudjelovali u glasovanju o odluci iz točke 1. ovoga stavka

4) kreditna institucija prethodno je obavijestila sve dioničare o tome da će se na glavnoj skupštini odlučivati o višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka

5) kreditna institucija je najkasnije pet radnih dana prije održavanja glavne skupštine obavijestila Hrvatsku narodnu banku o tome da će se glavnoj skupštini predložiti donošenje odluke o višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, pri čemu je:

a) naznačila traženi odnos varijabilnih i fiksnih primitaka

b) obrazložila takav odnos i

c) dokazala da traženi odnos neće negativno utjecati na ispunjavanje obveza kreditne institucije propisanih Uredbom (EU) br. 575/2013, ovim Zakonom i podzakonskim propisima donesenima na osnovi ovoga Zakona, a posebno na održavanje adekvatnosti regulatornoga kapitala.

(3) Kreditna institucija dužna je u roku od pet radnih dana od dana održane glavne skupštine obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o donesenoj odluci glavne skupštine o:

1) odobrenom višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, uključujući naznaku višeg odnosa, i

2) odobrenim različitim višim odnosima varijabilnih i fiksnih primitaka, ako primjenjuje različite više odnose za različite poslovne jedinice, kontrolne i ostale funkcije te različite kategorije identificiranih radnika, uključujući naznaku različitih viših odnosa.

(4) Kreditna institucija dužna je u roku iz stavka 3. ovoga članka dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci sljedeće informacije:

1) broj radnika (kraj posljednje financijske godine)

2) broj identificiranih radnika (rezultat posljednjeg utvrđivanja)

3) ukupnu bilancu (kraj posljednje financijske godine)

4) odluku glavne skupštine kreditne institucije

5) odnos koji je odredila i

6) ako su odobreni različiti odnosi unutar kreditne institucije, poslovna područja i odobrene postotke te maksimalno odobreni odnos.

(5) Ako glavna skupština kreditne institucije donese odluku o smanjenju prethodno utvrđenoga višega maksimalnog odnosa između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka, takva se odluka donosi većinom glasova nazočnih na glavnoj skupštini. Kreditna institucija dužna je u roku od pet radnih dana od dana održane glavne skupštine o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

V.2. SUSTAV UPRAVLJANJA

Sustav upravljanja

Članak 101.

(1) Kreditna institucija dužna je, razmjerno vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja i rizicima svojstvenih modelu poslovanja, uspostaviti i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja koji obuhvaća:

1) jasan organizacijski ustroj s dobro definiranim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti unutar kreditne institucije, uspostavljen na način da se izbjegne sukob interesa

2) djelotvorno upravljanje svim rizicima kojima je izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju

3) primjerene sustave unutarnjih kontrola koji uključuju i primjerene administrativne i računovodstvene postupke

4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima i koje promiču odgovarajuće i djelotvorno upravljanje rizicima i

5) plan oporavka.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje zahtjeve vezane uz sustav upravljanja, a osobito:

1) u vezi s pravilima o upravljanju rizicima:

– opća pravila o upravljanju rizicima

– pravila o upravljanju kreditnim rizikom

– pravila o upravljanju tržišnim rizicima

– standardni kamatni šok, način izračuna ekonomske vrijednosti kreditne institucije, izvješćivanje Hrvatske narodne banke te ostale postupke i načela za upravljanje kamatnim rizikom u knjizi banke

– način izračuna likvidnosnih pozicija i pravila o upravljanju likvidnosnim rizikom

– pravila o upravljanju operativnim rizikom

– pravila o upravljanju informacijskim sustavom i rizicima koji proizlaze iz uporabe informacijskog sustava

– pravila o upravljanju ostalim rizicima

2) u vezi s praćenjem portfelja koji nose kreditni rizik:

– kriterije klasifikacije plasmana i izvanbilančnih obveza na osnovi kojih je kreditna institucija izložena kreditnom riziku

- način utvrđivanja gubitaka koji proizlaze iz kreditnog rizika
 - način provođenja vrijednosnih usklađivanja (ispravaka vrijednosti) bilančnih stavki i rezerviranja za izvanbilančne stavke
 - rangiranje instrumenata osiguranja potraživanja i
 - vođenje kreditnih spisa
- 3) u vezi s izračunom velike izloženosti definiranje kriterija povezanosti
- 4) obvezu rezerviranja sredstava za sudske sporove i pravni rizik
- 5) pravila, postupke i kriterije u vezi s politikama primitaka, a osobito:
- definiciju primitaka radnika
 - zahtjeve vezane uz primitke radnika, te način i opseg primjene tih zahtjeva i
 - način i rokove izvješćivanja Hrvatske narodne banke o primicima
- 6) u vezi s ograničenjem ulaganja u materijalnu imovinu:
- način procjenjivanja i uključivanja pojedinačnih ulaganja u izračun ograničenja ulaganja u materijalnu imovinu
 - način izračuna ograničenja ulaganja
 - način i rokove izvješćivanja Hrvatske narodne banke
- 7) u vezi s izvješćivanjem Hrvatske narodne banke:
- sadržaj izvješća i obavijesti
 - rokove i način izvješćivanja
- 8) način i opseg primjene zahtjeva vezanih uz izradu planova oporavka kreditne institucije te sadržaj, način i rokove dostave tih planova.
- (3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim uređuje formiranje rezerva za opće bankovne rizike, način izračuna stanja pojedinačnih i svih otvorenih stavki i najveće dopuštene razlike između tih stavki i ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija.

V.2.2. UPRAVLJANJE RIZICIMA

Upravljanje rizicima

Članak 103.

(1) Upravljanje rizicima je, u smislu ovoga Zakona, skup postupaka i metoda za utvrđivanje, mjerenje, odnosno procjenjivanje, ovladavanje i praćenje rizika, uključujući i izvješćivanje o rizicima kojima je kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju.

(2) Kreditna institucija dužna je sustavom upravljanja rizicima obuhvatiti kreditni rizik, koncentracijski rizik, sekuritizacijske rizike, rezidualni rizik, tržišne rizike, operativni rizik, likvidnosni rizik, kamatni rizik u knjizi pozicija kojima se ne trguje, rizik prekomjerne financijske poluge i ostale rizike kojima je izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju.

(3) Kreditna institucija dužna je osigurati odgovarajuće resurse za upravljanje svim značajnim rizicima, uključujući odgovarajući broj radnika s potrebnim stručnim znanjem i iskustvom u upravljanju rizicima, te za poslove vrednovanja imovine, upotrebu vanjskih kreditnih rejtinga i interne modele za te rizike.

(4) Kreditna institucija dužna je uspostaviti odgovarajuće linije izvještavanja o rizicima prema upravi i nadzornom odboru koje pokrivaju sve značajne rizike i politike upravljanja rizicima te njihove promjene.

(5) Kreditna institucija dužna je, radi dosljedne primjene strategija i politika upravljanja rizicima, utvrditi i dosljedno primjenjivati primjerene administrativne, računovodstvene i druge postupke za djelotvoran sustav unutarnjih kontrola, a osobito:

1) za izračunavanje i preispitivanje iznosa kapitalnih zahtjeva za te rizike i

2) za utvrđivanje i praćenje velikih izloženosti, promjena u velikim izloženostima i za provjeravanje usklađenosti velikih izloženosti s politikama kreditne institucije u odnosu na tu vrstu izloženosti.

Interni pristup za izračunavanje kapitalnih zahtjeva

Članak 115.

(1) Kreditna institucija, koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju te na vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja, dužna je, ne dovodeći pritom u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem glavi I. poglavlju 3. odjeljku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, poduzimati odgovarajuće mjere za razvijanje interne procjene kreditnog rizika i upotrebu pristupa zasnovanog na internom rejting-sustavu za izračun kapitalnog zahtjeva za kreditni rizik:

a) za izloženosti koje su značajne u apsolutnom iznosu i

b) ako istodobno ima velik broj značajnih drugih ugovornih strana.

(2) Kreditna institucija, koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju te na vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja, dužna je, ne dovodeći pritom u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem glavi IV. poglavlju 5. odjeljcima od 1. do 5. Uredbe (EU) br. 575/2013, poduzimati odgovarajuće mjere za razvijanje interne procjene specifičnih rizika i za razvijanje i upotrebu internih modela za izračun kapitalnog zahtjeva za specifični rizik dužničkih instrumenata u knjizi trgovanja, zajedno s internim modelima za izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik:

a) za izloženosti koje su značajne u apsolutnom iznosu i

b) ako imaju velik broj značajnih pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja.

(3) Značajne kreditne institucije ne smiju se pri procjeni kreditne sposobnosti klijenta ili financijskog instrumenta isključivo rukovoditi vanjskim kreditnim rejtingom.

VII.1. ZAŠTITNI SLOJ ZA OČUVANJE KAPITALA

Zaštitni sloj za očuvanje kapitala

Članak 117.

(1) Kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za očuvanje kapitala u visini od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku u obliku redovnog osnovnog kapitala.

(2) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, kao ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(3) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je primijeniti odredbe članka 140. stavaka 2., 3. i 5., članka 143. te, ako je primjenjivo, članka 143.a ovoga Zakona.

VII.2. PROTUCIKLIČKI ZAŠTITNI SLOJ KAPITALA

Opće odredbe

Članak 118.

(1) Kreditna institucija dužna je u obliku redovnog osnovnog kapitala održavati protuciklički zaštitni sloj kapitala koji je jednak njezinom ukupnom iznosu izloženosti riziku pomnoženom sa specifičnom stopom protucikličkog zaštitnog sloja iz članka 126. ovoga Zakona.

(2) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz

članka 117. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(3) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je primijeniti odredbe članka 140. stavaka 2., 3. i 5., članka 143. te, ako je primjenjivo, članka 143.a ovoga Zakona.

Određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za Republiku Hrvatsku

Članak 119.

(1) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske odnosno imenovano tijelo za potrebe članka 136. stavka 1. Direktive 2013/36/EU. U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tom će slučaju Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je za svako tromjesečje izračunati referentni pokazatelj na kojem zasniva svoju procjenu potrebne visine stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

(3) Referentni pokazatelj iz stavka 2. ovoga članka mora na smislen način odražavati kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernog kreditnog rasta u Republici Hrvatskoj kao i specifičnosti gospodarstva Republike Hrvatske. Referentni pokazatelj obvezno se zasniva na odstupanju omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda od njegova dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, među ostalim, sljedeće:

1) pokazatelj rasta razine kredita u Republici Hrvatskoj, a osobito pokazatelj koji odražava promjenu omjera odobrenih kredita u Republici Hrvatskoj i bruto domaćeg proizvoda

2) važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike u vezi s načinom mjerenja i izračuna odstupanja omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda od dugoročnog trenda te u vezi s izračunom referentnih pokazatelja, sve u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom b) Direktive 2013/36/EU.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je u svakom tromjesečju procijeniti primjerenu visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske i o tome donijeti podzakonski propis uzimajući u obzir:

1) referentni pokazatelj iz stavaka 2. i 3. ovoga članka

2) važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike donesene na temelju članka 135. stavka 1. točaka a), c) i d) Direktive 2013/36/EU i sve preporuke tog odbora u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja i

3) ostale varijable koje Hrvatska narodna banka smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka sadrži stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i datum početka primjene te stope.

Objava stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za Republiku Hrvatsku

Članak 123.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je odluku iz članka 119. stavka 4. ovoga Zakona objaviti u »Narodnim novinama« i na svojim internetskim stranicama, pri čemu objava na internetskim stranicama uključuje najmanje sljedeće informacije:

- 1) stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala koja će se primjenjivati
- 2) relevantni omjer kredita i bruto domaćeg proizvoda i odstupanje od njegova dugoročnog trenda
- 3) referentni pokazatelj iz članka 119. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona
- 4) objašnjenje razloga za određivanje te stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala
- 5) u slučaju povećanja stope, datum od kojeg su kreditne institucije dužne početi primjenjivati tu povećanu stopu radi izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala
- 6) ako je rok iz točke 5. ovoga stavka kraći od 12 mjeseci od dana objave prema ovom stavku, napomenu o izvanrednim okolnostima koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu i
- 7) u slučaju smanjenja stope, indikativno razdoblje u kojem se ne očekuje povećanje stope, zajedno s objašnjenjem razloga za određivanje tog razdoblja.

(2) Hrvatska narodna banka nastojat će vrijeme objave iz stavka 1. ovoga članka uskladiti s vremenom objave imenovanih tijela iz drugih država članica.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike o svakoj tromjesečnoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i o informacijama iz stavka 1. ovoga članka.

VII.3. ZAŠTITNI SLOJ ZA STRUKTURNI SISTEMSKI RIZIK

Opće odredbe

Članak 129.

(1) Hrvatska narodna banka odlukom će odrediti stopu i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za sve kreditne institucije ili za jednu ili više podskupina kreditnih institucija s ciljem sprječavanja ili smanjenja strukturnih sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013.

(2) Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka može propisati samo pod uvjetom da se strukturni sistemski rizici ne mogu riješiti primjenom drugih mjera na temelju ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uzimajući u obzir članke 458. i 459. te Uredbe.

(3) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za kreditne institucije prema članku 133. stavku 2. Direktive 2013/36/EU i priznavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik za kreditne institucije prema članku 134. stavku 1. Direktive 2013/36/EU. U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tom će slučaju Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 130.

(1) Kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u obliku redovnog osnovnog kapitala u visini i na način koji odredi Hrvatska narodna banka.

(2) Kreditna institucija ne smije se iznosom redovnog osnovnog kapitala koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(3) Na kreditnu instituciju koja ne ispunjava zahtjev iz stavka 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 140. stavaka 2., 3. i 5., članka 143. i, ako je primjenjivo, članka 143.a ovoga Zakona. Ako primjena tih odredbi ne dovede do zadovoljavajućeg poboljšanja redovnog osnovnog kapitala kreditne institucije za potrebe relevantnog strukturnog sistemskog rizika, Hrvatska narodna banka može naložiti dodatne mjere u skladu s ovim Zakonom.

Način određivanja stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 131.

(1) Hrvatska narodna banka odlukom iz članka 129. stavka 1. ovoga Zakona određuje stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u visini od najmanje 1% izloženosti na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje. Stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik može se primijeniti na izloženosti u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici ili trećoj zemlji, i to kao višekratnik 0,5 postotnih bodova. Ta stopa može biti različita za različite podskupine kreditnih institucija.

(2) Ako Hrvatska narodna banka odluči primijeniti zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u visini do 3% na osnovi izloženosti iz drugih država članica, dužna je odrediti istu stopu zaštitnog sloja za sve te države članice.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je pri određivanju potrebnog zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik voditi računa o tome da obveza njegova održavanja ne dovodi do nerazmjerno nepovoljnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Europske unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je preispitati obvezu održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik najmanje svake dvije godine.

Postupak pri određivanju zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 132.

(1) Ako Hrvatska narodna banka odredi ili promijeni stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u visini do 3%, uključujući i 3% na osnovi izloženosti kreditne institucije u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici ili trećoj zemlji, dužna je najkasnije mjesec dana prije nego što objavi odluku u skladu s člankom 133. ovoga Zakona obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica. Ako se obveza održavanja ovoga zaštitnog sloja primjenjuje i na izloženosti iz trećih zemalja, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti i njihova nadležna tijela.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

1) sistemski ili makrobonitetni rizik u Republici Hrvatskoj

2) razloge zbog kojih veličina sistemskog ili makrobonitetnog rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava u Republici Hrvatskoj te opravdava stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

3) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik biti razmjerni i učinkovit za smanjenje rizika

4) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija

5) obrazloženje zašto nijedna od mjera propisanih na osnovi ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uzimajući u obzir članke 458. i 459. te Uredbe, kad bi se naložile pojedinačno ili zajedno, ne bi bila dovoljna za rješavanje pitanja utvrđenog makrobonitetnog ili sistemskog rizika uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera i

6) visinu stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati.

(3) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti ili promijeniti stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za izloženosti u Republici Hrvatskoj i trećim zemljama tako da bude veća od 3%, ali ne veća od 5%, postupit će na način iz stavaka 1. i 2. ovoga članka. Hrvatska narodna banka može primijeniti namjeravanu stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski

rizik ako je dobila pozitivno mišljenje Europske komisije. Ako je mišljenje Europske komisije negativno, Hrvatska narodna banka dužna je donijeti odluku u skladu s tim mišljenjem ili obrazložiti zašto to nije učinila.

(4) Ako se primjena zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 3. ovoga članka odnosi na kreditnu instituciju kćer iz Republike Hrvatske čije matično društvo ima sjedište u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti relevantna tijela te države članice, Europsku komisiju i Europski odbor za sistemske rizike.

(5) Ako u roku od mjesec dana od dana obavijesti iz stavka 4. ovoga članka relevantna tijela druge države članice iskažu neslaganje s predloženim zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik i ako Europska komisija i Europski odbor za sistemske rizike u tom roku izdaju negativne preporuke o predloženoj mjeri, Hrvatska narodna banka ne smije primijeniti predloženi zaštitni sloj, ali može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(6) Hrvatska narodna banka pričekat će s donošenjem odluke o zaštitnom sloju dok Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku iz stavka 5. ovoga članka te će donijeti odluku u skladu s tom odlukom.

(7) Ako barem jedno tijelo iz stavka 5. ovoga članka nije iskazalo neslaganje ili izdalo negativnu preporuku, Hrvatska narodna banka može primijeniti predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.

(8) Hrvatska narodna banka može izraziti neslaganje kada je relevantno tijelo druge države članice obavijesti o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 3. ovoga članka koji se odnosi na kreditnu instituciju kćer iz te države članice čije matično društvo ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(9) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti ili promijeniti stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za izloženosti u Republici Hrvatskoj i trećim zemljama tako da bude veća od 5% ili za izloženosti u drugim državama članicama veća od 3%, dužna je prethodno obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica. Ako se obveza održavanja ovoga zaštitnog sloja primjenjuje i na izloženosti iz trećih zemalja, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti i njihova nadležna tijela.

(10) Obavijest iz stavka 9. ovoga članka mora sadržavati sve informacije iz stavka 2. ovoga članka.

(11) Hrvatska narodna banka može primijeniti stopu iz stavka 9. ovoga članka nakon što Europska komisija provedbenim aktom odobri primjenu te stope.

(12) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način utvrđivanja geografskog položaja izloženosti za potrebe održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

Objava zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 133.

(1) Nakon ispunjenja uvjeta za primjenu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 132. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka dužna je u »Narodnim novinama« i na svojim internetskim stranicama objaviti odluku o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, pri čemu objava na internetskim stranicama sadrži najmanje sljedeće informacije:

- 1) stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik
 - 2) kreditne institucije na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje
 - 3) obrazloženje za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik osim u slučaju kada bi to obrazloženje moglo narušiti stabilnost financijskog sustava
 - 4) datum od kojeg su kreditne institucije dužne primijeniti zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik i
 - 5) nazive država ako se na izloženosti u tim državama primjenjuje zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.
- (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, naznaku kreditnih institucija na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje, datum početka primjene i nazive država na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje.

Priznavanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 134.

(1) Hrvatska narodna banka može donijeti odluku kojom priznaje stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredilo relevantno tijelo druge države članice i u tom slučaju propisati primjenu te stope zaštitnog sloja na kreditne institucije za izloženosti u toj državi članici.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je tu odluku objaviti u »Narodnim novinama« i na svojim internetskim stranicama te o tome obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te relevantno tijelo države članice koja je odredila stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je pri donošenju odluke o priznavanju stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredilo relevantno tijelo druge države članice uzeti u obzir informacije koje je dostavila ta država članica u vezi s određivanjem zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(4) Ako odredi stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, Hrvatska narodna banka može Europskom odboru za sistemske rizike podnijeti zahtjev za izdavanje preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica za priznavanje te stope zaštitnog sloja za izloženosti u Republici Hrvatskoj.

VII.4. ZAŠTITNI SLOJ ZA GLOBALNE SISTEMSKI VAŽNE KREDITNE INSTITUCIJE I OSTALE SISTEMSKI VAŽNE KREDITNE INSTITUCIJE

Globalne sistemski važne kreditne institucije

Članak 135.

(1) Hrvatska narodna banka na konsolidiranoj osnovi utvrđuje GSV kreditne institucije kojima je izdala odobrenje za rad.

(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za utvrđivanje GSV kreditnih institucija prema članku 131. stavku 1. Direktive 2013/36/EU.

(3) GSV kreditna institucija može biti sljedeće sistemski važno društvo kod kojeg poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja mogu dovesti do sistemskog rizika s globalnim učincima:

1) matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH

2) matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH

3) matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH te

4) kreditna institucija koja nije društvo kći matične kreditne institucije u EU-u, matičnog financijskog holdinga u EU-u ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u EU-u.

(4) GSV kreditna institucija dužna je, na konsolidiranoj osnovi, održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije koji odgovara potkategoriji iz članka 136. stavka 4. ovoga Zakona u koju je ta kreditna institucija svrstana. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

(5) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskoj komisiji, Europskom odboru za sistemske rizike i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo nazive GSV kreditnih institucija i potkategorije u koje su one svrstane i te informacije javno objaviti na svojim internetskim stranicama.

(7) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi GSV kreditnu instituciju i potkategoriju iz članka 136. stavka 4. ovoga Zakona u koju je svrstana.

Metodologija za utvrđivanje GSV kreditnih institucija

Članak 136.

(1) Metodologija za utvrđivanje GSV kreditnih institucija temelji se na sljedećim mjerljivim i jednako važnim kategorijama pokazatelja:

- 1) veličina grupe
- 2) povezanost grupe s financijskim sustavom
- 3) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa
- 4) složenost grupe
- 5) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između Republike Hrvatske i drugih država članica, te između Republike Hrvatske i trećih zemalja.

(2) Primjena metodologije iz stavka 1. ovoga članka treba rezultirati ukupnom ocjenom za svako društvo koje se ocjenjuje iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, na temelju čega se utvrđuju GSV kreditne institucije i svrstavaju u pet potkategorija u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

(3) Hrvatska narodna banka utvrđuje, na temelju ukupnih ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV kreditnih institucija, najnižu granicu i granice između svake potkategorije GSV kreditnih institucija. Granične ocjene između susjednih potkategorija moraju biti jasno definirane i moraju poštovati načelo stalnog linearnog povećavanja systemske značajnosti između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za redovni osnovni kapital, osim najviše potkategorije. Systemska značajnost je očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV kreditnih institucija na globalno financijsko tržište.

(4) GSV kreditne institucije dužne su održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije u visini sljedećih postotaka ukupnog iznosa izloženosti riziku:

- 1) za prvu potkategoriju, koja je najniža, 1%
- 2) za drugu potkategoriju, 1,5%
- 3) za treću potkategoriju, 2%
- 4) za četvrtu potkategoriju, 2,5% i
- 5) za petu potkategoriju, koja je najviša, 3,5%.

(5) Neovisno o rezultatima metodologije iz ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na osnovi supervizorske prosudbe:

1) svrstati GSV kreditnu instituciju iz niže u višu potkategoriju

2) društvo iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona čija je ukupna ocjena niža od granične ocjene za najnižu potkategoriju svrstati u tu ili u višu potkategoriju te ga na taj način odrediti kao GSV kreditnu instituciju, o čemu je dužna obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i navesti razloge za donošenje takve odluke.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje GSV kreditnih institucija i potkategorija u koje su svrstane. O rezultatu tog preispitivanja Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti GSV kreditne institucije, Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te na svojim internetskim stranicama javno objaviti ažurirani popis utvrđenih GSV kreditnih institucija i potkategorija u koje su svrstane.

Ostale sistemski važne kreditne institucije

Članak 137.

(1) Hrvatska narodna banka utvrđuje na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi OSV kreditne institucije kojima je izdala odobrenje za rad.

(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za utvrđivanje OSV kreditnih institucija prema članku 131. stavku 1. Direktive 2013/36/EU.

(3) OSV kreditna institucija može biti sljedeće sistemski važno društvo kod kojeg poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja mogu dovesti do sistemskog rizika u Republici Hrvatskoj:

1) matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH

2) matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH

3) matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ili

4) kreditna institucija.

(4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini od 0% do 2% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tom će slučaju Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije.

(5) OSV kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju u visini koju odredi Hrvatska narodna banka uzimajući u obzir stavak 6. ovoga članka i članak 139. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od stavka 4. ovoga članka i članka 129. ovoga Zakona, ako je OSV kreditna institucija društvo kći GSV kreditne institucije ili OSV kreditne institucije koja je matična kreditna institucija u EU-u i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi za OSV kreditnu instituciju ne smije prelaziti veću od sljedećih vrijednosti:

1) 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku i

2) stope zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju ili stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj osnovi.

(7) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskoj komisiji, Europskom odboru za sistemske rizike i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo nazive OSV kreditnih institucija. Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti na svojim internetskim stranicama nazive OSV kreditnih institucija i njihove stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju.

(9) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi OSV kreditnu instituciju i stopu zaštitnog sloja za tu OSV kreditnu instituciju.

Metodologija za utvrđivanje OSV kreditnih institucija

Članak 138.

(1) Sistemska važnost za potrebe utvrđivanja OSV kreditnih institucija ocjenjuje se na osnovi najmanje jednog od sljedećih uvjeta:

1) veličina

2) značenje za gospodarstvo Europske unije ili Republike Hrvatske

3) značenje prekogranične aktivnosti i

4) povezanost kreditne institucije ili grupe s financijskim sustavom.

(2) Ako Hrvatska narodna banka zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, dužna je pridržavati se sljedećeg:

1) zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Europske unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta

2) najmanje jednom godišnje treba preispitivati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju.

(3) Prije određivanja ili promjene zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, Hrvatska narodna banka dužna je o tome obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica mjesec dana prije objave odluke iz članka 137. stavka 4. ovoga Zakona. Ta obavijest sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

1) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju biti razmjeran i učinkovit za smanjenje rizika

2) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija

3) visinu stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje OSV kreditnih institucija. O rezultatu tog preispitivanja Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti OSV kreditne institucije, Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo. Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti na svojim internetskim stranicama ažurirani popis OSV kreditnih institucija i njihove stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju.

(5) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način određivanja OSV kreditnih institucija.

(6) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje barem bitne elemente metodologije za utvrđivanje OSV kreditnih institucija i određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju.

VII.5. MEĐUODNOS ZAŠTITNIH SLOJEVA ZA SISTEMSKE RIZIKE

Međuodnos zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik, GSV i OSV kreditne institucije te kombinirani zaštitni sloj

Članak 139.

(1) GSV ili OSV kreditna institucija dužna je na konsolidiranoj osnovi primjenjivati sljedeće zaštitne slojeve primjenjive na nju na konsolidiranoj osnovi:

1) zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju ili zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju, ovisno o tome koji je veći ili

2) najveći između zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju, OSV kreditnu instituciju i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u Republici Hrvatskoj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika u Republici Hrvatskoj, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan Republike Hrvatske, GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija dužna je na konsolidiranoj osnovi primjenjivati zbroj sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na konsolidiranoj osnovi:

1) veći od zaštitnog sloja za GSV i OSV kreditnu instituciju i

2) zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.

(3) Ako se na OSV kreditnu instituciju na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi primjenjuju zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju i zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik, OSV kreditna institucija dužna je primjenjivati zaštitni sloj koji je veći.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u Republici Hrvatskoj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika u Republici Hrvatskoj, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan Republike Hrvatske, OSV kreditna institucija dužna je na pojedinačnoj ili na potkonsolidiranoj osnovi primjenjivati zbroj oba zaštitna sloja iz stavka 3. ovoga članka.

(5) U slučaju primjene stavaka 1. i 3. ovoga članka i ako je kreditna institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija, kreditna institucija dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i

3) zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju ili zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, ovisno o tome koji je veći.

(6) U slučaju primjene stavaka 2. i 4. ovoga članka i ako je kreditna institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija, kreditna institucija dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

3) zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i

4) zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(7) Kreditna institucija koja nije dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija i kreditna institucija koja je na pojedinačnoj osnovi utvrđena kao OSV kreditna institucija, dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

3) zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, ovisno o tome koji je veći.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u Republici Hrvatskoj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika u Republici Hrvatskoj, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan Republike Hrvatske, kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala,

2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

3) zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i

4) zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(9) Kreditna institucija ne smije se istim redovnim osnovnim kapitalom koristiti za održavanje zaštitnog sloja za GSV kreditne institucije, zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

VII.6. MJERE ZA OČUVANJE KAPITALA

Ograničenja raspodjela

Članak 140.

(1) Kreditna institucija koja ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ne smije provoditi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom ako to smanjuje redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(2) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izračunati najveći raspodjeljiv iznos u skladu s podzakonskim propisom Hrvatske narodne

banke iz stavka 6. ovoga članka te o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(3) Kreditna institucija iz stavka 2. ovoga članka ne smije, prije nego što izračuna najveći raspodjeljiv iznos, učiniti sljedeće:

1) provoditi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom

2) stvoriti obvezu isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatiti varijabilne primitke ako je obveza plaćanja nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i

3) provoditi plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

(4) Raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom u smislu stavaka 1. i 3. ovoga članka uključuju sljedeće:

1) isplatu dividendi u novcu

2) raspodjelu potpuno ili djelomično plaćenih bonusnih dionica ili drugih instrumenata kapitala navedenih u članku 26. stavku 1. točki a) Uredbe (EU) br. 575/2013

3) otkup ili kupnju vlastitih dionica ili drugih instrumenata kapitala kreditne institucije iz članka 26. stavka 1. točke a) Uredbe (EU) br. 575/2013

4) otplatu iznosa uplaćenih u vezi s instrumentima kapitala iz članka 26. stavka 1. točke a) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

5) raspodjelu stavki iz članka 26. stavka 1. točaka od (b) do (e) Uredbe (EU) br. 575/ 2013.

(5) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj najmanje u visini kako je propisano ovim Zakonom, ne smije radnjama iz stavka 3. ovoga članka raspodjeljivati iznos koji prelazi najveći raspodjeljiv iznos izračunat u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(6) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje način izračuna najvećeg raspodjeljivog iznosa.

Raspodjele u slučaju neispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj

Članak 142.

(1) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, a namjerava raspodijeliti određeni dio dobiti raspoložive za raspodjelu ili provesti radnje iz članka 140. stavka 3. ovoga Zakona, dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dostaviti sljedeće informacije:

1) iznos kapitala kreditne institucije, iskazan po sljedećim vrstama:

- a) redovni osnovni kapital
 - b) dodatni osnovni kapital
 - c) dopunski kapital
- 2) iznos dobiti tekuće godine ostvarene tijekom i na kraju poslovne godine
- 3) najveći raspodjeljiv iznos izračunat u skladu s člankom 140. stavcima 2. i 6. ovoga Zakona
- 4) iznos dobiti raspoložive za raspodjelu koju namjerava rasporediti na sljedeće stavke:
- a) isplatu dividendi
 - b) otkup dionica
 - c) plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala
 - d) isplatu varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, stvaranjem nove obveze plaćanja ili plaćanjem na temelju obveze koja je nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.
- (2) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i održavati sustave kojima osigurava točan izračun iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i najveći raspodjeljiv iznos, a tu je točnost dužna na zahtjev Hrvatske narodne banke dokazati.

Plan za očuvanje kapitala

Članak 143.

- (1) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izraditi plan za očuvanje kapitala i dostaviti ga Hrvatskoj narodnoj banci najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je ustanovila da ne ispunjava taj zahtjev.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na zahtjev pojedinačne kreditne institucije odobriti da plan za očuvanje kapitala dostavi u roku od najviše 10 dana uzimajući u obzir opseg i složenost poslova koje ta kreditna institucija obavlja.
- (3) Plan za očuvanje kapitala mora sadržavati sljedeće:
- 1) procjene prihoda i rashoda te projekciju bilance
 - 2) mjere za povećanje stopa kapitala kreditne institucije
 - 3) plan i vremenski okvir za povećanje regulatornog kapitala kako bi se u cijelosti ispunio zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(4) Hrvatska narodna banka može od kreditne institucije zahtijevati i druge podatke koje smatra potrebnima za provođenje procjene iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Hrvatska narodna banka procjenjuje plan za očuvanje kapitala te ga odobrava samo ako smatra da je vrlo vjerojatno da će se provođenjem plana očuvati kapital ili prikupiti dovoljno dodatnog kapitala koji bi kreditnoj instituciji omogućio ispunjavanje njezinog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u roku koji Hrvatska narodna banka smatra primjerenim.

(6) Ako Hrvatska narodna banka ne odobri plan za očuvanje kapitala u skladu sa stavkom 5. ovoga članka, poduzet će jednu ili obje sljedeće mjere:

1) naložit će kreditnoj instituciji da poveća regulatorni kapital do određenih razina u određenim rokovima

2) na osnovi svojih ovlasti u skladu s člankom 220. ovoga Zakona, naložit će stroža ograničenja raspodjele od onih iz članaka 140. do 142. ovoga Zakona.

(7) Ako kreditna institucija namjerava poduzeti druge mjere za povećanje stopa kapitala odnosno promijeniti vremenski okvir za povećanje regulatornoga kapitala sadržanog u odobrenom planu za očuvanje kapitala, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dostaviti izmijenjeni plan za očuvanje kapitala. Izmijenjeni plan za očuvanje kapitala Hrvatska narodna banka procjenjuje i odobrava u skladu sa stavkom 5. ovoga članka.

(8) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o odobrenju iz ovoga članka. U tom slučaju će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Mjere za očuvanje kapitala ako zahtjev za kombinirani zaštitni sloj nije ispunjen na konsolidiranoj osnovi

Članak 143.a

(1) Matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH koje na pojedinačnoj osnovi ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, a na konsolidiranoj osnovi ne ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji se odnosi na grupu kreditnih institucija u RH na konsolidiranoj osnovi, dužne su primjenjivati:

1) članke 140. do 142. ovoga Zakona, na odgovarajući način, na pojedinačnoj osnovi, i

2) članak 143. ovoga Zakona, na odgovarajući način, na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija u RH.

(2) Matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH koje ne ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj primjenjiv na njih na pojedinačnoj osnovi, kao ni takav zahtjev na konsolidiranoj osnovi koji se odnosi na grupu kreditnih institucija u RH, dužne su primjenjivati:

1) članke 140. do 142. ovoga Zakona na način da se najvećim raspodjeljivim iznosom smatra manji od sljedećih iznosa:

a) iznos izračunat primjenom članka 140. ovoga Zakona ili

b) iznos izračunat primjenom stavka 1. točke 1. ovoga članka

2) članak 143. ovoga Zakona, na odgovarajući način, na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija u RH.

(3) Iznimno od članka 143. ovoga Zakona, članica grupe kreditnih institucija u RH koja na pojedinačnoj osnovi ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj nije dužna izraditi plan za očuvanje kapitala u slučaju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, već je matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužna izraditi plan za očuvanje kapitala iz stavka 1. točke 2. i stavka 2. točke 2. ovoga članka na način da minimalno sadržava i planove za očuvanje kapitala društava članica grupe kreditnih institucija u RH koje na pojedinačnoj osnovi ne ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(4) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže uređuje zahtjeve propisane člancima 140. do 143. ovoga Zakona, kao i zahtjeve iz ovoga članka koje matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH moraju ispunjavati u slučaju iz ovog članka.

VII.a MAKROBONITETNE MJERE

Mjere i instrumenti usmjereni na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini

Članak 144.a

Hrvatska narodna banka će kao imenovano tijelo, kada je to potrebno zbog očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini, jačanja otpornosti financijskog sustava te izbjegavanja i smanjivanja sistemskih rizika, donijeti podzakonski propis kojim propisuje odgovarajuće mjere i instrumente koje mogu uključivati:

- najveći dozvoljeni omjer vrijednosti instrumenta osiguranja i odobrenog iznosa kredita
- najveći dozvoljeni omjer iznosa kredita i dohotka koji ostvaruje korisnik kredita
- najveći dozvoljeni omjer iznosa otplate obroka ili rate kredita i dohotka koji ostvaruje korisnik kredita
- najdulje dozvoljeno trajanje kredita

- zahtjeve vezane za metodu obračuna otplate kredita ili
- druge mjere i zahtjeve radi očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini te izbjegavanja i smanjivanja sistemskih rizika.

Ograničenje velikih izloženosti

Članak 145.a

(1) U prijelaznom razdoblju određenom u članku 493. stavku 3. Uredbe (EU) 575/2013 izloženost kreditne institucije iz točke c) istog članka, uključujući sudjelujući udjel ili druge vrste ulaganja, kreditne institucije prema njezinu matičnom društvu, ostalim društvima kćerima tog matičnog društva ili vlastitim društvima kćerima, pod uvjetom da su ta društva obuhvaćena supervizijom na konsolidiranoj osnovi kojoj podliježe i sama kreditna institucija, u skladu s glavom XXII. ovoga Zakona, Uredbom (EU) 575/2013, propisima kojima se uređuje poslovanje financijskih konglomerata ili s istovjetnim propisima koji su na snazi u trećoj zemlji ne smije prelaziti 25% priznatoga kapitala kreditne institucije.

(2) Za potrebe izračuna iznosa izloženosti iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija primjenjuje tehnike smanjenja kreditnog rizika u skladu s člankom 399., člankom 400. stavkom 1., člankom 401. i člankom 403. Uredbe (EU) 575/2013.

(3) Na kraju prijelaznog razdoblja određenog člankom 493. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na kreditne institucije u skladu s ovim Zakonom.

Osobe u posebnom odnosu s kreditnom institucijom

Članak 146.

(1) Osobe u posebnom odnosu s kreditnom institucijom prema kojima bi nastala ili bi se povećala izloženost kreditne institucije jesu:

- 1) dioničar kreditne institucije koji ima 5% ili više dionica kreditne institucije s pravom glasa u glavnoj skupštini kreditne institucije
- 2) član uprave, član nadzornog odbora i prokurist kreditne institucije
- 3) osoba odgovorna za rad kontrolne funkcije, osoba odgovorna za poslovanje s pravnim osobama, osoba odgovorna za rad sa stanovništvom, osoba odgovorna za poslovanje riznice i ovlaštena osoba za sprječavanje pranja novca,
- 4) pravna osoba u kojoj kreditna institucija, član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije ima sudjelujući udio

5) pravna osoba čiji je član upravnog ili nadzornog organa ili prokurist istodobno i član uprave ili član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije

6) pravna osoba čiji član uprave ima 10% ili više dionica kreditne institucije s pravom glasa u glavnoj skupštini kreditne institucije

7) član uprave, član nadzornog odbora i prokurist društva koje je, izravno ili neizravno, matično društvo kreditne institucije ili koje je društvo kći kreditne institucije

8) treća osoba koja djeluje za račun osobe iz točaka 1. do 7. ovoga stavka u vezi s poslovima kojima bi nastala ili bi se povećala izloženost kreditne institucije.

(2) Pod jednom osobom u posebnom odnosu s kreditnom institucijom iz stavka 1. točaka 1. do 7. ovoga članka smatraju se također:

1) osoba povezana s osobom iz stavka 1. točaka 1. do 7. ovoga članka, a na način iz članka 3. točke 18. ovoga Zakona i

2) član uže obitelji fizičke osobe iz stavka 1. točaka 1. do 7. ovoga članka.

(3) U osobe u posebnom odnosu u smislu stavka 1. točke 1. ovoga članka uključuju se i fondovi imatelji dionica kreditne institucije.

Prethodna suglasnost Hrvatske narodne banke za pojedina ulaganja

Članak 149.

(1) Kreditna institucija dužna je prije osnivanja društva ili sklapanja pravnog posla kojim, postupno ili odjednom, postaje neposredni ili posredni imatelj udjela od 20% i više u drugoj pravnoj osobi, a koji je veći od 10% priznatog kapitala kreditne institucije, dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(2) Kreditna institucija dužna je prije osnivanja društva ili sklapanja pravnog posla kojim postaje posredni ili neposredni imatelj većinskog udjela u kapitalu ili većinskog prava odlučivanja u drugoj pravnoj osobi za to dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, kreditna institucija ne mora dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za sklapanje pravnog posla kojim izravno stječe dionice ili udjele koje namjerava držati u knjizi trgovanja.

(4) Kreditna institucija dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni djelatnosti pravne osobe u kojoj ima većinski udio u kapitalu ili većinsko pravo odlučivanja prije upisa te djelatnosti u sudski registar.

(5) Zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka prilaže se sljedeća dokumentacija:

- 1) detaljan opis pravnog posla za koji se zahtjev podnosi
 - 2) opis radnji koje je podnositelj zahtjeva već poduzeo u vezi s pravnim poslom za koji se zahtjev podnosi
 - 3) opis utjecaja stjecanja većinskog udjela u kapitalu ili većinskog prava odlučivanja na postojeće poslovanje podnositelja zahtjeva i
 - 4) poslovni plan s projekcijama financijskih izvještaja za iduće tri godine.
- (6) Za potrebe utvrđivanja visine posrednog udjela iz ovoga članka primjenjuju se pravila o utvrđivanju visine udjela posrednog stjecatelja u skladu s podzakonskim propisom iz članka 28. stavka 5. ovoga Zakona.
- (7) Za potrebe ovoga članka posrednim imateljem smatra se pravna osoba koja je društvo kći društva kćeri kreditne institucije.

Referentni trendovi vezani uz primitke radnika

Članak 152.

Hrvatska narodna banka prikuplja podatke u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h) i i) Uredbe (EU) br. 575/2013 i koristi se njima pri utvrđivanju referentnih trendova i praksi kreditnih institucija vezanih uz primitke radnika.

X.a PLAN OPORAVKA

Plan oporavka

Članak 154.

(1) Plan oporavka u kojem utvrđuje mjere za poboljšanje financijskog položaja za situacije ozbiljnog financijskog poremećaja dužna je izraditi i Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti:

- 1) kreditna institucija koja nije dio grupe kreditnih institucija u EU-u ni dio grupe kreditnih institucija u RH, i to na pojedinačnoj osnovi
- 2) matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona, i to za svoju grupu kreditnih institucija u RH na konsolidiranoj osnovi
- 3) kreditna institucija koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u, i to na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, ako je tako odlučeno u skladu s člankom 154.c ovoga Zakona i naloženo rješenjem Hrvatske narodne banke i

4) kreditna institucija koja je isključena iz grupe kreditnih institucija u RH na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, i to na pojedinačnoj osnovi.

(2) Uprava kreditne institucije donosi plan oporavka, uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora.

(3) Plan oporavka iz stavka 1. ovoga članka izrađuje se i dostavlja na način propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.

(4) Kreditna institucija dužna je primjenjivati plan oporavka donesen u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(5) Kreditna institucija dužna je plan oporavka ažurirati najmanje jednom godišnje ili nakon promjene u pravnoj ili organizacijskoj strukturi kreditne institucije ili članice grupe kreditnih institucija za koju se plan oporavka izrađuje ili nakon promjene njihove poslovne ili financijske situacije, a koja bi mogla bitno utjecati na plan oporavka ili stvoriti potrebu za njegovom promjenom.

(6) Kreditna institucija dužna je propisati, dokumentirati i redovito nadzirati postupak izrade i ažuriranja plana oporavka.

(7) Hrvatska narodna banka može pojedinoj kreditnoj instituciji, ako ocijeni potrebnim, naložiti i češće ažuriranje planova oporavka.

(8) Kreditna institucija dužna je osigurati Hrvatskoj narodnoj banci uvid u potpune i detaljne informacije o postupku izrade i ažuriranja plana oporavka.

(9) Hrvatska narodna banka može podzakonskim propisom iz članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona za kreditnu instituciju urediti manji opseg plana oporavka i manju učestalost njegova ažuriranja uzimajući u obzir sljedeće:

1) utjecaj koji bi propast kreditne institucije mogla izazvati zbog prirode njezina poslovanja, njezine dioničarske strukture, pravnog oblika, profila rizičnosti, veličine, međusobne povezanosti s drugim kreditnim institucijama ili općenito s financijskim sustavom, opsega i složenosti njezinih poslova, i pružanja investicijskih usluga ili aktivnosti definiranih posebnim zakonom kojim se uređuje tržište kapitala, kojim se prenosi odredba članka 4. stavka 1. točke 2. Direktive 2014/65/EU te

2) procjenu bi li se njezina propast i naknadni stečaj mogli značajno negativno odraziti na financijska tržišta, druge kreditne institucije ili investicijska društva, uvjete financiranja ili na šire gospodarstvo.

(10) Prije donošenja podzakonskog propisa iz članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će se, o okolnostima iz stavka 9. ovoga članka, savjetovati s Vijećem za financijsku stabilnost.

(11) Primjena manjeg opsega plana oporavka i manje učestalosti njegova ažuriranja kako je utvrđeno stavkom 9. ovoga članka ne utječe na ovlast Hrvatske narodne banke za poduzimanje mjera za sprječavanje krize.

(12) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o donošenju propisa iz stavka 9. ovoga članka i načina na koji je uređen manji opseg plana oporavka i manja učestalost njegova ažuriranja.

(13) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i redovito ažurirati popis svih financijskih ugovora u kojima je ta kreditna institucija ugovorna strana.

(14) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija u sanaciji nije dužna izraditi niti ažurirati plan oporavka.

Procjena planova oporavka za grupu kreditnih institucija kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 154.c

(1) Ako je nadležno tijelo druge države članice ujedno i konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka sudjelovat će na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela u postupku donošenja zajedničke odluke:

1) o provjeri i procjeni plana oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u u skladu s člankom 154.a ovoga Zakona

2) o zahtjevu za izradu pojedinačnog plana oporavka za pojedinu kreditnu instituciju koja je dio grupe kreditnih institucija u EU-u

3) o primjeni mjera iz članka 154.a stavaka od 5. do 10. ovoga Zakona na matičnu kreditnu instituciju u EU-u i

4) o primjeni mjera iz članka 154.a stavaka od 5. do 10. ovoga Zakona na društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u.

(2) Hrvatska narodna banka može konsolidirajućem nadzornom tijelu podnijeti zahtjev da kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u izrađuje plan oporavka na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi.

(3) Hrvatska narodna banka sudjelovat će s nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u EU-u u provjeri, na način iz članka 154.a ovoga Zakona i ovoga članka, ispunjava li plan oporavka zahtjeve i uvjete propisane člankom 154.a ovoga Zakona, ovim člankom i podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.

(4) Pri provjeri iz stavka 1. točke 1. ovoga članka uzima se u obzir mogući utjecaj mjera oporavka predloženih planom oporavka na financijsku stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa kreditnih institucija u EU-u posluje.

(5) Zajednička odluka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana kad je konsolidirajuće nadzorno tijelo Hrvatskoj narodnoj banci dostavilo plan oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u. Hrvatska narodna banka donosi odluku u skladu s tom odlukom.

(6) Hrvatska narodna banka na temelju odluke iz stavka 1. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u EU-u za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(7) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Ako je zajedničkom odlukom iz stavka 1. ovoga članka ocijenjeno da postoje značajni nedostaci u planu oporavka ili značajne prepreke mogućnosti njegove provedbe, Hrvatska narodna banka sudjeluje u postupku donošenja zajedničkih odluka za potrebe postupka iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona.

(9) Ako zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka nije donesena u roku od četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo Hrvatskoj narodnoj banci dostavilo plan oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u, Hrvatska narodna banka donijet će odluku o potrebi izrade plana oporavka i primjeni mjera iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona za svaku članicu grupe pojedinačno ili na potkonsolidiranoj osnovi, a za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(10) Iznimno od stavka 9. ovoga članka, ako u roku od četiri mjeseca od dana dostave plana oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo druge države članice u kojoj je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u EU-u zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu sa člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 pri donošenju zajedničke odluke o procjeni plana oporavka ili o nalaaganju mjera iz članka 154.a stavka 10. točaka 1., 2. ili 4. ovoga Zakona i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) U slučaju iz stavka 10. ovoga članka, ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku iz stavka 1. točke 2. ili 4. ovoga članka na način iz stavka 9. ovoga članka.

(12) Hrvatska narodna banka i druga nadležna tijela koja se ne protive donošenju zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka mogu donijeti zajedničku odluku o planu oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u koji obuhvaća članice te grupe za koje su ta tijela nadležna.

Dostavljanje izvještaja Hrvatskoj narodnoj banci i njihovo objavljivanje

Članak 163.

(1) Kreditna institucija dužna je Hrvatskoj narodnoj banci u roku od 15 dana od dana primitka revizorskog izvješća, a najkasnije u roku od četiri mjeseca, a OSV kreditna institucija najkasnije u roku od tri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnose godišnji financijski izvještaji dostaviti sljedeća izvješća:

1) revizorsko izvješće o obavljenoj zakonskoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, uključujući i te financijske izvještaje

2) godišnje izvješće i konsolidirano godišnje izvješće u skladu s propisima kojima se uređuje računovodstvo i

3) izvješće o reviziji za potrebe Hrvatske narodne banke iz članka 174. ovoga Zakona.

(2) Poslovna godina u smislu stavka 1. ovoga članka je poslovna godina na način kako je to uređeno propisima kojima se uređuje računovodstvo.

(3) Kreditna institucija dužna je svoje godišnje izvješće objaviti na svojim internetskim stranicama i učiniti dostupnim najkasnije u roku od pet mjeseci, a OSV kreditna institucija najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se oni odnose.

(4) Matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužne su objaviti konsolidirano godišnje izvješće za grupu određenu prema propisima kojima se uređuje računovodstvo na način i u roku iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Podružnica kreditne institucije iz druge države članice odnosno podružnica kreditne institucije iz treće zemlje dužna je najkasnije u roku od 45 dana od dana isteka roka za objavu tih izvještaja u državi sjedišta osnivača podružnice na svojim internetskim stranicama objaviti na hrvatskom jeziku revidirane godišnje financijske izvještaje i revidirane godišnje konsolidirane financijske izvještaje svojeg osnivača te godišnje izvješće svojeg osnivača, uključujući revizorsko izvješće.

(6) Izvještaji iz stavka 5. ovoga članka sastavljaju se i podliježu obvezi revizije u skladu s propisima države sjedišta osnivača podružnice.

Obveze revizorskog društva

Članak 172.

(1) Revizorsko društvo dužno je pisano i bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o:

1) utvrđenim nezakonitostima ili činjenicama i okolnostima koje mogu na bilo koji način ugroziti daljnje poslovanje kreditne institucije

2) okolnostima koje su razlog za ukidanje odobrenja za rad iz članka 69. stavka 1. ovoga Zakona

3) materijalno značajnoj razlici u procjeni rizika prisutnih u poslovanju kreditne institucije i vrednovanju bilančnih i izvanbilančnih stavki i stavki računa dobiti i gubitka

4) težem kršenju internih akata

5) znatnijoj slabosti u ustroju sustava unutarnjih kontrola ili propustima u primjeni sustava unutarnjih kontrola i

6) činjenicama koje bi mogle dovesti do mišljenja s rezervom, negativnog mišljenja ili suzdržavanja od izražavanja mišljenja na financijske izvještaje.

(2) Revizorsko društvo dužno je pisano obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj činjenici iz stavka 1. ovoga članka za koju sazna u postupku obavljanja revizije financijskih izvještaja društva koje kontrolira kreditna institucija.

(3) Dostava podataka Hrvatskoj narodnoj banci iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne znači kršenje obveze čuvanja revizorske tajne koja proizlazi iz zakona kojim se uređuje revizija ili iz ugovora.

(4) Ako revizorsko društvo obavijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama i okolnostima iz stavka 1. ovoga članka, a u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, dužno je istodobno o tome obavijestiti i upravu kreditne institucije, osim ako ocijeni da postoje opravdani razlozi koji priječe takvo obavješćavanje.

XVI. SUPERVIZIJA KREDITNIH INSTITUCIJA

XVI.1. OPĆE ODREDBE

Supervizija

Članak 175.

(1) Hrvatska narodna banka ovlaštena je obavljati superviziju kreditnih institucija:

1) obavljanjem nadzora prikupljanjem i analizom izvješća i informacija, kontinuiranim praćenjem poslovanja kreditnih institucija i drugih osoba koje su prema odredbama ovoga Zakona, i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, ili drugih zakona i propisa donesenih na temelju tih drugih zakona ili primjenjivim propisima Europske unije dužne izvještavati Hrvatsku narodnu banku

2) obavljanjem neposrednog nadzora nad poslovanjem kreditne institucije

3) nalaganjem supervizorskih mjera (uključujući i supervizorske mjere u fazi rane intervencije) i

4) izdavanjem mišljenja, odobrenja, suglasnosti i procjenjivanjem kreditne institucije u skladu s ovim Zakonom, Uredbom (EU) br. 575/2013 i drugim propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(2) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način provedbe supervizije, sadržaj plana supervizije, izricanja supervizorskih mjera te obveze tijela kreditne institucije tijekom i nakon supervizije koju obavlja Hrvatska narodna banka.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, ako je nad kreditnom institucijom otvoren postupak sanacije, Hrvatska narodna banka ne provodi redovan proces supervizije predmetne institucije tijekom čitavog postupka sanacije odnosno do okončanja postupka sanacije.

(4) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka nadzirani subjekt svoje molbe, obavijesti ili zahtjeve koji se odnose na obavljanje supervizije upućuje Hrvatskoj narodnoj banci.

(6) Prije provođenja nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava Hrvatska narodna banka će od Visokog upravnog suda Republike Hrvatske zatražiti nalog za provedbu nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se ondje nalaze, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta, osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza, a koji su nužni za provođenje supervizije iz članka 175. ovoga Zakona, a razumno je pretpostaviti da se oni nalaze u određenom prostoru ili kod određene osobe. U smislu Uredbe (EU) br. 1024/2013, Hrvatska narodna banka će zahtjev za takav nalog podnijeti Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske i kada isti zatraži Europska središnja banka.

Subjekti supervizije

Članak 178.

(1) Subjekti supervizije su sljedeći:

1) kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i njihove podružnice izvan Republike Hrvatske

2) podružnice kreditnih institucija sa sjedištem u drugoj državi članici koje posluju u Republici Hrvatskoj

3) podružnice kreditnih institucija sa sjedištem u trećoj zemlji koje posluju u Republici Hrvatskoj i

4) kreditne institucije iz države članice u dijelu poslovanja koje se obavlja neposrednim pružanjem usluge na području Republike Hrvatske.

(2) Ovlaštene osobe Hrvatske narodne banke iz članka 183. stavka 2. ovoga Zakona mogu obaviti pregled dijela poslovanja osoba koje su usko povezane s kreditnom institucijom ili osoba na koje je kreditna institucija prenijela znatan dio svojih poslovnih postupaka, a u svrhu postizanja ciljeva supervizije kreditne institucije.

(3) Nadzor nad poslovanjem kreditnih institucija mogu obavljati i druge institucije i nadzorna tijela u skladu s ovlaštenjima na temelju zakona u okviru svojega djelokruga poslovanja.

(4) Ako je za nadzor nad pojedinom osobom iz stavka 2. ovoga članka nadležno drugo nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može sudjelovati u nadzoru poslovanja te osobe uz to nadzorno tijelo ili može od nadzornog tijela zatražiti da joj pribavi potrebne podatke i informacije u svrhu supervizije kreditne institucije.

(5) Sve odredbe o superviziji kreditnih institucija na odgovarajući se način primjenjuju i na nadzor predstavništava kreditnih institucija koja posluju na području Republike Hrvatske.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne isključuju obavljanje supervizije na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim Zakonom.

XVI.2. SUPERVIZIJA KREDITNIH INSTITUCIJA SA SJEDIŠTEM U REPUBLICI HRVATSKOJ

Opseg supervizije kreditnih institucija

Članak 180.

(1) Pri obavljanju supervizije Hrvatska narodna banka provjerava zakonitost poslovanja kreditne institucije uključujući organizaciju, strategije, politike, postupke i procedure koje je kreditna institucija donijela radi usklađivanja svojeg poslovanja s odredbama ovoga Zakona, osim odredbi glave XXIII., podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, Uredbom (EU) br. 575/2013 i propisima Europske unije donesenima na temelju Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013, te procjenjuje:

a) rizike kojima kreditna institucija jest ili bi mogla biti izložena

b) rizike koje kreditna institucija predstavlja za financijski sustav, uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika prema članku 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili preporuke Europskog odbora za sistemske rizike, ako je to primjereno

c) rizike koji su utvrđeni provođenjem testiranja otpornosti na stres, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova kreditne institucije.

(2) Na temelju supervizije iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka utvrđuje osiguravaju li organizacija, strategije, politike, postupci i procedure koje je uspostavila kreditna institucija te regulatorni kapital i likvidnost kreditne institucije primjeren sustav upravljanja i pokrivenost rizika.

(3) Hrvatska narodna banka će se pri utvrđivanju učestalosti i intenziteta obavljanja supervizije iz stavka 1. ovoga članka za pojedinu kreditnu instituciju rukovoditi veličinom i značenjem kreditne institucije za bankovni sustav u Republici Hrvatskoj te vrstom, opsegom i složenošću poslova koje kreditna institucija obavlja kao i načelom razmjernosti.

(4) Hrvatska narodna banka superviziju iz stavka 1. ovoga članka obavlja najmanje jedanput godišnje za svaku kreditnu instituciju obuhvaćenu planom supervizije iz članka 182. ovoga Zakona.

(5) Hrvatska narodna banka za potrebe supervizije najmanje jednom godišnje provodi odgovarajuća testiranja otpornosti kreditnih institucija na stres.

Tehnički kriteriji za superviziju

Članak 181.

(1) Pri obavljanju supervizije Hrvatska narodna banka, osim izloženosti kreditnom, tržišnom i operativnom riziku te upravljanja tim rizicima, obuhvatit će najmanje sljedeće:

1) rezultate testiranja otpornosti na stres koji provodi kreditna institucija koja primjenjuje pristup zasnovan na internim rejting-sustavima u skladu s člankom 177. Uredbe (EU) br. 575/2013

2) izloženost koncentracijskom riziku i upravljanje tim rizikom od strane kreditne institucije, uključujući njezinu usklađenost sa zahtjevima određenima u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

3) robusnost, prikladnost i način primjene politika i postupaka koje kreditna institucija provodi za upravljanje rezidualnim rizikom povezanim s upotrebom priznatih tehnika smanjenja kreditnog rizika

4) opseg u kojem je regulatorni kapital koji kreditna institucija drži adekvatan s aspekta imovine koju je kreditna institucija sekuritizirala, imajući na umu ekonomski sadržaj transakcije kao i stupanj ostvarenog prijenosa rizika

5) izloženost likvidnosnom riziku te upravljanje tim rizikom od strane kreditne institucije, uključujući izradu analiza različitih scenarija, upravljanje instrumentima za smanjenje rizika (posebice razinom, sastavom i kvalitetom zaštitnog sloja likvidnosti), te učinkovite planove za nepredvidive okolnosti

6) utjecaj učinaka diversifikacije i način na koji su ti učinci uključeni u sustav mjerenja rizika

7) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provodi kreditna institucija koja upotrebljava interni model za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik u skladu s dijelom trećim glavom IV. poglavljem 5. Uredbe (EU) br. 575/2013

8) geografski položaj izloženosti kreditne institucije

9) model poslovanja kreditne institucije i

10) procjenu sistemskog rizika, u skladu s člankom 180. ovoga Zakona.

(2) U svrhu supervizije iz stavka 1. točke 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka redovito provodi sveobuhvatnu ocjenu ukupnog upravljanja likvidnosnim rizikom od strane kreditne institucije i promiče razvoj dobrih internih metodologija, uzimajući pritom u obzir ulogu te kreditne institucije na financijskom tržištu. Hrvatska narodna banka pratit će kretanja vezana uz profile rizičnosti likvidnosnog rizika, kao što su dizajn i volumen proizvoda, upravljanje rizicima, politike izvora financiranja i koncentracije izvora financiranja. Kada bi ta kretanja mogla dovesti do nestabilnosti pojedine institucije ili financijskog sustava, Hrvatska narodna banka će poduzeti odgovarajuće mjere.

(3) Ako Hrvatska narodna banka u obavljanju supervizije utvrdi da je kreditna institucija pružila implicitnu potporu sekuritizaciji više od jedanput, naložit će kreditnoj instituciji supervizorske mjere, a s obzirom na povećana očekivanja da će kreditna institucija pružati daljnju potporu svojoj sekuritizaciji, zbog čega neće uspjeti ostvariti značajan prijenos rizika.

(4) Za potrebe utvrđivanja iz članka 180. stavka 3. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka razmatra omogućuju li vrijednosna usklađenja za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja, kako je navedeno u članku 105. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditnoj instituciji da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštiti od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima.

(5) Osim zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije dužna je obuhvatiti i sljedeće:

1) izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, na način:

a) ako utvrdi smanjenje ekonomske vrijednosti kreditne institucije koje je proizašlo iz promjene pozicija kojima se ne trguje, a koje su posljedica iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa od 200 baznih bodova ili promjene definirane podzakonskim propisom kojim se uređuje upravljanje kamatnim rizikom koji je donijela Hrvatska narodna banka, veće od

20% regulatornog kapitala kreditne institucije, Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorske mjere

b) ako utvrdi da je negativan utjecaj na neto kamatni prihod ili dobit značajan u odnosu na regulatorni kapital kreditne institucije, Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji da ima dodatan regulatorni kapital iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona ili neku drugu supervizorsku mjeru

2) izloženost kreditne institucije riziku prekomjerne financijske poluge, koji se odražava u pokazateljima prekomjerne financijske poluge, uključujući omjer financijske poluge određen u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri utvrđivanju adekvatnosti omjera financijske poluge kreditne institucije, kao i adekvatnosti organizacije, strategije, politike, postupaka i procedura koje je donijela kreditna institucija u svrhu upravljanja rizikom prekomjerne financijske poluge, Hrvatska narodna banka uzet će u obzir model poslovanja te kreditne institucije

3) sustave upravljanja kreditnom institucijom, korporativnu kulturu i vrijednosti te sposobnosti uprave i nadzornog odbora da izvršavaju svoje dužnosti. Kreditna institucija dužna je Hrvatskoj narodnoj banci omogućiti uvid u dnevni red i popratnu dokumentaciju sjednica uprave i nadzornog odbora te odbora nadzornog odbora. Kreditna institucija dužna je Hrvatskoj narodnoj banci omogućiti uvid i u rezultate internih ili eksternih ocjena uspješnosti članova uprave i nadzornog odbora.

Plan supervizije

Članak 182.

(1) Hrvatska narodna banka u skladu s opsegom supervizije iz članka 180. ovoga Zakona, najmanje jednom godišnje donijet će plan supervizije kreditnih institucija.

(2) Kada na temelju supervizije iz članka 180. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka za pojedinu kreditnu instituciju to ocijeni potrebnim, provodit će pojačanu superviziju, između ostalog i na način da će:

- 1) povećati broj i učestalost neposrednih nadzora te kreditne institucije
- 2) imenovati povjerenika u skladu s odredbama ovoga Zakona
- 3) zatražiti dodatno ili učestalije izvještavanje Hrvatske narodne banke od strane te kreditne institucije
- 4) obavljati dodatne ili učestalije provjere operativnih, strateških ili poslovnih planova te kreditne institucije ili
- 5) obavljati superviziju pojedinog dijela poslovanja i praćenja rizika za koje je vjerojatno da će se ostvariti.

(3) Hrvatska narodna banka može, u skladu s odredbama ovoga Zakona, obaviti neposredni nadzor poslovanja podružnice kreditne institucije iz druge države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice, bez obzira na plan supervizije nadležnog tijela matične države članice.

Završetak postupka supervizije nad kreditnom institucijom

Članak 190.

(1) Nakon obavljene supervizije poslovanja kreditne institucije iz članka 175. stavka 1. točaka 1. i 2., kao i nakon procjenjivanja kreditne institucije iz točke 4. istoga stavka, sastavlja se zapisnik o obavljenoj superviziji.

(2) Hrvatska narodna banka po obavljenoj superviziji kreditne institucije, ovisno o nalazima iz zapisnika, može naložiti kreditnoj instituciji supervizorske mjere prema odredbama ovoga Zakona.

(3) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, ako se nadzor provodi u skladu s odredbama članka 175. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona i nisu utvrđene nezakonitosti u poslovanju kreditne institucije ili slabosti i nedostaci u poslovanju kreditne institucije koji zahtijevaju izricanje supervizorskih mjera, ne sastavlja se zapisnik o obavljenom nadzoru.

(4) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka nakon primitka obavijesti o namjeri uvođenja pristupa ili modela, i njihovih promjena, za koje je potrebno odobrenje iz članka 143. stavka 1., članka 151. stavaka 4. i 9., članka 283., članka 312. stavka 2. i članka 363. Uredbe (EU) br. 575/2013 obavlja kontinuirani nadzor s ciljem procjene tih pristupa ili modela. Pritom je Hrvatska narodna banka na temelju nadzora koji se obavlja prije podnošenja zahtjeva za izdavanje takvog odobrenja dužna sastaviti izvješće o privremenim nalazima. Ako je kreditna institucija podnijela zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 143. stavka 1., članka 151. stavaka 4. i 9., članka 283., članka 312. stavka 2. i članka 363. Uredbe (EU) br. 575/2013, Hrvatska narodna banka nastavlja obavljati nadzor, nakon čega je dužna sastaviti zapisnik.

Preventivne mjere

Članak 196.

(1) Prije pokretanja postupka iz članka 195. ovoga Zakona, a prije donošenja mjera od strane nadležnog tijela matične države članice ili reorganizacijskih mjera iz članka 332. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka u izvanrednim situacijama naložit će preventivne mjere kada ocijeni da je to potrebno kako bi se spriječila financijska nestabilnost koja može ozbiljno ugroziti zajedničke interese deponenata, investitora i drugih osoba korisnika usluga te kreditne institucije na području Republike Hrvatske. O poduzetim preventivnim mjerama Hrvatska narodna banka bez odgode će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku komisiju.

(2) Preventivne mjere iz stavka 1. ovoga članka moraju biti razmjerne njihovoj svrsi, a to je preventivna zaštita od financijske nestabilnosti koja može ozbiljno ugroziti zajedničke interese deponenata, investitora i drugih osoba korisnika usluga te kreditne institucije na području Republike Hrvatske. Preventivne mjere mogu uključivati privremenu zabranu plaćanja. Hrvatska narodna banka pri izricanju preventivnih mjera iz stavka 1. ovoga članka dužna je voditi računa o tome da vjerovnici u Republici Hrvatskoj kreditne institucije sa sjedištem u drugoj državi članici koja pruža usluge u Republici Hrvatskoj ne dođu u povoljniji položaj u odnosu na vjerovnike iste kreditne institucije iz drugih država članica.

(3) Preventivne mjere iz stavka 1. ovoga članka prestaju kada upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud matične države članice donese odluku o reorganizacijskim mjerama u skladu s člankom 332. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka obustavit će provođenje preventivnih mjera iz stavka 1. ovoga članka ako smatra da su te mjere postale suvišne jer je nadležno tijelo matične države članice postupilo na temelju obavijesti iz članka 195. stavka 1. ovoga Zakona ili su one prestale na temelju stavka 3. ovoga članka.

(5) Nadležno tijelo matične države članice ili bilo koje druge države članice na koju mjera iz stavka 1. ovoga članka ima učinak može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, u kojem slučaju Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u roku od 24 sata donosi odluku u skladu sa stavkom 3. istog članka. Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo može na vlastitu inicijativu u skladu s člankom 19. stavkom 1. podstavkom 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010 pomoći u postizanju sporazuma.

XVI.4. SUPERVIZIJA PODRUŽNICA KREDITNIH INSTITUCIJA IZ TREĆIH ZEMALJA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Supervizija podružnica kreditnih institucija iz trećih zemalja u Republici Hrvatskoj

Članak 199.

Hrvatska narodna banka obavlja superviziju podružnica kreditnih institucija iz trećih zemalja koje pružaju usluge u Republici Hrvatskoj na način i u opsegu na koji obavlja superviziju kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

Obveza čuvanja povjerljivih informacija

Članak 206.

(1) Radnici Hrvatske narodne banke, revizori i druge stručne osobe koje rade ili su radile po ovlaštenju Hrvatske narodne banke dužni su sve informacije u vezi sa supervizijom kreditne institucije koje su saznali tijekom rada za Hrvatsku narodnu banku čuvati kao povjerljive.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka ne smiju povjerljive informacije učiniti dostupnima nijednoj drugoj osobi ili državnom tijelu, osim u obliku skupnih podataka iz kojih nije moguće prepoznati pojedinačnu kreditnu instituciju.

(3) Obveza čuvanja povjerljivih informacija iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na:

1) dostavljanje povjerljivih informacija koje se priopćavaju za potrebe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske te dostavljanje povjerljivih informacija Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta i Ministarstvu unutarnjih poslova u kaznenom postupku ili postupku koji mu prethodi, ako to pisanim putem naloži Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ili nadležni sud ili pisanim putem zatraži ovlašteno tijelo iz druge države članice

2) dostavljanje povjerljivih informacija u slučajevima kad je nad kreditnom institucijom pokrenut stečajni postupak ili je u tijeku postupak prisilne likvidacije ili je u vezi s tim postupcima pokrenut sudski postupak, osim onih koji se odnose na fizičke ili pravne osobe koje poduzimaju radnje i postupke u svrhu reorganizacije kreditne institucije

3) javno objavljivanje informacija iz članka 215. ovoga Zakona

4) objavu rezultata testiranja otpornosti na stres provedenih u skladu s člankom 180. stavkom 5. ovoga Zakona ili člankom 32. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili

5) zahtjeve Europskoga parlamenta zasnovane na ovlasti za istraživanje iz članka 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(4) Iznimno od stavaka 1. do 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije razmjenjivati s nadležnim tijelima iz drugih država članica ili ih prosljeđivati Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo, Europskom odboru za sistemske rizike ili Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala na način kako je to uređeno ovim Zakonom, Uredbom (EU) br. 575/2013 i ostalim primjenjivim propisima Europske unije. Obveza čuvanja povjerljivih informacija odnosi se i na taj način razmjene informacija.

Razmjena informacija između tijela

Članak 208.

(1) Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije proslijediti sljedećim osobama u Republici Hrvatskoj ili u državama članicama u svrhu provođenja supervizije, nadzora i drugih poslova za koje su ovlaštene, i to:

1) tijelima nadležnima za nadzor kreditnih institucija i investicijskih društava te drugim tijelima nadležnima za nadzor financijskih institucija, društava za osiguranje, društava za reosiguranje i financijskih tržišta

- 2) tijelima nadležnima za očuvanje financijske stabilnosti primjenom makrobonitetnih propisa
- 3) tijelima koja provode reorganizacijske mjere, kako su definirane člankom 331. ovoga Zakona, radi očuvanja financijske stabilnosti
- 4) sudu i drugim tijelima ili pravnim osobama ovlaštenima za obavljanje poslova u provođenju postupka likvidacije odnosno stečaja kreditne institucije ili u drugim sličnim postupcima pri izvršavanju njihovih zakonom utvrđenih zadataka
- 5) revizorima koji obavljaju reviziju investicijskih društava te kreditnih i financijskih institucija pri izvršavanju njihovih zakonom utvrđenih zadataka
- 6) institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 7) tijelima koja administriraju sustave za osiguranje depozita i sustave za zaštitu ulagatelja i
- 8) sanacijskim tijelima i Ministarstvu financija na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(2) Na osobe kojima je Hrvatska narodna banka dostavila povjerljive informacije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka primjenjuje se obveza čuvanja povjerljivih informacija iz članka 206. ovoga Zakona.

Razmjena informacija s osobama ovlaštenima za provedbu nadzora

Članak 209.

(1) Hrvatska narodna banka može razmjenjivati povjerljive informacije s osobama koje su u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama ovlaštene za provedbu nadzora, i to nad:

- 1) tijelima koja obavljaju poslove u postupku likvidacije, odnosno stečaja kreditne institucije ili u nekom drugom sličnom postupku
- 2) institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 3) revizorima koji obavljaju reviziju kreditnih institucija, investicijskih društava, društava za osiguranje i financijskih institucija.

(2) Hrvatska narodna banka razmijenit će povjerljive informacije s tijelima iz stavka 1. ovoga članka ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) informacije se daju samo u svrhu obavljanja nadzornih zadataka tih tijela
- 2) primljene informacije tijela čuvaju kao povjerljive informacije u skladu s člankom 206. ovoga Zakona i

3) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se dostaviti bez izričite suglasnosti nadležnog tijela države članice od kojeg je informaciju primila i, ako je primjenjivo, samo za svrhu za koju je suglasnost nadležnog tijela države članice dana.

(3) Hrvatska narodna banka može, radi jačanja stabilnosti i očuvanja cjelovitosti financijskog sustava, razmjenjivati informacije i s drugim nadležnim tijelima i organima u Republici Hrvatskoj i državi članici koji u skladu sa zakonom provode postupke u vezi s kršenjem prava trgovačkih društava ako to u pisanom obliku zatraži ili naloži nadležni sud. Hrvatska narodna banka tim će tijelima priopćiti povjerljive informacije ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1) informacije se daju samo u vezi s kršenjem prava trgovačkih društva

2) primljene informacije tijela čuvaju kao povjerljive informacije u skladu s člankom 206. ovoga Zakona i

3) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se dostaviti bez izričite suglasnosti nadležnog tijela države članice od kojeg je informaciju primila i ako je primjenjivo, samo u svrhu za koju je suglasnost nadležnog tijela države članice dana.

(4) Ako se osobe iz stavka 1. ovoga članka u obavljanju svojih zadataka koriste uslugama osoba koje nisu zaposlene u javnom sektoru, Hrvatska narodna banka može i s tim osobama razmjenjivati informacije iz stavka 3. ovoga članka pod uvjetima iz istog stavka.

(5) Tijela iz stavka 3. ovoga članka dostavljaju Hrvatskoj narodnoj banci imena i detaljne podatke o odgovornostima osoba kojima Hrvatska narodna banka dostavlja povjerljive informacije.

Suradnja s nadležnim tijelima trećih zemalja

Članak 212.

(1) Hrvatska narodna banka može sklopiti sporazum s jednim ili više nadležnih tijela trećih zemalja i osobama iz trećih zemalja koje imaju položaj jednak osobama iz članaka 208. i 209. ovoga Zakona radi razmjene informacija, a u svrhu obavljanja supervizije, nadzora ili drugih poslova za koje su ovlašteni.

(2) Hrvatska narodna banka može dostaviti povjerljive informacije i osobama iz trećih zemalja koje imaju položaj jednak tijelima i osobama iz stavka 1. ovoga članka ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako se s njima dogovorila o međusobnoj razmjeni podataka

2) ako za osobe iz treće zemlje u toj državi postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona

3) ako će se informacija koja je predmetom dostavljanja osobama i tijelima iz stavka 1. ovoga članka upotrijebiti samo u svrhu obavljanja supervizije, nadzora ili drugih poslova za koje je to tijelo ovlašteno i

4) ako se osigura da će informacije primljene od nadležnih tijela države članice biti priopćene trećima samo uz izričitu suglasnost tijela koje je informaciju dalo i korištene samo za svrhu za koju su dane.

Obavješćivanje tijela Europske unije

Članak 214.

(1) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju o:

1) odbijanju zahtjeva kreditne institucije za osnivanje podružnice u drugoj državi članici, propustu u prosljeđivanju informacija te o preventivnim mjerama iz članka 197. ovoga Zakona i

2) preuzimanju i prijenosu nadležnosti iz članka 280. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europski odbor za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice izdanom kreditnoj instituciji sa sjedištem u trećoj zemlji.

(3) Hrvatska narodna banka sastavljat će popis matičnih financijskih holdinga u RH iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i matičnih mješovitih financijskih holdinga u RH iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji.

(4) Hrvatska narodna banka obavijestit će o postupcima iz članka 299. stavka 3. ovoga Zakona ostala nadležna tijela uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku komisiju.

(5) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o:

1) uvjetima za dobivanje odobrenja za rad kreditne institucije

2) izdavanju i ukidanju odobrenja za rad kreditnim institucijama kao i o razlozima za ukidanje odobrenja za rad

3) odbijanju zahtjeva kreditne institucije za osnivanje podružnice u drugoj državi članici, propustu u prosljeđivanju informacija i preventivnim mjerama iz članka 197. ovoga Zakona

4) podacima koje je kreditna institucija objavila u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h) i i) te člankom 435. stavkom 2. točkom c) Uredbe (EU) br. 575/2013

5) podacima o radnicima čiji ukupni godišnji primici prelaze iznos utvrđen propisom iz članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona

6) preuzimanju i prijenosu nadležnosti iz članka 280. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona

7) tijelima s kojima će, u skladu s člankom 209. ovoga Zakona, razmjenjivati povjerljive informacije

8) svim odlukama u prekršajnom postupku, o podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka

9) postojanju i sadržaju bilateralnih sporazuma iz članka 287. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona

10) nalazima supervizije ako se utvrdi da kreditna institucija može predstavljati sistemski rizik uređen člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010

11) načinu obavljanja supervizije kreditnih institucija

12) metodologiji na kojoj se temelje odluke iz članka 180. stavka 5., članka 181., članka 188., članka 220. stavka 1., članka 224. i članka 225. ovoga Zakona

13) sastancima koji se odnose na izradu i usklađivanje aktivnosti vezanih uz planove oporavka i sanacije, a osobito o datumu i mjestu održavanja, glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje se razmatraju

14) nastanku izvanrednog stanja, uključujući situaciju iz članka 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili nepovoljnog tržišnog kretanja, koje bi moglo ugroziti likvidnost tržišta ili stabilnost financijskog sustava u bilo kojoj državi članici i

15) svim mjerama poduzetima u skladu s člankom 225. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, Europski odbor za bankarstvo i druga tijela Europske unije i o drugim pitanjima kada je to propisano pravnom stečevinom Europske unije.

(7) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će drugim relevantnim nadležnim tijelima i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti sve informacije o grupi kreditnih institucija iz članka 67. stavka 1. točaka 2. i 3., članka 97. stavaka 5., 6. i 7. te članka 101. ovoga Zakona, a osobito informacije o pravnim odnosima u grupi kreditnih institucija te o upravljačkoj i organizacijskoj strukturi grupe kreditnih institucija.

(8) Hrvatska narodna banka može Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti informacije dobivene od tijela iz članka 212. ovoga Zakona.

(9) Pri obavještanju Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o izdavanju odobrenja za rad iz stavka 5. točke 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavit će informaciju o sustavu osiguranja depozita u kojemu je kreditna institucija član.

(10) Hrvatska narodna banka obavještava Europsku središnju banku o svim postupcima, odlukama i drugim bitnim okolnostima koje su značajne za obavljanje supervizorskih ovlasti i zadataka Europske središnje banke iz članka 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 te u vezi s tim o svim izrečenim upravnim sankcijama, podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka.

Javno objavljivanje informacija Hrvatske narodne banke

Članak 215.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti sljedeće informacije:

1) tekstove zakona, odluka, uputa i općih smjernica u području bonitetne regulative, a koji su doneseni u Republici Hrvatskoj

2) način korištenja mogućnostima i diskrecijskim pravima navedenima u propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

3) opće kriterije i metodologije koje se primjenjuju pri superviziji kreditnih institucija iz članka 181. ovoga Zakona

4) agregirane statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira koje je Hrvatska narodna banka prikupila na temelju propisa uključujući broj i vrstu naloženih supervizorskih mjera te o izrečenim kaznama za prekršaje propisane ovim Zakonom

5) popise priznatih burza i vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika te

6) izreke rješenja iz članka 30. ovoga Zakona.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na način koji omogućuje usporedbu između pristupa prihvaćenih od nadležnih tijela u različitim državama članicama. Ove informacije bit će redovito ažurirane i dostupne na internetskim stranicama Hrvatske narodne banke.

(3) Osim informacija iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može objaviti i druge informacije iz svoje nadležnosti.

(4) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje odluke o izrečenim pravomoćnim kaznama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, općinskih sudova i drugih tijela nadležnih za vođenje prekršajnih postupaka, a koje su donesene u postupcima u kojima je Hrvatska narodna banka ovlaštena tužitelj. Odluke se objavljuju bez odgode, a nakon što je osoba na koju se kazna odnosi o tome obaviještena.

(5) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje odluke o svakoj izrečenoj upravnoj sankciji kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, a koje su donesene u postupku izricanja upravne sankcije. Odluke se objavljuju bez odgode, a nakon što je osoba na koju se sankcija odnosi o tome obaviještena.

(6) Ako je protiv rješenja kojim je izrečena upravna sankcija podnesena tužba, Hrvatska narodna banka će bez odgode objaviti svaku informaciju o podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka.

(7) Hrvatska narodna banka može objaviti rješenje koje donosi u izvršavanju svojih ovlasti. Kada Hrvatska narodna banka objavi takvo rješenje, dužna je objaviti i odluku upravnog suda donesenu povodom tužbe na to rješenje.

(8) Podaci koji predstavljaju bankovnu tajnu na temelju odredbi ovoga Zakona izuzet će se od objava iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(9) Odluke o izrečenim kaznama i upravnim sankcijama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija Hrvatska narodna banka objavit će na anonimizirani način u sljedećim slučajevima:

1) ako je kazna izrečena odgovornim osobama kreditne institucije, a Hrvatska narodna banka je prethodno procijenila da objava osobnog podataka nije razmjerna

2) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskog tržišta ili su u tijeku istražne radnje u kaznenom postupku

3) ako bi objavljivanje za uključene kreditne institucije ili fizičke osobe prouzročilo nerazmjernu štetu koju je moguće utvrditi ili

4) ako su nastupile pravne posljedice rehabilitacije.

(10) Objave iz stavaka 4., 5., 6. i 9. ovoga članka ostaju na internetskim stranicama najmanje pet godina.

(11) Hrvatska narodna banka postupa sukladno odredbama stavaka 4. do 10. ovoga članka i kada je izrekla upravnu sankciju za povrede iz članka 365. ovoga Zakona.

(12) Iznimno od stavka 9. ovoga članka, odluke koje se odnose na administrativne kazne koje Hrvatska narodna banka izriče na temelju upute Europske središnje banke objavljuju se na anonimnoj osnovi ako bi objava:

– ugrozila stabilnost financijskih tržišta ili istragu u kaznenom postupku koja je u tijeku ili

– uzrokovala, u mjeri u kojoj je moguće utvrditi, nerazmjernu štetu kreditnim institucijama ili drugim osobama kojima je Hrvatska narodna banka izrekla upravnu sankciju na temelju upute Europske središnje banke.

(13) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može odgoditi objavu odluke o upravnoj sankciji koju je izrekla na temelju upute Europske središnje banke ako procijeni da će okolnosti iz stavka 12. ovoga članka prestati u razumnom roku.

Dostavljanje sporazuma o potpori sanacijskim tijelima

Članak 216.e

(1) Kreditna institucija dužna je bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o sklapanju sporazuma o potpori i dostaviti presliku sporazuma.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti sporazum o potpori iz stavka 1. ovoga članka Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka te Jedinstvenom sanacijskom odboru u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 806/2014.

(3) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, sporazum iz stavka 1. ovoga članka dostavit će sanacijskim tijelima država članica u kojima je sjedište članica grupe kreditnih institucija u RH potpisnica sporazuma.

Posljedice neispunjenja obveza preuzetih sporazumom o razumijevanju

Članak 219.

Ako kreditna institucija ne ispuni obveze koje je preuzela sporazumom o razumijevanju u roku i na način utvrđen tim sporazumom, Hrvatska narodna banka donijet će rješenje i izreći opomenu iz članka 43. ovoga Zakona odgovornoj osobi iz uprave kreditne institucije.

XVIII.2. OTKLANJANJE NEZAKONITOSTI UTVRĐENIH SUPERVIZIJOM KREDITNE INSTITUCIJE

Rješenje o nalaganju supervizorskih mjera

Članak 220.

(1) Hrvatska narodna banka pravovremeno će rješenjem naložiti kreditnoj instituciji supervizorske mjere ako u okviru svojih supervizorskih ovlasti utvrdi:

1) da je kreditna institucija svojim radnjama ili propuštanjem određenih radnji postupila protivno ovom Zakonu, Uredbi (EU) br. 575/2013 ili drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

2) da je prema podacima kojima raspolaže opravdano očekivati da će u sljedećih 12 mjeseci doći do kršenja odredbi ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

3) slabosti ili nedostatke u poslovanju kreditne institucije koje nemaju značenje kršenja propisa ili

4) da je potrebno da kreditna institucija poduzme radnje i postupke za poboljšanje poslovanja.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka obvezno se određuje rok i način postupanja kreditne institucije radi otklanjanja nezakonitosti, odnosno slabosti ili nedostataka u poslovanju kreditne institucije.

(3) Kreditna institucija može, najkasnije 15 dana prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka, obrazloženim zahtjevom zatražiti produljenje roka. Ako je rok iz stavka 2. ovoga članka jednak ili kraći od 15 dana, kreditna institucija ne može zatražiti produljenje roka. Hrvatska narodna banka najkasnije do isteka roka utvrđenog rješenjem odlučit će o produljenju tog roka.

(4) Kreditna institucija dužna je izvršiti supervizorske mjere na način i u rokovima kako je naloženo rješenjem Hrvatske narodne banke.

XVIII.3. VRSTE SUPERVIZORSKIH MJERA

Vrste supervizorskih mjera

Članak 224.

(1) Hrvatska narodna banka može, osim ostalih mjera naloženih ovim Zakonom, kreditnoj instituciji supervizorskim mjerama osobito:

1) naložiti da razriješi predsjednika, člana ili članove uprave i da imenuje novoga predsjednika, člana ili članove uprave kreditne institucije

2) naložiti privremenu zabranu:

– davanja kredita i pružanja priznatih i ostalih financijskih usluga osobama s neodgovarajućom kreditnom sposobnošću

– zaključivanja poslova s pojedinim dioničarima, članovima uprave, članovima nadzornog odbora, prokuristima, društvima koja su usko povezana s kreditnom institucijom i s njom povezanim osobama

– stjecanja udjela u investicijskim fondovima

– primanja novih depozita i drugih povratnih sredstava od javnosti ili

– uvođenja novih proizvoda

3) naložiti privremenu zabranu ili ograničiti isplatu dividende ili bilo kojeg drugog oblika isplate dobiti te obračun i isplatu raspodjela imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ili ograničenje ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveze kreditne institucije

4) ograničiti poslovanje ili širenje mreže poslovnica kreditne institucije ili naložiti napuštanje djelatnosti koje čine pretjerane rizike za stabilnost kreditne institucije

5) ograničiti rast imovine i izvanbilančnih rizičnih stavki kreditne institucije

6) naložiti smanjenje troškova poslovanja, uključujući ograničenje plaća i drugih primitaka članova uprave, članova nadzornog odbora i radnika kreditne institucije

7) naložiti mjere kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditne institucije, a koji mogu sadržavati najniže odnosno najviše kamatne stope, rokove dospijeca potraživanja i obveza te druge uvjete

8) naložiti prodaju materijalne i ostale imovine kreditne institucije

- 9) naložiti prodaju dionica ili poslovnih udjela ili likvidaciju društva kćeri kreditne institucije
- 10) naložiti promjenu područja poslovanja, odnosno strukture usluga koje pruža kreditna institucija
- 11) naložiti primjenu posebnih politika rezerviranja ili postupanja s imovinom u odnosu na izračun kapitalnih zahtjeva
- 12) naložiti da u daljnjem poslovanju smanjuje rizike koji su povezani s njezinim aktivnostima, proizvodima ili sustavima
- 13) naložiti da imenuje odgovarajuće odbore za pojedina područja poslovanja koji su u nadležnosti nadzornog odbora
- 14) naložiti poboljšavanje ili ograničavanje primjene pojedinog internog pristupa ili modela iz članka 114. ovoga Zakona
- 15) naložiti da iznos varijabilnih primitaka ograniči na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem adekvatne razine regulatornog kapitala
- 16) naložiti da neto dobit upotrijebi za jačanje regulatornog kapitala
- 17) naložiti da razriješiti nositelja ključne funkcije i imenuje novoga
- 18) naložiti da provede mjeru prema preporuci Vijeća za financijsku stabilnost
- 19) naložiti druge mjere u okviru provođenja nadzora u skladu s člankom 177. ovoga Zakona
- 20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog u skladu s glavom VII. ovoga Zakona i Uredbom (EU) br. 575/2013 vezano uz elemente rizika i rizike koji nisu obuhvaćeni člankom 1. te Uredbe
- 21) naložiti da predstavi plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s bonitetnim zahtjevima u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. i odrediti rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana vezano uz opseg i rok
- 22) naložiti obvezu češćeg i/ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti
- 23) naložiti ispunjenje posebnih zahtjeva za likvidnost, uključujući ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza
- 24) naložiti javnu objavu dodatnih informacija
- 25) ograničiti odobravanje kredita
- 26) naložiti smanjenje, odnosno ograničiti izloženosti kreditne institucije

- 27) naložiti poboljšanje postupaka naplate dospjelih potraživanja
 - 28) naložiti pravilno vrednovanje bilančnih i izvanbilančnih stavki
 - 29) naložiti jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 101. i 113. ovoga Zakona
 - 30) naložiti poboljšanje strategija i postupaka procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala
 - 31) naložiti poboljšanje računovodstvenog i informacijskog sustava
 - 32) naložiti poboljšanje sustava unutarnjih kontrola i unutarnjeg revidiranja
 - 33) naložiti drugu mjeru koju smatra primjerenom i razmjernom kako bi kreditna institucija uskladila svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.
- (2) Pri izricanju supervizorske mjere Hrvatska narodna banka će, kada je to primjenjivo, naložiti kreditnoj instituciji da prekine s protupravnim postupanjem i da više ne ponavlja takvo postupanje.
- (3) Ako Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije utvrdi da kreditne institucije sličnih profila rizičnosti (npr. slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti) jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljaju slične rizike za financijski sustav, može primijeniti jednak način obavljanja supervizije i izreći jednake supervizorske mjere. Hrvatska narodna banka o tome će obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.
- (4) Hrvatska narodna banka može utvrditi kreditne institucije iz stavka 3. ovoga članka, služeći se osobito kriterijima iz članka 181. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona.
- (5) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka će i podzakonskim propisom propisati dodatne bonitetne zahtjeve i druga ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija.

Posebni zahtjevi za likvidnost

Članak 225.

- (1) Za potrebe određivanja odgovarajuće razine zahtjeva za likvidnost na osnovi obavljene supervizije iz članka 180. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka odlučuje o potrebi nalažanja posebnih zahtjeva za likvidnost kojima su obuhvaćeni likvidnosni rizici kojima je kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena.

(2) Pri odlučivanju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka vodit će računa o sljedećem:

- 1) modelu poslovanja kreditne institucije
- 2) sustavima, procesima i mehanizmima kreditne institucije iz ovoga Zakona, a osobito zahtjevima za likvidnost
- 3) nalazu supervizije koja je provedena u skladu s člankom 180. ovoga Zakona
- 4) sistemskom likvidnosnom riziku koji prijeti stabilnosti financijskog tržišta Republike Hrvatske.

Kapital iznad minimalno propisanog

Članak 228.

(1) Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorsku mjeru iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona u sljedećim slučajevima:

- 1) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajući sustav upravljanja u skladu s odredbama članka 101. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima
- 2) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke i odgovarajući sustav unutarnjih kontrola za utvrđivanje, upravljanje, praćenje i izvještavanje velikih izloženosti u skladu s odredbama članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 3) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s odredbama članka 113. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima
- 4) ako rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima na način koji je propisan odredbama glave VII. ovoga Zakona kojima se uređuju zaštitni slojevi kapitala ili Uredbom (EU) br. 575/2013
- 5) ako postoji vjerojatnost da će rizici kreditne institucije biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s odredbama ovoga Zakona ili odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013
- 6) ako je supervizijom na temelju članka 181. stavka 4. ili članka 188. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona utvrdila da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnih pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva
- 7) ako nije vjerojatno da će se primjenom drugih supervizorskih mjera postići dostatno poboljšanje organizacije, strategija, politika, postupaka i procedura u odgovarajućem roku

8) ako je kreditna institucija obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 377. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 da rezultati testiranja otpornosti na stres iz tog članka značajno prelaze njezine kapitalne zahtjeve za portfelj namijenjen trgovanju korelacijama.

(2) Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti supervizorsku mjeru iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona osobito u sljedećim slučajevima:

1) ako je kreditna institucija izloženost prema osobama iz članka 146. ovoga Zakona ugovorila bez jednoglasne odluke svih članova uprave ili bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora ili pod uvjetima koji su povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije

2) ako prelazi ograničenje izloženosti prema osobama iz članka 146. ovoga Zakona koje je rješenjem odredila Hrvatska narodna banka.

(3) Odluku iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka temelji na:

1) ocjeni kvalitativnih i kvantitativnih odrednica procesa i postupka procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s odredbama članka 113. ovoga Zakona

2) ocjeni sustava upravljanja u skladu s odredbama članka 101. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima

3) nalazima obavljene supervizije i

4) ocjeni sistemskog rizika.

Prestanak ovlasti povjerenika

Članak 234.

Ovlasti povjerenika, odnosno pomoćnika prestaju:

1) istekom razdoblja navedenog u odluci o imenovanju

2) opozivom njegova imenovanja

3) uvođenjem posebne uprave

4) imenovanjem likvidatora

5) otvaranjem stečajnog postupka ili

6) uvođenjem sanacijske uprave.

XIX. POSTUPAK I MJERE RANE INTERVENCIJE

XIX.1. RANA INTERVENCIJA

Uvjeti za ranu intervenciju

Članak 235.

(1) Hrvatska narodna banka rješenjem će utvrditi da je kreditna institucija u fazi rane intervencije ako je ispunjen bilo koji sljedeći uvjet:

1) ako je kreditna institucija svojim radnjama ili propuštanjem određenih radnji postupila protivno ovom Zakonu, Uredbi (EU) br. 575/2013 ili drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije, i to u mjeri koja ugrožava ili bi mogla ugroziti njezinu likvidnost, solventnost ili održivost poslovanja ili

2) ako je prema podacima kojima raspolaže opravdano očekivati da će kreditna institucija u bliskoj budućnosti prekršiti odredbe ovog Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije, u mjeri koja bi mogla ugroziti njezinu likvidnost, solventnost ili održivost poslovanja, a zbog, osobito, naglog pogoršanja financijskog stanja kreditne institucije, uključujući pogoršanje likvidnosti, narušenu adekvatnost kapitala, porast razine financijske poluge, porast udjela loših plasmana, povećanje koncentracije izloženosti, narušenu održivost poslovnog modela ili narušenu djelotvornost i pouzdanost sustava upravljanja i unutarnjih kontrola.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je, bez odgađanja, rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostaviti Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

Supervizorske mjere u fazi rane intervencije

Članak 235.a

(1) Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 235. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka može, osim ostalih mjera iz ovoga Zakona, osobito:

1) naložiti kreditnoj instituciji provedbu jedne ili više mjera iz plana oporavka

2) ako su se okolnosti na kojima se temelji plan oporavka promijenile, naložiti kreditnoj instituciji izmjenu plana oporavka i dostavu izmijenjenog plana oporavka

3) naložiti kreditnoj instituciji detaljno razmatranje financijskog stanja kreditne institucije, izradu plana aktivnosti za rješavanje utvrđenih slabosti i određivanje vremenskog okvira za njegovu provedbu

4) naložiti kreditnoj instituciji izradu plana pregovora o restrukturiranju duga kreditne institucije s pojedinim ili svim vjerovnicima, u skladu s planom oporavka gdje je to primjenjivo

5) naložiti kreditnoj instituciji promjenu poslovne strategije

- 6) naložiti kreditnoj instituciji promjenu organizacijskog ustroja
 - 7) naložiti kreditnoj instituciji dostavljanje svih potrebnih informacija kako bi se nadopunio sanacijski plan i kreditna institucija pripremila za moguću sanaciju te za vrednovanje imovine i obveza kreditne institucije u skladu sa Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava
 - 8) naložiti kreditnoj instituciji sazivanje glavne skupštine s dnevnim redom koji odredi Hrvatska narodna banka i s prijedlogom odluka koje na njoj treba donijeti
 - 9) sazvati glavnu skupštinu kreditne institucije na način iz članka 235.b ovoga Zakona, utvrditi dnevni red i prijedlog odluka koje na njoj treba donijeti ako kreditna institucija nije provela naloženu mjeru iz točke 8. ovoga stavka
 - 10) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje osobe koja obavlja funkciju člana višeg rukovodstva kreditne institucije ako nema dovoljno dobar ugled ili ako nema odgovarajuća stručna znanja, sposobnosti ili iskustvo za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti
 - 11) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje jednog ili više članova višeg rukovodstva u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona
 - 12) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost jednom ili više članova uprave ili nadzornog odbora u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona i imenovati jednog ili više zamjenskih članova uprave
 - 13) imenovati administratora u skladu s člankom 235.d ovoga Zakona i
 - 14) donijeti odluku o uvođenju posebne uprave u skladu s člankom 236. ovoga Zakona.
- (2) Na postupak nalaganja mjera iz ovog članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na supervizorske mjere.
 - (3) U postupku povodom tužbe protiv rješenja o nalaganju mjera iz ovoga članka nadležni upravni sud ne može odlučiti da tužba ima odgodni učinak niti može izdati privremenu mjeru.
 - (4) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom pri nalaganju mjera rane intervencije. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.
 - (5) Pri nalaganju mjera u fazi rane intervencije kreditnoj instituciji za koju je Jedinstveni sanacijski odbor izravno odgovoran Hrvatska narodna banka surađuje s Jedinstvenim sanacijskim odborom na način kako je uređeno člankom 13. Uredbe (EU) br. 806/2014.

Razrješenje višeg rukovodstva i uprave kreditne institucije te imenovanje zamjenskog člana uprave kreditne institucije

Članak 235.c

(1) Hrvatska narodna banka može poduzeti mjere iz stavka 2. ovoga članka ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako kreditna institucija značajno krši zahtjeve iz ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija ili ako postoje značajni nedostaci u poslovanju kreditne institucije i

2) ako se unatoč mjerama naloženima u skladu s člankom 235.a stavkom 1. točkama 1. do 10. ovoga Zakona financijsko stanje kreditne institucije nije poboljšalo ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da mjera iz članka 235.a stavka 1. točaka 1. do 10. ovoga Zakona ne bi bila dovoljna za poboljšanje stanja kreditne institucije.

(2) Pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka može:

1) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje pojedinog člana ili svih članova višeg rukovodstva neovisno o tome ima li dovoljno dobar ugled ili odgovarajuća stručna znanja, sposobnosti ili iskustvo za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti

2) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije neovisno o ispunjavanju uvjeta iz članka 38. ovoga Zakona ili

3) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije neovisno o ispunjavanju uvjeta iz članka 45. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. točke 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka može imenovati zamjenskog člana uprave koji zamjenjuje razriješenog člana uprave sa svim pravima i obvezama koje je taj član imao. Hrvatska narodna banka može opozvati zamjenskog člana uprave tijekom njegova mandata i imenovati drugog zamjenskog člana uprave.

(4) Rješenjem o imenovanju jednog ili više zamjenskih članova uprave utvrđuju se:

– ovlasti i dužnosti koje zamjenski član uprave obavlja

– razdoblje na koje je imenovan

– rokovi redovitog izvješćivanja i

– mogu se utvrditi određeni poslovi koje zamjenski član uprave može poduzeti samo uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(5) Hrvatska narodna banka imenuje zamjenskog člana uprave na razdoblje koje ne može biti duže od 12 mjeseci i može ga produžiti za još 12 mjeseci ako ocijeni da i dalje postoji neki od uvjeta iz stavka 1. ovoga članka. U slučaju produženja mandata zamjenskog člana uprave Hrvatska narodna banka dioničarima će učiniti dostupnim obrazloženje takve odluke.

(6) Zamjenskim članom uprave može biti imenovana osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja i sposobnosti za obavljanje svojih dužnosti te koja nije u sukobu interesa. Na

zamjenskog člana uprave ne primjenjuju se odredbe glave II.4. ovoga Zakona osim odredbi članka 36. stavaka 4. do 6. i članka 41. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona.

(7) Zamjenski član uprave može biti radnik Hrvatske narodne banke ili druga osoba te ima pravo na naknadu za svoj rad, koju isplaćuje Hrvatska narodna banka.

(8) Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o uvođenju zamjenskog člana uprave odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

(9) Ovlasti zamjenskog člana uprave prestaju:

1) istekom razdoblja navedenog u odluci o imenovanju

2) opozivom njegova imenovanja

3) uvođenjem posebne uprave

4) imenovanjem likvidatora

5) otvaranjem stečajnog postupka ili

6) uvođenjem sanacijske uprave.

(10) Prava i obveze zamjenskog člana uprave počinju danom donošenja odluke o uvođenju zamjenskog člana uprave bez obzira na upis u sudski registar.

(11) Odgovornost za štetu koju zamjenski član uprave prouzroči pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(12) Za štetu iz stavka 11. ovoga članka odgovara Hrvatska narodna banka.

(13) Hrvatska narodna banka ovlaštena je davati zamjenskom članu uprave pisane naloge i upute.

(14) Hrvatska narodna banka može rješenjem o imenovanju zamjenskog člana uprave odrediti da uprava kreditne institucije ne može donijeti određenu odluku ako za nju ne glasa zamjenski član uprave.

(15) Ako je Hrvatska narodna banka rješenjem o imenovanju zamjenskog člana uprave odredila da uprava ne može donijeti određenu odluku ako za nju ne glasa zamjenski član uprave, ta činjenica se upisuje u sudski registar kao ograničenje u ovlasti zastupanja osoba ovlaštenih za zastupanje kreditne institucije upisanih u sudski registar.

(16) Prijedlog za upis u sudski registar ograničenja iz stavka 15. ovoga članka podnosi Hrvatska narodna banka.

(17) Članovi uprave, članovi nadzornog odbora i svi radnici kreditne institucije dužni su surađivati sa zamjenskim članom uprave.

Administrator

Članak 235.d

(1) Hrvatska narodna banka može imenovati administratora ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako kreditna institucija značajno krši zahtjeve iz ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija ili ako postoje značajni nedostaci u poslovanju kreditne institucije i

2) ako se unatoč mjerama naloženima u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona financijsko stanje kreditne institucije nije poboljšalo ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da mjera iz članka 235.c ovoga Zakona ne bi bila dovoljna za poboljšanje stanja kreditne institucije.

(2) Administratorom može biti imenovana osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja i sposobnosti za obavljanje svojih dužnosti te koja nije u sukobu interesa. Na imenovanje administratora primjenjuje se članak 229. stavci 2. do 6. ovoga Zakona. Hrvatska narodna banka može opozvati administratora tijekom njegova mandata i imenovati drugog administratora.

(3) Administrator iz stavka 1. ovoga članka osim dužnosti i ovlasti u skladu s člancima 230. do 232. ovoga Zakona ima i najmanje jednu od sljedećih ovlasti:

1) davanje prethodne suglasnosti na određene odluke uprave i nadzornog odbora kreditne institucije ili

2) savjetovanje uprave i nadzornog odbora kreditne institucije prije donošenja odluka.

(4) Rješenjem o imenovanju administratora utvrđuju se ovlasti i dužnosti koje on obavlja, određuje se razdoblje na koje je imenovan i rokovi redovitog izvješćivanja. Hrvatska narodna banka može odrediti određene poslove koje administrator može poduzeti samo uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(5) U slučaju iz stavka 3. točke 1. ovoga članka uprava i nadzorni odbor ne mogu donositi odluke samostalno, a odluke donesene bez prethodne suglasnosti administratora ništetne su.

(6) U slučaju iz stavka 3. točke 2. ovoga članka uprava i nadzorni odbor dužni su se pri donošenju odluke savjetovati s administratorom.

(7) Ako je Hrvatska narodna banka rješenjem o imenovanju administratora odredila da pojedine radnje ili odluke uprava ili nadzorni odbor kreditne institucije može poduzeti ili donijeti samo uz prethodnu suglasnost administratora, ta se činjenica upisuje u sudski registar kao ograničenje u ovlasti zastupanja osoba ovlaštenih za zastupanje kreditne institucije upisanih u sudski registar.

(8) Prijedlog za upis u sudski registar ograničenja iz stavka 7. ovoga članka podnosi Hrvatska narodna banka.

(9) Hrvatska narodna banka imenuje administratora za razdoblje koje ne može biti duže od 12 mjeseci i može ga produžiti za još 12 mjeseci ako ocijeni da i dalje postoji neki od uvjeta iz članka 235. stavka 1. ovoga Zakona. U slučaju produženja mandata administratora Hrvatska narodna banka dioničarima će učiniti dostupnim obrazloženje takve odluke.

(10) Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o imenovanju administratora odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

(11) Odgovornost za štetu koju administrator ili pomoćnici administratora prouzroče pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(12) Za štetu iz stavka 11. ovoga članka odgovara Hrvatska narodna banka.

(13) Ovlasti administratora, odnosno pomoćnika prestaju:

- 1) istekom razdoblja navedenog u odluci o imenovanju
- 2) opozivom njegova imenovanja
- 3) uvođenjem posebne uprave
- 4) imenovanjem likvidatora
- 5) otvaranjem stečajnog postupka ili
- 6) uvođenjem sanacijske uprave.

Članovi i pomoćnici posebne uprave

Članak 238.

(1) Članove i pomoćnike posebne uprave imenuje na dužnost i razrješuje dužnosti Hrvatska narodna banka.

(2) Posebna uprava kreditne institucije ima najmanje dva člana, od kojih je jedan imenovan predsjednikom posebne uprave.

(3) Hrvatska narodna banka može tijekom razdoblja posebne uprave razriješiti imenovanog člana ili pomoćnika posebne uprave te imenovati novog člana ili pomoćnika posebne uprave, čiji mandat može trajati najduže do isteka započetog mandata posebne uprave.

(4) Prava i obveze članova posebne uprave počinju danom dostave kreditnoj instituciji rješenja o uvođenju posebne uprave bez obzira na upis u sudski registar.

(5) Članovi posebne uprave zastupaju kreditnu instituciju pojedinačno.

(6) Članom posebne uprave može biti imenovana osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja i sposobnosti za obavljanje svojih dužnosti te koja nije u sukobu interesa. Na članove posebne uprave ne primjenjuju se odredbe glave II.4. ovoga Zakona osim odredbi članka 36. stavaka 4. do 6., članka 41. stavaka 1. do 3. te članka 48. i 49. ovoga Zakona.

(7) Članovi i pomoćnici posebne uprave mogu biti radnici Hrvatske narodne banke ili druge osobe te imaju pravo na naknadu za svoj rad, koju isplaćuje Hrvatska narodna banka.

(8) Mandat posebne uprave prestaje:

1) istekom razdoblja navedenog u odluci o uvođenju

2) razrješenjem posebne uprave

3) imenovanjem likvidatora

4) otvaranjem stečajnog postupka

5) uvođenjem sanacijske uprave ili

6) imenovanjem zamjenika članova uprave u skladu s člankom 245. ovoga Zakona.

(9) Danom prestanka mandata posebne uprave prestaje i mandat pomoćnika posebne uprave.

Pravne posljedice odluke o posebnom rukovodstvu

Članak 249.

Danom dostave podružnici odluke o posebnom rukovodstvu prestaju sve ovlasti dosadašnjih osoba odgovornih za vođenje poslova te podružnice, osim ovlasti iz članka 237. stavka 1. i članka 256. ovoga Zakona.

Utvrđivanje postojanja razloga za prisilnu likvidaciju i stečajnih razloga

Članak 254.

(1) Ako kreditna institucija u redovnoj likvidaciji ne provodi plan likvidacije iz članka 250. stavka 1. ovoga Zakona, a nisu ispunjeni stečajni razlozi iz članka 266. točke 1. ili točke 7. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka može donijeti odluku o pokretanju prisilne likvidacije.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članaka od 256. do 259. i odredbe članaka od 260. do 262.b ovoga Zakona.

(3) Ako tijekom provođenja redovne likvidacije kreditne institucije likvidatori procijene da je nastupio neki od razloga iz Stečajnog zakona, dužni su bez odgode podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u redovnoj likvidaciji i o tome odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(4) Ako za kreditnu instituciju u redovnoj likvidaciji utvrdi postojanje stečajnog razloga iz članka 266. točke 1. ili 7. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka može podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

(5) Ako prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u redovnoj likvidaciji podnese Hrvatska narodna banka, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 264., 266., 269., 271. do 275.a ovoga Zakona.

XX.2. PRISILNA LIKVIDACIJA KREDITNE INSTITUCIJE

Pokretanje postupka prisilne likvidacije

Članak 255.

(1) Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo donosi odluku o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije pod uvjetom da je ukinuto rješenje kojim je dano odobrenje za rad.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka istodobno će s donošenjem odluke o poništenju ili ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za rad donijeti i odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije.

(3) Odluka o pokretanju postupka prisilne likvidacije kreditne institucije mora u izreci sadržavati dan, sat i minutu pokretanja postupka prisilne likvidacije, koji je istodoban s trenutkom donošenja te odluke.

Pravno sredstvo protiv odluke o prisilnoj likvidaciji

Članak 256.

Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o pokretanju prisilne likvidacije kreditnoj instituciji odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

Objava odluke o prisilnoj likvidaciji

Članak 257.

(1) Hrvatska narodna banka odluku o prisilnoj likvidaciji kreditne institucije dostavit će Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, i to istog dana kada je odluka i donesena.

(2) Odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije Hrvatska narodna banka objavit će u »Narodnim novinama« i najmanje dva dnevna lista koji izlaze u Republici Hrvatskoj.

(3) Likvidator kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji dužan je odmah po svom imenovanju objaviti odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije na internetskim stranicama kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji.

Likvidatori u postupku prisilne likvidacije

Članak 258.

(1) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dužna je u roku od 24 sata od primitka odluke iz članka 255. ovoga Zakona imenovati dva ili više likvidatora. Likvidator je dužan u roku od tri radna dana od donošenja odluke o njegovu imenovanju podnijeti prijavu za upis u sudski registar te odluke i prijavu promjene osoba ovlaštenih za zastupanje.

(2) Likvidatorom može biti imenovana samo osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije, te koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

(3) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka je ovlaštena davati likvidatorima pisane naloge i upute.

(4) Likvidatori su dužni postupati po nalogima i uputama Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i redovito je izvještavati o izvršenju naloga i uputa, a posebice o ekonomskom i financijskom stanju kreditne institucije i mjerama koje je provela pri izvršavanju svojih dužnosti.

(5) Likvidatori su dužni bez odgode obavijestiti Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i Hrvatsku narodnu banku o svim okolnostima koje mogu negativno utjecati na postupak prisilne likvidacije.

(6) Odgovornost za štetu koju likvidatori prouzroče pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(7) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može razriješiti likvidatora i imenovati novog.

(8) Na suradnju dosadašnjih članova uprave i drugih radnika kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji s likvidatorom na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 242. ovoga Zakona.

Pravne posljedice prisilne likvidacije

Članak 259.

- (1) Danom dostave odluke o imenovanju likvidatora kreditnoj instituciji prestaju sve ovlasti članova uprave i članova nadzornog odbora kreditne institucije te ovlasti glavne skupštine dioničara.
- (2) Tijekom postupka prisilne likvidacije ovlasti nadzornog odbora kreditne institucije i glavne skupštine dioničara izvršava Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.
- (3) Danom dostave kreditnoj instituciji odluke o imenovanju likvidatora prestaju svi ugovori na temelju kojih su dotadašnji članovi uprave bili zaposleni u toj kreditnoj instituciji.
- (4) Danom dostave kreditnoj instituciji odluke o imenovanju likvidatora prestaje vrijediti prethodna suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije, kao i prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije.

Privremene zabrane nakon donošenja odluke o pokretanju prisilne likvidacije

Članak 259.a

- (1) Odluka o pokretanju prisilne likvidacije nad kreditnom institucijom ima sljedeće posljedice:
 - 1) privremenu zabranu provedbe osnova za plaćanje na teret računa kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji i na teret računa klijenata te kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima
 - 2) privremenu zabranu kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji da obavlja plaćanja sa svih svojih računa za svoje potrebe i da prima uplate na svoje račune
 - 3) privremenu zabranu kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji da pruža platne usluge za svoje klijente
 - 4) privremenu zabranu kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji da obavlja isplate i prijenos s računa svojih klijenata.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dopuštene su sljedeće uplate kojima dužnici ispunjavaju svoje obveze prema kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji:
 - 1) gotovinske uplate kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji i
 - 2) uplate na transakcijski račun koji kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji vodi kod druge kreditne institucije u skladu s člankom 259.b stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na transakcijski račun iz stavka 2. točke 2. ovoga članka likvidator može izvršiti gotovinske uplate.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka provodi na računu kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji konačnu namiru obračunatih platnih transakcija preko drugog platnog sustava do trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom. Postupak namire provodi se sukladno propisanim pravilima rada platnog sustava iz novčanih sredstava koja je kreditna institucija izdvojila za te potrebe kod Hrvatske narodne banke prije trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za sve uplate na račune koje kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji ima otvorene u drugim kreditnim institucijama, u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, izvršene protivno stavku 1. i 2. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 6. ovoga članka kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji dužna je izvršiti povrat novčanih sredstava platitelju ili poduzeti razumne mjere radi prijenosa novčanih sredstava korisniku iz te platne transakcije. Novčana sredstva kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji koja su primljena na ovaj način ne ulaze ni u likvidacijsku, ni u stečajnu masu kreditne institucije.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je obavijest o odluci iz stavka 1. ovoga članka odmah objaviti na svojim internetskim stranicama. Obavijest mora sadržavati podatke o danu, satu i minuti kako su navedeni u izrijeci odluke iz stavka 1. ovoga članka. Hrvatska narodna banka dužna je tu obavijest bez odgode objaviti u najmanje dva dnevna lista Republike Hrvatske uz informaciju o posljedicama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(7) Dan, sat i minuta navedeni u izrijeci odluke iz stavka 1. ovoga članka jest trenutak otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom u smislu zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(8) Obavijest o odluci iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dužna je bez odgode dostaviti Financijskoj agenciji, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji telefaksom ili elektroničkom poštom.

(9) Likvidator u ime kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji i vjerovnici te institucije ovlašteni su pobijati sve isplate, prijenose i platne transakcije izvršene protivno privremenim zabranama iz stavka 1. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 6. ovoga članka, osim plaćanja izvršenih u skladu sa stavcima 2. i 10. ovoga članka.

(10) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, likvidator može uz suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka vršiti plaćanja iz gotovinskih sredstava kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji i s računa iz stavka 2. točke 2. ovoga članka samo ako su takva plaćanja nužna radi očuvanja imovine kreditne institucije.

(11) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka prestaju zatvaranjem računa koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci ili danom, satom i minutom otvaranja stečajnog postupka.

(12) Ako sud odbaci ili odbije prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, privremene zabrane iz stavka 1. ovoga članka prestaju istekom roka od dva radna dana od dana kada je kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji dostavljeno rješenje o odbacivanju ili odbijanju prijedloga.

Dužnosti likvidatora

Članak 259.b

(1) Likvidator je dužan sljedeći radni dan od imenovanja otvoriti transakcijski račun kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji za potrebe članka 259.a stavka 2. točke 2. ovoga Zakona kod druge kreditne institucije ili, ako već ima otvorene transakcijske račune, odrediti jedan transakcijski račun za tu svrhu i o tome bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dužnike kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji.

(2) Kreditna institucija kod koje kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji zatraži otvaranje računa iz stavka 1. ovoga članka, otvara taj račun na temelju odluke Hrvatske narodne banke o pokretanju prisilne likvidacije i odluke o imenovanju likvidatora i prije njihova upisa u sudski registar. Nakon provedenog upisa likvidacije u sudski registar, kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji dužna je bez odgađanja dostaviti rješenje o tom upisu kreditnoj instituciji kod koje je otvorila transakcijski račun.

(3) Likvidator je dužan najkasnije u roku od 15 radnih dana od dana donošenja odluke iz članka 259.a stavka 1. ovoga Zakona izraditi početnu likvidacijsku bilancu i na temelju pregovora s vjerovnicima u vezi s načinom i rokovima ispunjenja njihovih tražbina izraditi procjenu provedivosti likvidacije te ih bez odgađanja dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci i Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(4) Ako u roku iz stavka 3. ovoga članka nije nastupila nedostupnost depozita, Hrvatska narodna banka može na zahtjev likvidatora produžiti rok iz stavka 3. ovoga članka za dodatnih 15 radnih dana.

(5) Likvidator može procijeniti da je likvidacija provediva samo ako je takva procjena potkrijepljena obvezujućim sporazumom koji je likvidator sklopio s vjerovnicima čije su tražbine presudne za provedbu likvidacije, a o načinu i rokovima ispunjenja tražbine, i ako je za takvu procjenu dobio prethodnu suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

Nastavak prisilne likvidacije

Članak 259.c

(1) Ako je procijenio da je likvidacija provediva, likvidator je dužan provesti prisilnu likvidaciju kreditne institucije, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o trgovačkim društvima u dijelu kojim se uređuje likvidacija trgovačkih društava.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, likvidator je, uz procjenu iz članka 259.b stavka 3. ovoga članka, dužan Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti nalog za prijenos sredstava s računa kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci na transakcijski račun iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako likvidator nije u roku od pet radnih dana od isteka roka iz članka 259.b stavka 3. ili 4. ovoga Zakona dostavio Hrvatskoj narodnoj banci nalog iz stavka 2. ovoga članka, a nije podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji, Hrvatska narodna banka izvršit će prijenos sredstava s računa te kreditne institucije koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci na transakcijski račun iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona te nakon toga zatvoriti račun te kreditne institucije koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci.

(4) Ako likvidator nije u roku od pet radnih dana od isteka roka iz članka 259.b stavka 3. ili 4. ovoga Zakona obavijestio Hrvatsku narodnu banku o transakcijskom računu iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona, a nije podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji, Hrvatska narodna banka zatvorit će račun kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci te će sredstva s tog računa proslijediti toj kreditnoj instituciji nakon dobivanja obavijesti o transakcijskom računu iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona.

Izvjeshće o tijeku postupka prisilne likvidacije

Članak 260.

Na zahtjev Hrvatske narodne banke likvidatori su dužni dostaviti izvješće o tijeku postupka likvidacije.

Utvrđivanje postojanja stečajnog razloga od strane likvidatora

Članak 261.

(1) Likvidatori su dužni podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u prisilnoj likvidaciji:

1) ako početnom likvidacijskom bilancom i procjenom provedivosti likvidacije utvrde postojanje nekog od stečajnih razloga iz Stečajnog zakona odnosno ako utvrde neprovedivost likvidacije, i to najkasnije sljedeći radni dan od utvrđenja i

2) ako tijekom provođenja prisilne likvidacije procijene da je nastupio neki od stečajnih razloga iz Stečajnog zakona, bez odgađanja.

(2) O podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka likvidatori su dužni bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(3) Vjerovnik kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji može podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka iz razloga navedenih u Stečajnom zakonu, ali tek nakon isteka roka iz članka 259.b stavka 3. ili 4. ovoga Zakona.

Primjena odredbi ovoga Zakona i Zakona o trgovačkim društvima tijekom provođenja prisilne likvidacije

Članak 262.

- (1) Na kreditnu instituciju nad kojom se provodi postupak prisilne likvidacije na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o trgovačkim društvima u dijelu kojim se uređuje likvidacija trgovačkih društava.
- (2) Na kreditnu instituciju u postupku prisilne likvidacije na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona.
- (3) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže uređuje način primjene odredbi ovoga Zakona na kreditnu instituciju u prisilnoj likvidaciji i obveze kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji.

Zabrana promjene djelatnosti kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji

Članak 262.a

Kreditna institucija nad kojom je pokrenut postupak prisilne likvidacije ne može promijeniti djelatnost na način da prestane pružati bankovne usluge i nastavi poslovati, već mora završiti postupak likvidacije i provesti brisanje u sudskom registru.

Donošenje odluke o pokretanju postupka prisilne likvidacije za članice grupe kreditnih institucija

Članak 262.b

- (1) Na donošenje odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 265.b ovoga Zakona.
- (2) Na donošenje odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije koja je matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH pri čemu barem jedna članica grupe ima sjedište u drugoj državi članici, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 265.a ovoga Zakona.

XX.3. LIKVIDACIJA PODRUŽNICE KREDITNE INSTITUCIJE IZ TREĆE ZEMLJE

Primjena odredbi ovoga Zakona tijekom provođenja likvidacije nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 263.

(1) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje nad kojom se provodi postupak likvidacije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 251. do 262. ovoga Zakona.

(2) Osim u slučaju razloga iz članka 255. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka donijet će odluku o pokretanju prisilne likvidacije nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje i u slučaju kada podružnica kreditne institucije iz treće zemlje nije postupila po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona.

XXI. STEČAJ KREDITNE INSTITUCIJE

XXI.1. STEČAJ KREDITNE INSTITUCIJE

Primjena odredbi Stečajnog zakona

Članak 264.

Na stečaj kreditnih institucija primjenjuju se odredbe Stečajnog zakona, osim ako nije drukčije propisano ovim Zakonom.

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka

Članak 265.

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom može podnijeti samo Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo zbog razloga navedenih u članku 266. ovoga Zakona ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbije prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije odnosno ako Jedinstveni odbor za sanaciju ne donese odluku o otvaranju postupka sanacije ili

3) u slučaju iz članka 18. stavka 8. Uredbe (EU) br. 806/2014.

Donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ako je Hrvatska narodna banka sanacijsko tijelo za grupu

Članak 265.a

(1) Ako je Hrvatska narodna banka sanacijsko tijelo za grupu, Savjet Hrvatske narodne banke donosi odluku o obavještanju sanacijskog kolegija o namjeri podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH ako Hrvatska narodna banka utvrdi da ta kreditna institucija propada ili će vjerojatno propasti

jer su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija te kreditne institucije nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da ta kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava ispunjeni, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbije prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije.

(2) Hrvatska narodna banka će bez odgađanja obavijestiti članove sanacijskog kolegija o odluci iz stavka 1. ovoga članka. Ta obavijest mora sadržavati informacije:

1) da matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH propada ili će vjerojatno propasti i

2) da Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo za grupu namjerava podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tom kreditnom institucijom.

(3) Ako je Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijenila da otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH neće utjecati na to da bilo koja članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispuni uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranja stečajnog postupka, Savjet Hrvatske narodne banke donijet će samostalnu odluku iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona te o istom obavijestiti druge članove sanacijskog kolegija.

(4) Hrvatska narodna banka će pri donošenju odluke iz stavka 3. ovoga članka voditi računa o financijskoj stabilnosti relevantnih država članica.

(5) Ako Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija za grupu procijeni da će otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH utjecati na to da bilo koja članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispuni uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranje stečajnog postupka i da je potrebno donijeti program sanacije za grupu iz članka 30. stavka 3. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i stavka 7. istoga članka, Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka izradit će program sanacije za grupu, koji uzima u obzir otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH, i postupiti u skladu s člankom 30. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(6) Savjet Hrvatske narodne banke može, neovisno o programu sanacije za grupu iz stavka 5. ovoga članka, samostalno donijeti odluku iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Uzimajući u obzir žurnost situacije postupci u skladu s ovim člankom provode se bez odgode.

Donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ako Hrvatska narodna banka nije sanacijsko tijelo za grupu

Članak 265.b

(1) Ako Hrvatska narodna banka nije sanacijsko tijelo za grupu, Savjet Hrvatske narodne banke donosi odluku o obavješćavanju sanacijskog kolegija o namjeri podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u ako Hrvatska narodna banka utvrdi da ta kreditna institucija propada ili će vjerojatno propasti jer su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija te kreditne institucije nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da ta kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava ispunjeni, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbije prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije.

(2) O odluci iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka će bez odgađanja obavijestiti sanacijsko tijelo za grupu, konsolidirajuće nadzorno tijelo ako isto nije sanacijsko tijelo za grupu i članove sanacijskog kolegija za tu grupu. Obavijest mora sadržavati sljedeće informacije:

1) da kreditna institucija koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u propada ili će vjerojatno propasti i

2) da Hrvatska narodna banka namjerava podnijeti prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad tom kreditnom institucijom.

(3) Ako Hrvatska narodna banka nije sanacijsko tijelo za grupu odgodit će donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u do zaprimanja obavijesti od sanacijskog tijela za grupu iz stavka 4. ovoga članka, a najkasnije 24 sata od dostave obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, odnosno do usvajanja zajedničke odluke iz stavka 5. ovoga članka. Iznimno, rok od 24 sata može se produžiti uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(4) Ako je sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijenilo da otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u, neće utjecati na to da bilo koja članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispuni uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranja

stečajnog postupka, te o tome obavijestilo Hrvatsku narodnu banku, Savjet Hrvatske narodne banke donijet će odluku o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Ako je sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijenilo da otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u utječe na to da jedna ili više članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispunjava uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranje stečajnog postupka, te ako je u roku od 24 sata nakon zaprimanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka predložilo program sanacije za grupu koji uključuje sanaciju kreditne institucije koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u i podnijelo ga sanacijskom kolegiju, Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka sudjelovat će u donošenju zajedničke odluke o programu sanacije za grupu na način kako je uređeno člankom 31. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(6) Ako je donesena zajednička odluka sanacijskog kolegija o programu sanacije za grupu kojom nije obuhvaćena sanacija kreditne institucije koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u ili ako ta zajednička odluka nije donesena, Savjet Hrvatske narodne banke samostalno će donijeti odluku o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona nad tom kreditnom institucijom te istu dostaviti sanacijskom tijelu za grupu i drugim relevantnim sanacijskim tijelima.

(7) Uzimajući u obzir žurnost situacije postupci u skladu s ovim člankom provode se bez odgode.

Stečajni razlozi

Članak 266.

Stečaj nad kreditnom institucijom na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka koji je podnijela Hrvatska narodna banka može se otvoriti ako se utvrdi postojanje kojeg od sljedećih stečajnih razloga:

- 1) ako je imovina kreditne institucije manja od njezinih obveza
- 2) ako je stopa redovnog osnovnog kapitala kreditne institucije manja od 4,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku kreditne institucije
- 3) ako je stopa osnovnog kapitala kreditne institucije manja od 6% ukupnog iznosa izloženosti riziku kreditne institucije
- 4) ako je stopa ukupnog kapitala kreditne institucije manja od 8% ukupnog iznosa izloženosti riziku kreditne institucije

5) ako je iznos regulatornog kapitala banke manji od 40 milijuna kuna odnosno iznos regulatornog kapitala štedne banke manji od 8 milijuna kuna odnosno iznos regulatornog kapitala stambene štedionice manji od 20 milijuna kuna

6) ako kreditna institucija nije u mogućnosti ispunjavati svoje obveze o njihovu dospijecu, a posebno ako je račun kreditne institucije po nalogu Financijske agencije u skladu sa zakonom kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima blokiran duže od dva radna dana ili

7) ako je Hrvatska narodna banka donijela rješenje o nedostupnosti depozita iz članka 70. ovoga Zakona, a nedostupnost depozita nije nastupila kao posljedica donošenja odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u skladu s člankom 267. ovoga Zakona.

Privremene zabrane

Članak 267.

(1) U skladu sa Zakonom o Hrvatskoj narodnoj banci odluku o podnošenju ili povlačenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom donosi Savjet Hrvatske narodne banke. Odluka mora sadržavati dan, sat i minutu njezina donošenja.

(2) Odluka Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom ima sljedeće posljedice:

1) privremenu zabranu provedbe osnova za plaćanje na teret računa kreditne institucije i na teret računa klijenata te kreditne institucije prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima

2) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja plaćanja sa svih svojih računa za svoje potrebe i da prima uplate na svoje račune

3) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da pruža platne usluge za svoje klijente

4) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja isplate i prijenos s računa svojih klijenata.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dopuštene su sljedeće uplate kojima dužnici ispunjavaju svoje obveze prema kreditnoj instituciji:

1) gotovinske uplate kreditnoj instituciji i

2) uplate na transakcijski račun koji kreditna institucija vodi kod druge kreditne institucije u skladu s člankom 268. točkom 4. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na transakcijski račun iz stavka 3. točka 2. ovoga članka posebna uprava može izvršiti gotovinske uplate.

(5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka provodi na računu kreditne institucije konačnu namiru obračunatih platnih transakcija preko drugog platnog sustava do trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom. Postupak namire provodi se sukladno propisanim pravilima rada platnog sustava iz novčanih sredstava koja je kreditna institucija izdvojila za te potrebe kod Hrvatske narodne banke prije trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, za sve uplate na račune koje kreditna institucija ima otvorene u drugim kreditnim institucijama, u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, izvršene protivno stavcima 2. i 3. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 8. ovoga članka kreditna institucija dužna je izvršiti povrat novčanih sredstava platitelju ili poduzeti razumne mjere radi uplate novčanih sredstava korisniku iz te platne transakcije. Novčana sredstva kreditne institucije koja su primljena na ovaj način ne ulaze u stečajnu masu kreditne institucije.

(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dopuštena su plaćanja koja proizlaze iz obveza kreditne institucije kao sudionika u sustavu poravnjenja sukladno zakonu koji uređuje tržište kapitala, a koja plaćanja je kreditna institucija dužna provesti pod uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuje tržište kapitala.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je obavijest o odluci Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom odmah objaviti na svojim internetskim stranicama. U obavijesti je dužna navesti dan, sat i minutu donošenja odluke. Hrvatska narodna banka dužna je tu obavijest bez odgode objaviti u najmanje dva dnevna lista Republike Hrvatske uz informaciju o posljedicama iz stavka 2. ovoga članka.

(9) Dan, sat i minuta navedeni u odluci Savjeta o podnošenju prijedloga za otvaranje jest trenutak otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom u smislu zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(10) Obavijest o odluci Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom Hrvatska narodna banka dužna je bez odgode dostaviti Financijskoj agenciji, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i kreditnoj instituciji telefaksom ili elektroničkom poštom.

(11) Stečajni upravitelj kreditne institucije u ime kreditne institucije i stečajni vjerovnici ovlašteni su pobijati sve isplate, prijenose i platne transakcije izvršene protivno privremenim zabranama iz stavka 2. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 8. ovoga članka, osim plaćanja izvršenih u skladu sa stavkom 3. i 16. ovoga članka.

(12) Ako je u trenutku donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u toj kreditnoj instituciji bila imenovana posebna uprava prema članku 236. stavku 1. ovoga Zakona, ona nakon dostave obavijesti iz stavka 8. ovoga članka nastavlja s radom s dužnostima iz članka 268. ovoga Zakona.

(13) Ako u trenutku donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u toj kreditnoj

instituciji nije bila imenovana posebna uprava prema članku 236. stavku 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka istodobno će imenovati posebnu upravu.

(14) U skladu s člankom 70. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka najkasnije sljedećeg radnog dana nakon donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom i nastupa posljedica te odluke iz stavka 2. ovoga članka donijet će rješenje o nedostupnosti depozita.

(15) Hrvatska narodna banka može povući prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

(16) Pravne posljedice odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka prestaju:

1) danom, satom i minutom otvaranja stečajnog postupka ili

2) istekom roka od dva radna dana od dana kad je Hrvatskoj narodnoj banci dostavljeno rješenje o odbacivanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, rješenje o obustavi postupka ili rješenje o odbijanju otvaranja stečajnog postupka.

(17) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, posebna uprava može uz suglasnost Hrvatske narodne banke vršiti plaćanja iz gotovinskih sredstava kreditne institucije i s računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka samo ako su takva plaćanja nužna radi ispunjavanja svojih dužnosti iz članka 268. ovoga Zakona.

(18) Za trajanja privremenih zabrana iz stavka 2. ovoga članka, ako kreditna institucija nema dovoljno gotovinskih sredstava ili sredstava na računu iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, sva plaćanja nužna radi očuvanja imovine kreditne institucije u ime i za račun kreditne institucije podmirit će Hrvatska narodna banka.

(19) Kreditna institucija kod koje je kreditna institucija za koju je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka zatražila otvaranje računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, otvara taj račun na temelju obavijesti iz stavka 8. ovoga članka i odluke o imenovanju posebne uprave i prije njihova upisa u sudski registar.

Dužnosti posebne uprave

Članak 268.

Posebna uprava nakon dostave obavijesti iz članka 267. stavka 10. ovoga Zakona dužna je:

1) zaštititi i održavati imovinu kreditne institucije

2) nastaviti s vođenjem poslova kreditne institucije

3) na zahtjev stečajnog suca ispitati mogu li se imovinom kreditne institucije pokriti troškovi stečajnog postupka i

4) bez odgađanja otvoriti transakcijski račun kod druge kreditne institucije za potrebe primanja uplata iz članka 267. stavka 3. ovoga Zakona ili, ako već ima otvorene transakcijske račune, odrediti jedan transakcijski račun za tu svrhu te o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

Prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje stečajnog postupka

Članak 269.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je nadležnom trgovačkom sudu podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka najkasnije sljedećeg radnog dana nakon donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

(2) U prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka Hrvatska narodna banka navest će činjenice i okolnosti iz kojih proizlazi postojanje kojeg od stečajnih razloga iz članka 266. ovoga Zakona.

(3) Kada Hrvatska narodna banka podnese prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, ne provodi se prethodni postupak. Stečajni sudac dužan je u roku osam dana od primitka prijedloga za otvaranje stečajnog postupka zakazati ročište radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka.

(4) Stečajni sudac dužan je u roku 30 dana od dana podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka ili odbiti prijedlog za otvaranje tog postupka.

Izjava o pristupanju dugu

Članak 270.

Na postupak otvaranja stečaja ne primjenjuju se odredbe Stečajnog zakona kojima se uređuje pristupanje dugu.

Pozivanje Hrvatske narodne banke

Članak 271.

Ako prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nije podnijela Hrvatska narodna banka, stečajni će sudac na sva ročišta u prethodnom postupku pozvati i Hrvatsku narodnu banku radi očitovanja te joj dostaviti sve donesene odluke.

Imenovanje stečajnog upravitelja

Članak 272.

- (1) Za stečajnog upravitelja kreditne institucije može se imenovati osoba koja osim uvjeta predviđenih Stečajnim zakonom ima i znanje i iskustvo iz područja bankarskog poslovanja.
- (2) Stečajni će sudac prije imenovanja stečajnog upravitelja kreditne institucije saslušati predstavnika Hrvatske narodne banke i Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka o okolnosti osobe koja će biti imenovana za stečajnog upravitelja.

Povrat sredstava obvezne pričuve

Članak 273.

- (1) Nakon otvaranja stečajnog postupka nad kreditnom institucijom i uvođenja u dužnost, stečajni upravitelj dužan je, u roku tri dana od otvaranja stečajnog postupka, podnijeti zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci za povrat sredstava obvezne pričuve.
- (2) Hrvatska narodna banka dužna je postupiti po zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka, i to pri prvom sljedećem obračunskom razdoblju.

Tražbine stečajnih vjerovnika viših isplatnih redova

Članak 274.

- (1) U tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih radnika kreditne institucije nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine s osnove naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.
- (2) U tražbine drugog višeg isplatnog reda ulaze tražbine Hrvatske narodne banke.
- (3) U tražbine trećeg višeg isplatnog reda ulaze tražbine osiguranih depozita i tražbine Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka s osnove osiguranih depozita u skladu s posebnim zakonom.
- (4) U tražbine četvrtog višeg isplatnog reda ulaze tražbine podložnih depozita fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji prelaze iznos pokrića predviđen zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita i depoziti fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji bi bili podložni depoziti da nisu položeni u podružnici kreditne institucije koja se nalazi u trećoj zemlji.
- (5) U tražbine petog višeg isplatnog reda ulaze tražbine podložnih depozita koji prelaze iznos pokrića predviđen zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita i tražbine depozita koji bi

bili podložni depoziti da nisu položeni u podružnici kreditne institucije, koja se nalazi u trećoj zemlji, a koji depoziti nisu obuhvaćeni tražbinama četvrtog višeg isplatnog reda.

(6) U tražbine šestog višeg isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema kreditnoj instituciji, osim onih:

1) koje su razvrstane u niže isplatne redove i

2) kod kojih je između vjerovnika i kreditne institucije ugovoreno da će se vjerovnik u stečajnom postupku namirivati nakon svih drugih vjerovnika viših i nižih isplatnih redova.

(7) Tražbine iz stavka 6. točke 2. ovoga članka namirivat će se prema sljedećem redoslijedu:

1) tražbine koje nisu obuhvaćene točkama 2. do 6. ovoga stavka

2) tražbine nositelja podređenog duga koji nije uključen u stavke dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala

3) tražbine vlasnika instrumenata kojima se u skladu sa Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava ispunjava minimalni zahtjev za regulatorni kapital i podložne obveze te za koje je ugovoreno da se pri primjeni instrumenta unutarnje sanacije nad tom kreditnom institucijom vrijednost tih instrumenata do potrebnog iznosa smanji ili se instrumenti pretvore u dionice ili druge vlasničke instrumente

4) tražbine matičnih društava kao vlasnika instrumenata kojima društvo kći ispunjava minimalni zahtjev za regulatorni kapital i podložne obveze na pojedinačnoj osnovi

5) glavnica podređenog duga koji je uključen u stavke dopunskog kapitala

6) glavnica podređenog duga koji je uključen u stavke dodatnog osnovnog kapitala.

(8) Nakon namirenja tražbina vjerovnika iz članka 274. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, stečajni upravitelj dužan je bez odgađanja provesti djelomičnu diobu u korist vjerovnika iz članka 274. stavka 3. ovoga Zakona.

(9) Djelomična dioba za tražbine vjerovnika iz članka 274. stavka 3. ovoga Zakona provodi se za iznos koji je na ispitnom ročištu priznao stečajni upravitelj, na način da se gotovinska sredstava s računa stečajnog dužnika uplate u korist Fonda osiguranja depozita. Isplate u korist tog računa stečajni upravitelj dužan je izvršavati najmanje jednom mjesečno sve do trenutka isplate cjelokupnog iznosa njezine tražbine ili do trenutka zaključenja stečajnog postupka a za sve pravne i druge radnje kojima bi se odgodila ta isplata stečajni upravitelj dužan je dobiti prethodnu suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(10) Ako pri prvoj djelomičnoj diobi kojom je obuhvaćena tražbina vjerovnika iz članka 274. stavka 3. ovoga Zakona ista nije isplaćena u cijelosti, za kasnije mjesečne djelomične diobe nije potrebna suglasnost odbora vjerovnika odnosno suglasnost stečajnog suca.

(11) Stečajni upravitelj dužan je pri diobi iz stavka 9. ovoga članka voditi računa o tome da se iz stečajne mase:

– osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase i za tu svrhu izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti i

– izdvoje sredstva za osporene tražbine za koje je vjerovnik tražbine iz članka 274. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, stečajnom upravitelju podnio dokaz o podnesenoj tužbi radi utvrđenja te tražbine odnosno da je preuzeo prije pokrenutu parnicu.

Obavješćivanje Hrvatske narodne banke

Članak 275.

Stečajni sudac rješenje o obustavi i zaključenju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom dostavlja i Hrvatskoj narodnoj banci.

Zabrana promjene djelatnosti kreditne institucije u stečaju

Članak 275.a

Kreditna institucija nad kojom je otvoren stečajni postupak ne može promijeniti djelatnost na način da prestane pružati bankovne usluge i nastavi poslovati, već mora završiti stečajni postupak i provesti brisanje u sudskom registru.

XXI.1.a STEČAJ KREDITNE INSTITUCIJE U SANACIJI

Stečaj kreditne institucije u sanaciji

Članak 275.b

(1) Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u sanaciji može podnijeti samo Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo, iz razloga navedenih u članku 266. ovoga Zakona.

(2) O podnošenju prijedloga iz stavka 1. ovoga članka Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka bez odgađanja dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku telefaksom ili elektroničkom poštom.

(3) Iznimno od odredbi Stečajnoga zakona, ako je nad kreditnom institucijom u sanaciji otvoren stečajni postupak pravne radnje prijenosa imovine, prava ili obveza s kreditne institucije u sanaciji na drugi subjekt koje su nastale primjenom instrumenta sanacije ili

izvršavanjem ovlasti za sanaciju ili državnih instrumenata financijske stabilizacije, ne mogu se pobijati niti oglasiti ništetnim.

(4) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može zahtijevati od stečajnog upravitelja kreditne institucije koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji, korištenje prostora i opreme te nastavak pružanja onih usluga koji su potrebni društvu primatelju za učinkovito obavljanje poslova koji su na njega preneseni u skladu s člankom 85. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(5) Stečajni upravitelj dužan je stečajni postupak nad kreditnom institucijom koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji provesti u razumnom roku, a u skladu s načelima sanacije iz članka 7. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i na način da omogući društvu primatelju nastavak prenesenih aktivnosti u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(6) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može od suda koji vodi stečajni postupak nad kreditnom institucijom koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji, zatražiti da na primjereni rok odredi mirovanje stečajnog postupka, ako je to potrebno radi učinkovitog provođenja sanacije.

(7) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može povući prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Privremene zabrane za kreditnu instituciju u sanaciji

Članak 275.c

(1) Nakon primitka obavijesti Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka iz članka 275.b stavka 2. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka na svojim će internetskim stranicama objaviti informaciju o nastupanju privremenih zabrana iz stavka 2. ovoga članka, koja sadrži dan, sat i minutu nastupanja privremenih zabrana. Hrvatska narodna banka dužna je tu obavijest bez odgode objaviti u najmanje dva dnevna lista Republike Hrvatske uz informaciju o posljedicama iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Objava iz stavka 1. ovoga članka ima sljedeće posljedice:

1) privremenu zabranu provedbe osnova za plaćanje na teret računa kreditne institucije i na teret računa klijenata te kreditne institucije prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima

2) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja plaćanja sa svih svojih računa za svoje potrebe i da prima uplate na svoje račune

3) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da pruža platne usluge za svoje klijente

4) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja isplate i prijenos s računa svojih klijenata.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka dopuštene su sljedeće uplate kojima dužnici ispunjavaju svoje obveze prema kreditnoj instituciji u sanaciji:

1) gotovinske uplate kreditnoj instituciji u sanaciji i

2) uplate na transakcijski račun koji kreditna institucija u sanaciji vodi kod druge kreditne institucije u skladu s člankom 275.d točkom 4. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na transakcijski račun iz stavka 3. točka 2. ovoga članka sanacijska uprava može izvršiti gotovinske uplate.

(5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka provodi na računu kreditne institucije u sanaciji konačnu namiru obračunatih platnih transakcija preko drugog platnog sustava do trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom. Postupak namire provodi se sukladno propisanim pravilima rada platnog sustava iz novčanih sredstava koja je kreditna institucija u sanaciji izdvojila za te potrebe kod Hrvatske narodne banke prije trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, za sve uplate na račune koje kreditna institucija u sanaciji ima otvorene u drugim kreditnim institucijama, u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, izvršene protivno stavcima 2. i 3. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija u sanaciji dužna je izvršiti povrat novčanih sredstava platitelju ili poduzeti razumne mjere radi uplate novčanih sredstava korisniku iz te platne transakcije. Novčana sredstva kreditne institucije u sanaciji koja su primljena na ovaj način ne ulaze u stečajnu masu te kreditne institucije.

(7) Dan, sat i minuta objave Hrvatske narodne banke iz stavka 1. ovoga članka jest trenutak otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom u smislu zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(8) Obavijest o nastupanju privremenih zabrana Hrvatska narodna banka dužna je bez odgode dostaviti Financijskoj agenciji, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i kreditnoj instituciji telefaksom ili elektroničkom poštom.

(9) Stečajni upravitelj kreditne institucije koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji u ime kreditne institucije i stečajni vjerovnici ovlašteni su pobijati sve isplate, prijenose i platne transakcije izvršene protivno privremenim zabranama iz stavka 2. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 1. ovoga članka, osim plaćanja izvršenih u skladu sa stavkom 3. i 11. ovoga članka.

(10) Pravne posljedice objave Hrvatske narodne banke iz stavka 1. ovoga članka prestaju:

1) danom, satom i minutom otvaranja stečajnog postupka ili

2) istekom roka od dva radna dana od dana kad je Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dostavljeno rješenje o odbacivanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, rješenje o obustavi postupka ili rješenje o odbijanju otvaranja stečajnog postupka.

(11) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, sanacijska uprava može uz suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka vršiti plaćanja iz gotovinskih sredstava kreditne institucije u sanaciji i s računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka samo ako su takva plaćanja nužna radi ispunjavanja svojih dužnosti iz članka 275.d ovoga Zakona.

(12) Kreditna institucija kod koje je kreditna institucija u sanaciji za koju je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka zatražila otvaranje računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, otvara taj račun na temelju objave iz stavka 1. ovoga članka.

Dužnosti sanacijske uprave

Članak 275.d

Sanacijska uprava nakon objave iz članka 275.c stavka 1. ovoga Zakona dužna je:

- 1) zaštititi i održavati imovinu kreditne institucije u sanaciji
- 2) nastaviti s vođenjem poslova kreditne institucije u sanaciji
- 3) na zahtjev stečajnog suca ispitati mogu li se imovinom kreditne institucije u sanaciji pokriti troškovi stečajnog postupka i
- 4) bez odgađanja otvoriti transakcijski račun kod druge kreditne institucije za potrebe primanja uplata iz članka 275.c stavka 3. ovoga Zakona ili, ako već ima otvorene transakcijske račune, odrediti jedan transakcijski račun za tu svrhu te o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

Primjena ostalih odredaba na stečaj kreditne institucije u sanaciji

Članak 275.e

Na stečaj kreditne institucije u sanaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 264. i 266. te članaka od 269. do 275.a ovoga Zakona.

XXI.2. STEČAJ PODRUŽNICE KREDITNE INSTITUCIJE IZ TREĆE ZEMLJE

Primjena odredbi ovoga Zakona na stečaj podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 276.

Na stečaj podružnice kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 264. do 275. ovoga Zakona kojima se uređuje stečaj kreditne institucije.

XXII. SUPERVIZIJA NA KONSOLIDIRANOJ OSNOVI

Supervizija na konsolidiranoj osnovi

Članak 277.

(1) Hrvatska narodna banka uz superviziju kreditne institucije u Republici Hrvatskoj na pojedinačnoj osnovi provodi i superviziju grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj na konsolidiranoj osnovi.

(2) Kada je Europska središnja banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može u superviziji na konsolidiranoj osnovi odnosno kolegiju supervizora sudjelovati kao promatrač. Pritom će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

(3) Kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo iz države članice nesudionice u superviziji na konsolidiranoj osnovi odnosno kolegiju supervizora za značajni nadzirani subjekt, Hrvatska narodna banka može sudjelovati kao promatrač. Pritom će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Grupa kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj

Članak 278.

(1) Grupu kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: grupa kreditnih institucija u RH) čine kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi, unutar koje barem jedna institucija ima položaj:

1) matične kreditne institucije u RH

2) matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH

3) matičnog financijskog holdinga u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke

4) matičnog financijskog holdinga u EU-u sa sjedištem u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke

5) matičnog mješovitog financijskog holdinga u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke

6) matičnog mješovitog financijskog holdinga u EU-u sa sjedištem u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ili

7) kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke koja je s drugom kreditnom institucijom, investicijskim društvom ili financijskom institucijom povezana zajedničkim vođenjem na način iz članka 15. stavka 1. točaka 1. i 3. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka može rješenjem odrediti da u pojedinim slučajevima grupu kreditnih institucija u RH čine i kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije povezane na način iz članka 15. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(3) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i ako su istom matičnom financijskom holdingu u RH, matičnom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH ili matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, osim kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, društva kćeri i kreditne institucije iz drugih država.

(4) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i ako je kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj društvo kći u odnosu na više financijskih holdinga ili više mješovitih financijskih holdinga koji imaju sjedišta u Republici Hrvatskoj i drugim državama članicama, i ako je svakom od tih holdinga društvo kći kreditna institucija u svakoj od tih država članica, i ako ta kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima najveći bilančni iznos u odnosu na kreditne institucije u drugim državama članicama.

(5) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i ako su istom matičnom financijskom holdingu u EU-u ili istom matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u drugoj državi članici društva kćeri jedna ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, odnosno ako su istom matičnom financijskom holdingu u EU ili istom matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u drugoj državi članici, osim kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, društva kćeri i kreditne institucije iz drugih država članica, pod uvjetom da nijedno od društava kćeri kreditnih institucija nije dobilo odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište tog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga i da kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima najveći bilančni iznos u odnosu na kreditne institucije u drugim državama članicama.

Preuzimanje i prijenos nadležnosti za superviziju na konsolidiranoj osnovi

Članak 280.

(1) Hrvatska narodna banka može u slučajevima iz članka 278. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica preuzeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi od nadležnog tijela države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe.

(2) Hrvatska narodna banka može u pojedinim slučajevima iz članka 278. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica prenijeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi na nadležno tijelo države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe.

(3) Prije donošenja odluke o prijenosu nadležnosti iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dat će mogućnost matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u, matičnom financijskom holdingu u EU-u, matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u ili kreditnoj instituciji s najvećim bilančnim iznosom da dade svoje mišljenje o toj odluci.

Uključivanje holdinga u superviziju na konsolidiranoj osnovi

Članak 281.

(1) Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona odnosno matični financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona dužni su matičnoj kreditnoj instituciji u RH, matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH odnosno kreditnoj instituciji iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona:

1) dostaviti podatke potrebne za konsolidaciju

2) osigurati odgovarajuće postupke unutarnjih kontrola za provjeru ispravnosti tih podataka i informacija te

3) dostaviti podatke koji su bitni za utvrđivanje opsega konsolidacije.

(2) Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je osigurati da joj društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding i matični financijski holding dostavljaju podatke koji su potrebni za konsolidaciju. Ako matični mješoviti financijski holding ili matični financijski holding ne dostave podatke potrebne za konsolidaciju, kreditna institucija o tome će bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(3) Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona i matični financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona dužni su Hrvatskoj narodnoj banci, kao nadležnom tijelu koje je odgovorno za superviziju na konsolidiranoj osnovi, omogućiti obavljanje supervizije poslovanja radi provjere informacija iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Matično društvo kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja nije uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi matičnog društva na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013 dužno je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije potrebne za superviziju te kreditne institucije.

(5) Pravna osoba iz članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je društvo kći matične kreditne institucije u RH, matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH, mješovitog financijskog holdinga iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ili financijskog holdinga iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona, koja nije uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi dužna je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije potrebne za superviziju pojedinačnih kreditnih institucija u grupi kreditnih institucija u RH i omogućiti obavljanje neposrednog nadzora poslovanja radi provjere dobivenih informacija.

(6) Ako osoba iz stavka 5. ovoga članka ima sjedište u drugoj državi članici, tada se supervizija poslovanja iz stavka 5. ovoga članka obavlja u skladu s člankom 295. ovoga Zakona.

Kolegij supervizora

Članak 283.

(1) Ako bilo koja članica grupe kreditnih institucija u RH ima sjedište u drugoj državi članici, a Hrvatska narodna banka je konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 284. i 286. ovoga Zakona. Kada u trećoj zemlji postoji članica grupe ili članica grupe u trećoj zemlji ima podružnicu, Hrvatska će narodna banka, vodeći računa o odredbama članka 209. ovoga Zakona i usporedivosti zakonodavstava, osigurati suradnju i koordinirati aktivnosti s relevantnim nadležnim tijelom treće zemlje.

(2) Hrvatska narodna banka, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i druga nadležna tijela preko kolegija supervizora:

1) razmjenjuju informacije, pri čemu se razmjenjena informacija s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo provodi u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010

2) dogovaraju podjelu radnih zadataka i dobrovoljni prijenos odgovornosti gdje je to prikladno

3) izrađuju planove supervizije na osnovi ocjene rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija

4) povećavaju djelotvornost supervizije otklanjanjem višestrukih istovjetnih supervizorskih zahtjeva, a osobito u vezi s dobivanjem informacija iz članaka 286. i 288. stavka 6. ovoga Zakona

5) dosljedno primjenjuju bonitetne zahtjeve u skladu s odredbama ovoga Zakona, posebnih propisa kojima se prenosi Direktiva 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 na sve članice grupe kreditnih institucija vodeći računa o nacionalnim propisima drugih država članica u dijelu iskorištenih mogućnosti i nacionalnih diskrecija u skladu s propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i

6) obavljaju poslove iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona vodeći računa o aktivnostima radnih tijela osnovanih za to područje.

(3) Hrvatska narodna banka usko će surađivati s ostalim nadležnim tijelima iz kolegija nadzornih tijela i Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo vodeći računa o ovlastima nadležnih tijela. Osnivanje i rad kolegija ne utječu na ovlasti Hrvatske narodne banke propisane ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

(4) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će na temelju članka 287. ovoga Zakona u suradnji s drugim nadležnim tijelima pisanim sporazumom urediti osnivanje i rad kolegija.

(5) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, može u rad kolegija uključiti:

– nadležna tijela iz Republike Hrvatske ili drugih država članica u kojima je sjedište neke od članica grupe kreditnih institucija u RH

– nadležna tijela iz drugih država članica u kojima kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajne podružnice i

– središnje banke iz drugih država članica, ako je prikladno.

(6) Osim tijela iz stavka 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može, kada je to prikladno i ako je prema mišljenju svih nadležnih tijela koja su članice kolegija osigurano ispunjenje obveze čuvanja povjerljivih informacija istovjetno obvezi čuvanja povjerljivih informacija iz članka 208. ovoga Zakona, u rad kolegija uključiti i nadležna tijela iz trećih zemalja.

(7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima i/ili u pojedinim aktivnostima kolegija. Hrvatska narodna banka vodit će računa o tome da sve članice kolegija budu potpuno i na vrijeme obaviještene:

– o mjestu i vremenu održavanja sastanaka te o osnovnim pitanjima koja će biti predmet rasprave na tim sastancima i aktivnostima koje će se razmatrati te

– o aktivnostima koje su poduzete na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

(8) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, vodit će računa o značajnosti planiranih supervizorskih aktivnosti za članice kolegija, a osobito o potencijalnom utjecaju tih aktivnosti na stabilnost njihova financijskog sustava te o obvezama iz članka 204. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(9) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će u skladu s odredbama ovoga Zakona vezanima uz povjerljivost informacija izvješćivati o radu kolegija u normalnim i izvanrednim situacijama Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i dostavljat će mu sve informacije koje su osobito važne za usklađivanje supervizorskih postupaka.

(10) U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija supervizora, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 sudjeluje u radu kolegija supervizora, smatrat će se nadležnim tijelom.

Zajedničke odluke o specifičnim bonitetnim zahtjevima u slučajevima kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 284.

(1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH surađivat će radi donošenja zajedničke odluke:

1) iz područja supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala kako bi utvrdili adekvatnu visinu konsolidirane razine regulatornog kapitala na razini grupe kreditnih institucija u RH koja odgovara njezinu financijskom stanju i profilu rizičnosti, i o nalaganju dodatnog iznosa regulatornog kapitala u skladu s člankom 224. stavkom 1. točkom 20. ovoga Zakona svakoj pojedinoj članici grupe kreditnih institucija u RH i na konsolidiranoj razini i

2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, kao i uz adekvatnost organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o mjerama koje su pojedinoj kreditnoj instituciji naložene u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska će narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala grupe kreditnih institucija u RH nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH podnijeti izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u RH.

(3) Hrvatska narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene podnijet će izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe kreditnih institucija u RH.

(4) Zajednička odluka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, pri čemu se u obzir uzima i procjena relevantnih nadležnih tijela drugih država članica o rizičnosti poslovanja članica grupe kreditnih institucija u RH u njihovoj nadležnosti. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(5) Zajednička odluka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka bit će donesena u roku od mjesec dana od dana podnošenja izvješća iz stavka 3. ovoga članka, pri čemu se u obzir uzima i procjena relevantnih nadležnih tijela drugih država članica o rizičnosti poslovanja članica grupe kreditnih institucija u RH u njihovoj nadležnosti. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(6) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je na zahtjev nadležnog tijela druge države članice zatražiti savjet od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo. Hrvatska narodna banka može i samostalno zatražiti savjet.

(7) Ako zajednička odluka nije donesena u roku iz stavka 4. ili stavka 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka sama će donijeti odluku iz stavka 1. ovoga članka na konsolidiranoj razini, vodeći računa o procjenama rizičnosti poslovanja pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH koje su izradila za njih nadležna tijela. Hrvatska narodna banka donijet će odluku za svaku pojedinu članicu grupe za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, odnosno mjesec dana od dana podnošenja izvješća iz

stavka 3. ovoga članka, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca odnosno rok od mjesec dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(9) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka odluke svih nadležnih tijela za pojedine članice grupe bit će spojene u jedinstveni dokument, koji će sadržavati obrazloženje svake pojedine odluke, a u vezi s procjenom rizičnosti poslovanja svake pojedine članice grupe kreditnih institucija u RH, te stavove i izdvojena mišljenja iznesene tijekom roka iz stavka 4. ili stavka 5. ovoga članka. Ovaj dokument Hrvatska narodna banka dostavit će svim nadležnim tijelima iz stavka 1. ovoga članka i matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(10) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka pojedina nadležna tijela dužna su uzeti u obzir savjet Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i obrazložiti svako značajno odstupanje od tog savjeta.

(11) Hrvatska narodna banka na temelju odluka iz stavaka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u RH za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(12) Hrvatska narodna banka odluke iz stavka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka preispitat će najmanje jednom godišnje.

(13) Iznimno od stavka 12. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je preispitati odluke iz stavka 1. ovoga članka ako je nadležno tijelo druge države članice Hrvatskoj narodnoj banci podnijelo pisani i obrazloženi zahtjev. U postupku mogu sudjelovati samo Hrvatska narodna banka i nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev.

Zajedničke odluke o specifičnim bonitetnim zahtjevima u slučajevima kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 285.

(1) Ako je nadležno tijelo druge države članice ujedno i konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka sudjelovat će na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela u postupku donošenja zajedničke odluke:

1) iz područja supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala kako bi utvrdili adekvatnu visinu konsolidirane razine regulatornog kapitala na razini relevantne grupe kreditnih institucija koja odgovara njezinu financijskom stanju i profilu rizičnosti, i o nalaganju dodatnog iznosa regulatornog kapitala u skladu s člankom 224. stavkom 1. točkom 20. ovoga Zakona svakoj pojedinoj članici relevantne grupe kreditnih institucija i na konsolidiranoj razini i

2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, kao i uz adekvatnost organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o

mjerama koje su pojedinoj kreditnoj instituciji naložene u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, sastavit će izvješće o procjeni rizičnosti njezina poslovanja i izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika te ga dostaviti konsolidirajućem nadzornom tijelu.

(3) Ako je zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka donesena, Hrvatska će narodna banka na temelju nje donijeti rješenje i dostaviti ga članici relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(4) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može podnijeti zahtjev konsolidirajućem nadležnom tijelu da zatraži savjet od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(5) Nakon što je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela, dalo savjet u vezi s donošenjem odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna ga je uzeti u obzir pri donošenju odluke iz stavka 6. ovoga članka te obrazložiti svako značajno odstupanje od tog savjeta.

(6) Ako zajednička odluka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka nije donesena u roku četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija, odnosno ako zajednička odluka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka nije donesena u roku od mjesec dana od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće koje sadržava procjenu profila likvidnosnog rizika, Hrvatska narodna banka donijet će odluku iz stavka 1. ovoga članka za svaku pojedinu članicu grupe ili na potkonsolidiranoj osnovi za grupu za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, vodeći računa o stavovima i izdvojenom mišljenju konsolidirajućeg nadzornog tijela.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako su Hrvatska narodna banka ili drugo nadležno tijelo države članice u roku od četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija, odnosno ako zajednička odluka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka nije donesena u roku od mjesec dana od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika, a prije donošenja zajedničke odluke, zatražili posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca odnosno rok od mjesec dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Hrvatska narodna banka može podnijeti pisani i obrazloženi zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu za preispitivanje odluke iz stavka 1. ovoga članka.

(9) Hrvatska narodna banka odluke iz stavka 6. ili 7. ovoga članka preispitat će najmanje jednom godišnje.

Sporazumi o koordinaciji i suradnji

Članak 287.

(1) Radi omogućavanja i uspostave djelotvorne supervizije na konsolidiranoj osnovi Hrvatska narodna banka s drugim će nadležnim tijelima država članica uključenima u tu superviziju pisano sklopiti sporazume o koordinaciji i suradnji.

(2) Sporazumima iz stavka 1. ovoga članka mogu se konsolidirajućem nadzornom tijelu povjeriti dodatni poslovi, a mogu se specificirati i procedure u postupku donošenja odluka i za suradnju s drugim nadležnim tijelima.

(3) Hrvatska narodna banka može bilateralnim sporazumom u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010 prenijeti nadležnost za superviziju društva kćeri koje je kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj nadležnom tijelu koje je izdalo odobrenje za rad i koje nadzire njezinu matičnu kreditnu instituciju.

(4) Hrvatska narodna banka može bilateralnim sporazumom u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010 preuzeti nadležnost za superviziju kreditne institucije iz države članice koja je društvo kći kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj od nadležnog tijela koje je izdalo odobrenje za rad i koje nadzire tu kreditnu instituciju.

Suradnja s nadležnim tijelima država članica koja su uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi

Članak 289.

(1) Hrvatska narodna banka savjetovat će se prije donošenja odluke koja je važna za obavljanje supervizije drugih nadležnih tijela država članica s tim nadležnim tijelima o:

1) promjenama u dioničkoj, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi kreditne institucije u grupi za koje je potrebno odobrenje nadležnog tijela i

2) važnijim mjerama koje namjerava izreći kreditnoj instituciji u skladu s ovim Zakonom, uključujući nalaganje dodatnog iznosa regulatornog kapitala i nametanje bilo kojeg ograničenja za primjenu naprednog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka savjetovat će se s konsolidirajućim nadzornim tijelom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne mora se savjetovati u hitnim slučajevima ili onda kada takvo savjetovanje može ugroziti djelotvornost odluke. U takvim će slučajevima Hrvatska narodna banka bez odgađanja obavijestiti druga nadležna tijela o donesenoj odluci.

Rješenje

Članak 323.

(1) Rješenja koja u upravnom postupku donosi Hrvatska narodna banka moraju biti u pisanom obliku i obrazložena. Protiv takvih rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor.

(2) U postupku povodom tužbe protiv rješenja o uvođenju posebne uprave, o oduzimanju odobrenja za rad i/ili odluke o otvaranju postupka prisilne likvidacije nadležni upravni sud ne može odlučiti da tužba ima odgodni učinak niti može izdati privremenu mjeru.

Pravo stranke na izjašnjavanje

Članak 323.a

(1) Hrvatska narodna banka će, osim u slučajevima iz članka 179. ili članaka 184. do 188. i glave XXIX.a ovoga Zakona, prije donošenja rješenja u skladu s ovim Zakonom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 koje bi moglo imati negativan učinak na pravne interese stranke, obavijestiti stranku o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koje su važne za donošenje rješenja i pozvati stranku da se o njima pisano očituje.

(2) Uz obavijest koju Hrvatska narodna banka upućuje stranki sukladno stavku 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka priložit će nacrt rješenja u kojem se navode važne činjenice, okolnosti i pravna pitanja na kojima Hrvatska narodna banka temelji svoje rješenje.

(3) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni primjerenim, može strankama dati mogućnost da se o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koje su važne za donošenje rješenja očituju na usmenoj raspravi.

(4) Ako Hrvatska narodna banka zakaže usmenu raspravu na temelju stavka 3. ovoga članka, a uredno pozvana stranka ne dođe na usmenu raspravu niti opravda svoj izostanak, rasprava se može provesti i bez nazočnosti pozvane stranke. Ako je stranka opravdala izostanak, Hrvatska narodna banka može odgoditi usmenu raspravu i zakazati novu ili pozvati stranku da se pisano očituje o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koje su važne za donošenje rješenja.

(5) Hrvatska narodna banka određuje stranki rok za očitovanje na obavijest iz stavka 1. ovoga članka, a koji ne može biti duži od deset radnih dana od dana primitka obavijesti. Hrvatska narodna banka može, na zahtjev stranke, produljiti rok za očitovanje. U iznimnim okolnostima, Hrvatska narodna banka može skratiti rok za očitovanje na tri radna dana.

(6) Iznimno od stavaka 4. i 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može u hitnim situacijama, kako bi se spriječila značajna šteta za financijski sustav u cjelini, donijeti privremeno rješenje bez davanja mogućnosti stranki da se očituje o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koja su važna za donošenje rješenja.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka bez odgađanja će omogućiti stranki da se u pisanom obliku očituje o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koja su važna za donošenje rješenja. Rok za očitovanje je deset dana od dana primitka odluke iz

stavka 6. ovoga članka. Hrvatska narodna banka može produžiti rok za očitovanje na zahtjev stranke do najviše šest mjeseci.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka Hrvatska narodna banka će nakon isteka roka za očitovanje stranke donijeti odluku kojom rješava o upravnoj stvari, uzimajući pritom u obzir očitovanje stranke o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koja su važna za donošenje rješenja. Ovim rješenjem Hrvatska narodna banka ukinut će privremeno rješenje iz stavka 6. ovoga članka.

Uvid u spis

Članak 323.b

(1) Od pokretanja postupka supervizije Hrvatske narodne banke stranka u postupku ovlaštena je izvršiti uvid u spis. Uvid u spis sukladno odredbama ovoga članka ima i stranka protiv koje je pokrenut postupak za izricanje upravne sankcije.

(2) Spis iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od svih dokumenata koje je Hrvatska narodna banka primila, izradila ili prikupila za vrijeme vođenja postupka neovisno o mediju na kojem su pohranjeni.

(3) Uvid u spis omogućit će se stranki ili pomoću uređaja za pohranu elektroničkih podataka, uključujući bilo koji uređaj koji može biti dostupan u budućnosti, ili putem preslike dostupnih spisa u papirnatom obliku dostavljenih stranki koji se stranki šalju poštom ili pozivanjem stranaka da pregledaju dostupne spise u prostorijama Hrvatske narodne banke.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na uvid u spis ne odnosi se na povjerljive informacije koje je Hrvatska narodna banka primila u svrhu obavljanja supervizije ili drugih zadataka na koje je ovlaštena ili koje je Hrvatska narodna banka primila u postupku razmjena informacija s drugim nadzornim tijelima u Republici Hrvatskoj ili izvan nje.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na uvid u spis ne odnosi se na informacije koje predstavljaju poslovnu ili profesionalnu tajnu pravne ili fizičke osobe koja nije stranka u postupku.

(6) Omogućavanje uvida u spis stranki u postupku ne utječe na pravo Hrvatske narodne banke da otkriva ili upotrebljava informacije potrebne za dokazivanje povrede prava.

Rokovi

Članak 327.

(1) Hrvatska narodna banka mora odlučiti:

1) o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, kao i o svim drugim zahtjevima iz članaka 60., 62. i 66. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva

2) o zahtjevu za izdavanje prethodnih suglasnosti iz članaka 39., 40. i 46. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od primitka urednog zahtjeva

3) o zahtjevu za izdavanje odobrenja iz članka 63. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva.

(2) Rok za donošenje odluke i obavijest o odluci iz stavka 1. točaka 1. i 3. ovoga članka ne može biti duži od 12 mjeseci od dana primitka zahtjeva.

XXVIII. REORGANIZACIJSKE MJERE, LIKVIDACIJSKI I STEČAJNI POSTUPCI S MEĐUNARODNIM ELEMENTOM

XXVIII.1. OPĆE ODREDBE

Opća odredba

Članak 329.

Odredbe Stečajnog zakona kojim se uređuje međunarodni stečaj na odgovarajući način primjenjuju se i u slučaju stečajnog postupka otvorenog nad kreditnom institucijom ili njezinom podružnicom, ako odredbama ovoga Zakona nije drukčije određeno.

Doseg primjene

Članak 330.

Odredbe ove glave primjenjuju se na kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i na njihove podružnice u drugim državama članicama, kreditne institucije iz druge države članice i na njihove podružnice u Republici Hrvatskoj i na podružnice kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da kreditna institucija iz treće zemlje ima podružnicu na području barem još jedne države članice.

Značenje pojedinih izraza

Članak 331.

Pojedini izrazi upotrijebljeni za potrebe ove glave, a u skladu s pravom svake države članice, imaju sljedeće značenje:

- »upravitelj« označuje svaku osobu ili tijelo koje je postavila upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud radi provođenja reorganizacijskih mjera
- »upravne vlasti, agencije i druga tijela s javnim ovlastima ili sudovi« označuju upravne vlasti, agencije, tijela s javnim ovlastima ili sudove država članica koji su nadležni za reorganizacijske mjere ili likvidacijske, odnosno stečajne postupke
- »likvidator« označuje svaku osobu ili tijelo koje je imenovala upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud radi provođenja likvidacijskog postupka

- »likvidacijski postupak« označuje postupak koji je otvorila upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud neke države članice i koji se vodi pod njezinim odnosno njegovim nadzorom s ciljem unovčenja imovinskih vrijednosti, uključujući i postupke koji se okončavaju nagodbom ili nekom drugom sličnom mjerom
- »stečajni upravitelj« označuje svaku osobu ili tijelo koje je imenovano od strane upravne vlasti, tijela s javnim ovlastima, suda ili vjerovnika, čija je zadaća da upravlja stečajnom masom i unovčava je, odnosno da nadzire poslovnu djelatnost stečajnog dužnika
- »stečajni postupak« označuje postupak koji je otvorio sud ili drugo tijelo neke države članice nakon utvrđenja postojanja stečajnog razloga, a čija je posljedica potpuna ili djelomična zapljena imovine dužnika i imenovanje stečajnog upravitelja, koji se vodi pod nadzorom dotičnog suda, odnosno tijela te čiji je cilj skupna namira vjerovnika stečajnog dužnika, odnosno uređenje pravnog odnosa dužnika i njegovih vjerovnika, a osobito radi održavanja njegove djelatnosti
- »reorganizacijska mjera« označuje mjeru čija je svrha očuvati ili obnoviti financijsko stanje kreditne institucije, a koja bi mogla utjecati na ranije stečena prava trećih strana, uključujući mjere koje obuhvaćaju mogućnost suspenzije plaćanja, suspenzije mjera izvršenja ili smanjenje tražbina; te mjere uključuju primjenu instrumenata sanacije i izvršavanja ovlasti za sanaciju u skladu sa Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i posebnim propisima kojima se uređuje sanacija institucija, a kojima se prenose odredbe Direktive 2014/59/EU
- »nadležno tijelo« znači nadležno tijelo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 40. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili sanacijsko tijelo kako je uređeno Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava glede mjera reorganizacije koje se poduzimaju u skladu s tim zakonom.

XXVIII.2. REORGANIZACIJSKE MJERE

Pravni učinci odluke o reorganizacijskim mjerama

Članak 332.

Reorganizacijske mjere koje su upravna vlast, agencija i druga tijela s javnim ovlastima ili sudovi naložili kreditnoj instituciji iz druge države članice, a koja ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, provode se prema pravu matične države članice i imaju bez ograničenja pravni učinak na području Republike Hrvatske prema trećim osobama koji nastupa istodobno s nastupanjem pravnih učinaka u matičnoj državi članici.

Obavješćavanje nadležnih tijela država članica domaćina

Članak 332.a

(1) Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o uvođenju reorganizacijske mjere nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka dužna je o toj odluci, kao i o njezinim konkretnim pravnim

učincima bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina te podružnice, i to prije uvođenja te mjere, a ako to nije moguće, neposredno nakon njezina uvođenja.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju primjene sanacijskih mjera u skladu s posebnim zakonom.

Obavješćavanje nadležnog tijela matične države članice

Članak 332.b

Ako se u Republici Hrvatskoj kao državi članici domaćinu donosi odluka o uvođenju reorganizacijskih mjera nad podružnicom kreditne institucije iz druge države članice, Hrvatska narodna banka dužna je o toj odluci obavijestiti nadležno tijelo matične države članice.

Javno obavješćavanje

Članak 332.c

(1) Ako bi provođenje reorganizacijskih mjera u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici moglo utjecati na prava trećih u državi članici domaćinu i ako je protiv odluke o uvođenju reorganizacijskih mjera u Republici Hrvatskoj moguća žalba ili drugi pravni lijek, Hrvatska narodna banka odnosno Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, objavit će obavijest o odluci o uvođenju reorganizacijske mjere u Službenom listu Europske unije i u dva dnevna lista svake države članice domaćina kako bi se olakšalo korištenje prava na žalbu ili drugog pravnog lijeka.

(2) Obavijest o odluci o uvođenju reorganizacijske mjere iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka odnosno Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka u najkraćem će roku dostaviti Uredu za publikacije Europske unije kao i u dva nacionalna dnevna lista svake države članice domaćina.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na službenom jeziku, odnosno službenim jezicima relevantne države članice, pri čemu se u toj obavijesti navodi koja je svrha i pravna osnova za donošenje reorganizacijske mjere, rokovi za podnošenje žalbe ili drugog pravnog lijeka, jasno naznačen datum kada ti rokovi istječu te potpuna adresa tijela ili suda nadležnog za odlučivanje o žalbi ili drugom pravnom lijeku.

(4) Reorganizacijska mjera iz stavka 1. ovoga članka izvršna je bez obzira na aktivnosti iz stavaka 1. do 3. ovoga članka i ima pravni učinak u odnosu na vjerovnike, osim ako je drukčije propisano.

XXVIII.3. LIKVIDACIJSKI I STEČAJNI POSTUPCI

XXVIII.3.1. Likvidacijski i stečajni postupak nad kreditnom institucijom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i kreditnom institucijom iz druge države članice

Međunarodna nadležnost za otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

Članak 333.

Kada je Hrvatska narodna banka donijela odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije, odnosno kada je nadležni trgovački sud u Republici Hrvatskoj donio odluku o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, ti će se postupci provoditi i u podružnici kreditne institucije koja posluje na području druge države članice i imat će pravni učinak prema trećim osobama.

Poseban stečajni postupak

Članak 334.

Brisan.

Priznanje odluke o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

Članak 335.

Odluka o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz druge države članice koju je donijela upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud matične države članice priznat će se u Republici Hrvatskoj bez daljnjih postupaka i pravni učinci te odluke nastupit će u Republici Hrvatskoj istodobno s nastupanjem pravnih učinaka u matičnoj državi članici.

Obavješćavanje drugih nadležnih vlasti

Članak 336.

(1) Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o otvaranju postupka prisilne likvidacije nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka dužna je o toj odluci, kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice domaćina te podružnice, i to prije otvaranja tog postupka, a ako to nije moguće, neposredno nakon njegova otvaranja.

(2) Ako nadležni trgovački sud u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donese odluku o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, dužan je o toj odluci, kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku, koja će tu obavijest bez odgode dostaviti nadležnom nadzornom tijelu države članice domaćina te podružnice, i to prije otvaranja tog postupka, a ako to nije moguće, neposredno nakon njegova otvaranja.

Javno obavješćavanje

Članak 337.

Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, likvidator, odnosno stečajni upravitelj objavit će izrijek odluke o otvaranju postupka likvidacije, odnosno stečajnog postupka u Službenom listu Europske unije i u dva dnevna lista svake države članice domaćina, i to na službenom jeziku, odnosno službenim jezicima države članice domaćina.

Obavješćavanje poznatih vjerovnika

Članak 338.

(1) Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, likvidator, odnosno nadležni trgovački sud bez odgode će o toj odluci obavijestiti i pojedinačno poznate vjerovnike koji svoje prebivalište, boravište ili sjedište imaju u drugim državama članicama.

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka posebno će se naznačiti rokovi koji se moraju poštivati, koje su posljedice propuštanja rokova, kome se tražbine prijavljuju, što prijava mora sadržavati, koje se isprave prilažu prijavi te koje su daljnje mjere propisane. Iz obavijesti mora jasno proizlaziti jesu li privilegirani vjerovnici i stvarnopravnim sredstvima osiguranja osigurani vjerovnici (vjerovnici koji su pridržali pravo vlasništva i razlučni vjerovnici) dužni prijaviti svoje tražbine.

(3) Za obavijest iz stavka 2. ovoga članka, koja se šalje na službenom jeziku, odnosno službenim jezicima države članice u kojoj vjerovnik ima svoje prebivalište, boravište ili sjedište, upotrebljava se obrazac koji, osim podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka, u zaglavlju na svim službenim jezicima Europskog gospodarskog prostora sadrži riječi: »Poziv za prijavu i obrazloženje tražbine. Poštivati rokove!«.

(4) Središnje tijelo državne uprave nadležno za pravosuđe dužno je propisati obrazac obavijesti iz stavka 3. ovoga članka u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravo na prijavu tražbina stranih vjerovnika

Članak 339.

(1) Vjerovnik kreditne institucije nad kojom je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici, a koji svoje prebivalište, uobičajeno boravište ili sjedište ima u nekoj drugoj državi članici te vjerovnik s javnopravnim tražbinama ovlašteni su u dotičnom likvidacijskom, odnosno stečajnom postupku koji se vodi u Republici Hrvatskoj prijaviti svoju tražbinu.

(2) S tražbinama vjerovnika iz stavka 1. ovoga članka postupa se na isti način i one imaju isti isplatan red kao i ekvivalentne tražbine koje su prijavili vjerovnici koji svoje prebivalište, boravište ili sjedište imaju u Republici Hrvatskoj.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka prijavljuju svoju tražbinu u skladu s uputama dobivenima u obavijesti iz članka 338. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Vjerovnik može svoju tražbinu prijaviti na službenom jeziku, odnosno jednom od službenih jezika države članice u kojoj ima prebivalište, boravište ili sjedište pod uvjetom da prijava njegove tražbine i njezino obrazloženje nosi naslov »Prijava i obrazloženje tražbine« na hrvatskom jeziku. Likvidator, odnosno stečajni upravitelj može zahtijevati od vjerovnika da priloži ovjerovljene prijevode na hrvatski jezik prijave i obrazloženja tražbine.

Redovito obavješćavanje vjerovnika

Članak 340.

Likvidator u likvidacijskom postupku, odnosno odbor vjerovnika u stečajnom postupku nad kreditnom institucijom dužan je redovito u pisanom obliku obavješćavati vjerovnike o tijeku likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka.

Mjerodavno pravo

Članak 341.

(1) Likvidacijski, odnosno stečajni postupak nad kreditnom institucijom iz druge države članice provodi se u skladu s propisima matične države članice u kojoj je takav postupak otvoren, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Pravo matične države članice osobito uređuje:

1) koje imovinske vrijednosti pripadaju masi i kako treba postupati s imovinskim vrijednostima koje je kreditna institucija stekla nakon otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

2) ovlaštenja kreditne institucije i ovlaštenja likvidatora, odnosno stečajnog upravitelja

3) pretpostavke za valjanost prijeboja

4) kakav učinak ima otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na ugovore kreditne institucije koje nije u potpunosti ispunila nijedna od ugovornih strana (»tekući ugovori«)

5) pravne učinke pokretanja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na pojedinačne postupke za ostvarivanje tražbina koje su pokrenuli vjerovnici, osim pravnih učinaka na parnice u tijeku prema članku 356. ovoga Zakona

- 6) koje se tražbine mogu prijaviti u likvidacijski, odnosno stečajni postupak i kako treba postupati s tražbinama koje su nastale nakon otvaranja dotičnog postupka
- 7) prijavu, ispitivanje i utvrđivanje tražbina
- 8) diobu utrška dobivenog unovčenjem imovine kreditne institucije, isplatni red tražbina i prava vjerovnika koji su nakon otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na temelju stvarnog prava ili prijeboja djelomično namireni
- 9) pretpostavke i pravne učinke zaključenja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka, posebno nagodbom
- 10) prava vjerovnika nakon zaključenja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka
- 11) tko snosi troškove likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka, uključujući i troškove koji proizlaze iz njega i
- 12) koje su pravne radnje ništave, pobjodne, odnosno relativno ništave jer oštećuju ukupnost vjerovnika.

Činidbe u korist kreditne institucije

Članak 342.

- (1) Osoba koja kreditnoj instituciji koja ima podružnicu u drugoj državi članici, a nad kojom je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak, izravno podmiri svoju obvezu, takvim će ispunjenjem biti oslobođena svoje obveze ako joj otvaranje dotičnog postupka nije bilo poznato.
- (2) Ako je obveza izravno podmirena prije javnog obavještanja prema članku 337. ovoga Zakona, smatrat će se da osobi iz stavka 1. ovoga članka nije bila poznata činjenica da je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak sve dok se ne dokaže drukčije.
- (3) Ako je obveza izravno podmirena nakon javnog obavještanja prema članku 337. ovoga Zakona, smatrat će se da je osobi iz stavka 1. ovoga članka bila poznata činjenica da je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak sve dok se ne dokaže drukčije.

Aktivnosti u postupku likvidacije, odnosno stečaja

Članak 343.

Ako je pokrenut postupak likvidacije, odnosno otvoren stečajni postupak i donesena odluka o ukidanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji iz druge države članice koja ima podružnicu na području Republike Hrvatske, takva odluka ne sprječava daljnje obavljanje određenih aktivnosti podružnice te kreditne institucije u Republici Hrvatskoj ako je to nužno ili primjereno za svrhu likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka.

Učinci postupka tijekom redovne likvidacije

Članak 344.

Ako propisi matične države članice ne sprječavaju da se u kreditnu instituciju iz druge države članice u kojoj je pokrenut postupak redovne likvidacije uvedu reorganizacijske mjere ili da se otvori stečajni postupak nad njom, uvođenje reorganizacijskih mjera, odnosno otvaranje stečajnog postupka imat će isti pravni učinak i na podružnicu te kreditne institucije na području Republike Hrvatske.

XXVIII.3.2. Likvidacija i stečaj nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje

Podružnica kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 345.

(1) Ako Hrvatska narodna banka namjerava donijeti odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije, odnosno ako trgovački sud u Republici Hrvatskoj namjerava donijeti odluku o otvaranju stečajnog postupka nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj, o toj će odluci kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti nadležno nadzorno tijelo matične države kreditne institucije iz treće zemlje.

(2) Ako se u Republici Hrvatskoj donese odluka o otvaranju stečajnog postupka nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje koja ima podružnicu i u nekoj drugoj državi članici, nadležni trgovački sud u Republici Hrvatskoj dužan je o toj odluci kao i njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku, koja će tu obavijest bez odgode dostaviti nadležnom nadzornom tijelu matične države kreditne institucije iz treće zemlje i nadležnom nadzornom tijelu te druge države članice, i to prije otvaranja tog postupka, a ako to nije moguće, neposredno nakon njegova otvaranja.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka, odnosno nadležni trgovački sud, likvidatori, odnosno stečajni upravitelji nastojat će surađivati i uskladiti radnje s drugim nadležnim nadzornim tijelima.

XXVIII.4. ZAJEDNIČKE ODREDBE ZA REORGANIZACIJSKE MJERE I
LIKVIDACIJSKE, ODNOSNO STEČAJNE POSTUPKE NAD KREDITNIM
INSTITUCIJAMA IZ DRŽAVA ČLANICA

Pravni učinci na određene ugovore i prava

Članak 346.

Glede pravnih učinaka neke reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na:

- 1) ugovore o radu i radne odnose isključivo je mjerodavno pravo države članice koje je mjerodavno za ugovor o radu
- 2) ugovore koji ovlašćuju na korištenje ili stjecanje neke nekretnine te za određivanje je li neka imovina nekretnina ili pokretnina isključivo je mjerodavno pravo države članice na čijem se području ta nekretnina nalazi
- 3) prava na nekoj nekretnini, brodu ili zrakoplovu, a koji se upisuju u javnu knjigu, isključivo je mjerodavno pravo države članice pod čijim se nadzorom ta javna knjiga vodi.

Stvarna prava trećih

Članak 347.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka ne utječe na stvarno pravo vjerovnika ili trećeg na materijalnoj ili nematerijalnoj, pokretnoj ili nepokretnoj imovini kreditne institucije iz Republike Hrvatske ili druge države članice i na točno određenim predmetima, i na određenoj skupini neodređenih predmeta čiji se sastav mijenja, koji se u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nalaze na području neke druge države članice.

(2) Pravima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito:

- 1) pravo da se unovči ili da unovčiti predmet te da se iz utrška ili uporabe predmeta namiri, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke
- 2) isključivo pravo naplatiti tražbinu, posebno na temelju založnog prava na nekoj tražbini ili na temelju cesije te tražbine radi osiguranja
- 3) pravo zahtijevati predaju određenog predmeta od svakog koji taj predmet posjeduje ili se koristi njime protivno volji ovlaštenika te
- 4) stvarno pravo uživanja plodova iz određenog predmeta.

(3) Pravo koje je upisano u javnu knjigu i koje ima učinak prema trećima stjecanja prava u smislu stavka 1. ovoga članka izjednačeno je sa stvarnim pravom.

(4) Odredba stavka 1. ovoga članka ne priječi isticanje ništavosti, poboynosti ili relativne ništavosti neke pravne radnje ako je to zakonom matične države članice dopušteno.

Pridržaj prava vlasništva

Članak 348.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u odnosu na kreditnu instituciju iz Republike Hrvatske ili druge države članice koja kupuje neku stvar ne utječe na prava prodavatelja iz pridržaja prava vlasništva, pod uvjetom da se stvar u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nalazila na području neke druge države članice, a ne one u kojoj je uvedena reorganizacijska mjera ili otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak.

(2) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u odnosu na kreditnu instituciju iz Republike Hrvatske ili druge države članice koja prodaje neku stvar nije osnova za, pod uvjetom da je dostava već uslijedila, raskid ili prestanak kupoprodajnog ugovora te ne sprječava stjecanje vlasništva kupca ako se ta stvar u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nalazila na području neke druge države članice, a ne one u kojoj je uvedena reorganizacijska mjera ili otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne priječi isticanje ništavosti, poboynosti ili relativne ništavosti neke pravne radnje ako je to zakonom matične države članice dopušteno.

Prijeboj

Članak 349.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka ne utječe na ovlaštenje vjerovnika da prebije svoju tražbinu s tražbinom kreditne institucije iz Republike Hrvatske ili druge države članice ako je taj prijeboj dopušten prema pravu koje je mjerodavno za tražbinu kreditne institucije.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne priječi isticanje ništavosti, poboynosti ili relativne ništavosti neke pravne radnje ako je to zakonom matične države članice dopušteno.

Mjerodavno pravo za vlasničkopravne odnose ili druga prava na instrumentima

Članak 350.

(1) Tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice za izvršavanje prava vlasništva ili drugih prava na instrumentima čije postojanje ili prijenos pretpostavlja upis u neku javnu knjigu, račun ili središnji depozitarni sustav koji vodi neka država članica ili koji se nalazi u nekoj državi članici mjerodavno je pravo u kojoj se ta javna knjiga, račun ili središnji depozitarni sustav u koji su dotična prava upisana nalazi.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice za ugovore o povratnoj kupnji vrijednosnih papira mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na takve ugovore.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz

Republike Hrvatske ili druge države članice na poslove koji se sklapaju na uređenom tržištu mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na takve poslove.

Ugovor o prijeboju i ugovor o netiranju

Članak 351.

Tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice za ugovore o prijeboju i ugovore o netiranju mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na takve ugovore.

Upravitelj, likvidator, stečajni upravitelj

Članak 352.

(1) Ako je u drugoj državi članici imenovan upravitelj, likvidator, odnosno stečajni upravitelj nad kreditnom institucijom iz druge države članice, svoje imenovanje dokazuje u Republici Hrvatskoj ovjerenim prijepisom izvornika strane odluke kojom je imenovan ili potvrdom koju je izdala upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud države članice. U Republici Hrvatskoj može se zahtijevati prijevod te odluke, odnosno potvrde na hrvatski jezik bez legalizacije ili neke druge formalnosti.

(2) Upravitelj, likvidator, odnosno stečajni upravitelj imenovan u drugoj državi članici, na području Republike Hrvatske ima sva ovlaštenja koja mu pripadaju prema pravu države članice te može imenovati osobe za provođenje postupka i zastupanje.

(3) Osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pri izvršavanju svojih ovlaštenja dužne su poštivati zakone i propise Republike Hrvatske, a posebice glede načina unovčenja imovine i glede obavještanja radnika. Ta ovlaštenja ne uključuju ovlaštenje na primjenu prisilnih sredstava ni ovlaštenje da odlučuju u sudskim ili drugim sporovima.

Upis u javne knjige

Članak 353.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u drugoj državi članici, upisat će se u Republici Hrvatskoj na prijedlog upravitelja, likvidatora, odnosno stečajnog upravitelja te upravne vlasti ili suda države članice u sudski, odnosno obrtni registar, u zemljišne knjige, upisnik brodova, upisnik brodova u izgradnji, upisnik zrakoplova te upisnik prava intelektualnog vlasništva.

(2) Ako je likvidacijski, odnosno stečajni postupak otvoren u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi, tada je likvidator, odnosno stečajni upravitelj dužan predložiti upis otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u svim državama članicama domaćinima.

(3) Troškovi upisa smatraju se troškovima i izdacima postupka.

Radnje kojima se oštećuje ukupnost vjerovnika

Članak 354.

U slučaju otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ne primjenjuje se pravo Republike Hrvatske o ništavosti, poboynosti ili relativnoj ništavosti pravnih radnji kojima se oštećuje ukupnost vjerovnika ako osoba u čiju je korist pravna radnja poduzeta dokaže da:

- 1) za pravnu radnju kojom se oštećuje ukupnost vjerovnika nije mjerodavno pravo Republike Hrvatske, već pravo druge države članice i
- 2) da se ta pravna radnja u konkretnom slučaju prema pravu te druge države članice ne može pobiti.

Zaštita trećih

Članak 355.

(1) Kada se kreditna institucija iz Republike Hrvatske ili druge države članice nakon uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka namiruje prodajom nekretnine, tada se pravni učinak te pravne radnje određuje prema pravu države članice na čijem se području nalazi nekretnina.

(2) Kada se kreditna institucija iz Republike Hrvatske ili druge države članice nakon uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka namiruje prodajom broda, zrakoplova te instrumenata ili prava na instrumentima čije postojanje i prijenos pretpostavlja upis u javnu knjigu ili na račun ili u središnji depozitarni sustav koji se vodi u dotičnoj državi članici, tada se pravni učinak te pravne radnje određuje prema pravu države članice u kojoj se vodi ta javna knjiga, račun ili središnji depozitarni sustav.

Parnice u tijeku

Članak 356.

Za pravne učinke reorganizacijskih mjera ili likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na parnice u tijeku o stvari koja ulazi ili o pravu koje ulazi u masu, mjerodavno je pravo države članice u kojoj se parnica vodi.

Obveza čuvanja povjerljivih informacija

Članak 357.

(1) Sve osobe, osim sudova, koje su u okviru obavješćavanja i konzultacija predviđenih člankom 345. ovoga Zakona ovlaštene za davanje i primanje informacija podliježu obvezi čuvanja povjerljivih informacija u skladu s odredbama ovoga Zakona o razmjeni i čuvanju povjerljivih informacija.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju obveze čuvanja povjerljivih informacija iz Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

XXIX.a POSTUPAK IZRICANJA PERIODIČNIH PENALA I UPRAVNIH SANKCIJA

Nadležnost za vođenje postupka izricanja upravne sankcije

Članak 359.a

Hrvatska narodna banka nadležna je za utvrđivanje povrede, vođenje postupka za izricanje upravne sankcije i izricanje upravnih sankcija pravnoj osobi i odgovornoj osobi za povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364. i 365. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: postupak za izricanje upravne sankcije).

Zaključak o pokretanju postupka za izricanje upravne sankcije

Članak 359.e

(1) Ako Hrvatska narodna banka tijekom prethodnog ispitivanja činjenica, okolnosti i pravne kvalifikacije utvrdi da postoje razlozi za izricanje upravnih sankcija zbog povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364., i 365. ovoga Zakona, pokreće postupak za izricanje upravne sankcije po službenoj dužnosti donošenjem zaključka o pokretanju postupka za izricanje upravne sankcije (u daljnjem tekstu: zaključak o pokretanju postupka).

(2) Zaključak o pokretanju postupka osobito sadrži:

1. oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi
2. opis činjeničnog stanja ili okolnosti koje su razlog za pokretanje postupka za izricanje upravnih sankcija (opis povrede)
3. pravnu osnovu na temelju koje i u vezi s kojom se pokreće postupak za izricanje upravnih sankcija
4. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut na očitovanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koja su važna za odlučivanje
5. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut da dostavi podatke i dokumentaciju relevantnu za utvrđivanje činjeničnog stanja
6. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut da se očituje o svom imovnom stanju
7. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut da navede sve činjenice i okolnosti koje mogu utjecati na određivanje vrste i visine upravne sankcije (olakotne i otegotne okolnosti) i
8. poziv stranki protiv koje je postupak pokrenut na predlaganje ostalih dokaza.

- (3) Hrvatska narodna banka ovlaštena je prikupljati i obrađivati osobne podatke koji su joj nužni za vođenje postupka za izricanje upravne sankcije.
- (4) Zaključak o pokretanju postupka dostavlja se stranki protiv koje je pokrenut postupak.
- (5) Postupak za izricanje upravne sankcije smatra se pokrenutim danom donošenja zaključka o pokretanju postupka.
- (6) U zaključku o pokretanju postupka određuje se rok u kojem se stranka protiv koje je postupak pokrenut ima pravo očitovati. Rok ne može biti kraći od osam niti dulji od 30 dana.
- (7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, Hrvatska narodna banka iz opravdanih razloga može na zahtjev stranke protiv koje je postupak pokrenut produljiti rok za dostavu očitovanja za najdulje 30 dana.
- (8) Ako se stranka protiv koje je postupak pokrenut ne očituje o zaključku o pokretanju postupka ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po tom zaključku, činjenice i okolnosti relevantne za utvrđivanje činjeničnog stanja i utvrđivanje kriterija za izricanje upravne sankcije Hrvatska narodna banka utvrdit će po službenoj dužnosti, na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije, te će bez odgađanja stranki protiv koje je pokrenut postupak dostaviti nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju iz članka 359.h ovoga Zakona.

Ispitni postupak

Članak 359.f

- (1) U svrhu utvrđivanja svih činjenica i okolnosti koje su bitne za odlučivanje o izricanju upravne sankcije Hrvatska narodna banka provodi ispitni postupak.
- (2) Pri provođenju ispitnog postupka Hrvatska narodna banka ima ovlasti iz članka 179. i članka 184. do 187. ovoga Zakona.
- (3) Pri provođenju ispitnog postupka Hrvatska narodna banka može se koristiti cjelokupnom dokumentacijom i svim informacijama prikupljenima u postupku supervizije nad kreditnom institucijom te ako ocijeni potrebnim i dokumentaciju drugih nadležnih tijela prikupljenu u okviru njihove supervizorske ovlasti ili drugih tijela u okviru njihove zakonom dane ovlasti.
- (4) Ako stranka protiv koje je pokrenut postupak ometa provođenje ispitnog postupka, Hrvatska narodna banka rješenjem će novčano kazniti fizičku osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi te pravnu osobu u iznosu do najviše dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnuto gubitka ili u iznosu do najviše 3.750.000,00 kuna. Tužba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.
- (5) U pozivu za provođenje ispitnih radnji Hrvatska narodna banka o posljedicama ometanja ispitnog postupka iz stavka 4. ovoga članka obavještava stranku protiv koje je postupak pokrenut.

Nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju

Članak 359.h

(1) Po provedenom ispitnom postupku Hrvatska narodna banka sastavit će nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju koji sadrži:

1) utvrđeno činjenično stanje

2) odredbu ovoga Zakona na temelju koje i u vezi s kojom je utvrđena povreda i

3) vrstu i visinu upravne sankcije te olakotne i otegotne okolnosti koje su uzete u obzir pri odmjeravanju vrste i visine upravne sankcije.

(2) Ako se tijekom postupka utvrdi da ne postoje razlozi za izricanje upravnih sankcija, guverner Hrvatske narodne banke može rješenjem obustaviti postupak. Rješenje o obustavi postupka bez odgađanja će se dostaviti stranki protiv koje je postupak pokrenut.

(3) Hrvatska narodna banka će nalaz iz stavka 1. ovoga članka kojim je utvrđena povreda dostaviti stranki protiv koje je postupak pokrenut na očitovanje i pozvati stranku da se očituje u određenom roku koji ne može biti kraći od osam niti dulji od 30 dana od dana primitka nalaza.

(4) U očitovanju na nalaz iz stavka 3. ovoga članka stranka protiv koje je postupak pokrenut može iznositi nove činjenice i dokaze u vezi s njima samo ako dokaže da za odnosne činjenice i dokaze nije znala niti mogla znati pri prethodnom očitovanju u tijeku ovog postupka.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, ako Hrvatska narodna banka ocijeni da su nove činjenice i dokazi važni za utvrđivanje činjeničnog stanja, u odnosu na te činjenice i dokaze provest će ispitni postupak i sastaviti novi nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju.

(6) Hrvatska narodna banka do okončanja postupka može izmijeniti nalaz iz stavka 1. ovoga članka u dijelu vrste i visine upravne sankcije, o čemu sastavlja novi nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju i dostavlja ga stranki na očitovanje u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

Kriteriji za izricanje upravne sankcije

Članak 359.i

(1) Pri izricanju upravne sankcije Hrvatska narodna banka uzet će u obzir sve okolnosti koje utječu na to da vrsta i visina upravne sankcije bude lakša ili teža, a osobito olakotne i otegotne okolnosti kao što su:

- težina, ponavljanje, učestalost ili trajanje povrede
- stupanj odgovornosti stranke protiv koje je postupak pokrenut
- financijska snaga stranke protiv koje je postupak pokrenut

- značaj stečene dobiti ili izbjegnutog gubitka stranke protiv koje je postupak pokrenut, ako ih je moguće utvrditi
- gubici koje su zbog počinjene povrede imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi
- suradnja koju stranka protiv koje je postupak pokrenut pokazuje
- ponašanje stranke protiv koje je postupak pokrenut nakon povrede
- prethodna kršenja koja su utvrđena za stranku za koju je postupak pokrenut i
- posljedice takve povrede za stabilnost financijskog sustava i potrošače.

(2) Za povrede iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist stranka protiv koje je postupak pokrenut može se strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za tu povredu.

Nadležnost za donošenje rješenja o upravnoj sankciji

Članak 359.j

- (1) Rješenje o upravnoj sankciji donosi Savjet Hrvatske narodne banke.
- (2) Rješenje o upravnoj sankciji Hrvatska narodna banka dostavlja počinitelju povrede u postupku u roku od osam dana od dana donošenja rješenja Savjeta Hrvatske narodne banke.

Postupak izvršenja novčanih kazni

Članak 359.l

- (1) U rješenju Hrvatske narodne banke kojim se izriče novčana kazna na temelju ovoga Zakona naznačit će se rok i način uplate izrečene novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana ni dulji od tri mjeseca od dana izvršnosti rješenja o izricanju upravne sankcije odnosno izvršnosti sudske odluke.
- (2) Novčana kazna uplaćuje se po izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke ako nije uložena tužba odnosno po izvršnosti sudske odluke. Hrvatska narodna banka može sa strankom sklopiti upravni ugovor radi izvršenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Novčane kazne izrečene rješenjem o izricanju upravne sankcije prihod su državnog proračuna.

(4) Ako počinitelj povrede ne uplati u naznačenom roku novčanu kaznu, Hrvatska narodna banka će tijelu nadležnom za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima podnijeti nalog za naplatu novčane kazne prisilnim putem sukladno posebnom zakonu. Novčane kazne koje su prisilno naplaćene na temelju naloga Hrvatske narodne banke uplaćuju se izravno u korist državnog proračuna.

Zastara izvršenja novčane kazne

Članak 359.n

(1) Novčana kazna izrečena na temelju ovoga Zakona ne može se izvršiti ako od dana izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne sankcije i/ili izvršnosti odluke suda istekne rok od pet godina. Zastara počinje teći od dana kada je stranka uredno zaprimila izvršnu odluku suda ili od dana izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne kazne ako stranka nije podnijela tužbu na to rješenje.

(2) Poslije svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

(3) Zastara iz stavka 1. ovoga članka prekida se:

- dok ne prođe rok za plaćanje izrečene novčane kazne ili
- svakom radnjom Hrvatske narodne banke poduzetom radi izvršenja novčane kazne.

Periodični penali

Članak 359.r

(1) Hrvatska narodna banka može izreći periodične penale kreditnim institucijama u slučaju trajnog kršenja ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, uredbi Europske unije, rješenja koja su donesena na temelju ovoga Zakona ili odluka koje je Hrvatska narodna banka donijela po uputi Europske središnje banke.

(2) Hrvatska narodna banka može izreći periodične penale kada je povreda još uvijek u tijeku, radi prisiljavanja kreditne institucije na ispunjavanje obveze koja se krši.

(3) Periodični penali moraju biti djelotvorni i razmjerni, a gornja granica jest 5% prosječnog dnevnog prihoda po danu povrede.

(4) Periodični penali računaju se za svaki dan povrede dok se kreditna institucija ne uskladi s uredbom ili relevantnom odlukom Hrvatske narodne banke.

(5) U rješenju o izricanju periodičnih penala Hrvatska narodna banka navest će datum od kojeg počinju teći periodični penali i rok na koji se periodični penali izriču, a koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(6) Hrvatska narodna banka će po obavijesti kreditne institucije ili po isteku roka iz stavka 5. ovoga članka rješenjem utvrditi datum prestanka povrede odnosno istek roka, utvrditi ukupan

iznos periodičnog penala za sve dane povrede i rok u kojem je kreditna institucija dužna platiti navedeni iznos.

(7) Na izricanje periodičnih penala iz ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se postupak iz glave XXVII. ovoga Zakona, osim članka 323.a stavka 6. ovoga Zakona.

XXIX.a.2. PRIMJENA ODREDBI OVE GLAVE NA POSTUPKE U BLISKOJ SURADNJI

Postupanje Hrvatske narodne banke u bliskoj suradnji pri izricanju upravne sankcije

Članak 359.s

U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje ovlasti, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku za izricanje upravnih sankcija. Hrvatska narodna banka postupit će po uputi Europske središnje banke.

XXX. PREKRŠAJNE ODREDBE I POVREDE PROPISA

Povrede kreditnih institucija

Članak 360.

(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija:

- 1) ako kreditira ili izdaje garancije odnosno druga jamstva protivno odredbama članka 21. ovoga Zakona
- 2) ako stekne udio u drugoj pravnoj osobi protivno odredbama članka 23. ovoga Zakona
- 3) ako ne osigura da stjecatelj bez suglasnosti ne ostvaruje prava iz dionica za koje mu je naložena prodaja ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama dioničara u skladu s člankom 30. stavkom 8. ovoga Zakona
- 4) ako prekrši odredbe o upravi iz članka 36. stavaka 1., 2., 3., 4., 5. ili 6. ovoga Zakona
- 5) ako protivno članku 46. stavku 1. ovoga Zakona izabere ili imenuje člana nadzornog odbora bez prethodne suglasnosti
- 6) ako obavlja djelatnosti protivno članku 59. ovoga Zakona
- 7) ako bez odobrenja Hrvatske narodne banke provede statusnu promjenu iz članka 63. ovoga Zakona ili ne obavijesti vjerovnike protivno članku 63. stavku 11. ovoga Zakona

8) ako bez odobrenja Hrvatske narodne banke osnuje podružnicu u drugoj državi članici, a o tome nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 75. stavkom 1. ovoga Zakona

9) ako kao matična kreditna institucija nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku da je financijska institucija koja je njezino društvo kći osnovala podružnicu u drugoj državi članici u skladu s člankom 76. stavkom 1. ovoga Zakona

10) ako započne pružati usluge preko podružnice u drugoj državi članici protivno članku 77. ovoga Zakona

11) ako započne neposredno pružati bankovne usluge ili priznate financijske usluge, a da o namjeri pružanja usluga prethodno ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 80. stavkom 1. ovoga Zakona

12) ako kao matična kreditna institucija u RH nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku da je financijska institucija koja je njezino društvo kći započela neposredno pružati priznate financijske usluge u skladu s člankom 80. stavkom 2. ovoga Zakona

13) ako osnuje podružnicu u trećoj zemlji bez prethodnog odobrenja Hrvatske narodne banke u skladu s člankom 81. stavkom 3. ovoga Zakona

14) ako isplaćuje akontaciju dobiti ili dividende, dobit ili dividendu ili obavlja isplate na temelju sudjelovanja uprave, nadzornog odbora i radnika u dobiti društva protivno članku 99. ovoga Zakona

15) ako ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno članku 100. ovoga Zakona ili ako odredi odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka suprotno članku 100.a ovoga Zakona ili ako upotrijebi instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka suprotno članku 100.b ovoga Zakona

16) ako ne uspostavi ili ne provodi sustav upravljanja u skladu s člankom 101. stavkom 1. ovoga Zakona

17) ako ne uspostavi djelotvorno upravljanje svim rizicima u skladu s člankom 103. ovoga Zakona ili ako postupi suprotno pravilima o upravljanju kreditnim, tržišnim, operativnim i ostalim rizicima iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

18) ako ne izračunava promjenu ekonomske vrijednosti kreditne institucije koja proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a nastala je kao rezultat standardnog kamatnog šoka, ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o izloženosti kamatnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili ako postupi suprotno ostalim postupcima i načelima za upravljanje kamatnim

rizikom u knjizi banke iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

19) ako postupi suprotno pravilima o upravljanju likvidnosnim rizikom iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

20) ako postupi suprotno pravilima o upravljanju informacijskim sustavom i rizicima koji proizlaze iz korištenja informacijskog sustava iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

21) ako ne raspoređuje izloženosti u skupine prema nadoknadivosti, ako ne provodi vrijednosno usklađivanje, ispravke vrijednosti za bilančne stavke te rezerviranja za izvanbilančne stavke ili ako postupi suprotno ostalim pravilima o praćenju portfelja koji nose kreditni rizik iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona

22) ako ne utvrđuje grupu povezanih osoba u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona

23) ako postupi suprotno pravilima u vezi s obvezom rezerviranja sredstava za sudske sporove i pravnim rizikom iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 4. ovoga Zakona

24) ako postupi suprotno zahtjevima vezanima uz primitke radnika ili ako postupi suprotno ostalim pravilima, postupcima i kriterijima u vezi s politikama primitaka iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona

25) ako ne izradi ili Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi plan oporavka ili doneseni plan oporavka ne primjenjuje ili ne ažurira plan oporavka, što je protivno članku 154. stavcima 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona te članku 154.a stavku 1. ovoga Zakona, ili ako plan oporavka ne izradi na način i u opsegu propisanom podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona ili ako plan oporavka nema sadržaj propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona ili ako plan oporavka nije dostavljen na način i u rokovima za njihovu dostavu, čime postupa protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona

26) ako ne formira rezerve za opće bankovne rizike i ako ne izračunava stanje pojedinačnih i svih otvorenih stavki i najveću dopuštenu razliku između tih stavki i ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 3. ovoga Zakona

27) ako ne uspostavi sustav unutarnjih kontrola u skladu s člankom 104. stavkom 2., člankom 105. stavcima 1. i 2. te člancima 106. i 107. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 105. stavka 3. ovoga Zakona

28) ako osoba odgovorna za rad kontrolne funkcije ne obavijesti upravu, nadzorni odbor i Hrvatsku narodnu banku u skladu s odredbom članka 108. ovoga Zakona

29) ako ne uspostavi, ne provodi i redovito ne provjerava strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s člankom 113. ovoga Zakona

30) ako primjenjuje interne modele ili pristupe ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o planiranoj izmjeni internog modela ili prestanku ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja protivno članku 114. ovoga Zakona ili protivno dijelu trećem Uredbe (EU) br. 575/2013

31) ako ne održava protuciklički zaštitni sloj kapitala u skladu s člankom 118. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

32) ako ne održava zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 130. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

33) ako ne održava zaštitni sloj za GSV kreditne institucije u skladu s člankom 135. stavcima 4. i 5. ovoga Zakona

34) ako ne održava zaštitni sloj za OSV kreditne institucije u skladu s člankom 137. stavcima 5., 6. i 7. ovoga Zakona

35) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom protivno odredbama članka 140. stavka 1. ovoga Zakona

36) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu na način iz članka 140. stavka 2. ovoga Zakona

37) ako ne izračunava ili netočno izračunava najveći raspodjeljivi iznos u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 140. stavka 6. ovoga Zakona

38) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, stvori obvezu isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, isplaćuje varijabilne primitke ili provodi plaćanja po instrumentima dodatnog osnovanog kapitala prije nego što je izračunala najveći raspodjeljivi iznos, čime postupa suprotno odredbama članka 140. stavka 3. ovoga Zakona, ili na taj način raspodijeli iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos, čime postupa suprotno članku 140. stavku 5. ovoga Zakona

39) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri provođenja raspodjele dobiti ili radnji iz članka 140. stavka 3. ovoga Zakona ili ne dostavi propisane informacije, što je suprotno odredbama članka 142. stavka 1. ovoga Zakona

40) ako ne uspostavi, ne provodi i redovito ne provjerava sustave u skladu s člankom 142. stavkom 2. ovoga Zakona

41) ako ne izradi na propisani način plan za očuvanje kapitala ili ga ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci u propisanom roku, što je suprotno odredbama članka 143. stavka 1. ili 3. ovoga Zakona

42) ako ne poduzme mjere za očuvanje kapitala, što je protivno članku 143.a stavcima 1., 2. ili 3. ovoga Zakona, ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 143.a stavka 4. ovoga Zakona

42.a) ako ne poduzme mjere iz članka 144.a ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 144.a ovoga Zakona

43) ako sklopi pravni posao bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora protivno odredbama članka 147. ovoga Zakona

44) ako postupi suprotno odredbama o ograničenju ulaganja iz članka 148. stavka 1. ovoga Zakona i ako ne izračunava ograničenja ulaganja ili ako postupi suprotno ostalim pravilima u vezi s ograničenjem ulaganja u materijalnu imovinu iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 6. ovoga Zakona

45) ako izvrši ulaganja bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke protivno odredbama članka 149. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona

46) ako postupi protivno odredbama o kupoprodaji plasmana iz članka 150. stavaka 2. do 5. i 8. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 150. stavka 7. ovoga Zakona

47) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama i okolnostima iz članka 151. ovoga Zakona

48) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća i informacije iz članka 153. ovoga Zakona

49) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća ili ih ne objavi u skladu s odredbama članaka 163. i 164. ovoga Zakona

50) ako ne obavi zakonsku reviziju financijskih izvještaja iz članka 168. stavka 1. ovoga Zakona

51) ako objavi godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje koji su odbijeni odnosno odbačeni, ili ako ne osigura da godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno

odbačeni ne budu javno objavljeni, ili ako su godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni već dostavljeni radi javne objave Financijskoj agenciji odnosno uređenom tržištu vrijednosnih papira, bez odgađanja ne obavijesti Financijsku agenciju i uređena tržišta vrijednosnih papira na kojima ima uvrštene vrijednosnice o činjenicama da su rješenjem Hrvatske narodne banke odbijeni odnosno odbačeni njezini revidirani godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji, ili ako istu obavijest bez odgađanja ne objavi na svojim internetskim stranicama, a što je protivno članku 173. stavku 7. ovoga Zakona

52) ako ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje neposrednog nadzora na način i pod uvjetima iz članka 184., 186. i 187. ovoga Zakona

53) ako ne postupi prema rješenju koje je Hrvatska narodna banka donijela temeljem odredbi ovog Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013

54) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o datumu održavanja glavne skupštine u roku propisanom za obavješćavanje dioničara kreditne institucije o održavanju glavne skupštine ili ne dopusti predstavniku Hrvatske narodne banke prisustvovanje na glavnoj skupštini na način iz članka 227. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona

55) ako ne ispuni obvezu u vezi s obavješćavanjem o povredi propisa na način iz članka 359. ovoga Zakona ili na bilo koji način dovodi u nepovoljniji položaj radnika kreditne institucije koji je dostavio obavijest o povredi propisa

56) ako u razdoblju do donošenja propisa utemeljenih na ovom Zakonu i Uredbi (EU) br. 575/2013 ne postupi u skladu s odredbama podzakonskih propisa iz članka 388. ovoga Zakona

57) ako ne izračunava regulatorni kapital u skladu s dijelom drugim Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela drugog Uredbe (EU) br. 575/2013

58) ako je rasporedila instrumente kapitala iz članka 26., 52. i 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 kao instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskoga kapitala bez prethodno dobivenog odobrenja Hrvatske narodne banke za raspoređivanje instrumenta kapitala kao instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala odnosno instrumenata dopunskoga kapitala, što je u suprotnosti s člankom 26. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 odnosno člankom 114. stavkom 4. ovoga Zakona

59) ako izvrši isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital u slučajevima kada je člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) 575/2013 zabranjena takva isplata

60) ako joj je stopa redovnog osnovnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je stopa osnovnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je stopa ukupnog kapitala ispod visine propisane

člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je regulatorni kapital ispod visine propisane člankom 93. Uredbe (EU) br. 575/2013

61) ako ne izračunava kapitalne zahtjeve u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela trećeg Uredbe (EU) br. 575/2013

62) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune ili netočne informacije, čime postupa suprotno članku 99. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkom standardu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 99. Uredbe (EU) br. 575/2013

63) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o gubicima i vrijednostima izloženosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, čime postupa suprotno članku 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkom standardu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 101. Uredbe (EU) br. 575/2013

64) ako ne ispunjava obveze vezane uz knjigu trgovanja iz članaka 102. do 106. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne ispunjava obveze vezane uz knjigu trgovanja i bonitetno vrednovanje u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 105. Uredbe (EU) br. 575/2013

65) ako ne izračunava izloženost ili ne postupa u skladu s ostalim zahtjevima vezanima uz velike izloženosti iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izračunava izloženost ili ne postupa u skladu s ostalim zahtjevima vezanima uz velike izloženosti u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013

66) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 394. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 394. Uredbe (EU) br. 575/2013

67) ako joj izloženost prelazi ograničenje iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

68) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o prekoračenju najveće dopuštene izloženosti na način propisan člankom 396. Uredbe (EU) br. 575/2013

69) ako je izložena kreditnom riziku po sekuritizacijskoj poziciji, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) 575/2013, ili ne postupa u skladu sa zahtjevima iz dijela petog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjevima vezanima uz izloženosti prenesenom kreditnom riziku iz tehničkog standarda koji je donijela Europska komisija na temelju članka 410. Uredbe (EU) br. 575/2013

70) ponovljeno ili kontinuirano ne održava dovoljno likvidne imovine, što je u suprotnosti s člankom 412. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku prema referentnim datumima na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku u rokovima za dostavu izvješća propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne dostavlja potrebna dodatna likvidnosna nadzorna izvješća na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013

71) ako ne osigura odgovarajuće ispunjavanje dugoročnih obveza pomoću niza instrumenata stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 413. Uredbe (EU) br. 575/2013

72) ako ne obavijesti i ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci plan za pravodobnu ponovnu usklađenost, čime je postupila protivno članku 414. Uredbe (EU) br. 575/2013

73) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013

74) ako ne razvije metodologije i postupke za izračun i iskazivanje tržišne vrijednosti i korektivnih faktora za dionice ili udjele u investicijskim fondovima u skladu s člankom 418. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013

75) ako ne izračunava omjer financijske poluge u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013

76) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 430. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako ne dostavlja podatke na jedinstvenom obrascu za izvješćivanje, ako podatke ne dostavlja prema uputama za upotrebu navedenih obrazaca, ako podatke ne dostavlja prema datumima izvješćivanja ili ako ih ne dostavlja u skladu s rješenjima informacijske tehnologije a kako je to propisano tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 430. Uredbe (EU) br. 575/2013

77) ako ne objavljuje informacije ili dostavlja netočne ili nepotpune informacije, što je u suprotnosti s člankom 431. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013

78) ako postupi protivno podzakonskom propisu koji je Hrvatska narodna banka donijela na temelju ovlaštenja iz Uredbe (EU) br. 575/2013

79) ako postupi protivno delegiranom aktu koji je donijela Europska komisija na temelju članaka 456., 457., 459. i 460. Uredbe (EU) br. 575/2013

80) ako postupi protivno podzakonskom propisu koji je Hrvatska narodna banka donijela radi provedbe provedbenih i regulatornih tehničkih standarda, usklađivanja sa smjernicama i preporukama koje je izdalo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili usklađivanja s upozorenjima i preporukama koje je izdao Europski odbor za sistemske rizike u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010

81) ako ima inicijalni kapital u iznosu manjem od propisanog člankom 19. ovoga Zakona

82) ako sklopi pravni posao s osobom u posebnom odnosu pod uvjetom koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije, što je protivno članku 146.a stavku 1. ovoga Zakona, ili ako sklopi pravni posao prema kojem ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu prelazi 50.000,00 kuna bez jednoglasne odluke svih članova uprave ili bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora, što je protivno članku 146.a stavku 2. ovoga Zakona

83) ako sklopi sporazum o financijskoj potpori čije sklapanje nije odobrilo konsolidirajuće nadzorno tijelo, što je protivno članku 216.b stavku 11. ili 216.c stavku 2. ovog Zakona, ili ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o sklapanju sporazuma, što je protivno članku 216.e stavku 1. ovoga Zakona

84) ako da potporu bez odobrenja Hrvatske narodne banke, što je protivno članku 216.h stavku 1. ovoga Zakona, ili ako ne obavijesti o namjeri davanja potpore, što je protivno članku 216.h stavku 1. i 2. ovoga Zakona

85) ako ne dostavi odluku o davanju financijske potpore, što je protivno članku 216.i stavku 1. ovoga Zakona, ili ako javno ne objavi ili najmanje jednom godišnje ne ažurira informacije iz članka 216.i stavka 3. i 4. ovoga Zakona, što je protivno članku 216.i stavku 3. i 4. ovoga Zakona

86) ako provede smanjenje stavki redovnog osnovnog kapitala protivno člancima 312.a, 312.b ili 312.c ovoga Zakona

86.a) ako ne razmjenjuje informacije u skladu s člankom 321. stavcima 2. do 5. ovoga Zakona

87) ako ne ažurira ili po potrebi ne izradi novi plan oporavka i ne dostavi ga Hrvatskoj narodnoj banci, što je protivno članku 152. stavku 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama

88) ako postupi protivno pravnim aktima koje je donijela Europska središnja banka na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013, a koji se izravno primjenjuju u Republici Hrvatskoj na temelju članka 11.a stavka 2. ovoga Zakona

89) ako postupi protivno rješenju Hrvatske narodne banke koje je Hrvatska narodna banka u bliskoj suradnji donijela u skladu s uputama, općim smjernicama, zahtjevima ili mjerama Europske središnje banke

90) ako prelazi ograničenja izloženosti iz članka 145.a ovoga Zakona.

(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije.

(3) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutoga gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke.

(4) Za povrede iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora kreditne institucije.

(5) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.

Prekršaji zbog povrede odredaba o zaštiti potrošača

Članak 361.b

(1) Za prekršaj kaznit će se globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda:

1) ako opće informacije o uslugama nisu jasne i razumljive, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona

2) ako opće informacije o uslugama nisu dostupne na hrvatskom jeziku, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona

3) ako opće informacije o uslugama nisu dostupne u papirnatom obliku, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona

4) ako opće informacije o uslugama nisu dostupne na pogodnom mjestu u poslovnim prostorijama u kojima se pružaju usluge potrošačima, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona

5) ako nudi ugovore o kreditu koji se pozivaju na referentnu vrijednost kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 3. Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o

izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29. 6. 2016.), a u opće informacije ne uključi imena referentnih vrijednosti odnosno njihovih administratora te moguće implikacije za potrošača, što je protivno članku 301. stavku 2. ovoga Zakona

6) ako ne sklopi s potrošačem ugovor o pružanju pojedine bankovne usluge iz članka 7. ovoga Zakona u pisanom obliku, ili ako sklopljeni ugovor nije na hrvatskom jeziku, ili ako najmanje jedan primjerak ugovora ne preda potrošaču, ili ako u slučaju sklapanja ugovora o kreditu ne preda jedan primjerak ugovora drugim sudionicima kreditnog odnosa, što je protivno članku 302. stavku 1. ovoga Zakona

7) ako prije sklapanja ugovora o pružanju bankovnih ili financijskih usluga ne da potrošaču personalizirane informacije ili ako te informacije ne obuhvaćaju najmanje informacije koje su propisane zakonom kojim se uređuje potrošačko kreditiranje, stambeno potrošačko kreditiranje odnosno drugim propisima kojima se uređuju pojedine bankovne i financijske usluge, što je protivno članku 302. stavku 2. ovoga Zakona

8) ako potrošaču prije sklapanja ugovora ne predoči ili ne učini dostupnim sve bitne uvjete ugovora iz kojih su vidljiva prava i obveze ugovornih strana, a kod ugovora o kreditu drugim sudionicima ugovornog odnosa ne predoči odnosno ne učini dostupnim sve bitne informacije o uvjetima ugovora iz kojih su vidljiva prava i obveze ugovornih strana ili ako druge sudionike ugovornog odnosa ne upozori na pravnu prirodu sudužništva odnosno jamstva, kao i na pravo kreditne institucije da poduzme naplatu svojih potraživanja od svih sudionika kreditnog odnosa, što je protivno članku 302. stavku 3. ovoga Zakona

9) ako na zahtjev potrošača ne osigura nacrt ugovora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona, ili ako na zahtjev drugog sudionika ugovora ne učini dostupnim ili ne osigura nacrt ugovora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona ili ako ga ne osigura bez naknade, što je protivno članku 302. stavku 4. ovoga Zakona

10) ako uz nacrt ugovora potrošaču ne da presliku ili elektroničku verziju odgovarajućih odredbi iz važećih Općih uvjeta poslovanja, Politike kamatnih stopa, Tarife naknada, kao i ostalih akata kreditne institucije koji mogu utjecati na financijski položaj potrošača, uz kratko objašnjenje tog utjecaja, ili ako mu ne da bez naknade, što je protivno članku 302. stavku 5. ovoga Zakona

11) ako u poslovanju s potrošačima koje je vezano uz primanje depozita i odobravanje kredita koje se odnosi na usluge s valutnom klauzulom ne primijeni srednji tečaj Hrvatske narodne banke odgovarajuće valute u odnosu na kunu koji važi na dan transakcije, što je protivno članku 302. stavku 6. ovoga Zakona

12) ako potrošačima ne učini dostupnim opće uvjete poslovanja na hrvatskom jeziku, što je protivno članku 303. stavku 1. ovoga Zakona

13) ako potrošačima ne učini dostupnim opće uvjete poslovanja na pogodnom mjestu u poslovnim prostorijama u kojima se pružaju usluge potrošačima, što je protivno članku 303. stavku 1. ovoga Zakona

14) ako ne učini dostupnim izmjene i dopune općih uvjeta poslovanja na način iz članka 303. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona odnosno ako izmjene i dopune općih uvjeta poslovanja ne učini dostupnim najmanje petnaest dana prije nego što one stupe na snagu, što je protivno članku 303. stavku 3. ovoga Zakona

15) ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 304. ovoga Zakona

16) ako o stanju kredita ne obavijesti potrošača, sudužnika ili jamca na ugovoreni način odnosno ako o stanju kredita ne obavijesti potrošača, sudužnika ili jamca najmanje jedanput na godinu odnosno ako bez naknade ne obavijesti potrošača, sudužnika ili jamca o stanju kredita potrošača, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

17) ako o stanju depozita ne obavijesti potrošača na ugovoreni način odnosno ako o stanju depozita ne obavijesti potrošača najmanje jedanput na godinu odnosno ako o stanju depozita bez naknade ne obavijesti potrošača, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

18) ako u obavijesti o stanju kredita iz članka 305. stavka 1. ovoga Zakona posebno ne iskaže dospjela nepodmirena dugovanja dužnika prema kreditnoj instituciji odnosno ako ne iskaže informaciju o tome u kojem roku kreditna institucija šalje prvu i drugu opomenu o dugu odnosno ako ne iskaže upozorenje o otkazu kredita, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

19) ako obavijest o stanju kredita ne dostavlja sve do trenutka pokretanja sudskog postupka za naplatu kredita, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

20) ako u trenutku otkaza kredita ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca o ukupnom iznosu i strukturi dugovanja prema sljedećim stavkama: glavnica, kamata, naknade i drugi troškovi odnosno ako u trenutku otkaza kredita ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca bez naknade o ukupnom iznosu i strukturi dugovanja prema sljedećim stavkama: glavnica, kamata, naknade i drugi troškovi, što je protivno članku 305. stavku 2. ovoga Zakona

21) ako u trenutku otkaza kredita ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca o osnovanosti pojedinačnih stavki za koje se traži naplata ili ako ne naznači koje su stavke podložne uvećanju i po kojoj pripadajućoj kamatnoj stopi odnosno ako ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca bez naknade o osnovanosti pojedinačnih stavki za koje se traži naplata uz naznaku koje su stavke podložne uvećanju i po kojoj pripadajućoj kamatnoj stopi, što je protivno članku 305. stavku 2. ovoga Zakona

22) ako, u slučaju da se potrošač – kreditni dužnik i kreditna institucija nakon nastupa kašnjenja u otplati dugovanja ne dogovore o načinu daljnje otplate najduže u roku od dva mjeseca, ne obavijesti sudužnika, založnog dužnika ili jamca o stanju duga odnosno ako sudužniku, založnom dužniku ili jamcu ne ostavi rok od 15 dana od dana slanja preporučenom pošiljkom obavijesti o stanju duga da obvezu podmiri u novcu, što je protivno članku 305. stavku 3. ovoga Zakona

23) ako ne obavijesti potrošača o promjeni ugovorene promjenjive kamatne stope na ugovoreni način najmanje 15 dana prije nego što se one počnu primjenjivati, ili u obavijesti potrošaču ne predoči i objasni kretanje parametara zbog kojih je došlo do promjene kamatne stope, ili ako kod ugovora o kreditu potrošaču ne dostavi izmijenjeni otplatni plan, što je protivno članku 305. stavku 4. ovoga Zakona

24) ako, kod ugovora o kreditu kod kojeg je došlo do povećanja kamatne stope, primijeni promijenjenu kamatnu stopu, a da o toj promjeni na ugovoreni način najmanje 15 dana prije njezine primjene nije obavijestila potrošača, što je protivno članku 305. stavku 5. ovoga Zakona

25) ako, kod ugovora o depozitu kod kojeg je došlo do smanjenja kamatne stope, primijeni promijenjenu kamatnu stopu, a da o toj promjeni na ugovoreni način najmanje 15 dana prije njezine primjene nije obavijestila potrošača, što je protivno članku 305. stavku 6. ovoga Zakona

26) ako potrošaču, na njegov zahtjev, ne stavi na raspolaganje, besplatno i u svakom trenutku tijekom trajanja ugovora o kreditu, izvještaj u obliku otplatnog plana, informaciju o ukupno plaćenju glavnici, kamatama i troškovima, specifikaciju uplata i pregled promjena kamatnih stopa, što je protivno članku 305. stavku 8. ovoga Zakona

27) ako ne obavijesti potrošača najkasnije 15 dana od dana otplate kredita u cijelosti, bez naknade i na ugovoreni način o otplati cjelokupnog kredita ili ga ne informira o načinu preuzimanja brisovnog očitovanja, ili ako postoje prava trećih osoba koje su dijelom ili u cijelosti otplatile kredit ne informira potrošača o pravima tih osoba i o daljnjim uvjetima izdavanja brisovnog očitovanja, ili ne informira potrošača o načinu preuzimanja svih drugih instrumenata osiguranja otplaćenog kredita, ili ne obavijesti na isti način sve treće osobe (jamce, sudužnike, založene dužnike i sl.) koje su dijelom ili u cijelosti otplatile kredit, što je protivno članku 305. stavku 9. ovoga Zakona

28) ako na ugovor o kreditu, neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita koji kreditna institucija odobrava potrošaču, ne primjenjuje odredbe zakona kojima se uređuje potrošačko kreditiranje, a kojima se uređuje promjenjiva kamatna stopa, što je protivno članku 306. stavku 1. ovoga Zakona

29) ako nudi ugovaranje promjenjive kamatne stope bez prethodnog upozorenja na sve rizike promjenjivosti kamatne stope ili ne ugovori na jasan i nedvojben način parametre koji utječu na promjenu te kamatne stope, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 1. ovoga Zakona

30) ako sklopi ugovor o kratkoročnom depozitu ili kratkoročnom kreditu s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 2. ovoga Zakona

31) ako ugovori promotivne kamatne stope na usluge koje nisu kratkoročne, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 3. ovoga Zakona

32) ako potrošaču naplaćuje naknadu koja nije bila sadržana u Tarifi naknada u vrijeme zaključenja ugovora, što je protivno članku 308. stavku 1. ovoga Zakona

33) ako u skladu s člankom 309. stavkom 3. ovoga Zakona u utvrđenom roku ne dostavi dodatne podatke, izvještaje i druge akte koje je zatražila Hrvatska narodna banka

34) ako ne imenuje odgovornu osobu za poslove rješavanja prigovora potrošača ili ako ne povjeri poslove rješavanja prigovora potrošača najmanje jednoj osobi u skladu s člankom 309. stavkom 5. ovoga Zakona

35) ako ne dostavi podatke o prigovorima potrošača na način i u rokovima koje odredi Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 309. stavkom 8. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora kreditne institucije za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti nadležnom općinskom sudu ili drugom stvarno nadležnom tijelu rješenje o utvrđivanju globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije za kreditnu instituciju protiv koje se vodi prekršajni postupak, i to za godinu u kojoj je prekršaj počinjen.

Ostale povrede uprave i nadzornog odbora

Članak 363.

(1) Novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se član uprave kreditne institucije:

1) ako ne uspostavi i ne provodi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja u skladu s člankom 41. stavcima 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona

2) ako bez odgode ne obavijesti nadzorni odbor o okolnostima iz članka 42. ovoga Zakona

3) ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci izvješća i informacije na način i u roku iz članka 179. stavka 4. ovoga Zakona ili

4) ako je donio odluku o sklapanju pravnog posla s osobom u posebnom odnosu koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije ili je donio odluku o sklapanju pravnog posla čime će ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu prelaziti 50.000,00 kuna bez jednoglasne odluke svih članova uprave i bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora, što je protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se član nadzornog odbora kreditne institucije:

1) ako u roku iz članka 39. stavka 13. ovoga Zakona ne podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje predsjednika, odnosno člana uprave

2) ako bez odgode ne donese odluku iz članka 44. stavka 7. ovoga Zakona

3) ako ne obavlja svoje dužnosti u skladu s člankom 49. stavkom 1. točkama 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga Zakona

4) ako bez odgode ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o nastupu okolnosti iz članka 49. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona

5) ako ne osnuje odbore u skladu s člankom 50. ovoga Zakona, ako odbori nadzornog odbora ne postupaju u skladu s člancima 51. do 53. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona ili

6) ako je dao prethodnu suglasnost za sklapanje pravnog posla s osobom u posebnom odnosu koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije i kojim je ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu koja prelazi 50.000,00 kuna, što je protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona.

Povrede drugih osoba

Članak 364.

(1) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona.

(2) Za povredu iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 15. ili 17. ovoga Zakona.

(5) Za povredu iz stavka 4. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(6) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 15. ili 17. ovoga Zakona.

(7) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona.

(8) Za povredu iz stavka 7. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(9) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona.

(10) Novčanom kaznom do 3% ukupnog prihoda kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je pravna osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona, o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni.

(11) Za povredu iz stavka 10. ovoga članka novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(12) Novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je fizička osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona, o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni.

(13) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se pravna osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona ako ne postupi po zahtjevu koji joj je Hrvatska narodna banka postavila u vezi s člankom 179. stavkom 3. ovoga Zakona.

(14) Za povredu iz stavka 13. ovoga članka novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(15) Novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona ako ne postupi po zahtjevu koji joj je Hrvatska narodna banka postavila u vezi s člankom 179. stavkom 3. ovoga Zakona.

Povrede članica grupe kreditnih institucija

Članak 365.

(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutoga gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se:

1) matični financijski holding i matični mješoviti financijski holding koji ne postupi u skladu s člankom 24. stavkom 12. ovoga Zakona

2) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija kći iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja je obvezna primijeniti bonitetne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija odnosno podgrupu ako ne ispuni zahtjev iz članka 97. ovoga Zakona te matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispuni zahtjev iz članka 97. stavaka 4. do 7. ovoga Zakona

3) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako matičnoj kreditnoj instituciji u toj grupi ili kreditnoj instituciji iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona ne izvrši obveze iz članka 281. stavka 1. ovoga Zakona

4) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja ne izvrši obvezu iz članka 281. stavka 2. ovoga Zakona

5) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako u skladu s člankom 281. stavkom 3. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne omogućiti obavljanje supervizije poslovanja

6) matično društvo kreditne institucije u RH koja je isključena iz konsolidacije matičnog društva, koje ne ispuni obveze iz članka 281. stavka 4. ovoga Zakona

7) osobe kojima je matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona koje nisu uključene u superviziju na konsolidiranoj osnovi, a koje ne ispune obveze iz članka 281. stavka 5. ovoga Zakona

8) pravne osobe koje ne postupe u skladu s podzakonskim propisima donesenima na temelju članka 290. ovoga Zakona

9) mješoviti holding i njegova društva kćeri ako ne izvrše obveze iz članka 291. stavka 1. ovoga Zakona

10) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ako u skladu s člankom 167. stavcima 1. ili 2. ovoga Zakona javno ne objavi informacije o upravljanju i organizaciji

11) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija kći iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja je obvezna primijeniti bonitetne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija odnosno podgrupu ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispuni zahtjev iz članka 11. Uredbe (EU) br. 575/2013 na osnovi svog konsolidiranog položaja.

12) mješoviti financijski holding ili financijski holding ako postupi protivno pravnim aktima koje je donijela Europska središnja banka na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013, a koji se izravno primjenjuju u Republici Hrvatskoj na temelju članka 11.a stavka 2. ovoga Zakona

13) mješoviti financijski holding ili financijski holding ako postupi protivno rješenju Hrvatske narodne banke koje je Hrvatska narodna banka u bliskoj suradnji donijela u skladu s uputama, općim smjernicama, zahtjevima ili mjerama Europske središnje banke.

(2) Za povredu iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pravne osobe.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINACIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: IV. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 53. stavak 1. i 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ Tekst značajan za EGP (SL L 176, 27.6.2013.) 32013L0036

- Članci 3., 23., 26., 76., 77., 97., 99. i 110. djelomično preuzeti: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)
- Članak 3. djelomično preuzeto: ODLUKA O UPRAVLJANJU RIZICIMA (NN 01/15, 94/16)

Direktiva (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (Tekst značajan za EGP.) (SL L 150, 7.6.2019.) 32019L0878

- Članak 1. stavci 3. i 10. preuzeto: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)
- Članak 1. stavci 2., 7., 11., 14., 16., 19., 23., 25., 32., 46., 47., 50., 53., 54. djelomično preuzeto: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)

- Članak 1. stavci 4. i 6. preuzeto: Odluka o dokumentaciji koja se prilaže zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditne institucije i zahtjevu za izdavanje odobrenja za pružanje financijskih usluga (NN 25/18)
- Članak 1. stavak 37. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
- Članak 1. stavci 49., 51., 52. bit će preuzeto: Odluku o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala (23.12.2020)
- Članak 1. stavak 11. bit će djelomično preuzeto: Odluka o pobližim uvjetima osnivanja, poslovanja, izvješćivanja i prestanka podružnice kreditne institucije iz treće države u Republici Hrvatskoj (23.12.2020.)
- Članak 1. stavak 22. preuzeto: Odluka o sustavu upravljanja (NN 96/18)
- Članak 1. stavak 23. djelomično preuzeto: Odluka o supervizorskim izvještajima kreditnih institucija (NN 41A/14, 127/14, 67/15, 119/15, 7/17, 44/17, 120/17, 85/18, 47/19, 14/20) i Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)
- Članak 1. stavak 25. bit će djelomično preuzeto: Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o procjeni primjerenosti predsjednika uprave, člana uprave, člana nadzornog odbora i nositelja ključne funkcije u kreditnoj instituciji (23.12.2020.) i Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)
- Članak 1. stavci 26. i 27. bit će djelomično preuzeto: Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o primicima radnika (23.12.2020.) i Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o organizacijskim zahtjevima i pravilima poslovnog ponašanja za obavljanje investicijskih usluga i aktivnosti te politikama primitaka i kriterijima za značajna investicijska društva (27.11.2020)
- Članak 1. stavak 46. djelomično preuzeto: Zakon o tržištu kapitala (NN 65/18) i Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)

Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (SL L 150, 7.6.2019.) 32019L0879

- Članak 1. stavci 1.-35., članak 3. bit će preuzeto: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
- Članak 1. stavak 20. bit će preuzeto: Zakon o prisilnoj likvidaciji kreditnih institucija (II. čitanje) (23.11.2020.)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o izmjenama Zakona o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru financijskih instrumenata (NN 118/20) (21.09.2020)

Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (Tekst značajan za EGP.) (SL L 150, 7.6.2019.)

32019R0876

Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019 o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ,

2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (Tekst značajan za EGP) (SL L 314, 5.12.2019.)

32019L2034

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 59., 60., 61., 62., 64. i 67. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
- Članci 63. i 67. bit će preuzeto: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (16.11.2020)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinator

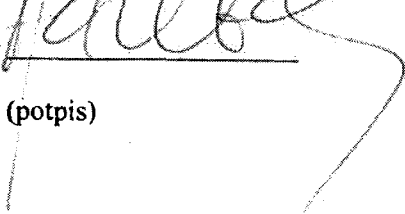
(potpis)

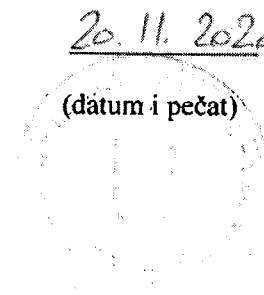
Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

815
30

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
Članak 1. Predmet Ova Direktiva propisuje pravila o: (a) pristupu djelatnosti kreditnih institucija i investicijskih društava (zajedno se nazivaju: „institucije”); (b) nadzornim ovlastima i alatima za bonitetni nadzor nad institucijama od strane nadležnih tijela; (c) bonitetnom nadzoru nad institucijama od strane nadležnih tijela na način koji je usklađen s pravilima navedenima u Uredbi (EU) br. 575/2013.; (d) zahtjevima za objavljivanje za nadležna tijela u području bonitetne regulative i nadzora nad institucijama.			
Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na institucije. 2. Članak 30. primjenjuje se na lokalne pravne osobe. 3. Članak 31. primjenjuje se na društva iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013. 4. Članak 34. i glava VII. poglavlje 3. primjenjuju se na financijske holdinge, mješovite financijske holdinge i mješovite holdinge koji imaju mjesto uprave u Uniji.			

5. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće: (1) pristup djelatnosti investicijskih društava u mjeri u kojoj je reguliran Direktivom 2004/39/EZ; (2) središnje banke; (3) poštanske žiroinstitucije; (4) u Belgiji: na „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”; (5) u Danskoj: na „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” i „KommuneKredit”; (6) u Njemačkoj: na „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, društva koja se prema „Whonungsgemeinnützigkeitsgesetz” priznaju kao tijela državne stambene politike i uglavnom se ne bave bankovnim transakcijama te društva koja se prema tom zakonu priznaju kao neprofitna društva koja djeluju u području stanogradnje; (7) u Estoniji: na „hoiu-laenuühistud” kao zadruge koje se priznaju prema „hoiu-laenuühistu seadus”; (8) u Irskoj: na kreditne unije i društva za uzajamnu pomoć; (9) u Grčkoj: na „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion); (10) u Španjolskoj: na „Instituto de Crédito Oficial”; (11) u Francuskoj: na „Caisse des dépôts et consignations”; (12) u Italiji: na „Cassa depositi e prestiti”; (13) u Latviji: na „krājaizdevu sabiedrības”, društva koja se priznaju prema „krājaizdevu sabiedrību likums” kao zadruge koje pružaju financijske usluge isključivo svojim članovima; (14) u Litvi: na „kredito unijos” osim „Centrinė kredito unija”; (15) u Mađarskoj: na „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” i „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”; (16) u Nizozemskoj: na „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” i „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”; (17) u Austriji: na društva koja se priznaju kao stambene udruge u javnom interesu i			
--	--	--	--

na „Oesterreichische Kontrollbank AG”; (18)u Poljskoj: na „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” i „Bank Gospodarstwa Krajowego”; (19)u Portugalu: na „Caixas Económicas” koja su postojala na dan 1. siječnja 1986., osim onih koja su osnovana kao društva s ograničenom odgovornosti i na „Caixa Económica Montepio Geral”; (20)u Sloveniji: na „SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”; (21)u Finskoj: na „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB i Finnvera Oyj/Finnvera Abp”; (22) u Švedskoj: na „Svenska Skeppshypotekskassan”; (23)u Ujedinjenoj Kraljevini: na „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, kreditne unije i komunalne banke. 6. Subjekti iz točke (1) i točaka od (3) do (23) stavka 5. ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i poglavlja 3. glave VII.			
Članak 3. Definicije 1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: (1)„kreditna institucija” znači kreditna institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (1) Uredbe (EU) br. 575/2013; (2)„investicijsko društvo” znači investicijsko društvo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (2) Uredbe (EU) br. 575/2013; (3)„institucija” znači institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (3) Uredbe (EU) br. 575/2013; (4)„lokalna pravna osoba” znači lokalna pravna osoba definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (4) Uredbe (EU) br. 575/2013; (5)„društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (5) Uredbe (EU) br. 575/2013;	Članak 2. Iza točke 86. dodaje se točka 86.a koja glasi: "86.a) <i>upravljačko tijelo</i> je tijelo, odnosno tijela institucije, koje je imenovano u skladu s propisima Republike Hrvatske ili propisima drugih država, a ovlašteno je odrediti strategiju, ciljeve i opće	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 3.

(6) „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (6) Uredbe (EU) br. 575/2013; (7) „upravljačko tijelo” znači tijelo, odnosno tijela institucije, imenovano u skladu s nacionalnim pravom, koje je ovlašteno odrediti strategiju, ciljeve i opće usmjerenje institucije a koje nadzire i prati odlučivanje u vezi s upravljanjem te uključuje osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem institucije; (8) „upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji” znači upravljačko tijelo u ulozi nadziranja i praćenja odlučivanja u vezi s upravljanjem; (9) „više rukovodstvo” znači fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije unutar institucije, a koje su odgovorne i odgovaraju upravljačkom tijelu za svakodnevno upravljanje institucijom; (10) „sistemski rizik” znači rizik poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo; (11) „rizik modela” znači mogući gubitak koji bi institucija mogla pretrpjeti zbog odluka koje bi se prvenstveno mogle temeljiti na rezultatima internih modela, i to zbog pogrešaka u oblikovanju, primjeni ili upotrebi tih modela;	usmjerenje institucije a koje nadzire i prati odlučivanje u vezi s upravljanjem te uključuje osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem institucije, a za kreditne institucije u Republici Hrvatskoj to je uprava i nadzorni odbor".		
(12) „inicijator” znači inicijator definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (13) Uredbe (EU) br. 575/2013; (13) „sponzor” znači sponzor definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (14) Uredbe (EU) br. 575/2013; (14) „matično društvo” znači matično društvo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (15) Uredbe (EU) br. 575/2013; (15) „društvo kći” znači društvo kći definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (16) Uredbe (EU) br. 575/2013; (16) „podružnica” znači podružnica definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (17) Uredbe (EU) br. 575/2013; (17) „društvo za pomoćne usluge” znači društvo za pomoćne usluge definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (18) Uredbe (EU) br. 575/2013; (18) „društvo za upravljanje imovinom” znači društvo za upravljanje imovinom definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (19) Uredbe (EU) br. 575/2013; (19) „financijski holding” znači financijski holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (20) Uredbe (EU) br. 575/2013; (20) „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (21) Uredbe (EU) br. 575/2013;		Nije preuzeto	Preuzeto u: ODLUKA O UPRAVLJANJU RIZICIMA (NN 01/15, 94/16) članak/članci Članak 3.

(21) „mješoviti holding” znači mješoviti holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (22) Uredbe (EU) br. 575/2013; (22) „financijska institucija” znači financijska institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (26) Uredbe (EU) br. 575/2013; (23) „subjekt financijskog sektora” znači subjekt financijskog sektora definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (27) Uredbe (EU) br. 575/2013; (24) „matična institucija u državi članici” znači matična institucija u državi članici definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (28) Uredbe (EU) br. 575/2013; (25) „matična institucija iz EU-a” znači matična institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (29) Uredbe (EU) br. 575/2013; (26) „matični financijski holding u državi članici” znači matični financijski holding u državi članici definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (30) Uredbe (EU) br. 575/2013; (27) „matični financijski holding iz EU-a” znači matični financijski holding iz EU-a definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (31) Uredbe (EU) br. 575/2013; (28) „matični mješoviti financijski holding u državi članici” znači matični mješoviti financijski holding u državi članici definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (32) Uredbe (EU) br. 575/2013; (29) „matični mješoviti financijski holding iz EU-a” znači matični mješoviti financijski holding iz EU-a definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (33) Uredbe (EU) br. 575/2013; (30) „sistemska važna institucija” znači matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija čija bi propast ili slabo poslovanje moglo dovesti do sistemskog rizika; (31) „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (34) Uredbe (EU) br. 575/2013; (32) „sudjelujući udio” znači sudjelujući udio definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (35) Uredbe (EU) br. 575/2013; (33) „kvalificirani udio” znači kvalificirani udio definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (36) Uredbe (EU) br. 575/2013; (34) „kontrola” znači kontrola definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (37) Uredbe (EU) br. 575/2013; (35) „uska povezanost” znači uska povezanost definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (38) Uredbe (EU) br. 575/2013;			
--	--	--	--

(36) „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (40) Uredbe (EU) br. 575/2013; (37) „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači konsolidirajuće nadzorno tijelo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (41) Uredbe (EU) br. 575/2013; (38) „odobrenje za rad” znači odobrenje za rad definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (42) Uredbe (EU) br. 575/2013; (39) „matična država članica” znači matična država članica definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (43) Uredbe (EU) br. 575/2013; (40) „država članica domaćin” znači država članica domaćin definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (44) Uredbe (EU) br. 575/2013; (41) „središnje banke ESSB-a” znači središnje banke ESSB-a definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (45) Uredbe (EU) br. 575/2013; (42) „središnje banke” znači središnje banke definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (46) Uredbe (EU) br. 575/2013; (43) „konsolidirani položaj” znači konsolidirani položaj definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (47) Uredbe (EU) br. 575/2013; (44) „konsolidirana osnova” znači konsolidirana osnova definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (48) Uredbe (EU) br. 575/2013; (45) „potkonsolidirana osnova” znači potkonsolidirana osnova definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (49) Uredbe (EU) br. 575/2013; (46) „financijski instrument” znači financijski instrument definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (50) Uredbe (EU) br. 575/2013; (47) „regulatorni kapital” znači regulatorni kapital definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (118) Uredbe (EU) br. 575/2013; (48) „operativni rizik” znači operativni rizik definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (52) Uredbe (EU) br. 575/2013; (49) „smanjenje kreditnog rizika” znači smanjenje kreditnog rizika definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (57) Uredbe (EU) br. 575/2013; (50) „sekuritizacija” znači sekuritizacija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (61) Uredbe (EU) br. 575/2013; (51) „sekuritizacijska pozicija” znači sekuritizacijska pozicija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (62) Uredbe (EU) br. 575/2013; (52) „sekuritizacijski subjekt posebne namjene” znači sekuritizacijski subjekt posebne namjene definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (66) Uredbe (EU) br. 575/2013;			
--	--	--	--

(53) „diskrecijske mirovinske pogodnosti” znači diskrecijske mirovinske pogodnosti definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (73) Uredbe (EU) br. 575/2013; (54) „knjiga trgovanja” znači knjiga trgovanja definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (86) Uredbe (EU) br. 575/2013; (55) „uređeno tržište” znači uređeno tržište definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (92) Uredbe (EU) br. 575/2013; (56) „financijska poluga” znači financijska poluga definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (93) Uredbe (EU) br. 575/2013; (57) „rizik prekomjerne financijske poluge” znači rizik prekomjerne financijske poluge definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (94) Uredbe (EU) br. 575/2013; (58) „vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika” znači vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (98) Uredbe (EU) br. 575/2013; (59) „interni pristupi” znači pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., pristup internih modela iz članka 221., pristup vlastitih procjena iz članka 225., napredni pristupi iz članka 312. stavka 2., metoda internih modela iz članka 283. i 363. i pristup interne procjene iz članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013. 2. Kada ova Direktiva upućuje na upravljačko tijelo i kada su na temelju nacionalnog prava upravljačke i nadzorne funkcije upravljačkog tijela dodijeljene različitim tijelima ili različitim članovima jednog tijela, država članica utvrđuje tijela ili članove upravljačkog tijela koji su odgovorni u skladu s njezinim nacionalnim pravom, osim ako je ovom Direktivom određeno drukčije.			
GLAVA II. NADLEŽNA TIJELA Članak 4. Imenovanje i ovlasti nadležnih tijela 1. Države članice imenuju nadležna tijela koja obavljaju funkcije i dužnosti			

propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. One su o tome dužne obavijestiti Komisiju i EBA-u te navesti raspodjelu funkcija i dužnosti. 2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela prate djelatnosti institucija te, kada je to primjenjivo, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga kako bi ocijenila usklađenost sa zahtjevima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013. 3. Države članice osiguravaju da su uspostavljene odgovarajuće mjere koje omogućuju nadležnim tijelima dobivanje informacija koje su im potrebne za ocjenu usklađenosti institucija te, kada je to primjenjivo, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga sa zahtjevima iz stavka 2. i za istraživanje mogućih kršenja tih zahtjeva. 4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju stručnost, resurse, operativnu sposobnost, ovlasti i neovisnost koji su potrebni za obavljanje funkcija koje se odnose na bonitetni nadzor, istrage i kazne navedene u ovoj Direktivi i u Uredbi (EU) br. 575/2013. 5. Države članice zahtijevaju da institucije osiguraju nadležnim tijelima svojih matičnih država članica sve informacije potrebne za procjenu njihove usklađenosti s pravilima donesenim u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Države članice također osiguravaju da mehanizmi unutarnje kontrole i administrativni i računovodstveni postupci institucija omogućuju u svakom trenutku provjeru njihove usklađenosti s tim pravilima. 6. Države članice osiguravaju da institucije na koje se primjenjuju ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 registriraju sve svoje transakcije i da dokumentiraju sustave i procese tako da nadležna tijela u svakom trenutku mogu provjeriti usklađenost s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. 7. Države članice osiguravaju da su funkcije nadzora u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te sve druge funkcije nadležnih tijela odvojene i neovisne o funkcijama koje se odnose na sanaciju. Države članice o tome obavješćuju Komisiju i EBA-u te navode sve raspodjele dužnosti.			
--	--	--	--

8. Države članice osiguravaju da, kada tijela koja nisu nadležna tijela imaju ovlasti za sanaciju, ta tijela blisko surađuju i savjetuju se s nadležnim tijelima u vezi s pripremom sanacijskih planova.			
Članak 5. Usklađivanje unutar država članica Ako države članice imaju više od jednog nadležnog tijela za bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama, investicijskim društvima i financijskim institucijama, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi organizirale usklađenost između tih tijela.			
Članak 6. Suradnja unutar Europskog sustava financijskog nadzora U obavljanju svojih dužnosti nadležna tijela uzimaju u obzir konvergenciju s obzirom na nadzorne alate i prakse u primjeni zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. U tu svrhu države članice osiguravaju da: (a) nadležna tijela, kao stranke u Europskom sustavu financijskog nadzora (ESFS), surađuju s povjerenjem i potpunim međusobnim poštovanjem, posebno kod osiguranja protoka primjerenih i pouzdanih informacija između njih i drugih stranaka u ESFS-u, u skladu s načelom lojalne suradnje navedenim u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji; (b) nadležna tijela sudjeluju u aktivnostima EBA-e i, kada je to primjereno, kolegija nadzornih tijela; (c) nadležna tijela ulažu svaki napor kako bi se uskladila sa smjernicama i preporukama koje je izdala EBA u skladu s člankom 16. Uredbe (EU)			

br. 1093/2010 i odgovorila na upozorenja i preporuke koje je izdao ESRB u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010; (d) nadležna tijela blisko surađuju s ESRB-om; (e) nacionalna ovlaštenja koja su prenesena na nadležna tijela ne sprečavaju obavljanje njihovih dužnosti kao članova EBA-e, ESRB-a, prema potrebi, ili prema ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013.			
Članak 7. Europska dimenzija nadzora U obavljanju svojih općih dužnosti nadležna tijela u svakoj državi članici s dužnom pozornosti razmatraju mogući učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u drugim relevantnim državama članicama, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u tom trenutku.			
GLAVA III. ZAHTJEVI ZA PRISTUPANJE DJELATNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJA POGLAVLJE 1. Opći zahtjevi za pristupanje djelatnosti kreditnih institucija Članak 8. Odobrenje za rad 1. Države članice zahtijevaju da kreditne institucije dobiju odobrenje za rad prije početka svojeg poslovanja. Ne dovodeći u pitanje članke od 10. do 14., države članice propisuju zahtjeve za takvo odobrenje za rad te o njima obavješćuju EBA-u.			

2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju: (a)informacije koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama, uključujući program rada iz članka 10.; (b)zahtjevi koji se primjenjuju na dioničare i članove koji imaju kvalificirane udjele u skladu s člankom 14.; (c)prepreke koje mogu sprečavati učinkovito obavljanje nadzorne funkcije nadležnog tijela, kao što je navedeno u članku 14. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u točkama (a), (b) i (c) prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za standardne obrasce, predloške i postupke za dostavljanje informacija navedenih u točki (a) prvog podstavka stavka 2. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 4. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 2. i od 3. do 31. prosinca 2015.			
Članak 9. Zabrana osobama ili društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju poslove primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti 1. Države članice zabranjuju osobama ili društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju poslove primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti. 2. Stavak 1. ne primjenjuje se na primanje depozita ili ostalih povratnih sredstava od strane država članica ili jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice, javnih međunarodnih tijela čiji su članovi jedna država članica ili više njih ili			

na slučajeve koji su izričito obuhvaćeni nacionalnim pravom ili pravom Unije, pod uvjetom da te djelatnosti podliježu propisima i kontrolama čija je svrha zaštita deponenata i ulagatelja.			
Članak 10. Program rada i organizacijska struktura Države članice zahtijevaju da zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad bude priložen program rada u kojem se navode vrste predviđenih poslova i organizacijska struktura kreditne institucije.			
Članak 11. Gospodarske potrebe Države članice ne smiju zahtijevati da se zahtjev za odobrenje za rad procjenjuje s osnova gospodarskih potreba tržišta.			
Članak 12. Inicijalni kapital 1. Ne dovodeći u pitanje ostale opće uvjete koje propisuje nacionalno pravo, nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucija ako kreditna institucija nema zasebni regulatorni kapital ili ako njezin inicijalni kapital iznosi manje od 5 milijuna eura.			

2. Inicijalni kapital obuhvaća samo jednu ili više stavki navedenih u članku 26. stavku 1. točkama od (a) do (e) Uredbe (EU) br. 575/2013. 3. Države članice mogu odlučiti da kreditne institucije koje ne ispunjavaju zahtjev da imaju zasebni regulatorni kapital, a koje su postojale na dan 15. prosinca 1979., mogu nastaviti poslovati. One mogu izuzeti takve kreditne institucije iz usklađivanja sa zahtjevom iz prvog podstavka članka 13. stavka 1. 4. Države članice mogu izdati odobrenje za rad određenim kategorijama kreditnih institucija čiji je inicijalni kapital manji od kapitala navedenog u stavku 1. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: (a) inicijalni kapital nije manji od 1 milijuna eura; (b) dotične države članice obavijestile su Komisiju i EBA-u o svojim razlozima za korištenje te mogućnosti.			
Članak 13. Stvarno vođenje poslovanja i mjesto uprave 1. Nadležna tijela izdaju odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije samo ako postoje barem dvije osobe koje stvarno vode poslovanje kreditne institucije koja podnosi zahtjev. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad ako članovi upravljačkog tijela ne ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 91. stavku 1. 2. Svaka država članica zahtijeva: (a) da kreditna institucija, koja je pravna osoba te koja ima sjedište prema nacionalnom pravu, ima svoje mjesto uprave u istoj državi članici u kojoj je i njezino sjedište; (b) da kreditne institucije, osim onih navedenih u točki (a), imaju svoje mjesto uprave u državi članici koja im je izdala odobrenje za rad i u kojoj one stvarno posluju.			

Članak 14. Dioničari i članovi 1. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako ih kreditna institucija nije obavijestila o identitetu svojih dioničara ili članova, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba, koji imaju kvalificirane udjele te o iznosima tih udjela ili, kada kvalificirani udjeli ne postoje, o 20 najvećih dioničara ili članova. Pri određivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele, u obzir se uzimaju prava glasa iz članka 9. i 10. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu (20), kao i uvjeti koji se odnose na njihovo zbrajanje iz članka 12. stavaka 4. i 5. te Direktive. Države članice ne uzimaju u obzir prava glasa ili dionice koje su institucije stekle pružanjem usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa iz točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, ako se ta prava ne ostvaruju ili ne koriste na neki drugi način za interveniranje u upravljanje izdavatelja te ako se otuđe u roku od godine dana nakon stjecanja. 2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako se, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem dobrog i razboritog upravljanja kreditnom institucijom, nisu uvjerila u primjerenost dioničara ili članova, posebno ako nisu ispunjeni kriteriji navedeni u članku 23. stavku 1. Primjenjuju se članak 23. stavci 2. i 3. i članak 24. 3. Ako postoji uska povezanost između kreditne institucije i drugih fizičkih ili pravnih osoba, nadležna tijela izdaju odobrenje za rad samo ako ta povezanost ne sprečava učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako zakoni i drugi propisi treće zemlje koji reguliraju jednu ili više fizičkih			
--	--	--	--

ili pravnih osoba s kojima je kreditna institucija usko povezana ili poteškoće u provođenju tih zakona i drugih propisa sprečavaju učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija. Nadležna tijela zahtijevaju da im kreditne institucije dostavljaju informacije koje su im potrebne za kontinuirano praćenje usklađenosti s uvjetima navedenim u ovom stavku.			
Članak 15. Odbijanje izdavanja odobrenja za rad Ako nadležno tijelo odbije izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije, podnositelja zahtjeva obavješćuje o toj odluci i o razlozima za nju u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva ili, ako je zahtjev nepotpun, u roku od šest mjeseci od primitka potpunih informacija potrebnih za donošenje odluke. Odluka o izdavanju ili odbijanju izdavanja odobrenja za rad u svakom se slučaju donosi u roku od 12 mjeseci od primitka zahtjeva.			
Članak 16. Prethodno savjetovanje s nadležnim tijelima drugih država članica 1. Nadležno tijelo se prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji savjetuje s nadležnim tijelima druge države članice ako je kreditna institucija: (a) društvo kći kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici; (b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici; ili (c) pod kontrolom istih osoba, bilo fizičkih ili pravnih, koje kontroliraju kreditnu instituciju koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici.			

2. Nadležno tijelo se prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji savjetuje s nadležnim tijelom koje je odgovorno za nadzor nad društvima za osiguranje ili investicijskim društvima u dotičnoj državi članici ako je kreditna institucija: (a)društvo kći društva za osiguranje ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji; (b)društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji; ili (c)pod kontrolom istih osoba, bilo fizičkih ili pravnih, koje kontroliraju društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji. 3. Relevantna nadležna tijela navedena u stavcima 1. i 2. posebno se međusobno savjetuju kada procjenjuju primjerenost dioničara te ugled i iskustvo članova upravljačkog tijela uključenih u upravljanje drugim subjektom iste grupe. Nadležna tijela razmjenjuju sve informacije koje se odnose na primjerenost dioničara te ugled i iskustvo članova upravljačkog tijela koje su značajne za izdavanje odobrenja za rad i za kontinuiranu procjenu usklađenosti s uvjetima poslovanja.			
Članak 17. Podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici Države članice domaćini ne zahtijevaju odobrenje za rad ili dotacijski kapital za podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u drugim državama članicama. Osnivanje takvih podružnica i nadzor nad njima obavljaju se u skladu s člankom 35., člankom 36. stavcima 1., 2. i 3., člankom 37., člancima od 40. do 46., člankom 49. i člancima 73. i 74.			

Članak 18. Oduzimanje odobrenja za rad Nadležna tijela mogu oduzeti odobrenje za rad koje je izdano kreditnoj instituciji samo u sljedećim slučajevima: (a) kreditna institucija nije počela poslovati u roku od 12 mjeseci, izričito je odbila odobrenje za rad ili više od 6 mjeseci nije poslovala, osim ako dotična država članica ne donese odluku o prestanku odobrenja za rad u takvim slučajevima; (b) kreditnoj instituciji je izdano odobrenje za rad na temelju lažnih izjava ili na bilo kojoj drugoj nepravilnoj osnovi; (c) kreditna institucija više ne ispunjava uvjete prema kojima joj je izdano odobrenje za rad; (d) kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom ili šestom Uredbe (EU) br. 575/2013 ili uvjete iz članka 104. stavka 1. točke (a) ili članka 105. ove Direktive ili se više ne može očekivati da će ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, a posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koju su joj povjerili njezini deponenti; (e) na kreditnu instituciju se počnu odnositi neki drugi slučajevi u kojima nacionalno pravo propisuje oduzimanje odobrenja za rad; ili (f) kreditna institucija je počinila jednu od povreda odredbi navedenih u članku 67. stavku 1.			
Članak 19. Naziv kreditne institucije U svrhu obavljanja svojih djelatnosti kreditne institucije mogu, bez obzira na bilo koju odredbu u državi članici domaćinu koja se odnosi na upotrebu riječi „banka”, „štedionica” ili ostale nazive za banku, upotrebljavati na području Unije isti naziv koji upotrebljavaju u državi članici u kojoj se nalazi njihovo mjesto uprave. U slučaju da postoji opasnost da dođe do zabune, država članica domaćin može zatražiti od kreditne institucije da se naziv dopuni radi razlikovanja.			

Članak 20. Obavješćivanje o izdavanju odobrenja za rad i o oduzimanju odobrenja za rad 1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim odobrenjima za rad koja su izdana na osnovi članka 8. 2. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje i redovito ažurira popis naziva svih kreditnih institucija kojima je izdano odobrenje za rad. 3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja relevantnim nadležnim tijelima i EBA-i sve informacije koje se odnose na grupu kreditnih institucija u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2., a posebno informacije povezane s pravnom i organizacijskom strukturom grupe i njezinim upravljanjem. 4. Popis iz stavka 2. ovog članka uključuje nazive kreditnih institucija koje nemaju kapital naveden u članku 12. stavku 1. i u njemu se te institucije utvrđuju kao takve. 5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakom oduzimanju odobrenja za rad kao i o razlozima za to oduzimanje.			
Članak 21. Izuzeća za kreditne institucije koje su trajno povezane sa središnjim tijelom 1. Nadležna tijela mogu izuzeti kreditnu instituciju iz članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 od primjene članaka 10., 12. i članka 13. stavka 1. ove Direktive pod uvjetima navedenim u članku 10. te Uredbe. Države članice mogu zadržati i primjenjivati postojeće nacionalno pravo u vezi s primjenom tog izuzeća, pod uvjetom da ono nije u suprotnosti s ovom Direktivom ili Uredbom br. 575/2013. 2. U slučaju da nadležna tijela primjenjuju izuzeće iz stavka 1., članci 17., 33., 34. i			

35., članak 36. stavci od 1. do 3. i članci od 39. do 46., odjeljak II. poglavlja 2. glave VII. i poglavlje 4. glave VII. primjenjuju se na cjelinu koju čini središnje tijelo zajedno sa svojim povezanim institucijama.			
POGLAVLJE 2. Kvalificirani udio u kreditnoj instituciji Članak 22. Obavješćivanje o predloženim stjecanjima i njihova procjena 1. Države članice od svake fizičke ili pravne osobe ili od takvih osoba koje zajednički djeluju („predloženi stjecatelj”), a koje su donijele odluku ili o stjecanju, bilo izravnom ili neizravnom, kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, ili o daljnjem povećanju, bilo izravnom ili neizravnom, takvog kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji zbog čega bi udio u pravima glasa ili u kapitalu dosegao ili premašio 20 %, 30 % ili 50 % ili bi kreditna institucija postala njihovo društvo kći („predloženo stjecanje”), zahtijevaju da prije stjecanja pisanim putem obavijeste nadležna tijela kreditne institucije u kojoj žele steći ili povećati kvalificirani udjel, navodeći veličinu planiranog udjela i relevantne informacije, kao što je navedeno u članku 23. stavku 4. Države članice ne moraju primjenjivati prag od 30 % ako u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ primjenjuju prag jedne trećine. 2. Nadležna tijela brzo, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od primitka, pismeno potvrđuju predloženom stjecatelju primitak obavijesti iz stavka 1. ili dodatnih informacija iz stavka 3. Nadležna tijela imaju na raspolaganju najviše 60 radnih dana od dana pismene potvrde primitka obavijesti i svih dokumenata koje zahtijeva država članica, a koje je			

potrebno priložiti obavijesti na temelju popisa iz članka 23. stavka 4. („razdoblje procjene”) za provedbu procjene iz članka 23. stavka 1 („procjena”). Nadležna tijela obavješćuju predloženog stjecatelja o datumu isteka razdoblja procjene u vrijeme potvrde primitka. 3. Nadležna tijela mogu za vrijeme razdoblja procjene, ako je to potrebno, no najkasnije 50-og radnog dana razdoblja procjene, zahtijevati dodatne informacije koje su potrebne za dovršetak takve procjene. Taj se zahtjev podnosi u pisanom obliku te se u njemu pobliže navode dodatne informacije koje su potrebne. Razdoblje procjene prekida se u razdoblju od dana kada nadležna tijela zatraže informacije do primitka odgovora predloženog stjecatelja na taj zahtjev. Taj prekid ne smije biti dulji od 20 radnih dana. Nadležna tijela mogu prema svojem nahođenju postaviti daljnje zahtjeve za dopunu ili pojašnjenje informacija, ali se razdoblje procjene zbog toga ne prekida. 4. Nadležna tijela mogu produljiti prekid iz drugog podstavka stavka 3. do najviše 30 radnih dana ako je predloženi stjecatelj iz treće zemlje ili je reguliran u trećoj zemlji ili je fizička odnosno pravna osoba koja ne podliježe nadzoru prema ovoj Direktivi ili direktivama 2009/65/EZ, 2009/138/EZ ili 2004/39/EZ. 5. Ako se nadležna tijela odluče usprotiviti predloženom stjecanju, ona moraju u roku od dva radna dana od završetka procjene, a prije isteka razdoblja procjene, obavijestiti predloženog stjecatelja pisanim putem i navesti razloge za takvu odluku. Poštujući nacionalno pravo, prikladnu izjavu o razlozima za takvu odluku moguće je objaviti javnosti na zahtjev predloženog stjecatelja. To ne sprečava državu članicu da dopusti nadležnom tijelu objavljivanje takvih informacija ako predloženi stjecatelj ne podnese takav zahtjev. 6. Ako se nadležna tijela pisanim putem ne usprotive predloženom stjecanju unutar razdoblja procjene, smatra se da je stjecanje odobreno. 7. Nadležna tijela mogu odrediti najdulje razdoblje za dovršenje predloženog			
---	--	--	--

stjecanja i produljiti ga prema potrebi. 8. Države članice ne smiju propisivati zahtjeve za obavješćivanje nadležnih tijela o izravnim i neizravnim stjecanjima prava glasa ili kapitala, kao ni zahtjeve za odobravanje takvih stjecanja koji su stroži od onih navedenih u ovoj Direktivi. 9. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se uspostavili zajednički postupci, oblici i predlošci za proces savjetovanja između relevantnih nadležnih tijela, kao što je navedeno u članku 24. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 31. prosinca 2015. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 23. Kriteriji procjene 1. Da bi osigurala dobro i razborito upravljanje kreditnom institucijom u kojoj je predloženo stjecanje te uzimajući u obzir vjerojatan utjecaj predloženog stjecatelja na kreditnu instituciju, nadležna tijela pri procjeni obavijesti iz članka 22. stavka 1. i informacija iz članka 22. stavka 3. procjenjuju primjerenost predloženog stjecatelja i financijsku sigurnost predloženog stjecanja prema sljedećim kriterijima: (a) ugled predloženog stjecatelja; (b) ugled, znanje, vještine i iskustvo, kako je navedeno u članku 91. stavku 1. svakog člana upravljačkog tijela i svakog člana višeg rukovodstva koji će upravljati poslovanjem kreditne institucije nakon predloženog stjecanja; (c) financijsko stanje predloženog stjecatelja, posebno s obzirom na vrstu poslova koji se obavljaju i planiranih poslova u kreditnoj instituciji u kojoj se predlaže stjecanje; (d) hoće li kreditna institucija biti sposobna ispunjavati i nastaviti ispunjavati	Članak 9. U članku 28. stavku 1. točka 3. briše se. Dosadašnje točke 4. do 6. postaju točke 3. do 5.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 25., 26., 28., 29.

bonitetne zahtjeve na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 i, kada je to primjenjivo, ostalog prava Unije, a posebno direktiva 2002/87/EZ i 2009/110/EZ, ima li grupa čiji će ona postati dio strukturu koja joj omogućuje provođenje učinkovitog nadzora, učinkovitu razmjenu informacija između nadležnih tijela i utvrđivanje raspodjele odgovornosti između nadležnih tijela; (e) postoje li u vezi s predloženim stjecanjem opravdani razlozi za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma u smislu članka 1. Direktive 2005/60/EZ (21) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma obavlja ili da je obavljeno odnosno da je bilo pokušaja ili da bi predloženo stjecanje moglo povećati rizik da do toga dođe. 2. Nadležna se tijela mogu usprotiviti predloženom stjecanju samo ako za to postoje opravdani razlozi na temelju kriterija navedenih u stavku 1. ili ako su informacije koje je dostavio predloženi stjecatelj nepotpune. 3. Države članice ne smiju uvesti nikakve prethodne uvjete u vezi s razinom udjela koji je potrebno steći niti smiju dopustiti svojim nadležnim tijelima da predloženo stjecanje procjenjuju s osnova gospodarskih potreba tržišta. 4. Države članice objavljuju popis u kojemu se pobliže navode informacije koje su potrebne za provođenje procjene i koje se moraju dostaviti nadležnim tijelima u vrijeme obavješćivanja iz članka 22. stavka 1. Tražene informacije su razmjerne i prilagođene karakteru predloženog stjecatelja i predloženog stjecanja. Države članice ne smiju zahtijevati informacije koje nisu relevantne za bonitetnu procjenu. 5. Bez obzira na članak 22. stavke 2., 3. i 4., ako je nadležno tijelo obaviješteno o dva ili više prijedloga za stjecanje ili za povećanje kvalificiranih udjela u istoj kreditnoj instituciji, ono prema predloženim stjecateljima postupa nediskriminacijski.			
---	--	--	--

Članak 24. Suradnja između nadležnih tijela 1. Relevantna nadležna tijela međusobno se savjetuju pri provođenju procjene ako je predloženi stjecatelj jedno od sljedećeg: (a) kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje u smislu članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ („društvo za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire” („društvo za upravljanje UCITS-om”)) koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže; (b) matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje, društva za reosiguranje, investicijskog društva ili društva za upravljanje UCITS-om koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže; (c) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje UCITS-om koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže. 2. Nadležna tijela, bez nepotrebnog odgađanja, dostavljaju jedna drugima informacije koje su nužne ili relevantne za procjenu. U tom smislu, nadležna tijela priopćavaju jedna drugima sve relevantne informacije na zahtjev, a na svoju vlastitu inicijativu priopćavaju sve nužne informacije. Odluka nadležnog tijela koje je izdalo odobrenje za rad kreditnoj instituciji u kojoj se predlaže stjecanje sadržava sva mišljenja ili ograde koje je iznijelo nadležno tijelo odgovorno za predloženog stjecatelja.			
---	--	--	--

Članak 25. Obavijest u slučaju prodaje Države članice zahtijevaju od svake fizičke ili pravne osobe koja je donijela odluku o otuđivanju, izravnom ili neizravnom, kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji da unaprijed obavijesti nadležna tijela pisanim putem i navede veličinu dotičnog udjela. Ta osoba isto tako obavješćuje nadležna tijela ako je donijela odluku o smanjenju svojeg kvalificiranog udjela prema kojoj bi njezin udio u pravima glasa ili kapitalu pao ispod 20 %, 30 % ili 50 % ili bi kreditna institucija prestala biti njezino društvo kći. Države članice nisu obvezne primjenjivati prag od 30 % ako, u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ, primjenjuju prag jedne trećine.			
Članak 26. Obveze obavješćivanja i kazne 1. Kreditne institucije obavješćuju nadležna tijela o svakom stjecanju ili o otuđivanju nakon što saznaju da su zbog stjecanja ili otuđivanja udjela u njihovu kapitalu udjeli premašili pragove ili pali ispod pragova navedenih u članku 22. stavku 1. i članku 25. Kreditne institucije čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu barem jednom godišnje obavješćuju nadležna tijela o imenima dioničara i članovima koji posjeduju kvalificirane udjele te o veličini tih udjela, što je na primjer vidljivo iz informacija dobivenih na godišnjoj glavnoj skupštini dioničara i članova ili što proizlazi iz usklađivanja s propisima koji se odnose na društva čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu. 2. Ako je vjerojatno da će utjecaj koji imaju osobe iz članka 22. stavka 1. biti štetan za razborito i dobro upravljanje institucijom, države članice zahtijevaju da nadležna tijela poduzmu odgovarajuće mjere kako bi okončala takvu situaciju. Te se mjere mogu sastojati od sudske zabrane, kazni prema člancima od 65. do 72. protiv članova upravljačkog tijela i rukovoditelja ili privremene suspenzije prava glasa koja	Članak 10. U članku 30. stavak 6. mijenja se i glasi: "(6) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostavlja se osobama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, kreditnoj instituciji, Središnjem klirinškom depozitarnom društvu i sudskom registru radi upisa zabilježbe zabrane ostvarivanja prava glasa iz dionica za koje je naložena prodaja."	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 30., 32., 33., 69., 151.

proizlaze iz dionica koje imaju dioničari ili članovi relevantne kreditne institucije. Slične mjere primjenjuju se na fizičke ili pravne osobe koje ne ispunjavaju obveze dostavljanja prethodnih informacija kao što je propisano člankom 22. stavkom 1. i prema člancima od 65. do 72. Ako je udio stečen unatoč protivljenju nadležnih tijela, države članice, bez obzira na druge kazne koje će biti donesene, određuju privremenu suspenziju odgovarajućih prava glasa ili ništavnost glasovanja odnosno mogućnost njegova poništavanja.	Stavak 7. mijenja se i glasi: "(7) Od izvršnosti rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja." U stavku 8. točka 1. mijenja se i glasi: "1) osigurati da stjecatelj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne ostvaruje pravo glasa ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja i"		
--	---	--	--

Članak 27. Kriteriji za kvalificirane udjele Pri utvrđivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele iz članaka 22., 25. i 26., uzimaju se u obzir prava glasa iz članaka 9., 10. i 11. Direktive 2004/109/EZ, kao i uvjeti koji se odnose na njihovo zbrajanje propisani člankom 12. stavcima 4. i 5. te Direktive. Pri utvrđivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele iz članka 26., države članice ne uzimaju u obzir prava glasa ili dionice koje su institucije mogle steći pružanjem usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa iz točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, ako se ta prava, s jedne strane, ne ostvaruju ili ne koriste na neki drugi način za interveniranje u upravljanje izdavatelja, te ako se, s druge strane, otuđe u roku godine dana od stjecanja.			
GLAVA IV. INICIJALNI KAPITAL INVESTICIJSKIH DRUŠTAVA Članak 28. Inicijalni kapital investicijskih društava 1. Inicijalni kapital investicijskih društava obuhvaća samo jednu ili više stavki navedenih u točkama od (a) do (e) članka 26. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013. 2. Sva investicijska društva osim onih iz članka 29. imaju inicijalni kapital od 730 000 eura.			

Članak 29. Inicijalni kapital određenih vrsta investicijskih društava 1. Investicijsko društvo koje ne trguje nikakvim financijskim instrumentima za vlastiti račun niti je pružatelj usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa, ali koje drži novac ili vrijednosne papire klijenata i koje nudi jednu ili više sljedećih usluga, ima inicijalni kapital u iznosu od 125 000 eura: (a) prijam i prijenos naloga ulagatelja za financijske instrumente; (b) izvršenje naloga ulagatelja za financijske instrumente; (c) upravljanje pojedinačnim portfeljima ulaganja u financijske instrumente. 2. Nadležna tijela mogu dopustiti investicijskom društvu koje izvršava naloge ulagatelja za financijske instrumente da takve instrumente drži za vlastiti račun ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: (a) takve pozicije nastaju samo kao rezultat neuspjeha društva da točno izvrši nalog ulagatelja; (b) ukupna tržišna vrijednost svih takvih pozicija može iznositi najviše 15 % inicijalnog kapitala društva; (c) društvo ispunjava zahtjeve propisane u člancima od 92. do 95. i u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013; (d) navedene pozicije su slučajne i privremene prirode i strogo ograničene na vrijeme potrebno za izvršavanje predmetne transakcije. 3. Države članice mogu smanjiti iznos iz stavka 1. na 50 000 eura ako društvo nema odobrenje za držanje novca ili vrijednosnih papira klijenata, za trgovanje za vlastiti račun ili za pružanje usluga provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa. 4. Držanje pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje u financijskim instrumentima u svrhu ulaganja regulatornog kapitala ne smatra se trgovanjem za			
--	--	--	--

vlastiti račun s obzirom na usluge navedene u stavku 1. ili za potrebe stavka 3.			
Članak 30. Inicijalni kapital lokalnih pravnih osoba Lokalne pravne osobe imaju inicijalni kapital od 50 000 eura ako uživaju slobodu poslovnog nastana ili pružanja usluga iz članka 31. i 32. Direktive 2004/39/EZ.			
Članak 31. Pokriće za društva koja nemaju odobrenje za držanje novca ili vrijednosnih papira klijenata 1. Pokriće društava iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ima jedan od sljedećih oblika: (a) inicijalni kapital u iznosu od 50 000 eura; (b) osiguranje od profesionalne odgovornosti koje pokriva cijeli teritorij Unije ili neko drugo slično jamstvo za odgovornost koja proizlazi iz profesionalnog nemara, u iznosu od najmanje 1 000 000 eura za svaki odštetni zahtjev, odnosno ukupno 1 500 000 eura godišnje za sve odštetne zahtjeve; (c) kombinacija inicijalnog kapitala i osiguranja od profesionalne odgovornosti u obliku čija je posljedica razina pokrića jednaka onoj iz točke (a) ili (b). Komisija povremeno preispituje iznose iz prvog podstavka.			

2. Ako je društvo iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 također registrirano u skladu s Direktivom 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju (22), ono ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 3. te Direktive i ima pokriće u jednom od sljedećih oblika: (a) inicijalni kapital u iznosu od 25 000 eura; (b) osiguranje od profesionalne odgovornosti koje pokriva cijeli teritorij Unije ili neko drugo slično jamstvo za odgovornost koja proizlazi iz profesionalnog nemara, u iznosu od najmanje 500 000 eura za svaki odštetni zahtjev, odnosno ukupno 750 000 eura godišnje za sve odštetne zahtjeve; (c) kombinacija inicijalnog kapitala i osiguranja od profesionalne odgovornosti u obliku koji ima za posljedicu razinu pokrića jednaku onoj iz točke (a) ili (b).			
Članak 32. Nastavak priznavanja odredbi 1. Odstupajući od članka 28. stavka 2., članka 29. stavaka 1. i 3. i članka 30., države članice mogu zadržati odobrenja za rad investicijskih društava i društava koja su obuhvaćena člankom 30., a koja su bila na snazi prije ili na dan 31. prosinca 1995., čiji je regulatorni kapital manji od iznosa inicijalnog kapitala propisanog za njih u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. Regulatorni kapital takvih investicijskih društava ili društava ne smije pasti ispod najviše referentne razine izračunate nakon 23. ožujka 1993. Ta referentna razina jest prosječna dnevna razina regulatornog kapitala izračunata tijekom šestomjesečnog razdoblja koje prethodi datumu izračuna. Ona se izračunava svakih šest mjeseci za odgovarajuće prethodno razdoblje. 2. Ako kontrolu nad investicijskim društvom ili društvom obuhvaćenim stavkom 1. preuzima fizička ili pravna osoba koja nije ona koja ga je kontrolirala prije ili na dan 31. prosinca 1995., regulatorni kapital tog investicijskog društva ili društva mora doseći minimalnu razinu propisanu za njega u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30., osim u slučaju prvog prijenosa na osnovi nasljedstva nakon 31. prosinca 1995., uz suglasnost nadležnih tijela, i za razdoblje od najviše			

10 godina od datuma tog prijenosa. 3. U slučaju spajanja odnosno pripajanja dvaju ili više investicijskih društava ili društava obuhvaćenih člankom 30., regulatorni kapital društva koje nastaje spajanjem odnosno pripajanjem ne mora dosegnuti razinu propisanu u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. Ipak, tijekom bilo kojeg razdoblja kada razina propisana u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. nije dosegnuta, regulatorni kapital društva koje nastaje spajanjem odnosno pripajanjem ne smije pasti ispod ukupnog regulatornog kapitala spojenih društava u trenutku spajanja odnosno pripajanja. 4. Regulatorni kapital investicijskih društava i društava obuhvaćenih člankom 30. ne smije pasti ispod razina propisanih u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. i u stavcima 1. i 3. ovog članka. 5. Ako nadležna tijela smatraju da je za osiguranje solventnosti tih investicijskih društava i društava potrebno ispuniti zahtjeve navedene u stavku 4., stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se.			
GLAVA V. ODREDBE KOJE SE ODOSE NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA I SLOBODU PRUŽANJA USLUGA POGLAVLJE 1. Opća načela Članak 33. Kreditne institucije Države članice propisuju da bilo koja kreditna institucija kojoj je izdano odobrenje za rad i koju nadziru nadležna tijela druge države članice može obavljati djelatnosti navedene u Prilogu I. na njihovom području u skladu s člankom 35., člankom 36.,			

stavcima 1., 2. i 3., člankom 39. stavcima 1. i 2. te člancima od 40. do 46., osnivanjem podružnice ili pružanjem usluga, pod uvjetom da su te djelatnosti obuhvaćene odobrenjem za rad.			
Članak 34. Financijske institucije 1. Države članice propisuju da djelatnosti navedene u Prilogu I. na njihovom području, u skladu s člankom 35., člankom 36. stavcima 1., 2. i 3., člankom 39. stavcima 1. i 2. te člancima od 40. do 46., osnivanjem podružnice ili pružanjem usluga, može obavljati bilo koja financijska institucija iz druge države članice, bez obzira na to je li društvo kći kreditne institucije ili društvo kći u zajedničkom vlasništvu dviju ili više kreditnih institucija, a čiji akt o osnivanju ili statut dozvoljavaju obavljanje tih djelatnosti te koja zadovoljava svaki od sljedećih uvjeta: (a)matičnom društvu ili društvima izdano je odobrenje za rad kao kreditnim institucijama u državi članici prema čijem je zakonu regulirana financijska institucija; (b) dotične djelatnosti stvarno se obavljaju na području iste države članice; (c)matično društvo ili društva drže 90 % ili više prava glasa koja proizlaze iz udjela u kapitalu financijske institucije; (d)matično društvo ili društva ispunjavaju zahtjeve nadležnih tijela u vezi s razboritim upravljanjem financijskom institucijom te, uz suglasnost relevantnih nadležnih tijela matične države članice, izjavljuju da solidarno jamče za obveze koje je preuzela financijska institucija; (e)financijska institucija je stvarno uključena, a posebno što se tiče dotičnih djelatnosti, u nadzor na konsolidiranoj osnovi nad matičnim društvom, odnosno nad svakim od matičnih društava, u skladu s glavom VII. poglavljem 3. ove Direktive i dijelom prvim, glavom II., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013,			

posebno u svrhu kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. te Uredbe, za kontrolu velikih izloženosti iz dijela četvrtog te Uredbe i u svrhu ograničavanja udjela iz članaka 89. i 90. te Uredbe. Nadležna tijela matične države članice provjeravaju usklađenost s uvjetima navedenim u prvom podstavku te financijskoj instituciji dostavljaju potvrdu o usklađenosti koja je dio obavijesti navedene u člancima 35. i 39. 2. Ako financijska institucija navedena u prvom podstavku stavka 1. prestane ispunjavati bilo koji propisani uvjet, nadležna tijela matične države članice o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina, a na djelatnosti koje obavlja ta financijska institucija u državi članici domaćinu počinje se primjenjivati pravo države članice domaćina. 3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se na odgovarajući način na društva kćeri financijske institucije iz prvog podstavka stavka 1.			
POGLAVLJE 2. Pravo poslovnog nastana kreditne institucije Članak 35. Zahtjev u vezi s obavješćivanjem i interakcija između nadležnih tijela 1. Kreditna institucija koja želi osnovati podružnicu na području druge države članice obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice. 2. Države članice zahtijevaju da svaka kreditna institucija koja želi osnovati podružnicu u drugoj državi članici dostavi sve sljedeće informacije u obavijesti navedenoj u stavku 1.: (a) državu članicu na čijem području planira osnovati podružnicu; (b) program poslovanja u kojem se navode, inter alia, vrste predviđenih poslova i organizacijska struktura podružnice;			

(c) adresa u državi članici domaćinu na kojoj je moguće dobiti dokumente; (d) imena osoba odgovornih za upravljanje podružnicom. 3. Ako nadležna tijela matične države članice nemaju razloga za sumnju u adekvatnost upravne strukture ili u financijski položaj kreditne institucije, uzimajući u obzir predviđene djelatnosti, ona u roku od tri mjeseca od primitka informacija navedenih u stavku 2. priopćavaju te informacije nadležnim tijelima države članice domaćina te o tomu obavješćuju kreditnu instituciju. Nadležna tijela matične države članice također priopćavaju iznos i sastav regulatornoga kapitala i iznos kapitalnih zahtjeva kreditne institucije prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013. Odstupajući od drugog podstavka, u slučaju iz članka 34., nadležna tijela matične države članice priopćavaju iznos i sastav regulatornoga kapitala financijske institucije i ukupne iznose izloženosti riziku, izračunate u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije koja je njezino matično društvo. 4. Ako nadležna tijela matične države članice odbiju priopćiti informacije navedene u stavku 2. nadležnim tijelima države članice domaćina, ona moraju obrazložiti svoje odbijanje dotičnoj kreditnoj instituciji u roku od tri mjeseca od primitka svih informacija. U slučaju odbijanja ili ako nadležna tijela ne odgovore, dotična institucija ima pravo uložiti žalbu na sudovima u matičnoj državi članici. 5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda			
---	--	--	--

navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 7. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 5. i 6. do 1. siječnja 2014.			
Članak 36. Početak obavljanja djelatnosti 1. Prije nego što podružnica kreditne institucije počne obavljati svoje djelatnosti, nadležna tijela države članice domaćina, u roku od dva mjeseca od primitka informacija navedenih u članku 35., pripremaju nadzor nad kreditnom institucijom u skladu s poglavljem 4. i, ako je to potrebno, navode uvjete pod kojima se, s ciljem općeg dobra, te djelatnosti obavljaju u državi članici domaćinu. 2. Po primitku priopćenja od nadležnih tijela države članice domaćina ili, u slučaju isteka razdoblja navedenog u stavku 1., bez primitka bilo kakvog priopćenja, podružnicu je moguće osnovati i ona može početi obavljati svoje djelatnosti. 3. U slučaju promjene neke od informacija priopćenih u skladu s točkom (b), (c) ili (d) članka 35. stavka 2., kreditna institucija daje pisanu obavijest o dotičnoj promjeni nadležnim tijelima matične države članice i države članice domaćina, barem mjesec dana prije izvršavanja te promjene kako bi omogućila nadležnim tijelima matične države članice da nakon obavijesti donesu odluku u skladu s člankom 35., a nadležnim tijelima države članice domaćina da donesu odluku o uvjetima za promjenu u skladu sa stavkom 1. ovog članka. 4. Za podružnice koje su počele s obavljanjem svojih djelatnosti prije 1. siječnja 1993., u skladu s odredbama na snazi u njihovim državama članicama domaćinima, smatra se da su za njih vrijedili postupci propisani člankom 35. i stavcima 1. i 2. ovog članka. Od 1. siječnja 1993. na njih se primjenjuje stavak 3. ovog članka te članci 33.			

i 52. i poglavlje 4. 5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 7. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 5. i 6. do 1. siječnja 2014.			
Članak 37. Informacije o odbijanju Države članice dužne su obavijestiti Komisiju i EBA-u o broju i vrsti slučajeva u kojima je došlo do odbijanja u skladu s člankom 35. i člankom 36. stavkom 3.			
Članak 38. Agregiranje podružnica Poslovne jedinice, bez obzira na njihov broj, koje u istoj državi članici osnuje kreditna institucija sa sjedištem u drugoj državi članici smatraju se jednom podružnicom.			

POGLAVLJE 3. Ostvarenje slobode pružanja usluga Članak 39. Postupak obavješćivanja 1. Svaka kreditna institucija koja želi ostvarivati pravo na slobodu pružanja usluga obavljanjem svojih djelatnosti na području druge države članice prvi put obavješćuje nadležna tijela matične države članice o djelatnostima s popisa iz Priloga I. ovoj Direktivi koje namjerava obavljati. 2. Nadležna tijela matične države članice u roku od mjesec dana od primitka obavijesti iz stavka 1. šalju tu obavijest nadležnim tijelima države članice domaćina. 3. Ovaj članak ne utječe na prava koja su stekle kreditne institucije koje su pružale usluge prije 1. siječnja 1993. 4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 4. i 5. do 1. siječnja 2014.			
---	--	--	--

POGLAVLJE 4. Ovlasti nadležnih tijela države članice domaćina Članak 40. Izvještajni zahtjevi Nadležna tijela država članica domaćina mogu zahtijevati da ih sve kreditne institucije koje imaju podružnice na njihovom području moraju periodično izvještavati o svojim djelatnostima u tim državama članicama domaćinima. Takva se izvješća zahtijevaju samo za informativne ili statističke potrebe, u svrhu primjene članka 51. stavka 1. ili za potrebe nadzora u skladu s ovim poglavljem. Na njih se primjenjuju zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1. Nadležna tijela država članica domaćina mogu posebno tražiti informacije od kreditnih institucija iz prvog podstavka koje bi tim nadležnim tijelima omogućile da procijene je li podružnica značajna u skladu s člankom 51. stavkom 1.			
Članak 41. Mjere koje poduzimaju nadležna tijela matične države članice u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u državi članici domaćinu 1. Nadležna tijela države članice domaćina koja na temelju informacija primljenih od nadležnih tijela matične države članice u skladu s člankom 50. utvrde da kreditna institucija koja ima podružnicu ili pruža usluge na njezinom području ispunjava jedan od sljedećih uvjeta u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u toj državi članici domaćinu, obavješćuju nadležna tijela matične države članice: (a) kreditna institucija nije usklađena s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva ili s Uredbom (EU) br. 575/2013; (b) postoji značajan rizik da kreditna institucija neće biti usklađena s nacionalnim			

odredbama kojima se prenosi ova Direktiva ili s Uredbom (EU) br. 575/2013. Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotična kreditna institucija otkloni svoju neusklađenost ili poduzimaju mjere za sprečavanje rizika neusklađenosti. Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja priopćavaju te mjere nadležnim tijelima države članice domaćina. 2. Nadležna tijela države članice domaćina koja smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu ispunila svoje obveze ili da neće ispuniti svoje obveze u skladu s drugim podstavkom stavka 1., mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku prema članku 19. stavku 3. te Uredbe u roku od 24 sata. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.			
Članak 42. Obrazloženje i priopćavanje Svaka mjera koja je poduzeta u skladu s člankom 41. stavkom 1., člankom 43. odnosno člankom 44., a koja uključuje kaznu ili ograničenje ostvarenja slobode pružanja usluga mora biti primjereno obrazložena i priopćena dotičnoj kreditnoj instituciji.			

Članak 43. Preventivne mjere 1. Prije pokretanja postupka iz članka 41., nadležna tijela države članice domaćina, u izvanrednim situacijama, a prije donošenja mjera od strane nadležnih tijela matične države članice ili mjera restrukturiranja iz članka 3. Direktive 2001/24/EZ mogu poduzeti bilo koje preventivne mjere potrebne za zaštitu od financijske nestabilnosti koja bi ozbiljno ugrozila zajedničke interese deponenata, ulagatelja i clijenata u državi članici domaćinu. 2. Preventivne mjere iz stavka 1. razmjerne su svojoj svrsi, a to je zaštita od financijske nestabilnosti koja bi ozbiljno ugrozila zajedničke interese deponenata, ulagatelja i clijenata u državi članici domaćinu. Te preventivne mjere mogu uključivati privremenu obustavu plaćanja. One ne smiju dovesti do davanja prednosti vjerovnicima kreditne institucije u državi članici domaćinu u odnosu na vjerovnike u drugim državama članicama. 3. Preventivne mjere iz stavka 1. prestaju važiti kada upravna ili pravosudna tijela matične države članice poduzmu mjere restrukturiranja u skladu s člankom 3. Direktive 2001/24/EZ. 4. Nadležna tijela države članice domaćina ukidaju preventivne mjere kada smatraju da su te mjere postale zastarjele prema članku 41., osim ako te mjere prestaju važiti u skladu sa stavkom 3. 5. Komisiju, EBA-u i nadležna tijela drugih relevantnih država članica bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje se o preventivnim mjerama poduzetima u skladu sa stavkom 1. Nadležna tijela matične države članice ili bilo koje druge države članice pod utjecajem preventivnih mjera koja ulože prigovor na mjere koje su poduzela nadležna tijela države članice domaćina, mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku prema članku 19. stavku 3. te			
--	--	--	--

Uredbe u roku od 24 sata. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.			
Članak 44. Ovlasti država članica domaćina Države članice domaćini mogu, neovisno o člancima 40. i 41., provesti ovlasti koje su im dodijeljene prema ovoj Direktivi za poduzimanje odgovarajućih mjera za sprečavanje ili kažnjavanje kršenja pravila počinjenih na njihovim područjima, a koje su donijele u skladu s ovom Direktivom ili s ciljem općeg dobra. To uključuje mogućnost da spriječe kreditne institucije koje su počinile povredu da započnu daljnje transakcije na njihovom području.			
Članak 45. Mjere nakon oduzimanja odobrenja za rad Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o oduzimanju odobrenja za rad. Nadležna tijela države članice domaćina poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi spriječila da dotična kreditna institucija započne daljnje transakcije na njihovom području te kako bi zaštitila interese deponenata.			

Članak 46. Oglašavanje Ništa u ovom poglavlju ne sprečava kreditne institucije koje imaju mjesto uprave u drugim državama članicama da oglašavaju svoje usluge preko svih raspoloživih sredstava priopćavanja u državi članici domaćinu, uz primjenu svih pravila koja reguliraju oblik i sadržaj takvog oglašavanja i koja su donesena s ciljem općeg dobra.			
GLAVA VI. ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA Članak 47. Obavješćivanje o podružnicama iz trećih zemalja i uvjeti pristupa za kreditne institucije koje imaju takve podružnice 1. Države članice na podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji, a koje počinju obavljati ili obavljaju svoju djelatnost, ne primjenjuju odredbe koje dovode do povoljnijeg tretmana od onog koji imaju kreditne institucije koje imaju mjesto uprave u Uniji. 2. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju, EBA-u i Europski odbor za bankarstvo uspostavljen Odlukom Komisije 2004/10/EZ (23) o svim odobrenjima za rad za podružnice koja su izdana kreditnim institucijama koje imaju sjedište u trećoj zemlji. 3. Unija može, putem sporazuma zaključenih s jednom trećom zemljom ili više njih, dogovoriti primjenu odredbi koje osiguravaju podružnicama kreditnih institucija koje imaju sjedište u trećoj zemlji jednak tretman na cijelom području Unije.			

Članak 48. Suradnja s nadzornim tijelima trećih zemalja u vezi s nadzorom na konsolidiranoj osnovi 1. Komisija može Vijeću dostavljati prijedloge, na zahtjev države članice ili na svoju vlastitu inicijativu, za pregovore o sporazumima s jednom trećom zemljom ili više njih, o načinima obavljanja nadzora na konsolidiranoj osnovi nad: (a) institucijama čija matična društva imaju svoja mjesta uprave u trećim zemljama; (b) institucijama koje se nalaze u trećim zemljama, čija matična društva, bez obzira na to jesu li to institucije, financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi, imaju svoje mjesto uprave u Uniji. 2. Sporazumi navedeni u stavku 1. posebno nastoje osigurati sve sljedeće uvjete: (a) da nadležna tijela država članica mogu dobiti informacije potrebne za nadzor, na temelju konsolidiranog financijskog položaja, institucija, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga koji se nalaze u Uniji i imaju društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije u trećoj zemlji ili imaju sudjelujuće udjele u takvim institucijama; (b) da nadzorna tijela trećih zemalja mogu dobiti informacije potrebne za nadzor nad matičnim društvima čija se mjesta uprave nalaze na njihovom području i imaju društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije u jednoj državi članici ili više njih ili imaju sudjelujuće udjele u takvim institucijama; (c) da EBA može od nadležnih tijela država članica dobiti informacije koje su ona primila od nacionalnih nadležnih tijela trećih zemalja u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 3. Ne dovodeći u pitanje članak 218. UFEU-a, Komisija, uz pomoć Europskog odbora za bankarstvo, ispituje ishod pregovora navedenih u stavku 1. i nastalu situaciju. 4. EBA pomaže Komisiji za potrebe ovog članka u skladu s člankom 33. Uredbe			
---	--	--	--

(EU) br. 1093/2010.			
GLAVA VII. BONITETNI NADZOR POGLAVLJE 1. Načela bonitetnog nadzora Odjeljak I. Nadležnost i dužnosti matične države članice i države članice domaćina Članak 49. Nadležnost nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina 1. Za bonitetni nadzor nad institucijom, uključujući djelatnosti koje obavlja u skladu s člancima 33. i 34., odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina. 2. Stavak 1. ne sprečava nadzor na konsolidiranoj osnovi. 3. Mjere koje poduzima država članica domaćin ne smiju dopuštati diskriminirajući ili ograničavajući tretman koji se temelji na činjenici da je institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici.			

Članak 50. Suradnja u nadzoru 1. Nadležna tijela dotičnih država članica blisko surađuju kako bi nadzirala djelatnosti institucija koje posluju, posebno preko podružnica, u jednoj državi članici ili više njih u kojima se ne nalazi njihovo mjesto uprave. Ona međusobno dostavljaju sve informacije koje se odnose na upravljanje i vlasništvo nad takvim institucijama, a koje bi mogle olakšati njihov nadzor i ispitivanje uvjeta za izdavanje njihovih odobrenja za rad te sve informacije koje bi mogle olakšati praćenje institucija, posebno s obzirom na likvidnost, solventnost, osiguranje depozita, ograničavanje velikih izloženosti, ostale čimbenike koji bi mogli utjecati na sistemski rizik koji institucija predstavlja, administrativne i računovodstvene postupke i mehanizme unutarnje kontrole. 2. Nadležna tijela matične države članice odmah dostavljaju nadležnim tijelima država članica domaćina sve informacije i nalaze koji se odnose na nadzor nad likvidnošću u skladu s dijelom šestim Uredbe (EU) br. 575/2013 i glavom VII. poglavljem 3. ove Direktive, o djelatnostima koje institucija obavlja preko svojih podružnica ako su te informacije i nalazi relevantni za zaštitu deponenata ili ulagatelja u državi članici domaćinu. 3. Nadležna tijela matične države članice odmah obavješćuju nadležna tijela svih država članica domaćina ako se pojave likvidnosne poteškoće ili ako se razumno može očekivati da će se one pojaviti. Te informacije također uključuju pojedinosti o planiranju i provedbi plana oporavka te o svim mjerama bonitetnog nadzora koje su			

poduzete u tom kontekstu. 4. Nadležna tijela matične države članice na zahtjev nadležnih tijela države članice domaćina priopćavaju i objašnjavaju način na koji su uzete u obzir informacije i nalazi koje su dostavila nadležna tijela države članice domaćina. Ako, nakon priopćavanja informacija i nalaza, nadležna tijela države članice domaćina smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu poduzela odgovarajuće mjere, nadležna tijela države članice domaćina mogu, nakon što o tome obavijeste nadležna tijela matične države članice i EBA-u, poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje daljnjih kršenja i radi zaštite interesa deponenata, ulagatelja i ostalih osoba kojima se pružaju usluge ili zaštite stabilnosti financijskog sustava. Nadležna tijela matične države članice koja se ne slažu s mjerama koje su poduzela nadležna tijela države članice domaćina, mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku u roku od mjesec dana. 5. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i kada je zahtjev za suradnju, posebno za razmjenu informacija, bio odbijen ili nije bio obrađen u razumnom roku. Ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, EBA može u takvim slučajevima djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene prema članku 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma o razmjeni informacija prema ovom članku u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe. 6. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije iz ovog članka. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 7. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se uspostavili standardni obrasci, predlošci i postupci povezani sa zahtjevima u vezi s razmjenom			
--	--	--	--

informacija koji će vjerojatno olakšati praćenje institucija. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 8. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 6. i 7. do 1. siječnja 2014.			
Članak 51. Značajne podružnice 1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se kao značajna odredi podružnica institucije koja nije investicijsko društvo na koje se primjenjuje članak 95. Uredbe (EU) br. 575/2013. Taj zahtjev sadržava razloge zbog kojih se ta podružnica smatra značajnom, posebno uzimajući u obzir sljedeće: (a) je li tržišni udio podružnice u smislu depozita u državi članici domaćinu veći od 2 %; (b) vjerojatan učinak prekida ili prestanka rada institucije na likvidnost sustava te na sustave plaćanja, poravnanja i namire u državi članici domaćinu; (c) veličinu i važnost podružnice u smislu broja klijenata u kontekstu bankovnog i financijskog sustava u državi članici domaćinu. Nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., konsolidirajuće nadzorno tijelo čine sve što je u njihovoj moći kako bi došli do zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne. Ako se u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz prvog podstavka ne donese zajednička odluka, nadležna tijela države članice domaćina donose svoju vlastitu			

odluku o tome je li podružnica značajna u roku od iduća dva mjeseca. Pri donošenju svoje odluke nadležna tijela države članice domaćina uzimaju u obzir sva mišljenja i ograde konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice. Odluke iz trećeg i četvrtog podstavka navode se u dokumentu koji sadržava potpuno obrazloženje i dostavljaju dotičnim nadležnim tijelima, a priznaju se kao obvezujuće i primjenjuju ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama. Određivanje podružnice kao značajne ne utječe na prava i obveze nadležnih tijela prema ovoj Direktivi. 2. Nadležna tijela matične države članice priopćavaju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajna podružnica ima poslovni nastan informacije iz članka 117. stavka 1. točaka (c) i (d) te obavljaju zadaće iz članka 112. stavka 1. točke (c) u suradnji s nadležnim tijelima države članice domaćina. Ako nadležno tijelo matične države članice sazna za izvanrednu situaciju iz članka 114. stavka 1., ono bez odgađanja upozorava tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 1. Nadležna tijela matične države članice priopćavaju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajne podružnice imaju poslovni nastan rezultate procjene rizika institucija s takvim podružnicama iz članka 97. i, ako je to primjenjivo, članka 113. stavka 2. Ona također priopćavaju odluke iz članka 104. i 105. ako su te procjene i odluke relevantne za te podružnice. Nadležna tijela matičnih država članica savjetuju se s nadležnim tijelima država članica domaćina u kojima značajne podružnice imaju sjedište o operativnim mjerama koje se zahtijevaju prema članku 86. stavku 11. ako je to relevantno za likvidnosne rizike u valuti države članice domaćina. Ako se nadležna tijela matične države članice nisu savjetovala s nadležnim tijelima države članice domaćina ili ako, nakon tog savjetovanja, nadležna tijela države članice domaćina smatraju da operativne mjere koje se zahtijevaju prema članku 86. stavku 11. nisu adekvatne, nadležna tijela države članice domaćina mogu se obratiti			
---	--	--	--

EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 3. Ako se ne primjenjuje članak 116., nadležna tijela koja nadziru instituciju sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osnivaju kolegij nadzornih tijela i predsjedaju njime kako bi se omogućila suradnja prema stavku 2. ovog članka i članku 50. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima, koje, nakon savjetovanja s dotičnim nadležnim tijelima, određuje nadležno tijelo matične države članice. Nadležno tijelo matične države članice odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima ili u radu kolegija. Odluka nadležnog tijela matične države članice uzima u obzir relevantnost nadzorne djelatnosti koju planiraju ili usklađuju ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 7. i obveze iz stavka 2. ovog članka. Nadležno tijelo matične države članice u potpunosti i unaprijed obavještuje sve članove kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o poslovima koje treba razmotriti. Nadležno tijelo matične države članice također u potpunosti i pravodobno obavještuje sve članove kolegija o mjerama donesenima na tim sastancima ili o provedenim mjerama. 4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju opći uvjeti za funkcioniranje kolegija nadzornih tijela. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se odredilo operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 4. i 5. do			
--	--	--	--

31. prosinca 2015.			
Članak 52. Izravna provjera i inspekcija podružnica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici 1. Ako institucija koja je dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoje djelatnosti preko podružnice, države članice domaćini osiguravaju da nadležna tijela matične države članice ili osobe koje su imenovala za tu svrhu mogu obavljati izravne provjere informacija navedenih u članku 50. i inspekcije tih podružnica, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice domaćina. 2. Nadležna tijela matične države članice mogu također, u svrhu inspekcije podružnica, primijeniti druge postupke navedene u članku 118. 3. Nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su da na pojedinačnoj osnovi obavljaju izravne provjere i inspekcije djelatnosti koje obavljaju podružnice institucija na njezinom području i da od podružnice zahtijevaju informacije o njezinim djelatnostima kao i za potrebe nadzora ako smatraju da su te informacije relevantne za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. Prije obavljanja tih provjera i inspekcija, nadležna tijela države članice domaćina savjetuju se s nadležnim tijelima matične države članice. Nakon provjera i inspekcija nadležna tijela države članice domaćina priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice informacije do kojih su došla i nalaze koji su relevantni za procjenu rizika institucije ili za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. Nadležna tijela matične države članice s dužnom pozornosti uzimaju u obzir te informacije i nalaze pri utvrđivanju svojeg plana nadzora iz članka 99. isto tako uzimajući u obzir			

stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. 4. Izravne provjere i inspekcije podružnica provode se u skladu s pravom države članice u kojoj se obavljaju.			
Odjeljak II. Razmjena informacija i poslovna tajna Članak 53. Poslovna tajna 1. Države članice osiguravaju da sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela, kao i revizori ili stručnjaci koji djeluju u ime nadležnih tijela, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne. Povjerljive informacije koje te osobe, revizori ili stručnjaci saznaju u obavljanju svojih dužnosti smiju se priopćiti samo u sažetom ili skupnom obliku tako da nije moguće prepoznati pojedinu kreditnu instituciju, ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom. Unatoč tomu, ako je nad kreditnom institucijom otvoren stečaj ili se provodi prisilna likvidacija, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće strane uključene u pokušaj spašavanja te kreditne institucije smiju se priopćiti u građanskom ili trgovačkom postupku. 2. Stavak 1. ne sprečava nadležna tijela da međusobno razmjenjuju informacije ili da informacije dostavljaju ESRB-u, EBA-i ili europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala, ESMA) koje je osnovano Uredbom (EU) 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (24), u skladu s ovom Direktivom, Uredbom (EU) br. 575/2013, s drugim direktivama koje se primjenjuju			

na kreditne institucije te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) 1092/2010, člancima 31., 35. i 36. Uredbe (EU) br. 1093/2010. i člancima 31. i 36. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Na te se informacije primjenjuje stavak 1. 3. Stavak 1. ne sprečava nadležna tijela da objavljuju rezultate testiranja otpornosti na stres koji su provedeni u skladu s člankom 100. ove Direktive ili člankom 32. Uredbe (EU) br. 1093/2010. i da rezultate testiranja otpornosti na stres dostavljaju EBA-i kako bi EBA objavila rezultate testiranja otpornosti na stres provedenih na razini cijelog EU-a.			
Članak 54. Upotreba povjerljivih informacija Nadležna tijela koja saznaju povjerljive informacije u skladu s člankom 53. mogu se njima koristiti samo tijekom izvršavanja svojih dužnosti, i to samo u sljedeće svrhe: (a) radi provjere jesu li zadovoljeni uvjeti koji reguliraju pristup djelatnosti kreditnih institucije te radi olakšavanja praćenja, na nekonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, obavljanja tih djelatnosti, posebno s obzirom na praćenje likvidnosti, solventnosti, velikih izloženosti te administrativnih i računovodstvenih postupaka i mehanizama unutarnje kontrole; (b) radi izricanja kazni; (c) u žalbama protiv odluka nadležnog tijela, uključujući sudske postupke u skladu s člankom 72.; (d) u sudskim postupcima koji su pokrenuti u skladu s posebnim odredbama koje su predviđene pravom Unije u području kreditnih institucija.			

Članak 55. Sporazumi o suradnji U skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010 države članice i EBA mogu sklapati sporazume o suradnji kojima se određuje razmjena informacija s nadležnim tijelima trećih zemalja ili s tijelima trećih zemalja u skladu s člankom 56. i člankom 57. stavkom 1. ove Direktive samo ako se za priopćene informacije jamči da su ispunjeni zahtjevi u vezi s čuvanjem poslovne tajne koji su barem istovjetni zahtjevima iz članka 53. stavka 1. ove Direktive. Takva razmjena informacija obavlja se u svrhu izvršavanja nadzornih zadaća tih tijela. Informacije koje potječu iz druge države članice smiju se priopćiti samo uz izričitu suglasnost tijela koja su te informacije priopćila te, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.			
Članak 56. Razmjena informacija između tijela Članak 53. stavak 1. i članak 54. ne sprečavaju razmjenu informacija između nadležnih tijela unutar države članice, između nadležnih tijela u različitim državama članicama ili između nadležnih tijela i sljedećih tijela pri obavljanju njihovih nadzornih funkcija: (a) tijela kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora i tijela odgovornih za nadzor nad financijskim tržištima; (b) tijela zaduženih za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila; (c) tijela zaduženih za restrukturiranje ili tijela kojima je cilj zaštita stabilnosti financijskog sustava; (d) ugovornih ili institucionalnih sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; (e) tijela uključenih u likvidaciju i stečaj institucija i u ostale slične postupke;			

(f) osoba odgovornih za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja institucija, društava za osiguranje i financijskih institucija. Članak 53. stavak 1. i članak 55. ne sprečavaju da se tijelima koja upravljaju sustavima za osiguranje depozita i sustavima za zaštitu ulagatelja priopće informacije koje su im potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Na primljene informacije u svakom slučaju primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.			
Članak 57. Razmjena informacija s nadzornim tijelima 1. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice mogu odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela odgovornih za nadzor nad: (a) tijelima uključenima u likvidaciju i stečaj institucija i u ostale slične postupke; (b) ugovornim ili institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; (c) osobama zaduženima za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja institucija, društava za osiguranje i financijskih institucija. 2. U slučajevima iz stavka 1., države članice zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti: (a) informacije se razmjenjuju za potrebe obavljanja zadaća iz stavka 1.; (b) na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.; (c) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila i, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost. 3. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice mogu, s ciljem jačanja			

stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava, odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela koja su u skladu sa zakonom odgovorna za otkrivanje i istraživanje kršenja prava trgovačkih društava. U takvim slučajevima, države članice zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti: (a)informacije se razmjenjuju za potrebe otkrivanja i istraživanja kršenja prava trgovačkih društava; (b)na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.; (c)informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila i, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost. 4. Ako tijela navedena u stavku 1. izvršavaju svoje zadaće otkrivanja ili istraživanja uz pomoć osoba koje su zbog svoje specifične osposobljenosti imenovane za tu svrhu, a koje nisu zaposlene u javnom sektoru, država članica može na te osobe proširiti mogućnost razmjene informacija iz prvog podstavka stavka 3. prema uvjetima iz drugog podstavka stavka 3. 5. Države članice EBA-i priopćavaju imena tijela koja mogu primati informacije u skladu s ovim člankom. 6. Kako bi se proveo stavak 4., tijela iz stavka 3., priopćavaju nadležnim tijelima koja su informacije priopćila, imena i detaljne podatke o odgovornostima osoba kojima se šalju te informacije.			
---	--	--	--

Članak 58. Prijenos informacija koje se odnose na monetarni aspekt, aspekt osiguranja depozita, sistemski aspekt i aspekt platnog prometa 1. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava nadležno tijelo da prenosi informacije sljedećim subjektima, u svrhu ispunjavanja njihovih zadaća: (a)središnjim bankama ESSB-a i ostalim tijelima sa sličnom funkcijom u njihovu svojstvu monetarnih vlasti kada su informacije relevantne za izvršavanje njihovih zakonom propisanih zadaća, uključujući vođenje monetarne politike i povezano osiguranje likvidnosti, nadzor nad sustavima plaćanja, poravnanja i namire i očuvanje stabilnosti financijskog sustava; (b)ugovornim ili institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; (c)prema potrebi, drugim tijelima javne vlasti odgovornim za nadzor nad platnim sustavima; (d)ESRB-u, europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje („EIOPA”), koje je osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (25) i ESMA-om, ako su te informacije relevantne za ispunjavanje njihovih zakonom propisanih zadaća prema uredbama (EU) br. 1092/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi uklonile prepreke koje sprečavaju nadležna tijela da prenose informacije u skladu s prvim podstavkom. 2. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava tijela iz prvog podstavka da priopćavaju nadležnim tijelima informacije koje im mogu biti potrebne za potrebe članka 54. 3. Na informacije primljene u skladu sa stavcima 1. i 2. primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1. 4. Ako se pojavi izvanredna situacija, kao što je navedeno u članku 114. stavku 1., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela bez			
---	--	--	--

odgađanja priopće informacije središnjim bankama ESSB-a, ako su te informacije relevantne za obavljanje njihovih zakonom propisanih zadaća, uključujući provođenje monetarne politike i povezano osiguranje likvidnosti, nadzor nad sustavima plaćanja, poravnanja i namire i za očuvanje stabilnosti financijskog sustava te ESRB-u, ako su te informacije relevantne za obavljanje njegovih zakonom propisanih zadaća.			
Članak 59. Prijenos informacija drugim subjektima 1. Neovisno o članku 53. stavku 1. i članku 54., države članice mogu, na temelju odredbi predviđenih nacionalnim pravom, odobriti priopćavanje određenih informacija drugim odjelima središnje državne uprave odgovornima za pravo kojim se regulira nadzor nad institucijama, financijskim institucijama i društvima za osiguranje, kao i inspektorima koji djeluju u ime tih odjela. Međutim, takve informacije smiju se priopćiti samo ako je to potrebno zbog bonitetnog nadzora te sprečavanja propasti institucija i sanacije posrnutih institucija. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1. U izvanrednim situacijama iz članka 114. stavka 1. države članice dopuštaju nadležnim tijelima da priopće informacije koje su relevantne za odjele iz prvog podstavka ovog stavka u svim dotičnim državama članicama. 2. Države članice mogu odobriti priopćavanje određenih informacija povezanih s bonitetnim nadzorom nad institucijama parlamentarnim istražnim odborima u njihovoj državi članici, revizorskim sudovima u njihovoj državi članici i ostalim subjektima zaduženima za istragu u njihovoj državi članici, u sljedećim okolnostima: (a) takvi subjekti imaju točno utvrđen mandat prema nacionalnom pravu za istraživanje ili ispitivanje djelovanja tijela odgovornih za nadzor nad institucijama			

ili za zakone koji reguliraju taj nadzor; (b) informacije su potrebne isključivo za izvršavanje mandata iz točke (a); (c) na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.; (d) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila te samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost. Ako priopćavanje informacija koje se odnose na bonitetni nadzor uključuje obradu osobnih podataka, pri svakoj obradi subjekti iz prvog podstavka moraju poštovati mjerodavna nacionalna prava kojima se prenosi Direktiva 95/46/EZ.			
Članak 60. Objava informacija dobivenih izravnim provjerama i inspekcijama Države članice osiguravaju da se informacije primljene prema članku 52. stavku 3., članku 53. stavku 2. i članku 56., kao i informacije dobivene izravnom provjerom ili inspekcijom navedenom u članku 52. stavcima 1. i 2., ne priopćavaju u slučajevima iz članka 59., osim uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su priopćila informacije ili nadležnih tijela države članice u kojoj je provedena ta izravna provjera ili inspekcija.			
Članak 61. Priopćavanje informacija koje se odnose na usluge poravnanja i namire 1. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava nadležna tijela država članica da informacije navedene u člancima 53., 54. i 55. priopće klirinškim kućama ili drugim sličnim tijelima koja su prema nacionalnom pravu priznata za pružanje usluga poravnanja ili namire za jedno od njihovih nacionalnih tržišta, ako ta nadzorna tijela smatraju da je neophodno priopćiti te informacije kako bi se osiguralo ispravno funkcioniranje tih tijela s obzirom na status neispunjavanja obveza ili potencijalni status neispunjavanja obveza sudionika na tržištu. Na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se			

odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1. 2. Međutim, države članice osiguravaju da se informacije primljene prema članku 53. stavku 2. ne priopćavaju u okolnostima navedenima u stavku 1. bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su ih priopćile.			
Članak 62. Obrada osobnih podataka Obrada osobnih podataka za potrebe ove Direktive obavlja se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i, prema potrebi, Uredbom (EZ) br. 45/2001.			
Odjeljak III. Dužnosti osoba odgovornih za pravnu kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja Članak 63. Dužnosti osoba odgovornih za pravnu kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja 1. Države članice osiguravaju da svaka osoba koja je dobila odobrenje u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (26), a koja u instituciji obavlja zadaće opisane u članku 51. Direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (27), članku 37. Direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima (28), ili članku 73. Direktive 2009/65/EZ, odnosno neke druge zakonom propisane zadaće, bude dužna			

odmah izvijestiti nadležna tijela o svakoj činjenici ili odluci koja se odnosi na tu instituciju za koju je ta osoba saznala dok je obavljala te zadaće, a koja bi mogla: (a) predstavljati značajno kršenje zakona ili drugih propisa koji određuju uvjete za izdavanje odobrenja za rad ili koji posebno reguliraju obavljanje djelatnosti institucija; (b) utjecati na kontinuirano funkcioniranje institucija; (c) dovesti do odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili do izražavanja ograde. Države članice osiguravaju barem da osoba iz prvog podstavka također ima dužnost izvijestiti o bilo kojoj činjenici ili odluci za koju sazna za vrijeme obavljanja zadaća opisanog u prvom podstavku u društvu koje je na temelju odnosa kontrole usko povezano s institucijom u kojoj ta osoba obavlja tu zadaću. 2. Priopćavanje u dobroj vjeri nadležnim tijelima, od strane osoba ovlaštenih u smislu Direktive 2006/43/EEZ, svih činjenica ili odluka iz stavka 1. ne predstavlja kršenje bilo kojih ograničenja priopćavanja informacija, koja su određena ugovorom ili bilo kojom zakonskom ili drugom odredbom te ne podrazumijeva bilo kakvu odgovornost tih osoba. Te se informacije istodobno priopćavaju upravljačkom tijelu institucije, osim ako ne postoje utemeljeni razlozi protiv tog priopćavanja.			
Odjeljak IV. Nadzorne ovlasti, ovlasti izricanja kazni i pravo na žalbu Članak 64. Nadzorne ovlasti i ovlasti izricanja kazni 1. Nadležnim tijelima daju se sve nadzorne ovlasti da interveniraju u poslovanje institucija koje su im potrebne za izvršavanje njihove funkcije, uključujući posebno pravo da oduzmu odobrenje za rad u skladu s člankom 18., ovlasti koje su potrebne u skladu s člankom 102. i ovlasti navedene u člancima 104. i 105.			

2. Nadležna tijela izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i svoje ovlasti izricanja kazni u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na jedan od sljedećih načina: (a) izravno; (b) u suradnji s drugim tijelima; (c) pod njihovom odgovornošću, prijenosom ovlasti na ta tijela; (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.			
Članak 65. Administrativne kazne i druge administrativne mjere 1. Ne dovodeći u pitanje nadzorne ovlasti nadležnih tijela iz članka 64. i pravo država članica da propišu i izreknu kazne prema kaznenom pravu, države članice propisuju pravila koja se odnose na administrativne kazne i druge administrativne mjere u odnosu na kršenja nacionalnih odredbi kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Kada države članice odluče da neće propisati pravila za administrativne kazne za povrede na koje se primjenjuje nacionalno kazneno pravo, Komisiji priopćavaju relevantne odredbe kaznenog prava. Administrativne kazne i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. 2. Kada se obveze iz stavka 1. primjenjuju na institucije, financijske holdinge i mješovite financijske holdinge, države članice osiguravaju da se u slučaju kršenja nacionalnih odredbi kojima se ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 prenose u nacionalno pravo, kazne mogu primijeniti na članove upravljačkog tijela i na druge fizičke osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za to kršenje, pod uvjetima koji su propisani nacionalnim pravom. 3. Nadležnim tijelima daju se sve ovlasti za prikupljanje informacija i istražne ovlasti koje su im potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Ne dovodeći u pitanje druge relevantne odredbe propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te ovlasti uključuju: (a)ovlast da od sljedećih fizičkih ili pravnih osoba zahtijevaju dostavljanje svih			

informacija koje su potrebne za obavljanje zadaća nadležnih tijela, uključujući informacije koje se za potrebe nadzora i s njima povezane statističke potrebe dostavljaju u redovitim vremenskim razmacima i u određenim formatima: i. institucija s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; ii. financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; iii. mješovitih financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; iv. mješovitih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; v. osoba koje pripadaju subjektima iz podtočaka od i. do iv.; vi. trećim osobama kojima su subjekti iz podtočaka od i. do iv. eksternalizirali operativne funkcije ili aktivnosti; (b) ovlast da provedu sve potrebne istrage bilo koje osobe iz točke (a) podtočaka od i. do vi. koje imaju poslovni nastan ili se nalaze u dotičnoj državi članici kada je to potrebno za obavljanje zadaća nadležnih tijela, uključujući: i. pravo da zahtijevaju dostavljanje dokumenata; ii. pregled knjiga i evidencije osoba iz točke (a) podtočaka od i. do vi. i uzimanje preslika ili izvadaka iz tih knjiga i evidencije; iii. dobivanje pisanih ili usmenih objašnjenja od bilo koje osobe iz točke (a) podtočaka od i. do vi. ili njezinih predstavnika odnosno zaposlenika; i iv. obavljanje razgovora s bilo kojom drugom osobom koja pristane na razgovor za potrebe prikupljanja informacija koje se odnose na predmet istrage; (c) ovlast, u skladu s uvjetima navedenima u pravu Unije, obavljanja svih potrebnih inspekcija u poslovnim prostorijama pravnih osoba iz točke (a) podtočaka od i. do vi. i svih drugih društava uključenih u nadzor na konsolidiranoj osnovi kada je nadležno tijelo konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako o tome prethodno obavijeste dotična nadležna tijela. Ako je prema nacionalnom pravu za inspekciju potrebno odobrenje pravosudnog tijela, za to se odobrenje podnosi zahtjev.			
--	--	--	--

Članak 66. Administrativne kazne i druge administrativne mjere za kršenje zahtjeva koji se odnose na odobrenje za rad i zahtjeva za stjecanje kvalificiranih udjela 1. Države članice osiguravaju da su njihovim zakonima i drugim propisima određene administrativne kazne i druge administrativne mjere barem u vezi s: (a)obavljanjem poslova primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti od strane društava koja nisu kreditne institucije, što je kršenje članka 9.; (b)početkom obavljanja djelatnosti kao kreditne institucije bez dobivanja odobrenja za rad, što je kršenje članka 9.; (c)izravnim ili neizravnim stjecanjem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ili daljnjim izravnim ili neizravnim povećanjem takvoga kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, zbog čega bi udio prava glasa ili kapitala dosegnoo ili premašio pragove iz članka 22. stavka 1. ili bi time kreditna institucija postala društvo kći, bez pisane obavijesti nadležnim tijelima kreditne institucije u kojoj oni nastoje steći ili povećati kvalificirani udio tijekom razdoblja procjene ili protiv suprotstavljanja nadležnih tijela, što je kršenje članka 22. stavka 1.; (d)izravnim ili neizravnim otuđivanjem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ili smanjenjem kvalificiranog udjela tako da bi udio prava glasa ili kapitala pao ispod pragova iz članka 25. ili bi time kreditna institucija prestala biti društvo kći, bez pisane obavijesti nadležnim tijelima. 2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće: (a)javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička osoba, institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding i vrsta povrede; (b)nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje; (c)u slučaju pravnih osoba, administrativne novčane kazne do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prihoda društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i			
---	--	--	--

provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013; (d)u slučaju fizičkih osoba, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 eura ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 17. srpnja 2013.; (e)administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa koristi ostvarene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi; (f)privremenu suspenziju prava glasa dioničara koji se smatraju odgovornima za kršenje iz stavka 1. Kada je društvo iz točke (c) prvog podstavka društvo kći matičnog društva, relevantni bruto prihod proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.			
Članak 67. Ostale odredbe 1. Ovaj se članak primjenjuje u svim sljedećim okolnostima: (a)instituciji je izdano odobrenje za rad na temelju lažnih izjava ili na neki drugi nepravilan način; (b)institucija, nakon što je saznala da su zbog stjecanja ili otuđivanja udjela u njezinom kapitalu, udjeli premašili pragove ili pali ispod pragova navedenih u članku 22. stavku 1. i članku 25., nije izvijestila nadležna tijela o tim stjecanjima ili otuđivanjima, što je kršenje prvog podstavka članka 26. stavka 1.; (c)institucija koja kotira na uređenom tržištu, kao što je navedeno u popisu koji će objavljivati ESMA u skladu s člankom 47. Direktive 2004/39/EZ, ne izvještava, barem jednom godišnje, nadležna tijela o imenima dioničara i članova koji posjeduju kvalificirane udjele te o veličini tih udjela, što je kršenje drugog podstavka članka 26. stavka 1. ove Direktive; (d)institucija nema uspostavljene sustave upravljanja koje zahtijevaju nadležna tijela u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi članak 74.; (e)institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na obvezu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva, navedenima u članku 92. Uredbe (EU)			

br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 99. stavka 1. te Uredbe; (f) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na podatke iz članka 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije; (g) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na veliku izloženost ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 394. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; (h) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na likvidnost ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 415. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013; (i) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na omjer financijske poluge ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 430. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; (j) institucija u više navrata ili kontinuirano nema na raspolaganju likvidnu imovinu, što je kršenje članka 412. Uredbe (EU) br. 575/2013; (k) institucija ima izloženost koja premašuje ograničenja propisana člankom 395. Uredbe (EU) br. 575/2013; (l) institucija je izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a ne zadovoljava uvjete propisane člankom 405. Uredbe (EU) br. 575/2013; (m) institucija ne objavljuje informacije ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 431. stavaka 1., 2. i 3. ili članka 451. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; (n) institucija vrši isplate imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital institucije, što je kršenje članka 141. ove Direktive ili u slučajevima kada članak 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 zabranjuju takvu isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital; (o) institucija je proglašena krivom za ozbiljno kršenje nacionalnih odredbi donesenih na temelju Direktive 2005/60/EZ; (p) institucija omogućava jednoj osobi ili više njih koje ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 91. da postanu ili ostanu članovi upravljačkog tijela. 2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće:			
--	--	--	--

(a)javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička osoba, institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding i vrsta povrede; (b)nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje; (c)u slučaju institucije, oduzimanje odobrenja za rad institucije u skladu s člankom 18.; (d)u skladu s člankom 65. stavkom 2., privremenu zabranu obavljanja funkcija u institucijama za člana upravljačkog tijela institucije ili drugu fizičku osobu koja se smatra odgovornom; (e)u slučaju pravnih osoba, administrativne novčane kazne do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prihoda društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013; (f)u slučaju fizičkih osoba, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 eura ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 17. srpnja 2013.; (g)administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa dobiti ostvarene kršenjem odnosno gubitaka izbjegnutih kršenjem, ako ih je moguće utvrditi. Kada je društvo iz točke (e) prvog podstavka društvo kći matičnog društva, relevantni bruto prihod jednak je bruto prihodu koji proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.			
Članak 68. Objavljivanje administrativnih kazni 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici bez nepotrebnog odgađanja objavljuju barem sve administrativne kazne protiv kojih ne postoji pravo žalbe i koje su izrečene za kršenje nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva ili Uredba (EU) br. 575/2013, uključujući informacije o vrsti i karakteru kršenja i o identitetu fizičkih ili pravnih osoba kojima			

su izrečene kazne, nakon što je ta osoba obaviještena o tim kaznama. Ako države članice dopuštaju objavljivanje kazni protiv kojih postoji pravo žalbe, nadležna tijela bez nepotrebnog odgađanja također objavljuju na svojoj službenoj internetskoj stranici informacije o statusu i o ishodu žalbe. 2. Nadležna tijela kazne objavljuju anonimno i u skladu s nacionalnim pravom u svim sljedećim okolnostima: (a) ako je kazna izrečena fizičkoj osobi i ako se nakon obvezne prethodne procjene smatra da objavljivanje osobnih podataka nije razmjerno; (b) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskih tržišta ili istražni kazneni postupak u tijeku; (c) kada bi objavljivanje za uključene institucije ili fizičke osobe prouzročilo nerazmjernu štetu, ako ju je moguće utvrditi. Druga je mogućnost da se, kada je vjerojatno da će okolnosti iz prvog podstavka nestati u razumnom razdoblju, objavljivanje iz stavka 1. odgodi za to razdoblje. 3. Nadležna tijela osiguravaju da informacije koje se objavljuju prema stavku 1. ili 2. ostanu na njihovoj službenoj internetskoj stranici najmanje pet godina. Osobni podaci ostaju na službenoj internetskoj stranici samo koliko je potrebno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka. 4. Do 18. srpnja 2015. EBA Komisiji podnosi izvješće o objavljivanju kazni koje su države članice izrekle anonimno u skladu sa stavkom 2., posebno kada je u tom smislu bilo značajnih razlika između država članica. Osim toga, EBA Komisiji podnosi izvješće o svim značajnim razlikama u trajanju objava kazni prema nacionalnom pravu.			
---	--	--	--

Članak 69. Razmjena informacija o kaznama i vođenje središnje baze podataka u EBA-i 1. U skladu sa zahtjevima koji se odnose na čuvanje poslovne tajne iz članka 53. stavka 1., nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim administrativnim kaznama, uključujući sve trajne zabrane koje su izrečene prema člancima 65., 66. i 67. te žalbe u vezi s tim kaznama i ishode žalbi. EBA vodi središnju bazu podataka o administrativnim kaznama o kojima je obaviještena samo za potrebe razmjene informacija između nadležnih tijela. Ta je baza podataka dostupna samo nadležnim tijelima i ažurira se na osnovi informacija koje nadležna tijela dostavljaju. 2. Nadležno tijelo koje za potrebe članka 13. stavka 1., članka 16. stavka 3., članka 91. stavka 1. i članka 121. procjenjuje dobar ugled provjerava bazu podataka EBA-e o administrativnim kaznama. U slučaju promjene statusa ili uspješne žalbe EBA na zahtjev nadležnih tijela briše ili ažurira relevantne unose u bazi podataka. 3. Nadležna tijela u skladu sa svojim nacionalnim pravom provjeravaju postoji li u kaznenoj evidenciji zabilježena relevantna presuda za dotičnu osobu. Za te se potrebe informacije razmjenjuju u skladu s Odlukom 2009/316/PUP i Okvirnom odlukom 2009/315/PUP, kako su primijenjene u nacionalnom pravu. 4. EBA održava internetsku stranicu s poveznicama na objavljene administrativne kazne prema članku 68. svakog nadležnog tijela, a na njoj se vidjeti razdoblje za koje svaka država članica objavljuje administrativne kazne.			
Članak 70. Učinkovita primjena kazni i provođenje ovlasti nadležnih tijela da izriču kazne Države članice osiguravaju da pri određivanju vrste administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni, nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući:			

(a) težinu i trajanje kršenja; (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (c) financijsku snagu fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, koja je na primjer vidljiva iz ukupnog prihoda pravne osobe ili godišnjeg dohotka fizičke osobe; (d) važnost stečene dobiti ili izbjegnutoga gubitka fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, ako ih je moguće utvrditi; (e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi; (f) razinu suradnje s nadležnim tijelom fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (g) prethodna kršenja fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (h) sve moguće sistemske posljedice kršenja.			
Članak 71. Izvještavanje o kršenjima 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave učinkovite i pouzdane mehanizme za poticanje izvještavanja nadležnih tijela o potencijalnim ili stvarnim kršenjima nacionalnih odredbi kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013. 2. Mehanizmi navedeni u stavku 1. uključuju najmanje sljedeće: (a) posebne postupke za primitak izvješća o kršenjima i njihovo daljnje praćenje; (b) odgovarajuću zaštitu za zaposlenike institucija koji prijave kršenje u instituciji barem od odmazde, diskriminacije ili drugih vrsta nepravednog postupanja; (c) zaštitu osobnih podataka koji se odnose i na osobe koje prijave kršenje i na fizičke osobe koje su navodno odgovorne za kršenje, u skladu s Direktivom 95/46/EZ; (d) jasna pravila kojima se u svim slučajevima osigurava povjerljivost u odnosu na osobu koja prijavljuje kršenja počinjena u instituciji, osim ako je objavljivanje obvezno prema nacionalnom pravu radi daljnjih istraga ili naknadnih sudskih postupaka. 3. Države članice zahtijevaju da institucije uspostave odgovarajuće postupke u skladu s kojima njihovi zaposlenici mogu preko posebnoga, neovisnoga i			

autonomnoga kanala interno prijaviti kršenje. Taj kanal se može također osigurati i preko dogovora sa socijalnim partnerima. Pritom se primjenjuje jednaka zaštita kao ona navedena u točkama (b), (c) i (d) stavka 2.			
Članak 72. Pravo žalbe Države članice osiguravaju da za odluke i mjere poduzete u provođenju zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 vrijedi pravo žalbe. Države članice također osiguravaju da se pravo žalbe primjenjuje ako odluka nije donesena u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad koji sadržava sve informacije koje se zahtijevaju prema nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva.			
POGLAVLJE 2. Procesi preispitivanja Odjeljak I. Proces procjene adekvatnosti internoga kapitala Članak 73. Interni kapital Institucije moraju imati uspostavljene dobre, učinkovite i cjelovite strategije i procese za kontinuiranu procjenu i održavanje iznosa, vrsta i raspodjele internoga kapitala koje smatraju adekvatnima za pokrivanje vrste i razine rizika kojima su izložene ili			

kojima bi mogle biti izložene. Te strategije i procesi podliježu redovitom internom preispitivanju kako bi se osiguralo da su oni i dalje cjeloviti i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti poslova određene institucije.			
Odjeljak II. Sustavi, procesi i mehanizmi institucija Pododjeljak 1. Opća načela Članak 74. Interno upravljanje i planovi oporavka i sanacije 1. Institucije imaju robusne sustave upravljanja, koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti, učinkovitim procesima za utvrđivanje, upravljanje, praćenje rizika i izvješćivanje o rizicima kojima jesu ili bi mogle biti izložene, odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre administrativne i računovodstvene postupke te politiku i praksu primitaka, koje su dosljedne i promiču dobro i učinkovito upravljanje rizicima. 2. Sustavi, procesi i mehanizmi iz stavka 1. cjeloviti su i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti rizika svojstvenih poslovnim modelu i djelatnostima institucije. Tehnički kriteriji utvrđeni u člancima od 76. do 95. uzimaju se u obzir. 3. EBA izdaje smjernice o sustavima, procesima i mehanizmima iz stavka 1. u skladu sa stavkom 2. 4. Nadležna tijela osiguravaju da su za poboljšanje financijskog položaja institucije,			

a nakon njegova značajnog pogoršanja, uspostavljeni planovi oporavka i planovi sanacije. U skladu s načelom razmjernosti, zahtjevi da institucija sastavi, održava i ažurira planove oporavka i zahtjevi da sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, pripremi sanacijske planove, mogu se smanjiti ako, nakon savjetovanja s nacionalnim makrobonitetnim tijelom, nadležna tijela smatraju da propast određene institucije, imajući na umu, inter alia, njezinu veličinu, njezin poslovni model, njezinu povezanost s drugim institucijama ili financijski sustav u cjelini, neće imati negativan učinak na financijska tržišta, druge institucije ili uvjete financiranja. Institucije blisko surađuju sa sanacijskim tijelima i osiguravaju im sve informacije potrebne za pripremu i izradu nacрта održivih sanacijskih planova u kojima su navedene mogućnosti za urednu sanaciju institucija u slučaju propasti, u skladu s načelom razmjernosti. U skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 1093/2010, EBA ima pravo sudjelovati u sastavljanju i usklađivanju učinkovitih i dosljednih planova oporavka i sanacije te im doprinosi. U skladu s tim, EBA-u se obavješćuje i ona ima pravo sudjelovati na sastancima koji se odnose na sastavljanje i usklađivanje planova oporavka i sanacije. EBA-u se unaprijed u potpunosti obavješćuje o organizaciji tih sastanaka ili djelatnosti, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje se razmatraju.			
Članak 75. Nadzor nad politikom primitaka 1. Nadležna tijela prikupljaju informacije priopćene u skladu s kriterijima za objavljivanje utvrđenima u točkama (g), (h) i (i) članka 450. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljava ih za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i te informacije. 2. EBA izdaje smjernice o dobroj praksi primitaka koje su u skladu s načelima			

navedenima u člancima od 92. do 95. Smjernice uzimaju u obzir načela o dobroj politici primitaka, navedena u Preporuci Komisije 2009/384/EZ od 30. travnja 2009. o politici primitaka u sektoru financijskih usluga (29). ESMA blisko surađuje s EBA-om u sastavljanju smjernica o politici primitaka za kategorije zaposlenika uključene u pružanje investicijskih usluga i aktivnosti u smislu točke 2. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ. EBA upotrebljava informacije primljene od nadležnih tijela u skladu sa stavkom 1. za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka na razini Unije. 3. Nadležna tijela prikupljaju informacije o broju fizičkih osoba u pojedinoj instituciji čija primanja u financijskoj godini iznose 1 milijun eura ili više, koji su u platnim razredima koji iznose 1 milijun eura, uključujući njihove poslovne odgovornosti, relevantno poslovno područje i glavne elemente plaće, bonusa, dugoročnih nagrada i mirovinskih doprinosa. Te se informacije prosljeđuju EBA-i, a ona ih objavljuje na agregiranoj osnovi za matičnu državu članicu, u zajedničkom izvještajnom formatu. EBA može razraditi smjernice kako bi olakšala provedbu ovog stavka i osigurala dosljednost prikupljenih informacija.			
Pododjeljak 2. Tehnički kriteriji koji se odnose na organizaciju i tretman rizika Članak 76. Tretman rizika 1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo odobrava i redovito preispituje strategije i politike za preuzimanje, upravljanje, praćenje i smanjenje rizika kojima je institucija izložena ili bi mogla biti izložena, uključujući i rizike povezane s makroekonomskim okruženjem u kojem institucija posluje s obzirom na stanje poslovnog ciklusa.	Članak 22. U članku 52. stavak 3. mijenja se i glasi: "(3) Mala i jednostavna kreditna institucija može odbor za rizike kombinirati s revizijskim odborom s time da članovi tog kombiniranog odbora moraju imati odgovarajuće znanje,	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 41., 48., 50., 52., 103., 106., 107., 108.

2. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo posveti dovoljno vremena razmatranju pitanja rizika. Upravljačko tijelo aktivno je uključeno u upravljanje svim značajnim rizicima koji se uređuju ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 kao i u vrednovanje imovine, upotrebu vanjskih kreditnih rejtinga i internih modela koji se odnose na te rizike i za te potrebe osigurava odgovarajuće resurse. Institucija uspostavlja linije izvještavanja upravljačkom tijelu kako bi se obuhvatili svi značajni rizici i politike upravljanja rizicima te njihove promjene. 3. Države članice osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu svoje veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti svojih poslova osnuju odbor za rizike koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u toj instituciji. Članovi odbora za rizike moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost kako bi u potpunosti razumjeli i pratili strategiju rizika i sklonost preuzimanju rizika institucije. Odbor za rizike savjetuje upravljačko tijelo o cjelokupnoj trenutačnoj i budućoj sklonosti preuzimanja rizika i o strategiji te pomaže upravljačkom tijelu u nadziranju provedbe te strategije od strane višeg rukovodstva. Upravljačko tijelo zadržava sveukupnu odgovornost za rizike. Odbor za rizike preispituje uzimaju li se, cijenama obveza i imovine koje se nude klijentima, u potpunosti u obzir poslovni model i strategija rizika institucije. Kada cijene ne odražavaju rizike na odgovarajući način u skladu s poslovnim modelom i strategijom rizika, odbor za rizike predstavlja upravljačkom tijelu plan za poboljšanje. Nadležna tijela mogu dopustiti instituciji koja se ne smatra značajnom u smislu prvog podstavka da odbor za rizike udruži s odborom za reviziju iz članka 41. Direktive 2006/43/EZ. Članovi udruženog odbora moraju imati znanje, vještine i stručnost koji su potrebni za odbor za rizike i odbor za reviziju. 4. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji i odbor za rizike, ako je osnovan, imaju odgovarajući pristup informacijama o profilu rizičnosti institucije te, ako je to potrebno i primjereno, funkciji upravljanja rizicima i savjetima vanjskih stručnjaka.	vještine i stručnost koji se zahtijevaju za članove obaju odbora.".		
---	--	--	--

Upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji i odbor za rizike, ako je osnovan, određuju vrstu, količinu, format i učestalost informacija o rizicima koje primaju. Kako bi pomogao uspostavi dobrih politika i praksi primitaka, ali ne dovodeći u pitanje zadaće odbora za primitke, odbor za rizike ispituje uzimaju li poticaji predviđeni sustavom primitaka u obzir rizik, kapital, likvidnost i vjerojatnost te vremenski raspored zarada. 5. U skladu sa zahtjevom koji se odnosi na razmjernost utvrđenom u članku 7. stavku 2. Direktive Komisije 2006/73/EZ (30), države članice osiguravaju da institucije imaju funkciju upravljanja rizicima neovisnu o operativnim funkcijama, koja ima dostatnu nadležnost, uporište, resurse i pristup upravljačkom tijelu. Države članice osiguravaju da funkcija upravljanja rizikom osigurava da su svi značajni rizici utvrđeni, izmjereni i da se o njima izvješćuje na odgovarajući način. One osiguravaju da je funkcija upravljanja rizicima aktivno uključena u izradu strategije rizika institucije i u sve značajne odluke o upravljanju rizicima te da je u mogućnosti dati potpuni pregled cijelog opsega rizika institucije. Kada je to potrebno, države članice osiguravaju da funkcija upravljanja rizicima može izravno izvještavati upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji, neovisno o višem rukovodstvu, i da može postavljati pitanja i upozoriti to tijelo, kada je to primjereno, u slučaju specifičnih kretanja u području rizika koja utječu ili bi mogla utjecati na instituciju, ne dovodeći u pitanje odgovornosti upravljačkog tijela u nadzornoj i/ili upravljačkoj funkciji u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Voditelj funkcije upravljanja rizicima mora biti neovisan viši rukovoditelj koji je jasno odgovoran za funkciju upravljanja rizicima. Ako vrsta, opseg i složenost poslova institucije ne opravdavaju posebno imenovanje osobe, tu funkciju može preuzeti druga osoba na višem položaju u instituciji, pod uvjetom da ne postoji sukob interesa. Voditelj funkcije upravljanja rizicima ne smije biti smijenjen bez prethodne suglasnosti upravljačkog tijela u nadzornoj funkciji te, prema potrebi, ima izravan pristup upravljačkom tijelu u nadzornoj funkciji.			
---	--	--	--

Primjena ove Direktive ne dovodi u pitanje primjenu Direktive 2006/73/EZ na investicijska društva.			
Članak 77. Interni pristupi za izračun kapitalnih zahtjeva 1. Nadležna tijela potiču institucije koje su značajne u smislu njihove veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti njihovih poslova da razviju unutarnju sposobnost za procjenu kreditnog rizika i povećaju upotrebu pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik, ako su njihove izloženosti značajne u apsolutnom smislu te ako istodobno imaju velik broj značajnih drugih ugovornih strana. Ovaj članak ne dovodi u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem, glavi I., poglavlju 3., odjeljku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013. 2. Uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova institucija, nadležna tijela prate da se institucije pri procjeni kreditne sposobnosti subjekta ili financijskog instrumenta ne oslanjaju isključivo ili mehanički na vanjske kreditne rejtinge. 3. Uzimajući u obzir njihovu veličinu, internu organizaciju i vrstu, opseg i složenost njihovih poslova, nadležna tijela potiču institucije da razviju unutarnju sposobnost za procjenu specifičnog rizika i povećaju upotrebu internih modela za izračun kapitalnih zahtjeva za specifični rizik dužničkih instrumenata u knjizi trgovanja, zajedno s internim modelima za izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik, ako su njihove izloženosti specifičnom riziku značajne u apsolutnom smislu te ako imaju velik broj značajnih pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja. Ovaj članak ne dovodi u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem, glavi	Članak 38. U članku 115. u stavcima 1. i 2. riječi: "koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju te na vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja" zamjenjuju se riječima: koja nije mala i jednostavna kreditna institucija". Stavak 3. mijenja se i glasi: "(3) Kreditna institucija koja nije mala i jednostavna kreditna institucija ne smije se pri procjeni kreditne sposobnosti klijenta ili financijskog instrumenta isključivo rukovoditi vanjskim	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 115.

IV., poglavlju 5., odjeljcima od 1. do 5. Uredbe (EU) br. 575/2013. 4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda za daljnje definiranje pojma „izloženosti specifičnom riziku koje su značajne u apsolutnom smislu” kao što je navedeno u prvom podstavku stavka 3. i pragova za velik broj značajnih drugih ugovornih strana i pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.	kreditnim rejtingom.".		
Članak 78. Nadzorna ocjena internih pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva u odnosu na referentne vrijednosti 1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije kojima je odobrena upotreba internih pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ili kapitalnih zahtjeva, osim za operativni rizik, izvješćuju o rezultatima izračuna svojih internih pristupa za svoje izloženosti ili pozicije koje su uključene u referentne portfelje. Institucije dostavljaju rezultate svojih izračuna zajedno s obrazloženjem metodologija upotrijebljenih pri izračunu nadležnim tijelima u odgovarajućim vremenskim razmacima, a najmanje jednom godišnje. 2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije EBA-i i nadležnim tijelima dostavljaju rezultate izračuna iz stavka 1. u skladu s predloškom koji je EBA sastavila u skladu sa stavkom 8. Kada nadležna tijela odluče oblikovati posebne portfelje, savjetuju se s EBA-om i osiguravaju da institucije izvješćuju o rezultatima izračuna odvojeno od rezultata izračuna za portfelje EBA-e. 3. Na osnovi informacija koje su im institucije dostavile u skladu sa stavkom 1., nadležna tijela prate raspon iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ili kapitalnih zahtjeva, prema potrebi, osim za operativni rizik, za izloženosti ili transakcije u			

referentnom portfelju, a koji proizlaze iz internih pristupa tih institucija. Najmanje jednom godišnje, nadležna tijela procjenjuju kvalitetu tih pristupa, pri čemu posebnu pozornost posvećuju: (a) onim pristupima koji pokazuju značajne razlike u kapitalnim zahtjevima za istu izloženost; (b) pristupima kod kojih postoji posebno velika ili mala različitost te onima kod kojih postoji značajno i sistemsko podcjenjivanje kapitalnih zahtjeva. EBA izrađuje izvješće kako bi nadležnim tijelima pomogla u procjeni kvalitete internih pristupa na temelju informacija iz stavka 2. 4. Ako se neke institucije značajno razlikuju od većine usporedivih institucija ili ako je pristup vrlo neujednačen te zbog toga postoje velike razlike u rezultatima, nadležna tijela ispituju razloge za to te, ako se može jasno utvrditi da pristup institucije dovodi do podcjenjivanja kapitalnih zahtjeva, a to se ne može pripisati razlikama u odnosnim rizicima izloženosti ili pozicija, poduzimaju korektivne mjere. 5. Nadležna tijela osiguravaju da su njihove odluke o primjerenosti korektivnih mjera iz stavka 4. usklađene s načelom da takve mjere moraju podupirati ciljeve internog pristupa i: (a) da ne dovode do standardizacije ili upotrebe preferiranih metoda; (b) da ne stvaraju pogrešne poticaje; ili (c) da ne prouzrokuju masovne reakcije. 6. EBA može izdati smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ako to smatra potrebnim na temelju informacija i procjena iz stavaka 2. i 3. ovog članka kako bi poboljšala nadzorne prakse ili prakse institucija u vezi s internim pristupima. 7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju: (a) postupci za razmjenu procjena napravljenih u skladu sa stavkom 3. između nadležnih tijela i EBA-e;			
---	--	--	--

(b) standardi za procjenu koju obavljaju nadležna tijela iz stavka 3. EBA dostavlja Komisiji nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 8. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju: (a) predložak, definicije i rješenja u području informacijske tehnologije koja se primjenjuju u Uniji za izvješćivanje iz stavka 2.; (b) referentni portfelj ili portfelje iz stavka 1. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 9. Nakon savjetovanja s EBA-om, Komisija će do 1. travnja 2015. Europskom parlamentu i Vijeću dostaviti izvješće o funkcioniranju određivanja referentnih vrijednosti internih modela, koje uključuje područje primjene modela. Nakon izvješća, prema potrebi, uslijedit će prijedlog zakonodavnog akta.			
Članak 79. Kreditni rizik i rizik druge ugovorne strane Nadležna tijela osiguravaju sljedeće: (a) da se krediti odobravaju na temelju dobrih i jasno definiranih kriterija i da je proces za odobravanje, izmjene, obnavljanje i refinanciranje kredita jasno određen; (b) da institucije imaju interne metodologije koje im omogućuju procjenu kreditnog rizika izloženosti prema pojedinim dužnicima, vrijednosnim papirima ili sekuritizacijskim pozicijama, kao i kreditnog rizika na razini portfelja. Posebno, interne metodologije ne smiju se oslanjati isključivo ili mehanički na vanjske			

kreditne rejtinge. Kada se kapitalni zahtjevi temelje na rejtingu vanjske institucije za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) ili na činjenici da izloženost nema rejting, institucije i dalje moraju uzeti u obzir druge relevantne informacije pri svojoj raspodjeli internoga kapitala; (c) da se kontinuirano upravljanje i praćenje različitih portfelja osjetljivih na kreditni rizik i izloženosti institucija, uključujući i prepoznavanje i upravljanje problematičnim kreditima te određivanje odgovarajućih ispravaka vrijednosti i rezerviranja, provodi putem učinkovitih sustava; (d) da je diversifikacija kreditnih portfelja usklađena s ciljnim tržištima i s općom kreditnom strategijom institucije.			
Članak 80. Rezidualni rizik Nadležna tijela osiguravaju, uključujući i putem pisanih politika i postupaka, razmatranje i kontrolu rizika koji nastaje ako se priznate tehnike smanjenja kreditnog rizika koje primjenjuju institucije pokazu manje učinkovitima od očekivanja.			
Članak 81. Koncentracijski rizik Nadležna tijela osiguravaju, uključujući i putem pisanih politika i postupaka, razmatranje i kontrolu koncentracijskog rizika koji proizlazi iz izloženosti prema svakoj drugoj ugovornoj strani, uključujući središnje druge ugovorne strane, grupe povezanih drugih ugovornih strana i druge ugovorne strane iz istoga gospodarskog sektora, iste geografske regije, iste djelatnosti ili povezane s istom robom, primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika, uključujući posebno rizike povezane s velikim neizravnim kreditnim izloženostima kao što je jedan izdavatelj kolaterala.			

Članak 82. Sekuritizacijski rizik 1. Nadležna tijela osiguravaju da se rizici koji proizlaze iz sekuritizacijskih transakcija u kojima su kreditne institucije ulagatelji, inicijatori ili sponzori, uključujući reputacijske rizike, koji nastaju u vezi sa složenim strukturama ili proizvodima, procjenjuju i razmatraju u skladu s odgovarajućim politikama i postupcima kako bi se osiguralo da se ekonomska bit transakcije u cijelosti odražava u procjeni rizika i odlukama uprave. 2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije koje su inicijatori obnovljivih sekuritizacijskih transakcija koje uključuju odredbe o prijevremenoj isplati imaju planove likvidnosti za rješavanje posljedica planirane i prijevremene isplate.			
Članak 83. Tržišni rizik 1. Nadležna tijela osiguravaju provedbu politika i procesa za utvrđivanje i mjerenje svih značajnih izvora i učinaka tržišnih rizika i upravljanje njima. 2. Kada kratka pozicija dospijeva prije duge pozicije, nadležna tijela osiguravaju da institucije također poduzimaju mjere za zaštitu od rizika manjka likvidnosti. 3. Interni kapital mora biti primjeren za značajne tržišne rizike na koje se ne primjenjuju kapitalni zahtjevi. Institucije koje su pri izračunu kapitalnih zahtjeva za pozicijski rizik, u skladu s dijelom trećim, glavom IV., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 netirale svoje pozicije u jednom ili više vlasničkih instrumenata koji čine dionički indeks s jednom ili više pozicija u budućnosnici na dionički indeks ili u nekom drugom proizvodu koji se temelji na dioničkom indeksu, moraju imati odgovarajući interni kapital za pokriće gubitka na temelju rizika osnove zbog toga što se vrijednost budućnosnice ili drugog			

proizvoda ne kreće u potpunosti u skladu s vrijednošću sastavnih vlasničkih instrumenata. Institucije također moraju imati odgovarajući interni kapital kada imaju suprotne pozicije u budućnosnicama na dionički indeks koje nisu identične s obzirom na njihovo dospijanje ili njihov sastav ili oboje. Kada primjenjuju postupak iz članka 345. Uredbe (EU) br. 575/2013, institucije osiguravaju da imaju dovoljno internoga kapitala za rizik gubitka koji postoji u razdoblju od preuzimanja obveze do sljedećeg radnog dana.			
Članak 84. Kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode sustave za utvrđivanje i vrednovanje rizika koji proizlazi iz mogućih promjena u kamatnim stopama koje utječu na poslove institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i za upravljanje tim rizikom.			
Članak 85. Operativni rizik 1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode politike i procese za vrednovanje izloženosti operativnom riziku i upravljanje njome, uključujući rizik modela, i za pokriće događaja male učestalosti s velikim gubicima. Institucije određuju što predstavlja operativni rizik u smislu tih politika i postupaka. 2. Nadležna tijela osiguravaju da su izrađeni planovi postupanja u kriznim situacijama i planovi kontinuiteta poslovanja koji instituciji osiguravaju mogućnost neprekinutog poslovanja i ograničavanje gubitaka u slučaju ozbiljnog poremećaja poslovanja.			

Članak 86. Likvidnosni rizik 1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju robusne strategije, politike, procese i sustave za utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika likvidnosti te upravljanje tim rizikom tijekom odgovarajućeg razdoblja, uključujući unutardnevno, kako bi se osiguralo da institucije održavaju odgovarajuće razine zaštitnih slojeva likvidnosti. Te strategije, politike, procesi i sustavi prilagođeni su poslovnim linijama, valutama, podružnicama i pravnim osobama te uključuju odgovarajuće mehanizme raspodjele troškova likvidnosti, koristi i rizika. 2. Strategije, politike, procesi i sustavi iz stavka 1. razmjerni su složenosti, profilu rizičnosti, opsegu poslovanja institucije i toleranciji rizika koju određuje upravljačko tijelo te odražavaju važnost institucije u svakoj državi članici u kojoj ona posluje. Institucije obavješćuju sve relevantne poslovne linije o toleranciji rizika. 3. Nadležna tijela osiguravaju da institucije, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost svojih poslova, imaju profile likvidnosnog rizika koji su usklađeni odnosno ne premašuju one koji se zahtijevaju za robustan sustav koji dobro funkcionira. Nadležna tijela prate kretanja u vezi s profilima likvidnosnog rizika, primjerice dizajn i opseg proizvoda, upravljanje rizicima, politike izvora financiranja te koncentracije izvora financiranja. Nadležna tijela poduzimaju učinkovite mjere kada kretanja iz drugog podstavka mogu			

dovesti do nestabilnosti pojedine institucije ili sustava. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim mjerama koje su poduzete u skladu s trećim podstavkom. EBA, prema potrebi, daje smjernice u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010. 4. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razviju metodologije za utvrđivanje, mjerenje i praćenje pozicija izvora financiranja i upravljanje njima. Te metodologije uključuju tekuće i planirane značajne novčane tokove koji proizlaze iz imovine, obveza, izvanbilančnih stavki, uključujući potencijalne obveze i mogući utjecaj reputacijskog rizika. 5. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razlikuju založenu i neopterećenu imovinu koja je na raspolaganju u svakom trenutku, posebno tijekom izvanrednih situacija. Ona također osiguravaju da institucije uzimaju u obzir pravnu osobu u kojoj se imovina nalazi, državu u kojoj je imovina zakonski upisana u registar ili je na računu, kao i prihvatljivost te imovine te prate način na koji imovina može biti pravodobno aktivirana. 6. Nadležna tijela osiguravaju da institucije također uzimaju u obzir postojeća pravna, regulatorna i operativna ograničenja za potencijalne prijenose likvidnosti i neopterećene imovine između subjekata, i unutar europskoga gospodarskog prostora i izvan njega. 7. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre različite alate za smanjenje likvidnosnog rizika, uključujući sustav ograničenja i zaštitnih slojeva likvidnosti, kako bi bile u mogućnosti izdržati velik broj različitih stresnih događaja te dovoljno diversificiranu strukturu izvora financiranja i pristup sredstvima izvora financiranja. Ti se sustavi redovito preispituju. 8. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre alternativne scenarije za pozicije likvidnosti i instrumente za smanjenje rizika te da najmanje jednom godišnje preispitaju pretpostavke na kojima se temelje odluke o poziciji financiranja. U tu svrhu alternativni scenariji posebno se odnose na izvanbilančne stavke i ostale			
---	--	--	--

potencijalne obveze, uključujući obveze sekuritizacijskih subjekata posebne namjene (SSPN) ili drugih subjekata posebne namjene, kao što se navodi u Uredbi, (EU) br. 575/2013 u odnosu na koje institucija djeluje kao sponzor ili pruža značajnu likvidnosnu potporu. 9. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre potencijalni učinak alternativnih scenarija za pojedinu instituciju, za cijelo tržište i učinak kombiniranih alternativnih scenarija. Uzimaju se u obzir različita razdoblja i različiti stupnjevi stresnih uvjeta. 10. Nadležna tijela osiguravaju da institucije prilagode svoje strategije, interne politike i ograničenja likvidnosnog rizika te sastave učinkovite planove postupanja u kriznim situacijama, uzimajući u obzir ishod alternativnih scenarija iz stavka 8. 11. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene planove oporavka likvidnosti u kojima su navedene odgovarajuće strategije i primjerene provedbene mjere kako bi se riješio mogući manjak likvidnosti, uključujući i u odnosu na podružnice s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Nadležna tijela osiguravaju da institucije najmanje jednom godišnje testiraju te planove, da ih ažuriraju na temelju ishoda alternativnih scenarija iz stavka 8., da se o njima podnosi izvješće višem rukovodstvu na odobrenje, kako bi u skladu s tim mogle prilagoditi interne politike i postupke. Institucije unaprijed poduzimaju potrebne operativne mjere kako bi se osiguralo da se planovi za oporavak likvidnosti odmah provedu. Za kreditne institucije, takve operativne mjere obuhvaćaju držanje kolaterala koji je odmah raspoloživ za financiranje kod središnje banke. Kada je to potrebno, to uključuje držanje kolaterala u valuti druge države članice ili u valuti treće zemlje prema kojoj kreditna institucija ima izloženosti te, kada je to potrebno iz operativnih razloga, na području države članice domaćina ili treće zemlje prema čijoj je valuti izložena.			
--	--	--	--

Članak 87. Rizik prekomjerne financijske poluge 1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene politike i procese za utvrđivanje i praćenje rizika prekomjerne financijske poluge te upravljanje tim rizikom. Pokazatelji rizika prekomjerne financijske poluge uključuju omjer financijske poluge koji se određuje u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013 i neusklađenost između imovine i obveza. 2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije s oprezom tretiraju rizik prekomjerne financijske poluge, uzimajući u obzir potencijalna povećanja rizika prekomjerne financijske poluge zbog smanjenja regulatornoga kapitala institucija zbog očekivanih ili realiziranih gubitaka, ovisno o važećim računovodstvenim pravilima. U tu svrhu institucije moraju moći podnijeti brojne različite stresne događaje u vezi s rizikom prekomjerne financijske poluge.			
Pododjeljak 3. Upravljanje Članak 88. Sustavi upravljanja 1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo definira i nadzire te je odgovorno za provedbu sustava upravljanja koji osiguravaju učinkovito i razborito upravljanje institucijom, uključujući razgraničavanje dužnosti u organizaciji i sprečavanje sukoba interesa. Ti sustavi moraju biti u skladu sa sljedećim načelima: (a)upravljačko tijelo mora biti u potpunosti odgovorno za instituciju i mora odobravati i nadzirati provedbu strateških ciljeva, strategije rizika i internog upravljanja institucije;			

(b)upravljačko tijelo mora osigurati integritet računovodstvenog sustava i sustava financijskog izvještavanja kao i financijske i operativne kontrole i usklađenost sa zakonom i relevantnim standardima; (c)upravljačko tijelo mora nadzirati postupak objave i priopćavanja informacija; (d)upravljačko tijelo mora biti odgovorno za pružanje učinkovitog nadzora nad višim rukovodstvom; (e)predsjednik upravljačkog tijela u nadzornoj funkciji u instituciji ne smije istodobno obnašati funkcije glavnog izvršnog direktora u istoj instituciji, osim ako to ne opravda institucija i ne odobre nadležna tijela. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo prati i periodično procjenjuje učinkovitost sustava upravljanja institucijom te da poduzima odgovarajuće mjere za ispravljanje bilo kakvih nedostataka. 2. Države članice osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu njihove veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti njihovih poslova, uspostave odbor za imenovanja koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji ne obavljaju nikakve izvršne funkcije u dotičnoj instituciji. Odbor za imenovanja obavlja sljedeće zadaće: (a)određuje i preporučuje kandidate za popunjavanje slobodnih radnih mjesta u upravljačkom tijelu, koje odobrava upravljačko tijelo ili glavna skupština, ocjenjuje ravnotežu između znanja, vještina, raznolikosti i iskustva upravljačkog tijela i priprema opis uloga i kvalifikacija za određeno imenovanje te ocjenjuje očekivano potrebno vrijeme za obavljanje funkcije. Nadalje, odbor za imenovanja odlučuje o ciljanoj zastupljenosti spola koji je premalo zastupljen u upravljačkom tijelu i priprema politiku o načinu povećavanja broja premalo zastupljenog spola u upravljačkom tijelu kako bi se postigla ciljana zastupljenost. Ciljana zastupljenost, politika i njezina provedba javno se objavljuju u skladu s člankom 435. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013; (b)periodično, a barem jednom godišnje, ocjenjuje strukturu, veličinu, sastav i uspješnost upravljačkog tijela te daje preporuke upravljačkom tijelu vezane uz bilo kakve promjene;			
---	--	--	--

(c)periodično, a barem jednom godišnje, ocjenjuje znanje, vještine i iskustvo pojedinih članova upravljačkog tijela i upravljačkog tijela kao cjeline te o tome izvješćuje upravljačko tijelo; (d)periodično provjerava politike upravljačkog tijela za odabir i imenovanje višeg rukovodstva i daje preporuke upravljačkom tijelu. U izvršavanju svojih dužnosti odbor za imenovanja, u mjeri u kojoj je to moguće i na kontinuiranoj osnovi, vodi računa o potrebi osiguravanja izbjegavanja dominacije pojedinca ili male grupe pojedinaca pri odlučivanju upravljačkog tijela na način koji je štetan za interese institucije kao cjeline. Odbor za imenovanja može se koristiti bilo kojim oblicima resursa koje smatra prikladnim, uključujući vanjsko savjetovanje, te za to prima odgovarajuća financijska sredstva. Ako, prema nacionalnom pravu, upravljačko tijelo nema nikakvu nadležnost u postupku odabira i imenovanja svojih članova, ovaj se stavak ne primjenjuje.			
Članak 89. Izvješćivanje po državama 1. Od 1. siječnja 2015. države članice zahtijevaju od svih institucija da jednom godišnje objave sljedeće informacije na konsolidiranoj osnovi za financijsku godinu, i to po državi članici i po trećoj zemlji u kojoj one imaju poslovni nastan: (a) naziv (nazive), vrstu djelatnosti i geografski položaj; (b) promet; (c) broj zaposlenika na osnovi ekvivalenta punom radnom vremenu; (d) dobit ili gubitak prije oporezivanja; (e) porez na dobit ili gubitak; (f) primljene javne subvencije. 2. Neovisno o stavku 1., države članice zahtijevaju od institucija da prva objava			

informacija iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) bude 1. srpnja 2014. 3. Do 1. srpnja 2014. sve globalne sistemski važne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji te koje su kao takve međunarodno utvrđene, dostavljaju Komisiji informacije iz stavka 1. točaka (d), (e) i (f) na povjerljivoj osnovi. Komisija, nakon savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om, ovisno o slučaju, provodi opću procjenu mogućih negativnih gospodarskih posljedica javne objave tih informacija kao i utjecaja na konkurentnost, ulaganja i raspoloživost kredita te stabilnost financijskog sustava. Komisija podnosi svoje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2014. U slučaju da se u izvješću Komisije utvrde značajni negativni učinci, Komisija razmatra sastavljanje odgovarajućeg prijedloga zakonodavnog akta o izmjeni obveze objave iz stavka 1. i Komisija može, u skladu s točkom (h) članka 145., odlučiti o odgodu tih obveza. Komisija provjerava potrebu produživanja odgode jednom godišnje. 4. Revizija informacija iz stavka 1. provodi se u skladu s Direktivom 2006/43/EZ i te se informacije objavljuju, kada je to moguće, kao prilog godišnjim financijskim izvještajima ili, kada je to primjenjivo, konsolidiranim financijskim izvještajima dotične institucije. 5. Ako budući zakonodavni akti Unije propišu opširnije obveze objave od obveza objave propisanih ovim člankom, ovaj se članak prestaje primjenjivati i u skladu s time briše se.			
Članak 90. Javna objava povrata na imovinu Institucije objavljuju u svojim godišnjim izvješćima, u okviru glavnih pokazatelja, svoj povrat na imovinu, izračunan kao neto dobit podijeljena s ukupnom bilancom.			

Članak 91. Upravljačko tijelo 1. Članovi upravljačkog tijela imaju u svakom trenutku dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti. Sastav upravljačkog tijela u cjelini odražava odgovarajuće širok raspon iskustava. Članovi upravljačkog tijela posebno udovoljavaju zahtjevima iz stavaka od 2. do 8. 2. Svi članovi upravljačkog tijela posvećuju dovoljno vremena obavljanju svojih funkcija u instituciji. 3. Broj direktorskih pozicija koje istodobno može imati član upravljačkog tijela uzima u obzir pojedinačne okolnosti i vrstu, opseg i složenost poslova institucije. Osim ako predstavljaju državu članicu, članovi upravljačkog tijela institucije koja je značajna u smislu veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti djelatnosti, od 1. srpnja 2014. ne smiju istodobno obnašati više od jedne od sljedećih kombinacija direktorskih pozicija: (a) jedna pozicija izvršnog direktora i dvije pozicije neizvršnog direktora; (b) četiri pozicije neizvršnog direktora. 4. Sljedeće direktorske pozicije računaju se kao jedna direktorska pozicija za potrebe stavka 3.: (a) pozicije izvršnog ili neizvršnog direktora unutar iste grupe; (b) pozicije izvršnog ili neizvršnog direktora u: i. institucijama koje su članovi istog institucionalnog sustava zaštite, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; ili ii. društvima (uključujući nefinancijske subjekte) u kojima institucija ima kvalificirani udio. 5. Direktorske pozicije u organizacijama koje nemaju pretežno komercijalne ciljeve ne uzimaju se u obzir za potrebe stavka 3.			
--	--	--	--

6. Nadležna tijela mogu dati odobrenje članovima upravljačkog tijela da obnašaju jednu dodatnu poziciju neizvršnog direktora. Nadležna tijela o takvim odobrenjima redovito obavješćuju EBA-u. 7. Upravljačko tijelo posjeduje adekvatno zajedničko znanje, vještine i iskustvo kako bi bilo u mogućnosti razumjeti djelatnosti i glavne rizike institucije. 8. Svaki član upravljačkog tijela djeluje iskreno, pošteno i neovisno kako bi mogao učinkovito procjenjivati i propitivati odluke višeg rukovodstva kada je to potrebno te kako bi mogao učinkovito nadzirati i pratiti upravljačko odlučivanje. 9. Institucije posvećuju primjerene ljudske i financijske resurse za uvođenje i osposobljavanje članova upravljačkog tijela. 10. Države članice ili nadležna tijela zahtijevaju od institucija i njihovih odbora za imenovanja da pri odabiru članova upravljačkog tijela odrede širok raspon kvaliteta i kompetencija te da u tu svrhu uspostave politiku za promicanje raznolikosti upravljačkog tijela. 11. Nadležna tijela prikupljaju informacije objavljene u skladu s člankom 435. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljavaju ih za utvrđivanje referentnih praksi vezanih uz raznolikost. Nadležna tijela pružaju te informacije EBA-i. EBA se koristi tim informacijama za utvrđivanje referentnih praksi vezanih uz raznolikost na razini Unije. 12. EBA izdaje smjernice o sljedećem: (a) pojmu dovoljnog vremena koje član upravljačkog tijela posvećuje obavljanju svojih funkcija, s obzirom na pojedinačne okolnosti i vrstu, opseg i složenost poslova institucije; (b) pojmu adekvatnih zajedničkih znanja, vještina i iskustva upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 7.; (c) pojmovima iskrenosti, poštenja i neovisnosti člana upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 8.; (d) pojmu primjerenih ljudskih i financijskih resursa namijenjenih uvođenju i			
---	--	--	--

osposobljavanju članova upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 9.; (e)pojmu raznolikosti koju treba uzeti u obzir pri odabiru članova upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 10. EBA izdaje te smjernice do 31. prosinca 2015. 13. Ovaj članak ne dovodi u pitanje odredbe o zastupljenosti zaposlenika u upravljačkom tijelu propisane nacionalnim pravom.			
Članak 92. Politike primitaka 1. Nadležna tijela osiguravaju primjenu stavka 2. ovog članka i članaka 93., 94. i 95. za institucije na razini grupe, matičnog društva i društva kćeri, uključujući one koje su osnovane u off-shore financijskim centrima. 2. Nadležna tijela osiguravaju da, pri utvrđivanju i primjeni politika ukupnih primitaka, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske pogodnosti, za kategorije zaposlenika koje uključuju više rukovodstvo, osobe koje preuzimaju rizik, zaposlenike koji obavljaju poslove u kontrolnim funkcijama, te sve zaposlenike čiji ukupni primici ih svrstavaju u isti razred primitaka kao i više rukovodstvo i osobe koje preuzimaju rizik, čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucija, institucije poštuju sljedeća načela, na način i u opsegu koji je primjeren njihovoj veličini, internoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti poslova institucija: (a)politika primitaka usklađena je i promiče dobro i učinkovito upravljanje rizikom, te ne potiče preuzimanje rizika koje prelazi razinu prihvatljivog rizika za instituciju; (b)politika primitaka usklađena je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima institucije te uključuje mjere za sprečavanje sukoba interesa; (c)upravljačko tijelo institucije u okviru nadzorne funkcije, donosi i periodično provjerava opća načela politike primitaka te je odgovorno za nadzor njezine			

provedbe; (d) provođenje politike primitaka barem jednom godišnje podliježe središnjoj i neovisnoj internoj provjeri usklađenosti s politikama i postupcima vezanim uz primitke, koje donosi upravljačko tijelo u okviru nadzorne funkcije; (e) zaposlenici koji obavljaju poslove u kontrolnim funkcijama neovisni su o poslovnim jedinicama koje nadziru, imaju odgovarajuće ovlasti te imaju primitke koji uzimaju u obzir postignute ciljeve povezane s njihovim funkcijama, neovisno o uspješnosti poslovnih područja koja kontroliraju; (f) primitke viših službenika u funkciji upravljanja rizicima i funkciji praćenja usklađenosti izravno nadzire odbor za primitke iz članka 95. ili, ako takav odbor nije osnovan, upravljačko tijelo u okviru nadzorne funkcije; (g) politika primitaka, uzimajući u obzir nacionalne kriterije za određivanje plaća, jasno razlikuje kriterije za određivanje: i. osnovnih fiksnih primitaka koji bi trebali prvenstveno odražavati relevantno profesionalno iskustvo i organizacijsku odgovornost navedene u opisu radnog mjesta zaposlenika kao dio uvjeta zapošljavanja; i ii. varijabilnih primitaka koji bi trebali odražavati održivu i riziku prilagođenu uspješnost kao i uspješnost koja prelazi okvire uspješnosti potrebne za ispunjavanje opisa radnog mjesta zaposlenika kao dijela uvjeta zapošljavanja.			
Članak 93. Institucije koje ostvaruju korist od državnih intervencija U slučaju institucija koje ostvaruju korist od iznimnih državnih intervencija, uz načela navedena u članku 92. stavku 2., primjenjuju se i sljedeća načela: (a) varijabilni primici strogo su ograničeni na postotak neto prihoda, ako nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove i pravodobnim prestankom upotrebe državne potpore; (b) relevantna nadležna tijela zahtijevaju od institucija da primitke restrukturiraju na način koji je u skladu s dobrim upravljanjem rizicima i dugoročnim rastom, uključujući, ako je to primjereno, određivanje ograničenja za primitke članova upravljačkog tijela institucije; (c) varijabilni primici ne isplaćuju se članovima upravljačkog tijela institucije, osim			

ako je to opravdano.			
Članak 94. Varijabilni dijelovi primitaka 1. Na varijabilne dijelove primitaka, uz načela navedena u članku 92. stavku 2. i pod istim uvjetima kao i za ta načela, primjenjuju se sljedeća načela: (a) ako primici ovise o uspješnosti, ukupan iznos primitaka temelji se na kombinaciji ocjene uspješnosti pojedinca i dotične poslovne jedinice i ukupnih rezultata institucije, a kada se ocjenjuje uspješnost pojedinca, uzimaju se u obzir financijski i nefinancijski kriteriji; (b) ocjena uspješnosti postavljena je u višegodišnji okvir, kako bi se osiguralo da se postupak ocjenjivanja temelji na dugoročnoj uspješnosti te da se stvarno plaćanje dijelova primitaka zasnovanih na uspješnosti raspodjeljuje tijekom razdoblja koje uzima u obzir osnovni poslovni ciklus kreditne institucije i njezine poslovne rizike; (c) ukupni varijabilni primici ne ograničavaju sposobnost institucije da ojača svoju kapitalnu osnovu; (d) zajamčeni varijabilni primici nisu usklađeni s dobrim upravljanjem rizicima ili načelom plaćanja prema postignutim rezultatima i ne smiju biti dio mogućih planova primitaka; (e) zajamčeni varijabilni primici iznimni su, te se isplaćuju samo pri zapošljavanju novih zaposlenika i kada institucija ima dobru i čvrstu kapitalnu osnovu, i ograničeni su na prvu godinu rada; (f) fiksni i varijabilni dijelovi ukupnih primitaka adekvatno su uravnoteženi, a fiksni dio predstavlja dovoljno visok udio u ukupnim primicima, tako da omogućuje provođenje u potpunosti fleksibilne politike varijabilnih dijelova primitaka,			

uključujući mogućnost neisplaćivanja varijabilnog dijela primitaka; (g)institucije određuju odgovarajuće omjere između fiksnog i varijabilnog dijela ukupnih primitaka, pri čemu se primjenjuju sljedeća načela: i.varijabilni dio ne smije prelaziti 100 % fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinca. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak; ii.države članice mogu dopustiti dioničarima ili vlasnicima ili članovima institucije da odobre višu maksimalnu razinu omjera između fiksnih i varijabilnih dijelova primitaka pod uvjetom da ukupna razina varijabilnog dijela ne prelazi 200 % fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinca. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak. Svako odobrenje višeg omjera u skladu s prvim podstavkom ove točke provodi se u skladu sa sljedećim postupkom: —dioničari ili vlasnici ili članovi institucije djeluju na temelju detaljne preporuke institucije u kojoj se navode razlozi i opseg traženog odobrenja, kao i broj zaposlenika na koje se to odnosi, njihove funkcije i očekivani utjecaj na zahtjev za održavanje dobre kapitalne osnove, —dioničari ili vlasnici ili članovi institucije odlučuju većinom od najmanje 66 %, pod uvjetom da je zastupljeno najmanje 50 % dionica ili istovjetnih vlasničkih prava ili, ako to nije slučaj, odlučuju većinom od 75 % zastupljenih vlasničkih prava, —institucija obavješćuje sve dioničare ili vlasnike ili članove institucije da će tražiti odobrenje u skladu s prvim podstavkom ove točke, uz pružanje prihvatljivog roka za to, —institucija bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o preporuci svojim dioničarima ili vlasnicima ili članovima, kao i o predloženom višem maksimalnom omjeru i razlozima za to i treba biti sposobna dokazati nadležnom tijelu da se predloženi viši omjer ne kosi s obvezama institucije iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa posebno o obvezama institucije vezanim uz regulatorni kapital, —institucija bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o odlukama koje su donijeli njezini dioničari ili vlasnici ili članovi, kao i o svakom odobrenom višem maksimalnom omjeru u skladu s prvim podstavkom ove točke, a nadležna			
--	--	--	--

tijela upotrebljavaju primljene informacije za utvrđivanje referentnih praksi institucija u tom smislu. Nadležna tijela pružaju EBA-i te informacije, a EBA ih objavljuje na agregiranoj osnovi za matičnu državu članicu pomoću zajedničkog izvještajnog formata. EBA može izraditi smjernice kako bi olakšala provedbu ove alineje i kako bi osigurala dosljednost prikupljenih informacija, —zaposlenici na koje se izravno odnose više maksimalne razine varijabilnih primitaka iz ove točke, ne smiju se, kada je to primjenjivo, koristiti bilo izravno ili neizravno, glasačkim pravima, koja imaju kao dioničari ili vlasnici ili članovi institucije; iii.države članice mogu dopustiti institucijama primjenu diskontne stope iz drugog podstavka ove točke na najviše 25 % ukupnih varijabilnih primitaka pod uvjetom da se njegova isplata izvršava u instrumentima koji su odgođeni na razdoblje od najmanje pet godina. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak. EBA do 31. ožujka 2014. priprema i objavljuje smjernice o primjenjivoj zamišljenoj diskontnoj stopi, uzimajući u obzir sve relevantne faktore uključujući stopu inflacije i rizik, što uključuje trajanje odgode. U smjernicama EBA-e o diskontnoj stopi posebno se razmatra način poticanja upotrebe instrumenata koji su odgođeni na razdoblje od najmanje pet godina; (h)plaćanja koja se odnose na prijevremeni raskid ugovora odražavaju uspješnost postignutu u određenom razdoblju, te ne nagrađuju neuspjeh ili povredu dužnosti; (i)paketi primitaka povezani s kompenzacijom ili odštetom iz ugovora iz prethodnih zaposlenja moraju biti usklađeni s dugoročnim interesima institucije, uključujući mjere zadržavanja, odgode, ocjene uspješnosti i povrata primitaka; (j)mjerenje uspješnosti, kao osnove za izračun varijabilnih dijelova primitaka ili skupa varijabilnih dijelova primitaka, uključuje prilagodbu za sve vrste trenutačnih i budućih rizika, te uzima u obzir troškove potrebnoga kapitala i potrebne likvidnosti; (k)raspoređivanje varijabilnih dijelova primitaka u instituciji također uzima u obzir sve vrste trenutačnih i budućih rizika; (l)značajan dio, i u svakom slučaju barem 50 % svakog varijabilnog primitka, sastoji se, ravnomjerno, od:			
---	--	--	--

i.dionica ili istovjetnih vlasničkih udjela, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, ili od instrumenata povezanih s dionicama ili istovjetnih negotovinskih instrumenata, u slučaju institucije koja ne kotira na burzi; ii.ako je moguće, drugih instrumenata u smislu članka 52. ili članka 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih instrumenata koji se mogu u potpunosti konvertirati u instrumente redovnoga osnovnoga kapitala ili čija se vrijednost može smanjiti, koji u svakom slučaju adekvatno odražavaju kreditnu kvalitetu institucije kao društva koje trajno posluje i primjereni su za primjenu za potrebe varijabilnih primitaka. Na instrumente navedene u ovoj točki primjenjuje se odgovarajuća politika zadržavanja, čija je svrha uskladiti poticaje s dugoročnim interesima institucije. Države članice ili njihova nadležna tijela mogu prema potrebi ograničiti vrste i oblike tih instrumenata ili zabraniti određene instrumente. Ova se točka primjenjuje i na dio varijabilnog dijela primitka koji je odgođen, u skladu s točkom (m), i na dio varijabilnog dijela primitka koji nije odgođen; (m)značajni dio, u svakom slučaju najmanje 40 % varijabilnog dijela primitaka odgađa se za razdoblje koje nije kraće od 3 do 5 godina, te se na odgovarajući način usklađuje s vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotičnog zaposlenika. Dinamika stjecanja primitaka koji se odgađaju ne smije biti brža od stjecanja na proporcionalnoj osnovi. Ako je iznos varijabilnog dijela primitaka izrazito visok, odgađa se plaćanje barem 60 % iznosa. Trajanje odgode određuje se u skladu s poslovnim ciklusom, vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotičnog zaposlenika; (n)varijabilni primici, uključujući odgođeni dio, isplaćuju se ili se stječu samo ako su održivi s obzirom na financijsko stanje institucije u cjelini, te ako su opravdani s obzirom na uspješnost institucije, poslovne jedinice i pojedinca na kojeg se to odnosi. Ne dovodeći u pitanje opća načela nacionalnog ugovornog i radnog prava, ukupni varijabilni primici općenito trebaju biti znatno smanjeni ako dođe do slabije ili negativne financijske uspješnosti institucije, pri čemu se uzimaju u obzir i tekući primici i smanjenje isplata iznosa koji su prethodno zarađeni, uključujući one na			
--	--	--	--

osnovi dogovora o malusu ili povratu primitaka. Do 100 % ukupnih varijabilnih primitaka podliježe dogovorima o malusu ili povratu primitaka. Institucije određuju posebne kriterije za primjenu malusa i povrata primitaka. Ti kriteriji posebno se odnose na sljedeće situacije: i. zaposlenik je sudjelovao u ponašanju ili bio odgovoran za ponašanje koje je dovelo do značajnih gubitaka za instituciju; ii. zaposlenik nije ispunio standarde prikladnosti i primjerenosti; (o) politika mirovina u skladu je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima institucije. Ako zaposlenik napusti instituciju prije mirovine, institucija zadržava diskrecijske mirovinske pogodnosti u razdoblju od pet godina u obliku instrumenata iz točke (l). Ako zaposlenik ostvari uvjete za mirovinu, diskrecijske mirovinske pogodnosti isplaćuju se zaposleniku u obliku instrumenata iz točke (l), uz uvjet petogodišnjeg razdoblja zadržavanja; (p) zaposlenici se obvezuju da neće upotrebljavati strategije osobne zaštite od rizika ili osiguranje vezano uz primitke i odgovornost, koji narušavaju učinke usklađenosti s rizikom, ugrađene u njihove primitke; (q) varijabilni primici ne isplaćuju se pomoću načina ili metoda koje pogoduju neusklađenosti s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013. 2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda vezan uz utvrđivanje kategorija instrumenata koji ispunjavaju uvjete iz točke (l) podtočke ii. stavka 1. i vezan uz kvalitativne i primjerene kvantitativne kriterije za utvrđivanje onih kategorija zaposlenika čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije iz članka 92. stavka 2. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
--	--	--	--

Članak 95. Odbor za primitke 1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti poslova osnuju odbor za primitke. Odbor za primitke uspostavlja se na način koji mu omogućuje donošenje stručne i neovisne prosudbe o politikama i praksama vezanim uz primitke i poticajima za upravljanje rizicima, kapitalom i likvidnošću. 2. Nadležna tijela osiguravaju da odbor za primitke bude odgovoran za pripremanje odluka o primicima, uključujući one koje utječu na rizik i upravljanje rizicima dotične institucije i koje donosi upravljačko tijelo. Predsjednik i članovi odbora za primitke članovi su upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u dotičnoj instituciji. Ako je prema nacionalnom pravu u upravljačkom tijelu predviđena zastupljenost zaposlenika, odbor za primitke uključuje jednog ili više predstavnika zaposlenika. Pri pripremanju takvih odluka odbor za primitke uzima u obzir dugoročne interese dioničara, ulagatelja i ostalih zainteresiranih strana u instituciji kao i javni interes.			
Članak 96. Održavanje internetske stranice o korporativnom upravljanju i primicima Institucije koje održavaju internetsku stranicu na toj stranici objašnjavaju na koji su način usklađene sa zahtjevima iz članaka od 88. do 95.			

Odjeljak III. Postupak nadzorne provjere i ocjene Članak 97. Nadzorna provjera i ocjena 1. Uzimajući u obzir tehničke kriterije iz članka 98., nadležna tijela provjeravaju sustave, strategije, procese i mehanizme koje provode institucije kako bi se uskladile s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te ocjenjuju: (a) rizike kojima su institucije izložene ili kojima bi mogle biti izložene; (b) rizike koje institucija predstavlja za financijski sustav, uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika prema članku 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili preporuke ESRB-a, ako je to primjereno; i (c) rizike koji se otkrivaju testiranjem otpornosti na stres, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova institucije. 2. Opseg provjere i ocjene iz stavka 1. obuhvaća sve zahtjeve iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013. 3. Na temelju provjere i ocjene iz stavka 1. nadležna tijela određuju osiguravaju li sustavi, strategije, procesi i mehanizmi koje provode institucije te regulatorni kapital i likvidnost koje one drže, dobro upravljanje i pokrivanje njihovih rizika. 4. Nadležna tijela određuju učestalost i intenzitet provjere i ocjene iz stavka 1., uzimajući u obzir veličinu, sistemsku važnost, vrstu, opseg i složenost poslova dotične institucije kao i načelo proporcionalnosti. Provjera i ocjena ažuriraju se barem jednom godišnje u slučaju institucija obuhvaćenih planom nadzora iz članka 99. stavka 2. 5. Države članice osiguravaju da u slučaju kada se provjerom pokaže da institucija može predstavljati sistemski rizik u skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela obavješćuju EBA-u bez odgode o rezultatima provjere.	Članak 72. U članku 180. u stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: "zakonitost poslovanja kreditne institucije uključujući" brišu se. Točka b) briše se. Dosadašnja točka c) postaje točka b). U stavku 3. iza riječi: "načelom razmjernosti" stavlja se zarez i dodaju se riječi: "a u skladu s kriterijima objavljenima na temelju članka 215. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona". Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. do 10. koji glase: "(6) Hrvatska narodna banka može prilagoditi način provođenja	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 180., 175., 214.
--	--	----------------------------	--

	supervizije za kreditne institucije sličnih profila rizičnosti (npr. slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti) kreditnim institucijama koje jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljaju slične rizike za financijski sustav pri čemu Hrvatska narodna banka može pri provedbi supervizije takvih kreditnih institucija uzeti u obzir i specifične rizike pojedine kreditne institucije. (7) Prilagodba načina provođenja supervizije iz stavka 6. ovoga članka ne onemogućava nalaganje supervizorskih mjera iz članka 224. ovoga Zakona svakoj pojedinoj kreditnoj instituciji obuhvaćenoj tom metodologijom, a		
--	--	--	--

	koje odgovaraju rizicima kojima je ta kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena. (8) Ako Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije, a posebno prilikom ocjenjivanja sustava upravljanja, poslovnog modela ili poslovanja kreditne institucije utvrdi okolnosti koje upućuju na postojanje opravdanih razloga za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma, obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo takvih pokušaja u kreditnoj instituciji, odnosno ako u kreditnoj instituciji postoji povećani rizik od pranja novca ili financiranja terorizma, o tome će obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i nadležno nadzorno tijelo za provedbu nadzora u području		
--	---	--	--

	sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma, te o zajedničkim rezultatima obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo. (9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka Hrvatska narodna banka naložiti će, ako ocijeni potrebnim, kreditnoj instituciji odgovarajuće supervizorske mjere. (10) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka će podzakonskim propisom propisati dodatne bonitetne zahtjeve i druga ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija."		
--	--	--	--

Članak 98. Tehnički kriteriji za nadzornu provjeru i ocjenu 1. Osim kreditnog, tržišnog i operativnog rizika, provjera i ocjena koje obavljaju nadležna tijela na temelju članka 97. obuhvaćaju barem: (a) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provode institucije koje primjenjuju pristup zasnovan na internim rejting-sustavima u skladu s člankom 177. Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) izloženost prema koncentracijskom riziku i upravljanje tim rizikom od strane institucija, uključujući njihovu usklađenost sa zahtjevima određenim u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i članku 81. ove Direktive; (c) robusnost, prikladnost i način primjene politika i postupaka koje institucije provode za upravljanje rezidualnim rizikom povezanim s upotrebom priznatih tehnika smanjenja kreditnog rizika; (d) opseg u kojem je regulatorni kapital koji institucija drži adekvatan s aspekta imovine koju je institucija sekuritizirala, imajući na umu ekonomski sadržaj transakcije, kao i stupanj ostvarenog prijenosa rizika; (e) izloženost likvidnosnom riziku te mjerenje tog rizika i upravljanje tim rizikom od strane institucija, uključujući izradu analiza različitih scenarija, upravljanje instrumentima za smanjenje rizika (posebno razinom, sastavom i kvalitetom zaštitnog sloja likvidnosti) te učinkovite planove za nepredvidive okolnosti; (f) utjecaj učinaka diversifikacije i način na koji su ti učinci uključeni u sustav mjerenja rizika; (g) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provode institucije koje upotrebljavaju interni model za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik u skladu s dijelom trećim glavom IV. poglavljem 5. Uredbe (EU) br. 575/2013; (h) geografski položaj izloženosti institucija; (i) model poslovanja institucije; (j) procjenu sistemskog rizika, u skladu s kriterijima iz članka 97. 2. Za potrebe točke (e) stavka 1., nadležna tijela redovito provode sveobuhvatnu ocjenu ukupnog upravljanja likvidnosnim rizikom od strane institucija i promiču razvoj dobrih internih metodologija. Pri provođenju tih provjera nadležna tijela			
---	--	--	--

uzimaju u obzir ulogu institucija na financijskim tržištima. Nadležna tijela u jednoj državi članici s dužnom pozornosti razmatraju mogući učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u svim drugim relevantnim državama članicama. 3. Nadležna tijela prate je li institucija pružila implicitnu potporu sekuritizaciji. Ako se utvrdi da je institucija pružila implicitnu potporu više od jedanput, nadležno tijelo poduzima odgovarajuće mjere, koje odražavaju povećana očekivanja da će institucija pružati daljnju potporu svojoj sekuritizaciji zbog čega neće uspjeti ostvariti značajan prijenos rizika. 4. Za potrebe utvrđivanja koje se obavlja na temelju članka 97. stavka 3. ove Direktive, nadležna tijela razmatraju omogućuju li ispravci vrijednosti za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja, kako je navedeno u članku 105. Uredbe (EU) br. 575/2013, instituciji da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštiti od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima. 5. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji ne čine trgovanje. Mjere se traže barem u slučaju institucija čija ekonomska vrijednost padne za više od 20 % njihovog regulatornog kapitala, zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa od 200 baznih bodova ili promjene definirane smjernicama EBA-e. 6. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija riziku prekomjerne financijske poluge, koji se odražava u pokazateljima prekomjerne financijske poluge, uključujući omjer financijske poluge, određen u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri utvrđivanju adekvatnosti omjera financijske poluge institucija, kao i sustava, strategija, procesa i mehanizama koje su provele institucije u svrhu upravljanja rizikom prekomjerne financijske poluge, nadležna tijela uzimaju u obzir model poslovanja tih institucija. 7. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju sustave upravljanja institucija, njihovu korporativnu kulturu i vrijednosti i sposobnost članova upravljačkog tijela da izvršavaju svoje dužnosti. Pri provođenju te provjere i ocjene nadležna tijela moraju imati pristup barem dnevnom redu i popratnoj dokumentaciji sa sastanaka upravljačkog tijela i njegovih odbora te rezultatima internih ili eksternih			
--	--	--	--

ocjena uspješnosti upravljačkog tijela.			
Članak 99. Plan nadzora 1. Nadležna tijela barem jednom godišnje donose plan nadzora za institucije koje nadziru. Taj plan uzima u obzir postupak nadzorne provjere i ocjene u skladu s člankom 97. On sadrži sljedeće elemente: (a)naznaku načina na koji nadležna tijela namjeravaju obavljati svoje zadaće i raspodijeliti svoje resurse; (b)identifikaciju institucija za koje se planira da će biti podvrgnute pojačanom nadzoru i mjere poduzete za takav nadzor, kao što je navedeno u stavku 3.; (c)plan inspekcija u prostorijama kojima se koristi institucija, uključujući njezine podružnice i društva kćeri koja su osnovana u drugim državama članicama, u skladu s člancima 52., 119. i 122. 2. Planovi nadzora uključuju sljedeće institucije: (a)institucije za koje rezultati testiranja otpornosti na stres, iz točaka (a) i (g) članka 98. stavka 1. i članka 100. ili ishod postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 97. upućuju na značajne rizike za njihovo postojeće financijsko stanje ili upućuju na kršenje nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva i Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) institucije koje predstavljaju sistemski rizik za financijski sustav; (c) sve druge institucije za koje nadležna tijela to smatraju potrebnim. 3. Kada se to smatra prikladnim prema članku 97., poduzimaju se posebno sljedeće	Članak 74. U članku 182. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase: "(2) Plan supervizije iz stavka 1. ovoga članka sadržava: 1) opis načina na koji će Hrvatska narodna banka obavljati superviziju i načina na koji će rasporediti resurse kojima raspolaže 2) nazive kreditnih institucija za koje Hrvatska narodna banka planira provesti pojačanu superviziju te način na koji namjerava provesti pojačanu	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 182. i 191.

mjere: (a) povećanje broja ili učestalosti izravnih kontrola institucije; (b) stalna prisutnost nadležnog tijela u instituciji; (c) dodatno ili učestalije izvješćivanje od strane institucije; (d) dodatne ili učestalije provjere operativnih, strateških ili poslovnih planova institucije; (e) tematske kontrole za praćenje specifičnih rizika za koje je vjerojatno da će se ostvariti. 4. Donošenje plana nadzora od strane nadležnog tijela matične države članice ne sprečava nadležna tijela države članice domaćina u izvršavanju pojedinačnih izravnih provjera i inspekcija djelatnosti podružnica institucija na njihovom teritoriju u skladu s člankom 52. stavkom 3.	superviziju i 3) plan neposrednih nadzora nad kreditnim institucijama, uključujući njihove podružnice i društva kćeri koji imaju sjedište u drugim državama članicama, u skladu s člancima 194., 281. i 291. ovoga Zakona. (3) Planom supervizije Hrvatska narodna banka obuhvatit će: 1) kreditne institucije za koje rezultati testiranja otpornosti na stres, bilo da ih provodi kreditna institucija bilo Hrvatska narodna banka, ili nalaz supervizije, upućuju na značajne rizike koji mogu utjecati na njihovu financijsku stabilnost ili upućuju na kršenje odredaba ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013 i		
--	--	--	--

	2) sve druge kreditne institucije za koje smatra da ih je potrebno obuhvatiti planom." Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.		
Članak 100. Nadzorno testiranje otpornosti na stres 1. Nadležna tijela prema potrebi, ali najmanje jednom godišnje provode nadzorna testiranja otpornosti na stres za institucije koje nadziru, kako bi se olakšao postupak provjere i ocjene u skladu s člankom 97. 2. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se osiguralo da nadležna tijela koriste zajedničke metodologije pri provođenju godišnjih nadzornih testiranja otpornosti na stres.			
Članak 101. Kontinuirana provjera odobrenja za upotrebu internih pristupa 1. Nadležna tijela redovito, a barem svake 3 godine provjeravaju usklađenost institucija sa zahtjevima vezanima uz pristupe koji zahtijevaju odobrenje nadležnih tijela prije primjene tih pristupa pri izračunu kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013. Ona posebno uzimaju u obzir promjene u poslovanju institucije i primjenu tih pristupa na nove proizvode. U slučaju kada se utvrde značajni nedostaci u obuhvatu rizika internih pristupa institucije, nadležna tijela osiguravaju ispravljanje tih nedostataka ili poduzimaju potrebne mjere za smanjenje njihovih posljedica, što uključuje i određivanje viših multiplikacijskih			

faktora ili određivanje dodatnih kapitalnih zahtjeva ili poduzimanje drugih primjerenih i učinkovitih mjera. 2. Nadležna tijela posebno provjeravaju i ocjenjuju primjenjuje li institucija dobro razvijene i ažurne tehnike i prakse za te pristupe. 3. Ako za interni model za izračun tržišnih rizika brojna prekoračenja iz članka 366. Uredbe (EU) br. 575/2013 upućuju na to da model nije ili više nije dovoljno točan, nadležna tijela oduzimaju odobrenje za upotrebu internog modela ili nalažu odgovarajuće mjere kojima se osigurava hitno poboljšanje modela. 4. Ako je instituciji odobrena primjena pristupa koji zahtijeva odobrenje nadležnih tijela prije upotrebe tog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013, ali ona više ne ispunjava zahtjeve za primjenu tog pristupa, nadležna tijela zahtijevaju od institucije da ili dokaže nadležnim tijelima da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, kada je to primjenjivo u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 ili da predstavi plan za pravodobnu ponovnu uspostavu usklađenosti sa zahtjevima, i odredi rok za njegovu provedbu. Nadležna tijela zahtijevaju poboljšanje tog plana, ako nije vjerojatno da će on dovesti do potpune usklađenosti ili ako je rok neodgovarajući. Ako nije vjerojatno da će institucija biti sposobna ponovno uspostaviti usklađenost u odgovarajućem roku i, kada je to primjenjivo, nije uspjela dokazati da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, odobrenje za upotrebu tog pristupa oduzima se ili se ograničava na usklađena područja ili na ona područja u kojima je moguće postići usklađenost unutar odgovarajućeg roka. 5. Kako bi promicala dosljednu kakvoću internih pristupa u Uniji, EBA analizira interne pristupe u institucijama, kao i dosljednu provedbu definicije nastanka statusa neispunjavanja obveza, te način na koji te institucije postupaju sa sličnim rizicima ili izloženostima. 6. EBA sastavlja smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, koje sadržavaju referentna mjerila na temelju te analize. 7. Nadležna tijela uzimaju u obzir tu analizu i ta referentna mjerila za provjeru			
---	--	--	--

odobrenja koja daju institucijama za upotrebu internih pristupa.			
Odjeljak IV. Nadzorne mjere i nadzorne ovlasti Članak 102. Nadzorne mjere 1. Nadležna tijela zahtijevaju od institucije da u ranoj fazi poduzme potrebne mjere za rješavanje relevantnih problema u sljedećim okolnostima: (a)institucija ne ispunjava zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013; (b)nadležna tijela imaju dokaze da će institucija vjerojatno prekršiti zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013 u sljedećih 12 mjeseci. 2. Za potrebe stavka 1., ovlasti nadležnog tijela uključuju i ovlasti iz članka 104.			
Članak 103. Primjena nadzornih mjera na institucije sličnih profila rizičnosti 1. Kada nadležna tijela utvrde, u skladu s člankom 97., da institucije sličnih profila rizičnosti, poput sličnih modela poslovanja ili geografskog položaja izloženosti, jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljati slične rizike za financijski sustav, ona mogu primijeniti postupak nadzorne provjere i ocjene iz članka 97. na te institucije na sličan ili jednak način. U tu svrhu države članice osiguravaju da			

nadležna tijela imaju potrebne pravne ovlasti kako bi mogle tim institucijama na sličan ili jednak način odrediti zahtjeve u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, uključujući posebno izvršavanje nadzorne ovlasti u skladu s člancima 104., 105. i 106. Vrste institucija iz prvog podstavka moguće je posebno utvrditi u skladu s kriterijima iz članka 98. stavka 1. točke (j). 2. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakoj primjeni stavka 1. EBA prati nadzorne prakse i izdaje smjernice radi određivanja načina ocjenjivanja sličnih rizika i osiguravanja dosljedne primjene stavka 1. u cijeloj Uniji. Te se smjernice donose u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 104. Nadzorne ovlasti 1. Za potrebe članka 97., članka 98. stavka 4., članka 101. stavka 4. i članaka 102. i 103. i primjene Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela imaju barem sljedeće ovlasti: (a) zahtijevati od institucija da imaju veći regulatorni kapital od zahtijevanog u skladu s poglavljem 4. ove glave i Uredbom (EU) br. 575/2013 u vezi s elementima rizika i rizicima koji nisu obuhvaćeni člankom 1. te Uredbe; (b) zahtijevati jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 73. i 74.; (c) zahtijevati od institucija da predstave plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s nadzornim zahtjevima u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 i odrede rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana vezana uz opseg i rok; (d) zahtijevati od institucija primjenu posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva; (e) ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu institucija ili zahtijevati napuštanje djelatnosti koje predstavljaju pretjerane rizike za stabilnost institucije;			

(f) zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava institucija; (g) zahtijevati od institucija da ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove; (h) zahtijevati od institucija da upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornog kapitala; (i) ograničiti ili zabraniti institucijama plaćanje raspodjela ili kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza institucije; (j) odrediti dodatne ili učestalije izvještajne zahtjeve, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti; (k) odrediti posebne zahtjeve za likvidnost, kao i ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza; (l) zahtijevati dodatne objave. 2. Nadležna tijela određuju dodatne kapitalne zahtjeve iz stavka 1. točke (a) barem kada: (a) institucija ne ispunjava zahtjeve iz članaka 73. i 74. ove Direktive ili članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima iz poglavlja 4. ove glave ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013; (c) nije vjerojatno da će se samo primjenom drugih administrativnih mjera postići dostatno poboljšanje sustava, procesa, mehanizama i strategija u odgovarajućem roku; (d) provjera iz članka 98. stavka 4. ili članka 101. stavka 4. pokaže da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnog pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva; (e) vjerojatno je da će rizici biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013; ili (f) institucija obavijesti nadležno tijelo u skladu s člankom 377. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 da rezultati testiranja otpornosti na stres iz tog članka značajno premašuju njezine kapitalne zahtjeve za portfelj namijenjen trgovanju korelacijama. 3. Za potrebe određivanja primjerene razine regulatornog kapitala na temelju			
---	--	--	--

provjere i ocjene provedene u skladu s odjeljkom III., nadležna tijela ocjenjuju potrebu određivanja dodatnih kapitalnih zahtjeva kojima se premašuju ostali kapitalni zahtjevi radi obuhvaćanja rizika kojima institucija jest ili bi mogla biti izložena, uzimajući u obzir sljedeće: (a) kvantitativne i kvalitativne aspekte postupka ocjenjivanja institucije iz članka 73.; (b) sustave, procese i mehanizme institucije iz članka 74.; (c) ishod provjere i ocjene koje se provode u skladu s člankom 97. ili 101.; (d) ocjenu sistemskog rizika.			
Članak 105. Posebni zahtjevi za likvidnost Za potrebe određivanja primjerene razine zahtjeva za likvidnost na temelju provjere i ocjene provedene u skladu s odjeljkom III., nadležna tijela ocjenjuju potrebu određivanja posebnog zahtjeva za likvidnost radi obuhvaćanja likvidnosnih rizika kojima institucija jest ili bi mogla biti izložena, uzimajući u obzir sljedeće: (a) model poslovanja institucije; (b) sustave, procese i mehanizme institucije iz odjeljka II. te posebno iz članka 86.; (c) ishod provjere i ocjene koje se provode u skladu s člankom 97.; (d) sistemski likvidnosni rizik koji prijeti integritetu financijskih tržišta dotične države članice. Ne dovodeći u pitanje članak 67., nadležna tijela posebno razmatraju potrebu primjene administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera, uključujući bonitetne naknade čija se razina u širim okvirima odnosi na razlike između stvarne likvidnosne pozicije institucije i likvidnosnih zahtjeva i zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja uspostavljenih na nacionalnoj razini i na razini Unije.			

Članak 106. Posebni zahtjevi za objavljivanje 1. Države članice ovlašćuju nadležna tijela da od institucija zahtijevaju: (a) objavljivanje informacija iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013 više od jednom godišnje i određivanje rokova za objavljivanje; (b) korištenje posebnih medija i mjesta za objavljivanje, osim financijskih izvještaja. 2. Države članice ovlašćuju nadležna tijela da od matičnih društava zahtijevaju da objavljuju jednom godišnje, bilo u cijelosti ili upućivanjem na istovjetne informacije, opis svoje pravne strukture te strukture upravljanja i organizacijske strukture grupe institucija u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2.			
Članak 107. Dosljednost nadzorne provjere i ocjene i nadzornih mjera 1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o: (a) funkcioniranju svojeg postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 97.; (b) metodologiji na kojoj se temelje odluke iz članka 98., 100., 101., 102., 104. i 105. o postupku iz točke (a). EBA procjenjuje informacije koje pružaju nadležna tijela u svrhu osiguranja dosljednosti u postupku nadzorne provjere i ocjene. Ona može tražiti dodatne informacije od nadležnih tijela radi izvršavanja svoje procjene, na proporcionalnoj osnovi u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 2. EBA jednom godišnje izvješćuje Europski parlament i Vijeće o stupnju konvergencije u primjeni ovog poglavlja među državama članicama. Kako bi se povećao stupanj te konvergencije, EBA provodi stručne preglede u skladu			

s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 3. EBA izdaje smjernice nadležnim tijelima u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 radi daljnjeg utvrđivanja, na način koji je primjeren veličini, strukturi i internoj organizaciji institucija i vrsti, opsegu i složenosti poslova institucija, zajedničkih postupaka i metodologija za postupak nadzorne provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka i iz članka 97. i za ocjenu organizacije i postupanja s rizicima iz članaka od 76. do 87., posebno povezanih s koncentracijskim rizikom u skladu s člankom 81.			
Odjeljak V. Razina primjene Članak 108. Postupak procjene adekvatnosti internog kapitala 1. Nadležna tijela zahtijevaju od svake institucije koja nije društvo kći u državi članici u kojoj je dobila odobrenje za rad i u kojoj se nad njom provodi nadzor, niti je matično društvo, te od svake institucije koja nije uključena u konsolidaciju u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispuni obveze iz članka 73. ove Direktive na pojedinačnoj osnovi. Nadležna tijela mogu izuzeti od primjene zahtjeve iz članka 73. ove Direktive vezane uz kreditnu instituciju u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 575/2013. Kada nadležna tijela izuzmu od primjene kapitalne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi iz članka 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjevi iz članka 73. ove Direktive primjenjuju se na pojedinačnoj osnovi. 2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih institucija u državi članici, u opsegu i na način propisan u dijelu prvom, glavi II. poglavlju 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispunjavaju obveze propisane člankom 73. ove Direktive na			

konsolidiranoj osnovi. 3. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici, u opsegu i na način propisan u dijelu prvom, glavi II. poglavlju 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispunjavaju obveze utvrđene člankom 73. ove Direktive, na temelju konsolidiranog položaja tog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga. Ako je više od jedne institucije pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici, prvi podstavak primjenjuje se samo na instituciju na koju se primjenjuje nadzor na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 111. 4. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija kćeri da primjenjuju zahtjeve iz članka 73. na potkonsolidiranoj osnovi, ako te institucije, ili matično društvo, ako je ono financijski holding ili mješoviti financijski holding, imaju kao društvo kćer u trećoj zemlji instituciju ili financijsku instituciju ili društvo za upravljanje imovinom, kako je definirano u članku 2. stavku 5. Direktive 2002/87/EZ, ili ako imaju sudjelujući udio u takvom društvu.			
Članak 109. Sustavi, procesi i mehanizmi institucija 1. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na pojedinačnoj osnovi, osim ako se nadležna tijela koriste odstupanjem iz članka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013. 2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih društava i društava kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kako bi se osiguralo da su njihovi sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju u skladu s odjeljkom II. ovog poglavlja dosljedni i dobro integrirani, te da je moguće dobiti sve podatke i			

informacije relevantne u svrhu nadzora. Ona posebno osiguravaju da matična društva i društva kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva provode te sustave, procese i mehanizme u svojim društvima kćerima koja ne podliježu ovoj Direktivi. Ti sustavi, procesi i mehanizmi također su dosljedni i dobro integrirani i ta društva kćeri moraju biti sposobna pružiti podatke i informacije relevantne za nadzor. 3. Obveze koje proizlaze iz odjeljka II. ovog poglavlja, a koje se odnose na društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Direktiva, ne primjenjuju se ako matična institucija iz EU-a ili institucije pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a mogu dokazati nadležnim tijelima da je primjena odjeljka II. nezakonita prema zakonima treće zemlje u kojoj je dotično društvo kći ima poslovni nastan.			
Članak 110. Provjera i ocjena te nadzorne mjere 1. Nadležna tijela primjenjuju postupak provjere i ocjene iz odjeljka III. ovog poglavlja i nadzorne mjere iz odjeljka IV. ovog poglavlja, u skladu s razinom primjene zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013, navedenih u dijelu prvom, glavi II. te Uredbe. 2. Kada nadležna tijela izuzmu od primjene kapitalne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi, kako je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjevi iz članka 97. ove Direktive primjenjuju se na nadzor nad investicijskim društvima na pojedinačnoj osnovi.	Članak 33. Iza članka 97. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 97.a i 97.b koji glase: <i>"Politike primitaka na konsolidiranoj osnovi</i> <i>Članak 97.a</i> (1) Iznimno od članka 97. ovoga Zakona matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH nije dužna na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve iz članaka	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 96. i 97.

	100., 100.a, 100.b i 50. stavak 1. i 2. ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka i varijabilni primici odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona, na: 1) društvo kći s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici ako je to društvo obveznik primjene posebnih propisa o primicima u skladu s ostalim pravnim propisima Europske unije 2) društvo kći s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ako bi to društvo da ima sjedište u Europskoj uniji bilo obveznik primjene posebnih propisa o primicima u skladu s ostalim pravnim propisima Europske unije.		
--	--	--	--

	(2) Neovisno o stavcima 1. i 3. ovoga članka matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužne su na konsolidiranoj osnovi odredbe o odnosu između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka iz članka 100.a ovoga Zakona primjenjivati i na ta društva kćeri. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužna je osigurati da njezino društvo kći na pojedinačnoj osnovi ispunjava zahtjeve iz članaka 100., 100.a, 100.b i 50. stavak 1. i 2. ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka i varijabilni primici odnosno		
--	---	--	--

	podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: 1) društvo kći jest društvo za upravljanje imovinom ili 2) društvo kći jest društvo koje pruža sljedeće investicijske usluge i aktivnosti: – izvršavanje naloga za račun klijenta – trgovanje za vlastiti račun – upravljanje portfeljem – pokroviteljstvo nad financijskim instrumentima i/ili provedba ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa – provedba ponude odnosno prodaje		
--	---	--	--

	financijskih instrumenata bez obveze otkupa i 3) radnici društva kćeri obavljaju profesionalne aktivnosti koje neposredno imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti grupe ili poslovanje institucija unutar grupe. <i>Obuhvat primjene SREP-a i supervizorskih mjera</i> Članak 97.b Hrvatska narodna banka primjenjuje postupak provjere i ocjene iz glave XVI. i supervizorske mjere iz glave XVIII. ovoga Zakona, u skladu s razinom primjene zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013, navedenih u dijelu prvom, glavi II. te Uredbe."		
--	---	--	--

POGLAVLJE 3. Nadzor na konsolidiranoj osnovi Odjeljak I. Načela za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi Članak 111. Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela 1. Ako je matično društvo matična institucija u državi članici ili matična institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad. 2. Ako je matično društvo institucije matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding u državi članici ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad. 3. Ako institucije, koje su dobile odobrenje za rad u dvije ili više država članica, imaju kao svoje matično društvo isti matični financijski holding, isti matični mješoviti financijski holding u državi članici, isti matični financijski holding iz EU-a ili isti matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela institucije koja je dobila odobrenje za rad u državi članici u kojoj je osnovan financijski holding ili mješoviti financijski holding. Ako nadređena društva institucija koje su dobile odobrenje za rad u dvije ili više država članica obuhvaćaju više od jednog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga s mjestom uprave u različitim državama članicama, a kreditna institucija postoji u svakoj od tih država, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećim bilančnim iznosom. 4. Ako više od jedne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji, ima kao svoje matično društvo isti financijski holding ili mješoviti financijski holding, a ni			
---	--	--	--

jedna od tih institucija nema odobrenje za rad u državi članici u kojoj je taj financijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad instituciji s najvećim bilančnim iznosom, koja se smatra, za potrebe ove Direktive, institucijom koja je pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a. 5. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu, na temelju zajedničkog sporazuma, izuzeti od primjene kriterije navedene u stavcima 3. i 4., ako bi njihova primjena bila neprimjerena, uzimajući u obzir institucije i relativni značaj njihovih djelatnosti u različitim državama, te mogu imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi. U takvim slučajevima, prije nego što donesu odluku, nadležna tijela daju priliku matičnoj instituciji iz EU-a, matičnom financijskom holdingu iz EU-a, matičnom mješovitom financijskom holdingu iz EU-a ili instituciji s najvećim bilančnim iznosom, ovisno o slučaju, da iskaže svoje mišljenje o toj odluci. 6. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom sporazumu u okviru stavka 5.			
Članak 112. Usklađivanje nadzornih aktivnosti od strane konsolidirajućeg nadzornog tijela 1. Osim obveza određenih ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavlja sljedeće zadaće: (a) usklađivanje prikupljanja i distribucije relevantnih ili bitnih informacija u okviru redovnog poslovanja i u izvanrednim situacijama; (b) planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti u redovnom poslovanju i s obzirom na aktivnosti iz glave VII., poglavlja 3., u suradnji s uključenim nadležnim tijelima; (c) planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti u suradnji s uključenim nadležnim tijelima, i ako je to potrebno sa središnjim bankama ESSB-a, u pripremi za ili za			

vrijeme izvanrednih situacija, kao i kod nepovoljnih kretanja u institucijama ili na financijskim tržištima, koristeći, ako je to moguće, postojeće komunikacijske kanale za olakšavanje upravljanja krizom. 2. Ako konsolidirajuće nadzorno tijelo ne obavi zadaće iz stavka 1. ili ako nadležna tijela ne surađuju s konsolidirajućim nadzornim tijelom u mjeri koja je potrebna za obavljanje zadaća iz stavka 1., svako relevantno nadležno tijelo može se obratiti EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA može također pomagati nadležnim tijelima u slučaju neslaganja povezanog s usklađivanjem nadzornih aktivnosti u skladu s ovim člankom na vlastitu inicijativu u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe. 3. Planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti iz stavka 1. točke (c) ovog članka uključuje iznimne mjere iz članka 117. stavka 1. točke (d) i članka 117. stavka 4. točke (b), pripremu zajedničkih procjena, provedbu planova za nepredvidive okolnosti i komuniciranje s javnošću.			
Članak 113. Zajedničke odluke o bonitetnim zahtjevima za određenu instituciju 1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a u državi članici, čine sve što je u njihovoj moći kako bi donijeli zajedničku odluku: (a) primjeni članka 73. i 97. u svrhu određivanja adekvatnosti konsolidirane razine regulatornog kapitala grupe institucija s obzirom na njezin financijski položaj i profil rizičnosti, kao i zahtijevanu razinu regulatornog kapitala za primjenu članka 104. stavka 1. točke (a), na svaki subjekt iz grupe institucija, kao i na konsolidiranoj osnovi; (b) mjerama za rješavanje svih značajnih pitanja i značajnih nalaza vezanih uz nadzor nad likvidnošću, kao i uz adekvatnost organizacije i postupanja s rizicima, kao što			

to zahtijeva članak 86., te u vezi s potrebom za zahtjevima za likvidnost za određenu instituciju u skladu s člankom 105. ove Direktive. 2. Zajedničke odluke iz stavka 1. donose se: (a) za potrebe stavka 1. točke (a), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo drugim relevantnim nadležnim tijelima dostavi izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člancima 73. i 97. i člankom 104. stavkom 1. točkom (a); (b) za potrebe stavka 1. točke (b), u roku od mjesec dana nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavi izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe institucija, u skladu s člancima 86. i 105. U zajedničkim odlukama s dužnom pozornosti se također razmatra procjena rizika društava kćeri, koju provode relevantna nadležna tijela u skladu s člancima 73. i 97. Zajedničke odluke iznose se i u potpunosti se obrazlažu u dokumentima koje konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju neslaganja, konsolidirajuće nadzorno tijelo se savjetuje s EBA-om, na zahtjev bilo kojeg relevantnog nadležnog tijela. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može se savjetovati s EBA-om na vlastitu inicijativu. 3. Ako se ne donese takva zajednička odluka među nadležnim tijelima u rokovima iz stavka 2., odluku o primjeni članka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. donosi na konsolidiranoj osnovi konsolidirajuće nadzorno tijelo, nakon pomnog razmatranja procjene rizika društava kćeri koju su provela relevantna nadležna tijela. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju donosi EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe, te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem usuglašavanja u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili mjesec dana, ovisno o slučaju, ili nakon što je donesena zajednička odluka.			
--	--	--	--

Odluku o primjeni članaka 73., 86., i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. donose relevantna nadležna tijela odgovorna za nadzor društava nad kćerima matične kreditne institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a na pojedinačnoj ili na potkonsolidiranoj osnovi nakon pomnog razmatranja mišljenja i ograda koje je iskazalo konsolidirajuće nadzorno tijelo. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela odgađaju svoju odluku i čekaju odluku koju EBA donosi u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe, te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem usuglašavanja u smislu te Uredbe. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili mjesec dana, ovisno o slučaju ili nakon što je donesena zajednička odluka. Odluke se iznose i u potpunosti obrazlažu u dokumentu, te uzimaju u obzir procjenu rizika, mišljenja i ograda ostalih nadležnih tijela, iskazane tijekom razdoblja iz stavka 2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja dokument svim relevantnim nadležnim tijelima i matičnoj instituciji iz EU-a. Ako je od EBA-e zatražen savjet, sva nadležna tijela uzimaju u obzir njezin savjet i obrazlažu sva značajna odstupanja od njega. 4. Nadležna tijela u relevantnim državama članicama priznaju kao konačne i primjenjuju zajedničke odluke iz stavka 1. i odluke koje donose nadležna tijela ako nije donesena zajednička odluka iz stavka 3. Zajedničke odluke iz stavka 1. i sve odluke donesene ako nije donesena zajednička odluka u skladu sa stavkom 3., ažuriraju se jednom godišnje ili, u iznimnim slučajevima, ako nadležno tijelo odgovorno za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, podnese pisani i u potpunosti obrazložen zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu da ažurira odluku o primjeni članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. U tom drugom slučaju, ažuriranje se može provoditi na bilateralnoj osnovi između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela koje je podnijelo zahtjev.			
---	--	--	--

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se osiguravaju jedinstveni uvjeti za primjenu postupka za donošenje zajedničke odluke iz ovog članka, s obzirom na primjenu članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. radi olakšavanja donošenja zajedničkih odluka. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. srpnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 114. Zahtjevi za informacije u izvanrednim situacijama 1. Ako nastupi izvanredna situacija, uključujući situaciju opisanu u članku 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili situaciju nepovoljnih kretanja na tržištima, koja potencijalno ugrožava likvidnost tržišta i stabilnost financijskog sustava u nekoj od država članica u kojoj su subjekti iz grupe dobili odobrenje za rad ili u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, konsolidirajuće nadzorno tijelo, u skladu s poglavljem 1. odjeljkom 2., te ovisno o slučaju, u skladu s člancima 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, upozorava što je prije moguće EBA-u i tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59., te priopćava sve informacije koje su im potrebne u obavljanju njihovih zadaća. Te se obveze primjenjuju na sva nadležna tijela. Ako središnja banka ESSB-a postane svjesna situacije opisane u prvom podstavku, ona upozorava što je prije moguće nadležna tijela iz članka 112. i EBA-u. Ako je to moguće, nadležno tijelo i tijelo iz članka 58. stavka 4. upotrebljavaju postojeće komunikacijske kanale. 2. Kada je konsolidirajućem nadzornom tijelu potrebna informacija koja je već dostavljena drugom nadležnom tijelu, ono stupa u kontakt s tim tijelom kada je to moguće, kako bi se spriječilo dvostruko izvješćivanje različitih tijela uključenih u			

nadzor.			
Članak 115. Sporazumi o usklađivanju i suradnji 1. Kako bi se olakšao i uspostavio učinkoviti nadzor, konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela moraju imati pisane sporazume o usklađivanju i suradnji. Prema tim sporazumima moguće je povjeriti dodatne zadaće konsolidirajućem nadzornom tijelu, te se njima mogu odrediti postupci za postupak odlučivanja i za suradnju s drugim nadležnim tijelima. 2. Nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad društvu kćeri matičnog društva koje je institucija mogu, na temelju bilateralnog sporazuma, u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010, prenijeti svoju odgovornost za nadzor na nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad i obavljaju nadzor nad matičnim društvima, tako da ona preuzimaju odgovornost za nadzor nad društvima kćerima u skladu s ovom Direktivom. EBA-u se obavješćuje o postojanju i sadržaju takvih sporazuma. Ona te informacije prosljeđuje nadležnim tijelima drugih država članica i Europskom odboru za bankarstvo.			

Članak 116. Kolegiji nadzornih tijela 1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo osniva kolegije nadzornih tijela radi lakšeg izvršavanja zadaća iz članaka 112. i 113. i članka 114. stavka 1. i, u skladu sa zahtjevima koji se odnose na povjerljivost iz stavka 2. ovog članka i pravom Unije, osigurava primjereno usklađivanje i suradnju, gdje je to potrebno, s relevantnim nadzornim tijelima treće zemlje. EBA doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, uspješnog i dosljednog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela iz ovog članka, u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U tom smislu, EBA prema potrebi sudjeluje u kolegijima i u tu se svrhu smatra nadležnim tijelom. Kolegiji nadzornih tijela osiguravaju okvir za konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u i ostala relevantna nadležna tijela za izvršavanje sljedećih zadaća: (a) međusobnu razmjenu informacija i razmjenu informacija s EBA-om u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010; (b) dogovor o dobrovoljnom povjeravanju zadaća i dobrovoljnom prenošenju odgovornosti, gdje je to potrebno; (c) utvrđivanje planova nadzora iz članka 99., na temelju procjene rizika grupe u skladu s člankom 97.; (d) jačanje učinkovitosti nadzora uklanjanjem nepotrebnog udvostručivanja nadzornih zahtjeva, što se odnosi i na zahtjeve za informacije iz članka 114. i članka 117. stavka 3.; (e) dosljednu primjenu bonitetnih zahtjeva iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 u svim subjektima unutar grupe institucija, ne dovodeći u pitanje mogućnosti i diskrecijska prava predviđena pravom Unije; (f) primjenu članka 112. stavka 1. točke (c) uzimajući u obzir rad ostalih foruma koji se mogu osnovati u tom području. 2. Nadležna tijela koja sudjeluju u kolegijima nadzornih tijela i EBA blisko surađuju. Zahtjevi koji se odnose na povjerljivost iz poglavlja 1. odjeljka 2. ove			
---	--	--	--

Direktive i članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, ne sprečavaju nadležna tijela u razmjeni povjerljivih informacija unutar kolegija nadzornih tijela. Osnivanje i funkcioniranje kolegija nadzornih tijela ne smije utjecati na prava i odgovornosti nadležnih tijela koje proizlaze iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013. 3. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima iz članka 115., koje, nakon savjetovanja s relevantnim nadležnim tijelima, određuje konsolidirajuće nadzorno tijelo. 4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju opći uvjeti za funkcioniranje kolegija nadzornih tijela. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 31. prosinca 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. U kolegijima nadzornih tijela mogu sudjelovati nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a i nadležna tijela države članice domaćina u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, središnje banke ESSB-a, prema potrebi, i nadzorna tijela trećih zemalja, ovisno o slučaju te uz primjenu zahtjeva koji se odnose na povjerljivost, a koji su prema mišljenju svih nadležnih tijela istovjetni zahtjevima iz poglavlja 1., odjeljka II. ove Direktive i, ako je to primjenjivo, iz članaka 54. i 58. Direktive			
--	--	--	--

2004/39/EZ.

7. Konsolidirajuće nadzorno tijelo predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastanku ili u određenoj aktivnosti kolegija.

Konsolidirajuće nadzorno tijelo u potpunosti obavješćuje sve članove kolegija, unaprijed, o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Konsolidirajuće nadzorno tijelo također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

8. Odluka konsolidirajućeg nadzornog tijela uzima u obzir relevantnost nadzorne aktivnosti koju planiraju ili usklađuju za ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 7. i obveze iz članka 51. stavka 2.

9. Konsolidirajuće nadzorno tijelo, primjenjujući zahtjeve koji se odnose na povjerljivost iz poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive, te ovisno o slučaju, iz članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ obavješćuje EBA-u o aktivnostima kolegija nadzornih tijela, uključujući i u izvanrednim situacijama, te priopćava EBA-i sve informacije koje su posebno važne za potrebe nadzorne konvergencije.

U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela, svako relevantno nadležno tijelo može se obratiti EBA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

EBA može također pomoći nadležnim tijelima u slučaju neslaganja o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela prema ovom članku na vlastitu inicijativu u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

Članak 117. Obveze vezane uz suradnju 1. Nadležna tijela međusobno blisko surađuju. Ona dostavljaju jedna drugima sve informacije koje su bitne ili relevantne za izvršavanje nadzornih zadaća drugih tijela, prema ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013. U tom smislu, nadležna tijela na zahtjev priopćavaju sve relevantne informacije, a na vlastitu inicijativu priopćavaju sve bitne informacije. Nadležna tijela surađuju s EBA-om za potrebe ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i sve informacije koje su joj potrebne za obavljanje njezinih dužnosti u okviru ove Direktive, Uredbe (EU) br. 575/2013 i Uredbe (EU) br. 1093/2010, u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Informacije iz prvog podstavka smatraju se bitnima ako bi mogle značajno utjecati na procjenu financijskog stanja institucije ili financijske institucije u drugoj državi članici. Posebno, konsolidirajuća nadzorna tijela matičnih institucija iz EU-a i institucija koje su pod kontrolom matičnih financijskih holdinga iz EU-a ili matičnih mješovitih financijskih holdinga iz EU-a dostavljaju nadležnim tijelima u drugim državama članicama koja nadziru društva kćeri tih matičnih društava sve relevantne informacije. Pri utvrđivanju opsega relevantnih informacija uzima se u obzir važnost tih društava kćeri unutar financijskog sustava u tim državama članicama. Bitne informacije iz prvog podstavka posebno uključuju sljedeće stavke: (a) utvrđivanje pravne strukture grupe, te upravljačke i organizacijske strukture grupe, uključujući sve regulirane subjekte, neregulirane subjekte, neregulirana društva kćeri i značajne podružnice koje pripadaju grupi, matična društava, u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2., kao i nadležnih tijela reguliranih subjekata iz grupe;			
---	--	--	--

(b)postupke za prikupljanje informacija od institucija u grupi te provjeru tih informacija; (c)nepovoljna kretanja u institucijama ili u ostalim subjektima iz grupe, koja bi mogla ozbiljno utjecati na institucije; te (d)značajne kazne i iznimne mjere koje poduzimaju nadležna tijela u skladu s ovom Direktivom, uključujući određivanje posebnoga kapitalnog zahtjeva prema članku 104., te određivanje eventualnih ograničenja za primjenu naprednog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013. 2. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i u slučaju bilo koje od sljedećih situacija: (a) ako nadležna tijela nisu priopćila bitne informacije; (b)ako je zahtjev za suradnju, posebno za razmjenu relevantnih informacija, bio odbijen ili nije bio obrađen u razumnom roku. Ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, EBA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene prema članku 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA može također na vlastitu inicijativu pomoći nadležnim tijelima u razvoju dosljednih praksi suradnje u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe. 3. Nadležna tijela odgovorna za nadzor nad institucijama koje su pod kontrolom matične institucije iz EU stupaju u kontakt, kada je to moguće, s konsolidirajućim nadzornim tijelom, kada im je potrebna informacija koja se odnosi na provedbu pristupa i metodologija navedenih u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013, koja je možda već dostupna konsolidirajućem nadzornom tijelu. 4. Relevantna nadležna tijela prije donošenja odluke međusobno se savjetuju s obzirom na sljedeća pitanja, ako je ta odluka značajna za nadzorne zadaće drugih nadležnih tijela: (a)promjene u dioničarskoj, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi kreditnih institucija u grupi, koje zahtijevaju odobrenje ili dopuštenje nadležnih tijela; i			
--	--	--	--

(b) značajne kazne ili iznimne mjere koje poduzimaju nadležna tijela, uključujući određivanje posebnih kapitalnih zahtjeva prema članku 104., te određivanje bilo kakvih ograničenja za primjenu naprednih pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013. Za potrebe točke (b), uvijek se treba savjetovati s konsolidirajućim nadzornim tijelom. Međutim, nadležno tijelo može odlučiti da se neće savjetovati s drugim nadležnim tijelima u hitnim slučajevima, ili ako bi takvo savjetovanje moglo ugroziti učinkovitost njegovih odluka. U takvim slučajevima, nadležno tijelo bez odgode obavješćuje druga nadležna tijela nakon donošenja odluke.			
Članak 118. Provjera informacija koje se odnose na subjekte u drugim državama članicama Ako, pri primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela jedne države članice žele u posebnim slučajevima provjeriti informacije koje se odnose na instituciju, financijski holding, mješoviti financijski holding, financijsku instituciju, društvo za pomoćne usluge, mješoviti holding, društvo kćer iz članka 125. ili društvo kćer iz članka 119. stavka 3., a koji se nalaze u drugoj državi članici, ona traže od nadležnih tijela te druge države članice da provedu tu provjeru. Tijela koja prime takav zahtjev djeluju, u okviru svoje nadležnosti, ili tako da sama provedu provjeru ili da dozvole tijelima koja su podnijela zahtjev da provedu provjeru, ili da dozvole revizoru ili stručnjaku da provede provjeru. Nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev može, ako to želi, sudjelovati u provjeri ako samo ne obavlja tu provjeru.			

Odjeljak II. Financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi i mješoviti holdinzi Članak 119. Uključivanje holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi 1. Države članice donose sve potrebne mjere, kada je to potrebno, za uključivanje financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi. 2. Kada društvo kći koje je institucija nije uključeno u nadzor na konsolidiranoj osnovi prema jednom od slučajeva iz članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi to društvo kći mogu tražiti od matičnog društva informacije koje mogu olakšati njihov nadzor nad tim društvom kćeri. 3. Države članice omogućavaju da njihova nadležna tijela koja su odgovorna za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi mogu zatražiti od društava kćeri institucije, financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, koja nisu uključena u nadzor na konsolidiranoj osnovi, informacije iz članka 122. U tom slučaju, primjenjuju se postupci za prosljeđivanje i provjeru informacija propisani u tom članku.			
Članak 120. Nadzor nad mješovitim financijskim holdinzima 1. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema ovoj Direktivi i prema Direktivi 2002/87/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, nakon savjetovanja s drugim nadležnim tijelima odgovornima za nadzor nad društvima kćerima, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo Direktivu 2002/87/EZ. 2. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema			

ovoj Direktivi i prema Direktivi 2009/138/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe ove Direktive koje se odnose na najznačajniji financijski sektor, kao što je definirano u članku 3. stavku 2. Direktive 2002/87/EZ. 3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo izvješćuje EBA-u i EIOPA-u o odlukama donesenima u skladu sa stavcima 1. i 2. 4. EBA, EIOPA i ESMA sastavljaju preko Zajedničkog odbora iz članka 54. Uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010, smjernice koje imaju za cilj konvergenciju nadzornih praksi, te, u roku od tri godine od donošenja tih smjernica, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s istim ciljem. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.			
Članak 121. Kvalifikacije direktora Države članice zahtijevaju od članova upravljačkog tijela financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga da imaju dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo kako je navedeno u članku 91. stavku 1. za obavljanje svojih dužnosti, vodeći računa o specifičnoj ulozi financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.			

Članak 122. Zahtjevi za informacije i inspekcije 1. Do daljnjeg usklađivanja metoda konsolidacije, države članice propisuju da, ako je mješoviti holding matično društvo jedne ili više institucija, nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad i nadzor nad tim institucijama zahtijevaju, pristupanjem mješovitom holdingu i njegovim društvima kćerima izravno ili preko društava kćeri koja su institucije, od njih da podnose sve informacije koje bi mogle biti relevantne za potrebe nadzora nad tim društvima kćerima. 2. Države članice propisuju da njihova nadležna tijela mogu provoditi, sama ili pomoću vanjskih inspektora, izravnu provjeru, kako bi se provjerile informacije primljene od mješovitih holdinga i njihovih društava kćeri. Ako je mješoviti holding ili jedno od njegovih društava kćeri društvo za osiguranje, također je moguće provoditi postupak propisan člankom 125. Ako se mješoviti holding ili jedno od njegovih društava kćeri nalazi u državi članici, osim u onoj u kojoj se nalazi društvo kći koje je institucija, izravna provjera informacija provodi se u skladu s postupkom iz članka 118.			
Članak 123. Nadzor 1. Ne dovodeći u pitanje dio četvrti Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice propisuju da, ako je matično društvo jedne ili više institucija mješoviti holding, nadležna tijela odgovorna za nadzor nad tim institucijama provode opći nadzor nad transakcijama između institucije i mješovitog holdinga i njegovih društava kćeri. 2. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija da imaju adekvatne postupke upravljanja rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre postupke vezane uz izvještavanje i računovodstvo radi odgovarajućeg utvrđivanja, mjerenja, praćenja i kontrole transakcija s njihovim matičnim mješovitim holdingom i njegovim društvima kćerima. Nadležna tijela zahtijevaju da institucija izvješćuje o svim			

značajnim transakcijama s tim subjektima, osim one iz članka 394. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti postupci i značajne transakcije podliježu ispitivanju nadležnih tijela.			
Članak 124. Razmjena informacija 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da ne postoje zakonske prepreke koje bi društvima uključenima u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi, mješovitim holdinzima i njihovim društvima kćerima, ili društvima kćerima iz članka 119. stavka 3., sprečavala razmjenu informacija koje bi bile relevantne za potrebe nadzora, u skladu s člankom 110. i poglavljem 3. 2. Ako se matično društvo i neko od njegovih društava kćeri koje je institucija, nalaze u različitim državama članicama, nadležna tijela svih država članica priopćuju jedna drugima sve relevantne informacije koje mogu omogućavati ili olakšavati provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi. Ako nadležna tijela država članica u kojima se nalazi matično društvo sama ne provode nadzor na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 111., nadležna tijela odgovorna za provođenje takvog nadzora mogu ih pozvati da zatraže od matičnog društva sve informacije koje bi bile relevantne za potrebe nadzora na konsolidiranoj osnovi, te da ih proslijede tim tijelima. 3. Države članice odobravaju razmjenu informacija iz stavka 2. među svojim nadležnim tijelima, uz pretpostavku da, u slučaju financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, financijskih institucija ili društava za pomoćne usluge, prikupljanje ili posjedovanje informacija ne podrazumijeva da se od nadležnih tijela zahtijeva da imaju nadzornu ulogu u odnosu na te institucije ili na društva koja			

posluju samostalno. Isto tako, države članice odobravaju svojim nadležnim tijelima razmjenu informacija, navedenih u članku 122., pod pretpostavkom da prikupljanje ili posjedovanje informacija ne podrazumijeva da nadležna tijela imaju nadzornu ulogu u odnosu na mješoviti holding i ona njegova društva kćeri koja nisu kreditne institucije, ili na društva kćeri iz članka 119. stavka 3.			
Članak 125. Suradnja 1. Ako institucija, financijski holding, mješoviti financijski holding ili mješoviti holding kontrolira jedno ili više društava kćeri koja su društva za osiguranje ili druga društva koja pružaju investicijske usluge, te koja podliježu izdavanju odobrenja za rad, nadležna tijela i tijela kojima je povjerena javna zadaća nadzora nad društvima za osiguranje ili tih drugih društava koja pružaju investicijske usluge, blisko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove odnosne odgovornosti, ta tijela dostavljaju jedna drugima informacije za koje je vjerojatno da će pojednostaviti njihovu zadaću i omogućiti nadzor nad djelatnosti i cjelokupnim financijskim položajem društava nad kojima obavljaju nadzor. 2. Za informacije koje su primljene u okviru nadzora na konsolidiranoj osnovi, a posebno za svaku razmjenu informacija među nadležnim tijelima koja je predviđena ovom Direktivom, vrijedi obveza čuvanja poslovne tajne koja je barem istovjetna onoj iz članka 53. stavka 1. ove Direktive za kreditne institucije ili iz Direktive 2004/39/EZ za investicijska društva. 3. Nadležna tijela odgovorna za nadzor na konsolidiranoj osnovi sastavljaju popise financijskih holdinga ili mješovitih financijskih holdinga iz članka 11. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti se popisi priopćavaju nadležnim tijelima drugih država članica, EBA-i i Komisiji.			

Članak 126. Kazne U skladu s poglavljem 1. odjeljkom IV. ove glave, države članice osiguravaju mogućnost da se financijskim holdinzima, mješovitim financijskim holdinzima i mješovitim holdinzima, ili njihovim stvarnim rukovoditeljima, koji krše zakone i druge propise za prijenos ovog poglavlja, odrede administrativne kazne ili druge administrativne mjere za uklanjanje utvrđenih povreda ili uzroka takvih povreda.			
Članak 127. Procjena istovjetnosti nadzora na konsolidiranoj osnovi trećih zemalja 1. Ako institucija čije je matično društvo institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding čije je mjesto uprave u trećoj zemlji ne podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi prema članku 111., nadležna tijela procjenjuju podliježe li institucija nadzoru na konsolidiranoj osnovi nadzornog tijela iz treće zemlje, koji je istovjetan onome koji je uređen načelima iz ove Direktive i zahtjevima iz dijela prvog, glave II. poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013. Procjenu obavlja nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za nadzor na konsolidiranoj osnovi kada bi se primjenjivao stavak 3., na zahtjev matičnog društva ili bilo kojeg reguliranog subjekta koji je dobio odobrenje za rad u Uniji, ili na vlastitu inicijativu. To nadležno tijelo savjetuje se s drugim uključenim nadležnim tijelima. 2. Komisija može zatražiti od Europskog odbora za bankarstvo da donese opću smjernicu o tome je li vjerojatno da će se sustavom nadzora na konsolidiranoj osnovi nadzornih tijela u trećim zemljama ostvariti ciljevi nadzora na konsolidiranoj osnovi, kao što je definirano u ovom poglavlju, s obzirom na institucije čije matično društvo ima mjesto uprave u trećoj zemlji. Europski odbor za bankarstvo provodi provjeru takve eventualne smjernice i uzima u obzir sve promjene u sustavu nadzora na konsolidiranoj osnovi koji primjenjuju takva nadležna tijela. EBA pomaže Komisiji i Europskom odboru za bankarstvo u obavljanju tih zadaća, kao i u procjeni potrebe			

ažuriranja te smjernice. Nadležno tijelo koje obavlja procjenu iz prvog podstavka stavka 1. uzima u obzir svaku takvu smjernicu. U tu svrhu, nadležno se tijelo savjetuje s EBA-om prije donošenja odluke. 3. Ako takav istovjetni nadzor ne postoji, države članice primjenjuju na instituciju ovu Direktivu i Uredbu (EU) br. 575/2013 mutatis mutandis ili dozvoljavaju svojim nadležnim tijelima da primjenjuju druge odgovarajuće nadzorne tehnike kojima se postižu ciljevi nadzora nad institucijama na konsolidiranoj osnovi. Nakon savjetovanja s drugim uključenim nadležnim tijelima, s tim nadzornim tehnikama mora se složiti nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za nadzor na konsolidiranoj osnovi. Nadležna tijela mogu posebno zahtijevati osnivanje financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji ima mjesto uprave u Uniji te primjenjivati odredbe o nadzoru na konsolidiranoj osnovi na konsolidirani položaj tog financijskog holdinga ili na konsolidirani položaj institucija tog mješovitog financijskog holdinga. Nadzorne tehnike utvrđuju se na način kojim se postižu ciljevi nadzora na konsolidiranoj osnovi, kao što je definirano u ovom poglavlju, te se one priopćuju drugim uključenim nadležnim tijelima, EBA-i i Komisiji.			
POGLAVLJE 4. Zaštitni slojevi kapitala Odjeljak I. Zaštitni slojevi Članak 128.			

Definicije pojmova Za potrebe ovog poglavlja, primjenjuju se sljedeće definicije pojmova: (1) „zaštitni sloj za očuvanje kapitala” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 129.; (2) „protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 130.; (3) „zaštitni sloj za GSV instituciju” znači regulatorni kapital koji se treba održavati u skladu s člankom 131. stavkom 4.; (4) „zaštitni sloj za OSV instituciju” znači regulatorni kapital čije se održavanje može zahtijevati u skladu s člankom 131. stavkom 5.; (5) „zaštitni sloj za sistemski rizik” znači regulatorni kapital koji se zahtijeva ili se može zahtijevati da institucije drže u skladu s člankom 133.; (6) „zahtjev za kombinirani zaštitni sloj” znači redovni osnovni kapital koji je potreban za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj za očuvanje kapitala, uvećan za zaštitne slojeve ovisno o tome što je primjenjivo: (a) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju; (b) zaštitni sloj za GSV instituciju; (c) zaštitni sloj za OSV instituciju; (d) zaštitni sloj za sistemski rizik; (7) „stopa protucikličkog zaštitnog sloja” znači stopa koju institucije moraju primjenjivati da bi izračunale protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za svoju instituciju, a određuje se u skladu s člankom 136., člankom 137. ili ju određuje relevantno tijelo iz treće zemlje, ovisno o slučaju; (8) „domaća institucija” znači institucija koja je u državi članici za koju je određeno imenovano tijelo odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja dobila odobrenje za rad; (9) „smjernica za zaštitni sloj” znači referentna stopa zaštitnog sloja kapitala izračunatu u skladu s člankom 135. stavkom 1. Ovo se poglavlje ne primjenjuje na investicijska društva koja nemaju odobrenje za pružanje investicijskih usluga navedena u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I.			
--	--	--	--

Direktivi 2004/39/EZ.			
Članak 129. Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala 1. Države članice zahtijevaju od institucija da, osim redovnog osnovnog kapitala koji se održava radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, održavaju zaštitni sloj za očuvanje kapitala u obliku redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 2,5 % njihovog ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, kao što se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glave II. te Uredbe. 2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjeva iz tog stavka ako to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice. Odluka o primjeni takvog izuzeća treba biti u potpunosti obrazložena i sadržavati objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se izuzimaju. Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna tijela država članica kojih se to tiče. 3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.			

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih ili srednjih društava u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika (31). 5. Institucije se ne smiju koristiti redovnim osnovnim kapitalom koji se održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 104. 6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.			
Članak 130. Zahtjev za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju 1. Države članice zahtijevaju od institucija da održavaju protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju koji je istovjetan njihovom ukupnom iznosu izloženosti, izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pomnoženom s ponderiranim prosjekom stopa protucikličkog zaštitnog sloja izračunatim u skladu s člankom 140. ove Direktive na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kako se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe. 2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjeva iz tog stavka ako se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice. Odluka o primjeni takvog izuzeća treba biti u potpunosti obrazložena i sadržavati objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koje se izuzimaju. Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju Komisiju,			

ESRB, EBA-u i nadležna tijela država članica kojih se to tiče. 3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo. 4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih i srednjih društava u skladu s Preporukom 2003/361/EZ. 5. Institucije ispunjavaju zahtjev određen stavkom 1. redovnim osnovnim kapitalom, koji se nastavlja na redovni osnovni kapital koji se drži radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, na zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala prema članku 129. ove Direktive i bilo koji zahtjev određen člankom 104. ove Direktive. 6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.			
Članak 131. Globalne i ostale sistemski važne institucije 1. Države članice imenuju tijelo odgovorno za utvrđivanje, na konsolidiranoj osnovi, globalnih sistemski važnih institucija (GSV institucije) i na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju, ostalih sistemski važnih institucija (OSV institucije) kojima je izdano odobrenje za rad u njihovim državama. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo. Države članice mogu imenovati više od jednog tijela. GSV institucije su matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija. GSV institucije nisu institucije koje su društva kćeri matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a. OSV institucije mogu biti ili matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija. 2. Metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama:			

(a) veličina grupe; (b) povezanost grupe s financijskim sustavom; (c) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa; (d) složenost grupe; (e) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između država članica i između određene države članice i treće zemlje. Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja. Tom se metodologijom osigurava ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., čime se omogućava utvrđivanje GSV institucija i njihovo svrstavanje u potkategorije kako je opisano u stavku 9. 3. OSV institucije utvrđuju se u skladu sa stavkom 1. Sistemska važnost ocjenjuje se na temelju barem jednog od sljedećih kriterija: (a) veličina; (b) značaj za gospodarstvo Unije ili relevantne države članice; (c) značaj prekogranične aktivnosti; (d) povezanost institucije ili grupe s financijskim sustavom. EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 1. siječnja 2015. objavljuje smjernice o kriterijima za određivanje uvjeta za primjenu ovog stavka vezano uz ocjenu OSV institucija. Te smjernice uzimaju u obzir međunarodne okvire za domaće sistemski važne institucije te posebnosti Unije i država. 4. Svaka GSV institucija održava, na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj za GSV instituciju koji odgovara potkategoriji u koju je GSV institucija svrstana. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnoga osnovnoga kapitala i nastavlja se na njega. 5. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svih OSV institucija, na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, ovisno o slučaju, da održavaju zaštitni sloj za OSV instituciju u visini od 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU)			
--	--	--	--

br. 575/2013, vodeći računa o kriterijima za utvrđivanje OSV institucija. Taj zaštitni sloj sastoji se i nastavlja se na redovni osnovni kapital. 6. Kada zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće: (a) zaštitni sloj za OSV instituciju ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta; (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo najmanje jednom godišnje provjerava zaštitni sloj za OSV instituciju. 7. Prije prvog ili prije ponovnog određivanja zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče mjesec dana prije objave odluke iz stavka 5. U toj se obavijesti detaljno navodi: (a) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za OSV instituciju vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika; (b) ocjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV instituciju na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici; (c) stopu zaštitnog sloja za OSV instituciju koju država članica želi odrediti. 8. Ne dovodeći u pitanje članak 133. i stavak 5. ovog članka, kada je OSV institucija društvo kći GSV institucije ili OSV institucije koja ja matična institucija iz EU-a i na koju se odnosi primjena kapitalnih zahtjeva za zaštitni sloj za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj razini za OSV instituciju ne smije biti veći od sljedećih vrijednosti: (a) 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i (b) stope zaštitnog sloja za GSV instituciju ili stope zaštitnog sloja za OSV instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj razini.			
--	--	--	--

9. Treba postojati barem pet potkategorija GSV institucija. Najniža granica i granice između svake pojedine potkategorije utvrđuju se na temelju ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV institucija. Granične ocjene između susjednih potkategorija trebaju biti jasno definirane i poštovati načelo stalnog linearnog povećanja sistemskog značaja, između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatnim redovnim osnovnim kapitalom, uz iznimku najviše potkategorije. Za potrebe ovog stavka, sistemski značaj jest očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV institucije na globalno financijsko tržište. Najnižoj potkategoriji dodjeljuje se zaštitni sloj za GSV instituciju u visini od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj potkategoriji uvećava se za 0,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 do četvrte potkategorije i uključujući tu potkategoriju. Na najvišu potkategoriju zaštitnog sloja za GSV instituciju primjenjuje se zaštitni sloj od 3,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013. 10. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 9., nadležno tijelo ili imenovano tijelo može, u provođenju dobrog prosuđivanja nadzornog tijela: (a) prerasporediti GSV instituciju iz niže potkategorije u višu potkategoriju; (b) rasporediti subjekt iz stavka 1. čija je ukupna ocjena niža od granične ocjene najniže potkategorije u tu potkategoriju ili u višu potkategoriju, te ga na taj način odrediti kao GSV instituciju. 11. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo donese odluku u skladu sa stavkom 10. točkom (b), ono o tome obavješćuje EBA-u te navodi razloge na kojoj se ona temelji. 12. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo dostavlja Komisiji, ESRB-u i EBA-i nazive GSV institucija i OSV institucija i navodi potkategorije u koje su svrstane GSV institucije te javno objavljuju njihove nazive. Nadležna tijela ili imenovana tijela javno objavljuju potkategorije u koje su svrstane GSV institucije. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo jednom godišnje provjerava utvrđivanje GSV i			
--	--	--	--

OSV institucija i svrstavanje GSV institucija u potkategorije i o rezultatu obavješćuje dotičnu sistemski važnu instituciju, Komisiju, ESRB, i EBA-u te objavljuje ažurirani popis utvrđenih sistemski važnih institucija i potkategorija u koje su svrstane sve utvrđene GSV institucije. 13. Sistemski važne institucije ne smiju upotrebljavati redovni osnovni kapital koji se drži za ispunjavanje zahtjeva iz stavaka 4. i 5. za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člancima 129. i 130. ove Direktive i bilo kojih od zahtjeva određenih člancima 102. i 104. ove Direktive. 14. Kada grupa, na konsolidiranoj osnovi, podliježe sljedećem, u svakom se slučaju primjenjuje viši zaštitni sloj: (a) zaštitni sloj za GSV instituciju i zaštitni sloj za OSV instituciju; (b) zaštitni sloj za GSV instituciju, zaštitni sloj za OSV instituciju i zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s člankom 133. Kada institucija podliježe, na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, zahtjevu za zaštitni sloj za OSV instituciju i zahtjevu za zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s člankom 133., primjenjuje se onaj koji je viši. 15. Neovisno o stavku 14., kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika te države članice, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan te države članice, taj zaštitni sloj za sistemski rizik dodaje se zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s ovim člankom. 16. Kada se primjenjuje stavak 14. i kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja sljedećih iznosa: zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i većeg od iznosa zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.			
---	--	--	--

17. Kada se primjenjuje stavak 15. i kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju. 18. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju, za potrebe ovog članka, metodologije u skladu s kojima nadležno tijelo ili imenovano tijelo utvrđuje matičnu instituciju iz EU-a ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a kao GSV instituciju i utvrđivanja metodologije za definiranje potkategorija i svrstavanja GSV institucija u potkategorije na temelju njihovog sistemskog značaja, uzimajući u obzir sve međunarodno dogovorene standarde. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog i drugog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 132. Izvješćivanje 1. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2015. izvješće na temelju međunarodnih kretanja i mišljenja EBA-e o mogućnosti proširenja okvira za GSV institucije na dodatne vrste sistemski važnih institucija u Uniji, prema potrebi uz prijedlog zakonodavnog akta. 2. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću, nakon savjetovanja s ESRB-om i EBA-om, izvješće o potrebi izmjene odredbi koje se odnose na GSV institucije iz članka 131., prema potrebi uz prijedlog zakonodavnog akta. Svaki takav prijedlog uzima u obzir međunarodne regulatorne promjene i u njemu se provjerava, prema potrebi, postupak raspoređivanja za instituciju specifičnih zaštitnih slojeva za OSV			

instituciju unutar grupe, uzimajući u obzir sve moguće neprimjerene utjecaje na provedbu strukturne podjele u državama članicama.			
Članak 133. Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik 1. Svaka država članica može uvesti zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnoga kapitala za financijski sektor ili jednu ili više podskupina tog sektora, s ciljem sprečavanja i ublažavanja dugoročnih necikličkih sistemskih ili makrobonitetnih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013, i to u smislu rizika poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u određenoj državi članici. 2. Za potrebe stavka 1., država članica imenuje tijelo odgovorno za određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i utvrđivanje skupina institucija na koje se on primjenjuje. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo. 3. Za potrebe stavka 1., od institucija se može zahtijevati da održavaju, uz redovni osnovni kapital koji održavaju za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) 575/2013, zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnoga kapitala od najmanje 1 % na temelju izloženosti na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje u skladu sa stavkom 8. ovog članka, na pojedinačnoj, konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe. Relevantno nadležno ili imenovano tijelo može zahtijevati od institucija da održavaju zaštitni sloj za sistemski rizik na pojedinačnoj i na konsolidiranoj razini. 4. Institucije se ne smiju koristiti redovnim osnovnim kapitalom koji se održava za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 3. za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih			

člankom 92. Uredbe (EU) 575/2013 i člancima 129. i 130. ove Direktive i bilo kojih od zahtjeva određenih člancima 102. i 104. ove Direktive. Kada grupa koja je utvrđena kao sistemski važna institucija koja podliježe zaštitnom sloju za GSV instituciju ili zaštitnom sloju za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 131. također podliježe zaštitnom sloju za sistemski rizik na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim člankom, primjenjuje se onaj zaštitni sloj koji je viši. Kada institucija, na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za OSV instituciju u skladu s člankom 131. i zaštitnom sloju za sistemski rizik u skladu s ovim člankom, primjenjuje se onaj koji je viši. 5. Neovisno o stavku 4., kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u državi članici koja propisuje taj zaštitni sloj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika te države članice, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan te države članice, taj zaštitni sloj za sistemski rizik dodaje se zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s člankom 131. 6. Kada se primjenjuje stavak 4. i institucija je dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija podliježe, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i većeg od zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na nju primjenjuje na pojedinačnoj osnovi. 7. Kada se primjenjuje stavak 5. i institucija je dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija podliježe, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik, koji se na nju primjenjuje na pojedinačnoj osnovi. 8. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se primijeniti na izloženosti u državi članici koja propisuje taj zaštitni sloj i može se također primijeniti na izloženosti u trećim zemljama. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se također primijeniti na izloženosti u ostalim državama članicama u skladu sa stavicama 15. i 18.			
--	--	--	--

9. Zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje se na sve institucije ili na jednu ili više podskupina tih institucija za koje su tijela dotične države članice nadležna u skladu s ovom Direktivom i utvrđuje se postupnim ili ubrzanim stupnjevima prilagodbe od 0,5 postotnih bodova. Moguće je uvesti različite zahtjeve za različite podskupine sektora. 10. Kada se zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik, nadležno tijelo ili imenovano tijelo vodi računa o sljedećem: (a) zaštitni sloj za sistemski rizik ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta; (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo provjerava zaštitni sloj za sistemski rizik najmanje svake druge godine. 11. Prije prvog određivanja ili prije ponovnog određivanja stope zaštitnog sloja za sistemski rizik od do 3 %, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče mjesec dana prije objavljivanja odluke iz stavka 16. Ako se zaštitni sloj primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo također obavješćuje nadzorna tijela tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navodi: (a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici; (b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini, te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik; (c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika; (d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici; (e) obrazloženje razloga zbog kojih ni jedna od postojećih mjera iz ove Direktive ili Uredbe (EU) br. 575/2013, isključujući članke 458. i 459. te Uredbe, same ili zajedno, neće biti dovoljne za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera; (f) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju država članica želi uvesti.			
--	--	--	--

12. Prije prvog određivanja ili prije ponovnog određivanja stope zaštitnog sloja za sistemski rizik u iznosu većem od 3 %, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče. Ako se zaštitni sloj primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje i nadzorna tijela tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navodi: (a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici; (b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik; (c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika; (d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici; (e) obrazloženje razloga zbog kojih ni jedna od postojećih mjera iz ove Direktive ili Uredbe (EU) br. 575/2013, isključujući članke 458. i 459. te Uredbe, same ili zajedno, neće biti dovoljne za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera; (f) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju država članica želi uvesti. 13. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može od 1. siječnja 2015. odrediti ili ponovno odrediti stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja se primjenjuje na izloženosti u toj državi članici i koju može također primijeniti na izloženosti u trećim zemljama u visini do 5 % i može se koristiti postupcima utvrđenima u stavku 11. Pri određivanju ili ponovnom određivanju zaštitnog sloja za sistemski rizik u visini od iznad 5 %, slijede postupci navedeni u stavku 12. 14. Kada se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik utvrđuje u visini između 3 % i 5 % u skladu sa stavkom 13., nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj uvijek o tome obavješćuje Komisiju i čeka mišljenje Komisije prije donošenja predmetnih mjera. Kada je mišljenje Komisije negativno, nadležno tijelo ili imenovano tijelo države			
--	--	--	--

članice koja određuje taj zaštitni sloj poštuje to mišljenje ili navodi razloge za nepoštivanje tog mišljenja. Kada je jedna podskupina financijskog sektora društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje tijela te države članice, Komisiju i ESRB. U roku od mjesec dana od obavijesti, Komisija i ESRB izdaju preporuku o mjerama poduzetima u skladu s ovim stavkom. Kada se tijela ne slažu kao i u slučaju negativne preporuke Komisije i ESRB-a, nadležno tijelo ili imenovano tijelo mogu se obratiti EBA-i i tražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Odluka o određivanju zaštitnog sloja za te izloženosti obustavlja se dok EBA ne donese odluku. 15. U roku od mjesec dana od obavijesti iz stavka 12., ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za sistemski rizik. EBA može također dostaviti Komisiji svoje mišljenje o zaštitnom sloju u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U roku od dva mjeseca od obavijesti, Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ovisno o slučaju, te ako se uvjeri da zaštitni sloj za sistemski rizik ne dovodi do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvarajući zapreku ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi provedbeni akti kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo za donošenje predložene mjere. 16. Svako nadležno tijelo ili imenovano tijelo najavljuje određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik objavom na odgovarajućoj internetskoj stranici. Ta najava sadrži barem sljedeće informacije: (a) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik; (b) institucije na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje; (c) obrazloženje za zaštitni sloj za sistemski rizik; (d) datum od kojega institucije moraju primijeniti određivanje ili ponovno određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik; i (e) nazive zemalja kada se izloženosti u tim zemljama priznaju u zaštitnom sloju za sistemski rizik.			
--	--	--	--

Ako bi objavljivanje iz točke (c) moglo ugroziti stabilnost financijskog sustava, informacije iz točke (c) ne uključuju se u najavi. 17. Institucija koja u potpunosti ne ispuní zahtjev iz stavka 1. ovog članka podliježe ograničenjima raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3. Kada primjena tih ograničenja raspodjele dovede do nezadovoljavajućeg poboljšanja u redovnom osnovnom kapitalu institucije u svjetlu relevantnog sistemskog rizika, nadležna tijela mogu poduzeti dodatne mjere u skladu s člankom 64. 18. Nakon obavijesti u skladu sa stavkom 11., države članice mogu primijeniti zaštitni sloj na sve izloženosti. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo odluči da zaštitni sloj iznosi do 3 % na temelju izloženosti u drugim državama članicama, zaštitni sloj za sve izloženosti u Uniji određuje se u istom iznosu.			
Članak 134. Priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik 1. Ostale države članice mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je određena u skladu s člankom 133. i mogu primjenjivati tu stopu zaštitnog sloja kapitala na domaće institucije za izloženosti u državi članici koja određuje tu stopu zaštitnog sloja kapitala. 2. Države članice koje priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije o tome obavješćuju Komisiju ESRB, EBA-u i državu članicu koja određuje tu stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik. 3. Pri odlučivanju o priznavanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik, država članica uzima u obzir informacije koje joj je dostavila država članica koja određuje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 133. stavcima 11., 12. ili 13. 4. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu s člankom 133. može tražiti od ESRB-a izdavanje preporuke u skladu s člankom 16.			

Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica koje mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.			
Odjeljak II. Određivanje i izračunavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala Članak 135. Smjernice ESRB-a za određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja 1. ESRB može dati smjernice, putem preporuka, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, tijelima koja su imenovala države članice prema članku 136. stavku 1. za određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja, uključujući sljedeće: (a) načela za usmjeravanje imenovanih tijela pri donošenju procjene u vezi s odgovarajućom stopom protucikličkog zaštitnog sloja, za osiguravanje da tijela odrede dobar pristup za relevantne makroekonomske cikluse i za promicanje dobrog i dosljednog odlučivanja diljem država članica; (b) opću smjernicu za: i. mjerenje i izračun odstupanja omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda (BDP) od dugoročnih trendova; ii. izračun smjernica za zaštitni sloj, koje se zahtijevaju prema članku 136. stavku 2.; (c) smjernicu za varijable koje upućuju na kumuliranje sistemskog rizika povezanog s razdobljima prekomjernoga kreditnog rasta u financijskom sustavu, posebno na relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovog odstupanja od dugoročnog trenda, te za ostale relevantne čimbenike, uključujući tretman ekonomskih kretanja unutar pojedinačnih sektora gospodarstva koji mogu utjecati na odluke imenovanih tijela			

o odgovarajućoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja prema članku 136.; (d)smjernica za varijable, uključujući kvalitativne kriterije koje upućuju na to da je zaštitni sloj potrebno održavati, smanjiti ili u potpunosti ukinuti. 2. Kada izdaje preporuku u skladu sa stavkom 1., ESRB uzima u obzir razlike između država članica, a posebno specifične karakteristike država članica s malim i otvorenim gospodarstvima. 3. Kada je izdao preporuku u skladu sa stavkom 1., ESRB je redovito provjerava i, prema potrebi, ažurira u svjetlu iskustva u određivanju zaštitnog sloja u skladu s ovom Direktivom ili kretanjima u međunarodno dogovorenim praksama.			
Članak 136. Određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja 1. Svaka država članica imenuje tijelo javne vlasti („imenovano tijelo”) koje je odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za tu državu članicu. 2. Svako imenovano tijelo za svako tromjesečje izračunava smjernicu za zaštitni sloj, kao referenciju kojom se vodi pri donošenju procjene o određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. Smjernica za zaštitni sloj odražava, na smislen način, kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernoga kreditnog rasta u državi članici te uzima u obzir specifične karakteristike nacionalnoga gospodarstva. Smjernica za zaštitni sloj temelji se na odstupanju omjera kredita i BDP-a od njegovog dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, između ostalog: (a)pokazatelj rasta razine kredita unutar te države i, posebno, pokazatelj promjena u omjeru kredita odobrenih u toj državi članici i BDP-a; (b)sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom (b). 3. Svako imenovano tijelo ocjenjuje i određuje odgovarajuću stopu protucikličkog zaštitnog sloja za svoju državu članicu na tromjesečnoj osnovi te pri tome uzima u			

obzir: (a) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.; (b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkama (a), (c) i (d) i sve preporuke koje izdaje ESRB o određivanju stope zaštitnog sloja; (c) ostale varijable koje imenovano tijelo smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika. 4. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja, izražena kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj državi članici, iznosi između 0 % i 2,5 %, pri čemu se kalibrira u stupnjevima od 0,25 postotnih bodova ili višekratnicima od 0,25 postotna boda. Kada je to opravdano na temelju razmatranja iz točke 3., imenovano tijelo može odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja višu od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 za potrebe iz članka 140. stavka 2. ove Direktive. 5. Kada imenovano tijelo prvi put odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja veću od nule, ili ako nakon toga imenovano tijelo poveća tada važeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, ono također mora odrediti datum od kojeg institucije moraju primjenjivati taj povećani zaštitni sloj za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum ne smije biti kasniji od 12 mjeseci od datuma na koji je najavljeno povećanje zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 7. Ako je taj datum kraći od 12 mjeseci od najave povećanja zaštitnog sloja, taj kraći rok za primjenu mora biti opravdan izvanrednim okolnostima. 6. Ako imenovano tijelo smanji postojeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, bez obzira na to je li ona smanjena na nulu ili ne, ono također odlučuje o okvirnom razdoblju za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje zaštitnog sloja. Međutim, to okvirno razdoblje ne obvezuje imenovano tijelo. 7. Svako imenovano tijelo najavljuje tromjesečno određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava uključuje			
--	--	--	--

barem sljedeće informacije: (a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja; (b) relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovo odstupanje od dugoročnog trenda; (c) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.; (d) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja kapitala; (e) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju; (f) ako datum naveden u točki (e) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma najave iz ovog stavka, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu; (g) ako je stopa zaštitnog sloja smanjena, okvirno razdoblje za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje stope zaštitnog sloja kapitala, zajedno s obrazloženjem tog razdoblja. Imenovana tijela poduzimaju sve razumne mjere za usklađivanje vremenskog okvira ove najave. Imenovana tijela obavješćuju ESRB o svakom tromjesečnom određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja i o informacijama navedenima u točkama od (a) do (g). ESRB na svojim internetskim stranicama objavljuje sve tako priopćene stope zaštitnog sloja kapitala i povezane informacije.			
Članak 137. Priznavanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja koje premašuju 2,5 % 1. Kada imenovano tijelo, u skladu s člankom 136. stavkom 4., ili relevantno tijelo iz treće zemlje, odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom, 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013, druga imenovana tijela mogu priznati tu stopu zaštitnog sloja za domaće institucije za izračun njihovih protucikličkih slojeva kapitala specifičnih za			

instituciju. 2. Kada imenovano tijelo u skladu sa stavkom 1. ovog članka prizna stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, ono najavljuje takvo priznavanje objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava uključuje barem sljedeće informacije: (a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja; (b) državu članicu ili treće zemlje na koje se ona primjenjuje; (c) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije koje su dobile odobrenje za rad u državi članici imenovanog tijela moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju; (d) ako datum naveden u točki (c) nastupa u roku koji je manji od 12 mjeseci od datuma najave u skladu s ovim stavkom, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu.			
Članak 138. Preporuka ESRB-a u vezi sa stopom protucikličkog zaštitnog sloja trećih zemalja ESRB može, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, izdavati preporuku imenovanim tijelima o odgovarajućoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja za izloženosti prema toj trećoj zemlji, kada: (a) relevantno tijelo treće zemlje nije odredilo ni objavilo stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju („relevantno tijelo treće zemlje”) prema kojoj jedna ili više institucija Unije ima kreditne izloženosti; (b) ESRB smatra da stopa protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo i objavilo relevantno tijelo treće zemlje za treću zemlju, nije dovoljna za odgovarajuću zaštitu institucija Unije od rizika prekomjernoga kreditnog rasta u toj državi ili je imenovano tijelo obavijestilo ESRB kako smatra da ta stopa zaštitnog sloja nije dovoljna za tu svrhu.			

Članak 139. Odluka imenovanih tijela o stopama protucikličkog zaštitnog sloja u trećim državama 1. Ovaj se članak primjenjuje bez obzira na to je li ESRB izdao preporuku imenovanim tijelima kao što se navodi u članku 138. 2. U okolnostima navedenima u točki (a) članka 138., imenovana tijela mogu odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju moraju primjenjivati domaće institucije za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. 3. Ako je stopu protucikličkog zaštitnog sloja odredilo i objavilo relevantno nadležno tijelo iz treće zemlje za treću zemlju, imenovano tijelo može odrediti različitu stopu zaštitnog sloja za tu treću zemlju za potrebe izračuna od strane domaćih institucija njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju, ako opravdano smatraju da stopa zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje nije dovoljna za odgovarajuću zaštitu tih institucija od rizika prekomjernog rasta kredita u toj državi. Pri provođenju ovlasti iz prvog podstavka, imenovano tijelo ne smije određivati stopu protucikličkog zaštitnog sloja ispod razine koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje, osim ako ta stopa zaštitnog sloja premašuje 2,5 %, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj trećoj zemlji. Za postizanje usklađenosti pri određivanju zaštitnog sloja za treće zemlje, ESRB može dati preporuke za to određivanje. 4. Kada imenovano tijelo određuje stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu sa stavcima 2. ili 3., čime se povećava postojeća primjenjiva stopa protucikličkog zaštitnog sloja, imenovano tijelo određuje datum od kojeg domaće institucije moraju primijeniti tu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum ne smije			
--	--	--	--

biti kasniji od 12 mjeseci nakon datuma na koji je najavljena stopa zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 5. Ako taj datum nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od najave određivanja stope, taj kraći rok za primjenu opravdava se izvanrednim okolnostima. 5. Imenovana tijela objavljuju svako određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu sa stavcima 2. ili 3. na svojim internetskim stranicama, pri čemu uključuju sljedeće podatke: (a) stopu protucikličkog zaštitnog sloja i treću zemlju na koju se ona primjenjuje; (b) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja; (c) ako je stopa zaštitnog sloja prvi put određena iznad nule ili je povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihove stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifične za instituciju; (d) ako datum naveden u točki (c) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma objavljivanja određivanja stope u skladu s ovim stavkom, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju takav kraći rok za primjenu.			
Članak 140. Izračun stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnih za instituciju 1. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifična za instituciju sastoji se od ponderiranog prosjeka stopa protucikličkog zaštitnog sloja koje se primjenjuju u državama u kojima se nalaze relevantne kreditne izloženosti institucije ili se primjenjuju za potrebe ovog članka na temelju članka 139. stavka 2. ili 3. Države članice za izračun ponderiranog prosjeka iz prvog podstavka od institucija zahtijevaju, da na svaku primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja primijene svoje ukupne kapitalne zahtjeve za kreditni rizik u skladu s dijelom trećim, glavama II. i IV. Uredbe (EU) br. 575/2013, za relevantne kreditne izloženosti na određenom području, podijeljene s ukupnim kapitalnim zahtjevima za kreditni rizik koji se odnosi na sve relevantne kreditne izloženosti institucije. 2. Ako, u skladu s člankom 136. stavkom 4., imenovano tijelo odredi stopu			

protucikličkog zaštitnog sloja koja premašuje 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice osiguravaju da se primjenjuju sljedeće stope zaštitnog sloja na relevantne kreditne izloženosti u državi članici tog imenovanog tijela („država članica A”) u svrhu izračuna zahtijevanog prema stavku 1., i, prema potrebi, u svrhu izračuna elementa konsolidiranoga kapitala koji se odnosi na relevantnu instituciju: (a)domaće institucije primjenjuju stopu zaštitnog sloja kapitala koja je veća od 2,5 % iznosa ukupne izloženosti riziku; (b)institucije koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad ne priznaje stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % u skladu s člankom 137. stavkom 1.; (c)institucije koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo imenovano tijelo države članice A ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad priznaje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 137. 3. Ako stopa protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje za treću zemlju premašuje 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice osiguravaju da se sljedeće stope zaštitnog sloja primjenjuju na relevantne kreditne izloženosti u toj trećoj zemlji u svrhu izračuna iz stavka 1., i, prema potrebi, u svrhu izračuna elementa konsolidiranoga kapitala koji se odnosi na dotičnu instituciju: (a)institucije primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad ne priznaje stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % u skladu s člankom 137. stavkom 1.; (b)institucije primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad priznaje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 137.			
---	--	--	--

4. Relevantne kreditne izloženosti obuhvaćaju sve one kategorije izloženosti, osim onih iz točaka od (a) do (f) članka 112. Uredbe (EU) br. 575/2013, na koje se primjenjuju: (a) kapitalni zahtjevi za kreditni rizik prema dijelu trećem, glavi II. te Uredbe; (b) ako se izloženost drži u knjizi trgovanja, kapitalni zahtjevi za specifični rizik iz dijela trećeg, glave IV. poglavlja 2. te Uredbe ili dodatni rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik iz dijela trećeg, glave IV. poglavlja 5. te Uredbe; (c) ako je izloženost sekuritizacija, kapitalni zahtjevi iz dijela trećeg, glave II. poglavlja 5. te Uredbe. 5. Institucije utvrđuju geografski položaj relevantne kreditne izloženosti u skladu s regulatornim tehničkim standardima, donesenima u skladu sa stavkom 7. 6. Za potrebe izračuna koji se zahtijeva u skladu sa stavkom 1.: (a) stopa protucikličkog zaštitnog sloja za državu članicu primjenjuje se od datuma navedenog u informacijama koje se objavljuju u skladu s člankom 136. stavkom 7. točkom (e) ili člankom 137. stavkom 2. točkom (c), ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja; (b) uz primjenu točke (c), stopa protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju primjenjuje se 12 mjeseci nakon što je relevantno tijelo treće zemlje objavilo najavu o promjeni stope zaštitnog sloja, bez obzira na to zahtijeva li to tijelo od institucija koje posluju u toj trećoj zemlji primjenu te promjene u kraćem roku, ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja; (c) ako imenovano tijelo države članice u kojoj institucija posluje odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu s člankom 139. stavcima 2. ili 3. ili priznaje stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu s člankom 137., ta se stopa zaštitnog sloja primjenjuje od datuma navedenog u informacijama objavljenima u skladu s člankom 139. stavkom 5. točkom (c) ili člankom 137. stavkom 2. točkom (c), ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja; (d) stopa protucikličkog zaštitnog sloja primjenjuje se odmah, ako je učinak te odluke			
--	--	--	--

smanjenje stope zaštitnog sloja. Za potrebe točke (b) promjena stope protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju smatra se najavljenom na datum njezine objave od strane relevantnog tijela treće zemlje, u skladu s važećim nacionalnim propisima. 7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje metoda za utvrđivanje geografskog smještaja relevantnih kreditnih izloženosti iz stavka 5. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Odjeljak III. Mjere za očuvanje kapitala Članak 141. Ograničenja raspodjele 1. Države članice zabranjuju svim institucijama koje ispunjavaju zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj raspodjelu dobiti u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, ako bi to smanjilo redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. 2. Države članice zahtijevaju od institucija koje ne ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj da izračunavaju najveći raspodjeljivi iznos (NRI) u skladu sa stavkom 4. i da nadležno tijelo obavješćuju o tom NRI-ju. Ako se primjenjuje prvi podstavak, države članice zabranjuju svakoj takvoj instituciji poduzimanje bilo koje od sljedećih aktivnosti prije nego što je izračunala NRI:			

(a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom; (b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj; (c) provođenje plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. 3. Ako institucija ne ispunji zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili ga premaši, države članice joj zabranjuju raspodjelu iznosa većeg od NRI-ja, izračunatog u skladu sa stavkom 4., putem neke od aktivnosti iz točaka (a), (b) i (c) stavka 2. 4. Države članice zahtijevaju od institucija da izračunavaju NRI množenjem zbroja izračunatog u skladu sa stavkom 5., faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. NRI se umanjuje za svaku aktivnost iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. 5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od: (a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja je nastala nakon posljednje odluke o raspodjeli dobiti ili neke od mjera iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. ovog članka; i (b) dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja je ostvarena nakon posljednje odluke o raspodjeli dobiti ili neke od mjera iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. ovog članka; umanjeno za (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza, ako bi se stavke iz podtočaka (a) i (b) ovog stavka zadržale. 6. Faktor se određuje na sljedeći način: (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU)			
---	--	--	--

br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0; (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2; (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4; (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6. Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način: pri čemu „Qn” označuje redni broj odnosnog kvartila distribucije. 7. Ograničenja koja su određena ovim člankom primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja redovnog osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako obustava plaćanja ili neprovođenje plaćanja ne predstavljaju nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjeta za postupak u skladu s relevantnim propisima koji			
---	--	--	--

uređuju insolventnost stečajnog postupka u skladu s relevantnim propisima kojima se uređuje insolventnost, a koji se primjenjuju na instituciju. 8. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, a namjerava raspodijeliti neku od svoje raspoložive dobiti ili poduzeti neku od aktivnosti iz točaka (a), (b) i (c) drugog podstavka stavka 2., ona o tome obavješćuje nadležno tijelo i dostavlja sljedeće informacije: (a) iznos kapitala koji održava institucija, podijeljen na: i. redovni osnovni kapital; ii. dodatni osnovni kapital; iii. dopunski kapital; (b) iznos dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine i dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine; (c) iznos NRI-ja izračunan u skladu sa stavkom 4.; (d) iznos raspoložive dobiti koju namjerava rasporediti na sljedeće: i. isplatu dividendi; ii. otkup dionica; iii. plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala; iv. isplatu varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, bilo stvaranjem nove obveze plaćanja ili plaćanjem u skladu s obvezom plaćanja koja je nastala u vrijeme kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. 9. Institucije održavaju sustave kojima osiguravaju točan izračun iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i NRI-ja te moraju moći dokazati tu točnost na zahtjev nadležnog tijela. 10. Za potrebe stavaka 1. i 2., raspodjela vezana uz redovni osnovni kapital uključuje sljedeće: (a) isplatu dividendi u gotovini; (b) raspodjelu u cijelosti ili djelomično plaćenih bonusnih dionica ili drugih			
--	--	--	--

instrumenata kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013; (c) otkup ili kupnju vlastitih dionica ili drugih instrumenata kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) te Uredbe od strane institucije; (d) vraćanje iznosa uplaćenih u vezi s instrumentima kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) te Uredbe; (e) raspodjelu stavki iz točaka od (b) do (e) članka 26. stavka 1. te Uredbe.			
Članak 142. Plan za očuvanje kapitala 1. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ona izrađuje plan za očuvanje kapitala i dostavlja ga nadležnom tijelu najkasnije u roku od 5 radnih dana nakon što je ustanovila da neće uspjeti ispuniti taj zahtjev, osim ako nadležno tijelo ne odobri produžetak tog roka na 10 dana. Nadležna tijela izdaju takvo odobrenje samo u pojedinačnim slučajevima na temelju određene situacije pojedine kreditne institucije i uzimajući u obzir opseg i složenost poslova institucije. 2. Plan za očuvanje kapitala sadrži sljedeće: (a) procjene prihoda i rashoda i projekciju bilance; (b) mjere za povećanje stopa kapitala institucije; (c) plan i okvir za povećanje regulatornog kapitala kako bi se u cijelosti ispunio zahtjev za kombinirani zaštitni sloj; (d) sve druge informacije koje nadležno tijelo smatra potrebnima za provođenje ocjene koja se zahtijeva u skladu sa stavkom 3. 3. Nadležno tijelo ocjenjuje plan za očuvanje kapitala te odobrava plan samo ako smatra da je vrlo vjerojatno da će se provođenjem plana očuvati ili prikupiti dovoljno kapitala koji bi instituciji omogućio ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u roku koji nadležno tijelo smatra primjerenim.			

4. Ako nadležno tijelo ne odobri plan za očuvanje kapitala u skladu sa stavkom 3., ono poduzima jednu ili obje sljedeće mjere: (a) zahtijeva od institucije da poveća regulatorni kapital do određenih razina u određenim rokovima; (b) provodi svoje ovlasti u skladu s člankom 102. kako bi odredilo stroža ograničenja raspodjele od onih koja se zahtijevaju u skladu s člankom 141.			
GLAVA VIII. OBJAVA NADLEŽNIH TIJELA Članak 143. Opći zahtjevi vezani uz objavu 1. Nadležna tijela objavljuju sljedeće informacije: (a) tekstove zakona i drugih propisa te općih smjernica koje se donose u njihovim državama članicama u području bonitetne regulative; (b) način uporabe mogućnosti i diskrecijskih prava koja su dostupna prema pravu Unije; (c) opće kriterije i metodologije kojima se koriste u provjeri i ocjeni iz članka 97.; (d) ne dovodeći u pitanje odredbe iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive i članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, agregirane statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira u svakoj državi članici, uključujući broj i vrstu nadzornih mjera koje su poduzete u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (a), i administrativnih kazni određenih u skladu s člankom 65. 2. Informacije koje se objavljuju u skladu sa stavkom 1. dostatne su za omogućavanje smislene usporedbe pristupa koje donose nadležna tijela različitih država članica. Podaci se objavljuju u zajedničkom formatu i redovito se ažuriraju. Objavljivanja su dostupna na jedinstvenoj elektroničkoj lokaciji. 3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje format,			

struktura, popis sadržaja i datum godišnjeg objavljivanja podataka navedenih u stavku 1. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 144. Posebni zahtjevi vezani uz objavu 1. Za potrebe dijela petog Uredbe (EU) 575/2013, nadležna tijela objavljuju sljedeće informacije: (a)opće kriterije i metodologije donesene radi provjere usklađenosti s člancima od 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013; (b)ne dovodeći u pitanje odredbe propisane glavom VII. poglavljem 1. odjeljkom II., sažeti opis ishoda nadzorne provjere i opis mjera koje se određuju u slučaju neusklađenosti s člancima od 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja se utvrđuje na godišnjoj osnovi. 2. Nadležno tijelo države članice koje se koristi diskrecijskim pravom iz članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 objavljuje sljedeće informacije: (a)kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza; (b)broj matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i broj onih koje imaju društva kćeri u trećoj zemlji; (c)na agregiranoj osnovi za državu članicu: i.ukupan iznos regulatornog kapitala na konsolidiranoj osnovi matične institucije u			

državi članici, koja ostvaruje korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji; ii.postotak ukupnog regulatornog kapitala na konsolidiranoj osnovi matičnih institucija u državi članici, koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji; iii.postotak ukupnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva prema članku 92. te Uredbe na konsolidiranoj osnovi matičnih institucija u državi članici, koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji. 3. Nadležno tijelo koje se koristi diskrecijskim pravom iz članka 9. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 objavljuje sve sljedeće podatke: (a)kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza; (b)broj matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i broj takvih matičnih društava koja imaju društva kćeri u trećoj zemlji; (c)na agregiranoj osnovi za državu članicu: i.ukupan iznos regulatornog kapitala matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji; ii.postotak ukupnog regulatornog kapitala matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava utvrđenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji; iii.postotak ukupnog regulatornog kapitala zahtijevanog prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava utvrđenog u članku 9. stavku 1. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.			
--	--	--	--

GLAVA IX. DELEGIRANI I PROVEDBENI AKTI Članak 145. Delegirani akti Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 148. u vezi sa sljedećim: (a)pojašnjenjem definicija iz članka 3. i članka 128. kako bi se osigurala jedinstvena primjena ove Direktive; (b)pojašnjenjem definicija iz članka 3. i članka 128. kako bi se pri primjeni ove Direktive u obzir uzela kretanja na financijskim tržištima; (c)usklađivanjem terminologije i oblikovanjem definicija iz članka 3., u skladu s naknadnim pravnim aktima o institucijama i povezanim pitanjima; (d)usklađivanjem iznosa iz članka 31. stavka 1. radi uzimanja u obzir promjena u europskom indeksu potrošačkih cijena koje objavljuje Eurostat u skladu i istodobno s usklađenjima koja se provode prema članku 4. stavku 7. Direktive 2002/92/EZ; (e)proširenjem sadržaja popisa iz članaka 33. i 34. i navedenog u Prilogu I. ili prilagodbom terminologije koja se koristi u tom popisu kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima; (f)utvrđivanjem područja u kojima nadležna tijela razmjenjuju informacije, kao što je navedeno u članku 50.; (g)usklađivanjem odredbi iz članaka od 76. do 88. i članka 98., kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima (posebno novi financijski proizvodi), ili promjenama računovodstvenih standarda ili zahtjeva, koje uzimaju u obzir pravo Unije, ili s obzirom na konvergenciju nadzornih praksi; (h)odgodom obveza objave u skladu s drugim podstavkom članka 89. stavka 3., kada se izvješćem Komisije koje je podneseno u skladu s prvim podstavkom tog stavka utvrđuju značajni negativni utjecaji; (i)usklađivanjem kriterija iz članka 23. stavka 1., kako bi se uzela u obzir buduća kretanja i osigurala jedinstvena primjena ove Direktive.			
--	--	--	--

Članak 146. Provedbeni akti Sljedeće mjere donose se kao provedbeni akti, u skladu s postupkom pregleda iz članka 147. stavka 2.: (a) tehničke prilagodbe popisa iz članka 2.; (b) izmjena iznosa inicijalnog kapitala, propisanog u članku 12. i glavi IV., kako bi se uzela u obzir kretanja u gospodarskom i monetarnom području.			
Članak 147. Europski odbor za bankarstvo 1. U donošenju provedbenih akata Komisiji pomaže Europski odbor za bankarstvo. Navedeni odbor je odbor u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) br. 182/2011. 2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.			
Članak 148. Delegiranje 1. Ovlast za donošenje delegiranih akata prenosi se na Komisiju uz primjenu uvjeta propisanih u ovom članku. 2. Ovlast iz članka 145. prenosi se na neodređeno razdoblje od 17. srpnja 2013. 3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati prijenos ovlasti iz članka 145. S odlukom o opozivu prestaje važiti prijenos ovlasti naveden u toj odluci. Odluka proizvodi pravni učinak sljedećeg dana od dana objave odluke u Službenom listu Europske unije ili na neki kasniji datum koji je tamo naveden. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. 4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski			

parlament i Vijeće. 5. Delegirani akt koji je donesen u skladu s člankom 145. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne iznesu prigovor u roku od tri mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću o tom aktu ili ako, prije isteka tog roka, i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće iznositi prigovor. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća, taj se rok produljuje za tri mjeseca.			
Članak 149. Prigovor na regulatorne tehničke standarde Kada Komisija donese regulatorni tehnički standard u skladu s ovom Direktivom koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda koji je dostavila EBA, Europski parlament i Vijeće mogu dati prigovor na taj regulatorni tehnički standard u roku od mjesec dana od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća taj se rok produljuje za mjesec dana. Odstupajući od drugog podstavka članka 13. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, rok u kojem Europski parlament ili Vijeće mogu dati prigovor na taj regulatorni tehnički standard može se, prema potrebi, produžiti za daljnjih mjesec dana.			
GLAVA X. IZMJENE DIREKTIVE 2002/87/EZ Članak 150. Izmjene Direktive 2002/87/EZ Članak 21.a Direktive 2002/87/EZ mijenja se kako slijedi: (a) u stavku 2. točka (a) se briše; (b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:			

„(3) Kako bi se osigurala dosljedna primjena metoda izračuna navedenih u Prilogu I., dijelu II. ove Direktive, u vezi s člankom 49. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 228. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, no ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4. ove Direktive, europska nadzorna tijela, preko Zajedničkog odbora, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s obzirom na članak 6. stavak 2. ove Direktive. ESA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda najkasnije pet mjeseci prije datuma primjene iz članka 309. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010, odnosno Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.”			
GLAVA XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE POGLAVLJE 1. Prijelazne odredbe o nadzoru nad institucijama koje se koriste pravom na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga Članak 151. Područje primjene 1. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se umjesto članaka 40., 41., 43., 49., 50. i 51. do datuma početka primjene zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost u skladu s delegiranim aktom donesenim u skladu s člankom 460. Uredbe (EU) br. 575/2013. 2. Kako bi se osiguralo da postupno uvođenje nadzornih mjera za likvidnost bude u potpunosti usklađeno sa sastavljanjem jedinstvenih pravila za likvidnost, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 145., kojima se datum iz stavka 1. odgađa za najviše dvije godine, ako u Uniji nisu uvedena jedinstvena pravila za likvidnost, jer međunarodni standardi za nadzor nad likvidnošću još nisu			

dogovoreni na datum iz stavka 1. ovog članka.			
Članak 152. Izvještajni zahtjevi Države članice domaćini mogu u statističke svrhe zahtijevati da sve kreditne institucije koje imaju podružnice na njihovu području periodično izvješćuju nadležna tijela tih država članica domaćina o svojim djelatnostima u tim državama članicama domaćinima. Pri ispunjavanju odgovornosti koje su im određene u članku 156. ove Direktive, države članice domaćini mogu zahtijevati da podružnice kreditnih institucija iz drugih država članica dostavljaju iste informacije kao i one koje one u tu svrhu zahtijevaju od nacionalnih kreditnih institucija.			
Članak 153. Mjere koje poduzimaju nadležna tijela iz matične države članice s obzirom na djelatnosti koje se obavljaju u državi članici domaćinu 1. Ako nadležna tijela države članice domaćina utvrde da kreditna institucija koja ima podružnicu ili pruža usluge na njezinu području nije usklađena s propisima donesenima u toj državi u skladu s ovom Direktivom, a koje se odnose na ovlasti nadležnih tijela države članice domaćina, ta tijela zahtijevaju od dotične kreditne institucije da ispravi tu neusklađenost. 2. Ako dotična kreditna institucija ne poduzme potrebne mjere, nadležna tijela			

države članice domaćina o tome obavješćuju nadležna tijela matične države članice. 3. Nadležna tijela matične države članice, što je prije moguće, poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotična kreditna institucija ispravi tu neusklađenost. Karakter tih mjera priopćava se nadležnim tijelima države članice domaćina. 4. Ako unatoč mjerama koje je poduzela matična država članica ili ako se te mjere pokažu neadekvatnima ili ako te mjere nisu raspoložive u dotičnoj državi članici, kreditna institucija nastavi kršiti pravne norme iz stavka 1., koje su na snazi u državi članici domaćinu, ta država može, nakon što je obavijestila nadležna tijela matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila ili kaznila daljnje nepravilnosti te, ako je to potrebno, onemogućila toj kreditnoj instituciji da započne nove transakcije na njezinu području. Države članice osiguravaju da je na njihovu području moguće uručenje pravnih akata potrebnih za provođenje tih mjera protiv kreditne institucije.			
Članak 154. Mjere opreza Prije poduzimanja mjera u skladu s postupkom predviđenim u članku 153. nadležna tijela države članice domaćina mogu u izvanrednim situacijama poduzeti bilo koje mjere opreza potrebne za zaštitu interesa štediša, ulagatelja i ostalih osoba kojima se pružaju usluge. Komisiju i nadležna tijela drugih relevantnih država članica obavješćuje se o takvim mjerama što je prije moguće. Komisija može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima dotičnih država članica, odlučiti da dotična država članica mora izmijeniti ili ukinuti te mjere.			

Članak 155. Odgovornost 1. Za bonitetni nadzor nad institucijom, uključujući djelatnosti koje ona obavlja u skladu s člancima 33. i 34., odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina. 2. Stavak 1. ne sprečava nadzor na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Direktivom. 3. Nadležna tijela u jednoj državi članici, u obavljanju svojih općih dužnosti, s dužnom pažnjom razmatraju mogući utjecaj svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u svim drugim relevantnim državama članicama, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u danom trenutku.			
Članak 156. Nadzor nad likvidnošću Države članice domaćini do daljnjeg usklađivanja ostaju odgovorne u suradnji s nadležnim tijelima matične države članice za nadzor nad likvidnošću podružnica kreditnih institucija. Ne dovodeći u pitanje mjere potrebne za jačanje Europskog monetarnog sustava, države članice domaćini zadržavaju potpunu odgovornost za mjere koje proizlaze iz provedbe njihove monetarne politike. Te mjere ne smiju omogućavati diskriminacijsko ili ograničavajuće postupanje koje se temelji na činjenici da je kreditna institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici.			

Članak 157. Suradnja u nadzoru Nadležna tijela dotičnih država članica blisko surađuju kako bi nadzirala djelatnosti institucija koje posluju, posebno preko podružnica, u jednoj državi članici ili više njih u kojima se ne nalazi njihovo mjesto uprave. Ona međusobno dostavljaju sve informacije koje se odnose na upravljanje i vlasništvo nad takvim institucijama, a koje bi mogle olakšati njihov nadzor i ispitivanje uvjeta za izdavanje njihovih odobrenja za rad te sve informacije koje bi mogle olakšati praćenje tih institucija, posebno s obzirom na likvidnost, solventnost, osiguranje depozita, ograničavanje velikih izloženosti, administrativne i računovodstvene postupke i mehanizme unutarnje kontrole.			
Članak 158. Značajne podružnice 1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela, ako se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se podružnica institucije koja nije investicijsko društvo na koju se primjenjuje članak 95. Uredbe (EU) br. 575/2013 odredi kao značajna. 2. U tom se zahtjevu navode razlozi zbog kojih se ta podružnica smatra značajnom, posebno uzimajući u obzir sljedeće: (a) premašuje li tržišni udio podružnice što se tiče depozita u državi članici domaćinu 2 %; (b) vjerojatan učinak obustave ili prekida rada institucije na sistemsku likvidnost i na sustave plaćanja, kliringa i namire u državi članici domaćinu; (c) veličinu i značaj podružnice u smislu broja clijenata u kontekstu bankovnog ili financijskog sustava države članice domaćina. Nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te konsolidirajuće			

nadzorno tijelo, ako se primjenjuje članak 112. stavak 1., čine sve što je u njihovoj moći kako bi došli do zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne. Ako se u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz prvog podstavka ne donese zajednička odluka, nadležna tijela države članice domaćina donose vlastitu odluku u dodatnom razdoblju od dva mjeseca o tome je li podružnica značajna. Pri donošenju svoje odluke nadležna tijela države članice domaćina uzimaju u obzir sva mišljenja i ograde konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice. Odluke iz drugog i trećeg podstavka navode se u dokumentu koji sadrži sve razloge za tu odluku i prosljeđuju se dotičnim nadležnim tijelima, te ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama smatraju konačnima i primjenjuju ih. Određivanje podružnice kao značajne ne utječe na prava i obveze nadležnih tijela prema ovoj Direktivi. 3. Nadležna tijela matične države članice priopćuju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajna podružnica ima poslovni nastan informacije iz članka 117. stavka 1. točaka (c) i (d) te provode zadaće iz članka 112. stavka 1. točke (c) u suradnji s nadležnim tijelima države članice domaćina. 4. Ako nadležno tijelo matične države članice sazna za izvanrednu situaciju kao što je navedeno u članku 114. stavku 1., ono upozorava, što je prije moguće, tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 1. 5. Ako se ne primjenjuje članak 116., nadležna tijela koja nadziru instituciju sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osnivaju i predsjedaju kolegijem nadzornih tijela kako bi se olakšalo donošenje zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne u skladu sa stavkom 2. ovog članka i razmjena informacija u skladu s člankom 60. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima, koje, nakon savjetovanja s dotičnim nadležnim tijelima, određuje nadležno tijelo matične države članice. Nadležno tijelo matične države članice odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima ili u radu kolegija. 6. Odluka nadležnog tijela matične države članice uzima u obzir značaj nadzorne			
---	--	--	--

djelatnosti koju planiraju ili usklađuju za ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 155. stavka 3. i obveze iz stavka 2. ovog članka. 7. Nadležno tijelo matične države članice u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Nadležno tijelo matične države članice također u potpunosti i pravovremeno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.			
Članak 159. Izravne provjere 1. Države članice domaćini propisuju da, ako institucija koja je dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoju djelatnost preko podružnice, nadležna tijela matične države članice mogu, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice domaćina, sama ili preko posrednika, obavljati izravne provjere informacija iz članka 50. 2. Nadležna tijela matične države članice mogu također, za potrebe takve izravne provjere podružnica, primijeniti druge postupke određene člankom 118. 3. Stavci 1. i 2. ne utječu na pravo nadležnih tijela država članica domaćina da provode, u ispunjavanju njihovih obveza prema ovoj Direktivi, izravne provjere podružnica koje imaju poslovni nastan na njihovu državnom području.			

POGLAVLJE 2. Prijelazne odredbe za zaštitne slojeve kapitala Članak 160. Prijelazne odredbe za zaštitne slojeve kapitala 1. Ovim se člankom mijenjaju zahtjevi iz članka 129. i 130. tijekom prijelaznog razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018. 2. Za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016.: (a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 0,625 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013; (b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 0,625 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013. 3. Za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017.: (a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 1,25 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013; (b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 1,25 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013. 4. Za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.: (a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 1,875 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013; (b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 1,875 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u			
--	--	--	--

skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013. 5. Zahtjev za plan za očuvanje kapitala i za ograničenje raspodjele iz članka 141. i članka 142. primjenjuje se tijekom prijelaznog razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018., ako institucije ne ispune zahtjev za kombinirani zaštitni sloj uzimajući u obzir zahtjeve iz stavaka od 2. do 4. ovog članka. 6. Države članice mogu odrediti i kraće prijelazno razdoblje od onog navedenog u stavcima od 1. do 4. te time provesti zaštitni sloj za očuvanje kapitala i protuciklički zaštitni sloj kapitala od 31. prosinca 2013. Ako država članica propiše takvo kraće prijelazno razdoblje, o tome obavješćuje relevantne strane, uključujući Komisiju, ESRB, EBA-u i relevantne kolegije nadzornih tijela. Druge države članice mogu priznati takvo kraće prijelazno razdoblje. Kada druga država članica priznaje takvo kraće prijelazno razdoblje, ona o tome obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i relevantni kolegij nadzornih tijela 7. Kada država članica propiše kraće prijelazno razdoblje za protuciklički zaštitni sloj kapitala, to kraće razdoblje primjenjuje se samo za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju od strane institucija koje su dobile odobrenje za rad u državi članici za koju je imenovano tijelo odgovorno.			
POGLAVLJE 3. Završne odredbe Članak 161. Preispitivanje i izvješćivanje 1. Komisija periodično preispituje provedbu ove Direktive kako bi osigurala da njezina provedba ne dovodi do očigledne diskriminacije između institucija na temelju njihove pravne strukture ili vlasničkog modela.			

2. Do 30. lipnja 2016. Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, o odredbama o primicima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, nakon njihove provjere, uzimajući u obzir međunarodna kretanja s posebnim osvrtom na: (a) njihovu učinkovitost, provođenje i izvršavanje, uključujući identificiranje eventualnih praznina koje proizlaze iz primjene načela proporcionalnosti na te odredbe; (b) utjecaj usklađenosti s načelom iz članka 94. stavka 1. točke (g) vezan uz: i. konkurentnost i financijsku stabilnost; i ii. zaposlenike koji efektivno i fizički rade u društvima kćerima s poslovnim nastanom izvan EGP-a matičnih institucija s poslovnim nastanom u EGP-u. Tom provjerom razmatra se posebno potreba daljnje primjene načela iz članka 94. stavka 1. točke (g) na zaposlenike na koje se primjenjuje točka (b) podtočka ii. prvog podstavka. 3. Od 2014. EBA, u suradnji s EIOPA-om i ESMA-om, objavljuje dvogodišnje izvješće u kojem analizira opseg u kojem se pravo država članica poziva na vanjske kreditne rejtinge u regulatorne svrhe i korake koje su poduzele države članice za smanjenje tog pozivanja. U tim se izvješćima navodi kako nadležna tijela ispunjavaju svoje obveze u skladu s člankom 77. stavcima 1. i 3. i člankom 79. točkom (b). U tim se izvješćima također navodi stupanj nadzorne konvergencije u tom smislu. 4. Do 31. prosinca 2014. Komisija provjerava i izvješćuje o primjeni članaka 108. i 109. te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću. 5. Do 31. prosinca 2016. Komisija provjerava i izvješćuje o rezultatima ostvarenima u skladu s člankom 91. stavkom 11., kao i o primjerenosti praksi za usporedbu različitosti, uzimajući u obzir sva relevantna kretanja u Uniji i na međunarodnom planu te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću.			
--	--	--	--

6. Do 31. prosinca 2015. Komisija se savjetuje s ESRB-om, EBA-om, EIOPA-om, ESMA-om i ostalim relevantnim stranama o učinkovitosti dogovora o razmjeni informacija u skladu s ovom Direktivom, i u normalnim okolnostima i u okolnostima stresa. 7. Do 31. prosinca 2015. EBA provjerava i dostavlja Komisiji izvješće o primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 o suradnji Unije i država članica s trećim zemljama. U tom se izvješću utvrđuju sva područja u kojima je potrebno osigurati daljnji razvoj u vezi sa suradnjom i razmjenom informacija. EBA objavljuje to izvješće na svojim internetskim stranicama. 8. Nakon dobivanja mandata od Komisije EBA ispituje jesu li društva koja pripadaju financijskom sektoru, a koja se deklariraju kao društva koja obavljaju svoju djelatnost u skladu s islamskim bankarskim načelima, primjereno pokrivena ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Komisija provjerava izvješća koja priprema EBA te prema potrebi podnosi prijedlog zakonodavnog akta Europskom parlamentu i Vijeću. 9. Do 1. srpnja 2014. EBA dostavlja Komisiji izvješće o upotrebi od strane kreditnih institucija i koristi za te institucije od dugoročnijih operacija refinanciranja središnjih banaka ESSB-a i sličnih mjera središnje banke za pomoć u financiranju. Na temelju tog izvješća i nakon savjetovanja s ESB-om, Komisija do 31. prosinca 2014. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o upotrebi i koristima od navedenih operacija refinanciranja i mjera za pomoć u financiranju za kreditne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta o upotrebi tih operacija refinanciranja i mjera za pomoć u financiranju.			
--	--	--	--

Članak 162. Prenošenje 1. Do 31. prosinca 2013. države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađenost s ovom Direktivom. Države članice primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2014. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Kada dokumenti koje države članice prilažu uz obavijest o mjerama za prijenos nisu dovoljni kako bi se u potpunosti ocijenila usklađenost odredaba za prijenos s određenim odredbama ove Direktive, Komisija može, na zahtjev EBA-e radi obavljanja svojih zadaća u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, ili na vlastitu inicijativu, zahtijevati od država članica da pruže detaljnije informacije o prijenosu i provedbi tih odredbi i ove Direktive. 2. Odstupajući od stavka 1., glava VII. poglavlje 4. primjenjuje se od 1. siječnja 2016. 3. Zakoni i drugi propisi potrebni za usklađivanje s člankom 94. stavkom 1. točkom (g) zahtijevaju od institucija primjenu tamo navedenih načela na primitke koji se dodjeljuju za pružene usluge ili uspješnost od 2014. nadalje, bilo na temelju ugovora sklopljenih prije ili nakon 1. siječnja 2014. 4. Kada države članice donesu odredbe iz stavaka 1. i 2., one će pri njihovoj službenoj objavi sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. One će također sadržavati izjavu da se upute u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje ova Direktiva stavlja izvan snage tumače kao upute na ovu Direktivu. Države članice određuju način te upute i formulaciju te izjave. 5. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, članak 131. primjenjuje se od 1. siječnja 2016. Države članice provode članak 131. stavak 4. od 1. siječnja 2016. na sljedeći način:			
--	--	--	--

(a)25 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2016.; (b)50 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2017.; (c)75 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2018.; (d)100 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2019. 6. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, članak 133. primjenjuje se od 1. siječnja 2014.			
Članak 163. Stavljanje izvan snage Direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ stavljaju se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2014. Upute na direktive stavljene izvan snage tumače se kao upute na ovu Direktivu i Uredbu (EU) 575/2013 i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II. ovoj Direktivi i Priloga IV. Uredbi (EU) br. 575/2013.			
Članak 164. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.			

Članak 165. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.			
PRILOG I. POPIS DJELATNOSTI KOJE PODLIJEŽU MEĐUSOBNOM PRIZNAVANJU 1. Primanje depozita i ostalih povratnih sredstava. 2. Kreditiranje, uključujući inter alia: potrošački kredit, ugovore o kreditu koji se odnose na nekretnine, otkup potraživanja s regresom ili bez njega, financiranje trgovačkih transakcija (uključujući izvozno financiranje na osnovi otkupa s diskontom i bez regresa dugoročnih nedospjelih potraživanja osiguranih financijskim instrumentima (engl. forfeiting)). 3. Financijski lizing. 4. Usluge platnog prometa koje su definirane u članku 4. stavku 3. Direktive 2007/64/EZ. 5. Izdavanje ostalih sredstava plaćanja i upravljanje njima (npr. putnički čekovi i bankovne mjenice), ako ta djelatnost nije obuhvaćena točkom 4. 6. Jamstva i preuzete obveze. 7. Trgovanje za vlastiti račun ili za račun klijenata: (a) instrumentima tržišta novca (čekovima, mjenicama, certifikatima o depozitu itd.); (b) deviznim sredstvima; (c) financijskim budućnosnicama i opcijama; (d) valutnim i kamatnim instrumentima; (e) prenosivim vrijednosnim papirima. 8. Sudjelovanje u izdavanju vrijednosnih papira i pružanje usluga povezanih sa spomenutim izdanjima.			

9.Savjetovanje društava u vezi sa strukturom kapitala, poslovnom strategijom i povezanim pitanjima te savjetovanje i usluge u vezi sa spajanjima odnosno pripajanjima i kupnjom društava. 10. Posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu. 11. Upravljanje portfeljima i savjetovanje. 12. Skrbništvo nad vrijednosnim papirima i upravljanje vrijednosnim papirima. 13. Usluge vezane uz poslove kreditiranja. 14. Usluge iznajmljivanja sefova. 15. Izdavanje elektroničkog novca. Na usluge i djelatnosti iz odjeljaka A i B Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, kada se odnose na financijske instrumente iz odjeljka C Priloga I. spomenutoj Direktivi, primjenjuje se međusobno priznavanje u skladu s ovom Direktivom.																																																
PRILOG II. KORELACIJSKA TABLICA <table><tr><td>Ova Direktiva</td><td>Direktiva 2006/48/EZ</td><td>Direktiva 2006/49/EZ</td></tr><tr><td>Članak 1.</td><td>Članak 1. stavak 1.</td><td></td></tr><tr><td>Članak 2. stavak 1.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 2. stavak 2.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 2. stavak 3.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 2. stavak 4.</td><td>Članak 1. stavak 2.</td><td></td></tr><tr><td>Članak 2. stavak 5.</td><td>Članak 2.</td><td></td></tr><tr><td>Članak 2. stavak 6.</td><td>Članak 1. stavak 3.</td><td></td></tr><tr><td>Članak 3.</td><td>Članak 4.</td><td></td></tr><tr><td>Članak 3. stavak 1. točka 53.</td><td>Članak 4. točka 49.</td><td></td></tr><tr><td>Članak 4. stavak 1.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 4. stavak 2.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 4. stavak 3.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 4. stavak 4.</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Članak 4. stavak 5.</td><td></td><td>Članak 35. stavak</td></tr></table>	Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ	Članak 1.	Članak 1. stavak 1.		Članak 2. stavak 1.			Članak 2. stavak 2.			Članak 2. stavak 3.			Članak 2. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.		Članak 2. stavak 5.	Članak 2.		Članak 2. stavak 6.	Članak 1. stavak 3.		Članak 3.	Članak 4.		Članak 3. stavak 1. točka 53.	Članak 4. točka 49.		Članak 4. stavak 1.			Članak 4. stavak 2.			Članak 4. stavak 3.			Članak 4. stavak 4.			Članak 4. stavak 5.		Članak 35. stavak			
Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ																																														
Članak 1.	Članak 1. stavak 1.																																															
Članak 2. stavak 1.																																																
Članak 2. stavak 2.																																																
Članak 2. stavak 3.																																																
Članak 2. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.																																															
Članak 2. stavak 5.	Članak 2.																																															
Članak 2. stavak 6.	Članak 1. stavak 3.																																															
Članak 3.	Članak 4.																																															
Članak 3. stavak 1. točka 53.	Članak 4. točka 49.																																															
Članak 4. stavak 1.																																																
Članak 4. stavak 2.																																																
Članak 4. stavak 3.																																																
Članak 4. stavak 4.																																																
Članak 4. stavak 5.		Članak 35. stavak																																														

Članak 4. stavak 6. Članak 4. stavak 7. Članak 4. stavak 8. Članak 5. Članak 6. Članak 7. Članak 8. stavak 1. Članak 8. stavak 2. Članak 8. stavak 3. Članak 8. stavak 4. Članak 9. Članak 10. Članak 11. Članak 12. stavak 1. Članak 12. stavak 2. Članak 12. stavak 3. Članak 12. stavak 4. Članak 13. stavak 1. Članak 13. stavak 2. Članak 14. stavak 1. Članak 14. stavak 2. Članak 14. stavak 3. Članak 15. Članak 16. stavak 1. Članak 16. stavak 2. Članak 16. stavak 3. Članak 17. Članak 18. Članak 19. Članak 20. stavak 1. Članak 20. stavak 2. Članak 20. stavak 3.	1. Članak 128. Članak 42.b stavak 1. Članak 40. stavak 3. Članak 6. stavak 1. Članak 6. stavak 2. Članak 6. stavak 3. Članak 5. Članak 7. Članak 8. Članak 9. stavak 1. prvi podstavak Članak 9. stavak 1. drugi podstavak Članak 9. stavak 1. treći podstavak Članak 9. stavak 2. Članak 11. stavak 1. Članak 11. stavak 2. Članak 12. stavak 1. Članak 12. stavak 2. Članak 12. stavak 3. Članak 13. Članak 15. stavak 1. Članak 15. stavak 2. Članak 15. stavak 3. Članak 16. Članak 17. stavak 1. Članak 18. Članak 14. Članak 14.			
--	---	--	--	--

Članak 20. stavak 5.	Članak 17. stavak 2.			
Članak 21.	Članak 3.			
Članak 22. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.			
Članak 22. stavak 2.	Članak 19. stavak 2.			
Članak 22. stavak 3.	Članak 19. stavak 3.			
Članak 22. stavak 4.	Članak 19. stavak 4.			
Članak 22. stavak 5.	Članak 19. stavak 5.			
Članak 22. stavak 6.	Članak 19. stavak 6.			
Članak 22. stavak 7.	Članak 19. stavak 7.			
Članak 22. stavak 8.	Članak 19. stavak 8.			
Članak 22. stavak 9.	Članak 19. stavak 9.			
Članak 23. stavak 1.	Članak 19.a stavak 1.			
Članak 23. stavak 2.	Članak 19.a stavak 2.			
Članak 23. stavak 3.	Članak 19.a stavak 3.			
Članak 23. stavak 4.	Članak 19.a stavak 4.			
Članak 23. stavak 5.	Članak 19.a stavak 5.			
Članak 24. stavak 1.	Članak 19.b stavak 1.			
Članak 24. stavak 2.	Članak 19.b stavak 2.			
Članak 25.	Članak 20.			
Članak 26. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.			
Članak 26. stavak 2.	Članak 21. stavak 2.			
Članak 27.	Članak 21. stavak 3.			
Članak 28. stavak 1.	Članak 4.			
Članak 28. stavak 2.	Članak 9.			
Članak 29. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			
Članak 29. stavak 2.	Članak 5. stavak 2.			
Članak 29. stavak 3.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 29. stavak 4.	Članak 5. stavak 2.			
Članak 30.	Članak 6.			
Članak 31. stavak 1.	Članak 7.			

Članak 31. stavak 2.		Članak 8.			
Članak 32. stavak 1.		Članak 10. stavak 1.			
Članak 32. stavak 2.		Članak 10. stavak 2.			
Članak 32. stavak 3.		Članak 10. stavak 3.			
Članak 32. stavak 4.		Članak 10. stavak 4.			
Članak 32. stavak 5.		Članak 10. stavak 5.			
Članak 33.	Članak 23.				
Članak 34. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.				
Članak 34. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.				
Članak 34. stavak 3.	Članak 24. stavak 3.				
Članak 35. stavak 1.	Članak 25. stavak 1.				
Članak 35. stavak 2.	Članak 25. stavak 2.				
Članak 35. stavak 3.	Članak 25. stavak 3.				
Članak 35. stavak 4.	Članak 25. stavak 4.				
Članak 35. stavak 5.	Članak 25. stavak 5.				
Članak 35. stavak 6.	Članak 25. stavak 5.				
Članak 35. stavak 7.	Članak 25. stavak 5.				
Članak 36. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.				
Članak 36. stavak 2.	Članak 26. stavak 2.				
Članak 36. stavak 3.	Članak 26. stavak 3.				
Članak 36. stavak 4.	Članak 26. stavak 4.				
Članak 36. stavak 5.	Članak 26. stavak 5.				
Članak 36. stavak 6.	Članak 26. stavak 5.				
Članak 36. stavak 7.	Članak 26. stavak 5.				
Članak 37.	Članak 36.				
Članak 38.	Članak 27.				
Članak 39. stavak 1.	Članak 28. stavak 1.				
Članak 39. stavak 2.	Članak 28. stavak 2.				
Članak 39. stavak 3.	Članak 28. stavak 3.				

Članak 39. stavak 4.	Članak 28. stavak 4.			
Članak 39. stavak 5.	Članak 28. stavak 4.			
Članak 39. stavak 6.	Članak 28. stavak 4.			
Članak 40. prvi stavak	Članak 29. prvi stavak			
Članak 40. drugi stavak				
Članak 40. treći stavak				
Članak 41. stavak 1.	Članak 30. stavci 1. i 2.			
Članak 41. stavak 2.				
Članak 42.	Članak 32.			
Članak 43. stavak 1.	Članak 33. prvi stavak			
Članak 43. stavak 2.				
Članak 43. stavak 3.				
Članak 43. stavak 4.				
Članak 43. stavak 5.				
Članak 44.	članci 31. i 34.			
Članak 45.	Članak 35.			
Članak 46.	Članak 37.			
Članak 47. stavak 1.	Članak 38. stavak 1.			
Članak 47. stavak 2.	Članak 38. stavak 2.			
Članak 47. stavak 3.	Članak 38. stavak 3.			
Članak 48. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.			
Članak 48. stavak 2.	Članak 39. stavak 2.			
Članak 48. stavak 3.	Članak 39. stavak 3.			
Članak 48. stavak 4.	Članak 39. stavak 4.			
Članak 49. stavak 1.	Članak 40. stavak 1.			
Članak 49. stavak 2.	Članak 40. stavak 2.			
Članak 49. stavak 3.	Članak 41. treći stavak			
Članak 50. stavak 1.	Članak 42. prvi stavak			
Članak 50. stavak 2.				
Članak 50. stavak 3.				
Članak 50. stavak 4.				
Članak 50. stavak 5.	Članak 42. drugi stavak			
Članak 50. stavak 6.	Članak 42. treći i šesti stavak			
Članak 50. stavak 7	Članak 42. četvrti i sedmi stavak			

Članak 50. stavak 8.	Članak 42. peti stavak			
Članak 51. stavak 1.	Članak 42.a stavak 1.			
Članak 51. stavak 2.	Članak 42.a stavak 2.			
Članak 51. stavak 3.	Članak 42.a stavak 3.			
Članak 51. stavak 4.	Članak 42.a stavak 3.			
Članak 51. stavak 5.	Članak 42.a stavak 3.			
Članak 51. stavak 6.				
Članak 52. stavak 1.	Članak 43. stavak 1.			
Članak 52. stavak 2.	Članak 43. stavak 2.			
Članak 52. stavak 3.				
Članak 52. stavak 4.				
Članak 53. stavak 1.	Članak 44. stavak 1.			
Članak 53. stavak 2.	Članak 44. stavak 2.			
Članak 53. stavak 3.				
Članak 54.	Članak 45.			
Članak 55.	Članak 46.			
Članak 56.	Članak 47.			
Članak 57. stavak 1.	Članak 48. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 57. stavak 2.	Članak 48. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 57. stavak 3.	Članak 48. stavak 2. prvi i drugi podstavak			
Članak 57. stavak 4.	Članak 48. stavak 2. treći podstavak			
Članak 57. stavak 5.	Članak 48. stavak 2. peti podstavak			
Članak 57. stavak 6.	Članak 48. stavak 2. četvrti podstavak			
Članak 58.	Članak 49. prvi stavak			
Članak 58. stavak 2.	Članak 49. drugi stavak			
Članak 58. stavak 3.	Članak 49. četvrti stavak			
Članak 58. stavak 4.	Članak 49. peti stavak			
Članak 59. stavak 1.	Članak 50.			
Članak 59. stavak 2.				

Članak 60.	Članak 51.			
Članak 61. stavak 1.	Članak 52. prvi stavak			
Članak 61. stavak 2.	Članak 52. drugi stavak			
Članak 62.				
Članak 63. stavak 1.	Članak 53. stavak 1.			
Članak 63. stavak 2.	Članak 53. stavak 2.			
Članak 64.				
Članak 65.				
Članak 66.				
Članak 67.				
Članak 68.				
Članak 69.				
Članak 70.				
Članak 71.				
Članak 72.	Članak 55.			
Članak 73.	Članak 123.			
Članak 74. stavak 1.	Članak 22. stavak 1			
Članak 74. stavak 2.	Članak 22. stavak 2.			
Članak 74. stavak 3.	Članak 22. stavak 6.			
Članak 74. stavak 4.				
Članak 75. stavak 1.	Članak 22. stavak 3.			
Članak 75. stavak 2.	Članak 22. stavak 4.			
Članak 75. stavak 3.	Članak 22. stavak 5.			
Članak 76. stavak 1.	Prilog V. točka 2.			
Članak 76. stavak 2.				
Članak 76. stavak 3.				
Članak 76. stavak 4.				
Članak 76. stavak 5.				
Članak 77.				
Članak 78.				
Članak 79.	Prilog V. točke 3., 4. i 5.			
Članak 80.	Prilog V. točka 6.			
Članak 81.	Prilog V. točka 7.			
Članak 82. stavak 1.	Prilog V. točka 8.			

Članak 82. stavak 2.	Prilog V. točka 9.			
Članak 83. stavak 1.	Prilog V. točka 10.			
Članak 83. stavak 2.		Prilog IV. točka 5.		
Članak 83. stavak 3.		Prilog I. točke 38. i 41.		
Članak 84.	Prilog V. točka 11.			
Članak 85. stavak 1.	Prilog V. točka 12.			
Članak 85. stavak 2.	Prilog V. točka 13.			
Članak 86. stavak 1.	Prilog V. točka 14.			
Članak 86. stavak 2.	Prilog V. točka 14.a			
Članak 86. stavak 3.				
Članak 86. stavak 4.	Prilog V. točka 15.			
Članak 86. stavak 5.	Prilog V. točka 16.			
Članak 86. stavak 6.	Prilog V. točka 17.			
Članak 86. stavak 7.	Prilog V. točka 18.			
Članak 86. stavak 8.	Prilog V. točka 19.			
Članak 86. stavak 9.	Prilog V. točka 20.			
Članak 86. stavak 10.	Prilog V. točka 21.			
Članak 86. stavak 11.	Prilog V. točka 22.			
Članak 87.				
Članak 88. stavak 1.	Prilog V. točka 1.			
Članak 88. stavak 2.				
Članak 89.				
Članak 90.				
Članak 91.				
Članak 92. stavak 1.	Prilog V. točka 23. drugi stavak			
Članak 92. stavak 2., uvodna rečenica	Prilog V. točka 23. uvodna rečenica			
Članak 92. stavak 2. točka (a)	Prilog V. točka 23.(a)			
Članak 92. stavak 2. točka (b)	Prilog V. točka 23.(b)			
Članak 92. stavak 2. točka (c)	Prilog V. točka 23.(c)			
Članak 92. stavak 2. točka (d)	Prilog V. točka 23.(d)			
Članak 92. stavak 2. točka (e)	Prilog V. točka 23.(e)			
Članak 92. stavak 2. točka (f)	Prilog V. točka 23.(f)			

Članak 92. stavak 2. točka (g)			
Članak 93.	Prilog V. točka 23.(k)		
Članak 94. stavak 1. točka (a)	Prilog V. točka 23.(g)		
Članak 94. stavak 1. točka (b)	Prilog V. točka 23.(h)		
Članak 94. stavak 1. točka (c)	Prilog V. točka 23.(i)		
Članak 94. stavak 1. točka (d)			
Članak 94. stavak 1. točka (e)	Prilog V. točka 23.(j)		
Članak 94. stavak 1. točka (f)	Prilog V. točka 23.(l)		
Članak 94. stavak 1. točka (g)			
Članak 94. stavak 1. točka (h)	Prilog V. točka 23.(m)		
Članak 94. stavak 1. točka (i)			
Članak 94. stavak 1. točka (j)	Prilog V. točka 23.(n)		
Članak 94. stavak 1. točka (k)	Prilog V. točka 23.(n)		
Članak 94. stavak 1. točka (l)	Prilog V. točka 23.(o)		
Članak 94. stavak 1. točka (m)	Prilog V. točka 23.(p)		
Članak 94. stavak 1. točka (n)	Prilog V. točka 23.(q)		
Članak 94. stavak 1. točka (o)	Prilog V. točka 23.(r)		
Članak 94. stavak 1. točka (p)	Prilog V. točka 23.(s)		
Članak 94. stavak 1. točka (q)	Prilog V. točka 23.(t)		
Članak 94. stavak 2.	Prilog 150. stavak 3. točka (b)		
Članak 95.	Prilog V. točka 24.		
Članak 96.			
Članak 97. stavak 1.	Prilog 124. stavak 1.		
Članak 97. stavak 2.	Prilog 124. stavak 2.		
Članak 97. stavak 3.	Članak 124. stavak 3.		
Članak 97. stavak 4.	Članak 124. stavak 4.		
Članak 98. stavak 1.	Prilog XI. točka 1.		
Članak 98. stavak 2.	Prilog XI. točka 1.a		
Članak 98. stavak 3.	Prilog XI. točka 2.		
Članak 98. stavak 4.	Prilog XI. točka 3		
Članak 98. stavak 5.	Članak 124. stavak 5.		
Članak 98. stavak 6.			
Članak 98. stavak 7.			
Članak 99.			

Članak 100.			
Članak 101.			
Članak 102. stavak 1.	Članak 136. stavak 1.		
Članak 102. stavak 2.			
Članak 103.			
Članak 104.	Članak 136.		
Članak 105.			
Članak 106. stavak 1.	Članak 149.		
Članak 106. stavak 2.			
Članak 107.			
Članak 108. stavak 1. prvi podstavak	Članak 68. stavak 2.		
Članak 108. stavak 1. drugi podstavak	Članak 3.		
Članak 108. stavak 1. treći podstavak			
Članak 108. stavak 2.	Članak 71. stavak 1.		
Članak 108. stavak 3.	Članak 71. stavak 2.		
Članak 108. stavak 4.	Članak 73. stavak 2.		
Članak 109. stavak 1.	Članak 68. stavak 1.		
Članak 109. stavak 2.	Članak 73. stavak 3.		
Članak 109. stavak 3.			
Članak 110. stavak 1.	Članak 124. stavak 2.		
Članak 110. stavak 2.	Članak 23.		
Članak 111. stavak 1.	Članak 125. stavak 1.		
Članak 111. stavak 2.	Članak 125. stavak 2.	Članak 2.	
Članak 111. stavak 3.	Članak 126. stavak 1.		
Članak 111. stavak 4.	Članak 126. stavak 2.		
Članak 111. stavak 5.	Članak 126. stavak 3.		
Članak 111. stavak 6.	Članak 126. stavak 4.		
Članak 112. stavak 1.	Članak 129. stavak 1. prvi podstavak		
Članak 112. stavak 2.	Članak 129. stavak 1. drugi podstavak		

Članak 112. stavak 3.	Članak 129. stavak 1. treći podstavak			
Članak 113. stavak 1. točka (a)	Članak 129. stavak 3. prvi podstavak			
Članak 113. stavak 1. točka (b)				
Članak 113. stavak 2. točka (a)	Članak 129. stavak 3. drugi podstavak			
prvi podstavak				
Članak 113. stavak 2. točka (b)				
prvi podstavak				
Članak 113. stavak 2. drugi podstavak	Članak 129. stavak 3. drugi podstavak			
Članak 113. stavak 3. treći podstavak	Članak 129. stavak 3. treći podstavak			
Članak 113. stavak 3.	Članak 129. stavak 3. četvrti do sedmi podstavak			
Članak 113. stavak 4.	Članak 129. stavak 3. osmi i deveti podstavak			
Članak 113. stavak 5.	Članak 129. stavak 3. deseti i jedanaesti podstavak			
Članak 114.	Članak 130.			
Članak 115.	Članak 131.			
Članak 116. stavak 1.	Članak 131.a stavak 1. prvi, drugi i treći podstavak			
Članak 116. stavak 2.	Članak 131.a stavak 1. četvrti podstavak			
Članak 116. stavak 3.	Članak 131.a stavak 2. prvi podstavak			
Članak 116. stavak 4.	Članak 131.a stavak 2. drugi i treći podstavak			
Članak 116. stavak 5.	Članak 131.a stavak 2. četvrti i peti podstavak			
Članak 116. stavak 6.	Članak 131.a stavak 2. šesti podstavak			
Članak 116. stavak 7.	Članak 131.a stavak 2. sedmi			

Članak 116. stavak 8.	podstavak Članak 131.a stavak 2. osmi			
Članak 116. stavak 9.	podstavak Članak 131.a stavak 2. deveti			
Članak 117. stavak 1.	podstavak Članak 132. stavak 1. prvi do šesti			
Članak 117. stavak 2.	podstavak Članak 132. stavak 1. sedmi i osmi			
Članak 117. stavak 3.	podstavak Članak 132. stavak 2.			
Članak 117. stavak 4.	Članak 132. stavak 3.			
Članak 118.	Članak 141.			
Članak 119. stavak 1.	Članak 127. stavak 1.			
Članak 119. stavak 2.	Članak 127. stavak 2.			
Članak 119. stavak 3.	Članak 127. stavak 3.			
Članak 120.	Članak 72.a			
Članak 121.	Članak 135.			
Članak 122.	Članak 137.			
Članak 123. stavak 1.	Članak 138. stavak 1.			
Članak 123. stavak 2.	Članak 138. stavak 2. prvi			
Članak 124.	podstavak Članak 139.			
Članak 125.	Članak 140.	Članak 2.		
Članak 126.	Članak 142.			
Članak 127.	Članak 143.			
Članak 128.				
Članak 129.				
Članak 130.				
Članak 131.				
Članak 132.				
Članak 133.				
Članak 134.				
Članak 135.				
Članak 136.				

Članak 137.			
Članak 138.			
Članak 139.			
Članak 140.			
Članak 141.			
Članak 142.			
Članak 143.	Članak 144.		
Članak 144. stavak 1.	Članak 122.a stavak 9.		
Članak 144. stavak 2.	Članak 69. stavak 4.		
Članak 144. stavak 3.	Članak 70. stavak 4.		
Članak 145.	Članak 150. stavak 1.		
Članak 146.	Članak 150. stavak 1.a		
Članak 147. stavak 1.	Članak 151. stavak 1.		
Članak 147. stavak 2.	Članak 151. stavak 2.		
Članak 148. stavak 1.	Članak 151.a stavak 3.		
Članak 148. stavak 2.	Članak 151.a stavak 1.		
Članak 148. stavak 3.	Članak 151.b		
Članak 148. stavak 4.	Članak 151.a stavak 2.		
Članak 148. stavak 5.	Članak 151.c		
Članak 149.			
Članak 150.			
Članak 151.			
Članak 152.	Članak 29.		
Članak 153.	Članak 30.		
Članak 154.	Članak 33.		
Članak 155.	Članak 40.		
Članak 156.	Članak 41.		
Članak 157.	Članak 42.		
Članak 158.	Članak 42.a		
Članak 159.	Članak 43.		
Članak 160.			
Članak 161. stavak 1.	Članak 156. šesti stavak		
Članak 161. stavak 2.	Članak 156. četvrti stavak		
Članak 161. stavak 3.			

Članak 161. stavak 4.			
Članak 161. stavak 5.			
Članak 161. stavak 6.			
Članak 161. stavak 7.			
Članak 161. stavak 8.			
Članak 161. stavak 9.			
Članak 162. stavak 1.			
Članak 162. stavak 2.			
Članak 162. stavak 3.			
Članak 162. stavak 4.	Članak 157. stavak 1. treći podstavak		
Članak 162. stavak 5.			
Članak 162. stavak 6.			
Članak 163.	Članak 158.		
Članak 164.	Članak 159.		
Članak 165.	Članak 160.		
Prilog I.	Prilog I.		

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (Tekst značajan za EGP.)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično

		odredbu prijedlog a propisa?	preuzet u odredbu prijedloga propisa)
Članak 1. Izmjene Direktive 2013/36/EU Direktiva 2013/36/EU mijenja se kako slijedi: 1.u članku 2. stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim: „5. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće: 1.pristup aktivnosti investicijskih društava u mjeri u kojoj je uređen Direktivom 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*1); 2. središnje banke; 3. poštanske žiroinstitucije; 4.u Danskoj: na „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” i „KommuneKredit”; 5.u Njemačkoj: na „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, „Landwirtschaftliche Rentenbank”, „Bremer Aufbau-Bank GmbH”, „Hamburgische Investitions- und Förderbank”, „Investitionsbank Berlin”, „Investitionsbank des Landes Brandenburg”, „Investitionsbank Schleswig-Holstein”, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank”, „LfA Förderbank Bayern”, „NRW.BANK”, „Saarländische Investitionskreditbank AG”, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, „Thüringer Aufbaubank”, društva koja se prema „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” priznaju kao tijela državne stambene politike i uglavnom se ne bave bankovnim transakcijama te društva koja se prema tom zakonu priznaju kao neprofitna društva koja djeluju u području stanogradnje; 6.u Estoniji: na „hoiu-laenuühistud” kao zadruge koje se priznaju prema „hoiu-laenuühistu seadus”;		Nije potrebno preuzimati	Članak propisuje na što se Direktiva 2013/36/EU ne primjenjuje.

7. u Irskoj: na „Strategic Banking Corporation of Ireland”, kreditne unije („credit unions”) i društva za uzajamnu pomoć („friendly societies”); 8. u Grčkoj: na „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion); 9. u Španjolskoj: na „Instituto de Crédito Oficial”; 10. u Francuskoj: na „Caisse des dépôts et consignations”; 11. u Hrvatskoj: na „kreditne unije” i „Hrvatsku banku za obnovu i razvitak”; 12. u Italiji: na „Cassa depositi e prestiti”; 13. u Latviji: na „krājaizdevu sabiedrības”, društva koja se priznaju prema „krājaizdevu sabiedrību likums” kao zadruge koje pružaju financijske usluge isključivo svojim članovima; 14. u Litvi: na „kredito unijos” osim „centrinės kredito unijos”; 15. u Mađarskoj: na „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” i „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”; 16. u Malti: na „The Malta Development Bank”; 17. u Nizozemskoj: na „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV” i „kredietunies”; 18. u Austriji: na društva koja se priznaju kao stambene udruge u javnom interesu i na „Österreichische Kontrollbank AG”; 19. u Poljskoj: na „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” i „Bank Gospodarstwa Krajowego”; 20. u Portugalu: na „Caixas Económicas” koja su postojala na dan 1. siječnja 1986., osim onih koja su osnovana kao društva s ograničenom odgovornošću i na „Caixa Económica Montepio Geral”; 21. u Sloveniji: na „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”; 22. u Finskoj: na „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” i „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”; 23. u Švedskoj: na „Svenska Skeppshypotekskassan”; 24. u Ujedinjenoj Kraljevini: na „National Savings and Investments (NS&I)”, „CDC Group plc”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, kreditne unije („credit unions”) i komunalne banke („municipal banks”). 6. Subjekti iz stavka 5. točke 1. i točaka od 3. do 24. ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i poglavlja 3. glave VII. (*1) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu			
--	--	--	--

financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).”;			
2.članak 3. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. dodaju se sljedeće točke: „60.„sanacijsko tijelo” znači sanacijsko tijelo kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 18. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*2); 61.„globalna sistemski važna institucija” ili „GSV institucija” znači GSV institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 133. Uredbe (EU) br. 575/2013; 62.„globalna sistemski važna institucija izvan EU-a” ili „GSV institucija izvan EU-a” znači GSV institucija izvan EU-a kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 134. Uredbe (EU) br. 575/2013; 63.„grupa” znači grupa kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 138. Uredbe (EU) br. 575/2013; 64.„grupa iz treće zemlje” znači grupa čije matično društvo ima poslovni nastan u trećoj zemlji; 65.„rodno neutralna politika primitaka” znači politika primitaka koja se temelji na jednakoj plaći radnika i radnica za jednak rad ili rad jednake vrijednosti. (*2) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).”; (b)dodaje se sljedeći stavak: „3. Kako bi se osiguralo da se zahtjevi ili nadzorne ovlasti utvrđeni u ovoj Direktivi ili u Uredbi (EU) br. 575/2013 primjenjuju na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi u skladu s tom	Članak 2. U članku 3. ispred riječi: "Pojedini" dodaje se oznaka stavka koja glasi: "(1)". U stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi: <i>"1) član uže obitelji osobe je:</i> 1. bračni drug ili osoba koja prema posebnom zakonu, ima položaj jednak položaju u bračnoj zajednici ili osoba s kojom je sklopila	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 3.

direktivom i tom uredbom, pojmovima „institucija”, „matična institucija u državi članici”, „matična institucija iz EU-a” i „matično društvo” obuhvaćeni su i: (a)financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji su dobili odobrenje u skladu s člankom 21.a ove Direktive; (b)imenovane institucije koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog financijskog holdinga u državi članici ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici u kojoj relevantno matično društvo ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 21.a stavkom 4. ove Direktive i (c)financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi ili institucije imenovane na temelju članka 21.a stavka 6. točke (d) ove Direktive.”;	životno partnerstvo u skladu sa zakonom koji uređuje životno partnerstvo osoba istog spola 2. roditelj, sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći te osobe 3. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći osobe iz podtočke 1. ove točke 4. druga osoba koja nema punu poslovnu sposobnost i koja je stavljena pod skrbništvo te osobe". Iza točke 13. dodaju se točke 13.a i 13.b koje glase: "13.a) <i>globalna sistemski važna kreditna institucija</i> (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija) je		
--	---	--	--

	kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 133. Uredbe (EU) br. 575/2013 13.b) <i>globalna sistemski važna kreditna institucija izvan EU-a</i> (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija izvan EU-a) je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 134. Uredbe (EU) br. 575/2013." Točka 14. mijenja se i glasi: "14) <i>grupa</i> kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 138. Uredbe (EU) 575/2013".		
--	---	--	--

	Iza točke 14. dodaje se točka 14.a koja glasi: "14.a) <i>grupa iz treće zemlje</i> jest grupa čije matično društvo ima poslovni nastan u trećoj zemlji". Iza točke 19. dodaje se točka 19.a koja glasi: "19.a) <i>institucija</i> kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013". Točka 21. mijenja se i glasi: "21) interni pristupi jesu pristupi za koje je potrebno prethodno		
--	--	--	--

	odobrenje supervizora, a uključuju pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., model vlastitih procjena LGD-a iz članka 161. stavka 3., interni model za izračunavanje tržišne prilagodbe kreditnom vrednovanju rizika druge ugovorne strane (CVA) iz članka 162. stavka 2. točke (h), pristup internih modela iz članka 221. stavka 1., pristup vlastitih procjena iz članka 225., interni model iz članka 283. stavka 1., napredni pristup iz članka 312. stavka 2., model za izračun delte za OTC opcije iz članka 329. stavka 1., model osjetljivosti za izračunavanje pozicija iz članka 331. stavka 1., model za izračun delti iz članka 358. stavka 3., interni		
--	--	--	--

	model za izračun kapitalnog zahtjeva iz članka 363. stavka 1., interni modela za trgovanje korelacijama iz članka 377. stavka 1. i interni model iz članka 383. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013". Točka 24. mijenja se i glasi: "24) <i>konsolidirajuće nadzorno tijelo</i> kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 41. Uredbe (EU) br. 575/2013, u Republici Hrvatskoj konsolidirajuće nadzorno tijelo je Hrvatska narodna banka ako je kao konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrđena člankom 278. ovoga Zakona".		
--	--	--	--

	Iza točke 28. dodaje se točka 28.a koja glasi: "28.a) <i>kreditna institucija koja nije velika kreditna institucija</i> je kreditna institucija koja ne ispunjava uvjete propisane člankom 4. stavkom 1. točkom 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i čiji četverogodišnji prosjek imovine iskazane u revidiranim financijskim izvještajima koji se odnose na zadnji dan prethodne četiri poslovne godine na pojedinačnoj osnovi ne prelazi iznos u protuvrijednosti od jedne milijarde eura". Iza točke 29.b dodaju se točke 29.c i 29.d koje glase:		
--	--	--	--

	"29.c) <i>mala i jednostavna kreditna institucija</i> je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, gdje je za potrebe primjenjivog praga iz podtočke (b) te točke Uredbe (EU) br. 575/2013, u Republici Hrvatskoj isti smanjen na protuvrijednost jedne milijarde eura 29.d) <i>mali primici</i> su primici radnika kreditne institucije čiji bruto varijabilni primici na godišnjoj osnovi ne prelaze iznos od 200.000,00 kuna i ne čine više od jedne trećine njegovih bruto ukupnih primitaka na godišnjoj osnovi". Točke 31. i 32.		
--	--	--	--

	mijenjaju se i glase: "31) <i>matična institucija u državi članici</i> je institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 28. Uredbe (EU) br. 575/2013 32) <i>matična institucija u EU-u</i> je institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013". Iza točke 32. dodaju se točke 32.a, 32.b i 32.c koje glase: "32.a) <i>matična institucija u EU-u sa sjedištem u RH</i> institucija koja ispunjava uvjete iz		
--	---	--	--

	članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj 32.b) <i>matična kreditna institucija u državi članici</i> kako je uređeno 4. stavkom 1. točkom 29.c Uredbe (EU) br. 575/2013 32.c) <i>matična kreditna institucija u EU-u</i> je kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.d Uredbe (EU) 575/2013". Točke 33. i 34. mijenjaju se i glase: "33) <i>matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH</i> je		
--	---	--	--

	kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29.d Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj 34) <i>matična kreditna institucija u RH</i> je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29.c Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj". Iza točke 34. dodaju se točke 34.a, 34.b, 34.c i 34.d koje glase: "34.a) <i>matično investicijsko društvo u državi članici</i> je investicijsko društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.a Uredbe (EU) br. 575/2013		
--	--	--	--

	34.b) <i>matično investicijsko društvo u EU-u</i> kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.b Uredbe (EU) 575/2013 34.c) <i>matično investicijsko društvo u EU-u sa sjedištem u RH</i> je investicijsko društvo koje ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koje ima sjedište u Republici Hrvatskoj 34.d) <i>matično investicijsko društvo u RH</i> je investicijsko društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 29.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koje ima sjedište u Republici		
--	---	--	--

	Hrvatskoj". Točka 58. mijenja se i glasi: "58) <i>radni dan</i> je svaki dan osim subote, nedjelje i neradnih dana koji su u skladu s propisima Republike Hrvatske proglašeni neradnim danima, a u postupcima u kojima sudjeluje Europska središnja banka neradni dan je i neradni dan Europske središnje banke." Iza točke 62. dodaje se točka 62.a koja glasi: "62.a) <i>rodno neutralna politika primitaka</i> je politika		
--	--	--	--

	primitaka koja se temelji na jednakim primicima radnika i radnica za jednak rad ili rad jednake vrijednosti". Iza točke 67. dodaje se točka 67.a koja glasi: "67.a) <i>sanacijski subjekt</i> je: - pravna osoba sa sjedištem u Europskoj uniji za koju grupni sanacijski plan predviđa sanacijsku mjeru ili - kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja nije dio grupe za koju sanacijski plan predviđa sanacijsku mjeru."		
--	--	--	--

	Iza točke 75. dodaje se točka 75.a koja glasi: "75.a) <i>smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu</i> jesu očekivanja nadležnog tijela za održavanjem regulatornog kapitala iznad iznosa regulatornog kapitala koji je propisan dijelom trećim, četvrtim i sedmim Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljem 2. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ,		
--	--	--	--

	2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2017/2402) , te naloženim člankom 224. stavkom 1. točke 20. ovoga Zakona i definiranim člankom 3. točkom 91. ovoga Zakona ili temeljem članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013, te koji je potreban za postizanje ukupne razine regulatornog kapitala koju nadležno tijelo smatra prikladnom u skladu s člankom 228.a stavkom 2. ovoga Zakona". Iza točke 81.a dodaje se točka 81.b koja glasi: "81.b) <i>subjekt financijskog sektora</i>		
--	---	--	--

	kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 27. Uredbe (EU) br. 575/2013". Iza točke 86. dodaje se točka 86.a koja glasi: "86.a) <i>upravljačko tijelo</i> je tijelo, odnosno tijela institucije, koje je imenovano u skladu s propisima Republike Hrvatske ili propisima drugih država, a ovlašteno je odrediti strategiju, ciljeve i opće usmjerenje institucije a koje nadzire i prati odlučivanje u vezi s upravljanjem te uključuje osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem institucije, a za kreditne institucije u Republici Hrvatskoj to je uprava i nadzorni		
--	---	--	--

	odbor". Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi: "(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod." Članak 98. U članku 277. stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada je Europska središnja banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može u superviziji na konsolidiranoj osnovi odnosno kolegiju		
--	--	--	--

	supervizora sudjelovati kao promatrač pri čemu će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke. Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi: (4) Kako bi se osiguralo da se zahtjevi ili supervizorske ovlasti primjenjuju na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi za potrebe članaka 97. i 97.a ovoga Zakona i ove Glave pojmovima „institucija”, „matična institucija u državi članici”, „matična institucija u RH”, matična institucija iz EU-a”, „matična institucija iz EU-a sa sjedištem u RH” i „matično društvo” obuhvaćeni su i: a) financijski holdinzi		
--	--	--	--

	i mješoviti financijski holdinzi koji su dobili odobrenje u skladu s ovim Zakonom ili u skladu s odgovarajućim odredbama propisa na snazi u drugoj državi članici b) imenovane institucije koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog financijskog holdinga u državi članici ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici u kojoj relevantno matično društvo ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 73.a stavkom 6. ovoga Zakona ili u skladu s odgovarajućim odredbama propisa na snazi u drugoj državi članici i c) financijski		
--	--	--	--

	holdinzi, mješoviti financijski holdinzi ili institucije imenovane na temelju članka 73.a ovoga Zakona ili u skladu s odgovarajućim odredbama propisa na snazi u drugoj državi članici."		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (NN 19/15) članak/članci Članak 4. stavak 2. točka 18.
3.u članku 4. stavak 8. zamjenjuje se sljedećim: „8. Države članice osiguravaju da kada sanacijske ovlasti imaju tijela koja nisu nadležna tijela, ta tijela blisko surađuju i savjetuju se s nadležnim tijelima u vezi s pripremom sanacijskih planova i u svim drugim slučajevima kada se takva suradnja i savjetovanje zahtijevaju ovom Direktivom, Direktivom 2014/59/EU ili Uredbom (EU) br. 575/2013.”;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci

			Članak 201.
4.članak 8. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 2. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim: „(a)informacije koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama, uključujući program rada, organizacijsku strukturu i sustave upravljanja iz članka 10.; (b)zahtjevi koji se primjenjuju na dioničare i članove koji imaju kvalificirane udjele ili, ako kvalificirani udjeli ne postoje, na 20 najvećih dioničara ili članova na temelju članka 14. i”; (b)dodaje se sljedeći stavak: „5. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 namijenjene nadležnim tijelima radi utvrđivanja zajedničke metodologije za procjenu pri izdavanju odobrenja za rad u skladu s ovom Direktivom.”;	Članak 24. U članku 67. u stavku 1. na kraju točke 8. riječ: "i" briše se. Iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi: "9) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da je kreditna institucija uspostavila sustav upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona na način koji omogućava dobro i učinkovito upravljanje rizicima i". Dosadašnja točka 9. postaje točka 10. Iza stavka 3. dodaje se	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Odluka o dokumentaciji koja se prilaže zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditne institucije i zahtjevu za izdavanje odobrenja za pružanje financijskih usluga (NN 25/18) članak/članci Članci 3. i 12.

	novi stavak 4. koji glasi: "(4) U slučajevima iz članka 60. stavka 7. ovoga Zakona kod izdavanja odobrenja za rad Hrvatska narodna banka uzima u obzir informacije iz postojećih odobrenja." Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.		
5.u članku 9. dodaju se sljedeći stavci: „3. Države članice obavješćuju Komisiju i EBA-u o nacionalnim zakonima kojima se izričito dopušta društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju djelatnost primanja depozita i ostalih povratnih sredstava od javnosti. 4. Na temelju ovog članka države članice ne smiju izuzeti kreditne institucije od primjene ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.”;	Članak 82. U članku 214. stavku 1. točki 1. iza riječi: “ovoga Zakona“ riječ: "i" briše se. U točki 2. iza riječi: „ovoga Zakona“ briše se točka i dodaje riječ: "i".	U potpunost i preuzeto	

	Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi: "3) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona." Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase: "(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, te dostaviti sljedeće podatke: sve naknadne promjene koje se odnose na dano odobrenje ukupnoj imovini i obvezama podružnice u skladu s rokovima izvješćivanja u kojima		
--	---	--	--

	je podružnice obvezna izvješćivati Hrvatsku narodnu banku nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica. (3) Sukladno članku 73a. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka sastavljat će popis financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga iz članka 73.a stavaka 5. i 8. ovoga Zakona te financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, institucija i članova grupe iz članka 73.a stavka 14. podstavka 4. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji." U stavku 5. točka 4.		
--	---	--	--

	mijenja se i glasi: "4) podacima koje prikuplja u skladu s člancima 152. i 152.a ovoga Zakona". U točki 12. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavaka 5. i 6.". U točki 14. iza riječi: „državi članici“ riječ: "i" briše se. U točki 15. iza riječi: „ovoga Zakona“ briše se točka i dodaje se riječ: "i". Iza točke 15. dodaje se točka 16. koja glasi: "16) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona.".		
--	--	--	--

6.članak 10. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 10. Program rada, organizacijska struktura i sustavi upravljanja 1. Države članice zahtijevaju da zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad bude priložen program rada u kojem se navode vrste predviđenih djelatnosti i organizacijska struktura kreditne institucije, uključujući naznaku matičnih društava, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga unutar grupe. Države članice ujedno zahtijevaju da zahtjevima za izdavanje odobrenja za rad bude priložen opis sustava, procesa i mehanizama iz članka 74. stavka 1. 2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije osim ako su uvjerena da se sustavima, procesima i mehanizmima iz članka 74. stavka 1. omogućuje dobro i učinkovito upravljanje rizicima u toj instituciji.”; 7.u članku 14. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako se, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem dobrog i razboritog upravljanja kreditnom institucijom, nisu uvjerila u primjerenost dioničara ili članova u skladu s kriterijima navedenima u članku 23. stavku 1. Primjenjuju se članak 23. stavci 2. i 3. te članak 24.”; 8.u članku 18. točka (d) zamjenjuje se sljedećim: „(d)kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom ili šestom Uredbe (EU) br. 575/2013, osim zahtjeva utvrđenih u člancima 92.a i 92.b, ili zahtjeve iz članka 104. stavka 1. točke (a) ili članka 105. ove Direktive, ili se više ne može očekivati da će ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, a posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu	Članak 24. U članku 67. u stavku 1. na kraju točke 8. riječ: "i" briše se. Iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi: "9) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da je kreditna institucija uspostavila sustav upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona na način koji omogućava dobro i učinkovito upravljanje rizicima i". Dosadašnja točka 9. postaje točka 10. Iza stavka 3. dodaje se	Djelomič no preuzeto	Preuzeto u: Odluka o dokumentaciji koja se prilaže zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditne institucije i zahtjevu za izdavanje odobrenja za pružanje financijskih usluga (NN 25/18) članak/članci Članci 3. i 5.

koju su joj povjerali njezini deponenti;”;	novi stavak 4. koji glasi: "(4) U slučajevima iz članka 60. stavka 7. ovoga Zakona kod izdavanja odobrenja za rad Hrvatska narodna banka uzima u obzir informacije iz postojećih odobrenja." Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Članak 26. U članku 69. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase: "3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati usluge za koje je dobila odobrenje duže od šest mjeseci 4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne		
---	--	--	--

	zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, osim zahtjeva utvrđenih u člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeva vezanog uz visinu dodatnog regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebnog zahtjeva vezanog uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona". Na kraju točke 26. riječ: "ili" briše se. U točki 27. iza riječi: "rješenja" briše se točka i dodaje riječ: "ili".		
--	---	--	--

	Iza točke 27. dodaje se točka 28. koja glasi: "28) ako kreditna institucija odobrenje za rad upotrebljava isključivo za obavljanje aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 i u razdoblju od pet uzastopnih godina ima prosjek ukupne imovine ispod pragova utvrđenih u tom članku.".		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 67.

9.umeću se sljedeći članci: „Članak 21.a Davanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima 1. Matični financijski holdinzi u državi članici, matični mješoviti financijski holdinzi u državi članici, matični financijski holdinzi iz EU-a i matični mješoviti financijski holdinzi iz EU-a traže odobrenje u skladu s ovim člankom. Drugi financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi traže odobrenje u skladu s ovim člankom ako moraju biti usklađeni s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj osnovi. 2. Za potrebe stavka 1. financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi iz tog stavka konsolidirajućem nadzornom tijelu i, ako nije riječ o istom tijelu, nadležnom tijelu u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan, dostavljaju informacije o sljedećem: (a) organizacijskoj strukturi grupe kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding pripada, pri čemu su jasno naznačena njezina društva kćeri i, prema potrebi, matična društva, te lokacija i vrsta poslovanja koju obavlja svaki subjekt unutar grupe; (b) informacijama u pogledu imenovanja najmanje dviju osoba koje stvarno upravljaju financijskim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom te usklađenosti sa zahtjevima iz članka 121. o kvalifikacijama direktora; (c) informacijama u pogledu usklađenosti s kriterijima iz članka 14. o dioničarima i članovima, ako je društvo kći financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga kreditna institucija; (d) unutarnjoj organizaciji i raspodjeli zadaća unutar grupe; (e) svim drugim informacijama koje bi mogle biti potrebne za provedbu procjena iz stavaka 3. i 4. ovog članka. Ako se financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu odobrenje daje u isto vrijeme kada se provodi procjena iz članka 22., nadležno tijelo za potrebe tog članka prema potrebi se koordinira s konsolidirajućim nadzornim tijelom te, ako nije riječ o istom tijelu, s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. U tom slučaju razdoblje procjene iz članka 22. stavka 3. drugog podstavka suspendira se na razdoblje koje premašuje 20 radnih dana do dovršetka postupka iz ovog članka.	Članak 28. Iza članka 73. dodaje se naslov glave III.2.a i glava III.2.a koja glasi: „III.2.a FINANCIJSKI HOLDING I MJEŠOVITI FINANCIJSKI HOLDING“. Dodaju se naslovi iznad članaka i članci 73.a do 73.e koji glase: <i>„Izdavanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima</i> Članak 73.a (1) Kada je Hrvatska narodna banka	U potpunost i preuzeto	
--	--	-------------------------------	--

3. Odobrenje se može dati financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu na temelju ovog članka samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a) interni aranžmani i raspodjela zadaća unutar grupe odgovarajući su za potrebe postizanja usklađenosti sa zahtjevima određenima ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi te su osobito učinkoviti za: i. koordiniranje svih društava kćeri financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, uključujući, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadaća među institucijama kćerima; ii. sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima i iii. izvršavanje politika na razini grupe koje je odredio matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding na razini grupe; (b) organizacijskom strukturom grupe kojoj pripada financijski holding ili mješoviti financijski holding ne ometa se niti na drugi način sprečava učinkovit nadzor nad institucijama kćerima ili matičnim institucijama u pogledu pojedinačnih, konsolidiranih te, prema potrebi, potkonsolidiranih obveza kojima podliježe. Pri procjeni tog kriterija osobito se uzima u obzir: i. položaj financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi; ii. dioničarsku strukturu te iii. ulogu financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe; (c) ispunjeni su kriteriji navedeni u članku 14. i zahtjevi utvrđeni u članku 121.	konsolidirajuće nadzorno tijelo matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH i matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH koji je član grupe kreditnih institucija u RH iz članka 278. ovoga Zakona dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja u skladu s ovim člankom.		
4. Davanje odobrenja financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu ne zahtijeva se na temelju ovog članka, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a) glavna djelatnost financijskog holdinga jest stjecanje udjela u društvima kćerima ili, u slučaju mješovitog financijskog holdinga, njegova glavna djelatnost u odnosu na institucije ili financijske institucije jest stjecanje udjela u društvima kćerima; (b) financijski holding ili mješoviti financijski holding nije imenovan kao subjekt u sanaciji ni u jednoj grupi u sanaciji grupe u skladu sa sanacijskom strategijom koju je odredilo relevantno sanacijsko tijelo na temelju Direktive 2014/59/EU; (c) kreditna institucija kći imenovana je kao odgovorna za osiguravanje usklađenosti grupe s bonitetnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi te su joj na raspolaganje stavljena sva potrebna sredstva i zakonske ovlasti za učinkovito ispunjavanje tih obveza; (d) financijski holding ili mješoviti financijski holding ne sudjeluje u donošenju upravne, operativne	(2) Zahtjev za izdavanje odobrenja u skladu s ovim člankom dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti i drugi financijski holding ili mješoviti financijski holding koji je obvezan uskladiti se s ovim Zakonom i/ili		

ili financijske odluke kojima se utječe na grupu ili njezina društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije; (e) nema prepreka učinkovitom nadzoru nad grupom na konsolidiranoj osnovi. Financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi izuzeti od odobrenja u skladu s ovim stavkom ne isključuju se iz opsega konsolidacije kako je utvrđeno u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013. 5. Konsolidirajuće nadzorno tijelo redovito prati usklađenost s uvjetima iz stavka 3. ili, prema potrebi, stavka 4. Financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi konsolidirajućem nadzornom tijelu dostavljaju informacije koje to tijelo zahtijeva za redovito praćenje organizacijske strukture grupe i usklađenosti s uvjetima iz stavka 3. ili, prema potrebi, stavka 4. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dijeli te informacije s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. 6. Ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdilo da uvjeti određeni u stavku 3. nisu ispunjeni ili da više nisu ispunjeni, financijski holding ili mješoviti financijski holding podliježu odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost konsolidiranog nadzora nad zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi i osigurala usklađenost s njima. U slučaju mješovitog financijskog holdinga, nadzornim mjerama osobito se uzimaju u obzir učinci na financijski konglomerat. Nadzorne mjere iz prvog podstavka mogu uključivati: (a) suspenziju prava glasa koje proizlazi iz dionica institucija kćeri u koje drži financijski holding ili mješoviti financijski holding; (b) sudske zabrane ili kazne protiv financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili članova upravljačkog tijela i rukovoditelja, podložno člancima od 65. do 72.; (c) davanje uputa ili smjernica financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu da svojim dioničarima prenese sudjelujuće udjele u svojim institucijama kćerima; (d) privremeno imenovanje drugog financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili institucije unutar grupe kao odgovornog za osiguravanje usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi; (e) ograničavanje ili zabranu raspodjela ili plaćanja kamata dioničarima;	Uredbom (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj osnovi. (3) Uz zahtjev za izdavanje odobrenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka potrebno je priložiti: informaciju o organizacijskoj strukturi grupe kojoj taj financijski holding ili mješoviti financijski holding pripada, pri čemu su jasno naznačena društva kćeri i, prema potrebi, matična društva, te mjesto i vrsta pružanja usluga svake članice grupe informaciju o imenovanju najmanje dviju osoba koje upravljaju tim financijskim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom te o tome		
---	--	--	--

(f) zahtjeve da financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi prodaju ili smanje udjele u institucijama ili drugim subjektima financijskog sektora; (g) zahtjeve da financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi podnesu plan o ponovnoj uspostavi usklađenosti bez odgode. 7. Ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdilo da se više ne ispunjavaju uvjeti iz stavka 4. financijski holding ili mješoviti financijski holding traži odobrenje u skladu s ovim člankom. 8. Za potrebe donošenja odluka o davanju odobrenja i izuzeću od odobrenja iz stavka 3., odnosno stavka 4., i nadzornih mjera iz stavaka 6. i 7., ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo različito od nadležnog tijela u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan, ta dva tijela rade zajedno uz potpuno savjetovanje. Konsolidirajuće nadzorno tijelo priprema procjenu o pitanjima iz stavaka 3., 4., 6. i 7., ovisno o slučaju, te prosljeđuju tu procjenu nadležnom tijelu u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. Ta dva tijela rade sve što je u njihovoj moći kako bi postigla zajedničku odluku u roku od dva mjeseca od primitka te procjene. Zajednička odluka uredno se dokumentira i obrazlaže. Konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje financijski holding ili mješoviti financijski holding o zajedničkoj odluci. U slučaju neslaganja konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležno tijelo u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan ne donose odluku te predmet upućuju EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca od primitka predmeta upućenog EBA-i. Dotična nadležna tijela donose zajedničku odluku u skladu s odlukom EBA-e. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od dva mjeseca ili nakon donošenja zajedničke odluke. 9. U slučaju mješovitih financijskih holdinga, ako su konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležno tijelo u državi članici u kojoj mješoviti financijski holding ima poslovni nastan različiti od koordinatora određenoga u skladu s člankom 10. Direktive 2002/87/EZ, zahtijeva se suglasnost koordinatora za potrebe odluka ili zajedničkih odluka iz stavaka 3., 4., 6. i 7. ovog članka, ovisno o slučaju. Ako je potrebna suglasnost koordinatora, neslaganja se upućuju relevantnim europskim nadzornim tijelima – EBA-i ili Europskom nadzornom tijelu (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) (EIOPA) osnovanom Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*3), koja donose svoju odluku u roku od jednog mjeseca od primitka upućenog	da navedene osobe ispunjavaju zahtjeve iz članka 55. ovoga Zakona informaciju o tome da su ispunjeni kriteriji iz članka 28. ovoga Zakona informaciju o unutarnjoj organizaciji i raspodjeli zadataka unutar grupe kreditnih institucija u RH kojoj pripada financijski holding ili mješoviti financijski holding drugu dokumentaciju koju je Hrvatska narodna banka propisala podzakonskim propisom iz stavka 21. ovoga članka. (4) Ako se zahtjev za izdavanje odobrenja financijskom holdingu ili mješovitom		
---	--	--	--

predmeta. Nijednom odlukom donesenom u skladu s ovim stavkom ne dovode se u pitanje obveze na temelju Direktive 2002/87/EZ ili Direktive 2009/138/EZ. 10. Ako se na temelju ovog članka odobrenje financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu odbije, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje podnositelja zahtjeva o odluci i razlozima za to u roku od četiri mjeseca od primitka zahtjeva, ili ako je zahtjev nepotpun, u roku od četiri mjeseca od primitka potpunih informacija potrebnih za odluku. Odluka o izdavanju ili odbijanju odobrenja u svakom se slučaju donosi u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva. Odluku o odbijanju može prema potrebi popratiti bilo koja mjera iz stavka 6. Članak 21.b Posredničko matično društvo u EU-u 1. Dvije ili više institucija koje su smještene u Uniji, a pripadaju istoj grupi iz treće zemlje imaju jedinstveno posredničko matično društvo u EU-u s poslovnim nastanom u Uniji. 2. Nadležna tijela mogu dopustiti institucijama iz stavka 1. da imaju dva posrednička matična društva u EU-u ako utvrde da bi osnivanje jednog posredničkog matičnog društva u EU-u: (a)bilo neuskladivo s obveznim zahtjevom za razdvajanje djelatnosti koji je određen propisima ili od strane nadzornih tijela treće zemlje u kojoj krajnje matično društvo grupe iz treće zemlje ima mjesto uprave ili (b)podrazumijevalo mogućnost manje učinkovite sanacije nego u slučaju dvaju posredničkih matičnih društava u EU-u sukladno procjeni nadležnog sanacijskog tijela posredničkoga matičnog društva u EU-u. 3. Posredničko matično društvo u EU-u kreditna je institucija kojoj je odobren rad u skladu s člankom 8. ili financijski holding ili mješoviti financijski holding odobren u skladu s člankom 21.a. Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, ako nijedna institucija iz stavka 1. ovog članka nije kreditna institucija ili ako se mora osnovati drugo posredničko matično društvo u EU-u u vezi s investicijskim djelatnostima radi ispunjavanja obveznog zahtjeva kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, posredničko matično društvo u EU-u ili drugo posredničko matično društvo u EU-u može biti	financijskom holdingu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka podnosi zajedno sa zahtjevom za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 26. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo savjetovat će se prije donošenja odluke s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan, u kojem slučaju, Hrvatska narodna banka može produžiti rok od 20 radnih dana iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona za dostavu dodatne dokumentacije iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona na rok koji je potreban za završetak postupka iz ovoga članka, te u tom razdoblju ne teče		
--	---	--	--

investicijsko društvo kojem je odobren rad u skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive 2014/65/EU koji je podložan Direktivi 2014/59/EU. 4. Stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako je ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji manja od 40 milijardi EUR. 5. Za potrebe ovog članka ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji zbroj je sljedećeg: (a) ukupnog iznosa imovine svake institucije u Uniji grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucije nije konsolidirana te (b) ukupnog iznosa imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za rad u Uniji u skladu s ovom Direktivom, Direktivom 2014/65/EU ili Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*4). 6. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i sljedeće informacije za svaku grupu iz treće zemlje koja posluje u njihovoj jurisdikciji: (a) nazive i ukupan iznos imovine institucija koje se nadziru, a pripadaju grupi iz treće zemlje; (b) nazive i ukupan iznos imovine koja se odnosi na podružnice koje su dobile odobrenje za rad u toj državi članici u skladu s ovom Direktivom, Direktivom 2014/65/EU ili Uredbom (EU) br. 600/2014 i vrste djelatnosti za koje su dobile odobrenje za rad; (c) naziv i vrsta, kako je navedena u stavku 3., svakoga posredničkog matičnog društva u EU-u koje je osnovano u toj državi članici i naziv grupe iz treće zemlje kojoj pripada. 7. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje popis svih grupa iz trećih zemalja koje posluju u Uniji i njihova posredničkog matičnog društva u EU-u ili više njih, prema potrebi. Nadležna tijela osiguravaju da svaka institucija u njihovoj jurisdikciji koja je dio grupe iz treće zemlje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta: (a) ima posredničko matično društvo u EU-u; (b) radi se o posredničkom matičnom društvu u EU-u; (c) jedina je institucija grupe iz treće zemlje u Uniji; ili	rok iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona. (5) Hrvatska narodna banka će izdati odobrenje financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: 1) ako unutarnje procedure i raspodjela zadataka unutar grupe osiguravaju usklađenost sa zahtjevima propisanim ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, te osobito osiguravaju učinkovito: koordiniranje svih društava kćeri financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga,		
--	--	--	--

(d) dio je grupe iz treće zemlje čija je ukupna vrijednost imovine u Uniji manja od 40 milijardi EUR. 8. Odstupajući od stavka 1., grupe iz treće zemlje koje posluju putem više od jedne institucije u Uniji i čija je ukupna vrijednost imovine jednaka ili veća od 40 milijardi EUR na 27. lipnja 2019. imaju posredničko matično društvo u EU-u ili ako se primjenjuje stavak 2., dva posrednička matična društva u EU-u do 30. prosinca 2023. 9. Do 30. prosinca 2026. Komisija nakon savjetovanja s EBA-om preispituje zahtjeve koji su ovim člankom određeni za institucije te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U tom se izvješću razmatra barem sljedeće: (a) jesu li zahtjevi utvrđeni u ovom članku funkcionalni, potrebni i proporcionalni i bi li druge mjere bile primjerenije; (b) bi li trebalo revidirati zahtjeve koji su ovim člankom određeni za institucije kako bi se njima odražavale najbolje međunarodne prakse. 10. Do 28. lipnja 2021. EBA podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o postupanju s podružnicama iz trećih zemalja u okviru nacionalnog prava država članica. U tom se izvješću razmatra barem sljedeće: (a) razlikuju li se, i u kojoj mjeri, nadzorne prakse država članica u skladu s nacionalnim pravom za podružnice iz trećih zemalja; (b) bi li različito postupanje s podružnicama iz trećih zemalja u skladu s nacionalnim pravom moglo dovesti do regulatorne arbitraže; (c) je li potrebno i primjereno daljnje usklađivanje nacionalnih propisa za podružnice iz trećih zemalja, posebice kad je riječ o značajnim podružnicama iz trećih zemalja. Komisija po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog Europskom parlamentu i Vijeću na temelju preporuka EBA-e. (*3) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.)."	uključujući, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadataka među institucijama kćerima, sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima i izvršavanje politika na razini grupe koje je uspostavio matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding na razini grupe, 2) ako financijski holding ili mješoviti financijski holding organizacijskom strukturom grupe kojoj pripada neće otežati ili na drugi način spriječiti obavljanje učinkovite supervizije nad institucijama kćerima ili matičnim institucijama, o ispunjavanju obveza na pojedinačnoj, konsolidiranoj te potkonsolidiranoj		
---	---	--	--

(*4) Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).”;	osnovi, pri čemu se osobito uzima u obzir: položaj financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi, vlasnička struktura te uloga financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe, 3) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 28. i 55. ovoga Zakona. (6) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka neće izdati odobrenje iz ovoga članka ako je na temelju stavka 7. ovoga članka donijela odluku da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: 1) glavna djelatnost financijskog holdinga		
--	--	--	--

	je stjecanje udjela u društvima kćerima 2) glavna djelatnost mješovitog financijskog holdinga, u odnosu na institucije ili financijske institucije je stjecanje udjela u društvima kćerima 3) u skladu sa sanacijskom strategijom koju je odredilo nadležno sanacijsko tijelo na temelju propisa kojima se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava, financijski holding ili mješoviti financijski holding nije imenovan kao sanacijski subjekt ni u jednoj grupi u planu sanaciji grupe koju je odredilo nadležno sanacijsko tijelo 4) kreditna institucija kći je obvezna osigurati usklađenost grupe s bonitetnim zahtjevima na		
--	--	--	--

	konsolidiranoj osnovi te su joj na raspolaganje stavljena sva potrebna sredstva i ovlasti za učinkovito ispunjavanje tih obveza 5) financijski holding ili mješoviti financijski holding ne sudjeluje u donošenju upravljačkih, operativnih ili financijskih odluka kojima se utječe na grupu ili njezina društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije i 6) ne postoje prepreke za provođenje učinkovite supervizije grupe kreditnih institucija u RH od strane Hrvatske narodne banke na konsolidiranoj osnovi. (7) Financijski holding ili mješoviti financijski holding koji ispunjava uvjete iz stavka 6. ovoga		
--	--	--	--

	članka dužan je podnijeti zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci kojim dokazuje ispunjenje tih uvjeta. (8) Financijski holding ili mješoviti financijski holding za koji je Hrvatska narodna banka donijela odluku da ispunjava uvjete iz stavka 6. ovoga članka uključeni su u opseg konsolidacije kako je propisano ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. (9) Financijski holding ili mješoviti financijski holding iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je kontinuirano ispunjavati uvjete iz stavka 5. ovoga članka. (10) Financijski holding ili mješoviti financijski holding za		
--	---	--	--

	koji je Hrvatska narodna banka donijela odluku da ispunjava uvjete iz stavka 6. ovoga članka dužan je kontinuirano ispunjavati te uvjete. (11) Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo kontinuirano nadzire ispunjava li financijski holding ili mješoviti financijski holding uvjete iz ovoga članka. (12) Na zahtjev Hrvatske narodne banke kao konsolidirajućeg nadzornog tijela financijski holding ili mješoviti financijski holding dužan je dostaviti informacije nužne za redovito praćenje organizacijske strukture grupe i usklađenosti s		
--	---	--	--

	uvjetima iz stavka 5. ovoga članka ili, prema potrebi, stavka 6. ovoga članka. (13) Ako Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdi da uvjeti iz stavka 5. ovoga članka nisu ispunjeni ili kontinuiranim nadzorom iz stavka 11. ovoga članka utvrdi da ti uvjeti više nisu ispunjeni, može naložiti financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu supervizorske mjere kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili kontinuitet i cjelovitost supervizije na konsolidiranoj osnovi nad zahtjevima na konsolidiranoj osnovi utvrđenim ovim Zakonom i Uredbom		
--	--	--	--

	(EU) br. 575/2013 i osigurala usklađenost s tim zahtjevima, pri čemu će Hrvatska narodna banka osobito voditi računa o učincima tih supervizorskih mjera na financijski konglomerat. (14) Hrvatska narodna banka financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu može osobito: - naložiti zabranu ostvarivanja prava glasa koje proizlazi iz dionica institucija kćeri koje drži financijski holding ili mješoviti financijski holding - izreći upravne sankcije		
--	--	--	--

	financijskom holdingu, mješovitom financijskom holdingu ili članu upravljačkog tijela ili druge odgovorne osobe, u skladu s odredbama ovoga Zakona - naložiti da vlasničke udjele u institucijama kćerima prenese na svoje dioničare ili imatelje udjela - pr ivremeno naložiti da drugi član te grupe, financijski holding, mješoviti financijski holding ili institucija,		
--	---	--	--

	ispunjava na konsolidiranoj osnovi zahtjeve propisane ovim Zakonom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 - naložiti ograničenje isplate ili zabranu isplate temeljem dionica ili isplatu kamata dioničarima - naložiti prodaju ili smanjenje vlasničkog udjela u instituciji ili drugom subjektu financijskog sektora ili - naložiti da dostavi plan prema kojem će se bez odgađanja ponovno uskladiti sa		
--	---	--	--

	zahtjevima iz ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013. (15) U slučaju iz stavka 14. podstavka 1. ovoga članka zabrana ostvarivanja prava glasa znači da financijski holding ili mješoviti financijski holding ne može ostvarivati pravo glasa, te za njega to ne mogu učiniti ni druge osobe. (16) U slučaju kada je njegovo pravo glasa isključeno, a financijski holding ili mješoviti financijski holding na glavnoj skupštini ipak glasuje, tako dani glas je ništav. (17) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da uvjeti iz stavka 6. ovoga članka nisu više ispunjeni,		
--	---	--	--

	financijski holding ili mješoviti financijski holding dužan je podnijeti zahtjev za odobrenje iz stavka 1. ili 2. ovoga članka. (18) Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz ovoga članka odlučuje u roku od četiri mjeseca od primitka urednog zahtjeva, a najkasnije u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva. (19) Ako Hrvatska narodna banka odluči odbiti zahtjev iz ovoga članka može financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu naložiti mjeru iz stavka 14. ovoga članka. (20) U slučaju iz stavka 1. ovoga		
--	---	--	--

	članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke. (21) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom će detaljnije urediti: - dokumentaciju koja se prilaže uz zahtjev za izdavanje odobrenja i - sadržaj izvješća i obavijesti, rokove i način izvješćivanja o informacijama koje su nužne za redovito praćenje usklađenosti s uvjetima iz ovoga članka. <i>Zajednička odluka o</i>		
--	---	--	--

	<i>ispunjenju uvjeta financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo</i> Članak 73.b (1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo ona i nadležno tijelo druge države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan razmjenjuju informacije o svakom od tih holdinga. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka surađuje s nadležnim tijelom države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni		
--	--	--	--

	nastan radi donošenja zajedničke odluke o ispunjenju uvjeta i nalaganja mjera iz članka 73.a ovoga Zakona. (3) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo procjenjuje ispunjenje uvjeta iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona, te o rezultatima procjene obavještava nadležno tijelo u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan. (4) Zajednička odluka o ispunjenju uvjeta iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona ili nalaganju mjera iz članka 73.a stavka 14. ovoga Zakona bit će donesena u roku od dva mjeseca od dana kada je nadležno tijelo države članice u kojoj		
--	---	--	--

	financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan primilo procjenu iz stavka 3. ovoga članka. (5) Zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i obrazložena a Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavit će ovu odluku financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu. (6) Ako postoje različita mišljenja u svezi donošenja zajedničke odluke iz stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka suzdržat će se od donošenja odluke. (7) U slučaju iz stavka		
--	---	--	--

	6. ovoga članka Hrvatska narodna banka može zatražiti savjet od Europskog nadležnog tijela za bankarstvo. (8) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, zajednička odluka donosi se u skladu s tom odlukom. Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka će samostalno donijeti odluku. (9) Hrvatska narodna banka ne može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo iz stavka 7. ovoga članka nakon isteka		
--	---	--	--

	roka od dva mjeseca od dana kada je nadležno tijelo države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan primilo procjenu iz stavka 3. ovoga članka ili nakon donošenja zajedničke odluke. (10) U slučaju mješovitog financijskog holdinga, ako Hrvatska narodna banka nije određena kao koordinator sukladno propisima kojima se uređuju financijski konglomerati, Hrvatska narodna banka će prije donošenja zajedničke odluke iz ovoga članka zatražiti suglasnost koordinatora.		
--	--	--	--

	(11) U slučaju iz stavka 10. ovoga članka ako koordinator ne da suglasnost na prijedlog zajedničke odluke Hrvatska narodna banka će zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo ili Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA). (12) Zajednička odluka donesena u skladu s ovim člankom ne utječe na obveze koje proizlaze iz propisa koji uređuju financijske konglomerate i propisa koji uređuju poslovanje osiguravajućih društava. (13) U slučaju iz stavka 1. ovoga		
--	---	--	--

	članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke. <i>Zajednička odluka o ispunjenju uvjeta financijskog holdinga ili</i> <i>mješovitog financijskog holdinga kada Hrvatska narodna banka</i> <i>nije konsolidirajuće nadzorno tijelo</i> Članak 73.c (1) Kada financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, te kada Hrvatska		
--	---	--	--

	narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo razmjenjivati će s konsolidirajućim nadležnim tijelom informacije vezane za taj holding. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka će surađivati s konsolidirajućim nadzornim tijelom radi donošenja zajedničke odluke o ispunjenju uvjeta iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona i nalažanju mjera iz članka 73.a stavka 14. ovoga Zakona. (3) Zajednička odluka iz stavka 2. ovoga članka donijeti će se u roku od dva mjeseca od dana primitka procjene koju je izradilo konsolidirajuće nadzorno tijelo. (4) Ako je zajednička		
--	---	--	--

	odluka iz stavka 3. ovoga članka donesena Hrvatska narodna banka će na temelju nje donijeti rješenje i dostaviti ga financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. (5) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka će se suzdržati od donošenja odluke i zatražit će posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo. (6) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje,		
--	--	--	--

	zajednička odluka donijet će se u skladu s tom odlukom. Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka će samostalno donijeti odluku. (7) Hrvatska narodna banka ne može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo iz stavka 6. ovoga članka nakon isteka razdoblja od dva mjeseca od primitka procjene konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nakon donošenja zajedničke odluke. (8) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i		
--	---	--	--

	zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke. <i>Ukidanje odobrenja financijskom holdingu i mješovitom financijskom holdingu</i> Članak 73.d (1) Hrvatska narodna banka ukinut će odobrenje iz članka 73.a ovoga Zakona ako matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH i matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ne poduzmu mjere potrebne za osiguravanje usklađenosti dijela trećeg, četvrtog, šestog i sedmog Uredbe (EU) br.		
--	--	--	--

	575/2013, ili zahtjeva vezanog uz visinu dodatnog regulatornog kapitala koji je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebnog zahtjeva vezanog uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke. <i>Posredničko matično društvo u EU-u</i> Članak 73.e		
--	---	--	--

	(1) Dvije ili više institucija, sa sjedištem u Europskoj uniji koje pripadaju istoj grupi iz treće zemlje dužne su odrediti jedinstveno posredničko matično društvo sa sjedištem u Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: posredničko matično društvo u EU-u). (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka u suradnji s drugim nadležnim tijelima nadležnim za nadzor članice grupe iz treće zemlje može donijeti odluku da grupa iz treće zemlje može osnovati dva posrednička matična društva u EU-u ako zajednički utvrde da određivanje jedinstvenog posredničkog matičnog društva u		
--	--	--	--

	EU-u: - nije uskladivo s obveznim zahtjevom za razdvajanje djelatnosti koji je uređen propisima ili je takvu odluku donijelo nadležno tijelo treće zemlje u kojoj krajnje matično društvo grupe iz treće zemlje ima mjesto uprave ili - bi sukladno procjeni nadležnog sanacijskog tijela posredničkog matičnog društva u EU-u mogućnost sanacije bila manje učinkovita nego u slučaju dvaju posredničkih matičnih društava u EU-u. (3) Kreditna institucija koja je dobila odobrenja iz članka 60. ovoga Zakona i koja je s još jednom institucijom sa sjedištem u EU članica grupe iz treće		
--	--	--	--

	zemlje dužna je: 1) imati posredničko matično društvo u EU-u ili 2) biti imenovana kao posredničko matično društvo. (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka kreditna institucija koja je dobila odobrenje iz članka 60. ovoga Zakona a koja je dio grupe iz treće zemlje nije dužna imati posredničko matično društvo u EU-u ili sukladno stavku 3. ovoga članka biti određena kao posredničko matičnom društvu u EU-u ako: - je ukupna vrijednost imovine u EU svih članica grupe iz treće zemlje manja od protuvrijednosti 40 milijardi eura ili - je kreditna institucija koja je		
--	---	--	--

	dobila odobrenje iz članka 60. ovoga Zakona jedina institucija iz te grupe koja posluje u Europskoj uniji. (5) Posredničko matično društvo u EU-u može biti kreditna institucija koja je dobila odobrenje na temelju iz članka 60. ovoga Zakona ili financijski holding odnosno mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje iz članka 73.a ovoga Zakona. (6) Za potrebe ovoga članka ukupna vrijednost imovine grupe iz treće zemlje u EU je zbroj sljedećeg: - ukupnog iznosa imovine svake institucije u EU koja je članica grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj		
--	--	--	--

	konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucija nije konsolidirana te - ukupnog iznosa imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za osnivanje podružnice u EU u skladu s ovim Zakonom, zakonom koji uređuje tržište kapitala ili Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća. (7) Hrvatska narodna banka za svaku grupu iz treće zemlje koja posluje na području Republike Hrvatske, Europskom nadzornom tijeku za bankarstvo dostavlja sljedeće informacije: - nazive i ukupan iznos imovine za svaku kreditnu		
--	---	--	--

	instituciju članicu grupe iz treće zemlje koja posluje na području Republike Hrvatske - nazive i ukupan iznos imovine koja se odnosi na svaku podružnicu koja je dobile odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje u skladu s ovim Zakonom, i djelatnosti za koje su dobile odobrenje - naziv i vrstu svakog posredničkog matičnog društva u EU-u koje ima sjedište u Republici Hrvatskoj i naziv grupe iz treće zemlje kojoj to društvo pripada. (8) U smislu ovoga članka pojam institucija uključuje i investicijsko društvo. (9) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u		
--	--	--	--

	vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.".		
10.u članku 23. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b)ugled, znanje, vještine i iskustvo, kako je navedeno u članku 91. stavku 1., svakog člana upravljačkog tijela koje će voditi poslovanje kreditne institucije nakon predloženog stjecanja;”;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 28.
11.članak 47. mijenja se kako slijedi: (a)umeće se sljedeći stavak: „1.a Država članica zahtijeva da podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji najmanje jednom godišnje izvješćuju nadležna tijela o sljedećim informacijama: (a)ukupnoj imovini koja se odnosi na djelatnosti podružnice koja ima odobrenje za rad u toj državi članici; (b)informacijama o likvidnoj imovini dostupnoj podružnici, osobito o dostupnosti likvidne imovine u valutama država članica;	Članak 82. U članku 214. stavku 1. točki 1. iza riječi: “ovoga Zakona“ riječ: "i" briše se. U točki 2. iza riječi:	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluka o pobližim uvjetima osnivanja, poslovanja, izvješćivanja i prestanka podružnice kreditne

(c) regulatornom kapitalu kojim raspolaže podružnica; (d) sustavima zaštite depozita dostupnima deponentima u podružnici; (e) sustavima upravljanja rizikom; (f) sustavima upravljanja, uključujući nositelje ključnih funkcija za djelatnosti podružnice; (g) planovima oporavka kojima je obuhvaćena podružnica i (h) svim drugim informacijama koje nadležno tijelo smatra potrebnima za sveobuhvatno praćenje djelatnosti podružnice.”; (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o sljedećem: (a) svim odobrenjima za rad izdanim podružnicama kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i svim naknadnim izmjenama tih odobrenja za rad; (b) ukupnoj imovini i obvezama podružnica kreditnih institucija s odobrenjem za rad koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji o kojima se izvješćuje periodično; (c) nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica s odobrenjem za rad. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje popis svih podružnica iz trećih zemalja s odobrenjem za rad u Uniji, uz naznaku države članice u kojoj im je odobren rad.”; (c) umeće se sljedeći stavak: „2.a Nadležna tijela koja nadziru podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i nadležna tijela institucija koja su dio iste grupe iz treće zemlje blisko surađuju kako bi se osiguralo da sve djelatnosti grupe iz te treće zemlje u Uniji podliježu sveobuhvatnom nadzoru, spriječilo izbjegavanje zahtjeva primjenjivih na grupe iz tih trećih zemalja na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 i spriječili svi štetni učinci na financijsku stabilnost Unije. EBA olakšava suradnju među nadležnim tijelima za potrebe prvog podstavka ovog stavka, među ostalim pri provjeri je li dostignut prag iz članka 21.b stavka 4.”;	„ovoga Zakona“ briše se točka i dodaje riječ: "i". Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi: "3) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona." Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase: "(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, te dostaviti sljedeće podatke: sve naknadne promjene koje se odnose na dano		institucije iz treće države u Republici Hrvatskoj (23.12.2020) članak/članci Članak 7.
---	---	--	---

	odobrenje ukupnoj imovini i obvezama podružnice u skladu s rokovima izvješćivanja u kojima je podružnice obvezna izvješćivati Hrvatsku narodnu banku nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica. (3) Sukladno članku 73a. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka sastavljat će popis financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga iz članka 73.a stavaka 5. i 8. ovoga Zakona te financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, institucija i članova grupe iz članka 73.a stavka 14. podstavka 4. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom		
--	---	--	--

	nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji." U stavku 5. točka 4. mijenja se i glasi: "4) podacima koje prikuplja u skladu s člancima 152. i 152.a ovoga Zakona". U točki 12. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavaka 5. i 6.". U točki 14. iza riječi: „državi članici“ riječ: "i" briše se. U točki 15. iza riječi: „ovoga Zakona“ briše se točka i dodaje se riječ: "i". Iza točke 15. dodaje se točka 16. koja glasi: "16) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih		
--	---	--	--

	povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona." Članak 77. U članku 199. ispred riječi: "Hrvatska narodna banka" dodaje se oznaka stavka koja glasi: "(1)". Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi: "(2) U svrhu osiguravanja da sve djelatnosti grupe iz treće zemlje u Europskoj uniji budu podvrgnute sveobuhvatnoj superviziji, sprečavanja izbjegavanja primjene zahtjeva koji su primjenjivi na takve grupe na temelju ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 i		
--	---	--	--

	sprečavanja svih štetnih učinaka na financijsku stabilnost Europske unije pri provedbi supervizije nad poslovanjem podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, Hrvatska narodna banka suraduje s drugim nadležnim tijelima nadležnim za nadzor članica te grupe."		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 92.

12.članak 56. mijenja se kako slijedi: (a)točka (g) zamjenjuje se sljedećim: „(g)tijela nadležnih za nadzor nad obveznicima navedenima u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (*5) radi usklađenosti s tom direktivom i financijsko obavještajnih jedinica; (*5) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”; (b)dodaje se sljedeća točka: „(h)nadležnih tijela ili tijela odgovornih za primjenu propisa o strukturnoj podjeli unutar bankovne grupe.”;	Članak 79. U članku 208. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „3) tijelima koja provode reorganizacijske mjere, kako su definirane propisom kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija, radi očuvanja financijske stabilnosti“. U točki 4. riječi: „odnosno stečaja kreditne institucije“ brišu se. U točki 7. iza riječi: „ulagatelja“ riječ: "i" briše se. Iza točke 8. dodaju se točke 9., 10. i 11. koje glase: "9) tijelima nadležnim za nadzor kreditnih i	U potpunost i preuzeto	
---	---	-------------------------------	--

	financijskih institucija koje su obveznici primjene propisa kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma radi usklađenosti s tim propisima 10) financijsko obavještajnim jedinicama prema propisima kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma i 11) tijelima nadležnim za primjenu propisa kojima se uređuje strukturna podjela unutar bankovne grupe.".		
--	--	--	--

13.u članku 57. stavku 1. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim: „1. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice osiguravaju da se razmjena informacija odvija između nadležnih tijela i tijela odgovornih za nadzor nad:”	Članak 80. U članku 209. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi: "Hrvatska narodna banka razmjenjivat će povjerljive informacije s osobama koje su u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama ovlaštene za provedbu nadzora, i to nad:".	U potpunost i preuzeto	
14.umeće se sljedeći članak: „Članak 58.a Prijenos informacija međunarodnim tijelima 1. Neovisno o članku 53. stavku 1. i članku 54., nadležna tijela, podložno uvjetima određenima u stavcima 2., 3. i 4. ovog članka, mogu prenositi određene informacije sljedećim tijelima ili ih dijeliti s njima: (a)Međunarodnim monetarnim fondom i Svjetskom bankom za potrebe procjena u okviru Programa procjene financijskog sektora; (b) Bankom za međunarodne namire za potrebe studija kvantitativnog učinka; (c) Odborom za financijsku stabilnost za potrebe njegove nadzorne funkcije. 2. Nadležna tijela mogu dijeliti povjerljive informacije samo na temelju izričitog zahtjeva	Članak 81. Iza članka 212. dodaje se naslov članka i članak 212.a koji glase: <i>"Prijenos informacija međunarodnim tijelima</i> Članak 212.a (1) Hrvatska narodna banka će na zahtjev Međunarodnog monetarnog fonda u	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 175.

relevantnog tijela, ako su ispunjeni barem sljedeći uvjeti: (a) zahtjev je opravdan u pogledu konkretnih zadataka koje izvršava tijelo koje je predalo zahtjev u skladu sa svojim zakonskim ovlastima; (b) zahtjev je dovoljno precizan u pogledu vrste, opsega i formata traženih informacija te sredstava njihova priopćavanja ili prijenosa; (c) tražene informacije strogo su potrebne za izvršavanje konkretnih zadataka tijela koje je predalo zahtjev te ne prelaze zakonom propisane zadaće dodijeljene tijelu koje je predalo zahtjev; (d) informacije se prenose ili priopćuju isključivo osobama koje su izravno uključene u izvršavanje posebne zadaće; (e) na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1. 3. Ako je zahtjev predao bilo koji od subjekata iz stavka 1., nadležna tijela mogu prenositi samo skupne ili anonimizirane informacije i mogu dijeliti samo druge informacije u prostorima nadležnog tijela. 4. U mjeri u kojoj je priopćavanjem informacija obuhvaćena obrada osobnih podataka, tijelo koje je predalo zahtjev pri svakoj obradi osobnih podataka mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (*6). (*6) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).” 15. u članku 63. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak: „Države članice omogućavaju nadležnim tijelima da mogu zatražiti smjenu osobe iz prvog podstavka ako ta osoba krši svoje obveze iz prvog podstavka.”; 16. članak 64. mijenja se kako slijedi: (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Nadležnim tijelima dodjeljuju se sve nadzorne ovlasti da interveniraju u poslovanje institucija, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga koje su im potrebne za	svrhu obavljanja njegovih zadataka, Svjetske banke za potrebe procjena u okviru Programa procjene financijskog sektora, Banke za međunarodne namire za potrebe studija kvantitativnog učinka ili Odbora za financijsku stabilnost za potrebe njegove nadzorne funkcije, dostaviti skupne podatke ili podatak iz kojeg nije moguće prepoznati o kojoj se kreditnoj instituciji radi ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: 1) zahtjev je opravdan jer je zatražen u svrhu obavljanja zakonom dodijeljenih ovlasti 2) zahtjev je dovoljno precizan u pogledu vrste, opsega i formata traženih informacija te sredstava njihovog priopćavanja ili prijenosa		
---	--	--	--

izvršavanje njihove funkcije, uključujući, posebice, pravo da oduzmu odobrenje za rad u skladu s člankom 18., ovlasti navedene u člancima 18., 102., 104. i 105. i ovlasti za poduzimanje mjera iz članka 21.a stavka 6.”; (b)dodaje se sljedeći stavak: „3. U odlukama koje nadležna tijela donesu pri izvršavanju svojih nadzornih ovlasti i ovlasti izricanja kazni navode se razlozi na kojima se temelje.”; 17.u članku 66. stavku 1. dodaje se sljedeća točka: „(e)izostankom podnošenja zahtjeva za odobrenje što je kršenje članka 21.a ili bilo kojeg drugog kršenja zahtjeva određenih u tom članku.”; 18.u članku 67. stavku 1. dodaje se sljedeća točka: „(q)matična institucija, matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding ne poduzimaju mjere koje bi mogle biti potrebne za osiguravanje usklađenosti s bonitetnim zahtjevima iz dijela trećeg, četvrtog, šestog ili sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili određene u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) ili člankom 105. ove Direktive na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi.”;	3) tražene informacije potrebne su isključivo za izvršavanje konkretnih zadataka podnositelja zahtjeva te ne prelaze njegove zakonom utvrđene zadatke 4) informacije se prenose ili priopćavaju isključivo osobama koje su izravno uključene u izvršavanje zadatka u čiju svrhu se podaci dostavljaju i 5) na osobe koje imaju pristup informacijama postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona. (2) Ako je zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka zatražena druga informacija, različita od one navedene u tom		
--	--	--	--

	stavku Hrvatska narodna banka može druge informacije učiniti dostupnima isključivo u svojim prostorijama. (3) Ako priopćavanje informacija na temelju zahtjeva iz ovoga članka predstavlja obradu osobnih podataka podnositelj zahtjeva dužan je ispunjavati uvjete utvrđene propisima koji uređuju zaštitu osobnih podataka.".		
	Članak 69. U članku 172. iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase: "(5) U slučaju da revizorsko društvo ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama iz stavka 1. ovoga članka,		

	Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti imenovanje novog revizorskog društva. (6) O činjenici iz stavka 5. ovoga članka Hrvatska narodna banka će obavijestiti tijelo nadležno za nadzor osoba ovlaštenih za obavljanje revizorskih usluga prema zakonu kojim je uređena revizija." Članak 71. U članku 178. stavku 1. točki 3. riječ: "i" briše se. Iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi: "4) financijski holding i mješoviti financijski holding iz Glave		
--	--	--	--

	III.2.a ovoga Zakona i" Dosadašnja točka 4. postaje točka 5. Članak 127. U članku 365. stavku 1. iza točke 1. dodaju se točke 1.a do 1.h koje glase: "1.a) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 73.a stavka 1. ovoga Zakona 1.b) financijskih holding ili mješoviti financijski holding koji ne podnese zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci kojim		
--	--	--	--

	dokazuje ispunjavanje uvjeta iz članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona čime postupi protivno članku 73.a stavku 7. ovoga Zakona 1.c) financijskih holding ili mješoviti financijski holding iz članka 73.a stavaka 1. ili 2. koji kontinuirano ne ispunjava uvjete iz članka 73.a stavka 5. ovoga Zakona čime postupi protivno članku 73.a stavku 9. ovoga Zakona 1.d) financijski holding ili mješoviti financijski holding za koji je Hrvatska narodna banka donijela odluku da ispunjava uvjete iz članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona a koji kontinuirano ne ispunjava te uvjete		
--	--	--	--

	čime postupno protivno članku 73.a stavku 10. ovoga Zakona 1.e) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji na zahtjev Hrvatske narodne banke ne dostavi informacije nužne za redovito praćenje organizacijske strukture grupe i usklađenosti s uvjetima iz članka 73.a stavka 4. ili članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona 1.f) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji protivno zabrani ostvarivanja prava glasa koje je Hrvatska narodna banka naložila sukladno članku 73.a stavku 14.		
--	--	--	--

	podstavku 1. ovoga Zakona, glasa na glavnoj skupštini društva kćeri 1.g) financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding za koji Hrvatska narodna banka utvrdi da više ne ispunjava uvjete iz članka 73.a stavka 6. ovoga Zakona a koji ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 73. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona čime postupa protivno članku 73.a stavku 17. ovoga Zakona 1.h) matični financijskih holding ili matični mješoviti financijski holding koji ne dostavi izvješća ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u		
--	---	--	--

	sadržaju, rokovima ili na način propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 73.a stavka 21. podstavka 2. ovoga Zakona". Točka 2. mijenja se i glasi: "2) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH koja je obvezna ispunjavati bonitetne zahtjeve na potkonsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija ako ne ispuni neki od zahtjeva iz članka 97. stavaka 1. do 5. ovoga Zakona te matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispuni zahtjev iz članka 97.		
--	--	--	--

	stavaka 3. do 6. ovoga Zakona". Iza točke 2. dodaju se točke 2.a i 2.b koje glase: "2.a) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ako na konsolidiranoj osnovi ne ispunjava odredbe o odnosu između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka iz članka 100.a ovoga Zakona 2.b) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ako ne osigura da njezino društvo kći na pojedinačnoj osnovi ispunjava zahtjeve u		
--	--	--	--

	skladu s odredbama ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka i varijabilni primici odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 97.a stavka 3. ovoga Zakona". Točke 3. i 4. mijenjaju se i glase: "3) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako matičnoj kreditnoj instituciji u toj grupi ne izvrši obveze iz članka 281. stavka 1. ovoga Zakona		
--	---	--	--

	4) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH koja ne osigura da joj društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding i matični financijski holding dostavljaju podatke koji su potrebni za konsolidaciju čime postupaju protivno članku 281. stavku 2. ovoga Zakona". Članak 28. <i>Ukidanje odobrenja financijskom holdingu i mješovitom financijskom holdingu</i> Članak 73.d (1) Hrvatska narodna banka ukinut će odobrenje iz članka		
--	---	--	--

	73.a ovoga Zakona ako matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH i matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ne poduzmu mjere potrebne za osiguravanje usklađenosti dijela trećeg, četvrtog, šestog i sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeva vezanog uz visinu dodatnog regulatornog kapitala koji je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebnog zahtjeva vezanog uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona.		
--	---	--	--

	(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.		
19.članak 74. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 74. Interno upravljanje i planovi oporavka i sanacije 1. Institucije moraju imati robusne sustave upravljanja koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti, učinkovitim procesima za utvrđivanje, upravljanje, praćenje rizika i izvješćivanje o rizicima kojima jesu ili bi mogle biti izložene, odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre administrativne i računovodstvene postupke te politiku i praksu u pogledu primitaka, koje su dosljedne s dobrim i učinkovitim upravljanjem rizicima te ga promiču. Politike i prakse u pogledu primitaka iz prvog podstavka rodno su neutralne. 2. Sustavi, procesi i mehanizmi iz stavka 1. ovog članka cjeloviti su i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti rizika svojstvenih poslovnom modelu i poslovima institucije. Tehnički kriteriji utvrđeni u člancima od 76. do 95. uzimaju se u obzir. 3. EBA izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o sustavima,	Članak 36. U članku 101. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi: "4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima, koje promiču odgovarajuće i djelotvorno upravljanje rizicima i koje su rodno neutralne i". U stavku 2. točki 1.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 101.

procesima i mehanizmima iz stavka 1. ovog članka, uzimajući u obzir stavak 2. ovog članka. EBA izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o rodno neutralnoj politici primitaka za institucije. U roku od dvije godine od datuma objave smjernica navedenih u drugom podstavku i na temelju informacija koje su prikupila nadležna tijela EBA izdaje izvješće o primjeni rodno neutralne politike primitaka u institucijama.”; 20. u članku 75. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Nadležna tijela prikupljaju informacije priopćene u skladu s kriterijima za objavljivanje utvrđenima u točkama (g), (h), (i) i (k) članka 450. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, kao i informacije dobivene od institucija o razlikama u plaćama između spolova, i te informacije upotrebljavaju za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka. Nadležna tijela o tome obavješćuju EBA-u.”	podtočka 4. mijenja se i glasi: "— pravila o upravljanju kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje". Točka 5. briše se. Točke 6. do 8. postaju točke 5. do 7. Članak 64. Članak 152. mijenja se i glasi: "(1) Hrvatska narodna banka prikuplja podatke u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h), i) i k) Uredbe (EU) br. 575/2013 i podatke o razlikama u primicima između spolova. (2) Hrvatska narodna banka podatke iz		
--	---	--	--

	stavka 1. ovoga članka koristi pri utvrđivanju referentnih trendova i praksi kreditnih institucija vezanih uz primitke radnika." Članak 82. U članku 214. stavku 1. na kraju točke 1. riječ: "i" briše se. Na kraju točke 2. briše se točka i dodaje se riječ: "i". Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi: "3) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona." Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase: "(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će		
--	---	--	--

	Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, te dostaviti sljedeće podatke: sve naknadne promjene koje se odnose na dano odobrenje ukupnoj imovini i obvezama podružnice u skladu s rokovima izvješćivanja u kojima je podružnice obvezna izvješćivati Hrvatsku narodnu banku nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica. (3) Sukladno članku 73a. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka sastavljat će popis financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga iz članka 73.a stavaka 5. i 8. ovoga Zakona		
--	--	--	--

	te financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, institucija i članova grupe iz članka 73.a stavka 14. podstavka 4. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji." U stavku 5. točka 4. mijenja se i glasi: "4) podacima koje prikuplja u skladu s člancima 152. i 152.a ovoga Zakona". U točki 12. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavaka 5. i 6.". U točki 14. iza riječi: „državi članici“ riječ: "i" briše se. U točki 15. iza riječi:		
--	---	--	--

	„ovoga Zakona“ briše se točka i dodaje se riječ: "i". Iza točke 15. dodaje se točka 16. koja glasi: "16) propisima kojima se uređuje što se ne smatra primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona."		
21.članak 84. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 84. Kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje 1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije primjenjuju interne sustave, upotrebljavaju standardiziranu metodologiju ili pojednostavljenu standardiziranu metodologiju za prepoznavanje, vrednovanje i ublažavanje rizika, te za upravljanje rizicima, koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkog kapitala i neto kamatni prihod od poslova institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. 2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije primjenjuju sustave za procjenu i praćenje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kreditnih raspona koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkog kapitala i neto kamatni prihod od poslova institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne	Članak 36. U članku 101. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi: "4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima, koje promiču odgovarajuće i djelotvorno	U potpunost i preuzeto	

trguje. 3. Nadležno tijelo može zahtijevati da institucija upotrebljava standardiziranu metodologiju iz stavka 1. ako interni sustavi koje ta institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizikâ iz tog stavka nisu zadovoljavajući. 4. Nadležno tijelo može zahtijevati da mala i jednostavne institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013 upotrebljava standardiziranu metodologiju ako smatra da pojednostavnjena standardizirana metodologija nije primjerena za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova te institucije koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. 5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuje, za potrebe ovog članka, standardizirana metodologija koju institucije mogu upotrebljavati u svrhu vrednovanja rizikâ iz stavka 1. ovog članka, uključujući pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju za male i jednostavne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je barem jednako konzervativna kao i standardizirana metodologija. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA izdaje smjernice radi utvrđivanja kriterija za: (a) vrednovanje rizikâ navedenih u stavku 1. koje provodi interni sustav institucija; (b) utvrđivanje i smanjenje rizikâ navedenih u stavku 1. te upravljanje tim rizicima, što provode institucije; (c) procjenu i praćenje rizikâ navedenih u stavku 2. koje provode institucije; (d) određivanje koji od internih sustava koje institucije primjenjuju za potrebe stavka 1. nisu zadovoljavajući kako je navedeno u stavku 3. EBA izdaje te smjernice do 28. lipnja 2020.”;	upravljanje rizicima i koje su rodno neutralne i”. U stavku 2. točki 1. podtočka 4. mijenja se i glasi: “– pravila o upravljanju kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje”. Točka 5. briše se. Točke 6. do 8. postaju točke 5. do 7. Članak 37. U članku 103. iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase: “(6) Kreditna institucija dužna je dosljedno primjenjivati interne sustave, upotrebljavati standardiziranu		
--	--	--	--

	metodologiju ili pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju za prepoznavanje, vrednovanje, upravljanje i ublažavanje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu na ekonomsku vrijednost kapitala i neto kamatni prihod iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. (7) Standardiziranu metodologiju ili pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju propisuje Europska komisija regulatornim tehničkim standardom. (8) Kreditna institucija dužna je primjenjivati interne sustave za procjenu i praćenje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kreditnih		
--	--	--	--

	raspona koje utječu na ekonomsku vrijednost kapitala i neto kamatni prihod iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.". Članak 87. U članku 224. stavku 1. točki 12. iza riječi: "proizvodima ili sustavima" stavlja se zarez i dodaju riječi: "uključujući aktivnosti povezane s eksternalizacijom". Točka 20. mijenja se i glasi: "20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog Uredbom (EU) br. 575/2013 prema uvjetima iz članka 228. ovoga Zakona".		
--	---	--	--

	Točka 22. mijenja se i glasi: "22) naložiti obvezu češćeg ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala, likvidnosti i financijskoj poluzi pod uvjetima iz članka 226. ovoga Zakona". Iza točke 32. dodaje se točka 32.a koja glasi: "32.a) naložiti da se kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. od a) do h) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne može smatrati malom i jednostavnom institucijom". Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase: "(3) Ako Hrvatska		
--	---	--	--

	narodna banka ocijeni da interni sustavi koje kreditna institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizika iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona nisu zadovoljavajući naložiti će kreditnoj instituciji da upotrebljava standardiziranu metodologiju iz tog članka. (4) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da određenoj maloj i jednostavnoj kreditnoj instituciji za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje nije primjerena pojednostavnjena standardizirana metodologija naložiti će primjenu standardizirane metodologije iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona.		
--	---	--	--

	(5) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz stavka 1. ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze."		
22.u članku 85. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode politike i procese za vrednovanje izloženosti operativnom riziku i upravljanje tim izloženostima, uključujući rizik modela i rizike koji proizlaze iz eksternalizacije, te za pokriće događaja male učestalosti s velikim gubicima. Institucije određuju što predstavlja operativni rizik u smislu tih politika i postupaka.”.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Odluka o sustavu upravljanja (NN 96/18) članak/članci Članak 38.
23.u članku 88. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak: „Države članice osiguravaju da su podaci o kreditima danima članovima upravljačkog tijela i s njima povezanim stranama propisno dokumentirani i na raspolaganju nadležnim tijelima na zahtjev. Za potrebe ovog članka pojam ‚povezana strana‘ znači: (a)bračni drug, registrirani partner u skladu s nacionalnim pravom, dijete ili roditelj člana upravljačkog tijela; (b)trgovački subjekt u kojemu član upravljačkog tijela ili član njegove uže obitelji iz točke (a) ima kvalificirani udio od 10 % ili više u kapitalu ili u glasačkim pravima u tom subjektu, ili u kojemu te osobe mogu imati znatan utjecaj ili u kojemu su te osobe na poziciji višeg rukovodstva ili su	Članak 2. U članku 3. ispred riječi: "Pojedini" dodaje se oznaka stavka koja glasi: "(1)". U stavku 1. točka 1.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 146.c

članovi upravljačkog tijela.”;	mijenja se i glasi: <i>"1) član uže obitelji osobe je:</i> 1. bračni drug ili osoba koja prema posebnom zakonu, ima položaj jednak položaju u bračnoj zajednici ili osoba s kojom je sklopila životno partnerstvo u skladu sa zakonom koji uređuje životno partnerstvo osoba istog spola 2. roditelj, sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći te osobe 3. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći osobe iz podtočke 1. ove točke 4. druga osoba koja nema punu poslovnu sposobnost i koja je		
---------------------------------------	--	--	--

	stavljena pod skrbništvo te osobe".		
	Članak 62.		
	U članku 146. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi		
	"4) pravna osoba u kojoj kreditna institucija ima sudjelujući udio".		
	Iza točke 4. dodaju se nove točke 5. i 6. koje glase:		
	"5) pravna osoba u kojoj član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije ima kvalificirani udio		
	6) pravna osoba u kojoj su član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije članovi višeg		

	rukovodstva ili su članovi uprave, nadzornog odbora, upravnog odbora ili izvršni direktori". Dosadašnja točka 5. koja postaje točka 7. mijenja se i glasi: "7) pravna osoba čiji je član uprave, nadzornog odbora, upravnog odbora ili izvršni direktor ili prokurist istodobno i član uprave ili član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije". Dosadašnje točke 6. i 7. postaju točke 8. i 9. U dosadašnjoj točki 8. koja postaje točke 10. riječi: "iz točaka 1. do 7." zamjenjuju se riječima: "iz točaka 1. do 9.". U stavku 2. u uvodnoj rečenici riječi: "točaka 1. do 7." zamjenjuju se riječima: "točaka 1.		
--	--	--	--

	do 9.".		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Odluka o supervizorskim izvještajima kreditnih institucija (NN 41A/14, 127/14, 67/15, 119/15, 7/17, 44/17, 120/17, 85/18, 47/19, 14/20) članak/članci 1., 7.

24.u članku 89. dodaje se sljedeći stavak: „6. Komisija do 1. siječnja 2021., nakon savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om, preispituje jesu li informacije iz stavka 1. točaka od (a) do (f) i dalje primjerene te istodobno uzima u obzir prethodne procjene učinka, međunarodne sporazume i razvoj zakonodavstva u Uniji i razmatra može li se u stavak 1. dodati još relevantnih zahtjeva za informacijama. Komisija do 30. lipnja 2021. na temelju savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni iz ovog stavka te im po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog.”;		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje obveze Komisije.
25.članak 91. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Institucije, financijske holdinge i mješovite financijske holdinge, imaju glavnu odgovornost u osiguravanju toga da članovi upravljačkog tijela imaju u svakom trenutku dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti. Članovi upravljačkog tijela posebno udovoljavaju zahtjevima iz stavaka od 2. do 8. Ako članovi upravljačkog tijela ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene u ovom stavku, nadležna tijela imaju ovlast razrješenja tih članova iz upravljačkog tijela. Nadležna tijela posebno provjeravaju jesu li zahtjevi iz ovog stavka još uvijek ispunjeni ako postoje opravdani razlozi za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo pokušaja odnosno ako za to postoji povećani rizik u vezi s tom institucijom.”; (b)stavci 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim: „7. Upravljačko tijelo posjeduje adekvatno zajedničko znanje, vještine i iskustvo kako bi bilo u mogućnosti razumjeti poslove i glavne rizike institucije. Ukupni sastav upravljačkog tijela odražava odgovarajuće širok raspon iskustava. 8. Svaki član upravljačkog tijela djeluje iskreno, pošteno i s neovisnošću mišljenja kako bi mogao učinkovito procjenjivati i preispitivati odluke višeg rukovodstva kada je to potrebno te kako bi mogao učinkovito nadzirati i pratiti upravljačko donošenje odluka. Članstvo u povezanim društvima ili povezanim subjektima samo po sebi nije prepreka djelovanju s	Članak 14. U članku 38. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: "(2) Kreditna institucija dužna je osigurati da članovi uprave u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u upravi iz stavka 1. ovoga članka." Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci. 38., 45., 35.

neovisnošću mišljenja.”; (c) u stavku 12. dodaje se sljedeća točka: „(f) dosljednoj primjeni ovlasti iz stavka 1. drugog podstavka.”;	U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. u podstavku 4. riječi: "stavka 2." zamjenjuju se riječima: "stavka 3.". Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6. Članak 18. U članku 45. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: "(2) Kreditna institucija dužna je osigurati da članovi nadzornog odbora u svakom trenutku ispunjavaju uvjete za članstvo u nadzornom odboru iz stavka 1.		
--	---	--	--

	ovoga članka." Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi: "(3) Nadzorni odbor kreditne institucije koja nije mala i jednostavna kreditna institucija i nadzorni odbor kreditne institucije čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređeno tržište kako je određeno zakonom kojim se uređuje tržište kapitala mora imati dovoljan broj neovisnih članova." U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. riječi: "stavkom 2." zamjenjuju se riječima: "stavkom 3."		
--	---	--	--

	Dosadašnji stavci 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6. i 7. U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 8. u podstavku 4. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavka 6.". Članak 12. U članku 35. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: "(4) Cjelokupan sastav uprave i nadzornog odbora mora odražavati odgovarajuće širok raspon iskustava.". Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.		
--	---	--	--

		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o procjeni primjerenosti predsjednika uprave, člana uprave, člana nadzornog odbora i nositelja ključne funkcije u kreditnoj instituciji (23.12.2020)
26.članak 92. mijenja se kako slijedi: (a) stavak 1. briše se; (b)stavak 2. mijenja se kako slijedi: i.uvodni dio zamjenjuje se sljedećim: „Države članice osiguravaju da pri utvrđivanju i primjeni politika ukupnih primitaka, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske pogodnosti, za kategorije osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije, institucije poštuju sljedeće zahtjeve na način koji je primjeren njihovoj veličini, internoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti njihovih poslova.”; ii. umeće se sljedeća točka: „(aa) politika primitaka rodno je neutralna politika primitaka.”;	Članak 34. Naslov iznad članka i članak 100. mijenjaju se i glase: <i>"Politike primitaka</i> Članak 100. (1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i primjenjivati politike primitaka razmjerno	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o primicima radnika (23.12.2020)

(c)dodaje se sljedeći stavak: „3. Za potrebe stavka 2. kategorije osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije uključuju barem: (a) sve članove upravljačkog tijela i višeg rukovodstva; (b)članove osoblja s rukovodećim ovlastima nad kontrolnim funkcijama institucije i značajnim poslovnim jedinicama; (c)članove osoblja koji imaju pravo na znatne primitke iz prethodne financijske godine, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: i.primici tog člana osoblja iznose od 500 000 EUR ili više, te su jednaki ili veći od prosječnih primitaka dodijeljenih članovima upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije iz točke (a); ii.član osoblja obavlja stručnu djelatnost u značajnoj poslovnoj jedinici i ta djelatnost ima znatan učinak na profil rizičnosti relevantne poslovne jedinice.”;	svojoj veličini, unutarnjoj organizaciji, te vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja. (2) Odredbe o odgodi varijabilnih primitaka, dodjeli varijabilnih primitaka u instrumentima te zadržavanju i isplati diskrecijskih mirovinskih pogodnosti u obliku instrumenta iz podzakonskog propisa donesenog na temelju stavka 4. ovoga članka ne primjenjuju se na: 1) kreditnu institucija koja nije velika kreditna institucija, 2) male primitke radnika kreditne institucije. (3) Kreditna		
---	--	--	--

	institucija koja ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno odredbama ovoga Zakona ili odredbama podzakonskog propisa donesenog na temelju stavka 4. ovoga članka, ne smije isplaćivati tako ugovorene varijabilne primitke te su tako ugovorene odredbe ništetne. Članak 36. U članku 101. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi: "4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima, koje promiču odgovarajuće i djelotvorno upravljanje rizicima i koje su rodno neutralne i".		
--	--	--	--

	U stavku 2. točki 1. podtočka 4. mijenja se i glasi: "— pravila o upravljanju kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje". Točka 5. briše se. Točke 6. do 8. postaju točke 5. do 7.		
		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o organizacijskim zahtjevima i pravilima poslovnog ponašanja za obavljanje investicijskih usluga i aktivnosti te politikama primitaka i

			kriterijima za značajna investicijska društva (27.11.2020)
27.članak 94. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 1. mijenja se kako slijedi: i.točka I. podtočka i. zamjenjuje se sljedećim: „i.dionica ili, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, istovjetnih vlasničkih udjela; ili instrumenata povezanih s dionicama ili, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, istovjetnih negotovinskih instrumenata;”; ii.točka (m) zamjenjuje se sljedećim: „(m)značajni dio, u svakom slučaju najmanje 40 % varijabilnog dijela primitaka odgađa se za razdoblje koje nije kraće od četiri do pet godina te se na odgovarajući način usklađuje s vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i djelatnostima dotičnog člana osoblja. Za članove upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucija koje su znatne zbog svoje veličine, interne organizacije te vrste, opsega i složenosti njihovih djelatnosti, razdoblje odgode ne bi trebalo biti manje od pet godina. Dinamika primici koji se plaćaju u režimu odgode ne smije biti brža nego što bi to bio slučaj na proporcionalnoj osnovi. Ako je iznos varijabilnog dijela primitaka izrazito visok, odgađa se plaćanje najmanje 60 % iznosa. Trajanje odgode određuje se u skladu s poslovnim ciklusom, vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i djelatnostima dotičnog člana osoblja;”; (b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju kategorije	Članak 34. Naslov iznad članka i članak 100. mijenjaju se i glase: <i>"Politike primitaka</i> Članak 100. (1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i primjenjivati politike primitaka razmjerno svojoj veličini, unutarnjoj organizaciji, te vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja. (2) Odredbe o odgodi varijabilnih primitaka, dodjeli varijabilnih primitaka u	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o primicima radnika (23.12.2020)

instrumenata kojima se ispunjavaju uvjeti iz stavka 1. točke (l) podtočke ii. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014. Za potrebe utvrđivanja člana osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije, kako je navedeno u članku 92. stavku 3., EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju kriteriji za definiranje sljedećeg: (a) upravljačkih odgovornosti i kontrolnih funkcija; (b) značajnih poslovnih jedinica i znatnog utjecaja na profil rizičnosti relevantne poslovne jedinice i (c) drugih kategorija osoblja koje nisu izričito navedene u članku 92. stavku 3., čije profesionalne djelatnosti imaju usporediv utjecaj na profil rizičnosti institucije kao i kategorije osoblja koje su u njemu navedene. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”; (c) dodaju se sljedeći stavci: „3. Odstupajući od stavka 1., zahtjevi utvrđeni u tom stavku točkama (l) i (m) te u drugom podstavku točke (o) ne primjenjuju se na sljedeće: (a) instituciju koja nije velika institucija kako je utvrđeno u članku 4. stavku 1. točki 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i čija vrijednost imovine, u prosjeku te na pojedinačnoj osnovi u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, iznosi 5 milijardi EUR ili manje u razdoblju od četiri godine koje neposredno prethodi tekućoj financijskoj godini; (b) člana osoblja čiji godišnji varijabilni primici ne premašuju 50 000 EUR i ne čine više od jedne trećine njegovih ukupnih godišnjih primitaka. 4. Odstupajući od stavka 3. točke (a), država članica može sniziti ili povišiti u njemu naveden prag, pod uvjetom da: (a) institucija u odnosu na koju se država članica koristi ovom odredbom nije velika institucija	instrumentima te zadržavanju i isplati diskrecijskih mirovinskih pogodnosti u obliku instrumenta iz podzakonskog propisa donesenog na temelju stavka 4. ovoga članka ne primjenjuju se na: 1) kreditnu institucija koja nije velika kreditna institucija, 2) male primitke radnika kreditne institucije. (3) Kreditna institucija koja ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno odredbama ovoga Zakona ili odredbama podzakonskog propisa donesenog na temelju stavka 4. ovoga članka, ne smije isplaćivati tako ugovorene varijabilne		
---	---	--	--

kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, ako je prag povišen: i.institucija ispunjava kriterije navedene u članku 4. stavku 1. točki 145. podtočkama (c), (d) i (e) Uredbe (EU) br. 575/2013 i ii. prag ne prelazi 15 milijardi EUR; (b)primjereno je izmijeniti prag u skladu s ovim stavkom uzimajući u obzir vrstu i opseg institucije, složenost njezinih poslova, njezinu internu organizaciju ili, ako je primjenjivo, obilježja grupe kojoj pripada. 5. Odstupajući od stavka 3. točke (b), država članica može odlučiti da članovi osoblja koji imaju pravo na godišnji varijabilni primitak niži od praga i udjela iz te točke ne podliježu odstupanju navedenome u njemu zbog posebnosti nacionalnih tržišta u pogledu praksi primitaka ili zbog vrste odgovornosti i profila radnog mjesta tih članova osoblja. 6. Do 28. lipnja 2023. Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om preispituje primjenu stavaka od 3. do 5., izvješćuje o tome te to izvješće dostavlja, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, Europskom parlamentu i Vijeću. 7. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 olakšavajući provedbu stavaka 3., 4. i 5. i osiguravajući njihovu dosljednu primjenu.”;	primitke te su tako ugovorene odredbe ništetne. Članak 2. Iza točke 28. dodaje se točka 28.a koja glasi: "28.a) <i>kreditna institucija koja nije velika kreditna institucija</i> je kreditna institucija koja ne ispunjava uvjete propisane člankom 4. stavkom 1. točkom 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i čiji četverogodišnji prosjek imovine iskazane u revidiranim financijskim izvještajima koji se odnose na zadnji dan prethodne četiri poslovne godine na pojedinačnoj osnovi ne prelazi iznos u protuvrijednosti od jedne milijarde eura".		
---	--	--	--

	Iza točke 29.b dodaju se točke 29.c i 29.d koje glase: "29.c) <i>mala i jednostavna kreditna institucija</i> je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, gdje je za potrebe primjenjivog praga iz podtočke (b) te točke Uredbe (EU) br. 575/2013, u Republici Hrvatskoj isti smanjen na protuvrijednost jedne milijarde eura 29.d) <i>mali primici</i> su primici radnika kreditne institucije čiji bruto varijabilni primici na godišnjoj osnovi ne prelaze iznos od 200.000,00 kuna i ne čine više od jedne trećine njegovih bruto ukupnih primitaka na godišnjoj		
--	--	--	--

	osnovi".		
		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o organizacijskim zahtjevima i pravilima poslovnog ponašanja za obavljanje investicijskih usluga i aktivnosti te politikama primitaka i kriterijima za značajna investicijska društva (27.11.2020)

28.članak 97. mijenja se kako slijedi: (a) u stavku 1. briše se točka (b); (b)u stavku 4. dodaje se sljedeći podstavak: „Pri provođenju provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka nadležna tijela primjenjuju načelo proporcionalnosti u skladu s kriterijima objavljenima na temelju članka 143. stavka 1. točke (c).”; (c)umeće se sljedeći stavak: „4.a Nadležna tijela mogu prilagoditi metodologije za primjenu provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka kako bi se u obzir uzele institucije sličnih profila rizičnosti, kao što su slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti. Takve prilagođene metodologije mogu uključivati rizično orijentirane referentne vrijednosti i kvantitativne pokazatelje, omogućuju potrebno razmatranje specifičnih rizika kojima svaka institucija može biti izložena te ne utječu na vrstu mjera specifičnih za pojedinu instituciju i određene u skladu s člankom 104. Ako nadležna tijela upotrebljavaju prilagođene metodologije na temelju ovog stavka, o tome obavješćuju EBA-u. EBA prati nadzorne prakse i izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, kojima se određuje kako se slični profili rizičnosti procjenjuju za potrebe ovog stavka te da bi se zajamčila dosljedna i proporcionalna primjena metodologija diljem Unije koje su prilagođene sličnim institucijama.”; (d)dodaje se sljedeći stavak: „6. Ako se provjerom, a posebno ocjenom sustava upravljanja, poslovnog modela ili djelatnosti institucije, nadležnim tijelima pruže opravdani razlozi za sumnju da se, u vezi s tom institucijom, pranje novca ili financiranje terorizma obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo pokušaja odnosno ako za to postoji povećani rizik, nadležno tijelo odmah o tome obavješćuje EBA-u i tijelo vlasti ili tijelo koje nadzire instituciju u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 i nadležno je za osiguravanje usklađenosti s tom Direktivom. U slučaju mogućeg povećanog rizika pranja novca ili financiranja terorizma, nadležno tijelo i tijelo vlasti ili tijelo koje nadzire instituciju u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 i koje je nadležno za osiguravanje usklađenosti s tom Direktivom odmah se povezuje s EBA-om i obavješćuje je o njihovoj zajedničkoj procjeni. Nadležno tijelo, prema potrebi, poduzima mjere u skladu s ovom Direktivom.”;	Članak 72. U članku 180. u stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: "zakonitost poslovanja kreditne institucije uključujući" brišu se. Točka b) briše se. Dosadašnja točka c) postaje točka b). U stavku 3. iza riječi: "načelom razmjernosti" stavlja se zarez i dodaju se riječi: "a u skladu s kriterijima objavljenima na temelju članka 215. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona". Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. do 10. koji glase:	U potpunost i preuzeto	
---	--	-------------------------------	--

	"(6) Hrvatska narodna banka može prilagoditi način provođenja supervizije za kreditne institucije sličnih profila rizičnosti (npr. slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti) kreditnim institucijama koje jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljaju slične rizike za financijski sustav pri čemu Hrvatska narodna banka može pri provedbi supervizije takvih kreditnih institucija uzeti u obzir i specifične rizike pojedine kreditne institucije. (7) Prilagodba načina provođenja supervizije iz stavka 6. ovoga članka ne onemogućava nalaganje		
--	---	--	--

	supervizorskih mjera iz članka 224. ovoga Zakona svakoj pojedinoj kreditnoj instituciji obuhvaćenoj tom metodologijom, a koje odgovaraju rizicima kojima je ta kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena. (8) Ako Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije, a posebno prilikom ocjenjivanja sustava upravljanja, poslovnog modela ili poslovanja kreditne institucije utvrdi okolnosti koje upućuju na postojanje opravdanih razloga za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma, obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo takvih pokušaja u kreditnoj instituciji, odnosno ako u kreditnoj		
--	---	--	--

	instituciji postoji povećani rizik od pranja novca ili financiranja terorizma, o tome će obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i nadležno nadzorno tijelo za provedbu nadzora u području sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma, te o zajedničkim rezultatima obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo. (9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka Hrvatska narodna banka naložit će, ako ocijeni potrebnim, kreditnoj instituciji odgovarajuće supervizorske mjere. (10) U slučaju iz stavka 6. ovoga		
--	---	--	--

	članka Hrvatska narodna banka će podzakonskim propisom propisati dodatne bonitetne zahtjeve i druga ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija." Članak 2. Iza točke 29.b dodaju se točke 29.c i 29.d koje glase: "29.c) mala i jednostavna kreditna institucija je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, gdje je za potrebe primjenjivog praga iz podtočke (b) te točke Uredbe (EU) br. 575/2013, u Republici Hrvatskoj isti smanjen na protuvrijednost		
--	--	--	--

	jedne milijarde eura		
29.članak 98. mijenja se kako slijedi: (a) u stavku 1. briše se točka (j); (b)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim: „5. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. Nadzorne ovlasti izvršavaju se barem u sljedećim slučajevima: (a)u slučaju da se ekonomska vrijednost vlasničkog kapitala institucije kako se navodi u članku 84. stavku 1. smanjila za više od 15 % njihova osnovnog kapitala zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa određenih u bilo kojem od šest nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope; (b)u slučaju da se neto kamatni prihod institucije kako je naveden u članku 84. stavku 1. znatno smanjio zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa, kako je određeno u bilo kojem od dvaju nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope. Neovisno o drugom podstavku, nadležna tijela nisu obvezna izvršavati nadzorne ovlasti ako, na temelju provjere i ocjene iz ovoga stavka, smatraju da institucija primjereno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i da institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. Za potrebe ovog stavka pojam „nadzorne ovlasti” znači ovlasti iz članka 104. stavka 1. ili ovlast određivanja pretpostavki modela i parametara, koje nisu pretpostavke koje je utvrdila EBA na temelju ovog članka stavka 5.a točke (b), koje institucije trebaju uzeti u obzir u svojem izračunu	Članak 36. U članku 101. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi: "4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima, koje promiču odgovarajuće i djelotvorno upravljanje rizicima i koje su rodno neutralne i". U stavku 2. točki 1. podtočka 4. mijenja se i glasi: "— pravila o upravljanju kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se	U potpunost i preuzeto	

ekonomske vrijednosti vlasničkoga kapitala na temelju članka 84. stavka 1.”; (c)umeće se sljedeći stavak: „5.a EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi za potrebe stavka 5. utvrdila sljedeće: (a)šest nadzornih scenarija šoka kako se navode u stavku 5. drugom podstavku točki (a) i dva nadzorna scenarija šoka kako se navode u stavku 5. drugom podstavku točki (b) koje treba primjenjivati na kamatne stope za svaku valutu; (b)s obzirom na međunarodno dogovorene bonitetne standarde, zajedničke pretpostavke modela i parametara, osim bihevioralnih pretpostavki, koje institucije odražavaju u svojim izračunima ekonomske vrijednosti vlasničkog kapitala iz stavka 5. drugog podstavka točke (a), koje su ograničene na sljedeće: i. postupanje s vlastitim vlasničkim kapitalom institucije; ii.uključivanje, sastav i diskontiranje novčanih tokova osjetljivih na kamatne stope, koje proizlaze iz imovine, obveza i izvanbilančnih stavki institucije, uključujući postupanje s komercijalnim maržama i drugim sastavnicama marže; iii.upotrebu dinamičnih ili statičnih modela bilance i postupanje s amortiziranim pozicijama i pozicijama koje dospijevaju, koje iz toga proizlazi. (c)s obzirom na međunarodno dogovorene standarde, zajedničke pretpostavke modela i parametara, osim bihevioralnih pretpostavki, koje institucije odražavaju u svojim izračunima neto kamatnog prihoda iz stavka 5. drugog podstavka točke (b), koje su ograničene na sljedeće: i.uključivanje i sastav novčanih tokova osjetljivih na kamatne stope, koje proizlaze iz imovine, obveza i izvanbilančnih stavki institucije, uključujući postupanje s komercijalnim maržama i drugim sastavnicama marže; ii.upotrebu dinamičnih ili statičnih modela bilance i postupanje s amortiziranim pozicijama i pozicijama koje dospijevaju, koje iz toga proizlazi; iii. razdoblje u kojem se mjeri budući neto kamatni prihod; (d)što se podrazumijeva kao „znatno smanjenje” iz stavka 5. drugog podstavka točke (b). EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.	vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje”. Točka 5. briše se. Točke 6. do 8. postaju točke 5. do 7. Članak 73. U članku 181. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi: "10) izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje.”. U stavku 5. točka 1. mijenja se i glasi: "1) izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, te će naložiti supervizorske mjere u sljedećim slučajevima:		
--	--	--	--

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”; (d)dodaje se sljedeći stavak: „8. EBA procjenjuje potencijalno uključivanje okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika (ESG rizika) u provjeru i ocjenu koje obavljaju nadležna tijela. Za potrebe prvog podstavka procjena EBA-e obuhvaća barem sljedeće: (a)izradu ujednačene definicije ESG rizika, uključujući fizičke rizike i rizike tranzicije; potonje se odnosi na rizike u vezi s amortizacijom imovine zbog regulatornih promjena; (b)izradu odgovarajućih kvantitativnih i kvalitativnih kriterija za procjenu učinka ESG rizika na financijsku stabilnost institucija u kratkoročnom, srednjoročnom i dugoročnom razdoblju; ti kriteriji uključuju postupke testiranja otpornosti na stres i analize scenarija radi procjene učinka ESG rizika u okviru scenarija s različitim stupnjevima težine; (c)sustave, procese, mehanizme i strategije koje institucije trebaju provesti kako bi utvrdile i procijenile ESG rizike te upravljale njima; (d)analitičke metode i alate za procjenu učinka ESG rizika na kreditiranje i aktivnosti institucija u pogledu financijskog posredovanja. EBA o svojim nalazima podnosi izvješće Komisiji, Europskom parlamentu i Vijeću do 28. lipnja 2021. Na temelju ishoda njezina izvješća EBA može, ako je primjereno, izdati smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, u vezi s ujednačenim uključivanjem ESG rizika u postupak nadzorne provjere i ocjene koji provode nadležna tijela.”; 30. u članku 99. stavku 2. briše se točka (b); 31. članak 103. briše se;	u slučaju da se ekonomska vrijednost kapitala institucije utvrđena na način iz članka 103. stavka 6. ovoga Zakona smanjila za više od 15% njihova osnovnog kapitala zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa određenih u bilo kojem od šest nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope i u slučaju da se neto kamatni prihod institucije utvrđen na način iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona znatno smanjio zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa, kako je određeno u bilo kojem od dvaju nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na		
---	--	--	--

	kamatne stope." Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase: "(6) Iznimno od stavka 5. točke 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka neće naložiti supervizorske mjere ako na temelju provjere i ocjene utvrdi da: - kreditna institucija primjereno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i - kreditna institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji		
--	--	--	--

	proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. (7) Za potrebe stavaka 5. i 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka pored supervizorskih mjera iz članka 224. ovoga Zakona može kreditnoj instituciji naložiti korištenjem točno određenih pretpostavki modela i parametara a koje su dodatne u odnosu na pretpostavke koje kreditna institucija uzima u obzir u svojem izračunu ekonomske vrijednosti kapitala u okviru metodologija iz članka 103. stavci 6. i 7. ovog Zakona." Članak 74. U članku 182. iza		
--	--	--	--

	stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:		
	"(2) Plan supervizije iz stavka 1. ovoga članka sadržava:		
	1) opis načina na koji će Hrvatska narodna banka obavljati superviziju i načina na koji će rasporediti resurse kojima raspolaže		
	2) nazive kreditnih institucija za koje Hrvatska narodna banka planira provesti pojačanu superviziju te način na koji namjerava provesti pojačanu superviziju i		
	3) plan neposrednih nadzora nad kreditnim institucijama, uključujući njihove podružnice i društva kćeri koji imaju sjedište u drugim državama članicama,		

	u skladu s člancima 194., 281. i 291. ovoga Zakona. (3) Planom supervizije Hrvatska narodna banka obuhvatit će: 1) kreditne institucije za koje rezultati testiranja otpornosti na stres, bilo da ih provodi kreditna institucija bilo Hrvatska narodna banka, ili nalaz supervizije, upućuju na značajne rizike koji mogu utjecati na njihovu financijsku stabilnost ili upućuju na kršenje odredaba ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013 i 2) sve druge kreditne institucije za koje smatra da ih je potrebno obuhvatiti planom." Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.		
--	--	--	--

	Članak 87. U članku 224. stavku 1. točki 12. iza riječi: "proizvodima ili sustavima" stavlja se zarez i dodaju riječi: "uključujući aktivnosti povezane s eksternalizacijom". Točka 20. mijenja se i glasi: "20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog Uredbom (EU) br. 575/2013 prema uvjetima iz članka 228. ovoga Zakona". Točka 22. mijenja se i glasi: "22) naložiti obvezu češćeg ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala,		
--	--	--	--

	likvidnosti i financijskoj poluzi pod uvjetima iz članka 226. ovoga Zakona". Iza točke 32. dodaje se točka 32.a koja glasi: "32.a) naložiti da se kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. od a) do h) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne može smatrati malom i jednostavnom institucijom". Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase: "(3) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da interni sustavi koje kreditna institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizika iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona nisu zadovoljavajući naložiti će kreditnoj instituciji da		
--	---	--	--

	upotrebljava standardiziranu metodologiju iz tog članka. (4) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da određenoj maloj i jednostavnoj kreditnoj instituciji za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje nije primjerena pojednostavnjena standardizirana metodologija naložiti će primjenu standardizirane metodologije iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona. (5) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz stavka 1. ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i		
--	---	--	--

	prihvatljive obveze."		
32.članak 104. mijenja se kako slijedi: (a)stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim: „1. Za potrebe članka 97., članka 98. stavaka 4. i 5., članka 101. stavka 4. i članka 102. ove Direktive te primjene Uredbe (EU) br. 575/2013 nadležna tijela imaju barem ovlasti: (a)zahtijevati od institucija da imaju dodatni regulatorni kapital koji premašuje zahtjeve određene u Uredbi (EU) br. 575/2013, prema uvjetima iz članka 104.a ove Direktive; (b)zahtijevati jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 73. i 74.; (c)zahtijevati da institucije podnesu plan za ponovno osiguravanje usklađenosti s nadzornim zahtjevima na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 te odrediti rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana u pogledu opsega i roka; (d)zahtijevati od institucija primjenu posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva; (e)ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu institucija ili zahtijevati napuštanje djelatnosti koje predstavljaju pretjerane rizike za stabilnost institucije; (f)zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava institucija, uključujući eksternalizirane djelatnosti; (g)zahtijevati da institucije ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove; (h) zahtijevati od institucija da upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornog kapitala; (i)ograničavati ili zabraniti institucijama plaćanje raspodjela ili kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza institucije;	Članak 87. U članku 224. stavku 1. točki 12. iza riječi: "proizvodima ili sustavima" stavlja se zarez i dodaju riječi: "uključujući aktivnosti povezane s eksternalizacijom". Točka 20. mijenja se i glasi: "20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrhu onoga zahtijevanog Uredbom (EU) br. 575/2013 prema uvjetima iz članka 228. ovoga Zakona".	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 224.

(j)određivati dodatne ili učestalije izvještajne zahtjeve, uključujući izvješćivanje o regulatornom kapitalu, likvidnosti i financijskoj poluzi; (k)određivati posebne zahtjeve za likvidnost, kao i ročnih neusklađenosti između imovine i obveza; (l) zahtijevati dodatne objave. 2. Za potrebe stavka 1. točke (j) nadležna tijela mogu institucijama odrediti dodatne ili češće zahtjeve u pogledu izvješćivanja samo ako je relevantni zahtjev primjeren i proporcionalan s obzirom na svrhu u koju se zahtijevaju informacije te se ne radi o dvostrukom zahtjevu za informacijama. Za potrebe članaka od 97. do 102. smatra se da su zahtjevi za dodatnim informacijama koje se mogu zahtijevati od institucija dvostruki, ako su radi o istim ili u bitnim aspektima istim informacijama koje su na neki drugi način već dostavljene nadležnom tijelu ili ih nadležno tijelo samo može proizvesti. Nadležno tijelo ne zahtijeva od institucije da dostavi dodatne informacije ako je informacije prethodno primilo u drugačijem formatu ili na drugačijoj razini detalja i ako se tim drugačijim formatom ili razinom detalja nadležno tijelo ne sprečava da pripremi jednako kvalitetne i pouzdane informacije kakve bi bile informacije pripremljene na temelju dodatnih informacija koje bi inače bile dostavljene.”; (b) stavak 3. briše se;	Točka 22. mijenja se i glasi: "22) naložiti obvezu češćeg ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala, likvidnosti i financijskoj poluzi pod uvjetima iz članka 226. ovoga Zakona". Iza točke 32. dodaje se točka 32.a koja glasi: "32.a) naložiti da se kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. od a) do h) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne može smatrati malom i jednostavnom institucijom". Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase: "(3) Ako Hrvatska		
---	---	--	--

	narodna banka ocijeni da interni sustavi koje kreditna institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizika iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona nisu zadovoljavajući naložiti će kreditnoj instituciji da upotrebljava standardiziranu metodologiju iz tog članka. (4) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da određenoj maloj i jednostavnoj kreditnoj instituciji za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje nije primjerena pojednostavnjena standardizirana metodologija naložiti će primjenu standardizirane metodologije iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona.		
--	---	--	--

	(5) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz stavka 1. ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.". Članak 89. Iza članka 225. dodaje se naslov članka i članak 225.a koji glase: <i>"Češće i dodatno izvješćivanja Hrvatske narodne banke</i> Članak 225.a (1) Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji,		
--	--	--	--

	supervizorsku mjeru iz članka 224. stavka 1. točke 22. ovoga Zakona samo u sljedećim slučajevima: 1) ako je mjera primjerena i razmjerna s obzirom na svrhu u koju se zahtijevaju informacije i 2) ne postoje dvostruki zahtjevi za informacijama. (2) U smislu stavka 1. točke 2. ovoga članka u slučajevima iz članaka 180. do 220. ovoga Zakona, smatra se da postoje dvostruki zahtjevi za informacijama ako se radi o istim ili u bitnim elementima istim informacijama koje su po nekoj drugoj osnovi već dostavljene Hrvatskoj narodnoj banci ili		
--	--	--	--

	ih Hrvatska narodna banka sama može izraditi.		
	(3) U smislu stavka 2. ovoga članka, neće se smatrati da su informacije već dostavljene Hrvatskoj narodnoj banci ako je Hrvatska narodna banka te informacije primila u drugačijem obliku ili na drugačijoj razini detalja odnosno ako taj drugačiji oblik ili razina detalja ne omogućava Hrvatskoj narodnoj banci izradu informacije jednake kvalitetne i pouzdanosti od one kakva bi bila dobivena putem češćeg ili dodatnog izvješćivanja."		

33.umeću se sljedeći članci: „Članak 104.a Dodatni kapitalni zahtjev 1. Nadležna tijela određuju dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ako na temelju provjera u skladu s člancima 97. i 101. utvrde da se na pojedinačnu instituciju odnosi bilo koja sljedeća situacija: (a)institucija je izložena rizicima ili elementima rizika koji nisu pokriveni ili nisu dostatno pokriveni, kako je utvrđeno u stavku 2. ovog članka, kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*7); (b)institucija ne ispunjava zahtjeve navedene u člancima 73. i 74. ove Direktive ili u članku 393. Uredbe (EU) br. 575/2013 te nije vjerojatno da bi druge nadzorne mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva; (c)smatra se da prilagodbe iz članka 98. stavka 4. nisu dostatne da bi instituciji omogućile da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštititi od rizika, a da pritom ne pretrpi značajne gubitke u uobičajenim tržišnim uvjetima; (d)ocjena provedena u skladu s člankom 101. stavkom 4. pokaže da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu odobrenog pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva; (e)institucija u više navrata ne uspijeva uspostaviti ili održati odgovarajuću razinu dodatnog regulatornog kapitala za pokriće smjernica priopćenih u skladu s člankom 104.b stavkom 3.; (f)druge situacije specifične za pojedinu instituciju za koje nadležno tijelo smatra da predstavljaju znatnu zabrinutost u vezi s nadzorom. Nadležna tijela određuju dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) samo kako bi se pokrili rizici koji su nastali kod pojedinačnih institucija zbog njihovog poslovanja, uključujući rizike kojima se odražava učinak određenih gospodarskih i tržišnih kretanja na profil rizičnosti pojedinačne institucije. 2. Za potrebe ovog članka stavka 1. točke (a) smatra se da rizici ili elementi rizika nisu pokriveni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 samo ako su iznosi, vrsta i	Članak 90. Naslov iznad članka i članak 228. mijenjaju se i glase: <i>"Dodatni regulatorni kapital iznad minimalno propisanog</i> Članak 228. (1) Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorsku mjeru dodatnog regulatornog kapitala iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona u sljedećim slučajevima: 1) ako rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima na način propisan stavkom 3. ovoga članka, kapitalnim zahtjevima iz dijela	U potpunost i preuzeto	
--	---	-------------------------------	--

raspodjela kapitala koje nadležno tijelo smatra adekvatnim, uzimajući u obzir nadzornu provjeru procjene koju su institucije provele u skladu s člankom 73. prvim stavkom ove Direktive, viši od kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. Za potrebe prvog podstavka nadležna tijela procjenjuju, uzimajući u obzir profil rizičnosti svake pojedinačne institucije, rizike kojima je institucija izložena, uključujući: (a) rizike specifične za pojedinu instituciju ili elemente takvih rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 ili se ne rješavaju izričito tim kapitalnim zahtjevima; (b) rizike specifične za pojedinu instituciju ili elemente takvih rizika koji će vjerojatno biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. U mjeri u kojoj rizici ili elementi rizika podliježu prijelaznim aranžmanima ili odredbama o nastavku priznavanja utvrđenima u ovoj Direktivi ili u Uredbi (EU) br. 575/2013 oni se ne smatraju rizicima ili elementima takvih rizika koji su vjerojatno podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. Za potrebe prvog podstavka kapitalom koji se smatra adekvatnim pokrivaju se svi rizici ili elementi rizika koji su utvrđeni kao značajni na temelju procjene iz drugog podstavka ovog članka te nisu pokriveni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. Kamatni rizik koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje može se smatrati značajnim barem u slučajevima iz članka 98. stavka 5. osim ako nadležna tijela pri provjeri i ocjeni zaključie da institucija adekvatno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje te da institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. 3. Ako se zahtijeva dodatni regulatorni kapital radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge, koji nisu dostatno pokriveni člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela određuju razinu dodatnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva na	trećeg, četvrtog i sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 2) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajući sustav upravljanja u skladu s odredbama članka 101. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima te nije vjerojatno da bi druge supervizorske mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva 3) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s odredbama članka 113. ovoga Zakona i		
---	--	--	--

temelju stavka 1. točke (a) ovog članka, kao razliku između kapitala koji se smatra adekvatnim prema stavku 2. ovog članka i relevantnih kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem i četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. Ako se zahtijeva dodatni regulatorni kapital radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge, koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela određuju razinu dodatnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva na temelju stavka 1. točke (a) ovog članka, kao razliku između kapitala koji se smatra adekvatnim na temelju stavka 2. ovog članka i relevantnih kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013. 4. Institucija dodatni kapitalni zahtjev koji je odredilo nadležno tijelo na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ispunjava regulatornim kapitalom koji zadovoljava sljedeće uvjete: (a) najmanje tri četvrtine dodatnog kapitalnog zahtjeva ispunjava se osnovnim kapitalom; (b) najmanje tri četvrtine osnovnog kapitala iz točke (a) sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. Odstupajući od prvog podstavka, nadležno tijelo može zahtijevati od institucije da ispuni svoj dodatni kapitalni zahtjev s pomoću većeg udjela osnovnog kapitala ili redovnog osnovnog kapitala, ako je to potrebno i uzimajući u obzir posebne okolnosti u kojima se institucija nalazi. Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, koji su odredila nadležna tijela radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo čega od sljedećeg: (a) kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj; (c) smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b stavka 3. ove Direktive, ako se tim smjernicama rješavaju rizici koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge. Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, koji su utvrdila nadležna tijela radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge, koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d)	propisima o upravljanju rizicima te nije vjerojatno da bi druge supervizorske mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva 4) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke i odgovarajući sustav unutarnjih kontrola za utvrđivanje, upravljanje, praćenje i izvještavanje velikih izloženosti u skladu s odredbama članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013 te nije vjerojatno da bi druge supervizorske mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva		
--	--	--	--

Uredbe (EU) br. 575/2013, ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo čega od sljedećeg: (a) kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013; (c) smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b stavka 3. ove Direktive, ako se tim smjernicama rješavaju rizici prekomjerne financijske poluge. 5. Nadležno tijelo svakoj instituciji u pisanom obliku obrazlaže odluku o određivanju dodatnog kapitalnog zahtjeva na temelju članka 104. stavka 1. točke (a), prikazujući pritom, kao minimum, jasan izračun cjelokupne procjene elemenata iz stavaka od 1. do 4. ovog članka. U slučaju iz ovog članka stavka 1. točke (e) to obrazloženje uključuje posebno navođenje razloga zbog kojih se određivanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu više ne smatra dostatnim. Članak 104.b Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu 1. Na temelju strategija i procesa iz članka 73. institucije utvrđuju razinu svojeg internog kapitala na primjerenoj razini regulatornog kapitala koja je dostatna za pokrivanje svih rizika kojima je institucija izložena i radi osiguravanja toga da regulatorni kapital institucije može apsorbirati moguće gubitke koji proizlaze iz stresnih scenarija, uključujući one utvrđene u okviru nadzornog testiranja otpornosti na stres iz članka 100. 2. Nadležna tijela redovito provjeravaju razinu internog kapitala koju svaka institucija određuje u skladu sa stavkom 1. ovog članka u sklopu provjera i ocjena koje se obavljaju u skladu s člancima 97. i 101., uključujući rezultate testiranja otpornosti na stres iz članka 100. Na temelju tih provjera nadležna tijela za svaku instituciju određuju ukupnu razinu regulatornog kapitala koju smatraju prikladnom. 3. Nadležna tijela institucijama priopćuju svoje smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu. Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu jesu regulatorni kapital koji premašuje relevantan iznos regulatornog kapitala koji se zahtijeva na temelju dijela trećeg, četvrtog i sedmog Uredbe	5) ako je supervizijom na temelju članka 181. stavka 4. ovoga Zakona utvrdila da vrijednosna usklađenja za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja nisu dostatne da omoguće kreditnoj instituciji u kratkom razdoblju prodaju svojih pozicija ili zaštitu od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima 6) ako je supervizijom na temelju članka 188. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona utvrdila da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnih pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva 7) ako kreditna institucija više puta		
--	---	--	--

(EU) br. 575/2013, poglavlja 2. Uredbe (EU) 2017/2402, članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 128. točke 6. ove Direktive ili na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013, kako je relevantno, te koji je potreban za postizanje ukupne razine regulatornog kapitala za koju nadležna tijela smatraju da je prikladna na temelju stavka 2. ovog članka. 4. Smjernice nadležnih tijela o dodatnom regulatornom kapitalu na temelju stavka 3. ovog članka specifične su za pojedinu instituciju. Smjernicama se mogu pokriti rizici koji se rješavaju dodatnim kapitalnim zahtjevom koji se zahtijeva na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) samo u mjeri u kojima se njima pokrivaju aspekti tih rizika koji nisu već pokriveni u okviru tog zahtjeva. 5. Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenih u skladu sa stavkom 3. ovog članka za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo čega od sljedećeg: (a) kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) zahtjeva utvrđenog u članku 104.a ove Direktive, koji su odredila nadležna tijela za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenih u skladu sa stavkom 3. ovog članka radi rješavanja rizik prekomjerne financijske poluge, ne smije se upotrijebiti za ispunjavanje kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva utvrđenog u članku 104.a ove Direktive koji su odredila nadležna tijela radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge i zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013. 6. Neispunjavanje smjernica iz stavka 3. ovog članka u slučaju kada institucija ispunjava relevantne kapitalne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402, relevantni dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive i, kako je relevantno, zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne povlači za sobom ograničenja iz članaka 141. ili 141.b ove Direktive.	nije osigurala ili održala odgovarajuću razinu dodatnog regulatornog kapitala utvrđenog u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona 8) ako su utvrđene druge okolnosti koje su specifične za određenu kreditu instituciju za koje smatra da predstavljaju razlog za značajnu supervizorsku zabrinutost. (2) Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorsku mjeru dodatnog regulatornog kapitala iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona samo ako ocijeni da je potrebno pokriti rizike kojima je izložena ta kreditna institucija, neovisno o tome jesu li rizici		
--	---	--	--

Članak 104.c. Suradnja sa sanacijskim tijelima Nadležna tijela obavješćuju relevantna sanacijska tijela o dodatnom kapitalnom zahtjevu koji je određen institucijama na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) i o bilo kakvim smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenima institucijama u skladu s člankom 104.b stavkom 3. (*7) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).”;	nastali aktivnostima same kreditne institucije ili su posljedica učinka određenih gospodarskih i tržišnih kretanja na profil rizičnosti te kreditne institucije. - (3) U smislu stavka 1. točke 1. ovoga članka smatrat će se da rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima samo ako su iznosi, vrsta i raspodjela regulatornog kapitala koji je Hrvatska narodna banka, uzimajući u obzir i procjenu koju je u skladu s člankom 113. stavkom 2. ovoga Zakona izradila kreditna institucija, procijenila primjerenim viši od kapitalnih zahtjeva propisanih dijelom trećim, četvrtim i		
---	---	--	--

	sedmim Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljem 2. Uredbe (EU) 2017/2402. (4) Prilikom provedbe procjene iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka procjenjuje rizike kojima je kreditna institucija izložena, uzimajući pri tome u obzir, profil rizičnosti svake pojedinačne kreditne institucije, uključujući i: rizike specifične za pojedinu kreditnu instituciju ili elemente takvih rizika koji su izričito isključeni iz ili nisu izričito propisani u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 rizike specifične za		
--	---	--	--

	pojedinu kreditnu instituciju ili elemente takvih rizika koji su vjerojatno podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima propisanim u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. (5) Hrvatska narodna banka neće smatrati rizike ili elemente rizika iz stavka 4. podstavka 2. ovoga članka vjerojatno podcijenjenima, unatoč usklađenosti s zahtjevima propisanim u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402, u onom iznosu (mjeri) koliko podliježu prijelaznim		
--	--	--	--

	odredbama uključujući i odredbe o nastavku priznavanja propisanim u ovom Zakonu ili u Uredbi (EU) br. 575/2013. (6) Hrvatska narodna banka će procjenom iz stavka 3. ovoga članka, obuhvatiti sve rizike ili elemente rizika koji su utvrđeni kao značajni, a koji nisu obuhvaćeni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima propisanim u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. (7) U smislu stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka će, kamatni rizik koji proizlazi iz		
--	---	--	--

	knjige pozicija kojima se ne trguje smatrati značajnim u slučajevima iz članka 181. stavka 5. točke 1. ovoga Zakona, osim ako Hrvatska narodna banka utvrdi da: kreditna institucija adekvatno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i kreditna institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. (8) Hrvatska narodna banka naložiti će kreditnoj instituciji dodatni regulatorni kapital, osim za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, u		
--	---	--	--

	iznosu koji predstavlja razliku između kapitala procijenjenog sukladno stavku 3. ovoga članka i kapitalnih zahtjeva propisanih u dijelu trećem i četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402. (9) Hrvatska narodna banka naložiti će kreditnoj instituciji dodatni regulatorni kapital za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, kao razliku između potrebnog kapitala procijenjenog stavkom 3. ovoga članka i kapitalnih zahtjeva propisanog u dijelu trećem i sedmom Uredbe (EU)		
--	--	--	--

	br. 575/2013. (10) Dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, a koji ne uključuje kapital naložen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, kreditna institucija dužna je održavati regulatornim kapitalom na sljedeći način: najmanje tri četvrtine dodatnog kapitalnog zahtjeva održava se osnovnim kapitalom najmanje tri četvrtine osnovnog kapitala iz podstavka 1. ovoga stavka treba biti u obliku redovnog osnovnog kapitala. (11) Dodatni kapitalni		
--	---	--	--

	zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, a koji uključuje kapital naložen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, kreditna institucija dužna je održavati osnovnim kapitalom. (12) Iznimno od stavaka 10. i 11. ovoga članka Hrvatska narodna banka može, ako to ocijeni potrebnim uzimajući u obzir specifične okolnosti u kojima se kreditna institucija nalazi, naložiti kreditnoj instituciji da održava dodatni kapitalni zahtjev u omjeru s višim udjelom osnovnog ili redovnog osnovnog kapitala. (13) Kreditna		
--	---	--	--

	institucija dužna je osigurati da se regulatorni kapital, kojim se održava dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, a koji ne uključuje kapital naložen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva: kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a stavka 3. ovoga Zakona, a koji nije određen za pokriće rizika prekomjerne		
--	---	--	--

	financijske poluge. (14) Kreditna institucija dužna je osigurati da se regulatorni kapital, kojim se održava dodatni kapitalni zahtjev naložen temeljem članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge, a koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, ne upotrebljava za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva: kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz		
--	---	--	--

	članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a stavka 3. ovoga Zakona određenog za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge. (15) Hrvatska narodna banka rješenjem će naložiti kreditnoj instituciji dodatni kapitalni zahtjev iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona u kojem će obrazložiti izračun cjelokupne procjene elemenata iz stavaka 1. do 14. ovoga članka, a u slučaju iz stavka 1. točke 7. ovoga članka, obrazloženje razloga zbog kojih se određivanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu		
--	---	--	--

	više ne smatra dostatnim." Članak 91. Iza članka 228. dodaju se naslovi i članci 228.a i 228.b koji glase: <i>"Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu</i> Članak 228.a (1) Kreditna institucija dužna je strategijama i procesima iz članka 113. ovoga Zakona procijeniti i održavati razinu internog kapitala na razini dostatnoj za pokriće svih rizika kojima je izložena te osigurati da njen regulatorni		
--	--	--	--

	kapital pokriva i potencijalne gubitke koji proizlaze iz stresnih scenarija, uključujući i rizike utvrđene u okviru nadzornog testiranja otpornosti na stres iz članka 180. stavka 5. ovoga Zakona. (2) Hrvatska narodna banka u okviru obavljanja supervizije iz članka 180. ovoga Zakona redovito analizira razinu internog kapitala koju je kreditna institucija utvrdila u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, te utvrđuje prikladnu razinu regulatornog kapitala za svaku kreditnu instituciju. (3) Hrvatska narodna banka za svaku kreditnu instituciju procjenjuje potrebu		
--	---	--	--

	utvrđivanja smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu, te ako je smjernica potrebna o tome obavještava kreditnu instituciju. (4) Hrvatska narodna banka može smjernicom o dodatnom regulatornom kapitalu obuhvatiti rizike koji su inače pokriveni dodatnim kapitalnim zahtjevom naloženim sukladno članku 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona samo u mjeri u kojoj su smjernicom obuhvaćeni elementi tih rizika koji nisu već pokriveni tim zahtjevom. (5) Kreditna institucija je dužna osigurati da se regulatornim kapitalom, koji se koristi za ispunjavanje		
--	---	--	--

	zahtjeva iz smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu, osim dijela kojim se pokriva rizik prekomjerne financijske poluge, ne koristi za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva: kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeva za dodatnim kapitalom utvrđenog u skladu s člankom 228. ovoga Zakona, koji je naložila Hrvatska narodna banka za rizike a koji nije određen za pokriće rizika prekomjerne financijske poluge i ne predstavlja zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.		
	(6) Kreditna		

	institucija je dužna osigurati da se regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu kojima se obuhvaća rizik prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava za ispunjenje bilo kojeg od sljedećih zahtjeva: - kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 - zahtjeva za dodatnim kapitalom utvrđenog u skladu s člankom 228. ovoga Zakona koji je naložila Hrvatska narodna banka za pokriće rizika		
--	--	--	--

	prekomjerne financijske poluge ili - zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013. (7) Na kreditnu instituciju koja ispunjava relevantne kapitalne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402, relevantni dodatni kapitalni zahtjev iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a		
--	--	--	--

	Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne ispunjava smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu ne primjenjuju se ograničenja iz članaka 140., 141. ili 142. ovoga Zakona. <i>Suradnja sa sanacijskim tijelima</i> Članak 228.b Hrvatska narodna banka obavijestiti će sanacijsko tijelo o: - dodatnom kapitalnom zahtjevu koji je kreditnoj instituciji naložen na temelju članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona i - smjernicama o dodatnom		
--	--	--	--

	regulatornom kapitalu o kojima je obaviještena kreditna institucija u skladu s člankom 228.a stavkom 3. ovoga Zakona." Članak 2. Iza točke 75. dodaje se točka 75.a koja glasi: "75.a) <i>smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu</i> jesu očekivanja nadležnog tijela za održavanjem regulatornog kapitala iznad iznosa regulatornog kapitala koji je propisan dijelom trećim, četvrtim i sedmim Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljem 2. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12.		
--	--	--	--

	prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2017/2402) , te naloženim člankom 224. stavkom 1. točke 20. ovoga Zakona i definiranim člankom 3. točkom 91. ovoga Zakona ili temeljem članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013, te koji je potreban za postizanje ukupne razine regulatornog kapitala koju nadležno tijelo smatra prikladnom u skladu s člankom 228.a stavkom 2.		
--	---	--	--

		ovoga Zakona".		
34. u članku 105. briše se točka (d). 35. u članku 108. briše se stavak 3.		Članak 88. U članku 225. stavku 2. točka 4. briše se. Članak 32. U članku 97. stavak 2. briše se.	U potpunost i preuzeto	
36.članak 109. mijenja se kako slijedi: (a)stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim: „2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih društava i društava kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva da ispunjavaju obveze navedene u odjeljku II. ovog poglavlja na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, da osiguraju da su sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju na temelju odjeljka II. ovog poglavlja dosljedni i dobro integrirani te da su u mogućnosti pružiti sve podatke i informacije relevantne za nadzor. Ona posebno osiguravaju da matična društva i društva kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva provode te sustave, procese i mehanizme u svojim društvima kćerima koja ne podliježu ovoj Direktivi, uključujući one koje imaju poslovni		Članak 32. U članku 97. stavak 2. briše se. Dosadašnji stavci 3. do 5. postaju stavci 2. do 4.	U potpunost i preuzeto	

nastan u offshore financijskim centrima. Navedeni sustavi, procesi i mehanizmi ujedno su dosljedni i dobro integrirani te su ta društva kćeri sposobna pružiti sve podatke i informacije relevantne za nadzor. Društva kćeri koja sama po sebi ne podliježu ovoj Direktivi udovoljavaju, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevima specifičnima za pojedini sektor. 3. Obveze koje proizlaze iz odjeljka II. ovog poglavlja, a koje se odnose na društva kćeri koja sama po sebi ne podliježu ovoj Direktivi, ne primjenjuju se ako matična institucija iz EU-a nadležnim tijelima može dokazati da je primjena odjeljka II. nezakonita prema zakonima treće zemlje u kojoj društvo kći ima poslovni nastan.”; (b)dodaju se sljedeći stavci: „4. Zahtjevi u pogledu primitaka utvrđeni u člancima 92., 94. i 95. ne primjenjuju se na konsolidiranoj osnovi na bilo koja od sljedećih društava: (a)društva kćeri koja imaju poslovni nastan u Uniji ako podliježu posebnim zahtjevima u pogledu primitaka u skladu s ostalim pravnim aktima Unije; (b)društva kćeri koja imaju poslovni nastan u trećoj zemlji ako bi podlijegala posebnim zahtjevima u pogledu primitaka u skladu s ostalim pravnim aktima Unije da imaju poslovni nastan u Uniji. 5. Odstupajući od stavka 4. ovog članka i kako bi se izbjeglo zaobilaženje pravila navedenih u člancima 92., 94. i 95., države članice osiguravaju da se zahtjevi utvrđeni u člancima 92., 94. i 95. primjenjuju na pojedinačnoj osnovi na članove osoblja društava kćeri koji ne podliježu ovoj Direktivi, ako: (a)društvo kći jest društvo za upravljanje imovinom ili društvo koje obavlja investicijske usluge i aktivnosti iz točaka 2., 3., 4., 6. i 7. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU; i (b)ti članovi osoblja zaduženi su za obavljanje profesionalnih aktivnosti koje neposredno materijalno utječu na profil rizičnosti ili poslovanje institucija unutar grupe. 6. Neovisno o stavicima 4. i 5. ovog članka, države članice članke 92., 94. i 95. mogu na konsolidiranoj osnovi primjenjivati na veći broj društava kćeri i njihovo osoblje.”;	Dosadašnji stavci 6. i 7. koji postaju stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase: "(5) Matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u RH, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u RH dužni su osigurati da organizacijski ustroj, postupci i sustavi unutar grupe kreditnih institucija iz stavka 2. ovog članka budu usklađeni i propisno primijenjeni u njihovim društvima kćerima koje nisu obveznici primjene ovoga Zakona uključujući i ona društva kćeri čiji se poslovni nastan nalazi u <i>off-shore</i>		
--	---	--	--

	financijskim centrima, i to na način da ta društva kćeri mogu neometano prikupljati sve podatke i informacije potrebne za obavljanje supervizije. Društva kćeri koje nisu obveznici primjene ovoga Zakona na pojedinačnoj osnovi ispunjavaju zahtjeve specifične za pojedini sektor. (6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u RH, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u RH nisu dužni primijeniti obveze propisane člankom 101. ovoga		
--	---	--	--

	Zakona, u dijelu koji se odnosi na društva kćeri u trećim zemljama ako Hrvatskoj narodnoj banci mogu dokazati da bi ispunjavanje tih zahtjeva bilo protivno propisima treće zemlje u kojoj je društvo kći osnovano.". Članak 33. Iza članka 97. dodaju se naslovi iznad članka i članci 97.a i 97.b koji glase: <i>"Politike primitaka na konsolidiranoj osnovi</i> Članak 97.a (1) Iznimno od članka 97. ovoga Zakona matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH nije dužna na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve iz članka 100., 100.a i		
--	---	--	--

	100.b i članka 50. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka, varijabilni primici i osnivanje odbora za primitke odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona, na: 1) društvo kći s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici ako je to društvo obveznik primjene posebnih propisa o primicima u skladu s ostalim pravnim propisima Europske unije 2) društvo kći s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ako bi to društvo da ima sjedište u Europskoj uniji bilo obveznik primjene posebnih propisa o primicima u skladu s ostalim pravnim propisima		
--	---	--	--

	Europske unije. (2) Neovisno o stavcima 1. i 3. ovoga članka matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužne su na konsolidiranoj osnovi odredbe o odnosu između varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka iz članka 100.a ovoga Zakona primjenjivati i na ta društva kćeri. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužna je osigurati da se zahtjevi iz članaka 100., 100.a i 100.b i članka 50. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona kojima se uređuje politika primitaka, varijabilni primici i osnivanje odbora za		
--	--	--	--

	primitke odnosno podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 100. stavka 4. ovoga Zakona primjenjuje na pojedinačnoj osnovi na radnike društva kćeri koje nisu obveznici primjene ovoga Zakona, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: 1) društvo kći jest društvo za upravljanje imovinom ili 2) društvo kći jest društvo koje pruža sljedeće investicijske usluge i aktivnosti: – izvršavanje naloga za račun klijenta – trgovanje za vlastiti račun – upravljanje portfeljem – pokroviteljstvo nad financijskim instrumentima i/ili		
--	--	--	--

	provedba ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa – provedba ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata bez obveze otkupa i 3) radnici društva kćeri obavljaju profesionalne aktivnosti koje neposredno imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti grupe ili poslovanje institucija unutar grupe. <i>Obuhvat primjene SREP-a i supervizorskih mjera</i> Članak 97.b Hrvatska narodna banka primjenjuje postupak provjere i ocjene iz glave XVI. i supervizorske mjere iz glave XVIII. ovoga		
--	---	--	--

	Zakona, u skladu s razinom primjene zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013, navedenih u dijelu prvom, glavi II. te Uredbe."		
37.članak 111. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 111. Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela 1. Ako je matično društvo matična kreditna institucija u državi članici ili matična kreditna institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire tu matičnu kreditnu instituciju u državi članici ili tu matičnu kreditnu instituciju iz EU-a. Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, pri čemu nijedno njegovo društvo kći nije kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire to matično investicijsko društvo u državi članici ili to matično investicijsko društvo iz EU-a. Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije, ili ako postoji više kreditnih institucija, kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom. 2. Ako je matično društvo institucije matični financijski holding u državi članici, matični mješoviti financijski holding u državi članici, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje nadzire instituciju na pojedinačnoj osnovi.	Članak 99. U članku 278. stavku 1. na kraju točke 6. riječ: " ili" briše se. Iza točke 7. dodaje se točka 8. koja glasi: "8) matičnog investicijskog društva u RH ili matičnog investicijskog društva u EU sa sjedištem u RH, pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija u RH ili ako ima više kreditnih institucija kćeri, kreditna institucija sa sjedištem u RH ima najveći bilančni	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

3. Ako dvije ili više institucija koje su dobile odobrenje za rad u Uniji imaju isti matični financijski holding u državi članici, isti matični mješoviti financijski holding u državi članici, isti matični financijski holding iz EU-a ili isti matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi: (a) nadležno tijelo kreditne institucije ako se u grupi nalazi samo jedna kreditna institucija; (b) nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi nalazi više kreditnih institucija ili (c) nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija. 4. Ako se zahtijeva konsolidacija na temelju članka 18. stavaka 3. ili 6. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ili, ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija, nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom. 5. Odstupajući od stavka 1. trećeg podstavka, stavka 3. točke (b) i stavka 4., ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jedne kreditne institucije unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire jednu ili više kreditnih institucija unutar grupe u kojoj je zbroj ukupnih bilanci tih nadziranih kreditnih institucija viši od onog kreditnih institucija koje bilo koje drugo nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi. Odstupajući od stavka 3. točke (c), ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jednog investicijskog društva unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje nadzire na pojedinačnoj osnovi jedno ili više investicijskih društava unutar grupe s najvišom skupnom ukupnom bilancom. 6. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu na temelju zajedničkog dogovora odstupiti od primjene kriterija iz stavaka 1., 3. i 4. te imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi ako bi primjena tih kriterija bila neprimjerena, uzimajući u obzir dotične institucije i relativan značaj njihovih djelatnosti u relevantnim državama članicama ili ako je potrebno osigurati da isto nadležno tijelo kontinuirano provodi nadzor na konsolidiranoj osnovi. U takvim slučajevima matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija s najvećom ukupnom bilancom, kako je	iznos." Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase: "(3) Ako dvije li više institucija sa odobrenjem za rad u Europskoj uniji imaju zajednički matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijskom holding u EU sa sjedištem u RH ili matični mješoviti financijski holding u EU sa sjedištem u RH, grupa kreditnih institucija u RH postoji ako taj matični holding kao društvo kći ima: 1) samo jednu kreditnu instituciju koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ili 2) više kreditnih institucija i kreditna institucija koja je		
---	--	--	--

primjenjivo, imaju pravo da ih se sasluša prije nego što nadležna tijela donesu odluku. 7. Nadležna tijela bez odgode obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom dogovoru u okviru stavka 6.”;	dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ima najveći bilančni iznos. (4) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i u slučajevima kada se konsolidacija zahtijeva prema članku 18. stavku 3. ili članku 18. stavku 6. Uredbe br. 575/2013 i kada je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo za kreditnu instituciju s najvećim bilančnim iznosom. (5) Iznimno od stavka 1. točaka 1. do 8., stavka 3. točke 2. i stavka 4. ovoga članka grupa kreditnih institucija u RH postoji kada je ukupni bilančni iznos kreditnih institucija članica određene		
---	--	--	--

	grupe kreditnih institucija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad veći od bilančnog iznosa kreditnih institucija članica te grupe kreditnih institucija nad kojima superviziju na pojedinačnoj osnovi obavlja drugo nadležno tijelo." Članak 100. Članak 280. mijenja se i glasi: "(1) Kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, može, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih		
--	--	--	--

	država članica preuzeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi od nadležnog tijela države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe. (2) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo može u pojedinim slučajevima iz članka 278. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica prenijeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi na nadležno tijelo države članice u kojoj je sjedište druge institucije članice		
--	--	--	--

	grupe. (3) Prije donošenja odluke o prijenosu nadležnosti iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dat će matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditnoj instituciji s najvećim bilančnim iznosom pravo na izjašnjavanje o toj odluci."		
38.članak 113. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 113. Zajedničke odluke o bonitetnim zahtjevima specifične za pojedine institucije 1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a čine sve što je u njihovoj moći kako bi donijeli zajedničku odluku o	Članak 103. Članak 284. mijenja se i glasi: "(1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće	U potpunost i preuzeto	

sljedećem: (a) primjeni članaka 73. i 97. u svrhu određivanja adekvatnosti konsolidirane razine regulatornog kapitala koji drži grupa institucija s obzirom na njezin financijski položaj i profil rizičnosti, kao i zahtijevanu razinu regulatornog kapitala za primjenu članka 104. stavka 1. točke (a), na svaki subjekt iz grupe institucija, kao i na konsolidiranoj osnovi; (b) mjerama za rješavanje svih važnih pitanja i bitnih nalaza u vezi s nadzorom nad likvidnošću, uključujući i s adekvatnosti organizacije i postupanja s rizicima, kao što se to zahtijeva na temelju članka 86., te u vezi s potrebom za zahtjevima za likvidnost specifičnima za pojedine institucije u skladu s člankom 105.; (c) svim smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b stavka 3. 2. Zajedničke odluke iz stavka 1. donose se: (a) za potrebe ovog članka stavka 1. točke (a), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo drugim relevantnim nadležnim tijelima podnese izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člankom 104.a; (b) za potrebe ovog članka stavka 1. točke (b), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo podnese izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe institucija u skladu s člancima 86. i 105.; (c) za potrebe ovog članka stavka 1. točke (c), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo podnese izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člankom 104.b. U zajedničkim odlukama iz stavka 1. ovog članka s dužnom se pozornosti također razmatra procjena rizika društava kćeri, koju provode relevantna nadležna tijela u skladu s člancima 73., 97., 104.a i 104.b. Zajedničke odluke iz stavka 1. točaka (a) i (b) navode se u dokumentima koji sadrže potpuno obrazloženje i koje konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju neslaganja konsolidirajuće nadzorno tijelo, na zahtjev bilo kojeg drugog dotičnog nadležnog tijela, savjetuje se s EBA-om. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može se savjetovati s EBA-om na vlastitu inicijativu. 3. Ako se ne donese takva zajednička odluka među nadležnim tijelima u razdobljima iz stavka 2.	nadzorno tijelo, ona i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH surađivat će radi donošenja zajedničke odluke: 1) iz područja supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala kako bi utvrdili adekvatnu visinu konsolidirane razine regulatornog kapitala na razini grupe kreditnih institucija u RH koja odgovara njezinu financijskom stanju i profilu rizičnosti, i o nalaganju dodatnog iznosa regulatornog kapitala u skladu s člankom 224. stavkom 1. točkom 20. ovoga Zakona		
---	---	--	--

ovog članka, konsolidirajuće nadzorno tijelo, nakon pomnog razmatranja procjene rizika društava kćeri koju su provela relevantna nadležna tijela, donosi na konsolidiranoj osnovi odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. ove Direktive. Ako je na kraju razdoblja iz stavka 2. ovog članka bilo koje od dotičnih nadležnih tijela EBA-i uputilo predmet u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju može donijeti EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. ovog članka smatraju se razdobljima mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca od primitka upućivanja predmeta EBA-i. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon donošenja zajedničke odluke. Odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. ove Direktive donose relevantna nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične kreditne institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi nakon pomnog razmatranja mišljenja i ograda koje je iskazalo konsolidirajuće nadzorno tijelo. Ako je na kraju bilo kojeg od razdoblja iz stavka 2. ovog članka bilo koje od dotičnih nadležnih tijela EBA-i uputilo predmet u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela odgađaju svoju odluku i čekaju odluku koju EBA donosi u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. ovog članka smatraju se razdobljem mirenja u smislu te uredbe. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca od primitka upućivanja predmeta EBA-i. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon donošenja zajedničke odluke. Odluke se navode u dokumentu koji sadrži potpuno obrazloženje te u kojem se uzimaju u obzir procjena rizika, mišljenja i ograde ostalih nadležnih tijela iskazane tijekom razdoblja iz stavka 2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja dokument svim dotičnim nadležnim tijelima i matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju savjetovanja s EBA-om, sva nadležna tijela uzimaju u obzir njezin savjet i obrazlažu sva znatna odstupanja od njega. 4. Nadležna tijela u dotičnim državama članicama priznaju kao konačne i primjenjuju zajedničke odluke iz stavka 1. i odluke koje donose nadležna tijela ako nije donesena zajednička odluka iz	svakoj pojedinoj članici grupe kreditnih institucija u RH i na konsolidiranoj razini 2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, uključujući adekvatnosti organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o nalaganju posebnih zahtjeva za u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i 3) o primjeni smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 228.a ovoga Zakona. (2) Hrvatska narodna banka će na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti		
---	---	--	--

stavka 3. Zajedničke odluke iz stavka 1. ovog članka i sve odluke donesene ako nije donesena zajednička odluka u skladu sa stavkom 3. ovog članka, ažuriraju se jednom godišnje ili, u iznimnim slučajevima, ako nadležno tijelo odgovorno za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a podnese pisani i u potpunosti obrazložen zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu da ažurira odluku o primjeni članka 104. stavka 1. točke (a) te članka 104.b i 105. U tim iznimnim slučajevima ažuriranje se može provoditi na bilateralnoj osnovi između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela koje je podnijelo zahtjev. 5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se osiguravaju ujednačeni uvjeti za primjenu postupka za donošenje zajedničke odluke iz ovog članka, u vezi s primjenom članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) te članka 104.b i 105. radi olakšavanja donošenja zajedničkih odluka. EBA te nacрте provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 1. srpnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;	uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala grupe kreditnih institucija u RH nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH podnijeti izvješće o: - procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u RH i potrebi nalaganja dodatnog kapitalnog zahtjeva u skladu s člankom 228. ovoga Zakona - procjeni profila likvidnosnog rizika grupe kreditnih		
---	--	--	--

	institucija u RH i potrebi nalaganja supervizorskih mjera u skladu s člankom 224. ovoga Zakona i posebnog zahtjeva za likvidnost u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i - procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u RH i potrebi izdavanja smjernice u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona. (3) Zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana		
--	--	--	--

	podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, pri čemu se u obzir uzima i procjena relevantnih nadležnih tijela drugih država članica o rizičnosti poslovanja članica grupe kreditnih institucija u RH u njihovoj nadležnosti. (4) Zajednička odluka iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i obrazložena a Hrvatska narodna banka dostavit će tu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH. (5) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je na zahtjev nadležnog tijela druge države članice zatražiti savjet od		
--	--	--	--

	Europskog nadzornog tijela za bankarstvo odnosno Hrvatska narodna banka može i samostalno zatražiti savjet. (6) Ako zajednička odluka nije donesena u roku iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka sama će donijeti odluke o primjeni članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona i članaka 225., 228. i 228.a ovoga Zakona na konsolidiranoj razini, vodeći računa o procjenama rizičnosti poslovanja pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH koje su izradila za njih nadležna tijela te će donijeti odluku za svaku pojedinu članicu grupe za koju je nadležno tijelo. (7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako u		
--	---	--	--

	roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom pri čemu se rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. (8) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka odluke svih nadležnih tijela za pojedine članice grupe kreditnih institucija u RH bit će spojene u jedinstveni dokument,		
--	--	--	--

	koji će sadržavati obrazloženje svake pojedine odluke, a u vezi s procjenom rizičnosti poslovanja svake pojedine članice grupe kreditnih institucija u RH, te stavove i izdvojena mišljenja iznesene tijekom roka iz stavka 3. ovoga članka te će Hrvatska narodna banka taj dokument dostaviti svim nadležnim tijelima iz stavka 1. ovoga članka i matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH. (9) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka pojedina Hrvatska narodna banka uzet će u obzir savjet Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i obrazložiti svako značajno odstupanje od tog savjeta. (10) Hrvatska narodna banka na temelju		
--	--	--	--

	odluka iz stavka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u RH za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo. (11) Hrvatska narodna banka odluke iz stavka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka preispitat će najmanje jednom godišnje. (12) Iznimno od stavka 11. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je preispitati odluke iz stavka 1. ovoga članka ako je nadležno tijelo druge države članice Hrvatskoj narodnoj banci podnijelo pisani i obrazloženi zahtjev. U postupku mogu sudjelovati samo Hrvatska narodna banka i nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev."		
--	--	--	--

	Članak 104. U članku 285. stavku 1. u točki 1. iza riječi: „na konsolidiranoj razini“ riječ: "i" briše se. Točka 2. mijenja se i glasi: "2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, uključujući adekvatnost organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o nalaganju posebnih zahtjeva u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i". Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi: "3) o primjeni smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu		
--	--	--	--

	iz članka 228.a ovoga Zakona." Stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Hrvatska narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, sastavit će izvješće o: procjeni rizičnosti poslovanja članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo i potrebi nalaganja dodatnog kapitalnog zahtjeva u skladu s člankom 228. ovoga Zakona		
--	---	--	--

	procjeni profila likvidnosnog rizika članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo i potrebi nalaganja supervizorskih mjera u skladu s člankom 224. ovoga Zakona i posebnog zahtjeva za likvidnost u skladu s člankom 225. ovoga Zakona i procjeni rizičnosti poslovanja članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo i potrebi izdavanja smjernice u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona." Stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase: "(6) Ako zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka nije donesena u roku četiri		
--	--	--	--

	mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija, Hrvatska narodna banka donijet će odluku iz članka 224. stavka 1. točke 20. i/ili članaka 225., 228. i 228.a ovoga Zakona za svaku pojedinu članicu grupe ili na potkonsolidiranoj osnovi za grupu za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, vodeći računa o stavovima i izdvojenom mišljenju konsolidirajućeg nadzornog tijela. (7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako su Hrvatska narodna banka ili drugo nadležno tijelo države članice u roku od četiri mjeseca od dana		
--	--	--	--

	kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija iz stavka 2. ovoga članka, a prije donošenja zajedničke odluke, zatražili posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom a rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010."		
--	--	--	--

39.u članku 115. dodaje se sljedeći stavak: „3. Ako se konsolidirajuće nadzorno tijelo razlikuje od nadležnog tijela u državi članici u kojoj se nalazi poslovni nastan financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a, aranžmani o usklađivanju i suradnji iz stavka 1. ovog članka sklapaju se i s nadležnim tijelom države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan.”;	Članak 105. U članku 287. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi: "(5) Ako konsolidirajuće i nadležno tijelo za financijski holding ili mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje sukladno članku 277a. ovoga Zakona, nisu isti, Hrvatska narodna banka će kao konsolidirajuće ili nadležno tijelo sklopiti sporazum o koordinaciji i suradnji iz stavka 1. ovoga članka s drugim nadležnim tijelima u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan."	U potpunost i preuzeto	
---	---	-------------------------------	--

40.članak 116. mijenja se kako slijedi: (a)umeće se sljedeći stavak: „1.a Radi olakšavanja zadaća iz članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 1. i članka 115. stavka 1. ove Direktive konsolidirajuće nadzorno tijelo ujedno osniva kolegije nadzornih tijela ako sva prekogranična društva kćeri matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a imaju svoja mjesta uprave u trećim zemljama, pod uvjetom da nadzorna tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima za povjerljivost koji su istovjetni zahtjevima utvrđenima u poglavlju 1. odjeljku II. ove Direktive, i, ako je to primjenjivo, u člancima 76. i 81. Direktive 2014/65/EU.”; (b)u stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak: „U relevantnom kolegiju nadzornih tijela može sudjelovati nadležno tijelo u državi članici u kojoj se nalazi poslovni nastan financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a.”;	Članak 102. Članak 283. mijenja se i glasi: „(1) Ako bilo koja članica grupe kreditnih institucija u RH ima sjedište u drugoj državi članici, a Hrvatska narodna banka je konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članka 282., 284. i 286. ovoga Zakona. Kada u trećoj zemlji postoji članica grupe ili članica grupe u trećoj zemlji ima podružnicu, Hrvatska će narodna banka, vodeći računa o odredbama o povjerljivosti informacija iz ovoga Zakona i usporedivosti zakonodavstva,	U potpunost i preuzeto	
---	---	-------------------------------	--

	osigurati suradnju i koordinirati aktivnosti s relevantnim nadležnim tijelom treće zemlje. (2) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, a sve članice grupe kreditnih institucija koje nemaju sjedište u Republici Hrvatskoj imaju sjedište u trećoj zemlji, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 286. i 287. ovoga Zakona pod uvjetom da za nadležna tijela u trećoj zemlji postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona i zahtjevima za čuvanje povjerljivih informacija u sadržaju		
--	---	--	--

	jednakom kao u propisima kojima se uređuju tržišta financijskih instrumenata. (3) Hrvatska narodna banka, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i druga nadležna tijela preko kolegija supervizora: 1) razmjenjuju informacije, pri čemu se razmjena informacija s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo provodi u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 2) dogovaraju podjelu radnih zadataka i dobrovoljni prijenos odgovornosti gdje je to prikladno 3) izrađuju planove supervizije na osnovi ocjene rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija		
--	---	--	--

	4) povećavaju djelotvornost supervizije otklanjanjem višestrukih istovjetnih supervizorskih zahtjeva, a osobito u vezi s dobivanjem informacija iz članaka 286. i 288. stavka 6. ovoga Zakona 5) dosljedno primjenjuju bonitetne zahtjeve u skladu s odredbama ovoga Zakona, ostalih posebnih propisa i Uredbe (EU) br. 575/2013 na sve članice grupe kreditnih institucija vodeći računa o nacionalnim propisima drugih država članica u dijelu iskorištenih mogućnosti i nacionalnih diskrecija u skladu s propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i		
--	---	--	--

	6) obavljaju poslove iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona vodeći računa o aktivnostima radnih tijela osnovanih za to područje. (4) Hrvatska narodna banka usko će surađivati s ostalim nadležnim tijelima iz kolegija nadzornih tijela i Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo vodeći računa o ovlastima nadležnih tijela. Osnivanje i rad kolegija ne utječu na ovlasti Hrvatske narodne banke propisane ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. (5) Razmjena informacija u okviru kolegija nadzornih tijela osnovanog temeljem ovoga članka ne predstavlja kršenje obveze čuvanja povjerljivih informacija iz ovoga		
--	--	--	--

	Zakona. (6) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će na temelju članka 287. ovoga Zakona u suradnji s drugim nadležnim tijelima pisanim sporazumom urediti osnivanje i rad kolegija. (7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, može u rad kolegija uključiti: – nadležna tijela iz Republike Hrvatske ili drugih država članica u kojima je sjedište neke od članica grupe kreditnih institucija u RH – nadležna tijela iz drugih država članica u kojima kreditna institucija sa sjedištem u Republici		
--	---	--	--

	Hrvatskoj ima značajne podružnice i – središnje banke iz drugih država članica, ako je prikladno. (8) Osim tijela iz stavka 7. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može, kada je to prikladno i ako je prema mišljenju svih nadležnih tijela koja su članice kolegija osigurano ispunjenje obveze čuvanja povjerljivih informacija istovjetno obvezi čuvanja povjerljivih informacija iz članka 208. ovoga Zakona, u rad kolegija uključiti i nadležna tijela iz trećih zemalja. (9) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo omogućiti će sudjelovanje u kolegiju supervizora		
--	---	--	--

	nadležnom tijelu iz države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan i koji je dobio odobrenje sukladno članku 73.a ovoga Zakona. (10) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima i/ili u pojedinim aktivnostima kolegija. Hrvatska narodna banka vodit će računa o tome da sve članice kolegija budu potpuno i na vrijeme obaviještene: – o mjestu i vremenu održavanja sastanaka te o osnovnim pitanjima koja će biti predmet rasprave na tim sastancima i aktivnostima koje će		
--	---	--	--

	se razmatrati te – o aktivnostima koje su poduzete na tim sastancima ili o provedenim mjerama. (11) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, vodit će računa o značajnosti planiranih supervizorskih aktivnosti za članice kolegija, a osobito o potencijalnom utjecaju tih aktivnosti na stabilnost njihova financijskog sustava te o obvezama iz članka 204. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona. (12) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će u skladu s odredbama ovoga Zakona vezanima uz povjerljivost informacija izvješćivati o radu kolegija u normalnim		
--	--	--	--

	i izvanrednim situacijama Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i dostavljat će mu sve informacije koje su osobito važne za usklađivanje supervizorskih postupaka. (13) U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija supervizora, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. (14) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 sudjeluje u radu kolegija supervizora, smatrat će se nadležnim tijelom.“.		
--	--	--	--

41. u članku 117. dodaju se sljedeći stavci: „5. Nadležna tijela, financijsko-obavještajne jedinice i tijela kojima je povjerena javna dužnost nadziranja obveznika navedenih u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849 u pogledu usklađenosti s tom Direktivom, usko surađuju u okviru svojih nadležnosti i razmjenjuju informacije koje su relevantne za obavljanje svojih zadaća na temelju ove Direktive, Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive (EU) 2015/849, pod uvjetom da se takvom suradnjom i razmjenom informacija ne zadire u tekuća istraživanja, istrage ili postupke u skladu s kaznenim ili upravnim pravom države članice u kojoj se nalazi nadležno tijelo, financijsko-obavještajna jedinica ili tijelo kojem je povjerena javna dužnost nadziranja obveznika navedenih u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849. EBA može pomagati nadležnim tijelima u slučaju neslaganja povezanog s usklađivanjem nadzornih aktivnosti na temelju ovog članka na vlastitu inicijativu u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA do 1. siječnja 2020. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se određuju načini suradnje i razmjene informacija među tijelima iz stavka 5. ovog članka, osobito u pogledu prekograničnih grupa i u okviru utvrđivanja ozbiljnih povreda propisa o sprečavanju pranja novca.”;	Članak 106. U članku 289. iza stavak 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase: "(4) Hrvatska narodna banka u okviru svojih nadležnosti surađuje i razmjenjuje informacije koje su relevantne za obavljanje zadaća na temelju ovoga Zakona, Uredbe (EU) 575/2013 i propisa koji uređuju sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma s Uredom za sprječavanje pranja novca i drugim nadležnim nadzornim tijelima s javnim ovlastima u	U potpunost i preuzeto	

	nadziranju kreditnih institucija u pogledu propisa koji uređuju sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma pod uvjetom da se takvom suradnjom i razmjenom informacija ne zadire u tekuće izvide, istrage ili postupke u skladu s kaznenim ili upravnim pravom države članice u kojoj se nalazi nadležno tijelo, financijsko-obavještajna jedinica ili drugo nadležno nadzorno tijelo s javnim ovlastima kojemu je povjerena javna ovlast nadziranja obveznika u djelokrugu njihovih nadležnosti. (5) Ako Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo nije određena i kao koordinator prema		
--	--	--	--

	propisima koji uređuju nadzor financijskih konglomerata Hrvatska narodna banka će surađivati s koordinatorom za matični mješoviti financijskih holding kod primjene odredbi ovoga Zakona i Uredbe (EU) 575/2013 na konsolidiranoj osnovi. (6) Hrvatska narodna banka će za potrebe stavka 5. ovoga članka s koordinatorom sklopiti pisani sporazum o međusobnoj suradnji."		
42.u članku 119. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Podložno članku 21.a države članice donose sve potrebne mjere za uključivanje financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga u konsolidirani nadzor.”;	Članak 101. U članku 281. stavak 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi: "Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, dužna su matičnoj	U potpunost i preuzeto	

	kreditnoj instituciji u RH, matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, te sukladno odobrenju iz članka 73.a ovoga Zakona matičnom financijskom holdingu u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH, matičnom financijskom holdingu u EU sa sjedištem u RH i matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU sa sjedištem u RH:".		
43.u članku 120. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe na temelju ove Direktive i Direktive 2009/138/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe Direktive koje se odnose na najvažniji financijski sektor kako je utvrđeno u članku 3. stavku 2. Direktive 2002/87/EZ.”,	Članak 101. U članku 281. stavak 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi: "Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, dužna su matičnoj kreditnoj instituciji u RH, matičnoj	U potpunost i preuzeto	

	kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, te sukladno odobrenju iz članka 73.a ovoga Zakona matičnom financijskom holdingu u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH, matičnom financijskom holdingu u EU sa sjedištem u RH i matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU sa sjedištem u RH:". Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi: „(7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe na temelju ovog Zakona kao i propisa kojima se uređuje pružanje usluga osiguranja,		
--	--	--	--

	posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, Hrvatska narodna banka može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe onih propisa koji se odnose na najvažniji financijski sektor kako je utvrđen u skladu s propisima kojima se uređuje dodatni nadzor nad finansijskim konglomeratima.“.		
44.u članku 125. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak: „Ako se na temelju članka 111. ove Direktive konsolidirajuće nadzorno tijelo grupe s matičnim mješovitim financijskim holdingom razlikuje od koordinatora utvrđenog u skladu s člankom 10. Direktive 2002/87/EZ, konsolidirajuće nadzorno tijelo i koordinator surađuju u svrhu primjene ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi. Kako bi se olakšala i uspostavila učinkovita suradnja, konsolidirajuće nadzorno tijelo i koordinator imaju pisane aranžmane o usklađivanju i suradnji.”;	Članak 106. U članku 289. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase: "(4) Hrvatska narodna banka u okviru svojih nadležnosti surađuje i razmjenjuje informacije koje su relevantne za	U potpunost i preuzeto	

	obavljanje zadaća na temelju ovoga Zakona, Uredbe (EU) 575/2013 i propisa koji uređuju sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma s Uredom za sprječavanje pranja novca i drugim nadležnim nadzornim tijelima s javnim ovlastima u nadziranju kreditnih institucija u pogledu propisa koji uređuju sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma pod uvjetom da se takvom suradnjom i razmjenom informacija ne zadire u tekuće izvide, istrage ili postupke u skladu s kaznenim ili upravnim pravom države članice u kojoj se nalazi nadležno tijelo, financijsko-obavještajna jedinica ili drugo nadležno nadzorno tijelo s javnim ovlastima		
--	---	--	--

	kojemu je povjerena javna ovlast nadziranja obveznika u djelokrugu njihovih nadležnosti. (5) Ako Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo nije određena i kao koordinator prema propisima koji uređuju nadzor financijskih konglomerata Hrvatska narodna banka će surađivati s koordinatorom za matični mješoviti financijskih holding kod primjene odredbi ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi. (6) Hrvatska narodna banka će za potrebe stavka 5. ovoga članka s koordinatorom sklopiti pisani sporazum o		
--	---	--	--

	međusobnoj suradnji."		
45.u članku 128. iza prvog stavka umeću se sljedeći stavci: „Institucije se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz prvog stavka točke 6. ovog članka, ne koriste za ispunjavanje nijednog od zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, dodatnih kapitalnih zahtjeva određenih na temelju članka 104.a ove Direktive radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge ni smjernica priopćenih u skladu s člankom 104.b stavkom 3. ove Direktive radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge. Institucije se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje jednog od elemenata zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, ne koriste za ispunjavanje drugih primjenjivih elemenata zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj. Institucije se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz ovog članka prvog stavka točke 6., ne koriste za ispunjavanje sastavnica koje se temelje na riziku u vezi sa zahtjevima utvrđenima u člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 i u člancima 45.c i 45.d Direktive 2014/59/EU.”;	Članak 39. Iza članka 115. dodaje se naslov članka i članak 115.a koji glase: <i>"Ograničenje raspolaganja redovnim osnovnim kapitalom</i> Članak 115.a (1) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi	U potpunost i preuzeto	

	ispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, koristiti za: - ispunjavanje zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama a), b) i c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavanje zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge niti ispunjavanje smjernica o kojima je Hrvatska narodna banka obavijestila kreditnu instituciju u skladu s člankom 228.a ovoga Zakona		
--	---	--	--

	koje se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge. (2) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi ispunjavanja jednog od zaštitnih slojeva, koristiti za ispunjavanje drugih primjenjivih zaštitnih slojeva. (3) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom, koji održava radi ispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koristiti za: ispunjavanje zahtjeva za regulatornim kapitalom i		
--	--	--	--

	prihvatljivim obvezama GSV kreditne institucije iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavanje zahtjeva za regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama GSV kreditne institucije izvan EU iz članka 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze naloženog na temelju članka 26. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava niti ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za sanacijske subjekte koji su dio GSV kreditne institucije i		
--	---	--	--

	Unijina značajna društva kćeri GSV kreditne institucija izvan EU."		
46.članci 129. i 130. zamjenjuju se sljedećim: „Članak 129. Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala 1. Države članice zahtijevaju od institucija da, uz redovni osnovni kapital koji se održava radi ispunjavanja svih kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, održavaju zaštitni sloj za očuvanje kapitala u obliku redovnoga osnovnoga kapitala u iznosu od 2,5 % njihova ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunana u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kao što je primjenjivo u skladu s glavom II. dijela prvog te uredbe. 2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva od obveze udovoljavanja zahtjevima navedenima u stavku 1., ako se takvim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice. Odluka o primjeni izuzeća iz prvog podstavka u potpunosti je obrazložena te sadrži objašnjenje o	Članak 40. U članku 117. stavak 2. briše se. Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2. Članak 41. U članku 118. stavak 2. briše se. Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članci 117., 118., 119.

tome zašto se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se trebaju izuzeti. Države članice koje odluče primijeniti izuzeće iz prvog podstavka o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode proslijeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica. 3. Za potrebe stavka 2., države članice imenuju tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo. 4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih ili srednjih društava u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ (*8). 5. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev naveden u stavku 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele navedena u članku 141. stavcima 2. i 3. Članak 130. Zahtjev za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za pojedine institucije 1. Države članice zahtijevaju od institucija da održavaju protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za pojedine institucije koji je istovjetan njihovu ukupnom iznosu izloženosti riziku, izračunanom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pomnoženom s ponderiranim prosjekom stopa protucikličkog zaštitnog sloja izračunanim u skladu s člankom 140. ove Direktive na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kako je primjenjivo u skladu s dijelom prvim, glavom II. te uredbe. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. 2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva od obveze udovoljavanja zahtjevima navedenima u stavku 1., ako se takvim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice. Odluke o primjeni izuzeća iz prvog podstavka u potpunosti je obrazložena te sadrži objašnjenje o tome zašto se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se trebaju izuzeti.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu kapitala (NN 65/18) članak/članci Članak 177.
--	--	---------------	---

Države članice koje odluče primijeniti izuzeće iz prvog podstavka o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica. 3. Za potrebe stavka 2., države članice imenuju tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo. 4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih i srednjih društava u skladu s Preporukom 2003/361/EZ. 5. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev naveden u stavku 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele navedena u članku 141. stavcima 2. i 3. (*8) Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).”;			
47.članak 131. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Države članice imenuju tijelo odgovorno za utvrđivanje, na konsolidiranoj osnovi, GSV institucija i, na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, kako je primjenjivo, ostale sistemski važnih institucija (OSV institucije) kojima je izdano odobrenje za rad u njihovoj jurisdikciji. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo. Države članice mogu imenovati više od jednog tijela. GSV institucija jedna je od sljedećih: (a)grupa koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a; ili (b)institucija koja nije društvo kći matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a. OSV institucije mogu biti institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a, matična institucija u državi članici, matični financijski holding u državi članici ili matični mješoviti financijski	Članak 50. U članku 135. stavci 3. do 6. mijenjaju se i glase: “(3) GSV kreditna institucija može biti: 1) grupa u kojoj je matično društvo matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ili matični mješoviti	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak. 135.

holding u državi članici.”; (b)umeće se sljedeći stavak: „2.a Dodatna metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama: (a) kategorijama iz stavka 2. točaka od (a) do (d) ovog članka; (b)prekograničnoj aktivnosti grupe, isključujući aktivnosti grupe u državama članicama sudionicama kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*9). Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja. Za kategorije iz ovog stavka prvog podstavka točke (a) pokazatelji su jednaki kao i pripadajući pokazatelji određeni na temelju stavka 2. Dodatnom metodologijom za utvrđivanje izračunava se dodatna ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., na temelju koje nadležna ili imenovana tijela mogu poduzeti jednu od mjera iz stavka 10. točke (c). (*9) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).”; (c)u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 1. siječnja 2015. izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o kriterijima za određivanje uvjeta za primjenu ovog stavka u vezi s ocjenom OSV institucija. Tim se smjernicama uzimaju u obzir međunarodni okviri za domaće sistemski važne institucije te posebnosti na razini Unije i nacionalnoj razini. EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 31. prosinca 2020. izvješćuje Komisiju o odgovarajućoj metodologiji za oblikovanje i kalibraciju stopa zaštitnog sloja za OSV institucije.”; (d)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim: „5. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svake OSV institucije, na	financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH te 2) kreditna institucija koja nije društvo kći matične kreditne institucije u EU-u, matičnog financijskog holdinga u EU-u ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u EU-u. (4) GSV kreditna institucija dužna je, na konsolidiranoj osnovi, održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije koji odgovara potkategoriji iz članka 136. stavka 5. ovoga Zakona u koju je ta institucija svrstana a taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. (5) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskom odboru za sistemske		
--	---	--	--

konsolidiranoj, potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, kako je primjenjivo, da održava zaštitni sloj za OSV instituciju u visini do 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa o kriterijima za utvrđivanje OSV institucija. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.”; (e)umeće se sljedeći stavak: „5.a Ovisno o ovlaštenju Komisije iz trećeg podstavka ovog stavka, nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svake OSV institucije, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, kako je primjenjivo, da održava zaštitni sloj za OSV instituciju na razini višoj od 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. U roku od šest tjedana od primitka obavijesti iz stavka 7. ovog članka, ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za OSV instituciju. EBA ujedno Komisiji može dostaviti svoje mišljenje o zaštitnom sloju u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U roku od tri mjeseca nakon što ESRB Komisiji proslijedi obavijest iz stavka 7., Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ako je to relevantno, te ako smatra da zaštitni sloj za OSV institucije ne dovodi do nerazmjernih negativnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi akt kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo za donošenje predložene mjere.”; (f)u stavku 7. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim: „7. Prije određivanja ili ponovnog određivanja zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje ESRB mjesec dana prije objave odluke iz stavka 5. i obavješćuje ESRB tri mjeseca prije objave odluke nadležnog tijela ili imenovanog tijela iz stavka 5.a. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica. U tim se obavijestima podrobno navodi.”; (g)stavak 8. zamjenjuje se sljedećim: „8. Ne dovodeći u pitanje članak 133. i stavak 5. ovog članka, kada je OSV institucija društvo kći GSV institucije ili OSV institucije koja je ili institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU-a i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi za OSV instituciju ne smije	rizike nazive GSV kreditna institucija i potkategorije u koje su one svrstane i te informacije javno objaviti na svojim mrežnim stranicama. (6) Obavijest iz stavka 5. ovoga članka sadrži potpuno obrazloženje o tome zašto se nadzorna procjena provodi ili ne provodi u skladu sa člankom 136. stavkom 10. točkama 1., 2. i 3. ovoga Zakona.”. Članak 51. Članak 136. mijenja se i glasi: “(1) Metodologija za utvrđivanje GSV kreditna institucija temelji se na sljedećim mjerljivim i		
---	--	--	--

prelaziti manju od sljedećih vrijednosti: (a)zbroj veće od stopa zaštitnog sloja za GSV instituciju ili zaštitnog sloja za OSV instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj osnovi i 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i (b)3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili stope koju je Komisija odobrila za primjenu na grupu na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 5.a ovog članka.”; (h)stavci 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim: „9. Postoji najmanje pet potkategorija GSV institucija. Najniža granica i granice između svake potkategorije utvrđuju se na temelju ocjena u skladu s metodologijom za utvrđivanje iz stavka 2. ovog članka. Granične vrijednosti između susjednih potkategorija jasno su utvrđene i poštuju načelo konstantnog linearnog povećanja sistemskog značaja, između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatnim redovnim osnovnim kapitalom, uz iznimku potkategorije 5 i bilo koje dodane više potkategorije. Za potrebe ovog stavka, sistemski značaj jest očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV institucije na globalno financijsko tržište. Najnižoj potkategoriji dodjeljuje se zaštitni sloj za GSV instituciju u visini od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj potkategoriji uvećava se za najmanje 0,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe. 10. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 9. i upotrebljavajući potkategorije i granične vrijednosti iz stavka 9., nadležno tijelo ili imenovano tijelo može pri provedbi dobre nadzorne procjene: (a) prerasporediti GSV instituciju iz niže potkategorije u višu potkategoriju; (b)svrstati subjekt iz stavka 1. koji ima ukupni rezultat iz stavka 2. niži od granične vrijednosti najniže potkategorije u tu potkategoriju ili u višu potkategoriju, te ga na taj način odrediti kao GSV instituciju; (c)uzimajući u obzir jedinstveni sanacijski mehanizam, na temelju dodatnog ukupnog rezultata iz stavka 2.a, prerasporediti GSV instituciju iz više potkategorije u nižu potkategoriju.”; (i) stavak 11. briše se; (j)stavak 12. zamjenjuje se sljedećim: „12. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo dostavlja ESRB-u nazive GSV institucija i OSV	jednako važnim kategorijama pokazatelja: 1) veličina grupe 2) povezanost grupe s financijskim sustavom 3) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa 4) složenost grupe 5) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između Republike Hrvatske i drugih država članica, te između Republike Hrvatske i trećih zemalja. (2) Dodatna metodologija za utvrđivanje GSV kreditne institucija temelji se na sljedećim kategorijama: 1) kategorijama iz stavka 1. točkama 1. do 4. ovoga članka 2) prekograničnoj		
---	---	--	--

institucija i pripadajuću potkategoriju u koju je svrstana svaka GSV institucija. Obavijest sadrži potpuno obrazloženje o tome zašto se nadzorna procjena provodi ili ne provodi u skladu sa stavkom 10. točkama (a), (b) i (c). ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji i EBA-i te javno objavljuje njihove nazive. Nadležna tijela ili imenovana tijela javno objavljuju potkategoriju u koju je svrstana GSV institucija. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo jednom godišnje preispituje utvrđivanje GSV i OSV institucija i svrstavanje GSV institucija u potkategorije te o rezultatu obavješćuje dotičnu sistemski važnu instituciju i ESRB koji bez odgode rezultate prosljeđuje Komisiji i EBA-i. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo javno objavljuju ažurirani popis utvrđenih sistemski važnih institucija i potkategoriju u koju je svrstana svaka utvrđena GSV institucija.”; (k) stavak 13. briše se; (l)stavci 14. i 15. zamjenjuju se sljedećim: „14. Kada grupa, na konsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za GSV instituciju i zaštitnom sloju za OSV instituciju, primjenjuje se viši zaštitni sloj. 15. Kada institucija podliježe zaštitnom sloju za sistemski rizik, utvrđenom u skladu s člankom 133., taj se zaštitni sloj dodaje zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s ovim člankom. Ako bi zbroj stope zaštitnog sloja za sistemski rizik kako je izračunana za potrebe članka 133. stavka 10., 11. ili 12. i stope zaštitnog sloja za OSV instituciju ili stope zaštitnog sloja za GSV instituciju kojoj ta ista institucija podliježe bio viši od 5 %, primjenjuje se postupak naveden u stavku 5.a ovog članka.”; (m) stavci 16. i 17. brišu se; (n)stavak 18. zamjenjuje se sljedećim: „18. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju, za potrebe ovog članka, metodologije u skladu s kojima nadležno tijelo ili imenovano tijelo utvrđuje instituciju ili grupu koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a kao GSV instituciju i kojima se pobliže utvrđuje metodologija za definiranje potkategorija i svrstavanja GSV institucija u potkategorije na temelju njihova sistemskog značaja, uzimajući u obzir sve međunarodno dogovorene	aktivnosti grupe, isključujući aktivnosti grupe u državama članicama sudionicama kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća. (3) Svakoj kategoriji iz stavka 2. ovoga članka dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja a za kategorije iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokazatelji su jednaki kao i pripadajući pokazatelji određeni na temelju stavka 1. ovoga članka. (4) Dodatnom metodologijom iz stavka 2. ovoga članka za utvrđivanje GSV kreditna institucija izračunava se dodatna ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz		
--	---	--	--

standarde. EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2014. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”; 48. članak 132. briše se;	članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, na temelju koje Hrvatska narodna banka može poduzimati jednu od mjera iz stavka 10. točke 3. ovoga članka. (5) Primjena metodologije iz stavaka 1. do 4. ovoga članka treba rezultirati ukupnom ocjenom za svako društvo koje se ocjenjuje iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, na temelju čega se utvrđuju GSV kreditne institucije i svrstavaju u najmanje pet potkategorija u skladu sa stavcima 6., 7., 8. i 9. ovoga članka. (6) Hrvatska narodna banka utvrđuje, na temelju ukupnih ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV kreditna institucija, najnižu granicu i granice između svake potkategorije GSV		
--	---	--	--

	kreditna institucija. (7) Granične ocjene između susjednih potkategorija moraju biti jasno definirane i moraju poštovati načelo stalnog linearnog povećavanja sistemske značajnosti između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatni redovni osnovni kapital. (8) Sistemska značajnost je očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV kreditna institucija na globalno financijsko tržište. (9) GSV kreditne institucije dužne su održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije na način da najnižoj potkategoriji dodijele zaštitni sloj za GSV kreditnu		
--	---	--	--

	instituciju u visini od 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku, dok se zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj idućoj potkategoriji uvećava za najmanje 0,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku. (10) Neovisno o rezultatima metodologije iz ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na osnovi supervizorske prosudbe: 1) preraspodijeliti GSV kreditnu instituciju iz niže u višu potkategoriju 2) društvo iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona čija je ukupna ocjena iz stavka 5. ovoga članka niža od granične ocjene za najnižu potkategoriju svrstati u tu ili u višu potkategoriju te ga na taj način odrediti kao GSV kreditnu instituciju.		
--	--	--	--

	3) preraspodijeliti GSV kreditnu instituciju iz više u nižu potkategoriju, uzimajući u obzir jedinstveni sanacijski mehanizam, na temelju ukupnog rezultata iz stavka 2. ovoga članka. (11) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje GSV kreditna institucija i potkategorija u koje su svrstane. (12) O rezultatu preispitivanja iz stavka 11. ovoga članka Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti GSV kreditne institucije i Europski odbor za sistemske rizike te na svojim internetskim stranicama javno objaviti ažurirani popis utvrđenih GSV kreditnih institucija i		
--	---	--	--

	potkategorija u koje su svrstane.". Članak 52. Članak 137. mijenja se i glasi: (3) OSV kreditna institucija može biti: 1) grupa kreditnih institucija kojoj je matično društvo matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH, matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH 2) grupa kreditnih institucija kojoj je matično društvo matična kreditna institucija u RH, matični financijski		
--	---	--	--

	holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH ili 3) kreditna institucija. (4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini do 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije. (5) Zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. (6) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati		
--	---	--	--

	makrobonitetne zadatke te u tom slučaju Hrvatska narodna banka postupa u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije. (7) OSV kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju u visini koju odredi Hrvatska narodna banka uzimajući u obzir stavak 9. ovoga članka i članak 139. ovoga Zakona. (8) Iznimno od stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka može odrediti stopu zaštitnog sloja za svaku OSV kreditnu instituciju,		
--	--	--	--

	na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, iznad 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, ako je za to dobila odobrenje Europske komisije. (9) Iznimno od stavka 4. ovoga članka i članka 129. ovoga Zakona, ako je OSV kreditna institucija društvo kći GSV kreditne institucije ili OSV kreditne institucije koja je kreditna institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi za OSV kreditnu instituciju ne		
--	---	--	--

	smije prelaziti manju od sljedećih vrijednosti: 1) zbroj veće od stopa zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju ili OSV kreditnu instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj osnovi i 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku i 2) 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku ili stope koju je Europska komisija odobrila za primjenu na grupu na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 8. ovoga članka. (10) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike o nazivima OSV kreditnih institucija, potkategorijama u		
--	---	--	--

	koje su one svrstane i visinama stopa zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije te javno objaviti te informacije na svojim internetskim stranicama. (11) Obavijest iz stavka 10. ovoga članka sadrži potpuno obrazloženje o tome zašto se nadzorna procjena provodi ili ne provodi u skladu sa člankom 136. stavkom 10. točkama 1., 2. i 3. ovoga Zakona. (12) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi OSV kreditnu instituciju i stopu zaštitnog sloja za tu OSV kreditnu instituciju."		
--	--	--	--

	Članak 53. U članku 138. stavak 3. mijenja se i glasi: "(3) Prije određivanja ili promjene zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, Hrvatska narodna banka dužna je o tome obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike mjesec dana prije objave odluke iz članka 137. stavka 4. ovoga Zakona ili tri mjeseca prije objave odluke iz članka 137. stavka 8. ovoga Zakona.". Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: "(4) Obavijest iz stavka 3. ovoga članka sadrži detaljan		
--	--	--	--

	opis sljedećih informacija: 1) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju biti razmjernan i učinkovit za smanjenje rizika 2) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija 3) visinu stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati." Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi: "(5) Hrvatska narodna		
--	--	--	--

	banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje OSV kreditnih institucija i o rezultatu tog preispitivanja dužna je obavijestiti te OSV kreditne institucije i Europski odbor za sistemske rizike na svojim internetskim stranicama javno objaviti ažurirani popis OSV kreditnih institucija i njihove stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju.". Dosadašnji stavak 5. briše se. Stavak 6. mijenja se i glasi: "(6) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje bitne elemente metodologije za utvrđivanje OSV kreditnih institucija i		
--	---	--	--

	određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju." Članak 54. Naslov iznad članka i članak 139. mijenjaju se i glase: <i>„Međuodnos zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik</i> <i>GSV i OSV kreditne institucije</i> Članak 139. (1) Kada grupa kreditnih institucija u RH, na konsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za GSV kreditnu		
--	--	--	--

	instituciju i zaštitnom sloju za OSV kreditnu instituciju, na tu grupu kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi primjenjuje se viši zaštitni sloj. (2) Kada kreditna institucija podliježe zaštitnom sloju za strukturni sistemski rizik utvrđenom u skladu s glavom VII.3 ovoga Zakona, taj se zaštitni sloj dodaje zaštitnom sloju za OSV kreditnu instituciju ili zaštitnom sloju za GSV kreditnu instituciju koji se primjenjuje u skladu s glavom VII.4 ovoga Zakona. (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ako je zbroj stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik određene u		
--	--	--	--

	skladu s člankom 131. ovoga Zakona i stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju određene u skladu s člankom 137. ovoga Zakona ili stope zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju određene u skladu s člankom 136. ovoga Zakona kojoj ta kreditna institucija podliježe bio viši od 5%, Hrvatska narodna banka zatražiti će odobrenje od Europske komisije u skladu s postupkom iz članka 137. ovoga Zakona. (4) Hrvatska narodna banka može odrediti stope zaštitnih slojeva, iz stavka 3. ovoga članka čiji bi zbroj bio viši od 5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, samo ako je za to od Europske komisije dobila odobrenje."		
--	---	--	--

49.članci 133. i 134. zamjenjuju se sljedećim: „Članak 133. Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik 1. Svaka država članica može uvesti zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnog osnovnog kapitala za financijski sektor ili jednu ili više podskupina tog sektora za sve ili podskupinu izloženosti kako je navedeno u stavku 5. ovog članka, s ciljem sprečavanja i ublažavanja makrobonitetnih ili sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i člancima 130. i 131. ove Direktive, i to u smislu rizika poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo u određenoj državi članici. 2. Institucije izračunavaju zaštitni sloj za sistemski rizik kako slijedi: $BSR = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$ pri čemu je: BSR = zaštitni sloj za sistemski rizik; r_T = stopa zaštitnog sloja primjenjiva na ukupan iznos izloženosti riziku institucije; E_T = ukupni iznos izloženosti riziku institucije izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i = indeks kojim se označuje podskupina izloženosti iz stavka 5.; r_i = stopa zaštitnog sloja primjenjiva na iznos izloženosti riziku podskupine izloženosti i; i E_i = iznos izloženosti riziku institucije za podskupinu izloženosti i, koji je izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013	Članak 44. Članak 129. mijenja se i glasi: "(1) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za kreditne institucije i za određivanje izloženosti i podskupina kreditnih institucija na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje. (2) U slučaju iz članka 11.a stavka 7. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluku o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala (23.12.2020)
--	---	----------------------------	---

3. Za potrebe stavka 1. države članice imenuju tijelo odgovorno za određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i za utvrđivanje izloženosti i podskupina institucija na koje se on primjenjuje. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo. 4. Za potrebe stavka 1. ovog članka relevantno nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, može zahtijevati od institucija da održavaju zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnog osnovnog kapitala izračunan u skladu sa stavkom 2. ovog članka, na pojedinačnoj, konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kako je primjenjivo u skladu s glavom II. dijela prvog Uredbe (EU) No 575/2013. 5. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se primijeniti na: (a) sve izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj; (b) sljedeće sektorske izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj: i. sve izloženosti prema klijentima na malo koji su fizičke osobe, a koje su osigurane stambenim nekretninama; ii. sve izloženosti prema pravnim osobama, koje su osigurane hipotekama na poslovnim nekretninama; iii. sve izloženosti prema pravnim osobama isključujući one određene u točki ii.; iv. sve izloženosti prema fizičkim osobama isključujući one određene u točki i.; (c) sve izloženosti u drugim državama članicama, podložno stavcima 12. i 15.; (d) sektorske izloženosti, kako su utvrđene u točki (b) ovog stavka, u drugim državama članicama samo kako bi se omogućilo priznavanje stope zaštitnog sloja koju je odredila druga država članica u skladu s člankom 134.; (e) izloženosti u trećim zemljama; (f) podskupine bilo koje od kategorija izloženosti utvrđenih u točki (b). 6. EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 30. lipnja 2020. izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o odgovarajućim podskupinama izloženosti na koje nadležno tijelo ili imenovano tijelo može primijeniti zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s ovim člankom stavkom 5. točkom (f). 7. Zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje se na sve izloženosti, ili na podskupinu izloženosti kako je navedeno u stavku 5. ovog članka, svih institucija ili na jednu ili više podskupina tih	zadatke, te će u tom slučaju postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik. (3) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom pobliže će urediti: – stope i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 1. ovoga članka, – način primjene zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz članka 131. ovoga Zakona i – način izračuna zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik. (4) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom iz stavka 3. ovoga članka odredit		
--	--	--	--

institucija za koje su tijela dotične države članice nadležna u skladu s ovom Direktivom te se utvrđuje u stupnjevima prilagodbe od 0,5 postotnih bodova ili višekratnicima te vrijednosti. Moguće je uvesti različite zahtjeve za različite podskupine institucija i izloženosti. Zaštitnim slojem za sistemski rizik ne rješavaju se rizici obuhvaćeni člancima 130. i 131. 8. Kada se zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće: (a) zaštitni sloj za sistemski rizik ne dovodi do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta; (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo treba preispitati zaštitni sloj za sistemski rizik najmanje svake druge godine; (c) zaštitni sloj za sistemski rizik ne smije se upotrebljavati za rješavanje rizika obuhvaćenih člancima 130. i 131. 9. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, obavješćuje ESRB prije objavljivanja odluke iz stavka 13. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica. Kada je institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo ujedno obavješćuje tijela te države članice. Ako se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, ujedno obavješćuje ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje tu obavijest nadzornim tijelima tih trećih zemalja. U tim se obavijestima detaljno navode: (a) makrobonitetni ili sistemski rizici u državi članici; (b) razlozi zbog kojih veličina makrobonitetnih ili sistemskih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini čime se opravdava stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik; (c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjerni za ublažavanje rizika;	će stopu i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za sve kreditne institucije ili za jednu ili više podskupina kreditnih institucija, za sve ili podskupinu izloženosti kako je navedeno u članku 131. stavku 3. ovoga Zakona, s ciljem sprječavanja ili smanjenja strukturnih sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i glava VII.2 i VII.4 ovoga Zakona." Članak 45. U članku 130. stavak 1. mijenja se i glasi: "(1) Kreditna institucija dužna je zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik izračunati u skladu sa podzakonskim		
--	--	--	--

(d)ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog učinka zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici; (e)stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koje nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, namjeravaju odrediti, izloženosti na koje se primjenjuju takve stope te institucije koje podliježu takvim stopama; (f)ako se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti, obrazloženje razloga zbog kojih tijelo smatra da se zaštitnim slojem za sistemski rizik ne udvostručuje funkcioniranje zaštitnog sloja za OSV instituciju predviđenog člankom 131. Ako odluka o određivanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik dovede do smanjenja u odnosu na prethodno određenu stopu zaštitnog sloja ili ne izazove nikakvu promjenu, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, udovoljava samo ovom stavku. 10. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz stavka 5. koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za sistemski rizik, ne dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za sistemski rizik više od 3 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, obavješćuje ESRB u skladu sa stavkom 9. mjesec dana prije objave odluke iz stavka 13. Za potrebe ovog stavka, priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koju je odredila druga država članica u skladu s člankom 134. ne uračunava se u prag od 3 %. 11. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz stavka 5. koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za sistemski rizik, dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je viša od 3 %, no ne premašuje 5 %, za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj, u obavijesti podnesenoj u skladu sa stavkom 9., zahtijeva mišljenje Komisije. Komisija dostavlja svoje mišljenje u roku od mjesec dana od primitka obavijesti. Ako je mišljenje Komisije negativno, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, države članice koja određuje taj zaštitni sloj za sistemski rizik udovoljava tom mišljenju ili navodi razloge za nepoštovanje tog mišljenja. Ako je institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik	propisom iz članka 129. stavka 4. ovoga Zakona održavati redovnim osnovnim kapitalom u visini i na način koji odredi Hrvatska narodna banka." Stavak 2. briše se. U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječi: "stavka 2." zamjenjuju se riječima: "stavka 1.". Članak 46. Članak 131. mijenja se i glasi: "(1) Podzakonskim propisom iz članka 129. stavka 3. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka može		
--	---	--	--

društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, u obavijesti podnesenoj u skladu sa stavkom 9., zahtijeva preporuku Komisije i ESRB-a. Komisija i ESRB međusobno si dostavljaju svoje preporuke u roku od šest tjedana od primitka obavijesti. Ako se tijela društva kćeri i matičnog društva ne slažu o stopi ili stopama zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjivima na tu instituciju te u slučaju negativne preporuke Komisije i ESRB-a, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, mogu predmet uputiti EBA-i i zahtijevati njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Odluka o određivanju stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za te izloženosti suspendira se dok EBA ne donese odluku. 12. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjivih na bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz stavka 5. koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za sistemski rizik, ili više njih, dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za sistemski rizik više od 5 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, traži odobrenje Komisije prije provedbe zaštitnog sloja za sistemski rizik. U roku od šest tjedana od primitka obavijesti iz stavka 9. ovog članka, ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za sistemski rizik. EBA može ujedno dostaviti Komisiji svoje mišljenje o tome zaštitnom sloju za sistemski rizik u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 9., Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ako je to relevantno, te ako smatra da stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik ne dovode do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi akt kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, za donošenje predložene mjere. 13. Svako nadležno tijelo, ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, najavljuje određivanje ili ponovno određivanje jedne ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik objavom na odgovarajućim internetskim stranicama. Ta objava obuhvaća barem sljedeće informacije:	odrediti da se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na: 1) sve izloženosti u Republici Hrvatskoj 2) sljedeće sektorske izloženosti u Republici Hrvatskoj: – sve izloženosti prema klijentima na malo koji su fizičke osobe, a koje su osigurane stambenim nekretninama – sve izloženosti prema pravnim osobama, koje su osigurane poslovnim nekretninama – sve izloženosti prema pravnim osobama isključujući one iz podtočke 2. ove točke – sve izloženosti prema fizičkim osobama isključujući one iz podtočke 1. ove točke 3) sve izloženosti u drugim državama članicama, u skladu sa člankom 132.		
--	--	--	--

(a) stopu ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik; (b) institucije na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje; (c) izloženosti na koje se stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuju; (d) obrazloženje za određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik; (e) datum od kojega institucije primjenjuju određivanje ili ponovno određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i (f) nazive zemalja, ako su izloženosti u tim zemljama priznate u zaštitnom sloju za sistemski rizik. Ako bi objava informacija iz točke (d) prvog podstavka mogla ugroziti stabilnost financijskog sustava, te informacije ne uključuju se u objavu. 14. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev naveden u stavku 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele navedena u članku 141. stavcima 2. i 3. Ako primjena ograničenja raspodjela dovede do nezadovoljavajućeg poboljšanja u redovnom osnovnom kapitalu institucije s obzirom na relevantan sistemski rizik, nadležna tijela mogu poduzeti dodatne mjere u skladu s člankom 64. 15. Ako nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, odluči odrediti zaštitni sloj za sistemski rizik na temelju izloženosti u drugim državama članicama, zaštitni sloj određuje se u istom iznosu za sve izloženosti u Uniji, osim ako je nadležni sloj određen kako bi se priznala stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik koji je odredila druga država članica u skladu s člankom 134. Članak 134. Priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik 1. Ostale države članice mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je određena u skladu s člankom 133. i mogu primjenjivati tu stopu na domaće institucije za izloženosti u državi članici koja određuje tu stopu. 2. Ako priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije u skladu sa stavkom 1., države članice o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i i državi članici koja određuje tu stopu.	stavkom 12. ovoga Zakona i u skladu sa stavkom 5 i 6. ovoga članka 4) sektorske izloženosti, kako su utvrđene u točki 2. ovoga stavka, u drugim državama članicama kako bi se u skladu s člankom 134. ovoga Zakona omogućilo priznavanje stope zaštitnog sloja koju je odredila ta država članica 5) izloženosti u trećim zemljama ili 6) podskupine bilo koje od skupina navedenih u točki 2. ovoga stavka. (2) Hrvatska narodna banka stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik utvrđuje kao višekratnik 0,5 postotnih bodova. (3) Hrvatska narodna banka može odrediti		
---	---	--	--

3. Pri odlučivanju o priznavanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu sa stavkom 1., država članica uzima u obzir informacije koje joj je dostavila država članica koja određuje tu stopu u skladu s člankom 133. stavcima 9. i 13. 4. Ako države članice priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije, taj zaštitni sloj za sistemski rizik može se dodati zaštitnom sloju za sistemski rizik koji se primjenjuje u skladu s člankom 133., uz uvjet da se tim zaštitnim slojevima rješavaju različiti rizici. Ako se zaštitnim slojevima rješavaju isti rizici, primjenjuje se samo viši zaštitni sloj. 5. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu s člankom 133. ove Direktive može tražiti od ESRB-a izdavanje preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica koje mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.”;	različite stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za različite podskupine kreditnih institucija i izloženosti. (4) Hrvatska narodna banka će pri određivanju potrebnog zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik voditi računa o tome da obveza njegova održavanja ne dovodi do nerazmjerno nepovoljnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Europske unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta. (5) Ako Hrvatska narodna banka odluči primijeniti zaštitni sloj za strukturni		
--	--	--	--

	sistemiški rizik na izloženosti kreditnih institucija u drugim državama članicama, stopa zaštitnog sloja za sve izloženosti u Europskoj uniji biti će ista. (6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za izloženosti kreditnih institucija u određenoj državi članici može biti različita samo ako je Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 134. ovoga Zakona priznala stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredila ta država članica. (7) Hrvatska narodna banka dužna je preispitati obvezu održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik najmanje svake dvije		
--	---	--	--

	godine.". Članak 47. Članak 132. mijenja se i glasi: "(1) Ako stopa ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju Hrvatska narodna banka namjerava odrediti za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona na koje se primjenjuje jedna ili više stopa navedenog zaštitnog sloja ne dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja veće od 3% za bilo koju od tih izloženosti, Hrvatska narodna banka obavijestit će o tome Europski odbor za sistemske rizike mjesec dana prije objave odluke iz članka 133. ovoga		
--	--	--	--

	Zakona. (2) U prag od 3 % iz stavka 1. ovoga članka, ne računa se priznavanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredila druga država članica postupajući u skladu s člankom 134. ovoga Zakona. (3) Kad je kreditna institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik društvo čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka obavijest iz stavka 1. ovoga članka poslat će i nadležnim i imenovanim tijelima te države članice. (4) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži		
--	--	--	--

	detaljan opis sljedećih informacija: 1) sistemski ili makrobonitetni rizik u Republici Hrvatskoj 2) razloge zbog kojih veličina sistemskog ili makrobonitetnog rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava u Republici Hrvatskoj te opravdava stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik 3) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik biti razmjerni i učinkoviti za smanjenje rizika 4) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija		
--	---	--	--

	5) stopu ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koje Hrvatska narodna banka namjerava odrediti, izloženosti na koje će se primijeniti te kreditne institucije na koje se odnose navedene stope 6) obrazloženje Hrvatske narodne banke o razlozima zbog kojih se može smatrati da se zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik ne udvostručuje funkcioniranje zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije, ako se stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti. (5) Ako odluka Hrvatske narodne banke o određivanju stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik dovodi do		
--	---	--	--

	smanjenja ili ne uzrokuje promjenu u odnosu na prethodno određenu stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu sa stavcima 1. do 4. ovoga članka. (6) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti stopu ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik, koje dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koja je veća od 3% ali ne veća od 5% za bilo koju od tih		
--	---	--	--

	izloženosti, Hrvatska narodna banka će u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka zatražiti mišljenje Europske komisije. (7) Hrvatska narodna banka može primijeniti namjeravanu stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik ako je dobila pozitivno mišljenje Europske komisije, a ako je mišljenje Europske komisije negativno, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s mišljenjem Europske komisije ili navesti razloge za ne postupanje u skladu s mišljenjem Europske komisije. (8) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka ako je kreditna institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za		
--	---	--	--

	strukturni sistemski rizik društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici Hrvatska narodna banka će u sklopu obavijesti iz stavka 3. ovoga članka dostaviti preporuku Europske komisije i Europskog odbora za sistemske rizike. (9) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka ako relevantna tijela druge države članice nadležna za društva kćeri i matična društva iskažu neslaganje s predloženom stopom ili stopama zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjivima na tu kreditnu instituciju te u slučaju negativne preporuke Europske komisije i Europskog odbora za sistemske rizike, Hrvatska narodna banka ne		
--	---	--	--

	smije primijeniti odluku o zaštitnom sloju za strukturni sistemski rizik ali može u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo. (10) Hrvatska narodna banka pričekat će s donošenjem odluke o zaštitnom sloju dok Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku iz stavka 9. ovoga članka te će donijeti odluku u skladu s tom odlukom. (11) Hrvatska narodna banka može izraziti neslaganje kada je relevantno tijelo druge države članice obavijesti o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 6. ovoga članka koji se odnosi na kreditnu		
--	---	--	--

	instituciju kćer iz te države članice čije matično društvo ima sjedište u Republici Hrvatskoj. (12) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti stopu ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjive na bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik, dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik veće od 5% za bilo koju od tih izloženosti, Hrvatska narodna banka će prije donošenja te odluke zatražiti odobrenje od Europske komisije.		
--	---	--	--

	(13) Hrvatska narodna banka može primijeniti stopu iz stavka 12. ovoga članka nakon što Europska komisija odobri primjenu te stope." Članak 48. Članak 133. mijenja se i glasi: "(1) Nakon određivanja jedne ili više stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 132. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka dužna je u Narodnim novinama i na svojim internetskim stranicama objaviti odluku o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.		
--	---	--	--

	(2) Objava iz stavka 1. ovoga članka sadrži najmanje sljedeće informacije: 1) stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik 2) kreditne institucije na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje 3) izloženosti na koje se stopa ili stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik primjenjuju 4) obrazloženje za određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik osim u slučaju kada bi to obrazloženje moglo narušiti stabilnost financijskog sustava 5) datum od kojeg su kreditne institucije dužne primijeniti određene stope ili stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski		
--	--	--	--

	rizik i 6) nazive država ako se na izloženosti u tim državama primjenjuje zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik. (3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, naznaku kreditnih institucija na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje, datum početka primjene i nazive država na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje." Članak 49. U članku 134. stavak 2. mijenja se i glasi:		
--	---	--	--

	"(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je tu odluku objaviti u Narodnim novinama i na svojim internetskim stranicama te o tome obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike." Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: "(4) Ako Hrvatska narodna banka u skladu sa stavkom 1. ovoga članka prizna stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, taj zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik može se dodati zaštitnom sloju za strukturni sistemski rizik koji se primjenjuje u skladu s člancima 129. do 132. ovoga Zakona uz uvjet da se tim zaštitnim slojevima		
--	--	--	--

	pokrivaju različiti rizici a ako se zaštitnim slojevima pokrivaju isti rizici, kreditne institucije dužne su primijeniti samo viši zaštitni sloj." Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.		
50.članak 136. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 3. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim: „3. Svako imenovano tijelo ocjenjuje intenzitet cikličkog sistemskog rizika i primjerenost stope protucikličkog zaštitnog sloja za svoju državu članicu na tromjesečnoj osnovi i prema potrebi određuje ili prilagođava stopu protucikličkog zaštitnog sloja. Svako imenovano tijelo pritom uzima u obzir:”; (b)stavak 7. zamjenjuje se sljedećim: „7. Svako imenovano tijelo na svojim internetskim stranicama na tromjesečnoj osnovi objavljuje barem sljedeće informacije: (a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja; (b) relevantni omjer kredita i BDP-a te odstupanje tog omjera od dugoročnog trenda; (c) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.; (d) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja; (e)ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije primjenjuju tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za pojedinu instituciju; (f)ako datum naveden u točki (e) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci nakon datuma objave na temelju ovog stavka, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći	Članak 42. U članku 119. stavak 4. mijenja se i glasi: "(4) Hrvatska narodna banka dužna je za svako tromjesečje procijeniti intenzitet cikličkog sistemskog rizika i primjerenu visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske i prema potrebi odrediti ili prilagoditi visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja i o	Djelomič no preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Članak 123.

rok za primjenu; (g)ako je stopa zaštitnog sloja smanjena, okvirno razdoblje tijekom kojega se ne očekuje povećanje stope zaštitnog sloja kapitala, zajedno s obrazloženjem za to razdoblje. Imenovana tijela poduzimaju sve razumne mjere za vremensku usklađenost te objave. Imenovana tijela obavješćuju ESRB o svakoj promjeni stope protucikličkog zaštitnog sloja i o zahtijevanim informacijama navedenima u točkama od (a) do (g) prvog podstavka. ESRB na svojim internetskim stranicama objavljuje sve tako priopćene stope zaštitnog sloja kapitala i povezane informacije.”;	tome donijeti podzakonski propis uzimajući u obzir: – referentni pokazatelj iz stavaka 2. i 3. ovoga članka – važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike o priznavanju i određivanju stopa protucikličkog zaštitnog sloja i sve preporuke tog odbora u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja i – ostale varijable koje Hrvatska narodna banka smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.”. Članak 43. U članku 123. stavak 3. mijenja se i glasi:		
---	---	--	--

	"(3) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike o svakoj promjeni stope protucikličkog zaštitnog sloja i o informacijama iz stavka 1. ovoga članka."		
51 u članku 141. stavci od 1. do 6. zamjenjuju se sljedećim: „1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj ne obavlja raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom u mjeri u kojoj bi to redovni osnovni kapital smanjilo do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. 2. Institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj izračunava najveći raspodjeljivi iznos (MDA) u skladu sa stavkom 4. te o njemu obavješćuje nadležno tijelo. Ako se primjenjuje prvi podstavak, institucija ne poduzima ni jednu od sljedećih aktivnosti prije nego što izračuna MDA: (a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom; (b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj; ili (c) izvršenje plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. 3. Ako ne ispuni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj odnosno ako ga ne premaši, institucija ne raspodjeljuje iznos veći od MDA-a, izračunanog u skladu sa stavkom 4., putem bilo koje od	Članak 55. U članku 140. stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izračunati najveći raspodjeljivi iznos (engl. MDA) u skladu s podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka te o	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluku o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala (23.12.2020) članak/članci Članak 5.

aktivnosti iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c). 4. Institucije izračunavaju MDA množenjem zbroja izračunanog u skladu sa stavkom 5. faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. MDA se umanjuje za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje od aktivnosti iz stavka 2., drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c). 5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od: (a)bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine, koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koje je posljedica aktivnosti iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c); uveličano za (b)bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koje je posljedica aktivnosti iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c); umanjeno za (c)iznose koji bi se plaćali u obliku poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale. 6. Faktor se određuje na sljedeći način: (a)ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje bilo kojeg od kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0; (b)ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje bilo kojeg od kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive,	izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku." Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. i stavci 7., 8. i 9. koji glase: "(6) Kreditna institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne smije provoditi raspodjele u vezi s osnovnim kapitalom ako to smanjuje osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge. (7) Kreditna		
---	--	--	--

iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u drugi kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;

(c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u treći kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;

(d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6;

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Donja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \cdot (Q_n - 1),$$

$$\text{Gornja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \cdot Q_n$$

pri čemu je:

Q_n = redni broj odnosnog kvartila.”;

institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge dužna je izračunati najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (engl. L-MDA) u skladu sa podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka te o izračunatom raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(8) Kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka ne smije prije nego što izračuna najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) učiniti sljedeće:

1) provoditi raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim

	kapitalom 2) stvoriti obvezu isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatiti varijabilne primitke ako je obveza plaćanja nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz stavka 6. ovoga članka i 3) provoditi plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. (9) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge odnosno ako ga ne prelazi, ne smije radnjama iz stavka 8.		
--	---	--	--

	ovoga članka raspodijeliti iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) izračunat u skladu s podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka." Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 10. mijenja se i glasi: "(10) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje način izračuna najvećeg raspodjeljivog iznosa (MDA) i najvećeg raspodjeljivog iznosa u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA).".		
--	--	--	--

52. umeću se sljedeći članci: „Članak 141.a Neispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj Smatra se da institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj za potrebe članka 141., ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala kojima ta institucija raspolaže nisu dostatni za istodobno ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj i svakog od sljedećih zahtjeva: (a) iz članka 92. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 te dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive; (b) iz članka 92. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 te dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive; (c) iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive. Članak 141.b Ograničenje raspodjela u slučaju neispunjavanja zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge 1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne obavlja raspodjelu u vezi s osnovnim kapitalom u mjeri u kojoj bi to redovni osnovni kapital smanjio na razinu na kojoj zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge više ne bi bio ispunjen. 2. Institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge izračunava najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) u skladu sa stavkom 4. i obavješćuje nadležno tijelo o tome. Ako se primjenjuje prvi podstavak, institucija ne poduzima ni jednu od sljedećih aktivnosti prije	Članak 55. U članku 140. stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izračunati najveći raspodjeljiv iznos (engl. MDA) u skladu s podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka te o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku." Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. i stavci 7., 8. i 9. koji glase: "(6) Kreditna	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluku o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala (23.12.2020) članak/članci ??
--	--	----------------------------	--

nego što izračuna L-MDA: (a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom; (b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj; ili (c) izvršenje plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. 3. Ako ne ispuni zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge odnosno ako ga ne premaši, institucija ne smije raspodijeliti iznos veći od L-MDA izračunanog u skladu sa stavkom 4., putem bilo koje od aktivnosti iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c). 4. Institucije izračunavaju L-MDA množenjem zbroja izračunanog u skladu sa stavkom 5. faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. L-MDA umanjuje se za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje od aktivnosti iz stavka 2., drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c). 5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od: (a) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c); uvećano za (b) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c); umanjeno za (c) iznose koji bi se plaćali u obliku poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale. 6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način: (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje	institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne smije provoditi raspodjele u vezi s osnovnim kapitalom ako to smanjuje osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge. (7) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge dužna je izračunati najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (engl. L-MDA) u skladu sa podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka te o izračunatom raspodjeljivom iznosu		
--	--	--	--

zahtjeva na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0; (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjevâ na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u drugi kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,2; (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjevâ na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u treći kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,4; (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjevâ na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,6. Donje i gornje granice svakog kvartila zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge izračunavaju se na sljedeći način: Donja granica kvartila = $\frac{\text{Zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske polu}}{4}$	bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku. (8) Kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka ne smije prije nego što izračuna najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (LMDA) učiniti sljedeće: 1) provoditi raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom 2) stvoriti obvezu isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatiti varijabilne primitke ako je obveza plaćanja nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjeve za zaštitni sloj omjera		
---	--	--	--

Gornja granica kvartila = $\frac{\text{Zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge}}{4}$ pri čemu je: Q_n = redni broj odnosnog kvartila. 7. Ograničenja koja su određena ovim člankom primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako suspenzija plaćanja ili neizvršenje plaćanja ne predstavljaju nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjet za početak postupka na temelju propisa o nesolventnosti koji su primjenjivi na instituciju. 8. Ako institucija ne ispuni zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge i namjerava raspodijeliti bilo koji dio svoje raspoložive dobiti ili poduzeti neku aktivnost iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c) ovog članka, ona obavještuje nadležno tijelo i pruža informacije navedene u članku 141. stavku 8., uz iznimku njegove točke (a) podtočke iii., i L-MDA izračunan u skladu sa stavkom 4. ovog članka. 9. Institucije uspostavljaju aranžmane za osiguravanje točnog izračuna iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i L-MDA-a te su točnost tih aranžmana u mogućnosti dokazati na zahtjev nadležnog tijela. 10. Za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka raspodjela u vezi s osnovnim kapitalom uključuje bilo koju od stavaka navedenih u članku 141. stavku 10. Članak 141.c Neispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge Smatra se da institucija ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge za potrebe članka 141.b ove Direktive ako nema osnovni kapital u iznosu potrebnom za istodobno ispunjavanje zahtjeva utvrđenog u članku 92. stavku 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjeva utvrđenog u članku 92. stavku 1. točke (d) te uredbe i članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom	financijske poluge iz stavka 6. ovoga članka i 3) provoditi plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. (9) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge odnosno ako ga ne prelazi, ne smije radnjama iz stavka 8. ovog članka raspodijeliti iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) izračunat u skladu s podzakonskim propisom iz stavka 10. ovoga članka." Dosadašnji stavak 6.		
---	---	--	--

(d) Uredbe (EU) br. 575/2013.”;	koji postaje stavak 10. mijenja se i glasi: "(10) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje način izračuna najvećeg raspodjeljivog iznosa (MDA) i najvećeg raspodjeljivog iznosa u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA).". Članak 56. Iza članka 140. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 140.a i 140.b koji glase: <i>"Neispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni</i>		
--	---	--	--

	<i>sloj</i> Članak 140.a U smislu članka 140. stavaka 1. do 5. ovoga Zakona smatra se da kreditna institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala kojima ta kreditna institucija raspolaže nisu dostatni za istodobno ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj i svakog od sljedećih zahtjeva: - iz članka 92. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se		
--	---	--	--

	koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge - iz članka 92. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge i - iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona a koji se koriste za pokrivanje rizika osim rizika prekomjerne financijske poluge.		
--	---	--	--

	<i>Neispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge</i> Članak 140.b U smislu članka 140. stavaka 6. do 9. ovoga Zakona smatra se da kreditna institucija ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala kojima ta kreditna institucija raspolaže nisu dostatni za istodobno ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge i svakog od sljedećih zahtjeva: - iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 te		
--	--	--	--

	zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona za pokrivanje rizika prekomjerne financijske poluge i - iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjeva za dodatni regulatorni kapital koji je Hrvatska narodna banka naložila na temelju članka 228. ovoga Zakona za pokrivanje rizika prekomjerne financijske poluge."		
		Nije potrebno preuzimati nje	Ispravak Direktive (EU) 2019/878: 7. Na stranici 292., u novom članku 141.b stavku 1.: umjesto:

			„1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne obavlja raspodjelu u vezi s osnovnim kapitalom u mjeri u kojoj bi to redovni osnovni kapital smanjio na razinu na kojoj zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge više ne bi bio ispunjen.”; treba stajati:
--	--	--	---

		„1. Institucija koja ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne obavlja raspodjelu u vezi s osnovnim kapitalom u mjeri u kojoj bi to osnovni kapital smanjilo do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge.”. Članak prijedloga
--	--	--

		propisa: Članak 44. "(6) Kreditna institucija koja ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne smije provoditi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom ako to smanjuje redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni
--	--	---

			sloj." Ispravak Direktive (EU) 2019/878: 8. Na stranici 292., u novom članku 141.b stavku 2. drugom podstavku točki (b): umjesto: „(b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija
--	--	--	--

		nije ispunjavala zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj; ili”; treba stajati: „(b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge; ili”.
--	--	--

			Članak prijedloga propisa: Članak 44. "(8) Kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka ne smije prije nego što izračuna najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L- MDA) učiniti sljedeće: 1) provoditi raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom 2) stvoriti obvezu isplate varijabilnog primitka ili
--	--	--	--

		diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatiti varijabilne primitke ako je obveza plaćanja nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz stavka 6. ovoga članka i". Ispravak Direktive (EU) 2019/878: 9. Na stranicama 292. i 293., u novom članku 141.b stavku 6. prvom podstavku:
--	--	--

			umjesto: „6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način: (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija ... (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija ... (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija ... (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija
--	--	--	---

			...”; treba stajati: „6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način: (a) ako osnovni kapital koji održava institucija ... (b) ako osnovni kapital koji održava institucija ... (c) ako osnovni kapital koji održava institucija ... (d) ako osnovni kapital koji održava institucija ...”
--	--	--	---

			Bit će preuzeto: Odluka o izmjeni i dopuni Odluk o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala
53.u članku 142. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „1. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ili, ako je to primjenjivo, zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge, ona izrađuje plan za očuvanje kapitala i podnosi ga nadležnom tijelu najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je ustanovila da neće uspjeti ispuniti taj zahtjev, osim ako nadležno tijelo odobri produljenje tog roka u trajanju od najviše 10 dana.”; 54.u članku 143. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)opće kriterije i metodologije kojima se koriste pri provjeri i ocjeni iz članka 97., među ostalim kriterije za primjenu načela proporcionalnosti kako je navedeno u članku 97. stavku 4.”;	Članak 58. U članku 143. stavku 1. iza riječi "kombinirani zaštitni sloj" dodaju se riječi "ili zaštitni sloj omjera financijske poluge". Članak 83. U članku 215. stavku 1. točki 3. iza riječi: "članka 181. ovoga Zakona" dodaju se riječi: "i kriterije za	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci Čl. 143., 215.

	primjenu načela razmjernosti kako je navedeno u članku 180. stavku 3. ovoga Zakona". U stavku 12. u uvodnoj rečenici riječi: "administrativne kazne" zamjenjuju se riječima: "upravne sankcije".		
55.članak 146. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 146. Provedbeni akti U skladu s postupkom pregleda iz članka 147. stavka 2., izmjena iznosa inicijalnog kapitala, propisanog u članku 12. i glavi IV. kako bi se uzela u obzir kretanja u gospodarskom i monetarnom području donosi se provedbenim aktom.”; 56.nakon članka 159. umeće se sljedeće poglavlje: „POGLAVLJE 1.a Prijelazne odredbe o financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima Članak 159.a Prijelazne odredbe o odobravanju financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga Matični financijski holdinzi i matični mješoviti financijski holdinzi koji već postoje 27. lipnja 2019. podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 21.a do 28. lipnja 2021. Ako financijski holding	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE <i>Usklađivanje s odredbama ovoga Zakona</i> Članak 128. (1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe iz treće zemlje koja posluje	U potpunost i preuzeto	

ili mješoviti financijski holding ne podnese zahtjev za odobrenje do 28. lipnja 2021., poduzimaju se odgovarajuće mjere na temelju članka 21.a stavka 6. Tijekom prijelaznog razdoblja iz prvog stavka ovog članka, nadležna tijela imaju sve potrebne nadzorne ovlasti koje su im dodijeljene ovom Direktivom u vezi s financijskim holdinzima ili mješovitim financijskim holdinzima koji podliježu odobrenju u skladu s člankom 21.a za potrebe konsolidiranog nadzora.”; 57.u članku 161. dodaje se sljedeći stavak: „10. Komisija do 31. prosinca 2023. preispituje provedbu i primjenu nadzornih ovlasti iz članka 104. stavka 1. točaka (j) i (l) te o tome izrađuje izvješće koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću.”	putem više od jedne institucije u EU i čija je ukupna vrijednost imovine jednaka ili veća od protuvrijednosti 40 milijardi eura na 27. lipnja 2019. dužna je imati posredničko matično društvo u EU-u ili ako se primjenjuje članak 73.e stavak 2. koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona, dva posrednička matična društva u EU-u do 30. prosinca 2023. (2) Financijski holding ili mješoviti financijski holding iz članka 73.a koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona, a koji je postojao na dan 27. lipnja 2019. dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja u skladu s člankom 73.a koji je dodan člankom 28.		
---	--	--	--

	ovoga Zakona do 28. lipnja 2021. (3) Ako financijski holding ili mješoviti financijski holding ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka do 28. lipnja 2021., Hrvatska narodna banka poduzet će odgovarajuće mjere sukladno odredbama članka 73.a stavka 14. koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona. (4) Hrvatska narodna banka za potrebe konsolidiranog nadzora u prijelaznom razdoblju iz stavka 2. ovoga članka poduzima sve potrebne supervizorske ovlasti koje su joj dodijeljene člankom 73.a koji je dodan člankom 28.		
--	---	--	--

	ovoga Zakona. (5) Društva iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 koja na dan 24. prosinca 2019. obavljaju aktivnosti kao investicijska društva koja su dobila odobrenje za rad na temelju zakona kojim se uređuje tržište kapitala ili zakona kojim se uređuju alternativni investicijski fondovi odnosno ako se primjenjivao propis druge države članice kojim se uređuje tržište financijskih instrumenata dužna su Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u skladu s člankom 22. ovoga Zakona do 31. prosinca 2020.		
--	---	--	--

Članak 2. Prenošenje 1. Države članice do 28. prosinca 2020. donose i objavljuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. One te mjere primjenjuju od 29. prosinca 2020. Međutim, odredbe potrebne za usklađivanje s izmjenama navedenima u članku 1. točki 21. i točki 29. podtočkama (a), (b) i (c) ove Direktive u pogledu članka 84. i članka 98. stavaka 5. i 5.a Direktive 2013/36/EU počinju se primjenjivati od 28. lipnja 2021., a odredbe potrebne za usklađivanje s izmjenama navedenima u članku 1. točkama 52. i 53. ove Direktive u pogledu članaka 141.b, 141.c i članka 142. stavka 1. Direktive 2013/36/EU počinju primjenjivati 1. siječnja 2022. Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji priopćuju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.	Članak 1. U Zakonu o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20), u članku 2. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi: "1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU)	U potpunost i preuzeto	
--	--	-------------------------------	--

	2019/2034 Europskog Parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019.).". Točke 3., 4. i 5. brišu se. Dosadašnja točka 6. postaje točka 3. Dosadašnja točka 7. koja postaje točka 4. mijenja se i glasi: "4) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive		
--	---	--	--

	Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019.).". Stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Ovim se Zakonom detaljnije		
--	---	--	--

	uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenog 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18. 12. 2019.).". <i>Stupanje na snagu</i> Članak 131. Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 29. prosinca		
--	--	--	--

	2020. osim odredbi: - članka 69. stavaka 2. i 4. koji su izmijenjeni i dodani člankom 26. ovoga Zakona koji stupa na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava - članka 2. stavka 1. točki 3. i 4. koje su brisane člankom 1. ovoga Zakona i članka 27. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje sustav osiguranja depozita - članaka 25., 65. i 76. ovoga Zakona, članka 208. stavka 1. točke 3. i 4. koje su izmijenjene člankom 79. ovoga Zakona, članaka 94., 95., 96., 97. i 111. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom		
--	---	--	--

	stupanja na snagu zakona kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija - članaka 37. i 73. ovoga Zakona i članka 224. stavaka 3., 4. i 5. koji su izmijenjeni člankom 87. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 28. lipnja 2021. te - članka 140. stavaka 6. do 9. koji su dodani člankom 55. ovoga Zakona, članka 140.b koji je dodan člankom 56. ovoga Zakona i članka 57. ovoga Zakona u dijelu u kojem se uređuju posljedice neispunjavanja zaštitnog sloja omjera financijske poluge koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.		
--	---	--	--

Članak 3. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Direktive.
Članak 4. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Ovim člankom propisuje se kome je Direktiva upućena.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u

		propisa?	odredbu prijedloga propisa)
Članak 1. Izmjena Direktive 2014/59/EU Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi: 1.u članku 2. stavak 1. mijenja se kako slijedi: (a)točka 5. zamjenjuje se sljedećim: „5.„društvo kćer” znači društvo kćer kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013, a za potrebe primjene članka 7., 12., 17., 18., od 45. do 45.m, od 59. do 62., 91. i 92. ove Direktive na sanacijske grupe iz točke 83.b podtočke (b) ovog stavka uključuje, kada i ako je to primjereno, kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, samo središnje tijelo te njihova društva kćeri, uzimajući u obzir način na koji takve sanacijske grupe ispunjavaju članak 45.e stavak 3. ove Direktive; 5.a.„značajno društvo kći” znači značajno društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki (135) Uredbe (EU) br. 575/2013;”; (b)umeće se sljedeća točka: „68.a.„redovni osnovni kapital” znači redovni osnovni kapital kako je izračunan u skladu s člankom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013;”; (c)u točki 70. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”; (d)točka 71. zamjenjuje se sljedećim: „71.„obveze prihvatljive za bail-in” znači obveze i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala institucije ili		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te koji nisu isključeni iz područja primjene bail-in instrumenta na temelju članka 44. stavka 2.; 71.a, „prihvatljive obveze” znači obveze prihvatljive za bail-in koje ispunjavaju, ovisno o tome što je primjenjivo, uvjete iz članka 45.b ili članka 45.f stavka 2. točke (a) ove Direktive te instrumenti dopunskog kapitala koji ispunjavaju uvjete iz članka 72.a stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013; 71.b, „podređeni prihvatljivi instrumenti” znači instrumenti koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe;”; (e) umeću se sljedeće točke: „83.a, sanacijski subjekt’ znači: (a) pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji za koju, u skladu s člankom 12., sanacijsko tijelo odredi da je subjekt u odnosu na koji plan sanacije predviđa mjeru sanacije; ili (b) institucija koja nije dio grupe koja podliježe konsolidiranom nadzoru na temelju članaka 111. i 112. Direktive 2013/36/EU, u odnosu na koju plan sanacije sastavljen na temelju članka 10. ove Direktive predviđa mjeru sanacije; 83.b, sanacijska grupa’ znači: (a) sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja nisu: i. sama po sebi sanacijski subjekti; ii. društva kćeri drugih sanacijskih subjekata; ili iii. subjekti koji imaju poslovni nastan u trećoj zemlji te nisu uključeni u sanacijsku grupu u skladu s planom sanacije i njihova društva kćeri; ili (b) kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom i samo središnje tijelo ako je najmanje jedna od tih kreditnih institucija ili središnje tijelo sanacijski subjekt, te njihova društva kćeri. 83.c, globalna sistemski važna institucija’ ili „GSV institucija’ znači GSV institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki (133) Uredbe (EU) br. 575/2013;”; (f) dodaje se sljedeća točka: „109. „zahtjev za kombinirani zaštitni sloj” znači zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kako je definiran u članku 128. točki 6. Direktive 2013/36/EU.”;			
--	--	--	--

2.članak 10. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 6. dodaju se sljedeći podstavci: „Preispitivanje iz prvog podstavka ovog stavka vrši se nakon provedbe mjera sanacije ili izvršavanja ovlasti iz članka 59. Pri određivanju rokova iz stavka 7. točaka (o) i (p) ovog članka u okolnostima iz trećeg podstavka ovog stavka sanacijsko tijelo uzima u obzir rok za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 104.b Direktive 2013/36/EU.”; (b)u stavku 7. točke (o) i (p) zamjenjuju se sljedećim: „(o) zahtjevi iz članka 45.e i 45.f i rok za postizanje te razine u skladu s člankom 45.m; (p)ako sanacijsko tijelo primjenjuje članak 45.b stavak 4., 5. ili 7., rok za usklađivanje sanacijskog subjekta u skladu s člankom 45.m;”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
3.članak 12. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri i nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, izrađuju planove sanacije grupe. U planu sanacije grupe utvrđuju se mjere koje treba poduzeti u pogledu: (a) matičnog društva u Uniji; (b) društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan u Uniji; (c) subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d); i (d)podložno glavi VI., društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan izvan Unije. U skladu s mjerama iz prvog podstavka planom sanacije za svaku se grupu utvrđuju sanacijski subjekti i sanacijske grupe.”; (b)stavak 3. mijenja se kako slijedi: i.točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim: „(a)navodi mjere sanacije koje treba poduzeti u odnosu na sanacijske subjekte u scenarijima iz		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

članka 10. stavka 3. i implikacije tih mjera sanacije na druge subjekte grupe iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), na matično društvo i institucije kćeri; (aa) ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe, navodi mjere sanacije koje treba poduzeti u odnosu na sanacijske subjekte svake sanacijske grupe te implikacije tih na mjera na oboje od sljedećeg: i. druge subjekte grupe koji su dio iste sanacijske grupe; ii. druge sanacijske grupe; (b) preispituje razmjer u kojem bi se mogli primijeniti instrumenti sanacije i izvršiti sanacijske ovlasti, u odnosu na sanacijske subjekte s poslovnim nastanom u Uniji, na koordiniran način, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe, zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje pruža određen broj subjekata grupe ili pojedinih subjekata grupe ili sanacijskih grupa te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”; ii. točka (e) zamjenjuje se sljedećim: „(e) navodi sve dodatne mjere koje nisu navedene u ovoj Direktivi, a koje relevantna sanacijska tijela namjeravaju provesti u odnosu na subjekte unutar svake sanacijske grupe;”;			
4. članak 13. mijenja se kako slijedi: (a) u stavku 4. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak: „Ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe, planiranje mjera sanacije iz članka 12. stavka 3. točke (aa) uključuje se u zajedničku odluku kako se navodi u prvom podstavku ovog stavka.”; (b) u stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje se ne slaže s planom sanacije za grupu donosi vlastitu odluku te prema potrebi određuje sanacijski subjekt i izrađuje i primjenjuje plan sanacije za sanacijsku grupu koja se sastoji od subjekata u njegovoj nadležnosti. Svaka od pojedinih odluka o neslaganju sanacijskih tijela detaljno je obrazložena, navodi razloge neslaganja s predloženim planom sanacije grupe i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve drugih sanacijskih tijela i nadležnih tijela. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

5.članak 16. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije na sanacijske subjekte te grupe i izvršavanjem sanacijskih ovlasti u odnosu na njih, pritom izbjegavajući što je više moguće bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave u državama članicama u kojima se nalaze subjekti grupe ili podružnice, ili u drugim državama članicama odnosno u Uniji, uključujući širu financijsku nestabilnost ili događanja na razini cijelog sustava, s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje ti subjekti grupe obavljaju, ako se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima. Sanacijska tijela za grupu pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kada se smatra da grupu nije moguće sanirati.”; (b)dodaje se sljedeći stavak: „4. Države članice osiguravaju da, ako je grupa sastavljena od više od jedne sanacijske grupe, tijela iz stavka 1. procjenjuju mogućnost sanacije svake sanacijske grupe u skladu s ovim člankom. Procjena iz prvog podstavka ovog stavka provodi se uz procjenu mogućnosti sanacije cijele grupe i vrši u okviru postupka odlučivanja utvrđenom u članku 13.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
6 umeće se sljedeći članak: „Članak 16.a Ovlast zabrane određenih raspodjela 1. Ako je subjekt u situaciji u kojoj ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članka 45.c i 45.d ove Direktive pri izračunu u skladu s člankom 45. stavom 2. točkom (a) ove Direktive, sanacijsko tijelo tog subjekta ima ovlast, u skladu sa stavicima 2. i 3. ovog članka, subjektu zabraniti raspodjelu više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za regulatorni		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

kapital i prihvatljive obveze („M-MDA”) izračunan u skladu sa stavkom 4. ovog članka, s pomoću neke od sljedećih mjera: (a) izvršenja raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom; (b) stvaranja obveze isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplate varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada subjekt nije ispunjavao zahtjev za kombinirani zaštitni sloj; ili (c) provođenja plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. Ako se subjekt nalazi u situaciji iz prvog podstavka, o tome odmah obavješćuje sanacijsko tijelo. 2. U situaciji iz stavka 1. sanacijsko tijelo nadležno za subjekt, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, bez nepotrebne odgode procjenjuje hoće li izvršiti ovlast iz stavka 1. uzimajući u obzir sve sljedeće elemente: (a) razlog, trajanje i razmjere neispunjenja te njegov učinak na mogućnost sanacije; (b) razvoj financijske situacije subjekta i vjerojatnost njegova ispunjavanja uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (a) u doglednoj budućnosti; (c) mogućnost da će subjekt moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz stavka 1. u razumnom roku; (d) ako subjekt nije u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeca iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, ili članka 45.b ili članka 45.f stavka 2. ove Direktive, je li ta nemogućnost idiosinkrastična ili je uvjetovana smetnjama na razini tržišta; (e) je li izvršavanje ovlasti iz stavka 1. najprikladnije i najrazmjernije sredstvo za rješavanje situacije subjekta uzimajući u obzir njegov potencijalni učinak i na financijske uvjete i na mogućnost sanacije dotičnog subjekta. Sanacijsko tijelo ponovno procjenjuje potrebu izvršavanja ovlasti iz stavka 1. barem jedanput mjesečno, dok god je subjekt u situaciji iz stavka 1. 3. Ako sanacijsko tijelo utvrdi da je subjekt i dalje u situaciji iz stavka 1. devet mjeseci nakon što ga je subjekt izvijestio o takvoj situaciji, sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, izvršava ovlast iz stavka 1., osim ako sanacijsko tijelo na temelju procjene utvrdi da su ispunjena najmanje dva od sljedećih uvjeta: (a) neispunjenje je nastalo zbog ozbiljne smetnje u funkcioniraju financijskih tržišta, što dovodi do			
--	--	--	--

široko rasprostranjenog stresa financijskih tržišta u više segmenata financijskih tržišta; (b) smetnja iz točke (a) za posljedicu ima ne samo povećanu volatilnost cijena instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza subjekta ili povećane troškove subjekta, nego dovodi i do potpunog ili djelomičnog zatvaranja tržišta čime se subjektu onemogućuje izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza na tim tržištima; (c) zatvaranje tržišta iz točke (b) utvrđuje se ne samo za dotični subjekt, nego i za nekoliko drugih subjekata; (d) smetnjom iz točke (a) onemogućuje se dotičnom subjektu izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza dovoljno za ispravljanje neispunjenja; ili (e) izvršavanje ovlasti iz stavka 1. dovodi do negativnih učinaka prelijevanja za dio bankovnog sektora, čime bi se moglo ugroziti financijsku stabilnost. Ako se primjenjuje iznimka iz prvog podstavka, sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje nadležno tijelo i u pisanom obliku objašnjava svoju procjenu. Sanacijsko tijelo jedanput mjesečno ponavlja svoju procjenu toga primjenjuje li se iznimka iz prvog podstavka. 4. M-MDA izračunava se tako da se zbroj izračunan u skladu sa stavkom 5. množi faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. M-MDA umanjuje se za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje mjere iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c). 5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od: (a) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koji proizlaze iz mjera iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) ovog članka; uvećano za (b) bilo koju dobit tekuće godine ostvarenu na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koji proizlaze iz mjera iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) ovog članka;			
--	--	--	--

umanjeno za (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale. 6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način: (a) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0; (b) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u drugi kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2; (c) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u treći kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4; (d) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6. Donje i gornje granice svakog kvartila zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način: $\text{Donja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times (Q_n - 1)$ $\text{Gornja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times Q_n$			
---	--	--	--

pri čemu je „Qn” = redni broj odnosnog kvartila distribucije.”;			
7.članak 17. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Države članice osiguravaju da kada sanacijsko tijelo, na temelju procjene mogućnosti sanacije subjekta provedene u skladu s člancima 15. i 16., i nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, utvrdi da postoje značajne prepreke mogućnostima sanacije tog subjekta, to sanacijsko tijelo o tom rezultatu pisanim putem obavješćuje dotični subjekt, nadležno tijelo i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice.”; (b)stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim: „3. U roku od četiri mjeseca od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1. subjekt predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje značajnih prepreka navedenih u obavijesti. Subjekt u roku od dva tjedna od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1. ovog članka predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere i rok njihove provedbe kako bi se osiguralo da subjekt ispunjava uvjete iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ako postoji značajna prepreka mogućnostima sanacije u bilo kojem od sljedećih slučajeva: (a)subjekt ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članka 45.c i 45.d ove Direktive pri izračunu u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) ove Direktive; ili (b)subjekt ne ispunjava zahtjeve iz članka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeve iz članka 45.c i 45.d ove Direktive.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

Rokom za provedbu predloženih mjera iz drugog podstavka uzimaju se u obzir razlozi za značajne prepreke. sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li mjere predložene na temelju prvog i drugog podstavka učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotične značajne prepreke. 4. Ako sanacijsko tijelo utvrdi da mjere koje je predložio subjekt u skladu sa stavkom 3. nisu učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotičnih prepreka, ono izravno ili neizravno putem nadležnog tijela zahtijeva od subjekta da poduzme alternativne mjere kojima se taj cilj može postići i pisanim putem o tim mjerama obavješćuje subjekt koji u roku od jednog mjeseca predlaže plan u skladu s tim mjerama. Pri određivanju alternativnih mjera sanacijsko tijelo obrazlaže zašto se mjerama koje je predložio subjekt ne bi mogle ukloniti prepreke mogućnosti sanacije i kako su predložene alternativne mjere razmjerne uklanjanju prepreka. Sanacijsko tijelo u obzir uzima prijetnju koju te prepreke mogućnosti sanacije predstavljaju za financijsku stabilnost i učinak mjera na poslovanje subjekta, njegovu stabilnost i mogućnost doprinosa gospodarstvu.”; (c)stavak 5. mijenja se kako slijedi: i.u točkama (a), (b), (d), (e), (g) i (h) riječ „institucija” zamjenjuje se riječju „subjekt” u odgovarajućem gramatičkom obliku; ii.umeće se sljedeća točka: „(ha)zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ove Direktive da dostavi plan za ponovno usklađivanje sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive izraženo kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, ako je primjenjivo, sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj i sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive izraženo kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013;”; iii.točke (i), (j) i (k) zamjenjuju se sljedećim: „(i)zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da izda prihvatljive obveze za ispunjenje zahtjevâ iz članka 45.e ili članka 45.f;			
--	--	--	--

(j)zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da poduzme druge korake za ispunjenje minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.e ili članka 45.f, između ostalog posebno da se pokuša ponovno dogovoriti o svim prihvatljivim obvezama, instrumentima dodatnog osnovnog kapitala ili instrumentima dopunskog kapitala koje je izdala odnosno izdao, s ciljem osiguravanja da svaka odluka sanacijskog tijela o otpisu ili konverziji te obveze ili instrumenta proizvodi učinke na temelju zakonodavstva jurisdikcije kojim se uređuju ta obveza ili instrument; (ja)kako bi se osigurala stalna usklađenost s člankom 45.e ili člankom 45.f, od institucije ili tijela iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) zahtijevati promjenu profila dospijeća: i. instrumenata regulatornog kapitala, nakon dobivanja suglasnosti nadležnog tijela, i ii. prihvatljivih obveza iz članka 45.b i članka 45.f stavka 2. točke (a); (k)ako je subjekt društvo kćer mješovitog holdinga, zahtijevati da mješoviti holding osnuje zasebni financijski holding za kontrolu subjekta, ako je to potrebno da se olakša sanacija subjekta i izbjegne primjena instrumenata sanacije i izvršavanje ovlasti iz glave IV. koji bi imali negativan učinak na nefinancijski dio grupe.”; (d)stavak 7. zamjenjuje se sljedećim: „7. Prije određivanja bilo koje mjere iz stavka 4., sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i, prema potrebi, imenovanim nacionalnim makrobonitetnim tijelom, uzima u obzir mogući učinak tih mjera na određeni subjekt, unutarnje tržište za financijske usluge te na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i cijeloj Uniji.”;			
8.u članku 18. stavci 1. do 7. zamjenjuju se sljedećim: „1. Sanacijsko tijelo za grupu zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, razmatraju unutar sanacijskog kolegija procjenu koja se zahtijeva člankom 16. i poduzimaju sve razumne korake za postizanje zajedničke odluke o primjeni mjera određenih u skladu s člankom 17. stavkom 4. u odnosu na sve sanacijske subjekte i njihova društva kćeri koja su subjekti iz članka 1. stavka 1. i koja su dio grupe. 2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom i EBA-om u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, priprema i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji i sanacijskim tijelima za društva kćeri, koja ga dostavljaju društvima kćerima u njihovu nadležnosti, te sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice. Izvješće se		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

priprema nakon savjetovanja s nadležnim tijelima te se u njemu analiziraju značajne prepreke učinkovitoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu i također u odnosu na sanacijske grupe ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe. U izvješću se također razmatra učinak na model poslovanja grupe te preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka. Ako je prepreka mogućnosti sanacije grupe povezana sa situacijom subjekta grupe iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka, sanacijsko tijelo za grupu o svojoj procjeni te prepreke obavješćuje matično društvo u Uniji nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom nadležnim za sanacijski subjekt i sanacijskim tijelima njegovih institucija kćeri. 3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća matično društvo u Uniji može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere kako bi se uklonile prepreke navedene u izvješću. Ako su prepreke navedene u izvješću povezane sa situacijom subjekta grupe iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka ove Direktive, matično društvo u Uniji u roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti u skladu sa stavkom 2. drugim podstavkom ovog članka sanacijskom tijelu za grupu predlaže moguće mjere i rok njihove provedbe kako bi se osiguralo da subjekt grupe ispunjava zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive izražene kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, ako je primjenjivo, zahtjev za kombinirani zaštitni sloj te zahtjeve iz članaka 45.e i 45.f ove Direktive, izražene kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013. Rokom za provedbu predloženih mjera iz drugog podstavka uzimaju se u obzir razlozi za značajne prepreke. Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje značajne prepreke. 4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da donesu zajedničku odluku unutar sanacijskog kolegija koja se tiče			
--	--	--	--

određivanja značajnih prepreka i, ako je to potrebno, procjene mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu rješavanja ili uklanjanja prepreka, kojom se uzima u obzir mogući učinak mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje. 5. Zajednička odluka donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja svakog očitovanja matičnog društva u Uniji. Ako matično društvo u Uniji nije podnijelo nikakvo očitovanje, zajednička odluka donosi se u roku od jednog mjeseca nakon isteka četveromjesečnog razdoblja iz stavka 3. prvog podstavka. Zajednička odluka o prepreci mogućnosti sanacije povezanoj sa situacijom iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka donosi se u roku od dva tjedna od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji u skladu sa stavkom 3. ovog članka. Zajednička odluka mora biti obrazložena i navedena u dokumentu koji sanacijsko tijelo za grupu dostavlja matičnom društvu u Uniji. Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. drugim stavkom točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. Ako se zajednička odluka ne donese u relevantnom roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo za grupu donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe. Odluka mora biti u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji. Ako je na kraju relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka, sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantan rok iz stavka 5. ovog članka smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.			
---	--	--	--

6.a Ako se zajednička odluka ne donese u relevantnom roku iz stavka 5. ovog članka, sanacijsko tijelo nadležno za dotični sanacijski subjekt donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini sanacijske grupe. Odluka iz prvog podstavka mora biti u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve sanacijskih tijela drugih subjekata iste sanacijske grupe i sanacijskog tijela za grupu. Relevantno sanacijsko tijelo odluku dostavlja sanacijskom subjektu. Ako je na kraju relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka sanacijsko tijelo uputilo predmet iz stavka 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantan rok iz stavka 5. ovog članka smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt. 7. Ako se ne donese zajednička odluka, sanacijska tijela za društva kćeri koja nisu sanacijski subjekti donose vlastite odluke o odgovarajućim mjerama koje društva kćeri trebaju pojedinačno donijeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. Odluka mora biti u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve drugih sanacijskih tijela. Odluka se dostavlja dotičnom društvu kćeri i sanacijskom subjektu iz iste sanacijske grupe, sanacijskom tijelu tog sanacijskog subjekta i, ako su različita, sanacijskom tijelu za grupu. Ako je na kraju relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka sanacijsko tijelo uputilo predmet iz stavka 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantan rok iz stavka 5. ovog članka smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela nadležnog za društvo kćer.”;			
---	--	--	--

9.U članku 32. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b)uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. stavkom 2., poduzete u pogledu institucije spriječile njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
10.umeću se sljedeći članci: „Članak 32.a Uvjeti za sanaciju u pogledu središnjeg tijela i kreditnih institucija koje su stalno povezane sa središnjim tijelom Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije s u odnosu na središnje tijelo i sve kreditne institucije koje su s njim stalno povezane koje su dio iste sanacijske grupe ako ta sanacijska grupa u cjelini ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1. Članak 32.b Postupak u slučaju insolventnosti u odnosu na institucije i subjekte koji ne podliježu mjeri sanacije Države članice osiguravaju da se institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) za koje sanacijsko tijelo smatra da ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1. točaka (a) ili (b), ali da mjera sanacije ne bi bila u javnom interesu u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (c), likvidiraju na ispravan način u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

11.U članku 33. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim: „2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzimaju mjeru sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točaka (c) ili (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1. 3. Ako su institucije kćeri mješovitog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog financijskog holdinga, planom sanacije osigurava se da se posrednički financijski holding odredi kao sanacijski subjekt, a države članice osiguravaju da se mjera sanacije za potrebe sanacije grupe donosi u odnosu na posrednički financijski holding. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti holding. 4. Podložno stavku 3. ovog članka i neovisno o činjenici da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ne ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1., sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a) subjekt je sanacijski subjekt; (b)jedno ili više društava kćeri subjekta koja jesu institucije, ali ne i sanacijski subjekti ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.; (c)imovina i obveze društava kćeri iz točke (b) takvi su da propast tih društava kćeri prijeti sanacijskoj grupi u cjelini, a mjera sanacije u odnosu na subjekt nužna je za sanaciju takvih društava kćeri koje su institucije ili za sanaciju relevantne sanacijske grupe u cjelini.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
12.Umeće se sljedeći članak: „Članak 33.a Ovlast za suspenziju određenih obveza 1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima koja pravodobno odgovaraju, imaju ovlast suspendirati sve obveze plaćanja ili isporuke na temelju svih ugovora čija je ugovorna strana institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a)utvrđeno je da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a);		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(b) ne postoji trenutano dostupna mjera privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) kojom bi se spriječila propast institucije ili subjekta; (c) izvršavanje ovlasti suspenzije smatra se potrebnim kako bi se izbjeglo daljnje pogoršanje financijskih uvjeta institucije ili subjekta; i (d) izvršavanje ovlasti suspenzije potrebno je: i. kako bi se postigli zaključci iz članka 32. stavka 1. točke (c); ili ii. kako bi se odabrale odgovarajuće mjere sanacije ili osigurala učinkovita primjena jednog instrumenta sanacije ili više njih. 2. Ovlašt iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke koje se odnose na sljedeće: (a) sustave i operatore sustava određene u skladu s Direktivom 98/26/EZ; (b) središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe; (c) središnje banke. Sanacijska tijela određuju područje primjene ovlasti iz stavka 1. ovog članka uzimajući u obzir okolnosti pojedinačnog slučaja. Sanacijska tijela posebno pažljivo procjenjuju prikladnost proširenja suspenzije na prihvatljive depozite u skladu s definicijom iz članka 2. stavka 1. točke 4. Direktive 2014/49/EU, posebno na osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća. 3. Države članice mogu predvidjeti mogućnost da, u slučaju da se ovlašt za suspenziju obveze plaćanja ili isporuke izvršava u odnosu na prihvatljive depozite, sanacijska tijela osiguraju da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu tih depozita. 4. Razdoblje suspenzije na temelju stavka 1. jest najkraće moguće i ne prelazi minimalno razdoblje koje sanacijsko tijelo smatra potrebnim u svrhe iz stavka 1. točaka (c) i (d) te u svakom slučaju ne traje dulje od razdoblja od objave obavijesti o suspenziji na temelju stavka 8. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela nadležnog za instituciju ili subjekt na kraju radnog dana koji slijedi nakon dana objave.			
---	--	--	--

Nakon što istekne razdoblje suspenzije iz prvog podstavka, suspenzija prestaje proizvoditi učinke. 5. Pri izvršavanju ovlasti iz stavka 1. ovog članka sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta i razmatraju postojeća nacionalna pravila, kao i nadzorne i sudske ovlasti s ciljem očuvanja pravâ vjerovnika i jednakog postupanja prema njima u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Sanacijska tijela posebno uzimaju u obzir moguću primjenu nacionalnog postupka u slučaju insolventnosti na instituciju ili subjekt na temelju zaključka iz članka 32. stavka 1. točke (c) te poduzimaju mjere koje smatraju prikladnima kako bi se osigurala odgovarajuća koordinacija s nacionalnim upravnim ili pravosudnim tijelima. 6. Ako su obveze plaćanja ili isporuke prema ugovoru suspendirane na temelju stavka 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana prema tom ugovoru suspendiraju se za isto razdoblje. 7. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospijevala tijekom razdoblja suspenzije dospijeva odmah nakon isteka tog razdoblja. 8. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela bez odgode obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) i tijela iz članka 83. stavka 2. točaka od (a) do (h) kada izvršavaju ovlast iz stavka 1. ovog članka nakon što se utvrdi da institucija propada ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) i prije donošenja odluke o sanaciji. Sanacijsko tijelo objavljuje ili osigurava objavu naloga ili instrumenta kojima se suspendiraju obveze u okviru ovog članka te uvjete i razdoblje suspenzije na načine iz članka 83. stavka 4. 9. Ovim člankom ne dovode se u pitanje odredbe nacionalnog prava država članica kojima se dodjeljuje ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke institucija i subjekata iz stavka 1. ovog članka prije utvrđivanja da te institucije ili subjekti propadaju ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) ili suspenzije obveza plaćanja ili isporuke institucija ili subjekata koje treba likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti te koje prelaze područje primjene i trajanje predviđeno ovim člankom. Takve ovlasti izvršavaju se u skladu s područjem primjene, trajanjem i uvjetima predviđenima relevantnim nacionalnim pravom. Uvjetima predviđenima u ovom članku ne dovode se u pitanje uvjeti u vezi s tom ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke.			
--	--	--	--

10. Države članice osiguravaju da, kada sanacijsko tijelo izvršava ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) na temelju stavka 1. ovog članka, sanacijsko tijelo također može, za vrijeme trajanja te suspenzije, izvršavati ovlast: (a) ograničavanja osiguranih vjerovnika te institucije ili subjekta u prisilnoj naplati založnih prava u odnosu na bilo koju imovinu te institucije ili subjekta u jednakom trajanju, u kojem slučaju se primjenjuje članak 70. stavci 2., 3. i 4. (b) suspenzije pravâ otkaza bilo koje strane u ugovornom odnosu s tom institucijom ili subjektom u jednakom trajanju, u kojem slučaju se primjenjuje članak 71. stavci od 2. do 8. 11. Ako je sanacijsko tijelo, nakon što je na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) utvrdilo da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, izvršilo ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke pod uvjetima iz stavka 1. ili 10. ovog članka, i ako je nakon toga u odnosu na tu instituciju ili subjekt poduzeta mjera sanacije, sanacijsko tijelo ne vrši ovlasti iz članka 69. stavka 1., članka 70. stavka 1. ili članka 71. stavka 1. u odnosu na tu instituciju ili subjekt.”;			
13.članak 36. mijenja se kako slijedi: (a) u stavku 1. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59.”; (b) stavak 4. mijenja se kako slijedi: i. riječi „instrumenti kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze u skladu s člankom 59.” u odgovarajućem gramatičkom obliku; ii. u točki (d) riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”; (c) u stavcima 5., 12. i 13. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

14.članak 37. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 2. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”; (b)u stavku 10. točki (a) riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
15.članak 44. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 2. mijenja se kako slijedi: i.točka (f) zamjenjuje se sljedećim: „(f)obveze s preostalim rokom do dospijea kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima ili središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe;”; ii.dodaje se sljedeća točka: „(h)obveze prema institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) koje su dio iste sanacijske grupe, ali nisu sanacijski subjekt, neovisno o njihovu dospijecu, osim ako su te obveze u redu prvenstva ispod ostalih redovnih neosiguranih obveza u skladu s relevantnim nacionalnim pravom kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti koji se primjenjuje na datum prenošenja ove Direktive; u slučajevima kada se primjenjuje ta iznimka, sanacijsko tijelo nadležno za relevantno društvo kćer koje nije sanacijski subjekt procjenjuje je li iznos stavki u skladu s člankom 45.f stavkom 2. dostatan za potporu provedbe preferirane sanacijske strategije.”; iii.u petom podstavku riječi „prihvatljive obveze za primjenu bail-in instrumenta” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(b)u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „Sanacijska tijela pomno ocjenjuju trebaju li obveze prema institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) koji su dio iste sanacijske grupe, ali nisu sanacijski subjekti i koji nisu isključeni iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s stavkom 2. točkom (h) ovog članka biti isključene ili djelomično isključene u skladu s prvim podstavkom točkama od (a) do (d) ovog stavka kako bi se osigurala učinkovita provedba sanacijske strategije. Ako sanacijsko tijelo odluči isključiti ili djelomično isključiti obvezu prihvatljivu za bail-in ili vrstu obveza prihvatljivih za bail-in u skladu s ovim stavkom, razina otpisa ili konverzije koja se primjenjuje na ostale obveze prihvatljive za bail-in može se povećati kako bi se u obzir uzela takva isključenja, pod uvjetom da je razina otpisa i konverzije koja se primjenjuje na ostale obveze prihvatljive za bail-in u skladu s načelom iz članka 34. stavka 1. točke (g).”; (c)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim: „4. Ako sanacijsko tijelo odluči isključiti ili djelomično isključiti obvezu prihvatljivu za bail ili vrstu obveza prihvatljivih za bail-in u skladu s ovim člankom i ako gubici koji bi se snosili tim obvezama nisu u potpunosti preneseni na ostale vjerovnike, aranžmanom financiranja sanacije može se uplatiti doprinos instituciji u sanaciji radi ispunjenja jedne ili obje sljedeće mogućnosti: (a)pokrivanja svi gubitaka koji nisu podmireni obvezama prihvatljivima za bail-in i kako bi se ponovno uspostavila nulta vrijednost neto vrijednosti imovine institucije u sanaciji u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (a); (b)kupovine dionica ili drugih vlasničkih instrumenta ili instrumenta kapitala institucije u sanaciji radi dokapitalizacije institucije u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (b).”; (d)u stavku 5. točki (a) riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;			
---	--	--	--

16.umeće se sljedeći članak: „Članak 44.a Prodaja podređenih prihvatljivih obveza malim ulagateljima 1. Države članice osiguravaju da prodavatelj prihvatljivih obveza koje ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.a stavka 1. točke (b) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe takve obveze prodaje malim ulagateljima, kako se definira člankom 4. stavkom 1. točkom 11. Direktive 2014/65/EU, samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a)prodavatelj je proveo test primjerenosti u skladu s člankom 25. stavkom 2. Direktive 2014/65/EU; (b)prodavatelj je na temelju testa iz točke (a) uvjeren da su takve prihvatljive obveze primjerene za tog malog ulagatelja; (c)prodavatelj dokazuje primjerenost u skladu s člankom 25. stavkom 6. Direktive 2014/65/EU. Neovisno o prvom podstavku, države članice mogu odrediti da se uvjeti iz točaka od (a) do (c) tog podstavka odnose na prodavatelje ostalih instrumenata koji su instrumenti regulatornog kapitala ili obveza prihvatljivih za bail-in. 2. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. i portfelj financijskog instrumenta tog malog ulagatelja u vrijeme kupnje ne premašuje 500 000 EUR, prodavatelj osigurava da su na temelju informacija koje dostavlja mali ulagatelj u skladu sa stavkom 3. u vrijeme kupnje ispunjena oba sljedeća uvjeta: (a)mali ulagatelj ne ulaže ukupni iznos koji premašuje 10 % portfelja financijskog instrumenta tog klijenta u obveze iz stavka 1.; (b)početni iznos ulaganja u jedan ili više instrumenata obveza iz stavka 1. jest najmanje 10 000 EUR. 3. Mali ulagatelj prodavatelju dostavlja točne informacije o portfelju financijskih instrumenata malog ulagatelja, uključujući svako ulaganje u obveze iz stavka 1. 4. Za potrebe stavaka 2. i 3., portfeljom financijskih instrumenata malog ulagatelja obuhvaćeni su gotovinski depoziti i financijski instrumenti, ali su isključeni financijski instrumenti koji su dani kao kolateral.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
--	--	---------------	--

5. Ne dovodeći u pitanje članak 25. Direktive 2014/65/EU i odstupajući od zahtjevâ iz stavaka od 1. do 4. ovog članka, države članice mogu odrediti minimalnu nominalnu vrijednost od barem 50 000 EUR za obveze iz stavka 1. uzimajući u obzir uvjete na tržištu i prakse te države članice kao i postojeće mjere zaštite potrošača u okviru nadležnosti te države članice. 6. Ako vrijednost ukupne imovine subjekata iz članka 1. stavka 1. koji imaju poslovni nastan u državi članici i koji podliježu zahtjevu iz članka 45.e ne premašuje 50 milijarda EUR, ta država članica može odstupanjem od zahtjevâ iz stavaka od 1. do 5. ovog članka primijeniti samo zahtjev iz stavka 2. točke (b) ovog članka. 7. Od država članica ne zahtijeva se primjena ovog članka na obveze iz stavka 1. izdane prije 28. prosinca 2020.”;			
17.članak 45. zamjenjuje se sljedećim člancima: „Članak 45. Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze 1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako se to zahtijeva ovim člankom i člancima od 45.a do 45.i i u skladu s njima. 2. Zahtjev iz stavka 1. ovog članka izračunava se u skladu s člankom 45.c stavkom 3., 5. ili 7., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postoci: (a)ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i (b)mjere ukupne izloženosti relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunane u skladu s člancima 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013. Članak 45.a Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze 1. Neovisno o članku 45. sanacijska tijela od zahtjeva utvrđenog u članku 45. stavka 1. izuzimaju	Članak 87. U članku 224. stavku 1. točki 12. iza riječi: "proizvodima ili sustavima" stavlja se zarez i dodaju riječi: "uključujući aktivnosti povezane s eksteralizacijom" Točka 20. mijenja se i glasi: "20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju pokrivenim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a) te će se institucije likvidirati u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka utvrđenima za te institucije koji se provode u skladu s člankom 38., 40. ili 42.; i (b) postupcima iz točke (a) osigurava se da vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje pokrivenih obveznica, snose gubitke na način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije. 2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 45.e stavka 1. Članak 45.b Prihvatljive obveze za sanacijske subjekte 1. Obveze se uključuju u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskih subjekata samo ako ispunjavaju uvjete iz sljedećih članaka Uredbe (EU) br. 575/2013: (a) članka 72.a; (b) članka 72.b, uz iznimku stavka 2. točke (d); i (c) članka 72.c. Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, ako se ovom Direktivom upućuje na zahtjeve iz članaka 92.a ili 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, za potrebe tih članaka, prihvatljive obveze sastoje se od prihvatljivih obveza kako su definirane u članku 72.k te uredbe i utvrđene u skladu s dijelom drugim glavom I. poglavljem 5.a te uredbe. 2. Obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s ugrađenim izvedenicama, poput strukturiranih vrijednosnih papira, koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. prvog podstavka, osim članka 72.a stavka 2. točke (l) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta: (a) iznos glavnice obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznat je u trenutku izdavanja, fiksiran je ili se povećava i na njega ne utječe obilježje ugrađene izvedenice, a ukupni iznos obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta, uključujući ugrađenu izvedenicu, može se dnevno	odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog Uredbom (EU) br. 575/2013 prema uvjetima iz članka 228. ovoga Zakona". Točka 22. mijenja se i glasi: "22) naložiti obvezu češćeg ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala, likvidnosti i financijskoj poluzi pod uvjetima iz članka 226. ovoga Zakona". Iza točke 32. dodaje se točka 32.a koja glasi: "32.a) naložiti da se kreditna institucija koja		
---	---	--	--

vrednovati u odnosu na aktivno i likvidno dvosmjerno tržište za istovjetni instrument bez kreditnog rizika, u skladu s člancima 104. i 105. Uredbe (EU) br. 575/2013; ili (b) dužnički instrument sadržava ugovornu odredbu kojom se određuje da je vrijednost tražbine u slučaju insolventnosti izdavatelja i sanacije izdavatelja fiksna ili se povećava te da ne premašuje izvorno plaćen iznos obveze. Dužnički instrumenti iz prvog podstavka, uključujući njihove ugrađene izvedenice, nisu predmet sporazuma o netiranju, a vrednovanje takvih instrumenata ne podliježe članku 49. stavku 3. Obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u odnosu na dio obveze koji odgovara iznosu glavnice iz točke (a) tog podstavka ili iznosu koji je fiksna ili se povećava iz točke (b) tog podstavka. 3. Ako društvo kći s poslovnim nastanom u Uniji obveze izdaje postojećem dioničaru koji nije dio iste sanacijske grupe, a to društvo kći dio je iste sanacijske grupe kao i sanacijski subjekt, te se obveze uključuju u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza tog sanacijskog subjekta ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a) izdane su u skladu s člankom 45.f stavkom 2. točkom (a); (b) izvršenjem ovlasti za otpis ili konverziju u odnosu na te obveze u skladu sa člankom 59. ili 62. ne utječe se na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri; (c) te obveze ne prelaze iznos određen oduzimanjem: i. zbroja obveza koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je kupio sanacijski subjekt izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi i iznosa regulatornog kapitala koji je izdan u skladu s člankom 45.f stavkom 2. točkom (b) od ii. iznosa zatraženog u skladu s člankom 45.f stavkom 1. 4. Ne dovodeći u pitanje minimalni zahtjev iz članka 45.c stavka 5. ili članka 45.d stavka 1. točke (a) sanacijska tijela osiguravaju da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 45.e koji je jednak 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka. Sanacijsko tijelo može dopustiti da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ispunjavaju razinu koja je niža od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, ali više	ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 145. od a) do h) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne može smatrati malom i jednostavnom institucijom". Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase: "(3) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da interni sustavi koje kreditna institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizika iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona nisu zadovoljavajući naložiti će kreditnoj instituciji da upotrebljava standardiziranu metodologiju iz tog članka. (4) Ako Hrvatska narodna banka		
--	--	--	--

od iznosa koji proizlazi iz primjene formule $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pri čemu je, s obzirom na smanjenje koje je moguće na temelju članka 72.b stavka 3. te uredbe: $X1 = 3,5 \%$ ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i $X2 =$ zbroj 18% ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i iznosa zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj. Ako primjena prvog podstavka ovog stavka na sanacijske subjekte koji podliježu članku 45.c stavku 5. dovodi do zahtjeva koji premašuje 27% ukupnog iznosa izloženosti riziku, sanacijsko tijelo za dotični sanacijski subjekt ograničava dio zahtjeva iz članka 45.e koji se mora ispuniti s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata i obveza iz stavka 3. ovog članka na iznos koji je jednak 27% ukupnog iznosa izloženosti riziku ako je sanacijsko tijelo procijenilo sljedeće: (a) u planu sanacije pristup aranžmanu financiranja sanacije ne smatra se opcijom za sanaciju tog sanacijskog subjekta; i (b) ako se točka (a) ne primjenjuje, zahtjevom iz članka 45.e tom sanacijskom subjektu omogućuje se da ispuni zahtjeve iz članka 44. stavka 5. ili 8., prema potrebi. Pri obavljanju procjene iz drugog podstavka sanacijsko tijelo uzima u obzir i rizik od nerazmjernog učinka na poslovni model dotičnog sanacijskog subjekta. Drugi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na sanacijske subjekte koji podliježu članku 45.c stavku 6. 5. Sanacijsko tijelo može odlučiti da sanacijski subjekti koji nisu ni GSV institucije ni sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 45.e do 8% ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital, ili formule iz stavka 7., ovisno što je više, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:	ocijeni da određenoj maloj i jednostavnoj kreditnoj instituciji za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje nije primjerena pojednostavnjena standardizirana metodologija naložiti će primjenu standardizirane metodologije iz članka 103. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona. (5) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz stavka 1. ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog		
--	--	--	--

(a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. ovog članka imaju isti red prvenstva u nacionalnoj hijerarhiji u slučaju insolventnosti kao i određene obveze isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3.; (b) postoji rizik da vjerovnici čije tražbine proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3. kao rezultat planirane primjene ovlasti za otpis i konverziju tih obveza trpe gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. (c) iznos regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza ne premašuje iznos potreban za to da se osigura da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Ako utvrdi da je ukupni iznos obveza koje su isključene ili bi vjerojatno mogle biti isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3., unutar vrste obveza koja uključuje prihvatljive obveze, veći od 10 % te vrste, sanacijsko tijelo procjenjuje rizik iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka. 6. Za potrebe stavaka 4., 5. i 7., obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na temelju potpunog priznavanja pravâ druge ugovorne strane na netiranje. Regulatorni kapital sanacijskog subjekta koji se upotrebljava za usklađivanje sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj prihvatljiv je za usklađivanje sa zahtjevima iz stavaka 4., 5. i 7. 7. Odstupajući od stavka 4. ovog članka, sanacijsko tijelo može odlučiti da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ove Direktive moraju ispuniti zahtjev iz članka 45.e ove Direktive s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, u mjeri u kojoj, slijedom obveze sanacijskog subjekta da ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 45.c stavka 5. i članka 45.f ove Direktive, zbroj tog regulatornog kapitala, instrumenata i obveza ne prelazi, ovisno što je više: (a) iznos od 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital; ili (b) iznos koji proizlazi iz primjene formule Ax^2+Bx^2+C, pri čemu su A, B i C sljedeći iznosi: A = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013; B = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU;	zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze". Članak 93. U članku 235.a stavku 5. riječ: "člankom" zamjenjuje se riječima: "člancima 12.j i". Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi: "(6) Hrvatska narodna banka u dogovoru sa sanacijskim tijelom može mjere iz prvoga stavka ovoga članka naložiti i u slučaju kad je utvrđeno kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital		
---	--	--	--

C = iznos koji proizlazi iz zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj. 8. Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlast iz stavka 7. ovog članka u odnosu na sanacijske subjekte koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. i koji ispunjavaju jedan od uvjeta navedenih u drugom podstavku ovog stavka, do granice od 30 % ukupnog broja svih sanacijskih subjekata koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. za koje sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45.e. Sanacijska tijela razmatraju uvjete kako slijedi: (a)u prethodno provedenoj procjeni mogućnosti sanacije utvrđene su značajne prepreke mogućnostima sanacije i: i.nisu poduzete nikakve korektivne mjere nakon primjene mjera iz članka 17. stavka 5. u roku koji zahtijeva sanacijsko tijelo, ili ii.utvrđene značajne prepreke ne mogu se ukloniti nijednom od mjera iz članka 17. stavka 5., a izvršavanjem ovlasti iz stavka 7. ovog članka djelomično bi se ili u potpunosti nadoknadio negativan učinak značajnih prepreka na mogućnosti sanacije, ili (b)sanacijsko tijelo smatra da su izvedivost i vjerodostojnost preferirane sanacijske strategije sanacijskog subjekta ograničene, uzimajući u obzir veličinu subjekta, njegovu međusobnu povezanost, prirodu, opseg, rizičnost i složenost njegovih aktivnosti, njegov pravni status i dioničarsku strukturu, ili (c)u zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU odražava se činjenica da se sanacijski subjekt koji je GSV institucija ili koji podliježe članku 45.c stavku 5. ili 6. ove Direktive nalazi, u pogledu rizičnosti, među prvih 20 % institucija za koje sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45. stavka 1. ove Direktive. Za potrebe određivanja postotaka iz prvog i drugog podstavka sanacijsko tijelo zaokružuje rezultat izračuna na najbliži cijeli broj. Države članice mogu, uzimajući u obzir posebnosti svojeg nacionalnog bankovnog sektora, uključujući posebno broj sanacijskih subjekata koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. i za koje nacionalno sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45.e, odrediti postotak iz prvog podstavka na razini višoj od 30 %.	i prihvatljive obveze".		
--	--------------------------------	--	--

9. Sanacijsko tijelo donosi odluke iz stavka 5. ili 7. tek nakon savjetovanja s nadležnim tijelom. Pri donošenju tih odluka sanacijsko tijelo također uzima u obzir: (a) dubinu tržišta za instrumente regulatornog kapitala sanacijskog subjekta i podređene prihvatljive instrumente, određivanje cijena takvih instrumenata, ako postoje, i vrijeme potrebno za izvršenje svih transakcija potrebnih radi usklađivanja s odlukom; (b) iznos instrumenata prihvatljivih obveza koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom do dospelja kraćim od jedne godine od datuma odluke s ciljem postizanja kvantitativnih prilagođavanja zahtjevima iz stavaka 5. i 7. ovog članka; (c) dostupnost i iznos instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavka 2. točke (d) te uredbe; (d) je li iznos obveza koje su isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili 3. i koje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju isti ili niži red prvenstva u odnosu na prihvatljive obveze s najvišim redom prvenstva značajan u usporedbi s regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama sanacijskog subjekta. Ako iznos isključenih obveza ne prelazi 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta, smatra se da isključeni iznos nije značajan. Iznad tog praga značajnost isključenih obveza procjenjuju sanacijska tijela; (e) poslovni model sanacijskog subjekta, model financiranja i profil rizičnosti kao i njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu; i (f) učinak mogućih troškova restrukturiranja na dokapitalizaciju sanacijskog subjekta. Članak 45.c Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze 1. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo određuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. na temelju sljedećih kriterija: (a) potrebe da se osigura da se sanacijska grupa može sanirati primjenom instrumenata sanacije na sanacijski subjekt, uključujući, ako je primjenjivo, bail-in instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije; (b) potrebe za tim da se, ako je primjereno, osigura da sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), ali nisu sanacijski subjekti			
---	--	--	--

imaju dovoljno regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza da se, u slučaju da se na njih primijene bail-in instrument odnosno ovlasti za otpis i konverziju, gubici mogu pokriti te da se stopa ukupnog kapitala i omjer financijske poluge relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu vratiti na razinu potrebnu kako bi i dalje ispunjavali uvjete odobrenja za rad i obavljali djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad; (c) potrebe za tim da se osigura da sanacijski subjekt, ako je planom sanacije predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz bail-ina na temelju članka 44. stavka 3. ove Direktive ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno regulatornog kapitala i drugih prihvatljivih obveza za pokrivanje gubitaka i vraćanje stope ukupnog kapitala i njegova omjera financijske poluge, ovisno o tome što je primjenjivo, na razinu potrebnu kako bi i dalje ispunjavao uvjete odobrenja za rad i obavljao djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobio odobrenje za rad; (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta; (e) mjere u kojoj bi propast subjekta imala štetan učinak na financijsku stabilnost, među ostalim širenjem zaraze na druge institucije ili subjekte, zbog međusobne povezanosti subjekta s tim drugim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava. 2. Ako je planom sanacije predviđeno poduzimanje mjere sanacije ili izvršavanje ovlasti za otpis i konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59., u skladu s relevantnim scenarijem iz članka 10. stavka 3., zahtjev iz članka 45. stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće: (a) da gubici čiji nastanak subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokrivanje gubitaka”); (b) da sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), ali nisu sanacijski subjekti budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje ispunjavaju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog zakonodavnog akta dobili odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („dokapitalizacija”). Ako je planom sanacije predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili drugih jednakovrijednih nacionalnih postupaka, sanacijsko tijelo procjenjuje je li opravdano ograničiti zahtjev iz članka 45. stavka 1. za taj subjekt tako da ne premašuje iznos dostatan za pokrivanje gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).			
---	--	--	--

Procjenom sanacijskog tijela posebno se evaluira ograničenje iz drugog podstavka u pogledu bilo kakvog mogućeg učinka na financijsku stabilnost i na rizik širenja zaraze na financijski sustav. 3. Za sanacijske subjekte iznos iz stavka 2. prvog podstavka jest sljedeći: (a)u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a), zbroj: i.iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za sanacijski subjekt na konsolidiranoj razini sanacijske grupe; i ii.iznosa dokapitalizacije koji sanacijskoj grupi omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na konsolidiranoj razini sanacijske grupe nakon provedbe preferirane sanacijske strategije; i (b)u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b), zbroj: i.iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini sanacijske grupe, zahtjevu u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 za sanacijski subjekt; i ii.iznosa dokapitalizacije koji sanacijskoj grupi omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj razini sanacijske grupe nakon provedbe preferirane sanacijske strategije. Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka podijeli s ukupnim iznosom izloženosti riziku. Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (b) ovog stavka podijeli s mjerom ukupne izloženosti. Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u prvom podstavku točki (b) ovog stavka			
--	--	--	--

sanacijsko tijelo u obzir uzima zahtjeve iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavaka 5. i 8. Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka sanacijsko tijelo: (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili mjeru ukupne izloženosti kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera sanacije utvrđenih u planu sanacije; i (b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelom naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na sanacijski subjekt nakon provedbe preferirane sanacijske strategije. Sanacijsko tijelo može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon sanacije može održati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine. Ako se primjenjuje šesti podstavak ovog stavka, iznos iz tog podstavka jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji se primjenjuje nakon primjene instrumenata sanacije umanjen za iznos iz članka 128. točke 6. podtočke (a) Direktive 2013/36/EU. Iznos iz šestog podstavka ovog stavka usklađuje se naniže ako sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da niži iznos bude dostatan za održavanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) i njezina pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz aranžmanâ financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2., nakon provedbe sanacijske strategije. Taj iznos usklađuje se naviše ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da je viši iznos potreban za održavanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) i njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz aranžmanâ financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine. 4. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju upotrebljavaju sanacijska tijela za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za sanacijske subjekte na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako			
---	--	--	--

sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju te direktive. EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 5. Za sanacijske subjekte koji ne podliježu članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji su dio sanacijske grupe čija ukupna imovina prelazi 100 milijarda EUR razina zahtjeva iz stavka 3. ovog članka barem je jednaka iznosu od: (a) 13,5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a); i (b) 5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b). Odstupajući od članka 45.b, sanacijska tijela iz prvog podstavka ovog stavka ispunjavaju razinu zahtjeva iz prvog podstavka ovog stavka, koja je jednaka iznosu od 13,5 % kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) i jednaka iznosu od 5 % kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b), s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz članka 45.b stavka 3. ove Direktive. 6. Sanacijsko tijelo može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, odlučiti primjenjivati zahtjeve utvrđene u stavku 5. ovog članka na sanacijski subjekt koji ne podliježe članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji je dio sanacijske grupe čija je ukupna imovina manja od 100 milijarda EUR te za koji je sanacijsko tijelo procijenilo da bi vjerojatno mogao predstavljati sistemski rizik u slučaju njegove propasti. Pri donošenju odluke iz prvog podstavka ovog stavka sanacijsko tijelo uzima u obzir: (a) pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja; (b) mjeru u kojoj je ograničen pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze; (c) mjeru u kojoj se sanacijski subjekt oslanja na redovni osnovni kapital za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.e. Time što ne postoji odluka na temelju prvog podstavka ovog stavka ne dovode se u pitanje odluke na temelju članka 45.b stavka 5.			
---	--	--	--

7. Za subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti iznos iz stavka 2. prvog podstavka jest sljedeći: (a)u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) zbroj: i.iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt; i ii.iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe; i (b)u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b) zbroj: i.iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevu u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 za subjekt; i ii.iznosa dokapitalizacije kojim se subjektu omogućuje da ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe. Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka podijeli s ukupnim iznosom izloženosti riziku. Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (b) ovog stavka podijeli s mjerom ukupne izloženosti. Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u prvom podstavku točki (b) ovog stavka sanacijsko tijelo uzima u obzir zahtjeve iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavaka 5. i 8. Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka sanacijsko tijelo:			
--	--	--	--

- (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili mjeru ukupne izloženosti kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera predviđenih u planu sanacije; i
- (b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelom naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104. a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na relevantni subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe.

Sanacijsko tijelo može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ovog stavka, za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. može održati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

Ako se primjenjuje šesti podstavak ovog stavka, iznos iz tog podstavka jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji se primjenjuje nakon izvršenja ovlasti iz članka 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe umanjen za iznos iz članka 128. točke 6. podtočke (a) Direktive 2013/36/EU.

Iznos iz šestog podstavka ovog stavka usklađuje se naniže ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da niži iznos bude dostatan za osiguravanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz aranžmanâ financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2., nakon izvršenja ovlasti iz članka 59. ili nakon sanacije sanacijske grupe. Taj iznos usklađuje se naviše ako sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da je viši iznos potreban za održavanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucija ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz aranžmanâ financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

8. Ako sanacijsko tijelo očekuje da bi određene vrste prihvatljivih obveza vjerojatno mogle biti u potpunosti ili djelomično isključene iz bail-ina na temelju članka 44. stavka 3. ili u potpunosti

prenesene na primatelja u okviru djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 45. stavka 1. ispunjava se s pomoću regulatornog kapitala ili drugih prihvatljivih obveza koji su dostatni za sljedeće: (a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 44. stavkom 3.; (b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2. 9. Svaka odluka sanacijskog tijela o nametanju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka od 2. do 8. ovog članka te je sanacijsko tijelo preispituje bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene razine zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU. 10. Za potrebe stavaka 3. i 7. ovog članka, kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnog tijela, prijelaznih odredbi utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 te u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom uredbom. Članak 45.d Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za sanacijske subjekte koji su dio GSV institucija i Unijina značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a 1. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za sanacijski subjekt koji je GSV institucija ili dio GSV institucije sastoji se od sljedećeg: (a) zahtjevâ iz članaka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i (b) svakog dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo odredi posebno u odnosu na taj subjekt u skladu sa stavkom 3. ovog članka. 2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za Unijino značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a sastoji se od sljedećeg: (a) zahtjevâ iz članaka 92.b i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i (b) svakog dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo odredi posebno u odnosu na to značajno društvo kći u skladu sa stavkom 3. ovog članka, a koji se ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.f i			
--	--	--	--

članka 89. stavka 2. 3. Sanacijsko tijelo uvodi dodatak zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b) samo: (a) ako zahtjev iz stavka 1. točke (a) ili stavka 2. točke (a) ovog članka nije dostatan za ispunjavanje uvjetâ iz članka 45.c; i (b) u mjeri u kojoj se osigurava da su ispunjeni uvjeti iz članka 45.c. 4. Za potrebe članka 45.h stavka 2., ako su najmanje dva GSV subjekta koja su dio iste GSV institucije ujedno i sanacijski subjekti, relevantna sanacijska tijela izračunavaju iznos iz stavka 3.: (a) za svaki sanacijski subjekt; (b) za matično društvo u Uniji kao da je jedini sanacijski subjekt GSV institucije. 5. Svaka odluka sanacijskog tijela o uvođenju dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka ili stavkom 2. točkom (b) ovog članka sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 3. ovog članka, te je sanacijsko tijelo preispituje bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene razine zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU koji se primjenjuje na sanacijsku grupu ili Unijino značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a. Članak 45.e Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na sanacijske subjekte 1. Sanacijski subjekti ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima od 45.b do 45.d na konsolidiranoj osnovi na razini sanacijske grupe. 2. Sanacijsko tijelo određuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. za sanacijski subjekt na konsolidiranoj razini sanacijske grupe u skladu s člankom 45.h, na temelju zahtjeva utvrđenih u člancima od 45.b do 45.d i na temelju toga predviđa li plan sanacije da će se društva kćeri iz treće zemlje koja su dio grupe sanirati zasebno. 3. Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b podtočkom (b), relevantno sanacijsko tijelo odlučuje, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti i preferirane			
--	--	--	--

sanacijske strategije, koji subjekti unutar sanacijske grupe moraju biti usklađeni s člankom 45.c stavcima 3. i 5. te člankom 45.d stavkom 1. točkom (a) kako bi se osiguralo da je sanacijska grupa kao cjelina usklađena sa stavcima 1. i 2. ovog članka te na koji način to moraju činiti u skladu s planom sanacije. Članak 45.f Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti 1. Institucije koje su društva kćeri sanacijskog subjekta ili subjekta iz treće zemlje, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 45.c na pojedinačnoj osnovi. Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji je društvo kći sanacijskog subjekta, ali sam po sebi nije sanacijski subjekt. Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, ali su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja ispunjavaju zahtjeve iz članka 45.c i članka 45.d na konsolidiranoj osnovi. Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b podtočkom (b), one kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti, središnje tijelo koje samo po sebi nije sanacijski subjekt te svi sanacijski subjekti koji ne podliježu zahtjevu iz članka 45.e stavka 3., pridržavaju se članka 45.c stavka 7. na pojedinačnoj osnovi. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. u pogledu subjekta iz ovog stavka određuje se u skladu s člancima 45.h i 89., ako je primjenjivo, te na temelju zahtjeva utvrđenih u članku 45.c. 2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. u pogledu subjekata iz stavka 1. ovog članka ispunjava se s pomoću najmanje jednog od sljedećeg: (a)obveza: i.koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je sanacijski subjekt kupio ili izravno ili neizravno			
---	--	--	--

putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi koji su kupili obveze od subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak, ili koje su izdane postojećem dioničaru i koje je postojeći dioničar kupio, koji nije dio iste sanacijske grupe sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri; ii.kojima se ispunjavaju kriteriji prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe; iii.koje u redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti dolaze poslije obveza koje ne ispunjavaju uvjet iz podtočke i. i koje nisu prihvatljive za kapitalne zahtjeve; iv.koje podliježu ovlastima za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. na način koji je u skladu sa sanacijskom strategijom sanacijske grupe, osobito u smislu da se ovlašću ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri; v.čije stjecanje vlasništva nije izravno ili neizravno financirao subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak; vi.kod kojih u odredbama kojima se one uređuju nije izričito ili implicitno navedeno da bi subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak ovisno o slučaju izvršio opciju kupnje nad obvezama, otkupio ih, ponovno kupio ili ih prijevremeno otplatio, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta i ako taj subjekt ne daje takve navode na drugi način; vii.kod kojih u odredbama kojima se one uređuju imatelju nije dano pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak; viii.kod kojih se iznos kamata ili dividendi, ovisno o slučaju, koji je dospio ne mijenja se ovisno o kreditnoj sposobnosti subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili njegova matičnog društva; (b)regulatornog kapitala kako slijedi: i. redovnog osnovnog kapitala; i ii.drugog regulatornog kapitala: —koji je izdan subjektima i koji su kupili subjekti koji su uključeni u istu sanacijsku grupu, ili —koji je izdan subjektima i koji su kupili subjekti koji nisu uključeni u istu sanacijsku grupu sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri.			
--	--	--	--

3. Sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje nije sanacijski subjekt može izuzeti to društvo kćer od primjene ovog članka ako: (a) i društvo kći i sanacijski subjekt imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe; (b) sanacijski subjekt ispunjava zahtjev iz članka 45.e; (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane sanacijskog subjekta u korist društva kćeri za koje je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako je mjera sanacije poduzeta u odnosu na sanacijski subjekt; (d) sanacijski subjekt ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavio, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći, ili rizici društva kćeri nisu od značaja; (e) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika koje provodi sanacijski subjekt obuhvaćaju društvo kćer; (f) sanacijski subjekt ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri. 4. Sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje nije sanacijski subjekt može također izuzeti to društvo kćer od primjene ovog članka ako: (a) i društvo kći i njegovo matično društvo imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe; (b) matično društvo ispunjava zahtjev iz članka 45. stavka 1. na konsolidiranoj osnovi u toj državi članici; (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane matičnog društva u korist društva kćeri za koje je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako su mjera sanacije ili ovlasti iz članka 59. stavka 1. poduzete u odnosu na matično društvo; (d) matično društvo ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavilo, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći, ili rizici društva kćeri nisu od značaja; (e) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika koje provodi matično društvo obuhvaćaju društvo kćer;			
---	--	--	--

(f)matično društvo ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri. 5. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 3. točkama (a) i (b), sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer može dopustiti da se zahtjev iz članka 45. stavka 1. ispuni u potpunosti ili djelomično jamstvom koje izdaje sanacijski subjekt i kojim se ispunjavaju sljedeći uvjeti: (a) jamstvo se pruža u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje; (b)jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospelom ili je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 59. stavkom 3. za to društvo kćer, ovisno o tome do čega prije dođe; (c)jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/47/EZ u visini od najmanje 50 % njegova iznosa; (d)kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje kolateraliziranog iznosa kako je navedeno u točki (c); (e)kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne upotrebljava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva; (f)efektivno dospjeće kolaterala ispunjava isti uvjet dospjeća kao onaj iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; i (g)ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa sanacijskog subjekta na relevantno društvo kćer, među ostalim i ako se mjera sanacije poduzima u odnosu na sanacijski subjekt. Za potrebe prvog podstavka točke (g), sanacijski subjekt na zahtjev sanacijskog tijela dostavlja neovisno, pisano i obrazloženo pravno mišljenje ili na drugi zadovoljavajući način dokazuje da ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa sanacijskog subjekta na relevantno društvo kćer. 6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju metode kako bi se izbjeglo da neizravno upisivanje, djelomično ili u cijelosti, instrumenata koji se priznaju za potrebe ovog članka od strane sanacijskog subjekta otežavaju neometanu provedbu sanacijske strategije. Takvim metodama treba posebno osigurati pravilan prijenos gubitaka na sanacijski subjekt i pravilan prijenos kapitala od sanacijskog subjekta na subjekte koji su dio sanacijske grupe, ali koji sami nisu sanacijski subjekti, te osigurati mehanizam kako bi se izbjeglo dvostruko			
--	--	--	--

računanje prihvatljivih instrumenata priznatih za potrebe ovog članka. One se sastoje od režima odbitaka ili jednako pouzdanog pristupa te osiguravaju subjektima koji sami nisu sanacijski subjekti ishod istovjetan onome pri kojem sanacijski subjekt u potpunosti izravno upiše prihvatljive instrumente priznate za potrebe ovog članka.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.g

Izuzeće za središnje tijelo i kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Sanacijsko tijelo može djelomično ili u potpunosti izuzeti od primjene članka 45.f središnje tijelo ili kreditnu instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) kreditna institucija i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela, imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe;
- (b) središnje tijelo i njegove stalno povezane kreditne institucije za svoje obveze odgovaraju solidarno ili za obveze njegovih stalno povezanih kreditnih institucija u potpunosti jamči središnje tijelo;
- (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te za solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih stalno povezanih kreditnih institucija prate se kao cjelina na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;
- (d) u slučaju izuzeća za kreditnu instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom, uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi stalno povezanih institucija;
- (e) relevantna sanacijska grupa ispunjava zahtjev iz članka 45.e stavka 3.; i
- (f) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza između središnjeg tijela i stalno povezanih kreditnih institucija u slučaju sanacije.

Članak 45.h

Postupak određivanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt, sanacijsko tijelo za grupu – ako nije riječ o prvom tijelu – i sanacijska tijela odgovorna za društva kćeri koja pripadaju sanacijskoj grupi i koja podliježu zahtjevu iz članka 45.f na pojedinačnoj osnovi poduzimaju sve u okviru svoje ovlasti kako bi zajedno odlučili o: (a) iznosu zahtjeva koji se primjenjuje na konsolidiranoj razini sanacijske grupe za svaki sanacijski subjekt; i (b) iznosu zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na svaki subjekt koji pripada sanacijskoj grupi i koji nije sanacijski subjekt. Zajedničkom odlukom osigurava se usklađenost s člancima 45.e i 45.f, ona mora biti u cijelosti obrazložena i dostavlja se na sljedeći način: (a) sanacijski subjekt dobiva odluku od sanacijskog tijela; (b) subjekti koji pripadaju sanacijskoj grupi i koji nisu sanacijski subjekt dobivaju odluku od sanacijskih tijela za te subjekte; (c) matično društvo u Uniji za grupu dobiva odluku od sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt ako to matično društvo u Uniji nije samo po sebi sanacijski subjekt koji je dio te iste sanacijske grupe. Zajedničkom odlukom koja se donosi u skladu s ovim člankom može se predvidjeti, ako je to u skladu sa sanacijskom strategijom i ako sanacijski subjekt nije izravno ili neizravno kupio dostatan broj instrumenata koji su u skladu s člankom 45.f stavkom 2., da društvo kći u skladu s člankom 45.f stavkom 2. djelomično ispunjava zahtjeve iz članka 45.c stavka 7. instrumentima koji su izdani subjektima koji ne pripadaju sanacijskoj grupi i koje su ti subjekti kupili. 2. Ako su najmanje dva GSV subjekta koji su dio GSV institucije ujedno i sanacijski subjekti, sanacijska tijela iz stavka 1. raspravljaju i, kada je to prikladno i usklađeno sa sanacijskom strategijom GSV institucije, dogovaraju se o primjeni članka 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013 i svim prilagodbama radi smanjivanja ili uklanjanja razlike između zbroja iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pojedinačne sanacijske subjekte i zbroja iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. Takva se prilagodba može podložno sljedećem:			
--	--	--	--

(a) prilagodba se može primijeniti s obzirom na razlike koje među relevantnim državama članicama postoje u izračunu ukupnih iznosa izloženosti riziku tako da se prilagodi razina zahtjeva; (b) prilagodba se ne primjenjuje radi uklanjanja razlika među sanacijskim grupama koje proizlaze iz izloženosti. Zbroj iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (a) ove Direktive i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. za pojedinačne sanacijske subjekte ne može biti niži od zbroja iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (b) ove Direktive i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. 3. Ako se ta zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca, odluka se donosi u skladu sa stavcima od 4. do 6. 4. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu konsolidiranog zahtjeva za sanacijsku grupu iz članka 45.e, odluku o tom zahtjevu donosi sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt nakon što u obzir uzme sljedeće: (a) procjenu subjekata koji pripadaju sanacijskoj grupi i koji nisu sanacijski subjekt, a koju provode relevantna sanacijska tijela; (b) mišljenje sanacijskog tijela za grupu ako ono nije ujedno i sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt. Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje od dotičnih sanacijskih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a) i (b) iz prvog podstavka. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne može uputiti EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon što se donese zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od jednog mjeseca od upućivanja predmeta, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt.			
--	--	--	--

5. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu razine zahtjeva iz članka 45.f koji na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na svaki subjekt koji pripada sanacijskoj grupi, odluku donosi sanacijsko tijelo nadležno za taj subjekt ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a)uzeta su u obzir stajališta i rezerve koje je sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt izrazilo u pisanom obliku, i (b)ako je sanacijsko tijelo za grupu različito od sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt, uzeta su u obzir stajališta i rezerve koje je sanacijsko tijelo za grupu izrazilo u pisanom obliku. Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt ili sanacijsko tijelo za grupu uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijska tijela odgovorna na pojedinačnoj osnovi za društva kćeri odgađaju svoju odluku i čekaju bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te svoje odluke donose u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a) i (b) iz prvog podstavka. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne može uputiti EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon što se donese zajednička odluka. Sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt ili sanacijsko tijelo za grupu ne može uputiti predmet EBA-i na obvezujuće posredovanje ako razina zahtjeva koju je odredilo sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer: (a)ne odstupa za više od 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na zahtjev iz članka 45.e; i (b) usklađena je s člankom 45.c stavkom 7. Ako EBA ne donese odluku u roku od jednog mjeseca, primjenjuju se odluke sanacijskih tijela za društva kćeri. Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i			
---	--	--	--

prema potrebi ažuriraju. 6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu razine konsolidiranog zahtjeva za sanacijsku grupu i razine zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na subjekte sanacijske grupe, primjenjuje se sljedeće: (a) odluka o razini zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na društva kćeri koja pripadaju sanacijskoj grupi donosi se u skladu sa stavkom 5.; (b) odluka o razini konsolidiranog zahtjeva za sanacijsku grupu donosi se u skladu sa stavkom 4. 7. Zajednička odluka iz stavka 1. i sve odluke koje donesu sanacijska tijela iz stavaka 4., 5. i 6. u slučaju nepostojanja zajedničke odluke obvezujuće su za dotična sanacijska tijela. Zajednička odluka i sve odluke donesene u slučaju nepostojanja zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju. 8. Sanacijska tijela, u suradnji s nadležnim tijelima, zahtijevaju ispunjavanje i provjeravaju ispunjavaju li subjekti ispunjavaju zahtjev iz članka 45. stavka 1. i sve odluke donose na temelju tog članka uz istodobnu izradu i održavanje planova sanacije. Članak 45.i Nadzorno izvješćivanje i objavljivanje zahtjeva 1. Subjekti iz članka 1. stavka 1. na koje se primjenjuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. svoja nadležna i sanacijska tijela izvješćuju o sljedećem: (a) iznosima regulatornog kapitala koji, kada je primjenjivo, ispunjava uvjete iz članka 45.f stavka 2. točke (b) ove Direktive i iznosima prihvatljivih obveza te o izračunu tih iznosa u skladu s člankom 45. stavkom 2. ove Direktive nakon primjenjivih umanjenja u skladu s člancima od 72.e do 72.j Uredbe (EU) br. 575/2013; (b) iznosima ostalih obveza prihvatljivih za bail-in; (c) za stavke navedene u točkama (a) i (b): i. njihovu sastavu, uključujući njihov profil dospijeća, ii. njihovu redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti; i			
--	--	--	--

iii.o tome jesu li za njih mjerodavni propisi treće zemlje i, ako je tako, koje treće zemlje te o tome sadržavaju li ugovorne odredbe iz članka 55. stavka 1. ove Direktive, članka 52. stavka 1. točaka (p) i (q) te članka 63. točaka (n) i (o) Uredbe (EU) br. 575/2013. Obveza izvješćivanja o iznosima ostalih obveza prihvatljivih za bail-in iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka ne primjenjuje se na subjekte koji na datum izvješćivanja o tim informacijama raspolažu iznosima regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza u iznosu od najmanje 150 % zahtjeva iz članka 45. stavka 1. kako je izračunano u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka. 2. Subjekti iz stavka 1. izvješćuju: (a) o informacijama iz stavka 1. točke (a) najmanje na polugodišnjoj osnovi; i (b) o informacijama iz stavka 1. točaka (b) i (c) najmanje na godišnjoj osnovi. Međutim, na zahtjev nadležnog tijela ili sanacijskog tijela subjekti iz stavka 1. češće izvješćuju o informacijama iz stavka 1. 3. Subjekti iz stavka 1. najmanje na godišnjoj osnovi javno objavljuju sljedeće informacije: (a) iznose regulatornog kapitala koji, kada je primjenjivo, ispunjava uvjete iz članka 45.f stavka 2. točke (b), i prihvatljivih obveza; (b) sastav stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeca i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti; (c) primjenjivi zahtjev iz članka 45.e ili članka 45.f izražen u skladu s člankom 45. stavkom 2. 4. Stavci 1. i 3. ovog članka ne primjenjuju se na subjekte u čijem je planu sanacije predviđeno da se subjekt treba likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. 5. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene obrasce za izvješćivanje, upute i metodologiju za uporabu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za nadzorno izvješćivanje iz stavaka 1. i 2. Takvim nacrtom provedbenih tehničkih standarda pobliže se određuje standardiziran način pružanja informacija o redu prvenstva stavki iz stavka 1. točke (c) primjenjiv u nacionalnom postupku u slučaju insolventnosti u svakoj državi članici.			
--	--	--	--

Za institucije ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive koje podliježu članku 92.a i članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s člankom 430. te uredbe. EBA Komisiji podnosi te provedbene tehničke standarde do 28. lipnja 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene formate za objavu, učestalost i povezane upute u skladu s kojima se javno objavljuju informacije propisane u stavku 3. Takvim jedinstvenim formatima za objavu pružaju se dovoljno sveobuhvatne i usporedive informacije kako bi se mogli procijeniti profil rizičnosti subjekata iz članka 1. stavka 1. te mjera u kojoj ispunjavaju primjenjive zahtjeve iz članka 45.e ili članka 45.f. Formati za objavu su, prema potrebi, u tabličnom obliku. Za institucije ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive koje podliježu članku 92.a i članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s člankom 434.a te uredbe. EBA Komisiji podnosi te provedbene tehničke standarde do 28. lipnja 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 7. Ako su provedene mjere sanacije ili je izvršena ovlast za otpis ili konverziju iz članka 59., zahtjevi za objavljivanje iz stavka 3. primjenjuju se od datuma roka za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.e ili članka 45.f navedenog u članku 45.m. Članak 45.j Izješćivanje EBA-i			
--	--	--	--

1. Sanacijska tijela obavješćuju EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su utvrđeni, u skladu s člankom 45.e ili člankom 45.f, za svaki subjekt pod njihovom nadležnošću. 2. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila obrasce za izvješćivanje, upute i metodologiju za uporabu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za utvrđivanje i prijenos informacija EBA-i za potrebe stavka 1. koje provode sanacijska tijela u suradnji s nadležnim tijelima. EBA Komisiji podnosi taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Članak 45.k Kršenja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze 1. Relevantna tijela rješavaju svako kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.e ili članka 45.f na temelju najmanje jednog od sljedećeg: (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člancima 17. i 18.; (b) ovlasti iz članka 16.a; (c) mjera iz članka 104. Direktive 2013/36/EU; (d) mjera rane intervencije u skladu s člankom 27.; (e) administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera u skladu s člancima 110. i 111. Relevantna tijela također mogu procijeniti propada li institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ili je vjerojatno da će propasti, u skladu s člankom 32., 32.a ili 33., ovisno o tome što je primjenjivo. 2. Sanacijska tijela i nadležna tijela međusobno se savjetuju pri izvršavanju ovlasti iz stavka 1. Članak 45.l Izvješća			
---	--	--	--

1. EBA, u suradnji s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima, svake godine Komisiji podnosi izvješće u kojem se procjenjuje barem sljedeće: (a) kako se zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u skladu s člankom 45.e ili člankom 45.f provodio na nacionalnoj razini, a posebno je li bilo razlika u razinama koje su predviđene za usporedive subjekte u državama članicama; (b) kako su sanacijska tijela izvršavala ovlast iz članka 45.b stavaka 4., 5. i 7. te je li pri izvršavanju te ovlasti bilo razlika u državama članicama; (c) ukupna razina i sastav regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza institucija i subjekata, iznosi instrumenata izdanih u tom razdoblju te dodatni iznosi potrebni za ispunjavanje primjenjivih zahtjeva. 2. Uz godišnje izvješće predviđeno stavkom 1., EBA svake tri godine Komisiji podnosi izvješće u kojem procjenjuje sljedeće: (a) učinak minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te svih predloženih usklađenih razina tog minimalnog zahtjeva na sljedeće: i. financijska tržišta općenito, a posebno na tržišta neosiguranog duga i izvedenica; ii. poslovne modele i strukture bilanci institucija, posebno na profil financiranja i strategiju financiranja institucija te na pravnu i operativnu strukturu grupa; iii. profitabilnost institucija, posebno na njihov trošak financiranja; iv. prijenos izloženosti na subjekte koji ne podliježu bonitetnom nadzoru; v. financijske inovacije; vi. pretežnost instrumenata regulatornog kapitala i podređenih prihvatljivih instrumenata te njihovu prirodu i utrživost; vii. odnos institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) prema preuzimanju rizika; viii. razinu opterećenosti imovine institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d); ix. mjere koje institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) poduzimaju kako bi ispunili minimalne zahtjeve, a posebno na mjeru do koje su minimalni zahtjevi ispunjeni razduživanjem imovine, izdavanjem dugoročnog duga i prikupljanjem kapitala; i x. razinu kreditiranja koje provode kreditne institucije, uz poseban naglasak na kreditiranje mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća, lokalnih vlasti, regionalnih vlasti i subjekata javnog sektora te financiranje trgovine, uključujući kreditiranje u okviru službenih programa			
---	--	--	--

osiguranja izvoznih kredita; (b) međudjelovanje minimalnih zahtjeva i kapitalnih zahtjeva, omjera financijske poluge i likvidnosnih zahtjeva utvrđenih Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU; (c) kapacitet institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) za neovisno prikupljanje kapitala ili financiranje na tržištima kako bi ispunili sve predložene usklađene minimalne zahtjeve. 3. Izvješće iz stavka 1. podnosi se Komisiji do 30. rujna u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. Prvo izvješće podnosi se Komisiji do 30. rujna godine nakon datuma početka primjene ove Direktive. Izvješćem iz stavka 2. obuhvaćaju se tri kalendarske godine, a Komisiji se ono podnosi do 31. prosinca u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. Prvo izvješće podnosi se Komisiji do 31. prosinca 2022. Članak 45.m Prijelazni aranžmani i aranžmani nakon sanacije 1. Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuća prijelazna razdoblja u kojima institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) moraju ispuniti zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju. Rok za institucije i subjekte za ispunjenje zahtjeva iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjeva koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7. jest 1. siječnja 2024. Sanacijsko tijelo određuje prijelazne ciljne razine za zahtjeve u članku 45.e ili 45.f ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) dužni ispunjavati 1. siječnja 2022. Prijelaznim ciljnim razinama se u pravilu, osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu. Sanacijsko tijelo može odrediti prijelazno razdoblje koje završava nakon 1. siječnja 2024. ako je to valjano opravdano i primjereno na temelju kriterijâ iz stavka 7., uzimajući u obzir: (a) razvoj financijske situacije subjekta;			
--	--	--	--

(b) izgleda da će subjekt u razumnom roku moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjevom koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7.; i (c) je li subjekt u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeca iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 45.b ili članka 45.f stavka 2. ove Direktive te, ako nije, je li ta nemogućnost idiosinkrastične naravi ili je posljedica poremećaja na širem tržištu. 2. Rok za sanacijske subjekte za usklađivanje s minimalnom razinom zahtjeva iz članka 45.c stavka 5. ili 6. jest 1. siječnja 2022. 3. Minimalne razine zahtjeva iz članka 45.c stavaka 5. i 6. ne primjenjuju se u roku od dvije godine nakon datuma: (a) na koji je sanacijsko tijelo primijenilo bail-in instrument; ili (b) na koji je sanacijski subjekt primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili konvertirani u instrumente redovnog osnovnog kapitala, ili na koji su ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 59. izvršene u odnosu na taj sanacijski subjekt, radi dokapitalizacije sanacijskog subjekta bez primjene instrumenata sanacije. 4. Zahtjevi iz članka 45.b stavaka 4. i 7. te članka 45.c stavaka 5. i 6.,, ovisno o tome što je primjenjivo, ne primjenjuju se u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji je za sanacijski subjekt ili grupu kojoj sanacijski subjekt pripada utvrđeno da je GSV institucija, ili na koji je za sanacijski subjekt nastupila situacija iz članka 45.c stavka 5. ili 6. 5. Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje unutar kojeg su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) na koje su primijenjeni instrumenti sanacije ili ovlast za otpis ili konverziju iz članka 59. dužni ispuniti zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjev koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju. 6. Za potrebe stavaka od 1. do 5., sanacijska tijela obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) o planiranom minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za svako razdoblje od 12 mjeseci tijekom prijelaznog razdoblja kako bi se olakšalo postupno povećanje njihovog kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije. Na kraju prijelaznog razdoblja			
---	--	--	--

minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze je jednak iznosu određenom u skladu s člankom 45.b stavkom 4., 5. ili 7., člankom 45.c stavkom 5. ili 6., člankom 45.e ili člankom 45.f, ovisno o slučaju. 7. Pri određivanju prijelaznih razdoblja sanacijska tijela uzimaju u obzir: (a) pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja; (b) pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze; (c) mjeru u kojoj se sanacijski subjekt oslanja na redovni osnovni kapital kako bi se ispunjavao zahtjev iz članka 45.e. 8. Podložno stavku 1. sanacijska tijela ne sprečava se da naknadno revidiraju prijelazno razdoblje ili bilo koji planirani minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze priopćen u skladu sa stavkom 6.”;			
18. u članku 46. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
19. u članku 47. stavku 1. točki (b) podtočki ii. riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

20.članak 48. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim: „(e)ako i samo ako je ukupno smanjenje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, relevantnih instrumenata kapitala i obveza prihvatljivih za bail-in na temelju točaka od (a) do (d) ovog stavka manje od zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), kako bi se postigao zbroj iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela u potrebnoj mjeri smanjuju glavnice ili nepodmireni iznos ostatka obveza prihvatljivih za bail-in, uključujući dužničke instrumente iz članka 108. stavka 3., u skladu s hijerarhijom tražbina u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, uključujući red prvenstva depozita iz članka 108., na temelju članka 44., zajedno s otpisom na temelju točaka od (a) do (d) ovog stavka.”; (b)u stavku 2. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku; (c)dodaje se sljedeći stavak: „7. Države članice osiguravaju da, za subjekte iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d), sve tražbine koje proizlaze iz stavki regulatornog kapitala u njihovim nacionalnim zakonima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti imaju niži red prvenstva od bilo koje tražbine koja ne proizlazi iz stavke regulatornog kapitala. Za potrebe prvog podstavka, u mjeri u kojoj je instrument samo djelomično priznat kao stavka regulatornog kapitala, s cijelim instrumentom postupa se kao s tražbinom koja proizlazi iz stavke regulatornog kapitala te on ima niži red prvenstva od tražbine koja ne proizlazi iz stavke regulatornog kapitala.”;		Nije preuzeto Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020) Bit će preuzeto u: Zakon o prisilnoj likvidaciji kreditnih institucija (II. čitanje) (23.11.2020)

21.članak 55. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 55. Ugovorno priznanje bail-ina 1. Države članice zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da u ugovore unesu odredbu kojom vjerovnik ili ugovorna strana u sporazumu ili instrumentu kojim se stvara obveza priznaje da ta obveza može biti podložna ovlastima za otpis i konverziju i pristaje biti obvezan odnosno obvezana svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog dospjelog iznosa, konverzijom ili poništenjem koje proizvodi učinke izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela, uz uvjet da takva obveza ispunjava sve sljedeće uvjete: (a) obveza nije isključena na temelju članka 44. stavka 2.; (b) obveza nije depozit iz članka 108. točke (a); (c) obveza je uređena pravom treće zemlje; (d) obveza je izdana ili preuzeta nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka. Sanacijska tijela mogu odlučiti da se obveza iz prvog podstavka ovog stavka ne primjenjuje na institucije ili subjekte u odnosu na koje je zahtjev iz članka 45. stavka 1. jednak iznosu pokrivanja gubitaka kako je definirano člankom 45.c stavkom 2. točkom (a), pod uvjetom da se obveze koje ispunjavaju uvjete iz prvog podstavka i koje ne sadržavaju ugovornu odredbu iz tog podstavka ne računaju za ispunjenje tog zahtjeva. Prvi podstavak ne primjenjuje se ako sanacijsko tijelo države članice utvrdi da obveze ili instrumenti iz prvog podstavka mogu biti podložni ovlastima sanacijskog tijela države članice za otpis i konverziju na temelju prava treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom. 2. Države članice osiguravaju da ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) utvrdi da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza uključiti odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., takva institucija ili subjekt o svojem utvrđenju, uključujući navođenje vrste obveze i obrazloženje tog utvrđenja, obavješćuje sanacijsko tijelo. Institucija ili subjekt sanacijskom tijelu pruža sve informacije koje		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
--	--	---------------	--

sanacijsko tijelo zatraži u razumnom roku nakon primitka obavijesti kako bi sanacijsko tijelo procijenilo učinak te obavijesti na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta. U slučaju obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka države članice osiguravaju da se obveza uključivanja odredbe u ugovorne odredbe kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. automatski suspendira od trenutka kada sanacijsko tijelo primi tu obavijest. U slučaju da sanacijsko tijelo zaključi da nije iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u ugovorne odredbe uključiti odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., uzimajući u obzir potrebu da se osigura mogućnost sanacije institucije ili subjekta, ono u razumnom roku nakon primitka obavijesti na temelju prvog podstavka zahtijeva uključivanje takve ugovorne odredbe. Sanacijsko tijelo uz to može zahtijevati da institucija ili subjekt izmijeni svoju praksu u pogledu primjene izuzeća od ugovornog priznanja bail-ina. U obveze iz prvog podstavka ovog stavka nisu uključeni instrumenti dodatnog osnovnog kapitala, instrumenti dopunskog kapitala i dužnički instrumenti iz članka 2. stavka 1. točke 48. podtočke ii. ako su ti instrumenti neosigurane obveze. Nadalje, obveze iz prvog podstavka ovog stavka nadređene su obvezama iz članka 108. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) i članka 108. stavka 3. Ako sanacijsko tijelo, u kontekstu procjene mogućnosti sanacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu s člancima 15. i 16. ili u bilo kojem drugom trenutku, utvrdi da u vrsti obveza koja uključuje prihvatljive obveze iznos obveza u koje, u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, nije uključena ugovorna odredba iz stavka 1., zajedno s obvezama koje su isključene iz primjene bail-in instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili za koje je vjerojatno da će biti isključene u skladu s člankom 44. stavkom 3. iznosi više od 10 % te vrste, ono odmah procjenjuje učinak te posebne činjenice na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta, uključujući učinak na mogućnost sanacije koji proizlazi iz rizika od kršenja zaštitnih mjera za vjerovnike predviđenih u članku 73. pri primjeni ovlasti za otpis i konverziju prihvatljivih obveza. Ako sanacijsko tijelo, na temelju procjene iz petog podstavka ovog stavka, zaključi da obveze, koje u skladu s prvim podstavkom ne uključuju ugovornu odredbu iz stavka 1, predstavljaju značajnu prepreku mogućnosti sanacije, prema potrebi primjenjuje ovlasti iz članka 17. kako bi uklonilo tu prepreku mogućnosti sanacije. Obveze za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u ugovorne odredbe			
---	--	--	--

ne uključi odredbu kako se zahtijeva u stavku 1. ovog članka ili se na nju u skladu s tim stavkom taj zahtjev ne primjenjuje ne računaju se za ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. 3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) mogu zahtijevati da tijelima dostave pravno mišljenje u vezi s pravnom provedivošću i djelotvornošću ugovorne odredbe iz stavka 1. ovog članka. 4. Ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza ne uključi ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. ovog članka, time se ne sprječava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti za otpis i konverziju u vezi s tom obvezom. 5. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila popis obveza na koje se primjenjuje izuzeće iz stavka 1. i sadržaj ugovorne odredbe koja se zahtijeva u tom stavku, uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija. EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se pobliže odredilo sljedeće: (a)pravne ili druge uvjete pod kojima bi instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) iz pravnih ili drugih razloga bilo neizvedivo u određene kategorije obveza uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1. ovog članka; (b)uvjete pod kojima sanacijsko tijelo zahtijeva uključivanje ugovorne odredbe na temelju stavka 2. trećeg podstavka.; (c)razuman rok u kojem sanacijsko tijelo zahtijeva uključivanje ugovorne odredbe na temelju stavka 2. trećeg podstavka. EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom			
--	--	--	--

podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 7. Sanacijsko tijelo određuje, ako to smatra potrebnim, kategorije obveza za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) može utvrditi da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1. ovog članka na temelju uvjeta dodatno utvrđenih zbog primjene stavka 6. 8. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju ujednačeni formati i obrasci za dostavljanje obavijesti sanacijskim tijelima za potrebe stavka 2. EBA Komisiji podnosi taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;			
22. naslov poglavlja V. glave IV. zamjenjuje se sljedećim: „Otpis ili konverzija instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
23.članak 59. mijenja se kako slijedi: (a) naslov se zamjenjuje sljedećim: „Zahtjev za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”; (b)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza može se izvršiti:		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(a) neovisno o mjeri sanacije; ili (b)u kombinaciji s mjerom sanacije, ako su ispunjeni uvjeti za sanaciju navedeni u člancima 32., 32.a ili 33. Ako je sanacijski subjekt relevantne instrumente kapitala i prihvatljive obveze kupio neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi, ovlast za otpis ili konverziju tih relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza izvršava se zajedno s izvršenjem iste ovlasti na razini matičnog društva dotičnog subjekta ili na razini drugih matičnih društava koja nisu sanacijski subjekti, kako bi se gubitke učinkovito prenijelo na sanacijski subjekt te kako bi on dokapitalizirao dotični subjekt. Nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije, provodi se vrednovanje predviđeno člankom 74. i primjenjuje se članak 75.”; (c)umeću se sljedeći stavci: „1.a Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.f stavka 2. točke (a) ove Direktive, osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza kako je utvrđeno člankom 72.c stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri izvršavanju te ovlasti države članice osiguravaju da je otpis ili konverzija u skladu s načelom iz članka 34. stavka 1. točke (g). 1.b Ako je mjera sanacije poduzeta u odnosu na sanacijski subjekt, ili u iznimnim okolnostima odstupajući od plana sanacije, u odnosu na subjekt koji nije sanacijski subjekt, iznos koji je smanjen, otpisan ili konvertiran u skladu s člankom 60. stavkom 1. na razini tog subjekta računa se u pragove utvrđene u članku 37. stavku 10. i članku 44. stavku 5. točki (a), ili članku 44. stavku 8. točki (a), koji se primjenjuju na dotični subjekt.”; (d)u stavku 2. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza kako je navedeno u stavku 1.a”; (e)u stavku 3. uvodni dio i točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim: „3. Države članice zahtijevaju da sanacijska tijela izvršavaju ovlast otpisa ili konverzije, u skladu s člankom 60. i bez odgode, u vezi s relevantnim instrumentima kapitala i prihvatljivim			
--	--	--	--

obvezama, kako je navedeno u stavku 1.a, koje je izdala institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ako nastupi jedna ili više sljedećih okolnosti: (a) ako je utvrđeno da su uvjeti za sanaciju iz članka 32., 32.a ili 33. ispunjeni, prije nego što su poduzete bilo kakve mjere sanacije; ili (b) ako mjerodavno tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) više neće biti održivi ako se ne izvrši ta ovlast u vezi s relevantnim instrumentima kapitala i prihvatljivim obvezama kako je navedeno u stavku 1.a.”; (f) u stavcima 4. i 10. riječi „instrumenti kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenti kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u stavku 1.a” u odgovarajućem gramatičkom obliku;			
24.članak 60. mijenja se kako slijedi: (a) naslov se zamjenjuje sljedećim: „Odredbe o otpisu ili konverziji relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”; (b) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka: „(d) glavnica prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 1.a otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, ovisno o tome što e manje.”; (c) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Ako se glavnica relevantnog instrumenta kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a otpisuje: (a) smanjenje navedene glavnice je trajno, podložno svakom povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz članka 46. stavka 3.; (b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi s odštetom do koje može doći zbog žalbe kojom se osporava zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa; (c) ne isplaćuje se nikakva naknada ni jednom imatelju relevantnih instrumenata kapitala ili obveza kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a osim one u skladu sa stavkom 3. ovog članka.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(d)stavak 3. mijenja se kako slijedi: i.uvodni dio zamjenjuje se sljedećim: „Kako bi se postigao učinak konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a, na temelju stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ovog članka, sanacijska tijela mogu od institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) zatražiti da izdaju instrumente redovnog osnovnog kapitala imateljima relevantnih instrumenata kapitala i takvih prihvatljivih obveza. Relevantni instrumenti kapitala i takve obveze mogu se konvertirati samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti.”; ii.u točki (d) riječi „svaki relevantni instrument kapitala” zamjenjuje se riječima „svaki relevantni instrument kapitala ili svaku prihvatljivu obvezu kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a.”;			
25.u članku 61. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak: „Ako su relevantni instrumenti kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a ove Direktive priznati u svrhu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.f stavka 1. ove Direktive, tijelo nadležno za utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. ove Direktive mjerodavno je tijelo države članice u kojoj su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive dobili odobrenje za rad u skladu s glavom III. Direktive 2013/36/EU.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
26.članak 62. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Države članice osiguravaju da, prije utvrđivanja okolnosti kako se navodi u članku 59. stavku 3. točki (b), (c), (d) ili (e) u vezi s društvom kćeri koje izdaje relevantne instrumente kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a u svrhu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.f na pojedinačnoj osnovi ili relevantne instrumente kapitala koji su priznati u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj ili konsolidiranoj osnovi, mjerodavno tijelo ispunjava sljedeće zahtjeve: (a)kada razmatra utvrđivanje okolnosti kako se navodi u članku 59. stavku 3. točki (b), (c), (d) ili		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(e), nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom nadležnim za relevantni sanacijski subjekt, ono u roku od 24 sata od savjetovanja s tim sanacijskim tijelom obavješćuje: i.konsolidirajuće nadzorno tijelo i, ako nije riječ o istom tijelu, mjerodavno tijelo u državi članici u kojoj je smješteno konsolidirajuće nadzorno tijelo; ii.sanacijska tijela drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi koji su izravno ili neizravno kupili obveze iz članka 45.f stavka 2. od subjekta na koji se primjenjuje članak 45.f stavak 1.; (b)kada razmatra utvrđivanje okolnosti kako se navodi u članku 59. stavku 3. točki (c), ono bez odgode obavješćuje nadležno tijelo odgovorno za svaku instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje je izdalo relevantne instrumente kapitala u vezi s kojima se moraju izvršiti ovlasti za otpis ili konverziju ako se tako utvrdi, i ako se ne radi o istom tijelu, mjerodavna tijela u državama članicama u kojima su ta nadležna tijela i konsolidirajuće nadzorno tijelo smješteni.”; (b)u stavku 4. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim: „Ako je obavijest sastavljena na temelju stavka 1., mjerodavno tijelo nakon savjetovanja s tijelima obaviještenima u skladu s točkom (a) podtočkom i. ili točkom (b) tog stavka ocjenjuje sljedeće:”;			
27.u članku 63. stavku 1. točkama (e), (f) i (j) riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku; 28.u članku 66. stavku 4. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”; 29.članak 68. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 3. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim: „Pod uvjetom da se bitne obveze prema ugovoru, uključujući obveze plaćanja i isporuke, te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju, mjera za sprječavanje krize, suspenzija obveze u skladu s člankom 33.a ili mjera za upravljanje krizom, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom takve mjere, sama po sebi ne omogućuje da bilo tko:”; (b)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim: „5. Suspenzija ili ograničenje u skladu s člankom 33.a, 69. ili 70. ne predstavlja neizvršenje ugovorne obveze za potrebe stavaka 1. i 3. ovog članka i članka 71. stavka 1.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

30.članak 69. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim: „4. Svaka suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke koje se duguju: (a) sustavima i operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ; (b)središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnji drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe; (c) središnjim bankama.”; (b)u stavku 5. dodaju se sljedeći podstavci: „Sanacijska tijela određuju područje primjene te ovlasti uzimajući u obzir okolnosti pojedinačnih slučajeva. Sanacijska tijela posebno pažljivo procjenjuju prikladnost proširenja suspenzije na prihvatljive depozite kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 4. Direktive 2014/49/EU, posebno na osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća. Države članice mogu predvidjeti mogućnost da, u slučaju da se ovlast za suspenziju obveze plaćanja ili isporuke izvršava u odnosu na prihvatljive depozite, sanacijska tijela osiguraju da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu tih depozita.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
31.u članku 70. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Sanacijska tijela ne izvršavaju ovlast iz stavka 1. ovog članka u vezi s bilo čim od sljedećeg: (a)založnim pravom koje pripada sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ; (b)središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012; i (c)središnjim bankama u vezi s imovinom za koju institucija u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

32.u članku 71. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim: „3. Bilo koja suspenzija na temelju stavka 1. ili 2. ne primjenjuje se na: (a) sustave ili operatore sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ; (b)središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012; ili (c) središnje banke.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
33.umeće se sljedeći članak: „Članak 71.a Ugovorno priznanje ovlasti za obustavu sanacije 1. Države članice od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) traže da u svaki financijski ugovor koji sklope i koji je uređen pravom treće zemlje uključe odredbu kojom stranke priznaju da sanacijsko tijelo nad tim financijskim ugovorom može izvršiti ovlasti suspenzije ili ograničavanja prava i obveza iz članka 33.a, 69., 70. i 71. te priznaju da se na njih odnose zahtjevi iz članka 68. 2. Države članice također mogu zahtijevati da matična društva u Uniji osiguraju da njihova društva kćeri iz trećih zemalja u financijske ugovore iz stavka 1.ukluče odredbu radi isključivanja mogućnosti da izvršavanje ovlasti suspenzije ili ograničavanja prava i obveza matičnog društva u Uniji koje provodi sanacijsko tijelo, u skladu sa stavkom 1., predstavlja valjane temelje za prijevremeni otkaz, suspenziju, izmjene ili netiranje te ostvarivanje pravâ prijeboja ili prisilnu naplatu založnih prava nad tim ugovorima. Zahtjev u prvom podstavku može se primijeniti u odnosu na društva kćeri iz trećih zemalja koja su: (a) kreditne institucije; (b)investicijska društva (ili koja bi bila investicijska društva da imaju sjedište u relevantnoj državi članici); ili		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(c) financijske institucije. 3. Stavak 1. primjenjuje se na svaki financijski ugovor kojim se: (a)stvara nova obveza ili bitno mijenja postojeća obveza nakon stupanja na snagu odredaba donesenih na nacionalnoj razini radi prenošenja ovog članka; (b)predviđa ostvarivanje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava na koja bi se primijenio članak 33.a, 68., 69., 70. ili 71. ako je financijski ugovor uređen zakonima države članice. 4. Ako institucija ili subjekt ne uključi ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. ovog članka, to ne sprječava sanacijsko tijelo da primijeni ovlasti iz članka 33.a, 68., 69., 70. ili 71. u vezi s tim financijskim ugovorom. 5. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila sadržaj zahtijevane odredbe iz stavka 1., uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija i subjekata. EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;			
34.članak 88. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „Podložno članku 89., sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za obavljanje zadaća iz članaka 12., 13., 16., 18., od 45. do 45.h, 91. i 92. te, prema potrebi, za osiguranje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.”; (b)u stavku 1., u drugom podstavku točki (i), riječi „članku 45.” zamjenjuju se riječima „člancima od 45. do 45.h.”;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

35.članak 89. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 89. Europski sanacijski kolegiji 1. Ako institucija treće zemlje ili matično društvo treće zemlje ima društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matična društva u Uniji s poslovnim nastanom u najmanje dvjema državama članicama ili najmanje dvije podružnice u Uniji koje najmanje dvije države članice smatraju značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ti subjekti imaju poslovni nastan ili u kojima se nalaze te značajne podružnice uspostavljaju jedinstveni europski sanacijski kolegij. 2. Europski sanacijski kolegij iz stavka 1. ovog članka izvršava funkcije i obavlja zadaće navedene u članku 88. u odnosu na subjekte iz stavka 1. ovog članka te, u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne za njih, na njihove podružnice. Zadaće iz prvog podstavka ovog stavka uključuju određivanje zahtjeva iz članaka od 45. do 45.h. Kad određuju zahtjev iz članaka od 45. do 45.h, članovi europskog sanacijskog kolegija u obzir uzimaju globalnu sanacijsku strategiju koju donose tijela trećih zemalja, odnosno ako postoji. Ako u skladu s globalnom sanacijskom strategijom društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegove institucije kćeri nisu sanacijski subjekti, a članovi europskog sanacijskog kolegija budu suglasni s tom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili, na konsolidiranoj osnovi, matično društvo u Uniji ispunjavaju zahtjev iz članka 45.f stavka 1. izdavanjem instrumenata iz članka 45.f stavka 2. točaka (a) i (b) svojem krajnjem matičnom društvu s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, društvima kćerima tog krajnjeg matičnog društva s poslovnim nastanom u istoj trećoj zemlji ili drugim subjektima pod uvjetima utvrđenima u članku 45.f stavku 2. točki (a) podtočki i. i točki (b) podtočki ii. 3. Ako svim društvima kćerima institucije iz treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje u Uniji upravlja samo jedno matično društvo u Uniji, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj matično društvo u Uniji ima poslovni nastan. U slučaju u kojem se prvi podstavak ne primjenjuje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo nadležno za matično društvo u Uniji ili društvo kćer u Uniji s najvećom ukupnom		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
---	--	---------------	--

bilančnom imovinom. 4. Države članice uzajamnim dogovorom svih relevantnih stranaka mogu primijeniti izuzeće od zahtjeva za osnivanje europskog sanacijskog kolegija ako druga skupina ili kolegij izvršava iste funkcije ili obavlja iste zadaće utvrđene u ovom članku te ispunjava sve uvjete i provodi sve postupke, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u europskim sanacijskim kolegijima, utvrđene u ovom članku i članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na europske sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije. 5. Podložno stavcima 3. i 4. ovog članka, europski sanacijski kolegij u ostalim stvarima djeluje u skladu s člankom 88.”; 36.u Prilogu, u točki 6. odjeljka B i točki 17. odjeljka C, riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku.			
Članak 2. Izmjene Direktive 98/26/EZ Direktiva 98/26/EZ mijenja se kako slijedi: 1.članak 2. mijenja se kako slijedi: (a)točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c),središnja druga ugovorna strana’ znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;”; (b)točka (f) zamjenjuje se sljedećim: „(f),sudionik’ znači institucija, središnja druga ugovorna strana, posrednik za namiru, klirinška kuća, upravitelj sustava ili klirinški član središnje druge ugovorne strane koji ima odobrenje na temelju članka 17. Uredbe (EU) br. 648/2012;”; 2.umeće se sljedeći članak: „Članak 12.a Komisija do 28. lipnja 2021. preispituje kako države članice primjenjuju ovu Direktivu na svoje domaće institucije koje izravno sudjeluju u sustavima uređenima pravom treće zemlje te na		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama Zakona o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru financijskih instrumenata (21.09.2020)

kolateralno osiguranje predviđeno u vezi sa sudjelovanjem u takvim sustavima. Komisija posebno procjenjuje potrebu za dodatnim izmjenama ove Direktive u pogledu sustava uređenih pravom treće zemlje. Komisija podnosi izvješće o tome Europskom parlamentu i Vijeću te uz njega prilaže, prema potrebi, prijedloge za reviziju ove Direktive.”.			
Članak 3. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 28. prosinca 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. Države članice primjenjuju te mjere od datuma njihova stupanja na snagu u nacionalnom pravu, što je najkasnije 28. prosinca 2020. Države članice članak 1. točku 17. ove Direktive, u dijelu koji se odnosi na članak 45.i stavak 3. Direktive 2014/59/EU, primjenjuju od 1. siječnja 2024. Ako je u skladu s člankom 45.m stavkom 1. Direktive 2014/59/EU sanacijsko tijelo odredilo rok za ispunjenje zahtjeva koji završava nakon 1. siječnja 2024., datum početka primjene članka 1. točke 17. ove Direktive, u dijelu koji se odnosi na članak 45.i stavka 3. Direktive 2014/59/EU, jednak je roku za ispunjenje zahtjeva. 2. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice. 3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.	Članak 1. U Zakonu o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20), u članku 2. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi: "1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

	institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog Parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019.)."		
--	--	--	--

	Točke 3., 4. i 5. brišu se. Dosadašnja točka 6. postaje točka 3. Dosadašnja točka 7. koja postaje točka 4. mijenja se i glasi: "4) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te		
--	--	--	--

	uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019.).". Stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje		
--	---	--	--

	Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenog 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18. 12. 2019.).".		
--	--	--	--

	<i>Stupanje na snagu</i> Članak 131. Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 29. prosinca 2020. osim odredbi: - članka 69. stavaka 2. i 4. koji su izmijenjeni i dodani člankom 26. ovoga Zakona koji stupa na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava - članka 2. stavka 1. točki 3. i 4. koje su brisane člankom 1. ovoga Zakona i članka 27. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom		
--	---	--	--

	stupanja na snagu zakona kojim se uređuje sustav osiguranja depozita - članaka 25., 65. i 76. ovoga Zakona, članka 208. stavka 1. točke 3. i 4. koje su izmijenjene člankom 79. ovoga Zakona, članaka 94., 95., 96., 97. i 111. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija - članaka 37. i 73. ovoga Zakona i članka 224. stavaka 3., 4. i 5. koji su izmijenjeni člankom 87. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 28. lipnja 2021. te		
--	--	--	--

	- članka 140. stavaka 6. do 9. koji su dodani člankom 55. ovoga Zakona, članka 140.b koji je dodan člankom 56. ovoga Zakona i članka 57. ovoga Zakona u dijelu u kojem se uređuju posljedice neispunjavanja zaštitnog sloja omjera financijske poluge koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.		
Članak 4. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Uređuje stupanje na snagu Direktive.

Članak 5.		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje kome je Direktiva upućena.
Adresati			
Ova je Direktiva upućena državama članicama.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019 o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet Ovom se Direktivom utvrđuju pravila o: (a)inicijalnom kapitalu investicijskih društava; (b)nadzornim ovlastima i alatima za bonitetni nadzor investicijskih društava od strane nadležnih tijela; (c)bonitetnom nadzoru investicijskih društava od strane nadležnih tijela na način koji je usklađen s pravilima iz Uredbe (EU) 2019/2033; (d)zahtjevima za objavljivanje za nadležna tijela u području bonitetne regulative i nadzora nad investicijskim društvima.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na investicijska društva koja su dobila odobrenje za rad i nad kojima se provodi nadzor na temelju Direktive 2014/65/EU. 2. Odstupajući od stavka 1., glave IV i V. ove Direktive ne primjenjuju se na investicijska društva iz članka 1. stavaka 2. i 5. Uredbe (EU) 2019/2033 nad kojima se provodi nadzor radi utvrđivanja usklađenosti s bonitetnim zahtjevima na temelju glava VII. i VIII. Direktive 2013/36/EU u skladu s člankom 1. stavkom 2. drugim podstavkom		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Uredbe (EU) 2019/2033.			
Članak 3. Definicije 1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „društvo za pomoćne usluge” znači društvo čiju osnovnu djelatnost čini vlasništvo nad imovinom ili upravljanje njome, upravljanje uslugama obrade podataka ili slična djelatnost koja je pomoćna u odnosu na osnovnu djelatnost jednog investicijskog društva ili više njih; 2. „odobrenje za rad” znači odobrenje za rad investicijskog društva u skladu s člankom 5. Direktive 2014/65/EU; 3. „podružnica” znači podružnica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 30. Direktive 2014/65/EU; 4. „uska povezanost” znači uska povezanost kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 35. Direktive 2014/65/EU; 5. „nadležno tijelo” znači javno tijelo ili tijelo države članice koje je u skladu s nacionalnim pravom službeno priznato i		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

ovlašteno za nadzor nad investicijskim društvima u skladu s ovom Direktivom, u okviru sustava nadzora na snazi u toj državi članici; 6. „trgovac robom i emisijskim jedinicama” znači trgovac robom i emisijskim jedinicama kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 150. Uredbe (EU) br. 575/2013; 7. „kontrola” znači odnos između matičnog društva i društva kćeri, kako je opisano u članku 22. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) ili u računovodstvenim standardima koji se primjenjuju na investicijsko društvo u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (18) ili sličan odnos između bilo koje fizičke ili pravne osobe i društva; 8. „usklađenost s kriterijem kapitala grupe” znači usklađenost matičnog društva u grupi investicijskog društva sa zahtjevima iz članka 8. Uredbe (EU) 2019/2033; 9. „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; 10. „izvedenice” znači izvedenice kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 29. Uredbe (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (19); 11. „financijska institucija” znači financijska institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 14. Uredbe (EU)			
---	--	--	--

2019/2033; 12. „rodno neutralna politika primitaka” znači rodno neutralna politika primitaka kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 65. Direktive 2013/36/EU, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća (20); 13. „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 2. točki 11. Direktive 2013/34/EU; 14. „konsolidirani položaj” znači konsolidirani položaj kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 11. Uredbe Vijeća (EU) 2019/2033; 15. „nadzorno tijelo grupe” znači nadležno tijelo odgovorno za nadzor usklađenosti matičnih investicijskih društava iz Unije i investicijskih društava pod kontrolom matičnih investicijskih holdinga iz Unije ili matičnih mješovitih financijskih holdinga iz Unije s kriterijem kapitala grupe; 16. „matična država članica” znači matična država članica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 55. podtočki (a) Direktive 2014/65/EU; 17. „država članica domaćin” znači država članica domaćin kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 56. Direktive 2014/65/EU; 18. „inicijalni kapital” znači kapital propisan za potrebe odobrenja za rad investicijskog društva, za koji su iznos i vrsta određeni u člancima 9. i 11.;			
---	--	--	--

19. „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2014/65/EU; 20. „grupa investicijskog društva” znači grupa investicijskog društva kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 25. Uredba (EU) 2019/2033; 21. „investicijski holding” znači investicijski holding kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 23. Uredbe (EU) 2019/2033; 22. „investicijske usluge i aktivnosti” znači investicijske usluge i aktivnosti kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 2. Direktive 2014/65/EU; 23. „upravljačko tijelo” znači upravljačko tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 36. Direktive 2014/65/EU; 24. „upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji” znači upravljačko tijelo u ulozi nadziranja i praćenja odluka uprave; 25. „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding kako je definiran u članku 2. točki 15. Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (21); 26. „mješoviti holding” znači matično poduzeće koje nije financijski holding, investicijski holding, kreditna institucija, investicijsko društvo ili mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ, a čija poduzeća kćeri uključuju barem jedno investicijsko			
--	--	--	--

društvo; 27. „više rukovodstvo” znači više rukovodstvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 37. Direktive 2014/65/EU; 28. „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 32. Direktive 2014/65/EU; 29. „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 33. Direktive 2014/65/EU; 30. „sistemska rizik” znači sistemski rizik kako je definiran u članku 3. stavku 1. točki 10. Direktive 2013/36/EU; 31. „matično investicijsko društvo iz Unije” znači matično investicijsko društvo iz Unije kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 56. Uredbe (EU) 2019/2033; 32. „matični investicijski holding iz Unije” znači matični investicijski holding iz Unije kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 57. Uredbe (EU) 2019/2033; 33. „matični mješoviti financijski holding iz Unije” znači matični mješoviti financijski holding iz Unije kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 58. Uredbe (EU) 2019/2033. 2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 58. radi dopune ove Direktive pojašnjenjem definicija iz stavka 1. kako bi se: (a) osigurala ujednačena primjena ove			
---	--	--	--

Direktive; (b)pri primjeni ove Direktive u obzir uzela kretanja na financijskim tržištima. GLAVA II. NADLEŽNA TIJELA			
Članak 4. Imenovanje i ovlasti nadležnih tijela 1. Države članice imenuju jedno ili više nadležnih tijela koja izvršavaju funkcije i dužnosti propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) 2019/2033. Države članice Komisiju, EBA-u i ESMA-u obavješćuju o tom imenovanju, a ako postoji više od jednog nadležnog tijela, o funkcijama i dužnostima svakog nadležnog tijela. 2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela nadziru aktivnosti investicijskih društava, i prema potrebi, investicijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga, kako bi ocijenili usklađenost sa zahtjevima ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033. 3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju sve potrebne ovlasti, uključujući ovlast da provedu izravne provjere u skladu s člankom 14., za dobivanje informacija koje su im potrebne za ocjenu usklađenosti investicijskih društava te, kada je to		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

primjenjivo, investicijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga sa zahtjevima ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033 te za istrage mogućih kršenja tih zahtjeva. 4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju stručnost, resurse, operativnu sposobnost, ovlasti i neovisnost koji su potrebni za obavljanje funkcija koje se odnose na bonitetni nadzor, istrage i sankcije utvrđene u ovoj Direktivi. 5. Države članice zahtijevaju da investicijska društva svojim nadležnim tijelima dostavljaju sve informacije potrebne za ocjenu usklađenosti investicijskih društava s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva te usklađenosti s Uredbom (EU) 2019/2033. Mehanizmi unutarnje kontrole te administrativni i računovodstveni postupci investicijskih društava nadležnim tijelima omogućuju da u svakom trenutku provjere usklađenost društava s tim odredbama. 6. Države članice osiguravaju da investicijska društva evidentiraju sve svoje transakcije i da dokumentiraju sustave i procese na koje se primjenjuju ova Direktiva i Uredba (EU) 2019/2033 tako da nadležna tijela u svakom trenutku mogu provjeriti usklađenost s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva te			
--	--	--	--

usklađenost s Uredbom (EU) 2019/2033.			
Članak 5. Diskrecijsko pravo nadležnih tijela da se određena investicijska društva obveže na primjenu zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013 1. Nadležna tijela mogu odlučiti primijeniti zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 575/2013 na temelju članka 1. stavka 2. prvog podstavka točke (c) Uredbe (EU) 2019/2033 na investicijsko društvo koje provodi neku od aktivnosti navedenih u točkama 3. i 6. Odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU, ako ukupna vrijednost konsolidirane imovine investicijskog društva iznosi ili premašuje 5 milijardi EUR izračunano kao prosjek prethodnih 12 mjeseci i ako se primjenjuje jedan ili više od sljedećih kriterija: (a) investicijsko društvo provodi te aktivnosti u takvom opsegu da bi propast ili poteškoće investicijskog društva mogli dovesti do sistemskog rizika; (b) investicijsko društvo je član sustava		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

poravnanja kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 3. Uredbe (EU) 2019/2033; (c)nadležno tijelo smatra to opravdanim s obzirom na veličinu, prirodu, opseg i kompleksnost aktivnosti dotičnog investicijskog društva, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti te jedan ili više sljedećih faktora: i.značaj investicijskog društva za gospodarstvo Unije ili relevantne države članice; ii.značaj prekogranične aktivnosti investicijskog društva; iii.međusobna povezanost investicijskog društva i financijskog sustava. 2. Stavak 1. ne primjenjuje se na trgovce robom i emisijskim jedinicama, subjekte za zajednička ulaganja ili društva za osiguranje. 3. Ako nadležno tijelo odluči primijeniti zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 575/2013 na investicijsko društvo u skladu sa stavkom 1., nad tim investicijskim društvom provodi se nadzor radi utvrđivanja usklađenosti s bonitetnim zahtjevima na temelju glava VII. i VIII. Direktive 2013/36/EU. 4. Ako nadležno tijelo odluči opozvati odluku donesenu u skladu sa stavkom 1. o tome bez odgađanja obavješćuje investicijsko društvo.			
--	--	--	--

Svaka odluka koju nadležno tijelo donese na temelju stavka 1. prestaje se primjenjivati kada investicijsko društvo više ne ispunjava prag naveden u tom članku izračunan za razdoblje od 12 uzastopnih mjeseci. 5. Nadležna tijela bez odgađanja obavješćuju EBA-u o svim odlukama donesenim na temelju stavaka 1., 3. i 4. 6. EBA uz savjetovanje s ESMA-om izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se dodatno određuju kriteriji iz stavka 1. točaka (a) i (b) te osigurava njihovu dosljednu primjenu. EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. prosinca 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda navedenih u drugom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 6. Suradnja unutar države članice 1. Nadležna tijela blisko surađuju s javnim tijelima ili tijelima koja su u njihovoj državi članici odgovorna za nadzor nad kreditnim institucijama i financijskim institucijama.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Države članice zahtijevaju da ta nadležna tijela i ta javna tijela ili tijela odgovorna za nadzor bez odgađanja razmjenjuju sve informacije koje su ključne ili relevantne za izvršavanje njihovih funkcija i dužnosti. 2. Nadležna tijela koja su različita od onih imenovanih u skladu s člankom 67. Direktive 2014/65/EU uspostavljaju mehanizam za suradnju s tim tijelima i za razmjenu svih informacija koje su relevantne za izvršavanje njihovih funkcija i dužnosti.			
Članak 7. Suradnja unutar Europskog sustava financijskog nadzora 1. U obavljanju svojih dužnosti nadležna tijela uzimaju u obzir konvergenciju nadzornih alata i nadzornih praksi u primjeni zakonskih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033. 2. Države članice osiguravaju da: (a) nadležna tijela, kao stranke u ESFS-u surađuju s povjerenjem i potpunim međusobnim poštovanjem, posebno pri osiguranju razmjene primjerenih, pouzdanih i iscrpnih informacija između njih i drugih stranaka u ESFS-u; (b) nadležna tijela sudjeluju u aktivnostima EBA-e te, prema potrebi, kolegija		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

nadzornih tijela iz članka 48. ove Direktive i članka 116. Direktive 2013/36/EU; (c)nadležna tijela ulažu sve napore kako bi osigurala usklađenje sa smjernicama i preporukama koje je izdala EBA na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i odgovorila na upozorenja i preporuke koje je izdao Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (22); (d)nadležna tijela blisko surađuju s ESRB-om; (e)zadaci i ovlasti koje su dodijeljene nadležnim tijelima ne sprečavaju obavljanje njihovih dužnosti kao članova EBA-e, ESRB-a ili na temelju ove Direktive i na temelju Uredbe (EU) 2019/2033.			
Članak 8. Unijina dimenzija nadzora Nadležna tijela u svakoj državi članici u obavljanju svojih općih dužnosti s dužnom pažnjom razmatraju mogući utjecaj svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u drugim dotičnim državama članicama te u Uniji u cjelini, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u tom trenutku. GLAVA III		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

INICIJALNI KAPITAL			
Članak 9. Inicijalni kapital 1. Inicijalni kapital investicijskog društva, koji se zahtijeva na temelju članka 15. Direktive 2014/65/EU za izdavanje odobrenja za pružanje bilo koje investicijske usluge ili obavljanje bilo koje investicijske aktivnosti navedenih u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU, iznosi 750 000 EUR. 2. Inicijalni kapital investicijskog društva, koji se zahtijeva na temelju članka 15. Direktive 2014/65/EU za izdavanje odobrenja za pružanje bilo koje investicijske usluge ili obavljanje investicijskih aktivnosti navedenih u točkama 1., 2., 4., 5. i 7. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU, pri čemu investicijskom društvu nije dopušteno držati novac ili vrijednosne papire koji pripadaju klijentima, iznosi 75 000 EUR. 3. Inicijalni kapital investicijskog društva,		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

koji se zahtijeva na temelju članka 15. Direktive 2014/65/EU za investicijska društva koja nisu investicijska društva iz stavaka 1., 2. i 4. ovog članka, iznosi 150 000 EUR. 4. Inicijalni kapital investicijskog društva koje ima odobrenje za pružanje investicijskih usluga ili obavljanje investicijskih aktivnosti navedenih u točki 9. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU, ako se investicijsko društvo bavi trgovanjem za vlastiti račun ili za to ima odobrenje, iznosi 750 000 EUR.			
Članak 10. Upućivanja na inicijalni kapital u Direktivi 2013/36/EU Od 26. lipnja 2021. upućivanja na razine inicijalnoga kapitala određene u članka 9. ove Direktive tumače se tako da zamjenjuju upućivanja u drugim pravnim aktima Unije na razine inicijalnoga kapitala utvrđene Direktivom 2013/36/EU, kako slijedi: (a) upućivanja na inicijalni kapital investicijskih društava iz članka 28. Direktive 2013/36/EU tumače se kao upućivanja na članak 9. stavak 1. ove Direktive; (b) upućivanja na inicijalni kapital investicijskih društava iz članaka 29. i 31.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Direktive 2013/36/EU tumače se kao upućivanja na članak 9. stavak 2., 3. ili 4. ove Direktive, ovisno o vrsti investicijskih usluga i aktivnostima investicijskog društva; (c) upućivanja na inicijalni kapital iz članka 30. Direktive 2013/36/EU tumače se kao upućivanja na članak 9. stavak 1. ove Direktive.			
Članak 11. Sastav inicijalnog kapitala Inicijalni kapital investicijskog društva određuje se u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) 2019/2033. GLAVA IV. BONITETNI NADZOR POGLAVLJE 1. Načela bonitetnog nadzora Odjeljak 1. Nadležnosti i dužnosti matične države članice i države članice domaćina		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Članak 12. Nadležnost nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina Za bonitetni nadzor nad investicijskim društvima odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje odredbe ove Direktive kojima se dodjeljuje odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 13. Suradnja nadležnih tijela različitih država članica 1. Nadležna tijela različitih država članica blisko surađuju za potrebe izvršavanja svojih dužnosti na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033, posebno pravodobnom razmjenom informacija o investicijskim društvima, koje među ostalim obuhvaćaju sljedeće: (a)informacije o upravljačkoj i vlasničkoj strukturi investicijskog društva; (b)informacije o usklađenosti investicijskog društva s kapitalnim zahtjevima; (c)informacije o usklađenosti sa zahtjevima u odnosu na koncentracijski rizik i likvidnosnim zahtjevima investicijskog društva; (d)informacije o administrativnim i		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

računovodstvenim postupcima investicijskog društva i mehanizmima njegove unutarnje kontrole; (e)sve druge relevantne čimbenike koji mogu utjecati na rizik koji predstavlja investicijsko društvo. 2. Nadležna tijela matične države članice nadležnim tijelima države članice domaćina odmah dostavljaju sve informacije i nalaze o svim potencijalnim problemima i rizicima koje investicijsko društvo predstavlja za zaštitu klijenata ili stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćina, a koje su utvrdili pri nadzoru aktivnosti investicijskog društva. 3. Nadležna tijela matične države članice djeluju na temelju informacija koje im dostave nadležna tijela države članice domaćina tako što poduzimaju sve mjere potrebne za sprečavanje ili uklanjanje potencijalnih problema i rizika iz stavka 2. Nadležna tijela matične države članice na zahtjev detaljno objašnjavaju nadležnim tijelima države članice domaćina kako su uzele u obzir informacije i nalaze koje su dostavila nadležna tijela države članice domaćina. 4. Ako nakon dostave informacija i nalaza iz stavka 2. nadležna tijela države članice domaćina smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu poduzela potrebne mjere iz stavka 3., nadležna tijela			
--	--	--	--

države članice domaćina mogu, nakon što o tome obavijeste nadležna tijela matične države članice, EBA-u i ESMA-u, poduzeti odgovarajuće mjere za zaštitu klijenata kojima se pružaju usluge ili za zaštitu stabilnosti financijskog sustava. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i u slučajevima u kojima je zahtjev za suradnju, posebno zahtjev za razmjenu informacija, odbijen ili nije obrađen u razumnom roku. U pogledu takvih slučajeva, EBA može, ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA također može na vlastitu inicijativu pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma o razmjeni informacija prema ovom članku u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom te uredbe. 5. Nadležna tijela matične države članice koja se ne slažu s mjerama nadležnih tijela države članice domaćina mogu uputiti predmet EBA-i, koja djeluje u skladu s postupkom iz članka 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, odluku donosi u roku od mjesec dana. 6. Za potrebe procjene uvjeta iz članka 23. stavka 1. prvog podstavka točke (c) Uredbe (EU) 2019/2033, nadležno tijelo države članice domaćina investicijskog društva			
---	--	--	--

može od nadležnog tijela države članice domaćina člana sustava poravnanja zatražiti da pruži informacije koje se odnose na model marže i parametre koji se upotrebljavaju za izračun zahtjeva za iznos marže relevantnog investicijskog društva. 7. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju zahtjevi za vrstu i prirodu informacija iz stavaka 1. i 2. ovog članka. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 8. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se utvrđuju standardni obrasci, predlošci i postupci povezani sa zahtjevima u vezi s razmjenom informacija za potrebe olakšavanja nadzora nad investicijskim društvima. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 9. EBA taj nacrt tehničkih standarda iz stavaka 7. i 8. dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021.			
--	--	--	--

Članak 14. Izravna provjera i inspekcija podružnica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici 1. Države članice domaćini osiguravaju da, ako investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoju djelatnost putem podružnice, nadležna tijela matične države članice mogu, nakon što obavijeste nadležna tijela države članice domaćina, sama ili preko posrednika koje su ovlastila u tu svrhu, izvršiti izravne provjere informacija iz članka 13. stavka 1. i izvršiti inspekciju tih podružnica. 2. Nadležna tijela države članice domaćina imaju ovlasti, za potrebe nadzora i ako smatraju da je to relevantno za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu, na pojedinačnoj osnovi obavljati izravne provjere i inspekcije aktivnosti koje obavljaju podružnice investicijskih društava na njihovu državnom području i od podružnice zahtijevati informacije o		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

njezinim aktivnostima. Prije obavljanja takvih provjera i inspekcija nadležna tijela države članice domaćina bez odgađanja se savjetuju s nadležnim tijelima matične države članice. Što je prije moguće nakon završetka tih provjera i inspekcija nadležna tijela države članice domaćina nadležnim tijelima matične države članice dostavljaju dobivene informacije i nalaze koji su relevantni za procjenu rizika dotičnog investicijskog društva. Odjeljak 2. Čuvanje poslovne tajne i dužnost izvješćivanja			
Članak 15. Čuvanje poslovne tajne i razmjena povjerljivih informacija 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i sve osobe koje rade ili su radile za ta nadležna tijela, uključujući osobe iz članka 76. stavka 1. Direktive 2014/65/EU, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne za potrebe ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033. Povjerljive informacije koje ta nadležna		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

tijela i osobe prime tijekom obavljanja svojih dužnosti mogu se otkriti samo u sažetom ili skupnom obliku ako nije moguće prepoznati pojedino investicijsko društvo ili osobe, ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom. U slučaju stečaja ili prisilne likvidacije investicijskog društva, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće strane mogu se otkriti u građanskom ili trgovačkom postupku, ako je takvo otkrivanje potrebno za provedbu tih postupaka. 2. Nadležna tijela upotrebljavaju povjerljive informacije prikupljene, razmijenjene ili poslane na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033 isključivo za potrebe obavljanja svojih dužnosti, a posebno za sljedeće potrebe: (a) za praćenje bonitetnih pravila utvrđenih u ovoj Direktivi i u Uredbi (EU) 2019/2033; (b) za izricanje sankcija; (c) u upravnim žalbenim postupcima protiv odluka nadležnih tijela; (d) u sudskim postupcima pokrenutima na temelju članka 23. 3. Fizičke i pravne osobe i druga tijela, koji nisu nadležna tijela, koji prime povjerljive informacije na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033, upotrebljavaju te informacije samo za potrebe koje nadležno			
---	--	--	--

tijelo izričito navede ili u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. 4. Nadležna tijela mogu razmjenjivati povjerljive informacije za potrebe stavka 2., mogu izričito navesti kako se s tim informacijama treba postupati te mogu izričito ograničiti sve daljnje prijenose tih informacija. 5. Obveza iz stavka 1. ne sprečava nadležna tijela da povjerljive informacije dostave Komisiji kada su te informacije potrebne za izvršavanje ovlasti Komisije. 6. Nadležna tijela mogu dostaviti povjerljive informacije EBA-i, ESMA-i, ESRB-u, središnjim bankama država članica, Europskom sustavu središnjih banaka (ESSB) i Europskoj središnjoj banci kao monetarnim tijelima i, kada je to primjereno, javnim tijelima odgovornima za nadzor nad sustavima plaćanja i namire, ako su te informacije potrebne za izvršavanje njihovih zadaća.			
--	--	--	--

Članak 16. Sporazumi o suradnji s trećim zemljama radi razmjene informacija Za potrebe obavljanja svojih nadzornih zadaća na temelju ove Direktive ili Uredbe (EU) 2019/2033 te za potrebe razmjene informacija, nadležna tijela, EBA i ESMA u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili člankom 33. Uredbe (EU) br. 1095/2010, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu sklopiti sporazume o suradnji s nadzornim tijelima trećih zemalja, kao i s tijelima ili organima trećih zemalja nadležnima za navedene zadaće, pod uvjetom da otkrivene informacije podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koja je najmanje istovjetna onoj utvrđenoj u članku 15. ove Direktive: (a)nadzor financijskih institucija i financijskih tržišta, uključujući nadzor financijskih subjekata koji imaju dozvolu za rad kao središnje druge ugovorne strane, ako su središnje druge ugovorne strane priznate na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (23). (b)likvidaciju i stečaj investicijskih društava i slične postupke; (c)nadzor tijela uključenih u likvidaciju i stečaj investicijskih društava i slične postupke; (d)provođenje zakonskih revizija		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
--	--	---------------	--

financijskih institucija ili institucija koje upravljaju sustavima odštete; (e)nadzor osoba zaduženih za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja financijskih institucija; (f)nadzor osoba koje su aktivne na tržištima emisijskih jedinica za potrebe osiguravanja konsolidiranog pregleda financijskih i promptnih tržišta; (g)nadzor osoba koje su aktivne na tržištima poljoprivrednih robnih izvedenica za potrebe osiguravanja konsolidiranog pregleda financijskih i promptnih tržišta.			
Članak 17. Dužnosti osoba odgovornih za kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja Države članice osiguravaju da svaka osoba koja je ovlaštena u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (24), a koja u investicijskom društvu obavlja zadaće opisane u članku 73. Direktive 2009/65/EZ ili u članku 34. Direktive 2013/34/EU ili bilo koje druge zakonski propisane zadaće, ima dužnost nadležnim tijelima odmah prijaviti svaku činjenicu ili odluku koja se odnosi na to investicijsko društvo ili društvo koje ima bliske veze s tim investicijskim društvom koja: (a)predstavlja bitno kršenje zakona ili drugih propisa utvrđenih u skladu s ovom		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Direktivom; (b)može utjecati na neprekinuto poslovanje investicijskog društva; ili (c)može dovesti do odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili do izražavanja rezerve. Odjeljak 3. Sankcije, istražne ovlasti i pravo na žalbu			
Članak 18. Administrativne sankcije i druge administrativne mjere 1. Ne dovodeći u pitanje nadzorne ovlasti iz glave IV. poglavlja 2. odjeljka 4. ove Direktive, uključujući istražne ovlasti i ovlasti nadležnih tijela za izricanje korektivnih mjera, i pravo država članica da predvide i izriču kaznene sankcije, države članice utvrđuju pravila za administrativne sankcije i druge administrativne mjere i osiguravaju da njihova nadležna tijela imaju ovlast izricati takve sankcije i mjere u odnosu na kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva i Uredba (EU) 2019/2033, među ostalim ako investicijsko društvo: (a)nema uspostavljene sustave internog upravljanja kako su utvrđeni u članku 26. (b)nadležnim tijelima ne dostavi, ili im		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

dostavi nepotpune ili netočne, informacije o usklađenosti s obvezom ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 11. Uredbe (EU) 2019/2033, kršeći time članak 54. stavak 1. točku (b) te uredbe; (c)nadležnim tijelima ne dostavi, ili im dostavi nepotpune ili netočne, informacije o koncentracijskom riziku, kršeći time članak 54. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) 2019/2033; (d)izlaže se koncentracijskom riziku većem od ograničenja utvrđenih u članku 37. Uredbe (EU) 2019/2033 ne dovodeći u pitanje članke 38. i 39. te uredbe; (e)u više navrata ili kontinuirano nema na raspolaganju likvidnu imovinu, kršeći time članak 43. Uredbe (EU) 2019/2033, ne dovodeći u pitanje članak 44. te uredbe; (f)ne otkrije nadležnim tijelima informacije ili dostavi nepotpune ili netočne informacije, kršeći time odredbe iz dijela šest Uredbe (EU) 2019/2033; (g)vrši isplate imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital investicijskog društva u slučajevima kada članci 28., 52. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 zabranjuju takvu isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital; (h)proglašeno je krivim za ozbiljno kršenje nacionalnih odredaba donesenih na temelju Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (25);			
---	--	--	--

(i)dopusti jednoj ili više osoba koje ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 91. Direktive 2013/36/EU da postanu ili ostanu članovi upravljačkog tijela. Države članice koje ne utvrde pravila za administrativne sankcije za kršenja na koja se primjenjuje nacionalno kazneno pravo, Komisiji priopćavaju relevantne odredbe kaznenog prava. Administrativne sankcije i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. 2. Administrativne sankcije i druge administrativne mjere iz stavka 1. prvog podstavka uključuju sljedeće: (a)javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička ili pravna osoba, investicijsko društvo, investicijski holding ili mješoviti financijski holding i priroda kršenja; (b)nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine takvo postupanje i da ga ne ponavlja; (c)privremenu zabranu obavljanja funkcija u investicijskim društvima za članove upravljačkog tijela investicijskog društva ili drugu fizičku osobu koja se smatra odgovornom; (d)u slučaju pravne osobe, administrativne novčane sankcije do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prometa društva u			
---	--	--	--

prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i drugih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija; (e) u slučaju pravne osobe, administrativne novčane sankcije u visini do dvostrukog iznosa dobiti ostvarene kršenjem odnosno gubitaka izbjegnutih kršenjem, ako je tu dobit ili gubitke moguće utvrditi; (f) u slučaju fizičke osobe, administrativne novčane sankcije u iznosu do 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, odgovarajuću protuvrijednost u nacionalnoj valuti na 25. prosinca 2019. Ako je društvo iz prvog podstavka točke (d) društvo kći, relevantni bruto prihod jednak je bruto prihodu koji proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini. Ako investicijsko društvo krši nacionalne odredbe kojima se prenosi ova Direktiva ili krši odredbe Uredbe (EU) 2019/2033, države članice osiguravaju da nadležno tijelo može primijeniti administrativne sankcije na članove upravljačkog tijela i na druge fizičke osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za kršenje. 3. Države članice osiguravaju da pri			
---	--	--	--

određivanju vrste administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera iz stavka 1. i razine administrativnih novčanih sankcija nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući prema potrebi: (a) ozbiljnost i trajanje kršenja; (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (c) financijsku snagu fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, uključujući ukupni promet pravne osobe ili godišnji dohodak fizičke osobe; (d) važnost stečene dobiti ili izbjegnutih gubitaka pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (e) sve gubitke trećih strana koji su posljedica kršenja; (f) razinu suradnje s relevantnim nadležnim tijelima; (g) prethodna kršenja koja je činila fizička ili pravna osoba koja je odgovorna za kršenje; (h) sve potencijalne sistemske posljedice kršenja.			
Članak 19. Istražne ovlasti Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju sve ovlasti za prikupljanje informacija i istražne ovlasti koje su im potrebne za obavljanje njihovih funkcija, među ostalim:		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

(a)ovlast da zahtijevaju informacije od sljedećih fizičkih ili pravnih osoba: - i.investicijskih društava s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; - ii.investicijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; - iii.mješovitih financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; - iv.mješovitih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; - v.osoba koje pripadaju subjektima iz točaka od i. do iv.; - vi.trećim osobama kojima su subjekti iz točaka od i. do iv. eksternalizirali operativne funkcije ili aktivnosti; (b)ovlast da provedu sve potrebne istrage bilo koje osobe iz točke (a) koja ima poslovni nastan ili se nalazi u dotičnoj državi članici, uključujući sljedeća prava: - i.zahtijevati dostavu dokumenata od osoba iz točke (a); - ii.pregledati knjige i evidencije osoba iz točke (a) te napraviti preslike ili uzeti izvatke iz tih knjiga i evidencija; - iii.dobiti pisana ili usmena objašnjenja od osoba iz točke (a) ili njihovih predstavnika odnosno osoblja; - iv.obaviti razgovor s bilo kojom drugom relevantnom osobom za potrebe prikupljanja informacija koje se odnose na predmet istrage; (c)ovlast obavljanja svih potrebnih			
--	--	--	--

inspekcija u poslovnim prostorima pravnih osoba iz točke (a) i svih drugih društava uključenih u nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe ako je nadležno tijelo nadzorno tijelo grupe, uz uvjet prethodnog obavješćivanja drugih dotičnih nadležnih tijela.			
Članak 20. Objavljivanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici bez nepotrebne odgode objavljuju sve administrativne sankcije i druge administrativne mjere izrečene u skladu s člankom 18. na koje nije podnesena žalba ili na koje se više ne može podnijeti žalba. Objavljuju se i informacije o vrsti i prirodi povrede te identitetu fizičke ili pravne osobe kojoj je izrečena sankcija ili protiv koje je poduzeta mjera. Informacije se objavljuju samo nakon što je ta osoba obaviještena o tim sankcijama ili mjerama i u mjeri kojoj je objavljivanje potrebno i razmjerno. 2. Ako država članica dopusti objavljivanje administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera izrečenih u skladu s člankom 18. na koje je uložena žalba, nadležna tijela na svojim službenim internetskim stranicama objavljuju i		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

informacije o statusu i ishodu žalbe. 3. Nadležna tijela objavljuju administrativne sankcije ili druge administrativne mjere izrečene u skladu s člankom 18. anonimno u svim sljedećim slučajevima: (a)sankcija ili mjera izrečena je fizičkoj osobi i smatra se da objavljivanje osobnih podataka te osobe nije razmjerno; (b)objavljivanje bi ugrozilo istražni kazneni postupak koji je u tijeku ili stabilnost financijskih tržišta; (c)objavljivanje bi prouzročilo nerazmjernu štetu uključenim investicijskim društvima ili fizičkim osobama. 4. Nadležna tijela osiguravaju da informacije objavljene na temelju ovog članka budu dostupne na njihovoj službenoj internetskoj stranici najmanje pet godina. Osobni podaci smiju se zadržati na službenoj internetskoj stranici nadležnog tijela samo ako je to dopušteno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.			
--	--	--	--

Članak 21. Izvješćivanje EBA-e o sankcijama Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama izrečenima u skladu s člankom 18., svim žalbama na te sankcije i druge administrativne mjere te njihovim ishodima. EBA vodi središnju bazu podataka o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama o kojima je obaviještena isključivo za potrebe razmjene informacija među nadležnim tijelima. Ta je baza podataka dostupna isključivo nadležnim tijelima i ESMA-i i redovito se ažurira, a najmanje jednom godišnje. EBA održava internetsku stranicu s poveznicama na objavljene administrativne sankcije i druge administrativne mjere svakog nadležnog tijela izrečene u skladu s člankom 18. te navodi razdoblje za koje svaka država članica objavljuje administrativne sankcije i druge administrativne mjere.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	--	---------------	--

Članak 22. Izvješćivanje o kršenjima 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave djelotvorne i pouzdane mehanizme kako bi se omogućilo brzo izvješćivanje nadležnih tijela o potencijalnim ili stvarnim kršenjima nacionalnih odredaba kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) 2019/2033. Ti mehanizmi uključuju sljedeće: (a) posebne postupke za zaprimanje i obradu takvih izvješća i daljnje postupanje u vezi s njima, uključujući uspostavu sigurnih komunikacijskih kanala; (b) odgovarajuću zaštitu od odmazde, diskriminacije ili drugih vrsta nepravednog postupanja od strane investicijskog društva za zaposlenike investicijskih društava koji prijave kršenja u investicijskom društvu; (c) zaštitu osobnih podataka koji se odnose na osobu koja prijavi kršenje i na fizičku osobu koja je navodno odgovorna za to kršenje, u skladu s Uredbom (EU) 2016/679; (d) jasna pravila kojima se u svim slučajevima jamči povjerljivost osobi koja prijavi kršenja u investicijskom društvu, osim ako je objavljivanje obvezno u skladu s nacionalnim pravom radi daljnjih istraga ili naknadnih		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
--	--	---------------	--

administrativnih ili sudskih postupaka. 2. Države članice zahtijevaju da investicijska društva uspostave odgovarajuće postupke u skladu s kojima njihovi zaposlenici mogu preko posebnog neovisnog kanala interno prijaviti kršenja. Te postupke mogu osigurati socijalni partneri pod uvjetom da se tim postupcima pruža ista zaštita kao što je zaštita iz stavka 1. točaka (b), (c) i (d).			
Članak 23. Pravo na žalbu Države članice osiguravaju da za odluke i mjere donesene na temelju Uredbe (EU) 2019/2033 ili na temelju zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom vrijedi pravo žalbe. POGLAVLJE 2. Postupak provjere Odjeljak 1. Adekvatnost postupka procjene internog kapitala i interni proces procjene rizika		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Članak 24. Interni kapital i likvidna imovina 1. Investicijska društva koja ne ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 moraju imati uspostavljene dobre, učinkovite i sveobuhvatne aranžmane, strategije i procese za kontinuiranu procjenu i održavanje iznosa, vrsta i raspodjele internoga kapitala i likvidne imovine koje smatraju adekvatnima za pokrivanje prirode i razine rizika koje investicijska društva mogu predstavljati za druge i kojima su ona sama izložena ili bi mogla biti izložena. 2. Aranžmani, strategije i procesi iz stavka 1. moraju biti primjereni i razmjerni prirodi, opsegu i složenosti poslova dotičnog investicijskog društva. Podliježu redovitoj internoj provjeri. Nadležna tijela mogu od investicijskih društava koja ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 zatražiti da primjenjuju zahtjeve predviđene ovim člankom u mjeri u kojoj nadležna tijela to smatraju primjerenim.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	--	---------------	--

Odjeljak 2. Interno upravljanje, transparentnost, tretman rizika i primici			
Članak 25. Područje primjene ovog odjeljka 1. Ovaj odjeljak ne primjenjuje se ako, na temelju članka 12. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033, investicijsko društvo utvrdi da ispunjava sve uvjete koji su potrebni da bi ga se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvom određene u tom članku. 2. Ako investicijsko društvo koje nije ispunilo sve uvjete utvrđene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 te uvjete ispuni naknadno, ovaj odjeljak prestaje se primjenjivati nakon razdoblja od šest mjeseci nakon datuma ispunjenja tih uvjeta. Ovaj odjeljak prestaje se primjenjivati na investicijsko društvo nakon tog razdoblja samo ako je tijekom tog razdoblja investicijsko društvo bez prekida nastavilo ispunjavati uvjete utvrđene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 i ako je tome obavijestilo nadležno tijelo.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

3. Ako investicijsko društvo utvrdi da više ne ispunjava sve uvjete utvrđene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033, ono obavješćuje nadležno tijelo i usklađuje se s ovim odjeljkom u roku od 12 mjeseci od datuma na koji je izvršena procjena. 4. Države članice zahtijevaju od investicijskih društava da odredbe utvrđene u članku 32. primjenjuju na primitke koji se dodjeljuju za pružene usluge ili uspješnost u financijskoj godini nakon financijske godine u kojoj je izvršena procjena iz stavka 3. Ako se primjenjuje ovaj odjeljak i primijenjen je članak 8. Uredbe (EU) 2019/2033, države članice osiguravaju da se ovaj odjeljak primjenjuje na investicijska društva na pojedinačnoj osnovi. Ako se primjenjuje ovaj odjeljak i primijenjena je bonitetna konsolidacija iz članka 7. Uredbe (EU) 2019/2033, države članice osiguravaju da se ovaj odjeljak primjenjuje na investicijska društva na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi. Odstupajući od trećeg podstavka, ovaj odjeljak ne primjenjuje se na društva kćeri uključena u konsolidirani položaj koja imaju poslovni nastan u trećim zemljama, ako matično društvo iz Unije može dokazati nadležnim tijelima da je prema propisima treće zemlje u kojima ta društva kćeri imaju poslovni nastan primjena ovog odjeljka			
--	--	--	--

nezakonita.			
Članak 26. Interno upravljanje 1. Države članice osiguravaju da investicijska društva imaju uspostavljene pouzdane sustave upravljanja, uključujući sve od sljedećega: (a) jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti; (b) učinkovite postupke za utvrđivanje rizika, upravljanje rizicima, praćenje rizika i izvješćivanje o rizicima kojima su investicijska društva izložena ili bi im mogla biti izložena ili rizika koje ona predstavljaju ili bi mogla predstavljati za druge; (c) primjerene mehanizme unutarnje kontrole, uključujući odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke; (d) politike i prakse koje se odnose na primjetke koje su u skladu s dobrim i učinkovitim upravljanjem rizicima i		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

kojima se promiče dobro i učinkovito upravljanje rizicima. Politike i prakse iz prvog podstavka točke (d) koje se odnose na primitke moraju biti rodno neutralne. 2. Pri uspostavi sustavâ iz stavka 1. uzimaju se u obzir kriteriji iz članka od 28. do 33. 3. Sustavi iz stavka 1. moraju biti primjereni i razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika svojstvenih poslovnom modelu i poslovima investicijskog društva. 4. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, izdaje smjernice o primjeni sustavâ upravljanja iz stavka 1. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o rodno neutralnim politikama primitaka za investicijska društva. U roku od dvije godine od objave tih smjernica EBA izdaje izvješće o tome kako investicijska društva primjenjuju rodno neutralne politike primitaka na temelju informacija prikupljenih od nadležnih tijela.			
--	--	--	--

Članak 27. Izvješćivanje po zemljama 1. Države članice zahtijevaju od investicijskih društava koja imaju podružnicu ili društvo kćer koje je financijska institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 26. Uredbe (EU) br. 575/2013 u državi članici ili u trećoj zemlji, osim one u kojoj je investicijskom društvu dano odobrenje za rad, da za svaku državu članicu i treću zemlju jednom godišnje objave sljedeće informacije: (a) naziv, prirodu djelatnosti i lokaciju svakog društva kćeri i podružnice; (b) promet; (c) broj zaposlenika na osnovi ekvivalenta punog radnog vremena; (d) dobit ili gubitak prije oporezivanja; (e) porez na dobit ili gubitak; (f) primljene javne subvencije. 2. Informacije iz stavka 1. ovog članka podliježu reviziji u skladu s Direktivom 2006/43/EZ i te se informacije, kada je to moguće, prilažu godišnjim financijskim izvještajima ili, kada je to primjenjivo, konsolidiranim financijskim izvještajima dotičnog investicijskog društva.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
--	--	---------------	--

Članak 28. Uloga upravljačkog tijela u upravljanju rizikom 1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo investicijskog društva odobrava i periodično provjerava strategije i politike investicijskog društva u pogledu sklonosti preuzimanju rizika i u pogledu upravljanja rizicima te praćenja i smanjenja rizika kojima je investicijsko društvo izloženo ili bi moglo biti izloženo, uzimajući u obzir makroekonomsko okruženje i poslovni ciklus investicijskog društva. 2. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo posveti dovoljno vremena osiguravanju toga da se pitanja iz stavka 1. uzimaju u obzir na odgovarajući način te da dovoljno sredstava namijeni upravljanju svim značajnim rizicima kojima je investicijsko društvo izloženo. 3. Države članice osiguravaju da investicijska društva uspostave linije izvješćivanja upravljačkog tijela za sve značajne rizike i za sve politike upravljanja rizicima te njihove promjene. 4. Države članice zahtijevaju da sva investicijska društva koja ne ispunjavaju kriterije iz članka 32. stavka 4. točke (a) osnuju odbor za rizike koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji nemaju		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
--	--	---------------	--

nikakve izvršne funkcije u dotičnom investicijskom društvu. Članovi odbora za rizike iz prvog podstavka moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost na temelju kojih mogu u potpunosti razumjeti i pratiti strategiju rizika i sklonost investicijskog društva preuzimanju rizika te upravljati time. Oni osiguravaju da odbor za rizike savjetuje upravljačko tijelo o ukupnoj trenutačnoj i budućoj sklonosti investicijskog društva preuzimanju rizika i o strategiji rizika te pomaže upravljačkom tijelu u nadzoru provedbe te strategije na razini višeg rukovodstva. Upravljačko tijelo zadržava sveukupnu odgovornost za strategije i politike investicijskog društva u području rizika. 5. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo u svojoj nadzornoj funkciji i odbor za rizike tog upravljačkog tijela, ako je odbor za rizike osnovan, imaju pristup informacijama o rizicima kojima je investicijsko društvo izloženo ili može biti izloženo.			
---	--	--	--

Članak 29. Tretman rizika 1. Nadležna tijela osiguravaju da investicijska društva imaju pouzdane strategije, politike, procese i sustave za utvrđivanje, mjerenje, upravljanje i praćenje u pogledu sljedećeg: (a)bitnih izvora i učinaka rizika za klijente i bilo kakvog znatnog utjecaja na regulatorni kapital; (b)bitnih izvora i učinaka rizika za tržište i bilo kakvog znatnog utjecaja na regulatorni kapital; (c)bitnih izvora i učinaka rizika za investicijsko društvo, posebno onih kojima se može smanjiti razina dostupnog regulatornog kapitala; (d)likvidnosnog rizika tijekom odgovarajućeg razdoblja, uključujući unutarдневно, kako bi se osiguralo da investicijsko društvo održava odgovarajuće razine likvidnih sredstava, među ostalim u odnosu na rješavanje pitanja bitnih izvora rizika iz točaka (a), (b) i (c). Te su strategije, politike, procesi i sustavi razmjerni složenosti, profilu rizičnosti, opsegu poslovanja investicijskog društva i toleranciji rizika koje je utvrdilo upravljačko tijelo te odražavaju važnost investicijskog društva u svakoj državi članici u kojoj ono		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	--	---------------	--

posluje. Za potrebe prvog podstavka točke (a) i drugog podstavka, nadležna tijela u obzir uzimaju nacionalno pravo kojim se uređuje odvajanje primjenjivo na novčana sredstva klijenta. Za potrebe prvog podstavka točke (a) investicijska društva uzimaju u obzir osiguranje od profesionalne odgovornosti kao učinkovit alat u svojem upravljanju rizicima. Za potrebe prvog podstavka točke (c), bitni izvori rizika za samo investicijsko društvo uključuju, ako je to relevantno, značajne promjene u knjigovodstvenoj vrijednosti imovine, uključujući sva potraživanja od vezanih zastupnika, propast klijenata ili drugih ugovornih strana, pozicije u financijskim instrumentima, strane valute i robu te obveze prema mirovinskim sustavima s utvrđenim naknadama. Investicijska društva na odgovarajući način razmatraju sve bitne učinke na regulatorni kapital ako takvi rizici nisu primjereno obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima izračunanima na temelju članka 11. Uredbe (EU) 2019/2033. 2. Ako investicijska društva treba likvidirati ili trebaju prestati s aktivnostima, nadležna tijela zahtijevaju da uzimanjem u			
--	--	--	--

obzir opstojnosti i održivosti svojih poslovnih modela i strategija investicijska društva na odgovarajući način razmotre zahtjeve i potrebna sredstva koji su realni, u pogledu roka i održavanja regulatornog kapitala i likvidnih sredstava, tijekom cijelog postupka izlaska s tržišta. 3. Odstupajući od članka 25., ovaj članak stavak 1. točke (a), (c) i (d) primjenjuju se na investicijska društva koja ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033. 4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 58. kako bi nadopunila ovu Direktivu u svrhu osiguravanja pouzdanosti strategija, politika, procesa i sustava investicijskih društava. Komisija pritom uzima u obzir kretanja na financijskim tržištima, posebno pojavu novih financijskih proizvoda, razvoj računovodstvenih standarda i događaje koji olakšavaju konvergenciju nadzornih praksi.			
--	--	--	--

Članak 30. Politika primitaka 1. Države članice osiguravaju da investicijska društva pri utvrđivanju i primjeni svojih politika primitaka za kategorije osoblja, uključujući više rukovodstvo, osobe koje preuzimaju rizik, osoblje koji izvršava kontrolne funkcije i za sve zaposlenike čiji su ukupni primici barem jednaki najnižem primitku koji primaju viši rukovoditelji ili osobe koje preuzimaju rizike, čije profesionalne djelatnosti bitno utječu na profil rizičnosti investicijskog društva ili imovine kojom upravlja, poštuju sljedeća načela: (a) politika primitaka jasno je dokumentirana i proporcionalna veličini, internoj organizaciji i prirodi, kao i opsegu i složenosti poslova investicijskog društva; (b) politika primitaka rodno je neutralna politika primitaka; (c) politika primitaka u skladu je s dobrim i učinkovitim upravljanjem rizicima i promiče takvo upravljanje; (d) politika primitaka u skladu je s poslovnom strategijom i ciljevima investicijskog društva, te se njome uzimaju u obzir i dugoročni učinci donesenih odluka o ulaganjima; (e) politika primitaka sadržava mjere za izbjegavanje sukoba interesa, potiče odgovorno poslovno postupanje i promiče		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	--	---------------	--

svijest o rizicima i razborito preuzimanje rizika; (f)upravljačko tijelo investicijskog društva u okviru svoje nadzorne funkcije donosi i periodično provjerava politiku primitaka te je općenito odgovorno za nadzor njezine provedbe; (g)provedba politike primitaka podliježe središnjoj i neovisnoj internoj provjeri od strane kontrolnih funkcija barem jednom godišnje; (h)osoblje koje izvršava kontrolne funkcije neovisno je o poslovnim jedinicama koje nadzire, ima odgovarajuće ovlasti te prima primitke u skladu s postignutim ciljevima povezanim sa svojim funkcijama, neovisno o uspješnosti poslovnih područja koja kontrolira; (i)primitke viših službenika koji izvršavaju funkcije upravljanja rizicima i praćenja usklađenosti izravno nadzire odbor za primitke iz članka 33. ili, ako takav odbor nije osnovan, upravljačko tijelo u okviru svoje nadzorne funkcije; (j)u politici primitaka, uzimajući u obzir nacionalna pravila za određivanje plaća, jasno se razlikuju kriteriji koji se primjenjuju za određivanje: i.osnovnih fiksnih primitaka koji u prvom redu odražavaju relevantno profesionalno iskustvo i organizacijsku odgovornost iz opisa radnog mjesta zaposlenika u okviru njegovih uvjeta			
--	--	--	--

zapošljavanja; ii.varijabilnih primitaka koji odražavaju održivu i riziku prilagođenu uspješnost zaposlenika te uspješnost koja nadmašuje razinu uspješnosti iz opisa radnog mjesta zaposlenika; (k)fiksni dio predstavlja dovoljno visoki udio u ukupnim primicima, tako da omogućuje provedbu u potpunosti fleksibilne politike u pogledu varijabilnih dijelova primitaka, uključujući mogućnost neisplaćivanja varijabilnog dijela primitaka. 2. Za potrebe stavka 1. točke (k) države članice osiguravaju da investicijska društva u svojim politikama primitaka utvrde odgovarajuće omjere varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih primitaka, uzimajući u obzir svoje poslovne djelatnosti i povezane rizike te učinak koji različite kategorije osoblja iz stavka 1. imaju na profil rizičnosti investicijskih društava. 3. Države članice osiguravaju da investicijska društva utvrde i primjenjuju načela iz stavka 1. na način primjeren njihovoj veličini i unutarnjem ustroju te prirodi, opsegu i složenosti njihovih poslova. 4. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju odgovarajući kriteriji za utvrđivanje kategorija osoblja čije profesionalne			
---	--	--	--

djelatnosti imaju bitan utjecaj na profil rizičnosti investicijskog društva kako je navedeno u stavku 1. ovog članka. EBA i ESMA uzimaju u obzir Preporuku Komisije 2009/384/EZ (26) i postojeće smjernice u pogledu primitaka na temelju direktiva 2009/65/EZ, 2011/61/EU i 2014/65/EU te nastoje smanjiti razlike između postojećih odredaba. EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 31. Investicijska društva koja su korisnici izvanredne javne financijske potpore Države članice osiguravaju da, ako je investicijsko društvo korisnik izvanredne javne financijske potpore kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 28. Direktive 2014/59/EU: (a) to investicijsko društvo ne isplaćuje nikakve varijabilne primitke članovima upravljačkog tijela;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

(b)ako varijabilni primici isplaćeni osoblju osim članova upravljačkog tijela ne bi bili u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove investicijskog društva i njegovim pravodobnim prestankom korištenja izvanredne javne financijske potpore, varijabilni primici ograničavaju se na dio neto prihoda.			
Članak 32. Varijabilni primici 1. Države članice osiguravaju da su svi varijabilni primici koje investicijsko društvo dodjeljuje ili isplaćuje kategorijama osoblja iz članka 30. stavka 1. u skladu sa svim sljedećim zahtjevima pod istim uvjetima kao i onima utvrđenima u članku 30. stavku 3.: (a)ako varijabilni primici ovise o uspješnosti, ukupan iznos varijabilnih primitaka temelji se na kombinaciji procjene uspješnosti osobe, dotične poslovne jedinice i ukupnih rezultata investicijskog društva; (b)pri procjeni uspješnosti određene osobe uzimaju se u obzir financijski i nefinancijski kriteriji; (c)procjena uspješnosti iz točke (a) temelji se na višegodišnjem razdoblju, pri čemu se uzima u obzir poslovni ciklus investicijskog društva i njegovi poslovni rizici; (d)varijabilni primici ne utječu na		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

sposobnost investicijskog društva da osigura dobru kapitalnu osnovu; (e)zajamčeni varijabilni primici postoje samo za nove članove osoblja samo tijekom prve godine njihova zaposlenja i ako investicijsko društvo ima snažnu kapitalnu osnovu; (f)plaćanja koja se odnose na prijevremeni otkaz ugovora o radu odražavaju uspješnost koju je osoba ostvarila u određenom razdoblju i njima se ne nagrađuju neuspjeh ili povreda dužnosti; (g)paketi primitaka povezani s kompenzacijom ili odštetom iz ugovora iz prethodnih zaposlenja usklađeni su s dugoročnim interesima investicijskog društva; (h)pri mjerenju uspješnosti koje služi kao temelj za izračun skupova varijabilnih primitaka uzimaju se u obzir sve vrste postojećih i budućih rizika i trošak kapitala i likvidnosti koji se zahtijevaju u skladu s Uredbom (EU) 2019/2033; (i)pri raspodjeli varijabilnih dijelova primitaka u investicijskom društvu uzimaju se u obzir sve vrste postojećih i budućih rizika; (j)barem 50 % varijabilnog primitka sastoji se od bilo kojeg od sljedećih instrumenata: i.dionica ili istovjetnih vlasničkih udjela, ovisno o pravnoj strukturi dotičnog investicijskog društva; ii.instrumenata povezanih s dionicama ili			
--	--	--	--

istovjetnih negotovinskih instrumenata, ovisno o pravnoj strukturi dotičnog investicijskog društva,; iii.instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ili instrumenata dopunskoga kapitala ili drugih instrumenata koji se mogu u potpunosti konvertirati u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili čija se vrijednost može smanjiti i koji adekvatno odražavaju kreditnu kvalitetu investicijskog društva koje trajno posluje; iv.negotovinskih instrumenata koji odražavaju instrumente upravljanih portfelja; (k)odstupajući od točke (j), ako investicijsko društvo ne izdaje nijedan od instrumenata iz te točke, nadležna tijela mogu odobriti uporabu alternativnih aranžmana kojima se ispunjavaju isti ciljevi; (l)najmanje 40 % varijabilnih primitaka prema potrebi se odgađa tijekom razdoblja od tri do pet godina, ovisno o poslovnom ciklusu investicijskog društva, vrsti njegova poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotične osobe, osim u slučaju izrazito visokog iznosa varijabilnih primitaka kada udio odgođenih varijabilnih primitaka iznosi najmanje 60 %; (m)varijabilni primici smanjuju se do 100 % u slučaju slabije ili negativne uspješnosti investicijskog društva, među ostalim i primjenom odredaba o malusu ili povratu			
--	--	--	--

primitaka na koje se primjenjuju kriteriji koje su odredila investicijska društva i koji se posebno odnose na sljedeće situacije: i.dotična je osoba sudjelovala u postupanju ili je bila odgovorna za postupanje koje je dovelo do znatnih gubitaka za investicijsko društvo; ii.smatra se da dotična osoba više ne ispunjava zahtjeve stručnosti i primjerenosti; (n)diskrecijske mirovinske pogodnosti u skladu su s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima investicijskog društva. 2. Za potrebe stavka 1. države članice osiguravaju sljedeće: (a)osobe iz članka 30. stavka 1. ne upotrebljavaju strategije osobne zaštite od rizika ili osiguranje vezano uz primitke i odgovornost kojima se dovode u pitanje načela iz stavka 1.; (b)varijabilni primici ne isplaćuju se uporabom financijskih instrumenata ili metoda kojima se omogućuje neusklađenost s ovom Direktivom ili s Uredbom (EU) 2019/2033. 3. Za potrebe stavka 1. točke (j) navedeni instrumenti podliježu odgovarajućoj politici zadržavanja, čija je svrha uskladiti poticaje za pojedinu osobu s dugoročnim interesima			
--	--	--	--

investicijskog društva, njegovih vjerovnika i clijenata. Države članice ili njihova nadležna tijela mogu ograničiti vrste i oblike tih instrumenata ili zabraniti upotrebu određenih instrumenata za potrebe varijabilnih primitaka. Za potrebe stavka 1. točke (l) odgođeni dio varijabilnih primitaka ne stječe se brže nego na proporcionalnoj osnovi. Za potrebe stavka 1. točke (n), ako zaposlenik napusti investicijsko društvo prije dobi za umirovljenje, investicijsko društvo zadržava diskrecijske mirovinske pogodnosti u razdoblju od pet godina u obliku instrumenata iz točke (j). Ako zaposlenik navrší dob za umirovljenje i umirovi se, diskrecijske mirovinske pogodnosti isplaćuju se zaposleniku u obliku instrumenata iz točke (j), uz uvjet petogodišnjeg razdoblja zadržavanja. 4. Stavak 1. točke (j) i (l) i stavak 3. treći podstavak ne primjenjuju se na: (a) investicijsko društvo, ako vrijednost bilančne i izvanbilančne imovine u razdoblju od četiri godine koje izravno prethodi određenoj financijskoj godini u prosjeku iznosi 100 milijuna EUR ili manje od tog iznosa; (b) osobu čiji godišnji varijabilni primici ne premašuju 50 000 EUR i ne čine više od jedne četvrtine njegovih ukupnih			
--	--	--	--

godišnjih primitaka. 5. Odstupajući od stavka 4. točke (a) države članice mogu povećati prag naveden u toj točki ako investicijsko društvo ispunjava sljedeće kriterije: (a) investicijsko društvo nije, u državi članici u kojoj ima poslovni nastan, jedno od tri najveća investicijska društva po ukupnoj vrijednosti imovine; (b) investicijsko društvo ne podliježe nikakvim obvezama ili podliježe pojednostavnjenim obvezama u pogledu planiranja oporavka i sanacije u skladu s člankom 4. Direktive 2014/59/EU; (c) obujam bilančnih i izvanbilančnih poslova investicijskog društva iz knjige trgovanja iznosi 150 milijuna EUR ili manje; (d) obujam bilančnih i izvanbilančnih poslova investicijskog društva s izvedenicama iznosi 100 milijuna EUR ili manje; (e) prag ne prelazi 300 milijuna EUR; i (f) prikladno je povećati prag uzimajući u obzir prirodu i opseg aktivnosti investicijskog društva, njegovo unutarnje ustrojstvo, i, ako je primjenjivo, značajke skupine kojoj pripada. 6. Odstupajući od stavka 4. točke (a), države članice mogu sniziti prag naveden u toj točki ako je to primjereno, uzimajući u obzir prirodu i opseg aktivnosti			
--	--	--	--

investicijskog društva, njegovo unutarnje ustrojstvo, i, ako je primjenjivo, značajke grupe kojoj pripada. 7. Odstupajući od stavka 4. točke (b), država članica može odlučiti da članovi osoblja koji imaju pravo na godišnji varijabilni primitak niži od praga i udjela iz te točke ne podliježu odstupanju navedenome u njemu zbog posebnosti nacionalnih tržišta u pogledu praksi primitaka ili zbog vrste odgovornosti i profila radnog mjesta tih članova osoblja. 8. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju kategorije instrumenata koji ispunjavaju uvjete iz stavka 1. točke (j) podtočke iii. te utvrđuju mogući alternativni aranžmani iz stavka 1. točke (k). EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 9. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, donosi smjernice za lakšu provedbu stavaka 4., 5. i 6. i osiguravanje njihove dosljedne			
--	--	--	--

primjene.			
Članak 33. Odbor za primitke 1. Države članice osiguravaju da investicijska društva koja ne ispunjavaju kriterije iz članka 32. stavka 4. točke (a) uspostave odbor za primitke. Odbor za primitke rodno je uravnotežen i donosi stručne i neovisne prosudbe o politikama i praksama koje se odnose na primitke i poticajima za upravljanje rizicima, kapitalom i likvidnošću. Odbor za primitke može se uspostaviti na razini grupe. 2. Države članice osiguravaju da odbor za primitke bude odgovoran za pripremanje odluka o primicima, uključujući odluke koje utječu na rizik i upravljanje rizicima dotičnog investicijskog društva i koje donosi upravljačko tijelo. Predsjednik i članovi odbora za primitke članovi su upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u dotičnom investicijskom društvu. Ako je prema nacionalnom pravu u upravljačkom tijelu predviđena zastupljenost zaposlenika,		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

odbor za primitke uključuje jednog ili više predstavnika zaposlenika. 3. Pri sastavljanju odluka iz stavka 2. odbor za primitke uzima u obzir javni interes i dugoročne interese dioničara, ulagatelja i drugih dionika u investicijskom društvu.			
Članak 34. Nadzor nad politikom primitaka 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela prikupljaju informacije objavljene u skladu s člankom 51. prvim podstavkom točkama (c) i (d) Uredbe (EU) 2019/2033 kao i informacije koje investicijska društva pružaju o razlici u plaći između spolova i upotrebljavaju ih za usporedbu trendova i praksi u pogledu primitaka. Nadležna tijela te informacije dostavljaju EBA-i. 2. EBA upotrebljava informacije primljene od nadležnih tijela u skladu sa stavcima 1. i 4. za usporedbu trendova i praksi u pogledu primitaka na razini Unije. 3. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, izdaje smjernice o primjeni dobrih politika primitaka. U tim se smjernicama uzimaju u obzir barem zahtjevi iz članaka od 30. do 33. i načela o dobroj politici primitaka iz		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Preporuke 2009/384/EZ. 4. Države članice osiguravaju da investicijska društva nadležnim tijelima dostave informacije o broju fizičkih osoba u pojedinom investicijskom društvu čiji primici u financijskoj godini iznose 1 milijun EUR ili više, koji su u platnim razredima koji iznose 1 milijun EUR, uključujući informacije o njihovim odgovornostima na radnom mjestu, relevantnom poslovnom području i glavnim elementima plaće, bonusa, dugoročnih nagrada i mirovinskih doprinosa. Države članice osiguravaju da sva investicijska društva nadležnim tijelima, na zahtjev, dostavljaju ukupne iznose primitaka za sve članove upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva. Nadležna tijela informacije iz prvog i drugog podstavka proslijeđuju EBA-i te ih ona objavljuje na skupnoj osnovi po matičnoj državi članici u zajedničkom izvještajnom formatu. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, može izdati smjernice kako bi olakšala provedbu ovog stavka i osigurala dosljednost informacija koje se prikupljaju.			
--	--	--	--

Članak 35. Izvješće EBA-e o okolišnim, društvenim i upravljačkim rizicima EBA priprema izvješće o uvođenju tehničkih kriterija u pogledu izloženosti aktivnostima u velikoj mjeri povezanim s okolišnim, društvenim i upravljačkim ciljevima za postupak nadzorne provjere i ocjene, kako bi se procijenili mogući izvori rizika i njihovi učinci na investicijska društva, uzimajući u obzir primjenjive pravne akte Unije u području taksonomije okolišnih, društvenih i upravljačkih rizika. Izvješće EBA-e iz prvog stavka obuhvaća najmanje sljedeće: (a) definiciju okolišnih, društvenih i upravljačkih rizika, uključujući fizičke rizike i prijelazne rizike koji su povezani s prijelazom u održivije gospodarstvo, i uključujući, s obzirom na prijelazne rizike, rizike povezane s deprecijacijom imovine zbog regulatornih promjena, kvalitativne i kvantitativne kriterije i mjerne parametre relevantne za procjenu takvih rizika, kao i metodologiju za procjenu može li do takvih rizika doći u kratkom, srednjem ili dugom roku i mogu li ti rizici imati financijski učinak na investicijsko društvo; (b) procjenu mogućnosti povećanja okolišnih, društvenih i upravljačkih		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje obveze EBA-e.
---	--	----------------------------------	--------------------------------

rizika, uključujući fizičke i prijelazne rizike za investicijsko društvo zbog znatnih koncentracija određene imovine; (c) opis postupaka kojima investicijsko društvo može utvrditi i procijeniti okolišne, društvene i upravljačke rizike, uključujući te fizičke i prijelazne rizike; (d) kriterije, parametre i mjerne parametre kojima se nadzorna tijela i investicijska društva mogu koristiti da ocijene učinak kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih okolišnih, društvenih i upravljačkih rizika u svrhu postupka nadzorne provjere i ocjene. EBA podnosi izvješće o svojim nalazima Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji do 26. prosinca 2021. Na temelju tog izvješća EBA može, ako je to primjereno, donijeti smjernice radi uvođenja kriterija koji se odnose na okolišne, društvene i upravljačke rizike za postupak nadzorne provjere i ocjenjivanja, kojima se uzimaju u obzir nalazi iz izvješća EBA-e navedeni u ovom članku. Odjeljak 3. Postupak nadzorne provjere i ocjene			
---	--	--	--

Članak 36. Nadzorna provjera i ocjena 1. Nadležna tijela provjeravaju, u mjeri u kojoj je to relevantno i potrebno, uzimajući u obzir veličinu investicijskog društva, profil rizičnosti i poslovni model, aranžmane, strategije, postupke i mehanizme koje provode investicijska društva radi usklađivanja s ovom Direktivom i Uredbom (EU) 2019/2033 i ocjenjuju sljedeće ako je prikladno i relevantno, kako bi se osiguralo pravilno upravljanje i pokrivanje njihovih rizika: (a) rizike iz članka 29.; (b)geografsku lokaciju izloženosti investicijskog društva; (c)poslovni model investicijskog društva; (d)procjenu sistemskog rizika, uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika u skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili preporuke ESRB-a; (e)rizike za sigurnost mreže investicijskih društava i informacijskih sustava kako bi se zajamčila povjerljivost, integritet i dostupnost njihovih postupaka, podataka i imovine; (f)izloženost investicijskog društva kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje; (g)sustav upravljanja investicijskog društva i		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
--	--	---------------	--

sposobnost članova upravljačkog tijela da izvršavaju svoje dužnosti. Za potrebe ovog stavka, nadležna tijela uzimaju u obzir imaju li investicijska društva osiguranje od profesionalne odgovornosti. 2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela odrede učestalost i intenzitet provjere i ocjene iz stavka 1. uzimajući u obzir veličinu, prirodu, opseg i složenost poslova dotičnih investicijskih društava i, prema potrebi, njihov sistemski značaj te uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti. Nadležna tijela odlučuju ovisno o pojedinačnom slučaju o tome hoće li se i u kojem obliku treba provesti provjeru i ocjenu investicijskih društava koja ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 samo kada to smatraju potrebnim s obzirom na veličinu, prirodu, opseg i kompleksnost aktivnosti tih investicijskih društava. Za potrebe prvog podstavka u obzir se uzima nacionalno pravo kojim se uređuje odvajanje primjenjivo na novčana sredstva klijenta. 3. Pri provedbi provjere i ocjene iz stavka 1. točke (g) nadležna tijela imaju pristup dnevnom redu, zapisniku i popratnoj dokumentaciji sa sastanaka upravljačkog			
---	--	--	--

tijela i njegovih odbora te rezultatima internih ili eksternih ocjena uspješnosti upravljačkog tijela. 4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 58. kako bi nadopunila ovu Direktivu i osigurala da se putem aranžmana, strategija, postupaka i mehanizama investicijskih društava osigurava dobro upravljanje njihovim rizicima i dobro pokrivanje njihovih rizika. Komisija pritom uzima u obzir kretanja na financijskim tržištima, posebno pojavu novih financijskih proizvoda, razvoj računovodstvenih standarda i događaje koji olakšavaju konvergenciju nadzornih praksi.			
Članak 37. Kontinuirana provjera odobrenja za primjenu internih modela 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela redovito, a najmanje svake tri godine, provjeravaju usklađenost investicijskih društava sa zahtjevima za odobrenje za primjenu internih modela kako je navedeno u članku 22. Uredbe (EU) 2019/2033. Nadležna tijela posebno uzimaju u obzir promjene u poslovanju investicijskog društva i primjenu tih internih modela na nove proizvode te provjeravaju i procjenjuju upotrebljava li investicijsko društvo dobro razvijene i ažurirane tehnike i prakse za te		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

interne modele. Nadležna tijela osiguravaju uklanjanje značajnih nedostataka utvrđenih u vezi s pokrivenosti rizika internim modelima investicijskog društva ili poduzimaju mjere za smanjenje njihovih posljedica, što uključuje i određivanje dodatnih kapitalnih zahtjeva ili viših multiplikacijskih faktora. 2. Ako za interne modele rizika za tržište brojna prekoračenja kako su navedena u članku 366. Uredbe (EU) br. 575/2013 upućuju na to da interni modeli nisu točni ili više nisu točni, nadležna tijela povlače odobrenje za primjenu internih modela ili nalažu odgovarajuće mjere kojima se osigurava brzo poboljšanje internih modela u okviru zadanog roka. 3. Ako investicijsko društvo kojemu je izdano odobrenje za primjenu internih modela više ne ispunjava zahtjeve za primjenu tih internih modela, nadležna tijela zahtijevaju od investicijskog društva ili da dokaže da je utjecaj neusklađenosti beznačajan ili da predstavi plan i rok za usklađivanje s tim zahtjevima. Nadležna tijela zahtijevaju poboljšanje predstavljenog plana ako nije vjerojatno da će on dovesti do potpune usklađenosti ili ako rok nije primjeren. Ako nije vjerojatno da će se investicijsko društvo uskladiti do utvrđenog roka ili ako investicijsko društvo nije na zadovoljavajući način dokazalo da je učinak neusklađenosti			
--	--	--	--

beznačajan, države članice osiguravaju da nadležna tijela povuku odobrenje za primjenu internih modela ili ga ograniče na područja koja su usklađena ili područja u kojima se usklađenost može postići u primjerenom roku. 4. EBA analizira interne modele investicijskih društava i način na koji investicijska društva koja primjenjuju interne modele tretiraju slične rizike ili izloženosti. O tome izvješćuje ESMA-u. Radi promicanja dosljednih, učinkovitih i uspješnih nadzornih praksi EBA na temelju te analize i u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 izrađuje smjernice s referentnim mjerilima u pogledu toga kako investicijska društva trebaju primjenjivati interne modele i kako se u tim internim modelima trebaju tretirati slični rizici ili izloženosti. Države članice potiču nadležna tijela da tu analizu i te smjernice uzmu u obzir za potrebe provjere iz stavka 1. Odjeljak 4. Nadzorne mjere i nadzorne ovlasti			
---	--	--	--

Članak 38. Nadzorne mjere Nadležna tijela zahtijevaju da investicijska društva u ranoj fazi poduzmu mjere potrebne za rješavanje sljedećih problema: (a) investicijsko društvo ne ispunjava zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) 2019/2033; (b) nadležna tijela imaju dokaze da će investicijsko društvo u sljedećih 12 mjeseci vjerojatno prekršiti nacionalne odredbe kojima se prenosi ova Direktiva ili odredbe Uredbe (EU) 2019/2033.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 39. Ovlasti nadzora 1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju potrebne nadzorne ovlasti da pri izvršavanju svojih funkcija na učinkovit i proporcionalan način interveniraju u poslovanje investicijskih društava. 2. Za potrebe članka 36., članka 37. stavka 3. i članka 38. te primjene Uredbe (EU) 2019/2033 nadležna tijela imaju sljedeće ovlasti: (a) mogu zahtijevati da investicijska društva raspolažu regulatornim kapitalom koji premašuje zahtjeve iz članka 11. Uredbe (EU) 2019/2033, pod uvjetima iz članka		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

40. ove Direktive, ili prilagode regulatorni kapital i likvidnu imovinu koji se zahtijevaju u slučaju značajnih promjena u njihovu poslovanju; (b)mogu zahtijevati jačanje aranžmana, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 24. i 26.; (c)mogu zahtijevati da investicijska društva u roku jedne godine predstave plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s nadzornim zahtjevima u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) 2019/2033, odrediti rok za njegovu provedbu i zahtijevati poboljšanja tog plana u pogledu opsega i roka; (d)mogu zahtijevati da investicijska društva primjenjuju posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u smislu kapitalnih zahtjeva; (e)mogu suziti ili ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu investicijskih društava ili zahtijevati prestanak djelatnosti koje predstavljaju pretjerani rizik za financijsku stabilnost investicijskog društva; (f)mogu zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava investicijskih društava, uključujući eksternalizirane djelatnosti; (g)mogu zahtijevati da investicijska društva ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda ako ti primici nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove; (h)mogu zahtijevati da investicijska društva			
---	--	--	--

upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornoga kapitala; (i) mogu investicijskim društvima ograničiti ili zabraniti raspodjelu ili plaćanje kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako to ograničenje ili zabrana ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza investicijskog društva; (j) mogu odrediti dodatne izvještajne zahtjeve ili zahtjeve za češćim izvješćivanjem u odnosu na zahtjeve iz ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti; (k) mogu odrediti posebne likvidnosne zahtjeve u skladu s člankom 42.; (l) mogu zahtijevati dodatne objave; (m) mogu zahtijevati od investicijskih društava da smanje rizike za sigurnost mreže investicijskih društava i informacijskih sustava kako bi se zajamčila povjerljivost, integritet i dostupnost njihovih postupaka, podataka i imovine; 3. Za potrebe stavka 2. točke (j) nadležna tijela mogu investicijskim društvima odrediti dodatne izvještajne zahtjeve ili zahtjeve za češćim izvješćivanjem samo ako se informacije koje treba dostaviti ne udvostručuju i ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:			
--	--	--	--

(a) primjenjuje se jedan od slučajeva iz članka 38. točaka (a) i (b); (b) nadležno tijelo smatra da je potrebno prikupiti dokaze iz članka 38. točke (b). (c) zahtijevaju se dodatne informacije za potrebe postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 36. Smatra se da se informacije podvostručuju ako nadležno tijelo već raspolaže istim ili gotovo istim informacijama, ako ih nadležno tijelo može samo generirati ili do njih doći na drukčiji način koji ne podrazumijeva njihovo dostavljanje od strane investicijskog društva. Nadležno tijelo ne zahtijeva dodatne informacije ako su mu te informacije dostupne u drukčijem formatu ili s drukčijom razinom pojedinosti u odnosu na dodatne informacije koje se trebaju dostaviti ako ga taj drukčiji format ili drukčija razina detalja ne sprječavaju da generira veoma slične informacije.			
Članak 40. Dodatni kapitalni zahtjevi 1. Nadležna tijela određuju dodatni kapitalni zahtjev iz članka 39. stavka 2. točke (a) samo ako na temelju provjera u skladu s člancima 36. i 37. utvrde da se na investicijsko društvo odnosi bilo koja sljedeća situacija:		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

(a) investicijsko društvo izloženo je rizicima ili elementima rizika ili predstavlja rizike ostalima koji su značajni i nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni kapitalnim zahtjevom i posebno zahtjevom za faktor K utvrđenim u dijelu trećem ili četvrtom Uredbe (EU) 2019/2033; (b) investicijsko društvo ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima 24. i 26. i nije vjerojatno da će se aranžmani, procesi, mehanizmi i strategije drugim nadzornim mjerama dostatno poboljšati u primjerenom razdoblju; (c) prilagodbe u odnosu na bonitetno vrednovanje knjige trgovanja nedovoljne su da bi investicijsko društvo u kratkom roku moglo prodati svoje pozicije ili ih zaštititi od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima; (d) provjera provedena u skladu s člankom 37. upućuje na to da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu odobrenih internih modela vjerojatno dovesti do neadekvatnih razina kapitala; (e) investicijsko društvo u više navrata ne uspijeva uspostaviti ili zadržati adekvatnu razinu regulatornog kapitala kako je utvrđeno u članku 41. 2. Za potrebe stavka 1. točke (a) ovog članka smatra se da rizici ili elementi rizika nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni kapitalnim zahtjevima utvrđenim u dijelu			
--	--	--	--

trećem i četvrtom Uredbe (EU) 2019/2033 samo ako su iznosi, vrste i raspodjela kapitala koje nadležno tijelo smatra adekvatnima nakon što obavi nadzornu provjeru procjene koju su investicijska društva provela u skladu s člankom 24. stavkom 1. ove Direktive viši od kapitalnih zahtjeva investicijskog društva utvrđenih u dijelu trećem ili četvrtom Uredbe (EU) 2019/2033. Za potrebe prvog podstavka kapital koji se smatra adekvatnim može uključivati rizike ili elemente rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnog zahtjeva utvrđenog u dijelu trećem ili četvrtom Uredbe (EU) 2019/2033. 3. Nadležna tijela određuju razinu dodatnog kapitala koji se zahtijeva u skladu s člankom 39. stavkom 2. točkom (a) kao razliku između kapitala koji se smatra adekvatnim u skladu sa stavkom 2. ovog članka i kapitalnog zahtjeva utvrđenog u dijelu trećem ili četvrtom Uredbe (EU) 2019/2033. 4. Nadležna tijela zahtijevaju da investicijska društva dodatni kapitalni zahtjev iz članka 39. stavka 2. točke (a) ispune regulatornim kapitalom uz sljedeće uvjete: (a)barem tri četvrtine dodatnog kapitalnog zahtjeva ispunjava se osnovnim kapitalom; (b)barem tri četvrtine osnovnoga kapitala			
---	--	--	--

sastoje se od redovnog osnovnog kapitala; (c) taj se regulatorni kapital ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 11. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) 2019/2033. 5. Nadležna tijela u pisanom obliku obrazlažu svoju odluku o određivanju dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 39. stavka 2. točke (a) pružanjem jasnog obrazloženja cjelokupne procjene elemenata iz stavaka od 1. do 4. ovog članka. U slučaju iz stavka 1. točke (d) ovog članka to uključuje posebnu izjavu o tome zašto se razina kapitala utvrđena u skladu s člankom 41. stavkom 1. više ne smatra dostatnom. 6. EBA uz savjetovanje s ESMA-om izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju načini na koje treba mjeriti rizike i elemente rizika iz stavka 2., uključujući rizike ili elemente rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva utvrđenih u dijelu trećem ili četvrtom Uredbe (EU) 2019/2033. EBA osigurava da su u nacrt regulatornih tehničkih standarda uključeni indikativni kvalitativni mjerni parametri za iznose dodatnog regulatornog kapitala iz članka 39. stavka 2. točke (a), uzimajući u obzir raspon različitih poslovnih modela i pravnih oblika investicijskih društava te da su proporcionalni s obzirom na:			
---	--	--	--

(a)opterećenje koje njihova provedba predstavlja za investicijska društva i nadležna tijela; (b)mogućnost da se višom razinom kapitalnih zahtjeva koji se primjenjuju ako investicijska društva ne primjenjuju interne modele opravdava određivanje nižih kapitalnih zahtjeva za ocjenu rizikâ i elemenata rizikâ u skladu sa stavkom 2. EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021. Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem tih regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 7. Nadležna tijela mogu naložiti dodatni kapitalni zahtjev u skladu sa stavcima od 1. do 6. investicijskim društvima koja ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU)2019/2033 na temelju pojedinačne procjene i kada nadležno tijelo to smatra opravdanim.			
---	--	--	--

Članak 41. Smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu 1. Uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti i ovisno o veličini, sistemskom značaju, vrsti, opsegu i složenosti aktivnosti investicijskih društava koja ne ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033, nadležno tijelo od takvih investicijskih društava može zahtijevati razine regulatornog kapitala koje na temelju članka 24. dostatno premašuju zahtjeve određene u dijelu trećem Uredbe (EU) 2019/2033 i u ove Direktivi, uključujući dodatne kapitalne zahtjeve iz članka 39. stavka 2. točke (a) kako bi se osiguralo da zbog cikličkih ekonomskih fluktuacija ne dođe do kršenja tih zahtjeva ili ugrožavanja sposobnosti investicijskog društva da bude likvidirano ili prestane s aktivnostima na uredan način. 2. Nadležna tijela prema potrebi provjeravaju razinu regulatornog kapitala koju je svako investicijsko društvo koje ne ispunjava koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033+ utvrdilo u skladu sa stavkom 1. ovog članka i prema potrebi obavješćuju dotično		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
--	--	---------------	--

investicijsko društvo o zaključcima te provjere, među ostalim i o svim očekivanim prilagodbama razine regulatornog kapitala utvrđene u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ta obavijest sadržava datum do kojeg nadležno tijelo zahtijeva dovršenje prilagodbe.			
Članak 42. Posebni likvidnosni zahtjevi 1. Nadležna tijela propisuju posebne likvidnosne zahtjeve iz članka 39. stavka 2. točke (k) ove Direktive samo ako na temelju provjera iz članka 36. i 37. ove Direktive zaključe da se investicijsko društvo koje ne ispunjava uvjete koji su potrebni da bi ga se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvom određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU)2019/2033 ili koje ispunjava uvjete iz članka 12. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033, ali koje nije izuzeto od likvidnosnih zahtjeva u skladu s člankom 43. stavkom 1. Uredbe (EU) 2019/2033, nalazi u jednoj od sljedećih situacija: (a) investicijsko društvo izloženo je likvidnosnim rizicima ili elementima likvidnosnog rizika koji su značajni i nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni likvidnosnim zahtjevom utvrđenim u dijelu petom Uredbe (EU)2019/2033;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

(b) investicijsko društvo ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima 24. i 26. ove Direktive i nije vjerojatno da će se aranžmani, procesi, mehanizmi i strategije drugim administrativnim mjerama dostatno poboljšati u primjerenom razdoblju; 2. Za potrebe stavka 1. točke (a) ovog članka smatra se da likvidnosni rizici ili elementi likvidnosnog rizika nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni likvidnosnim zahtjevom utvrđenim u dijelu petom Uredbe (EU) 2019/2033 samo ako su iznosi i vrste likvidnosti koje nadležno tijelo smatra adekvatnima nakon što obavi nadzornu provjeru procjene koju su investicijska društva provela u skladu s člankom 24. stavkom 1. ove Direktive viši od likvidnosnih zahtjeva investicijskog društva utvrđenih u dijelu petom Uredbe (EU) 2019/2033. 3. Nadležna tijela određuju razinu posebnih likvidnosnih zahtjeva na temelju članka 39. stavka 2. točke (k) ove Direktive kao razliku između likvidnosnih zahtjeva koji se smatraju odgovarajućim na temelju stavka 2. ovog članka i likvidnosnih zahtjeva iz dijela petog Uredbe (EU) 2019/2033. 4. Nadležna tijela zahtijevaju da investicijska društva posebne likvidnosne zahtjeve iz članka 39. stavka 2. točke (k) ove Direktive ispune likvidnom imovinom kako			
---	--	--	--

je određeno u članku 43. Uredbe (EU) 2019/2033. 5. Nadležna tijela u pisanom obliku obrazlažu svoju odluku o određivanju posebnog likvidnosnog zahtjeva iz članka 39. stavka 2. točke (k) pružanjem jasnog obrazloženja cjelokupne procjene elemenata iz stavaka od 1. do 3. ovog članka. 6. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja regulatorne tehničke standarde kako bi na način koji je primjeren veličini, strukturi i unutarnjem ustroju investicijskih društava te prirodi, opsegu i složenosti njihovih djelatnosti, pobliže odredila kako treba mjeriti likvidnosne rizike i elemente likvidnosnog rizika iz stavka 2. EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021. Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
---	--	--	--

Članak 43. Suradnja sa sanacijskim tijelima Nadležna tijela obavješćuju relevantna sanacijska tijela o svakom dodatnom kapitalnom zahtjevu nametnutom na temelju članka 39. stavka 2. točke (a) ove Direktive za investicijsko društvo koje ulazi u područje primjene Direktive 2014/59/EU i o svim očekivanim prilagodbama iz članka 41. stavka 2. ove Direktive u odnosu na takvo investicijsko društvo.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 44. Zahtjevi za objavljivanje Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju sljedeće ovlasti: (a) da od investicijskih društava koja ne ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 i investicijskih društava iz članka 46. stavka 2. Uredbe (EU) 2019/2033 zahtijevaju objavu informacija iz članka 46. Uredbe (EU) 2019/2033 više od jednom godišnje i da određuju rokove takve objave; (b) da od investicijskih društava koja ne ispunjavaju uvjete koji su potrebni da bi		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

ih se smatralo malim i nepovezanim investicijskim društvima određene u članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/2033 i investicijskih društava iz članka 46. stavka 2. Uredbe (EU)2019/2033 zahtijevaju upotrebu posebnih medija i lokacija, osobito internetskih stranica investicijskih društava, za objave koje nisu financijski izvještaji; (c)da od matičnih društava zahtijevaju da objavljuju jednom godišnje, bilo u cijelosti bilo upućivanjem na istovjetne informacije, opis svoje pravne strukture te strukture upravljanja i organizacijske strukture grupe investicijskog društva u skladu s člankom 26. stavkom 1. ove Direktive i člankom 10. Direktive 2014/65/EU.			
Članak 45. Obveza obavješćivanja EBA-e 1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o: (a)svojem postupku provjere i ocjene iz članka 36.; (b)metodologiji primijenjenoj za odluke iz članaka 39., 40. i 41. (c)razini administrativnih sankcija koje države članice utvrđuju u skladu s člankom 18. EBA informacije iz ovog stavka prenosi		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

ESMA-i. 2. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, procjenjuje informacije koje pružaju nadležna tijela kako bi osigurala dosljednost u postupku nadzorne provjere i ocjene. Kako bi dovršila svoju procjenu, EBA nakon savjetovanja s ESMA-om može zatražiti dodatne informacije od nadležnih tijela, razmjerno i u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA na svojoj internetskoj stranici objavljuje ukupne informacije iz stavka 1. prvog podstavka točke (c). EBA izvješćuje Europski parlament i Vijeće o stupnju konvergencije koji su države članice ostvarile u primjeni ovog poglavlja. EBA po potrebi provodi stručne preglede u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1093/2010. O tim stručnim pregledima izvješćuje ESMA-u. EBA i ESMA izdaju smjernice nadležnim tijelima u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010, ovisno o tome što je primjenjivo, radi pobližeg utvrđivanja, na način koji je primjeren veličini, strukturi i unutarnjem ustroju investicijskih društava te prirodi, opsegu i složenosti njihovih djelatnosti, zajedničkih postupaka i metodologija za postupak nadzorne provjere i procjene iz stavka 1. i procjene tretmana			
--	--	--	--

rizika iz članka 29. ove Direktive. POGLAVLJE 3. Nadzor grupa investicijskog društva Odjeljak 1. Nadzor grupa investicijskog društva na konsolidiranoj osnovi i nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe			
Članak 46. Određivanje nadzornog tijela grupe 1. Države članice osiguravaju da, ako grupu investicijskog društva vodi matično investicijsko društvo iz Unije, nadzor na konsolidiranoj osnovi odnosno nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe provodi nadležno tijelo tog matičnog investicijskog društva iz Unije. 2. Države članice osiguravaju da, ako je matično društvo investicijskog društva matični investicijski holding iz Unije ili matični mješoviti financijski holding iz Unije, nadzor na konsolidiranoj osnovi odnosno nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe provodi nadležno tijelo tog investicijskog društva. 3. Države članice osiguravaju da, ako dva		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

ili više investicijska društva koja su dobila odobrenje za rad u dvije ili više država članica dijele isti matični investicijski holding iz Unije ili isti matični mješoviti financijski holding iz Unije, nadzor na konsolidiranoj bazi odnosno nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe provodi nadležno tijelo investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u onoj državi članici u kojoj je navedeni investicijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan. 4. Države članice osiguravaju da, ako matična društva jednog ili više investicijskih društava koja su dobila odobrenje za rad u dvije ili više država članica obuhvaćaju više od jednog investicijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u različitim državama članicama te u svakoj od tih država članica postoji investicijsko društvo, nadzor na konsolidiranoj bazi odnosno nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe provodi nadležno tijelo investicijskog društva s najvećim ukupnim bilančnim iznosom. 5. Države članice osiguravaju da, ako je matično društvo dvaju ili više investicijskih društava koja su dobila odobrenje za rad u Uniji isti investicijski holding iz Unije ili mješoviti financijski holding iz Unije te ni jedno od tih investicijskih društava nema odobrenje za rad u državi članici u kojoj je			
---	--	--	--

navedeni investicijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan, nadzor na konsolidiranoj bazi odnosno nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe provodi nadležno tijelo investicijskog društva s najvećim ukupnim bilančnim iznosom. 6. Na temelju zajedničkog dogovora nadležna tijela mogu izuzeti od primjene kriterije iz stavaka od 3., 4. i 5. ako njihova primjena ne bi bila primjerena za učinkovit nadzor na konsolidiranoj bazi odnosno nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe, uzimajući u obzir dotična investicijska društva i važnost njihovih aktivnosti u relevantnim državama članicama, te mogu odrediti drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi usklađenosti s kriterijem kapitala grupe. U tim slučajevima, prije donošenja takve odluke nadležna tijela daju mogućnost matičnom investicijskom holdingu iz Unije ili matičnom mješovitom financijskom holdingu iz Unije ili investicijskom društvu s najvećim ukupnim bilančnim iznosom, ovisno o slučaju, da izrazi svoje mišljenje o toj planiranoj odluci. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakoj takvoj odluci.			
--	--	--	--

Članak 47. Zahtjevi za informacijama u izvanrednim situacijama U slučaju izvanredne situacije, uključujući situaciju opisanu u članku 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili situaciju nepovoljnih kretanja na tržištima, koja bi mogla ugroziti likvidnost tržišta i stabilnost financijskog sustava u nekoj od država članica u kojoj su subjekti grupe investicijskog društva dobili odobrenje za rad, nadzorno tijelo grupe određeno na temelju članka 46. ove Direktive o tome što prije upozorava, podložno odredbama poglavlja 1. odjeljka 1. ove glave, EBA-u, ESRB i sva relevantna nadležna tijela te im dostavlja sve informacije koje su ključne za izvršavanje njihovih zadaća.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 48. Kolegiji supervizora 1. Države članice osiguravaju da nadzorno tijelo grupe određeno na temelju članka 46. ove Direktive može, ako je prikladno, uspostaviti kolegij supervizora kako bi se olakšalo obavljanje zadaća iz ovog članka i osigurala koordinacija i suradnja s relevantnim nadzornim tijelima iz trećih zemalja, posebno ako je to potrebno za potrebe primjene članka 23. stavka 1. prvog		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

podstavka točke (c) i stavka 2. Uredbe (EU) 2019/2033 za razmjenu i ažuriranje relevantnih informacija o modelu marže s nadzornim tijelima kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana. 2. Kolegiji supervizora osiguravaju okvir za nadzorno tijelo grupe, EBA-u i ostala nadležna tijela za izvršavanje sljedećih zadaća: (a) zadaća iz članka 47.; (b)koordinaciju zahtjeva za informacijama, ako je to potrebno za olakšavanje nadzora na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) 2019/2033; (c)koordinaciju zahtjeva za informacijama, ako nekoliko nadležnih tijela investicijskih društava koja su dio iste grupe treba od nadležnog tijela člana sustava poravnanja države članice domaćina ili nadležnog tijela kvalificirane središnje druge ugovorne strane zahtijevati informacije koje se odnose na model marže i parametre koji se koriste za izračun zahtjeva za iznos marže relevantnih investicijskih društava; (d)međusobne razmjene informacija svih nadležnih tijela te razmjene informacija s EBA-om u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i s ESMA-om u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1095/2010; (e)postizanja dogovora, prema potrebi, o dobrovoljnom delegiranju zadaća i			
---	--	--	--

odgovornosti među nadležnim tijelima; (f)povećanja učinkovitosti nadzora tako što se nastoji izbjeći nepotrebno udvostručavanje nadzornih zahtjeva. 3. Prema potrebi, kolegiji supervizora mogu se osnovati i ako se društva kćeri grupe investicijskog društva koju vodi investicijsko društvo iz Unije, matični investicijski holding iz Unije ili matični mješoviti financijski holding iz Unije nalaze u trećoj zemlji. 4. EBA, u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sudjeluje u sastancima kolegijâ supervizora. 5. Sljedeća tijela članovi su kolegija supervizora: (a)nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćeri grupe investicijskog društva koju vodi investicijsko društvo iz Unije, matični investicijski holding iz Unije ili matični mješoviti financijski holding iz Unije; (b)prema potrebi, nadzorna tijela treće zemlje, podložno zahtjevima koji se odnose na povjerljivost i koji su prema mišljenju svih nadležnih tijela istovjetni zahtjevima iz poglavlja I. odjeljka 2. ove glave. 6. Nadzorno tijelo grupe određeno na temelju članka 46. predsjedava sastancima			
--	--	--	--

kolegija supervizora i donosi odluke. To nadzorno tijelo grupe u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove kolegija supervizora o organizaciji tih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati te o aktivnostima koje treba razmotriti. Nadzorno tijelo grupe također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove kolegija supervizora o odlukama donesenima na tim sastancima ili o provedenim mjerama. Pri donošenju odluka nadzorno tijelo grupe uzima u obzir relevantnost nadzorne aktivnosti koju planiraju ili usklađuju tijela iz stavka 5. Osnivanje i funkcioniranje kolegija supervizora formalizira se putem pisanih sporazuma. 7. U slučaju neslaganja s odlukom nadzornog tijela grupe o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela, svako dotično nadležno tijelo može se obratiti EBA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA može i na vlastitu inicijativu pomoći nadležnim tijelima u slučaju neslaganja u pogledu funkcioniranja kolegija supervizora iz ovog članka, u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
---	--	--	--

8. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti pod kojima kolegiji supervizora izvršavaju zadaće iz stavka 1. EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.			
Članak 49. Zahtjevi za suradnju 1. Države članice osiguravaju da nadzorno tijelo grupe i nadležna tijela iz članka 48. stavka 5. razmjenjuju sve relevantne informacije, kako je propisano, uključujući informacije o sljedećem: (a) utvrđivanju pravne te upravljačke i organizacijske strukture grupe investicijskog društva, uključujući sve regulirane i neregulirane subjekte, neregulirana društva kćeri i matična društva, te utvrđivanju nadležnih tijela reguliranih subjekata iz grupe investicijskog društva;		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

(b)postupcima za prikupljanje informacija od investicijskih društava u grupi investicijskog društva te postupcima za provjeru tih informacija; (c)svim nepovoljnim kretanjima u investicijskim društvima ili ostalim subjektima grupe investicijskog društva koja bi mogla ozbiljno utjecati na ta investicijska društva; (d)svim znatnim sankcijama i iznimnim mjerama koje poduzimaju nadležna tijela u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva; (e)određivanju posebnog kapitalnog zahtjeva na temelju članka 39. ove Direktive. 2. Ako se bez nepotrebne odgode ne dostave relevantne informacije na temelju stavka 1. ili se zahtjev za suradnju, posebno u svrhu razmjene relevantnih informacija, odbije ili se na njega ne odgovori u razumnom roku, nadležna tijela i nadzorno tijelo grupe mogu se obratiti EBA-i u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA može na vlastitu inicijativu, u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 1093/2010, pomoći nadležnim tijelima u razvoju dosljednih praksi suradnje. 3. Države članice osiguravaju da se nadležna tijela prije donošenja odluke koja bi mogla biti važna za nadzorne zadaće			
--	--	--	--

drugih nadležnih tijela međusobno savjetuju o sljedećem: (a) promjenama u dioničarskoj, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi investicijskih društava u grupi investicijskog društva, koje zahtijevaju odobrenje ili dopuštenje nadležnih tijela; (b) znatnim sankcijama koje nadležna tijela izriču investicijskim društvima ili drugim iznimnim mjerama koje su poduzela ta tijela; i (c) posebnim kapitalnim zahtjevima koji se određuju u skladu s člankom 39. 4. Ako nadležna tijela namjeravaju izreći znatne sankcije ili poduzeti druge iznimne mjere kako je navedeno u stavku 3. točki (b), o tome se savjetuju s nadzornim tijelom grupe. 5. Odstupajući od stavka 3., nadležno tijelo nije obvezno savjetovati se s drugim nadležnim tijelima u hitnim slučajevima ili ako bi takvo savjetovanje moglo ugroziti učinkovitost njegove odluke te u takvim slučajevima bez odgađanja obavješćuje druga dotična nadležna tijela o svojoj odluci da se neće savjetovati s drugim nadležnim tijelima.			
--	--	--	--

Članak 50. Provjera informacija koje se odnose na subjekte koji se nalaze u drugim državama članicama 1. Države članice osiguravaju da, ako nadležno tijelo u jednoj državi članici treba provjeriti informacije o investicijskim društvima, investicijskim holdinzima, mješovitim financijskim holdinzima, financijskim institucijama, društvima za pomoćne usluge, mješovitim holdinzima ili društvima kćerima koji se nalaze u drugoj državi članici, uključujući društva kćeri koja su društva za osiguranje, te u tu svrhu podnese zahtjev, relevantna nadležna tijela te druge države članice provode provjeru u skladu sa stavkom 2. 2. Nadležna tijela koja prime zahtjev na temelju stavka 1. poduzimaju jedno od sljedećeg: (a)sama provode provjeru u okviru svoje nadležnosti; (b)dopuštaju nadležnim tijelima koja su podnijela zahtjev da provedu provjeru; (c)od revizora ili stručnjaka zahtijevaju nepristranu provjeru i brzo izvješćivanje o njezinim rezultatima. Za potrebe točaka (a) i (c) nadležnim tijelima koja su podnijela zahtjev dopušta se		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	--	---------------	--

sudjelovanje u provjeri. Odjeljak 2. Investicijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi i mješoviti holdinzi			
Članak 51. Uključivanje holdinga u nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe Države članice osiguravaju da su investicijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi uključeni u nadzor usklađenosti s kriterijem kapitala grupe.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 52. Kvalifikacije direktora Države članice zahtijevaju od članova upravljačkog tijela investicijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga da imaju dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo za učinkovito obavljanje svojih dužnosti, vodeći računa o specifičnoj ulozi investicijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Članak 53. Mješoviti holdinzi 1. Države članice predviđaju da, ako je matično društvo nekog investicijskog društva mješoviti holding, nadležna tijela odgovorna za nadzor tog investicijskog društva mogu: (a)zatražiti od tog mješovitog holdinga da im dostavi sve informacije koje mogu biti relevantne za nadzor nad tim investicijskim društvom; (b)nadzirati transakcije između investicijskog društva i mješovitog holdinga i društava kćeri potonjeg te zatražiti od investicijskog društva da uspostavi primjerene postupke upravljanja rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući pouzdane postupke izvješćivanja i računovodstvene postupke za utvrđivanje, mjerenje, praćenje i kontrolu tih transakcija. 2. Države članice predviđaju da njihova nadležna tijela mogu sama ili s pomoću vanjskih inspektora provoditi izravne inspekcije radi provjere informacija koje su dostavili mješoviti holdinzi i njihova društva kćeri.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	--	---------------	--

Članak 54. Sankcije U skladu s poglavljem 2. odjeljkom 3. ove glave države članice osiguravaju da se investicijskim holdinzima, mješovitim financijskim holdinzima i mješovitim holdinzima ili njihovim stvarnim rukovoditeljima koji krše zakone i druge propise kojima se prenose odredbe ovog poglavlja mogu izreći administrativne sankcije ili druge administrativne mjere usmjerene na zaustavljanje ili ublažavanje kršenja ili na rješavanje uzroka takvih kršenja.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 55. Ocjena nadzora koji provode treće zemlje i druge nadzorne tehnike 1. Države članice osiguravaju da, ako dva ili više investicijskih društava koja su podružnice istog matičnog društva, čije je sjedište u trećoj zemlji, ne podliježu učinkovitom nadzoru na razini grupe, nadležno tijelo ocjenjuje podliježu li investicijska društva nadzoru od strane nadzornog tijela treće zemlje koji je istovjetan nadzoru utvrđenom u ovoj Direktivi i u dijelu prvom Uredbe (EU) 2019/2033.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

2. Ako se ocjenom iz stavka 1. ovog članka utvrdi da se ne primjenjuje takav istovjetan nadzor, države članice dopuštaju primjerene nadzorne tehnike kojima se ostvaruju ciljevi nadzora u skladu s člankom 7. ili 8. Uredbe (EU) 2019/2033. Odluku o tim nadzornim tehnikama nakon savjetovanja s drugim uključenim nadležnim tijelima donosi nadležno tijelo koje bi bilo nadzorno tijelo grupe da matično društvo ima poslovni nastan u Uniji. O svakoj mjeri koja se poduzima na temelju ovog stavka obavješćuju se druga uključena nadležna tijela, EBA i Komisija. 3. Nadležno tijelo koje bi bilo nadzorno tijelo grupe da matično društvo ima poslovni nastan u Uniji posebno može zatražiti da se osnuje investicijski holding ili mješoviti financijski holding u Uniji te na taj investicijski holding ili mješoviti financijski holding primijeniti članak 7. ili 8. Uredbe (EU) 2019/2033.			
Članak 56. Suradnja s nadzornim tijelima trećih zemalja Komisija može dostaviti preporuke Vijeću, bilo na zahtjev države članice ili na svoju vlastitu inicijativu, za pregovore o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja u vezi s načinima nadzora usklađenosti s kriterijem kapitala grupe		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

sljedećih investicijskih društava: (a) investicijskih društava čije matično društvo ima sjedište u trećoj zemlji; (b) investicijskih društava u trećim zemljama čije matično društvo ima sjedište u Uniji. GLAVA V. OBJAVLJIVANJE OD STRANE NADLEŽNIH TIJELA			
Članak 57. Zahtjevi za objavljivanje 1. Nadležna tijela objavljuju sve sljedeće informacije: (a) tekstove zakona i drugih propisa te općih smjernica donesenih u njihovim državama članicama na temelju ove Direktive; (b) način uporabe mogućnosti i diskrecijskih prava dostupnih na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033; (c) opće kriterije i metodologije kojima se koriste pri nadzornoj provjeri i ocjeni iz članka 36. ove Direktive; (d) skupne statističke podatke o ključnim aspektima provedbe ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033 u njihovoj državi članici, uključujući broj i vrstu nadzornih mjera poduzetih u skladu s člankom 39. stavkom 2. točkom (a) ove Direktive i		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

administrativnih sankcija izrečenih u skladu s člankom 18. ove Direktive. 2. Informacije koje se objavljuju u skladu sa stavkom 1. dovoljno su potpune i precizne da omoguće smislenu usporedbu načina na koji nadležna tijela različitih država članica primjenjuju stavak 1. točke (b), (c) i (d). 3. Informacije se objavljuju u zajedničkom formatu i redovito ažuriraju. Dostupne su na jedinstvenoj elektroničkoj lokaciji. 4. EBA, uz savjetovanje s ESMA-om, sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje format, struktura, popis sadržaja i datum godišnjeg objavljivanja podataka navedenih u stavku 1. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. 5. EBA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda iz stavka 4. dostavlja Komisiji do 26. lipnja 2021. GLAVA VI. DELEGIRANI AKTI			
---	--	--	--

Članak 58. Izvršavanje delegiranja ovlasti 1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom. 2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2., članka 29. stavka 4. i članka 36. stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 25. prosinca 2019. 3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 2., članka 29. stavka 4. i članka 36. stavka 4. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. 4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. 5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o ovlastima Komisije.
---	--	---------------------------	-------------------------------

i Vijeću. 6. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 2., članka 29. stavka 4. i članka 36. stavka 4. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća. GLAVA VII. IZMJENE DRUGIH DIREKTIVA			
Članak 59. Izmjena Direktive 2002/87/EZ U članku 2. Direktive 2002/87/EZ točka 7. zamjenjuje se sljedećim: „7.„sektorski propisi” znači pravni akti Unije u vezi s bonitetnim nadzorom reguliranih subjekata, posebno uredbe (EU) br. 575/2013 (*1) i (EU) 2019/2033 (*2) Europskog parlamenta i Vijeća i direktive 2009/138/EZ, 2013/36/EU (*3), 2014/65/EU (*4) te (EU) 2019/2034 (*5) Europskog parlamenta i Vijeća.		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Članak 60. Izmjena Direktive 2009/65/EZ U članku 7. stavku 1. točki (a) Direktive 2009/65/EZ podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim: „iii.bez obzira na iznos navedenog zahtjeva za kapitalom, regulatorni kapital društva za upravljanje ne smije ni u jednom trenutku biti manji od iznosa propisanog člankom 13. Uredbe (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća (*6).		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
Članak 61. Izmjena Direktive 2011/61/EU U članku 9. Direktive 2011/61/EU stavak 5. zamjenjuje se sljedećim: „5. Bez obzira na stavak 3., kapital UAIF-a ne smije ni u jednom trenutku biti manji od iznosa koji se zahtijeva u skladu s člankom 13. Uredbe (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća (*7).		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

Članak 62. Izmjene Direktive 2013/36/EU Direktiva 2013/36/EU mijenja se kako slijedi: 1.naslov se zamjenjuje sljedećim: „Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ.”; 2.članak 1. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 1. Predmet Ovom se Direktivom utvrđuju pravila o: (a) pristupu djelatnosti kreditnih institucija; (b) nadzornim ovlastima i alatima za bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama od strane nadležnih tijela; (c) bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama od strane nadležnih tijela na način koji je usklađen s pravilima navedenima u Uredbi (EU) br. 575/2013; (d) zahtjevima za objavljivanje za nadležna tijela u području bonitetne regulative i	Članak 23. U članku 60. stavak 1. mijenja se i glasi: "(1) Hrvatska narodna banka izdaje kreditnoj instituciji odobrenje za rad kao banka, štedna banka, stambena štedionica ili kreditna institucija iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 (u daljnjem tekstu: odobrenje za rad)." Iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8. koji glase: "(7) Društvo iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, koje ima odobrenje za rad na temelju propisa kojima se uređuje tržište kapitala, dužno je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka najkasnije na dan kada nastupi nešto od sljedećeg: - kada prosjek mjesečne ukupne imovine, izračunan u razdoblju od 12	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)
---	---	----------------------------	---

nadzora nad kreditnim institucijama.”; 3.članak 2. mijenja se kako slijedi: (a) stavci 2. i 3. brišu se; (b) u stavku 5. točka 1. briše se; (c)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim: „6. Subjekti iz stavka 5. točaka od 3. do 24.ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i glave VII. poglavlja 3.”; 4.u članku 3. stavku 1. točka 4. briše se; 5.članak 5. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 5. Usklađivanje unutar država članica Države članice koje imaju više od jednog nadležnog tijela za bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama i financijskim institucijama poduzimaju potrebne mjere kako bi organizirale usklađenost između tih tijela.”; 6.umeće se sljedeći članak: „Članak 8.a Posebni zahtjevi za izdavanje odobrenja za rad kreditnih institucija iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 1. Države članice zahtijevaju da društva iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b)	uzastopnih mjeseci, iznosi ili prelazi iznos u protuvrijednosti 30 milijardi eura ili - kada je prosjek mjesečne ukupne imovine izračunan u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci manji od iznosa protuvrijednosti 30 milijardi eura i društvo je dio grupe u kojoj ukupna vrijednost konsolidirane imovine svih društava u grupi koja pojedinačno imaju ukupnu imovinu manju od iznosa u protuvrijednosti 30 milijardi eura i obavljaju bilo koju od djelatnosti iz članka 5. stavka 1. točaka 3. i 6. Zakona o tržištu kapitala (Narodne novine, br. 65/18 i 17/20) iznosi ili prelazi iznos u protuvrijednosti 30 milijardi eura, oboje izračunano kao prosjek u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci. (8) Društvo iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, koje ima odobrenje za rad na temelju propisa kojima se uređuje tržište kapitala, dok ne dobije odobrenje za rad iz stavka 1. ovoga članka može nastaviti pružati usluge za koje je dobilo odobrenje po propisima koji uređuju tržište kapitala.”.		
--	--	--	--

Uredbe (EU) br. 57/2013, koja su već dobila odobrenje za rad na temelju glave II. Direktive 2014/65/EU, podnesu zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u skladu s člankom 8., najkasnije na dan kada se dogodi bilo koje od sljedećeg: (a) kada prosjek mjesečne ukupne imovine, izračunan u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci, iznosi ili premaši 30 milijardi EUR; ili (b) kada je prosjek mjesečne ukupne imovine izračunan u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci manji od 30 milijardi EUR i društvo je dio grupe u kojoj ukupna vrijednost konsolidirane imovine svih društava u grupi koja pojedinačno imaju ukupnu imovinu manju od 30 milijardi EUR i obavljaju bilo koju od djelatnosti iz točaka 3. i 6. odjeljka A. Priloga I. Direktivi 2014/65/EU iznosi ili premašuje 30 milijardi EUR, oboje izračunano kao prosjek u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci. 2. Društva iz stavka 1. ovog članka mogu nastaviti obavljati aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 dok ne dobiju odobrenje za rad iz stavka 1. ovog članka. 3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, društva iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013	Članak 24. U članku 67. u stavku 1. na kraju točke 8. riječ: "i" briše se. Iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi: "9) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da je kreditna institucija uspostavila sustav upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona na način koji omogućava dobro i učinkovito upravljanje rizicima i". Dosadašnja točka 9. postaje točka 10. Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: "(4) U slučajevima iz članka 60. stavka 7. ovoga Zakona kod izdavanja odobrenja za rad Hrvatska narodna banka uzima u obzir informacije iz postojećih odobrenja.". Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.		
--	--	--	--

koja na dan 24. prosinca 2019. obavljaju aktivnosti kao investicijska društva koja su dobila odobrenje za rad na temelju Direktive 2014/65/EU podnose zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u skladu s člankom 8. ove Direktive do 27. prosinca 2020. 4. Ako nadležno tijelo nakon primanja informacija u skladu s člankom 95.a Direktive 2014/65/EU utvrdi da društvo treba dobiti odobrenje za rad kao kreditna institucija u skladu s člankom 8. ove Direktive, ono o tome obavještuje društvo i nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 26. Direktive 2014/65/EU te preuzima postupak izdavanja odobrenja za rad od datuma te obavijesti. 5. U slučaju ponovnog izdavanja odobrenja za rad nadležno tijelo koje izdaje odobrenje osigurava da postupak bude što jednostavniji i da se u obzir uzimaju informacije iz postojećih odobrenja. 6. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju: (a)informacije koje društvo treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, uključujući program rada iz članka 10.; (b)metodologija za izračun pragova iz	Članak 26. U članku 69. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase: "3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati usluge za koje je dobila odobrenje duže od šest mjeseci 4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, osim zahtjeva utvrđenih u člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeva vezanog uz visinu dodatnog regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebnog zahtjeva vezanog uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona". Na kraju točke 26. riječ: "ili" briše se. U točki 27. iza riječi: rješenja“ briše se točka i dodaje riječ: "ili".		
--	---	--	--

stavka 1. Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka točaka (a) i (b) u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. prosinca 2020.”; 7.u članku 18. umeće se sljedeća točka: „(aa)kreditna institucija odobrenje za rad upotrebljava isključivo za obavljanje aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 i u razdoblju od pet uzastopnih godina ima prosjek ukupne imovine ispod pragova utvrđenih u tom članku;”; 8.članak 20. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje i barem jednom godišnje ažurira popis naziva svih kreditnih institucija kojima je izdano odobrenje za rad.”; (b)umeće se sljedeći stavak: „3.a Popis iz stavka 2. ovog članka obuhvaća nazive društava iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe	Iza točke 27. dodaje se točka 28. koja glasi: "28) ako kreditna institucija odobrenje za rad upotrebljava isključivo za obavljanje aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 i u razdoblju od pet uzastopnih godina ima prosjek ukupne imovine ispod pragova utvrđenih u tom članku." Članak 28. <i>" Posredničko matično društvo u EU- u</i> Članak 73.e (1) Dvije ili više institucija, sa sjedištem u Europskoj uniji koje pripadaju istoj grupi iz treće zemlje dužne su odrediti jedinstveno posredničko matično društvo sa		
--	---	--	--

(EU) br. 575/2013 i u njemu se te kreditne institucije utvrđuju kao takve. U popisu se navode i sve izmjene u usporedbi s prethodnom verzijom popisa.”; 9. u članku 21.b stavak 5. zamjenjuje se sljedećim: „5. Za potrebe ovog članka: (a) ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji zbroj je sljedećega: i. ukupnog iznosa imovine svake institucije u Uniji grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucije nije konsolidirana; i ii. ukupnog iznosa imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za rad u Uniji u skladu s ovom Direktivom, Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*8) ili Direktivom 2014/65/EU; (b) pojam „institucija” obuhvaća i investicijska društva. (*8) Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L	sjedištem u Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: posredničko matično društvo u EU-u). (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka u suradnji s drugim nadležnim tijelima nadležnim za nadzor članice grupe iz treće zemlje može donijeti odluku da grupa iz treće zemlje može osnovati dva posrednička matična društva u EU-u ako zajednički utvrde da određivanje jedinstvenog posredničkog matičnog društva u EU-u: - nije uskladio s obveznim zahtjevom za razdvajanje djelatnosti koji je uređen propisima ili je takvu odluku donijelo nadležno tijelo treće zemlje u kojoj krajnje matično društvo grupe iz treće zemlje ima mjesto uprave ili - bi sukladno procjeni nadležnog sanacijskog tijela posredničkog matičnog društva u EU-u mogućnost sanacije bila manje učinkovita nego u slučaju dvaju posredničkih matičnih društava u EU-u.		
---	--	--	--

173, 12.6.2014., str. 84.).”; 10. glava IV. briše se; 11. u članku 51. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od konsolidirajućeg nadzornog tijela, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se podružnica kreditne institucije odredi kao značajna.”; 12. u članku 53. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Stavkom 1. ne sprečava se nadležna tijela da međusobno razmjenjuju informacije ili da informacije dostavljaju ESRB-u, EBA-i ili europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA), osnovanom Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*9), u skladu s ovom Direktivom, Uredbom (EU) br. 575/2013, Uredbom (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća (*10), člankom 15. Uredbe (EU) br. 1092/2010, člancima 31., 35. i 36. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i člancima 31. i 36. Uredbe (EU) br. 1095/2010, Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća (*11) i s drugim direktivama koje se primjenjuju na kreditne institucije. Na te se	(3) Kreditna institucija koja je dobila odobrenja iz članka 60. ovoga Zakona i koja je s još jednom institucijom sa sjedištem u EU članica grupe iz treće zemlje dužna je: 1) imati posredničko matično društvo u EU-u ili 2) biti imenovana kao posredničko matično društvo. (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka kreditna institucija koja je dobila odobrenje iz članka 60. ovoga Zakona a koja je dio grupe iz treće zemlje nije dužna imati posredničko matično društvo u EU-u ili sukladno stavku 3. ovoga članka biti određena kao posredničko matično društvo u EU-u ako: - je ukupna vrijednost imovine u EU svih članica grupe iz treće zemlje manja od protuvrijednosti 40 milijardi eura ili - je kreditna institucija koja je dobila odobrenje iz članka 60. ovoga Zakona jedina institucija iz te grupe koja posluje u Europskoj uniji.		
---	--	--	--

informacije primjenjuje stavak 1. (*9) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.)." (*10) Uredba (EU) 2019/2033 od ...Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1)." (*11) Direktiva (EU) 2019/2034 od Europskog parlamenta i Vijeća od o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i o izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 314).", 13. u članku 66. stavku 1. umeće se sljedeća točka: „(aa) obavljanjem najmanje jedne aktivnosti iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dostizanjem praga navedenog u tom članku bez	(5) Posredničko matično društvo u EU-u može biti kreditna institucija koja je dobila odobrenje na temelju iz članka 60. ovoga Zakona ili financijski holding odnosno mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje iz članka 73.a ovoga Zakona. (6) Za potrebe ovoga članka ukupna vrijednost imovine grupe iz treće zemlje u EU je zbroj sljedećeg: - ukupnog iznosa imovine svake institucije u EU koja je članica grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucija nije konsolidirana te - ukupnog iznosa imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za osnivanje podružnice u EU u skladu s ovim Zakonom, zakonom koji uređuje tržište kapitala ili Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća.		
---	---	--	--

odobrenja za rad kao kreditna institucija;”; 14.u članku 76. stavku 5. šesti podstavak briše se; 15.u članku 86. stavak 11. zamjenjuje se sljedećim: „11. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene planove oporavka likvidnosti u kojima su navedene odgovarajuće strategije i primjerene provedbene mjere za rješavanje mogućeg manjka likvidnosti, među ostalim i u odnosu na podružnice s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Nadležna tijela osiguravaju da institucije najmanje jednom godišnje testiraju te planove, da ih ažuriraju na temelju ishoda alternativnih scenarija iz stavka 8., da se o njima podnosi izvješće višem rukovodstvu na odobrenje, kako bi u skladu s tim mogle prilagoditi interne politike i postupke. Institucije unaprijed poduzimaju potrebne operativne mjere kako bi se osiguralo da se planovi za oporavak likvidnosti mogu odmah provesti. Te operativne mjere obuhvaćaju držanje kolaterala koji je odmah raspoloživ za financiranje kod središnje banke. To uključuje držanje kolaterala u valuti druge države članice kada je to potrebno ili u valuti treće zemlje prema kojoj institucija ima izloženosti te, kada je to potrebno iz operativnih razloga, na	(7) Hrvatska narodna banka za svaku grupu iz treće zemlje koja posluje na području Republike Hrvatske, Europskom nadzornom tijeku za bankarstvo dostavlja sljedeće informacije: - nazive i ukupan iznos imovine za svaku kreditnu instituciju članicu grupe iz treće zemlje koja posluje na području Republike Hrvatske - nazive i ukupan iznos imovine koja se odnosi na svaku podružnicu koja je dobile odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje u skladu s ovim Zakonom, i djelatnosti za koje su dobile odobrenje - naziv i vrstu svakog posredničkog matičnog društva u EU-u koje ima sjedište u Republici Hrvatskoj i naziv grupe iz treće zemlje kojoj to društvo pripada. (8) U smislu ovoga članka pojam institucija uključuje i investicijsko društvo. (9) U slučaju iz stavka 1. ovoga		
---	--	--	--

području države članice domaćina ili treće zemlje prema čijoj je valuti izložena.”; 16. u članku 110. stavak 2. briše se; 17.članak 111. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 111. Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela 1. Ako je matično društvo matična kreditna institucija u državi članici ili matična kreditna institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje nadzire tu matičnu kreditnu instituciju u državi članici odnosno tu matičnu kreditnu instituciju iz EU-a na pojedinačnoj osnovi. Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, a nijedno njegovo društvo kći nije kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje nadzire to matično investicijsko društvo u državi članici ili to matično investicijsko društvo iz EU-a na pojedinačnoj osnovi. Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija, nadzor na	članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.”. Članak 78. U članku 206. stavku 4. iza riječi: "Uredbom (EU) br. 575/2013" dodaju se riječi: "Uredbom (EU) 2019/2033". Članak 126. U članku 364. iza stavka 12. dodaju se novi stavci 13. i 14. koji glase: "(13) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se društvo iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 koje ne podnese zahtjev za		
--	--	--	--

konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije, ili ako postoji više kreditnih institucija, kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom. 2. Ako je matično društvo kreditne institucije ili investicijskog društva matični financijski holding u državi članici, matični mješoviti financijski holding u državi članici, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje nadzire tu kreditnu instituciju ili investicijsko društvo na pojedinačnoj osnovi. 3. Ako dvije ili više kreditnih institucija ili investicijskih društava koji su dobili odobrenje za rad u Uniji imaju isti matični financijski holding u državi članici, isti matični mješoviti financijski holding u državi članici, isti matični financijski holding iz EU-a ili isti matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi: (a) nadležno tijelo kreditne institucije ako se u grupi nalazi samo jedna kreditna institucija; (b) nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi nalazi više kreditnih institucija; (c) nadležno tijelo investicijskog društva s	izdavanje odobrenja za rad nakon što nastupi neki od uvjeta iz članka 60. stavka 7. ovoga Zakona. (14) Za povredu iz stavka 13. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba društva." Dosadašnji stavci 13., 14. i 15. postaju stavci 15., 16. i 17. Članak 99. U članku 278. stavku 1. na kraju točke 6. riječ: " ili" briše se. Iza točke 7. dodaje se točka 8. koja glasi: "8) matičnog investicijskog društva u RH ili matičnog investicijskog društva u EU sa sjedištem u RH, pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija u RH ili ako ima više kreditnih institucija		
---	---	--	--

najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija. 4. Ako se zahtijeva konsolidacija na temelju članka 18. stavka 3. ili stavka 6. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ili, ako grupa ne uključuje nijednu kreditnu instituciju, nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom. 5. Odstupajući od stavka 1. trećeg podstavka, stavka 3. točke (b) i stavka 4., ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jedne kreditne institucije unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire jednu ili više kreditnih institucija unutar grupe u kojoj je zbroj ukupnih bilanci tih nadziranih kreditnih institucija viši od onog kreditnih institucija koje bilo koje drugo nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi. Odstupajući od stavka 3. točke (c), ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jednog investicijskog društva unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire jedno ili više investicijskih društava unutar grupe s	kćeri, kreditna institucija sa sjedištem u RH ima najveći bilančni iznos." Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase: "(3) Ako dvije li više institucija sa odobrenjem za rad u Europskoj uniji imaju zajednički matični financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični financijskom holding u EU sa sjedištem u RH ili matični mješoviti financijski holding u EU sa sjedištem u RH, grupa kreditnih institucija u RH postoji ako taj matični holding kao društvo kći ima: 1) samo jednu kreditnu instituciju koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ili 2) više kreditnih institucija i kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ima najveći bilančni iznos. (4) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i u slučajevima kada se konsolidacija zahtijeva prema članku 18. stavku 3. ili članku 18. stavku 6. Uredbe 575/2013 i kada je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo za kreditnu instituciju s najvećim		
---	---	--	--

najvišom skupnom ukupnom bilancom. 6. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu na temelju zajedničkog dogovora odstupiti od primjene kriterija iz stavaka 1., 3. i 4. te imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi ako bi primjena tih kriterija bila neprimjerena, uzimajući u obzir dotične kreditne institucije ili investicijska društva i relativan značaj njihovih djelatnosti u relevantnim državama članicama ili ako je potrebno osigurati da isto nadležno tijelo kontinuirano provodi nadzor na konsolidiranoj osnovi. U takvim slučajevima matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili kreditnih institucija ili investicijskih društava s najvećom ukupnom bilancom, kako je primjenjivo, imaju pravo da ih se sasluša prije nego što nadležna tijela donesu odluku. 7. Nadležna tijela bez odgađanja obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom dogovoru u okviru stavka 6.”; 18. u članku 114. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „1. U slučaju izvanredne situacije, uključujući situaciju opisanu u članku 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili situaciju nepovoljnih kretanja na tržištima, koja bi	bilančnim iznosom. (5) Iznimno od stavka 1. točaka 1. do 8., stavka 3. točke 2. i stavka 4. ovoga članka grupa kreditnih institucija u RH postoji kada je ukupni bilančni iznos kreditnih institucija članica određene grupe kreditnih institucija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad veći od bilančnog iznosa kreditnih institucija članica te grupe kreditnih institucija nad kojima superviziju na pojedinačnoj osnovi obavlja drugo nadležno tijelo.”. Članak 100. Članak 280. mijenja se i glasi: “(1) Kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, može, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica preuzeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi		
---	--	--	--

mogla ugroziti likvidnost tržišta i stabilnost financijskog sustava u bilo kojoj od država članica u kojoj su subjekti grupe dobili odobrenje za rad ili u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, konsolidirajuće nadzorno tijelo, u skladu s glavom VII. poglavljem 1. odjeljkom 2. ove Direktive, te, ako je to primjenjivo, u skladu s glavom IV. poglavljem 1. odjeljkom 2. Direktive (EU) 2019/2034, o tome što je prije moguće upozorava EBA-u i tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. te im dostavlja sve informacije koje su ključne za izvršavanje njihovih zadaća. Te se obveze primjenjuju na sva nadležna tijela.”; 19.članak 116. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Nadležna tijela koja sudjeluju u kolegijima nadzornih tijela i EBA blisko surađuju. Zahtjevi koji se odnose na povjerljivost iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive i, ako je to primjenjivo, glave IV. poglavlja 1. odjeljka 2. Direktive (EU) 2019/2034, ne sprečavaju nadležna tijela u razmjeni povjerljivih informacija unutar kolegija nadzornih tijela. Osnivanje i funkcioniranje kolegija nadzornih tijela ne utječe na prava i odgovornosti nadležnih tijela na temelju ove Direktive i Uredbe	od nadležnog tijela države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe. (2) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo može u pojedinim slučajevima iz članka 278. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica prenijeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi na nadležno tijelo države članice u kojoj je sjedište druge institucije članice grupe. (3) Prije donošenja odluke o prijenosu nadležnosti iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dat će matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditnoj instituciji s najvećim bilančnim iznosom pravo na izjašnjavanje o toj odluci.”. Članak 102.		
---	---	--	--

(EU) br. 575/2013.”; (b)u stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „6. U kolegijima nadzornih tijela mogu sudjelovati nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a i nadležna tijela države članice domaćina u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, središnje banke ESSB-a, prema potrebi, i nadzorna tijela trećih zemalja, ovisno o slučaju te uz primjenu zahtjeva koji se odnose na povjerljivost, a koji su prema mišljenju svih nadležnih tijela istovjetni zahtjevima iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive i, ako je to primjenjivo, iz glave VI. poglavlja 1. odjeljka 2. Direktive (EU) 2019/2034.”; (c)u stavku 9. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim: „9. Konsolidirajuće nadzorno tijelo, podložno zahtjevima koji se odnose na povjerljivost iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive, te, ako je to primjenjivo, iz glave IV. poglavlja 1. odjeljka 2. Direktive (EU) 2019/2034, obavješćuje EBA-u o aktivnostima kolegija nadzornih tijela, uključujući i	Članak 283. mijenja se i glasi: (1) Ako bilo koja članica grupe kreditnih institucija u RH ima sjedište u drugoj državi članici, a Hrvatska narodna banka je konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 284. i 286. ovoga Zakona. Kada u trećoj zemlji postoji članica grupe ili članica grupe u trećoj zemlji ima podružnicu, Hrvatska će narodna banka, vodeći računa o odredbama o povjerljivosti informacija iz ovoga Zakona i usporedivosti zakonodavstava, osigurati suradnju i koordinirati aktivnosti s relevantnim nadležnim tijelom treće zemlje. (2) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, a sve članice grupe kreditnih institucija koje nemaju sjedište u Republici Hrvatskoj imaju sjedište u trećoj zemlji, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 286. i 287. ovoga Zakona pod uvjetom da za nadležna tijela u trećoj zemlji postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju		
--	---	--	--

u izvanrednim situacijama, te dostavlja EBA-i sve informacije koje su posebno važne za potrebe nadzorne konvergencije.”; 20. u članku 125. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Informacije koje su primljene u okviru nadzora na konsolidiranoj osnovi, a posebno na svaku razmjenu informacija među nadležnim tijelima koja je predviđena ovom Direktivom, podliježu zahtjevima koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1. ove Direktive za kreditne institucije ili iz članka 15. Direktive (EU) 2019/2034.”; 21. u članku 128. peti stavak briše se; 22. u članku 129. stavci 2., 3. i 4. brišu se; 23. u članku 130. stavci 2., 3. i 4. brišu se; 24. u članku 143. stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim: „(d) ne dovodeći u pitanje odredbe iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive i, ako je to primjenjivo, odredbe iz glave IV. poglavlja 1. odjeljka 2. Direktive (EU) 2019/2034, skupne statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira u svakoj državi članici, uključujući broj i prirodu nadzornih mjera poduzetih u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (a) ove Direktive, i	jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona i zahtjevima za čuvanje povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u propisima kojima se uređuju tržišta financijskih instrumenata”. (3) Hrvatska narodna banka, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i druga nadležna tijela preko kolegija supervizora: 1) razmjenjuju informacije, pri čemu se razmjena informacija s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo provodi u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 2) dogovaraju podjelu radnih zadataka i dobrovoljni prijenos odgovornosti gdje je to prikladno 3) izrađuju planove supervizije na osnovi ocjene rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija 4) povećavaju djelotvornost supervizije otklanjanjem višestrukih istovjetnih supervizorskih zahtjeva, a osobito u vezi s dobivanjem informacija iz članaka 286. i 288. stavka 6. ovoga Zakona 5) dosljedno primjenjuju bonitetne zahtjeve u skladu s odredbama ovoga		
---	---	--	--

administrativnih kazni izrečenih u skladu s člankom 65. ove Direktive.”.	Zakona, posebnih propisa kojima se prenosi Direktiva 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 na sve članice grupe kreditnih institucija vodeći računa o nacionalnim propisima drugih država članica u dijelu iskorištenih mogućnosti i nacionalnih diskrecija u skladu s propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i 6) obavljaju poslove iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona vodeći računa o aktivnostima radnih tijela osnovanih za to područje. (4) Hrvatska narodna banka usko će surađivati s ostalim nadležnim tijelima iz kolegija nadzornih tijela i Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo vodeći računa o ovlastima nadležnih tijela. Osnivanje i rad kolegija ne utječu na ovlasti Hrvatske narodne banke propisane ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. (5) Razmjena informacija u okviru kolegija nadzornih tijela osnovanog temeljem ovoga članka ne predstavlja kršenje obveze čuvanja povjerljivih informacija iz ovoga Zakona. (6) Kada je Hrvatska narodna banka		
---	---	--	--

	konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će na temelju članka 287. ovoga Zakona u suradnji s drugim nadležnim tijelima pisanim sporazumom urediti osnivanje i rad kolegija. (7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, može u rad kolegija uključiti: – nadležna tijela iz Republike Hrvatske ili drugih država članica u kojima je sjedište neke od članica grupe kreditnih institucija u RH – nadležna tijela iz drugih država članica u kojima kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajne podružnice i – središnje banke iz drugih država članica, ako je prikladno. (8) Osim tijela iz stavka 7. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može, kada je to prikladno i ako je prema mišljenju svih nadležnih tijela koja su članice kolegija osigurano ispunjenje obveze čuvanja povjerljivih informacija istovjetno obvezi čuvanja povjerljivih informacija iz članka 208. ovoga Zakona, u rad kolegija uključiti i nadležna tijela iz trećih zemalja.		
--	---	--	--

	(9) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo omogućiti će sudjelovanje u kolegiju supervizora nadležnom tijelu iz države članice u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan i koji je dobio odobrenje sukladno članku 73.a ovoga Zakona. (10) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima i/ili u pojedinim aktivnostima kolegija. Hrvatska narodna banka vodit će računa o tome da sve članice kolegija budu potpuno i na vrijeme obaviještene: – o mjestu i vremenu održavanja sastanaka te o osnovnim pitanjima koja će biti predmet rasprave na tim sastancima i aktivnostima koje će se razmatrati te – o aktivnostima koje su poduzete na tim sastancima ili o provedenim mjerama. (11) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, vodit će računa o značajnosti planiranih supervizorskih aktivnosti za članice		
--	--	--	--

	kolegija, a osobito o potencijalnom utjecaju tih aktivnosti na stabilnost njihova financijskog sustava te o obvezama iz članka 204. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona. (12) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će u skladu s odredbama ovoga Zakona vezanima uz povjerljivost informacija izvješćivati o radu kolegija u normalnim i izvanrednim situacijama Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i dostavljat će mu sve informacije koje su osobito važne za usklađivanje supervizorskih postupaka. (13) U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija supervizora, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. (14) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 sudjeluje u radu kolegija supervizora, smatrat će se nadležnim tijelom.		
--	--	--	--

Članak 63. Izmjene Direktive 2014/59/EU Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi: 1. u članku 2. stavku 1. točka 3. zamjenjuje se sljedećim: „3. „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki (22) Uredbe (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća (*12) koje podliježe zahtjevu u pogledu inicijalnog kapitala utvrđenom u članku 9. stavku 1. Direktive (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća (*13). (*12) Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od ... o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1)."		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)

(*13) Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 314 o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i o izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64).”; 2.u članku 45. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim: „3. U skladu s člankom 65. stavkom 4. Uredbe (EU) 2019/2033 upućivanja na članak 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 u ovoj Direktivi u odnosu na kapitalne zahtjeve na pojedinačnoj osnovi investicijskih društava iz članka 2. stavka 1. točke (3) ove Direktive, a koja nisu investicijska društva iz članka 1. stavaka 2. ili 5. Uredbe (EU) 2019/2033 tumače se na sljedeći način: (a)upućivanja na članak 92. stavak 1. točku (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na zahtjev u pogledu stope ukupnog kapitala u ovoj Direktivi upućuju na članak 11. stavak 1. Uredbe (EU) 2019/2033; (b)upućivanja na članak 92. stavak 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na ukupni iznos izloženosti riziku u ovoj Direktivi upućuju na primjenjivi zahtjev iz članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033 pomnožen s 12,5. U skladu s člankom 65. Direktive (EU)			
---	--	--	--

2019/2034 upućivanja u ovoj Direktivi na članak 104.a Direktive 2013/36/EU u odnosu na dodatne kapitalne zahtjeve investicijskih društava iz članka 2. stavka 1. točke 3. ove Direktive, a koja nisu investicijska društva iz članka 1. stavka 2. ili 5. Uredbe (EU) 2019/2033, tumače se kao upućivanje na članak 40. Direktive (EU) 2019/2034”.			
Članak 64. Izmjene Direktive 2014/65/EU Direktiva 2014/65/EU mijenja se kako slijedi: 1.u članku 8. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)prestane ispunjavati uvjete po kojima je odobrenje za rad izdano, poput usklađenosti s uvjetima utvrđenima u Uredbi (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća (*14); (*14) Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1).”; 2.članak 15. zamjenjuje se sljedećim:		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

„Članak 15. Temeljni kapital Države članice osiguravaju da nadležna tijela ne izdaju odobrenje za rad ako investicijsko društvo ne raspolaže dovoljnim temeljnim kapitalom u skladu sa zahtjevima iz članka 9. Direktive (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća (*15), uzimajući u obzir vrstu dotičnih investicijskih usluga ili aktivnosti. (*15) Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i o izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64).”; 3.članak 41. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 41. Izdavanje odobrenja za rad 1. Nadležno tijelo države članice u kojoj je društvo iz treće zemlje osnovalo ili namjerava osnovati svoju podružnicu izdaje odobrenje za rad samo ako se nadležno tijelo uvjerilo u sljedeće: (a) da su ispunjeni uvjeti iz članka 39.; i (b) da će se podružnica društva iz treće			
---	--	--	--

zemlje moći pridržavati odredaba iz stavaka 2. i 3. Nadležno tijelo izvješćuje društvo iz treće zemlje o tome je li mu izdano odobrenje za rad u roku od šest mjeseci od podnošenja potpunog zahtjeva. 2. Podružnica društva iz treće zemlje kojoj je izdano odobrenje za rad u skladu sa stavkom 1. ispunjava obveze utvrđene člancima od 16. do 20., člancima 23., 24., 25. i 27., člankom 28. stavkom 1. te člancima 30., 31., i 32. ove Direktive te člancima od 3. do 26. Uredbe (EU) br. 600/2014 i mjerama donesenima na temelju tih članaka te podliježe nadzoru nadležnog tijela u državi članici u kojoj joj je izdano odobrenje za rad. Države članice ne određuju nikakve dodatne zahtjeve u vezi s organizacijom i poslovanjem podružnice s obzirom na pitanja koja su obuhvaćena ovom Direktivom i ne stavljaju podružnice društava iz trećih zemalja u povoljniji položaj od društava iz Unije. Države članice osiguravaju da nadležna tijela jednom godišnje obavješćuju ESMA-u o popisu podružnica društava iz trećih zemalja koje djeluju na njihovu državnom području. ESMA jednom godišnje objavljuje popis			
---	--	--	--

podružnica iz trećih zemalja aktivnih u Uniji, uključujući naziv društva iz treće zemlje kojem podružnica pripada. 3. Podružnica društva iz treće zemlje kojoj je izdano odobrenje za rad u skladu sa stavkom 1. nadležnom tijelu iz stavka 2. jednom godišnje dostavlja sljedeće informacije: (a)informacije o razmjeru i opsegu usluga i aktivnosti koje podružnica obavlja u toj državi članici; (b)za društva iz trećih zemalja koja obavljaju aktivnost navedenu u odjeljku A. točki 3. Priloga I., informacije o njihovoj mjesečnoj minimalnoj, prosječnoj i maksimalnoj izloženosti drugim ugovornim stranama u EU-u; (c)za društva iz trećih zemalja koja pružaju jednu ili obje usluge navedene u Odjeljku A točki 6. Priloga I., informacije o ukupnoj vrijednosti financijskih instrumenata koje su pružile druge ugovorne strane iz EU-a za koje je u prethodnih 12 mjeseci provedena ponuda odnosno prodaja uz obvezu otkupa; (d)informacije o prometu i ukupnoj vrijednosti imovine koja odgovara uslugama i aktivnostima iz točke (a); (e)detaljan opis mehanizama za zaštitu ulagatelja dostupnih klijentima podružnice, uključujući prava tih klijenata koja proizlaze iz sustava za			
--	--	--	--

zaštitu ulagatelja iz članka 39. stavka 2. točke (f); (f)informacije o politici i mehanizmima upravljanja rizicima koje podružnica primjenjuje za usluge i aktivnosti iz točke (a); (g)informacije o sustavima upravljanja, uključujući nositelje ključnih funkcija za djelatnosti podružnice; (h)sve druge informacije koje nadležno tijelo smatra potrebnima za sveobuhvatno praćenje djelatnosti podružnice. 4. Nadležna tijela na zahtjev dostavljaju sljedeće informacije ESMA-i: (a)sva odobrenja za rad za podružnice kojima je izdano odobrenje za rad u skladu sa stavkom 1. i sve naknadne promjene u odnosu na takva odobrenja; (b)informacije o razmjeru i opsegu usluga i aktivnosti koje podružnica s odobrenjem za rad obavlja u državi članici; (c)informacije o prometu i ukupnoj imovini koja odgovara uslugama i aktivnostima iz točke (b); (d)informacije o nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica s odobrenjem za rad. 5. Nadležna tijela iz stavka 2. ovog članka, nadležna tijela subjekata koji su dio iste grupe kojoj pripadaju podružnice			
---	--	--	--

društava iz trećih zemalja koje su dobile odobrenje za rad u skladu sa stavkom 1. te ESMA i EBA blisko surađuju kako bi osigurali da sve aktivnosti te grupe u Uniji podliježu sveobuhvatnom, dosljednom i učinkovitom nadzoru u skladu s ovom Direktivom, Uredbom (EU) br. 575/2013, Uredbom (EU) br. 600/2014, Uredbom (EU) 2019/2033, Direktivom 2013/36/EU i Direktivom (EU) 2019/2034. 6. ESMA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za određivanje formata u kojem se informacije iz stavka 3. i 4. trebaju dostaviti. ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 26. rujna 2020. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”; 4.članak 42. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 42. Pružanje usluga na isključivu inicijativu klijenta 1. Države članice osiguravaju da kada na isključivu inicijativu malog ili profesionalnog ulagatelja u smislu odjeljka			
--	--	--	--

II. Priloga II. koji ima poslovni nastan u Uniji ili se nalazi u Uniji, započne pružanje investicijske usluge ili aktivnosti od strane društva iz treće zemlje, zahtjev za odobrenje za rad iz članka 39. ne primjenjuje se na pružanje te usluge ili aktivnosti od strane društva iz treće zemlje toj osobi uključujući odnos koji je u posebnoj vezi s pružanjem te usluge ili aktivnosti. Ne dovodeći u pitanje odnose unutar grupe, ako društvo iz treće zemlje, među ostalim putem subjekta koji djeluje u njegovo ime ili koji je u bliskoj vezi s takvim društvom iz treće zemlje ili bilo koje druge osobe koja djeluje u ime tog subjekta, vrbuje klijente ili potencijalne klijente u Uniji, to se ne smatra pružanjem usluga na isključivu inicijativu klijenta. 2. Inicijativa klijenta iz stavka 1. ne daje društvu iz treće zemlje pravo da tome pojedincu oglašava nove razrede investicijskih proizvoda ili investicijskih usluga, osim putem podružnice, ako je ona potrebna u skladu s nacionalnim pravom.”; 5. u članku 49. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: „1. Države članice zahtijevaju da uređena tržišta usvoje režime pomaka cijena za dionice, potvrde o deponiranim vrijednosnim papirima, fondove čijim se udjelima trguje na burzi, certifikate i druge			
--	--	--	--

slične financijske instrumente i za sve druge financijske instrumente za koje su regulatorni tehnički standardi izrađeni u skladu sa stavkom 4. Primjena pomaka cijene ne sprječava uređena tržišta da upare naloge koji prelaze uobičajenu veličinu u središnjoj vrijednosti u aktualnoj ponudi za kupnju i prodaju.”; 6.u članku 81. stavku 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim: „(a)za provjeru jesu li ispunjeni uvjeti za početak poslovanja investicijskih društava i za lakše praćenje obavljanja tog poslovanja, administrativnih i računovodstvenih postupaka i mehanizama unutarnje kontrole;”; 7.umeće se sljedeći članak: „Članak 95.a Prijelazna odredba o izdavanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. podtočke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 Nadležna tijela obavješćuju nadležno tijelo iz članka 8. Direktive 2013/36/EU ako se predviđa da ukupna imovina društva koje je podnijelo zahtjev za izdavanje odobrenja za rad na temelju glave II. ove Direktive prije 25. prosinca 2019. za obavljanje aktivnosti iz Priloga I. odjeljka A točaka 3. i 6. iznosi ili premašuje 30 milijardi EUR te o tome obavješćuju			
---	--	--	--

podnositelja zahtjeva.”. GLAVA VIII. ZAVRŠNE ODREDBE			
Članak 65. Upućivanja na Direktivu 2013/36/EU u drugim pravnim aktima Unije Za potrebe bonitetnog nadzora i sanacije investicijskih društava, upućivanja na Direktivu 2013/36/EU u drugim aktima Unije tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje kako se tumače upućivanja na Direktivu 2013/36/EU u drugim aktima Unije.
Članak 66. Preispitivanje Do 26.lipnja 2024. Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om i ESMA-om podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, o sljedećem: (a)odredbama o primicima u ovoj Direktivi i u Uredbi (EU) 2019/2033 te u direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU s ciljem postizanja jednakih uvjeta za sva investicijska društva u Uniji, uključujući		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje obvezu Komisije.

primjenu tih odredaba; (b)prikladnosti zahtjeva u pogledu izvješćivanja i objavljivanja u ovoj Direktivi i u Uredbi (EU) 2019/2033, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti; (c)procjeni, kojom se u obzir uzima izvješće EBA-e iz članka 35. i taksonomija za održivo financiranje, o tome trebaju li se: i.okolišni, društveni i upravljački rizici uzeti u obzir pri unutarnjem upravljanju investicijskog društva; ii.okolišni, društveni i upravljački rizici uzeti u obzir u politici primitaka investicijskog društva; iii.okolišni, društveni i upravljački rizici uzeti u obzir u tretmanu rizika; iv.okolišni, društveni i upravljački rizici uključiti u postupak nadzorne provjere i ocjene; (d)učinkovitosti sporazuma o razmjeni informacija na temelju ove Direktive; (e)suradnji Unije i država članica s trećim zemljama u primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033; (f)primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) 2019/2033 na investicijska društva uzimajući u obzir njihovu pravnu strukturu ili vlasnički model; (g)mogućnosti da investicijska društva predstavljaju rizik u financijskom sustavu s ozbiljnim negativnim posljedicama za financijski sustav i realno gospodarstvo te			
---	--	--	--

odgovarajućim makrobonitetnim alatima za rješavanje takvog rizika i zamjenu zahtjeva iz članka 36. stavka 1. točke (d) ove Direktive; (h) uvjetima pod kojima nadležna tijela mogu na investicijska društva primijeniti, u skladu člankom 5. ove Direktive, zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 575/2013.			
Članak 67. Prenošenje 1. Do 26. lipnja 2021. države članice donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. One primjenjuju te odredbe od 26. lipnja 2021. Međutim, države članice primjenjuju odredbe potrebne za usklađenje s člankom 64. točkom 5. od 26. ožujka 2020. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice od stupanja na snagu ove Direktive osiguravaju da Komisija, u roku dovoljnom za podnošenje primjedaba, bude obaviještena o svim nacrtima zakona i drugih propisa koje one namjeravaju donijeti	<i>Stupanje na snagu</i> Članak 131. Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 29. prosinca 2020. osim odredbi: - članka 69. stavaka 2., 4. i 5. koji su izmijenjeni i dodani člankom 26. ovoga Zakona koji stupa na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava - članka 2. stavka 1. točki 3. i 4. koje su brisane člankom 1. ovoga Zakona i članka 27. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje sustav osiguranja depozita - članaka 25., 65. i 76. ovoga Zakona, članka 208. stavka 1. točke 3. i 4. koje su izmijenjene člankom 79. ovoga Zakona, članaka 94., 95., 96., 97. i 111. ovoga Zakona koji stupaju	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala (10.01.2021)

u području na koje se odnosi ova Direktiva. 3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Ako dokumenti koje države članice prilažu uz obavijest o mjerama za prijenos nisu dovoljni kako bi se u potpunosti procijenila usklađenost odredaba za prenošenje s određenim odredbama ove Direktive, Komisija može, na zahtjev EBA-e, a radi obavljanja njezinih zadaća na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010, ili na vlastitu inicijativu, zahtijevati od država članica da dostave detaljnije informacije o prenošenju i provedbi tih odredaba i ove Direktive.	na snagu danom stupanja na snagu zakona kojim se uređuje prisilna likvidacija kreditnih institucija - članaka 37. i 73. ovoga Zakona i članka 224. stavaka 3., 4. i 5. koji su izmijenjeni člankom 87. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 28. lipnja 2021. te - članka 140. stavaka 6. do 9. koji su dodani člankom 55. ovoga Zakona, članka 140.b koji je dodan člankom 56. ovoga Zakona i članka 57. ovoga Zakona u dijelu u kojem se uređuju posljedice neispunjavanja zaštitnog sloja omjera financijske poluge koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023. Članak 1. U Zakonu o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18, 70/19 i 47/20), u članku 2. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi: "1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i		
---	---	--	--

	2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog Parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019.).". Točke 3., 4. i 5. brišu se. Dosadašnja točka 6. postaje točka 3. Dosadašnja točka 7. koja postaje točka 4. mijenja se i glasi: "4) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU) kako je posljednji put		
--	---	--	--

	izmijenjena Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019.).". Stavak 2. mijenja se i glasi: "(2) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenog 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18. 12. 2019.).".		
--	--	--	--

		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (II. čitanje) (23.11.2020)
Članak 68. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Uređuje stupanje na snagu Direktive.
Članak 69. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Uređuje kome je Direktiva upućena.